വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം

വിശുദ്ധന്മാർ

380–പേരുടെ ജീവചരിത്രം.

4000 പേരുടെ തിരുനാൾ വിവരം.

MB EP 36

BY

Msgr. Antony Pudicbery, D. D.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY, 9076 BANGALORE.

I. S. Press / Elthuruth. / 1949.

പ്രസ്താവന.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം പ്രതിദിനം പാരായണം ചെയ്യുന്നതു വളരെ പ്രയോജനകരമാണെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. എന്നാൽ ചരിത്രം ദീർഘിച്ചതായാൽ ചിലർക്കു മടുപ്പു തോന്നാം. പലേ പുസ്തകങ്ങളിലായാൽ സൂക്ഷിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുമാകാം. ഈ രണ്ടു ന്യൂനതകളേയും പരിഹരിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഒരേ ദിവസം തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ പേരുകൾ ചേർത്തു ഒരു വിശേഷതയും ഇതിനുണ്ടു്.

തൃശ്ശൂർ മെത്രാസനാരമന. } മൊൺ. എ. പുത്തുശേരി
1948 നവമ്പർ 1—ാംനു-. } വികർ ജനറാൾ.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ

ജീവചരിത്രം

ജനുവരി 1.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ചേദനാചാരം.

ദൈവം അബ്രാഹത്തോടും സന്താനങ്ങളോടും ചേലാകർമ്മം ആചരിക്കണമെന്നു അനുശാസിച്ചു. അവിടുന്നു് ആദ്യമായി അവരോടു് ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരു നിയമവിധേയത്വമായിരുന്നു അതു്. ചേലാകർമ്മം ദൈവശുശ്രൂഷയിലേക്കുള്ള അവരുടെ പ്രവേശനത്തിന്റെ പ്രാരംഭവും, സത്യവിശ്വാസത്തിനും തൽപ്രവർത്തനത്തിനുമുള്ള ഒരു വാഗ്ദത്തവുമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു് അവർ അവിടുത്തെ ഒരു പ്രത്യേക ജനമായി ഉയർത്തപ്പെടുകയും വിശേഷാനുകൂല്യങ്ങൾക്കു് അർഹരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ സ്ഥാപിതമായ ചേദനാചാരം പഴയനിയമത്തിലെ ഒരു കൂദാശയുമായിരുന്നു അതു് അന്നു് ഉത്ഭവപാപവിമോചനത്തിനു് നിദാനമായി, ന. ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുമരണംവരെ അതു് നിലനില്ക്കയുംചെയ്തു.

അവതരിച്ച ലോകരക്ഷകൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നതിനാൽ പാപലേശമില്ലാത്തവനും പാപങ്ങളിൽനിന്നു് അതീതനുമായിരുന്നു. തൻമൂലം അവിടുന്നു ചേലാകർമ്മത്തിനു അശേഷം നിർബന്ധിതനായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ദൈവപ്രമാണം കണിശമായി മനുഷ്യർ അനുസരിക്കണമെന്നു് അവരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ വന്നവനായതുകൊണ്ടു് അവിടുന്നു് ചേദനാചാരം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു് യുക്തമെന്നു സ്വയം വിധിച്ചു. അതു് പ്രമാണാചരണത്തിനു നമുക്കൊരു ഉത്തമമാതൃകയായി.

നിയമത്തിനു് കീഴായിരുന്നവരെ ദാസ്യാവസ്ഥയിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചു രക്ഷിക്കുവാനായി രക്ഷകൻ ജനിച്ച എട്ടാം ദിവസം ഛേദനാചാരം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഛേദനാചാരത്തെ തുടൎന്നു് മ്ശിഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ ജ്ഞാനസ്നാനംകൊണ്ടു് മനുഷ്യർ ദാസ്യാവസ്ഥയിൽനിന്നു് മക്കൾക്കടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറ ദത്താവകാശത്തിലേക്കു് ഇപ്പോൾ ഉയൎത്തപ്പെടുന്നു.

രക്ഷകൻ എന്നു് അൎത്ഥമുള്ളതും അവതാരത്തിനു മുമ്പേ മാലാഖായാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ഈശോ എന്നതിരുനാമം ഛേദനാചാരവേളയിൽത്തന്നെ ദിവ്യശിശുവിനു നൽകപ്പെട്ടു. അർത്ഥവത്തായ ഈ നാമം ധരിച്ചിട്ടു് അതു് അന്വർത്ഥമാക്കാതെ ഒരു നിമിഷംപോലും ഇരിപ്പാൻ മനസ്സാകാതിരുന്ന ദിവ്യശിശു അപ്പോൾത്തന്നെ നമ്മുടെ രക്ഷക്കായി തിരുരക്തം ചിന്തി അവിടുന്നു് നമ്മുടെ രക്ഷകനെന്നു് വ്യക്തമാക്കി. ചിന്തിയ രക്തത്തിൽ ഒരു തുള്ളിപോലും മനുഷ്യകുലത്തിൻെറ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടതിലധികം മതിയാകുമായിരുന്നു. നിർബന്ധിതനല്ലാതിരുന്നിട്ടും, സ്വയം നിയമവിധേയനായി ഛേദനാചാരം സ്വീകരിച്ചു. ത്യാഗം സഹിച്ച രക്ഷകനെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ നവവത്സരത്തിൽ നാം പ്രമാണാനുസാരികളും ത്യാഗസന്നദ്ധരുമായി വൎത്തിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫൂൾജെൻസിയുസ്, ഒദീലോ, അൽമാക്കൂസ്, എവുജെന്തുസ്, ഫാഞ്ചെയാ, മോക്കുവാ, മൎത്തീന, തെലെമാക്കുസ്.

ജനുവരി 2.

വി. മക്കാരിയൂസ് സന്യാസി.

അലക്സാഡ്റിയാക്കാരനായ മക്കാരിയൂസ് യുവാവായിരിക്കവേ, തൻെറ വ്യാപാരശാലവിട്ടു് വനവാസിയായ വി. അന്തോനിയെ അനുകരിക്കാൻ ചെന്നുചേൎന്നു. വിശുദ്ധനു് അന്നുതന്നെ പ്രസ്തുതയുവാവിൻെറ അസാമാന്യ പുണ്യയോഗ്യതയെപ്പററി ദിവ്യദർശനമുണ്ടായി. ദീർഘ തപോനിഷ്ഠ

യാൽ പൂർണ്ണ സ്വയനിഗ്രഹം സാധിച്ച ഒരു മഹാ വിശുദ്ധ നാണു് മക്കാരിയൂസു്. ഇരുപതു ദിനരാത്രങ്ങളം തുടർച്ചയാ യി നിദ്രകൂടാതെ പ്രാർത്ഥനാനിരതനായിരിപ്പാൻ ഈ വിശു ദ്ധനു് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശരീരം വിവർണ്ണവും വിരൂപവുമാ കുവോളം ഭൂമിയിൽ കുമികടികൊണ്ടു് കിടന്നിട്ടുണ്ടു്. വിശ പ്പും ദാഹവും മഹാ ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചുവന്നു. ദീർഘനാളം ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനായി ഭരിച്ചശേഷവും തന്റെ നൊവിഷ്യേറ്റു പുനരാവർത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം വേഷപ്രച്ഛന്നനായി വി. പക്കോമിയൂസിനെ സമീപിച്ചു. യഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹി ച്ച പക്കോമിയൂസു് വിശുദ്ധനെ മടക്കി അയച്ചു.

സന്യാസികളുടെ പ്രാർത്ഥനാസമയം പിശാചുക്കൾ അവ രുടെ വായിൽ വിരലിട്ടു കോട്ടുവായ്ക്കു ഇടവരുത്തുന്നതും, കണ്ണട പ്പിച്ചു അവരെ നിദ്രാധീനരാക്കുന്നതും, അശ്ലീലചിത്രങ്ങൾ ബോധത്തിൽ വരുത്തി അവരെ പലവിചാരങ്ങൾക്കധീന പ്പെടുത്തുന്നതും ഈ വിശുദ്ധൻ ചിലപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമായി ക ണ്ടിട്ടുണ്ടു്. 73-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ആരിയൻ പാഷ ണ്ഡരാൽ ക്രൂരമായി മർദ്ദിക്കപ്പെടുന്നതിനും, അനന്തരം പര വാസം അനുഭവിക്കുന്നതിനും ഇടവന്നു. എ. ഡി. 394 ലാണു് വി. മക്കാരിയൂസു് ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചതു്. പ്രാർത്ഥന ആ ത്മാവിന്റെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസമാണെന്നും എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയു ആത്മാവു സ്വതന്ത്രയാകണമെങ്കിൽ മുമ്പേ തന്നെ മനസ്സും ശരീ രവും കീഴടക്കപ്പെടണമെന്നും ഈ വിശുദ്ധന്റെ ചരിത്രം ന മ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കൊൺകോർദ്ദിയൂസ്, ജലോർഡ്, ജരാ ർദ്ദ്, ഇസിദോർ, മർച്ചിസിയൂസ്, സിരീദിയോൻ.

ജനുവരി 3.

വി. ജനവീവു്.

പാരീസിന്റെ സംരക്ഷകയായ വി. ജനവീവു്, സമീപസ്ഥമായ താൻറെറ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ കൃഷിക്കാരായ മാതാ

പിതാക്കരിൽനിന്നു എ. ഡി. 422–ൽ ഭ്രജാതയായി. ഏഴുവയസ്സായപ്പോഴും ദൈവത്തിനു പൂർണ്ണമായി ശിശുവിനെ സമർപ്പിക്കുവാൻ അമ്മാതാവു അഭിലഷിച്ചു. വി. ജർമ്മാനൂസിന്റെ ഒത്താശകൊണ്ടു അവളുടെ ആശാസാദ്ധ്യത്തിനു നല്ല സഹായമായി. ജനവീവിന്റെ ഏകാനന്ദം, തന്റെ ആത്മനാഥനുമായി സൈ്വരസംഭാഷണം നടത്തുന്നതിനുള്ള ഏകാന്തവസരങ്ങളെ തേടുക എന്നതായിരുന്നു. തന്മൂലം ക്രമേക്രമേ ദൈവാലയത്തിൽപോകുന്നതു്, ഒരിക്കൽ തടഞ്ഞ തന്റെ മാതാവിന്റെ കാഴ്ച ഒരു ശിക്ഷയായിട്ടെന്നോണം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ദുഃഖിതയായ മകൾ രണ്ടുമാസത്തോളം പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം വെള്ളം എടുത്തു അതിന്മേൽ കുരിശുവരച്ചു് അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ കഴുകിയപ്പോൾ കാഴ്ച പുനർലബ്ധമായി.

ജനവീവു് 15–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ചശേഷം കഠിനതരമായ തപോജീവിതം ആരംഭിക്കയും, 31 വയസ്സുവരെ പാരീസിൽ താമസിച്ചു അവിടെ വി. ഡെന്നിസിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു മഠം സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. 452–ൽ പാരീസിനെ ആക്രമിച്ച "ദൈവത്തിന്റെ ചമ്മട്ടി" എന്ന അപരനാമമുള്ള ഹൂണരാജാവു, അറീലു, ജനവീവിന്റെയും മറ്റു സ്ത്രീകളുടേയും നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയും നിമിത്തം പരാജിതനായി മടങ്ങി. ഫ്രാൻസ്സുകാരുടെ രാജാവായ ചിൽദെറിക്കു പാരീസു് വളഞ്ഞപ്പോഴും ജനവീവിന്റെയും മറ്റും സഹായമാണു് പട്ടണവാസികൾക്കുണ്ടായതു്. വി. ക്ലൊത്തിൽദായുടെ ഭർത്താവായ ക്ലോവീസു് രാജാവു പലപ്പോഴും ജനവീവിന്റെ ആലോചനകൊണ്ടു ചോദിച്ചിരുന്നു. ഈ പുണ്യവതി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മരിച്ച കുട്ടിയെ ഉയർപ്പിക്കുക, കുരുടനു കാഴ്ചകൊടുക്കുക, ഇല്ലാത്ത വീഞ്ഞു ഉണ്ടാക്കുക എന്നിങ്ങനെ പലേ അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വി. ജനവീവു് 89—ാമത്തെ വയസ്സിൽ എ. ഡി. 512–ൽ നിര്യാതയായി. 1129–ൽ പാരീസിലുണ്ടായ കഠിന

പകച്ചുവ്യാധി വി. ജനുവീവിന്റെ പുണ്യാവിശിഷ്ടങ്ങളും പരസ്യമായി എതിരേല്ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉടനെ ശമിച്ചു. കേവലം കൃഷിവേലയും ദരിദ്രയുമായ ജനുവീവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മ്ശീഹാ വസിച്ചു. അവിടുത്തെ അരുപിയാൽ അവൾ അഭിഷിക്തയായി. അവൾ നന്മചെയ്തു വ്യാപരിച്ചു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പീറ്റർബാപ്തിസം, അന്തോസ്, ഗോർഗിയൂസ്, ജെനേവാ, സിറീനൂസ്, ഫ്ലോറെൻസിയൂസ്, ദാനിയേൽ,

ജനുവരി 4.

വി. തീത്തൂസ്.

തീത്തൂസ് പുറജാതിക്കാരിൽനിന്നു മാനസാന്തരപ്പെട്ടവനും, വി. പൌലോസിന്റെ ഒരു വത്സലശിഷ്യനുമായിരുന്നു. ശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിതയാത്രകളിൽ ഒരു സഹകാരിയും, ജറൂസലം തിരുസംഘത്തിലേക്കു പോകുവാൻ ഒരു കൂട്ടുകാരനുമായിരുന്നു തീത്തൂസ്. ഇദ്ദേഹത്തിൽ ശ്ലീഹായ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും വാത്സല്യവും അസാധാരണമാണ്. അതിനാൽ ഒഷ്ടരമായ ജോലികളും നിവ്വഹിപ്പാൻ ശ്ലീഹാ തീത്തൂസിനെ പലപ്പോഴും നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശ്വാസത്തിൽ ചഞ്ചലമനസ്കരായ ക്രൊറിന്ത്യക്കാരെ ശാസിക്കുവാൻ ശ്ലീഹാ തീത്തൂസിന്റെ ധൈര്യവും വിവേകവും ഉപവിയുമാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതു്. ജറൂസലത്തെ ക്ഷാമനിവാരണത്തിനായി ശ്ലീഹാ ധനം ശേഖരിച്ചതും തീത്തൂസ് വഴിയായിട്ടായിരുന്നു. ഇവയിലെല്ലാം തീത്തൂസ് തന്റെ അസാമാന്യപ്രാപ്തി വിശദമായി തെളിയിച്ചു.

തീത്തൂസിനെ ശ്ലീഹാ ക്രീറ്റിലെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു. ക്രീറ്റിൽ വെച്ചാണ് തീത്തൂസിനു ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനം ലഭിച്ചതു്. അനന്തരം അവിടെ വെച്ചു തന്നെ വി. തീത്തൂസ് നിര്യാതനാകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധന്മാർ തങ്ങളുടെ

സഹാനുഭൂതിയാൽ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ വശീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തം തീത്തൂസിന്റെ പ്രകൃതിയിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഗ്രിഗരിമെത്രാൻ, റിഗോബർട്ട, റുമോൻ, ഡഫ്റോസ, ബെനഡീക്ത, പ്ലിഷീല്ലിയൻ, എവുജിൻ, തീഫൊ.

ജനുവരി 5.

വി. സിമയോൻ എസ്തൂനായ

എ. ഡി. 401 ലെ വഷ്കാലത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഹിമപാതം നിമിത്തം ചിലിച്ചിയായിലെ സീസാങ്കാരനായ ഒരു ഇടയബാലനു തന്റെ ആടുകളെ പുറത്തിറക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ബാലൻ ഒരു ദേവാലയത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ എട്ടു സുവിശേഷഭാഗ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗം കേൾക്കുവാനിടയായി. ആ ഭാഗ്യലബ്ധിക്കു മാർഗ്ഗമെന്തെന്നു അന്വേഷിച്ചതിൽ അശ്രമജീവിതം പയ്യാപൂമെന്നു അവൻ ഗ്രഹിച്ചു. തന്മൂലം ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു തന്റെ കഠിന തപശ്ചര്യയാൽ ലോകത്തെ വിസ്മയിപ്പിച്ച ഒരു മഹാ വിശുദ്ധനാണു സിമയോൻ എസ്തൂനായ. ഇദ്ദേഹം ആദ്യത്തെ പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം അനുഷ്ഠിച്ച തപസ്സു അമാനുഷികമെന്നുതന്നെ പറയപ്പെടാം. അരയ്ക്കു മുറുകെ കെട്ടിയ ചരട്ട അവിടെ പഴുത്തു ചീയുവാനിടയാക്കി. ഏഴുദിവസത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ നാല്പതുദിവസം തുടരെ ഉപവസിച്ചിട്ടുണ്ടു. 37 വത്സരം ഇടവിടാതെ ശീതോഷ്ണങ്ങൾക്കു വിധേയനായി സുംഭത്തിന്റെ മുകളിൽ രാപ്പകൽ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഈവ്വിധ തപോനിഷ്ഠയിൽ വിശുദ്ധൻ സദാ പ്രസന്നതയും എളിമയും കീഴ്വഴക്കവുമുള്ളവനായി പ്രശോഭിച്ചു.

വിശുദ്ധൻ ഉച്ചരിച്ച ദൈവവചനങ്ങളും അനേകം പുറജാ

തിക്കാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും പാപികളെ അനുതപിപ്പിക്കയുമുണ്ടായി. എ. ഡി. 460–ൽ മൂന്നുദിവസം ശൂന്യമേൽ കേവലം നിശ്ചലനായി കാണപ്പെട്ടപ്പോൾ മാത്രമാണു് വിശുദ്ധൻ മരിച്ച വിവരം താഴെ കാത്തിരുന്നവർ ഗ്രഹിച്ചതു്. പുണ്യപുണ്ണ്യതക്കുള്ള മോഹം നാം നമ്മിൽ സദാ പുതുക്കണമെന്നും, അതിനു ദൈവം കാണിച്ചുതരുന്ന മാർഗ്ഗം, നാം വിശ്വസ്തതയോടും ധീരതയോടുംകൂടി പിൻതുടരണമെന്നും വിശുദ്ധന്റെ തപഃശ്ചര്യ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: തെലെസ്ഫോരുസ്, സിക്ലേത്തിക്കാ, അമാലിയാ, എമലിയാന.

ജനുവരി 6.

ൻ. ക. ദൈനഹാ.

ദൈനഹാ എന്ന പദത്തിനു പ്രത്യക്ഷീകരണമെന്നാണർത്ഥം. ഈശോമ്ശിഹാ തന്നെത്തന്നെ മനുഷ്യനേത്രങ്ങൾക്കു ആദ്യമായി പരസ്യത്തിൽ ഗോചരമാക്കിയതു് ഈ ദിവസത്തിലാണു്. ദിവ്യശിശുവിന്റെ ജനനവിവരം ഒരു നക്ഷത്രംവഴി അറിഞ്ഞ മൂന്നു പൌരസ്ത്യരാജാക്കന്മാർ ബെത്ലഹമിൽവന്നു ശിശുവിനെ പരസ്യമായി വണങ്ങി കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിച്ചു. അനന്തരം ഈശോ യോഹന്നാനിൽനിന്നു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ പരസ്യ പ്രത്യക്ഷീകരണം നടന്നു. അപ്പോഴാണല്ലൊ ആകാശത്തിൽനിന്നു "ഇതു എന്റെ പ്രിയ പുത്രനാകുന്നു. അയാളിൽ ഞാൻ വളരെ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന ഒരു സ്വരം കേൾക്കപ്പെട്ടതും. മൂന്നാമത്തെ പ്രത്യക്ഷീകരണം കാനായിലെ വിരുന്നിൽ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ സംഭവിച്ചു. അന്നു ചെയ്ത അത്ഭുതത്തിന്റെ ഫലമായി ശിഷ്യന്മാർ മ്ശിഹായിൽ വിശ്വസിച്ചു. ഈ മൂന്നു പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കയാണു് ദൈനഹാത്തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നതു്. നക്ഷത്രം കണ്ട മാത്രയിൽ

പുറപ്പെട്ട രാജാക്കന്മാർക്കു മ്ശിഹായെ വന്ദിപ്പാൻ സാധിച്ചു. ദൈവത്തോന്നിപ്പുകാരണം ഉടനെ വഴിപ്പെടാഞ്ഞാൽ നമുക്കു നന്മ കൈവന്നില്ലെന്നു വരാം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മെലാനിയുസ്, നിലാമ്മോൻ, പത്രോസ് ആബട്ട്, ബൽത്താസർ, കാസ്പർ, മെൽക്കിയോർ, മാക്രാ.

ജനുവരി 7.

വി. ലൂസിയൻ.

ലൂസിയൻ സിറിയായിലെ സമൊസത്തായിൽ ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കാൾ ചെറുപ്പത്തിലേ മരിച്ചുപോയി. സമ്പന്നനായിരുന്ന യുവാവു ധനമെല്ലാം ദരിദ്രർക്കു വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു ഭക്തനായ മക്കാരിയൂസിന്റെ സമീപം ജീവിക്കാൻ എദേസ്സായിൽചെന്നു. അവിടെ ലൂസിയൻ വേദപുസ്തകജ്ഞാനവും ക്രിസ്തീയ പുണ്യങ്ങളും സമൃദ്ധിയായി സമ്പാദിച്ചു. ഒരു നല്ല വൈദികനായി. പകപ്പുഴുത്തുകാരുടെ അശ്രദ്ധയാലും പാഷണ്ഡരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയാലും, വേദപുസ്തകത്തിൽ നുഴഞ്ഞുകയറിയിരുന്ന പലേ അബദ്ധങ്ങളും ലൂസിയൻ തിരുത്തിയിരുന്നതു വാഗ്ദത്ത എന്ന പരിഭാഷ പുറത്താക്കുവാൻ വി. ജെറോമിനു വലിയ സഹായമായി. ക്രിസ്ത്യാനിയായി ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുക നിമിത്തം ലൂസിയൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ 12 ദിവസം തുടരെ കഠിനമായി മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടു. മലത്തി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിശുദ്ധൻ തന്റെ മാറ്റിൽ ബലി അർപ്പിച്ചു, സന്ദർശകരായി വന്ന വിശ്വാസികൾക്കു ദിവ്യകാരുണ്യം നൽകിയിട്ടുണ്ടു. ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാകുന്നുവെന്ന അവസാന ഉച്ചാരണത്തോടുകൂടി ലൂസിയൻ കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചു വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചു. വിശ്വാസം പരിശുദ്ധമായി കാക്കുവാൻ നാം നിത്യസത്യങ്ങൾ പഠിക്കണം. സത്യം അറിയുകയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അസത്യം എന്തെന്നു നാം

കണ്ടുപിടിക്കയില്ല. സത്യമാകട്ടെ, ദൈവവും മനുഷ്യനുമായ ഈശോമ°ശിഹായാകുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കെൻറിജെർനാ, അംബ്രിക്കു, ത്തിലൊ, കാനൂട്ടു, ക്ലേരുസ്°, ജനുവാരിയൂസ്°, ജൂലിയൻ, ക്രിസ്പിൻ, തെയൊദോർ.

ജനുവരി 8.

വി. അപ്പൊള്ളിനാരിസ്°.

ഫ്രീജിയായിലെ ഹിയരോപ്പൊളീസ° മെത്രാനായ ക്ലാവുദിയൂസ° അപ്പൊള്ളിനാരിസ° രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു പ്രമുഖ വൈദികശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു. എവുസേബിയൂസ°, വി. ജെറോം, തെയൊദൊരെറ്റു ആദിയായവർ ഇദ്ദേഹത്തെ വളരെ പുകഴ്ത്തിപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട°. ഏതെല്ലാം അബദ്ധതത്വ പ്രബോധനങ്ങളിൽ നിന്നാണ° ഓരോ പാഷണ്ഡതകളും ഉത്ഭവിച്ചതെന്നു അപ്പൊള്ളിനാരിസ° വിശദീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം വളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട°. എ. ഡി. 175–ൽ മാർക്കുസം ഔരേലിയൂസ°ചക്രവർത്തിയുടെ സമക്ഷം ഈ വിശുദ്ധൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ ക്രിസ്തീയ മതതത്വന്യായീകരണം അതിവിശിഷ്ടമായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രാർത്ഥനനിമിത്തം സാമ്രാജ്യത്തിനു കൈവന്ന ഒരു യുദ്ധവിജയം ആസ്പദമാക്കി ഈ വിശുദ്ധൻറെ മദ്ധ്യസ്ഥത്താൽ ചക്രവർത്തി അവർക്കു ഏതാനും ആനുകൂല്യങ്ങളും നൽകി. അസാമാന്യ ഭക്തനും പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന വിശുദ്ധൻ ഏതു വത്സരത്തിൽ നിര്യാതനായെന്നു വിവരമില്ലെങ്കിലും അതു ജനുവരി 8–ാംനു- സംഭവിച്ചതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. നാം പ്രാർത്ഥിച്ചു എത്രതന്നെ അപേക്ഷിച്ചാലും അതു ലഭിക്കുമെന്ന മനഃശരണം ആക്കും വേണ്ടതാണ°.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സെവരീനുസ്°, വേഗാംവുൾസിൻ, ഗുദ്ലാ, നത്താലൻ, ബസലീസ്സും, ലോഹൻസ് യൂസ്തിനിയാനി, തെയോഫിലസ്°, പേഷ്യൻസ്°.

ജനുവരി 9.

വി. ജൂലിയനും ബസലിസ്സായും.

ജൂലിയനും ബസലിസ്സായും തമ്മിൽ വിവാഹത്താൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. എങ്കിലും പരസ്പരസമ്മതത്താൽ അവർ നിത്യകന്യാവ്രതം പാലിച്ചു. തങ്ങളുടെ ആദായപുറപ്പാട്ടുകൊണ്ടു്, ദരിദ്രരേയും രോഗികളേയും സംരക്ഷിച്ചും കഠിനതപസ്സനുഷ്ഠിച്ചും ഇവർ തങ്ങളെ സ്വയം പരിശുദ്ധരാക്കി. സ്വന്തഭവനം ആസ്പത്രിയായി പകുത്തി, അവിടെ ചിലപ്പോൾ ആയിരത്തോളംപേരെ സംരക്ഷിച്ചിരുന്നു. ബസലിസ്സാ സ്ത്രീകളുടേയും, ജൂലിയൻ പുരുഷന്മാരുടേയും കാര്യമാണു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നതു്. ഇക്കാലത്തു് ഇവരുടെ സ്വരാജ്യമായ ഈജിപ്തിൽ ഉപവി, അനുതാപം, പ്രായശ്ചിത്തം എന്നിവ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നവരുടെ എണ്ണം വളരെ പെരുകി. മതമർദ്ദനങ്ങാം ഏഴെട്ടെണ്ണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബസലിസ്സാ സമാധാനമരണം പ്രാപിച്ചു. അനന്തരം ഏതാനും കാലം ജീവിച്ചശേഷം, ജൂലിയൻ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചതു്, ഒരു യുവാവായ ചെൽസൂസ്, വൈദികനായ അന്തോണി എന്നിവരോടുകൂടിയായിരുന്നു. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള വളരെ പള്ളികളും ആസ്പത്രികളും ഈ വിശുദ്ധന്മാരിൽ ആരുടെയെങ്കിലും നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവയാണു്. ദൈവത്തിനു പ്രസാദിച്ച കാര്യം ചെയ്യുന്നവക്കു് അവിടുന്നു് കൂടുതൽ പ്രവർത്തനത്തിനു അനുഗ്രഹം നൽകാറുണ്ടു്. സഹതാപവും ഉപവിയും ഉള്ളവർ ദുർമ്മരണം പ്രാപിക്കുന്നതു് കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു് വി. അഗസ്റ്റിൻ പറയുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മർസിയാന, ബിർജ്ജുവാൾഡ്, ഫെലൻ, അഡ്രിയാൻ, ചെൽസൂസ്, വിറാലിസ്, യുക്കുന്തൂസ്, അന്തോണി.

ജനുവരി 10.

വി. വില്യം.

നെവേർസിലെ പ്രഭുകുടുംബത്തിൽ ജാതനായ വില്യം ബെറ്റയർ തന്റെ മാതുലനും ബോയ്സനിലെ ആർച്ചുഡീക്കനുമായ സന്യാസി വീറാറിനാൽ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ബാല്യംമുതൽക്കേ വില്യത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചതു് ഭക്തിയിലും പഠനത്തിലുമായിരുന്നു. ബോയ്സനിലും പാരീസിലും കാനൻ ആയിരുന്നശേഷം ഏകാന്തം അഭിലഷിച്ചു ആദ്യം ഗ്രാൻഡ്മോണ്ടു് ആശ്രമത്തിലും, അനന്തരം സിസ്റ്റേർഷ്യൻസഭയിലും ചേർന്നു. വില്യം പൊണ്ടീഞ്ഞി ആബിയുടെ പ്രിയോരും, ചാലാസിലെ ആബട്ടും ആയിട്ടുണ്ടു്. പിന്നീടു് ഈ വിശുദ്ധൻ ബൂർഗെയിസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. മുപ്പാപ്പായുടേയും സ്വന്തം ജനറാളിന്റെയും നിർബന്ധമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്തുതസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നില്ല. സ്ഥാനമഹിമയ്ക്കുടുത്ത സ്വന്തം പുണ്യപൂർണ്ണതലബ്ധിക്കു് ഈ വിശുദ്ധൻ ബദ്ധശ്രദ്ധനായി, തനിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കുമായി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തുതുടങ്ങി. എന്നും രോമച്ചട്ട ഉള്ളങ്കിയായി ധരിച്ചു. ശീതോഷ്ണവ്യത്യാസമനുസരിച്ചു് വസ്ത്രത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയില്ല. അതിഥികൾക്കു് കൊടുത്താലും മാംസം ഭുജിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു. എ. ഡി. 1209–ൽ വിശുദ്ധൻ മരിച്ചശേഷം ശുശ്രൂഷിക്കൽ അനവധി അത്ഭുതങ്ങൾ നടന്നു. 1217–ൽ തന്നെ വിശുദ്ധനെന്നു് നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. മറ്റുള്ളവരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ആദ്യമേ സ്വന്ത ആത്മകാര്യം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു് നാം സ്മരിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അഗഥോ, മാർസിയൻ, മിൻസ്യൂസ്, നിക്കാനോർ.

ജനുവരി 11.

വി. തെയൊദോസിയൂസ്.

കപ്പദോച്ചിയായിൽ എ. ഡി. 423–ൽ തെയൊദോസിയൂസ് ജനിച്ചു. പ്രായമായപ്പോൾ പഴയനിയമത്തിലെ അബ്രാഹം പിതാവിനെ അനുകരിച്ചു സ്വരാജ്യം വിട്ടകയും, കർത്താവിനെ പിഞ്ചെല്ലുവാൻ സന്ന്യാസജീവിതം അവലംബിക്കയുംചെയ്തു. തന്റെ ആത്മപിതാവും ഒരു ഭക്തസന്ന്യാസിയുമായിരുന്ന ലൊങ്കീനുസ് ബത്ലഹമിലെ ആശ്രമഭരണത്തിനായി തെയൊദോസിയൂസിനെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. ഭരണസാമർത്ഥ്യമില്ലെന്നു തോന്നിയതിനാൽ ഏകാന്തജീവിതത്തിനായി ഒരു ഗുഹയിലേക്ക് ഒളിച്ചോടിയെങ്കിലും അവിടെയും വിശുദ്ധനു ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായി അവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു. അവർക്കായി വിശുദ്ധൻ നാലു ആശ്രമങ്ങളും മൂന്നു പള്ളികളും അവിടെ പണിതീർത്തു. ക്രമേണ പലസ്തീനായിലെ സന്ന്യാസസമൂഹങ്ങളുടെ സുപ്പീരിയർ എന്ന സ്ഥാനവും വിശുദ്ധനിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എളിമയും വിനയവും ഏതു സഹസന്ന്യാസിയുടേയും അഹങ്കാരത്തെ അടിച്ചമർത്തുന്നതായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിലും ദുഃഖത്തിലും കാണുന്നവരെ തെയൊദോസിയൂസ് ഒരിക്കലും സഹായിക്കാതെ പോയിട്ടില്ല. ചിലപ്പോൾ അത്ഭുതകരമായും ആവശ്യസാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചു ആസ്പത്രികൾ പണിയിച്ചു അനേകം രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചുവന്നു. ജറുസലത്തെ എവുത്തിക്കിയൻ പാഷണ്ഡതയെ എതിർക്കുക നിമിത്തം ചക്രവർത്തി വിശുദ്ധനെ നാടുകടത്തി. പിടിപെട്ട കഠിനരോഗത്തിൽ വിശുദ്ധൻ സുഖത്തിനപേക്ഷിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ അതു പരിഹാരാർത്ഥം സഹിച്ചു. 106–ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് ഇദ്ദേഹം നിര്യാതനായതു്. സ്വഭാവനം ദൈവത്തെപ്രതിയും, ഏകാന്തം അയൽക്കാരെക്കുറിച്ചും മുഴുവനെ ബലികഴിച്ചു സഹിച്ച വി. തെയൊ

ദോസിയൂസിന്റെ മുമ്പിൽ നമ്മുടെ അല്പ ത്യാഗം യഥാർത്ഥ ഉപവിയോയെന്നു് നാം പരിശോധിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഹിജീനുസ്, എഗ്വിൻ, സാല്വിയുസ്, അനസ്താസിയൂസ്, പലെമോൻ, ഹൊനൊരാത്ത.

ജനുവരി 12.

വി. എൽറെഡ്

"നിനക്കു ഒന്നിന്റെ പോരായ്മയുണ്ടു്" എന്ന ഒരു തോന്നിപ്പാൽ ദൈവം എൽറെഡിനെ സ്കോട്ട്ലണ്ടിന്റെ ഭക്തരാജാവായ ദാവീദിന്റെ സേവനത്തിൽനിന്നും ആശ്രമത്തിലെ ഏകാന്ത ജീവിതത്തിലേക്കു ആനയിച്ചു. എൽറെഡു് രാജാവിനേയും സ്നേഹിതരേയും പ്രിയപ്പെട്ട എല്ലാറ്റിനേയും ഉപേക്ഷിച്ചു് ഒരു സിസ്റ്റേർഷ്യൻ ആശ്രമനിവാസിയായി. ലോകത്തിൽ ആത്മാവു് അചകടത്തിലാണെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം ഇതിനു പ്രേരകമായിരുന്നു. ഉപേക്ഷിച്ച പക്ഷങ്ങളോടും, സന്യാസികളിൽ ചിലരോടുണ്ടായ വിശേഷ വാത്സല്യത്തോടും വിശുദ്ധനു അതിയായി പോരാടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്. "ലോകത്തിലേക്കു പിന്തിരിയുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു് തന്നെ സമീപിച്ച ഒരു സന്യാസിയോടു വിശുദ്ധൻ "അതു അരുതു് നിശ്രമിച്ചാലും സാദ്ധ്യമാകയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു വിട്ടു. എങ്കിലും യുവസന്യാസി സ്ഥലംവിട്ടു് അധികദൂരം സഞ്ചരിച്ചു് വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ മടങ്ങി എത്തി കാണപ്പെട്ടതു് ഈ വിശുദ്ധന്റെ അപേക്ഷനിമിത്തം ആശ്രമത്തിന്റെ പടിവാതില്പാലായിരുന്നു. "ആദ്ധ്യാത്മ സഖിതപം" "ഉപവിയുടെ സ്റ്റടികം" എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ വിശുദ്ധൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. റിവെ ആശ്രമത്തിന്റെ സ്ഥാപകനും അബട്ടുമായ വി. എൽറെഡ് എ. ഡി. 1167–ൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു. നാം നമ്മെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു അപ്പിച്ചാൽ അവിടുന്നു നൂറിരട്ടി മറ്റു അനുഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടി

തന്റെ പ്രതിസ്നേഹം നമുക്കു തരുന്നതാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അക്കൊലിയൂസ്, തീഫിയൂസ്, തസിയാന, സോത്തിക്കൂസ്, സത്തീരൂസ്, റൊഗാത്തൂസ്, മൊദെസ്തൂസ്, പ്രോബൂസ്.

ജനുവരി 13.

മിലാനിലെ വി. വേറോനിക്ക.

വേറോനിക്കായുടെ മാതാപിതാക്കൾ മിലാനിനടുത്ത ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ സാധു കൃഷിക്കാരായിരുന്നു. ഇവൾ ബാല്യം മുതൽ വീട്ടിലും വയലിലും ജോലിചെയ്തു. ഏതു താണ വേലയും ചെയ്യാൻ സദാ സന്നദ്ധയുമായിരുന്നു. ക്രമേണ സഖികളുടെ ഗാനങ്ങളിലും തമാശകളിലും വേറോനിക്ക വിമുഖയും ആത്മകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ തല്പരയും ആയി കാണപ്പെട്ടു. തനിക്കു അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലായിരുന്നതിനാൽ ഖേദിന്നായി ചില പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്ത ഫലത്തിൽ ദേവമാതാവു വേറോനിക്കായ്ക്കു പ്രത്യക്ഷയായി അതു അത്ര ആവശ്യമില്ലെന്നും, എന്നാൽ മറ്റു മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും ഉണർത്തിച്ചു. മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു ശ്രദ്ധനിയോഗം കാർക്കണമെന്നും, മറെറാന്നു വിമർശനം പരിവർജ്ജിക്കണമെന്നും, വേറൊന്നു ന. കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു. ഇവ പാലിക്കുന്നതിൽ ഈ വിശുദ്ധ അദ്വിതീയയായി. വേറോനിക്കായ്ക്കു ക്രമേക്രമേ ഉണ്ടായിരുന്ന പാരവശ്യങ്ങളിൽ അവൾ മ്ശിഹായുടെ ജീവചരിത്രവും മറ്റു പലേ രഹസ്യങ്ങളും ദർശിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ ദിനചര്യക്കു പാരവശ്യം തടസ്സമായി നിന്നിട്ടില്ല. മിലാനിലെ വി. മർത്തായുടെ മഠത്തിൽ ഒരു ഉണസഹോദരിയായി വേറോനിക്ക സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെയുണ്ടായ ജോലി, പട്ടണത്തിൽ തെണ്ടി മഠവാസികൾക്കു ആഹാരം തേടിക്കൊണ്ടു വരികയായിരുന്നു. സഭാവസ്ത്രം ധരിച്ചു കൊ

കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വേറോനിക്ക കഠിന രോഗബാധിതയാ
യി. എന്നിട്ടും നിത്യ ജോലികളം കണിശമായി നിവ്വഹിച്ചു.
വ്രതവാശാനം കഴിഞ്ഞു 40–ാമത്തെ വഷ്ം, 52–ാമത്തെ വയ
സ്സിൽ, എ. ഡി. 1497–ൽ, ഉൻക്രുട്ടി നിവ്വചിച്ചിരുന്ന ദിവ
സത്തിൽ വേറോനിക്ക മൃതയായി. "എനിക്ക സമയമുള്ള
പ്പോഠം കഴിയുന്നിടത്തോളം ഞാൻ പ്രയത്നിക്കണം," എന്നു
പറഞ്ഞിരുന്ന വേറോനീക്കായെ അനുകരിച്ചു നാം സമയം വ്യ
ഥാ കളയരുതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കെൻറിഗെൺ, ലെയോൻസിയൂസ്, ഹി
ലാരി, റോമി, അഗ്രീസിയൂസ്, ഗ്ലഹീര, വിവൈൻസ്യൂസ്.

ജനുവരി 14.

പൊയിറ്റിയേർസിലെ വി. ഹിലാരി.

അക്വിറ്റെയിനിലെ പോയിറ്റിയേർസ് ദേശക്കാരനാ
ണ് ഹിലാരി. ഇദ്ദേഹം പുറജാതിക്കാരനായി ജനിക്കയും
വിദ്യ അഭ്യസിക്കയും ചെയ്തശേഷം മദ്ധ്യവയസ്സനായപ്പോഠം
ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു. താമസിയാതെ ഭാര്യയേ
യും മകളേയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. അക്കത്തോലിക്കാസ
ഹവാസം കേവലം വജ്ജിച്ചു. തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചു് എ.
ഡി. 353–ൽ പൊയിറ്റിയേർസിലെ മെത്രാനായി. അരി
യൻ പാഷണ്ഡതയോടു ഈ വിശുദ്ധൻ ധൈര്യസമേതം പോ
രാടി. തൻമൂലം ചക്രവത്തി അദ്ദേഹത്തെ ഫ്രീജിയായിലേ
ക്കു നാടുകടത്തുകയുണ്ടായി. ഈ പട്ടണത്തിലാണ് വിശുദ്ധൻ
ത്രിത്വത്തെപ്പറ്റി തൻറെ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം രചിച്ചതു്.
359–ൽ ഹിലാരി സെലെവുച്ചിയാ തിരുസ്സംഘത്തിൽ സംബ
ന്ധിക്കുകയും, അനന്തരം കൊൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പോളിൽ ചെ
ന്നു പ്രതിവാദത്താൽ അരിയക്കാരെ വിസ്മയിപ്പിക്കയുംചെയ്തു.
അപ്പോഠം അവർ ചക്രവത്തിയെക്കൊണ്ടു് വിശുദ്ധനെ ഗാളി
ലേക്കു അയപ്പിച്ചു. വിശുദ്ധൻ ഗാളിലും ഇറ്റലിയിലും ഇ
ല്ലീരിയായിലും സഞ്ചരിച്ചു തിരുസ്സഭക്കു വിജയവും മഹ

തവും നേടി. ഏഴുവത്സരത്തെ പ്രേഷിതയാത്രക്കുശേഷം ഹിലാരി പൊയിറ്റിയേർസിലേക്കു മടങ്ങി. അവിടെവച്ചു 367–ൽ നിര്യാതനായി. വി. ഹിലാരിയെപ്പോലെ പാഷണ്ഡതയോടു നാം എതിരിടേണ്ടതും, എന്നാൽ പാഷണ്ഡരോടു നാം സഹതപിക്കേണ്ടതുമാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫേലിക്സ്, ഇസയിയാസ്, സംബാസ്, ബർബഷേമിനസ്, തിമോത്തെവൂസ്, മലാക്കി, ഓസ്വസ്, ക്രമിന-

ജനുവരി 15.

പ്രഥമ വനവാസി വി. പൌലോസ്

ഉത്തര ഈജിപ്തിൽ എ. ഡി. 230–ൽ ജനിച്ച പൌലോസു് 15 വയസ്സായപ്പോഴേക്കും അനാഥനായെങ്കിലും ധനവാനായിരുന്നു. മതമർദ്ദനങ്ങളും തന്റെ വിശ്വാസത്തെ അപകടപ്പെടുത്തിയേക്കുമെന്നു ഭയന്ന പൌലോസു് വിദൂരസ്ഥമായ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽപോയി താമസിച്ചു. അവിടത്തെ പാർപ്പും സുരക്ഷിതമല്ലാത്തതിനാൽ ദൈവം തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിപ്പിക്കുമെന്ന ശരണത്തോടുകൂടി വിസ്തീർണ്ണമായ മണലാരണ്യത്തിലേക്കു കടന്നു. അവിടെ ഈ വിശുദ്ധനു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഈന്തപ്പഴവും, ഉടുപ്പാൻ ഇലകളും, കുടിപ്പാൻ ഒരു ഉറവയിലെ ജലവും ലഭിക്കാതിരുന്നില്ല. മതമർദ്ദനകാലശേഷം നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ പ്രാർത്ഥനാപ്രായശ്ചിത്താദികൾ വളരെ പ്രിയകരമായിഭവിച്ചതിനാൽ 90 വത്സരം മരുഭൂമിയിൽതന്നെ വസിച്ചു. ദൈവം അറിയിച്ചപ്രകാരം വനവാസി വി. അന്തോണി മൂന്നു ദിവസം തേടി ഈ വിശുദ്ധന്റെ രഹസ്യവാസം കണ്ടുപിടിച്ചു ഇദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു. ഇരുവരും അന്യോന്യം അറിഞ്ഞു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി. അറുപതു വത്സരമായി പ്രതിദിനം അര അപ്പംകൊണ്ടു വന്നിരുന്ന മലങ്കാക്ക അന്നു അതിഥിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു മുഴുവൻ അപ്പംതന്നെ കൊണ്ടുചെന്നു. പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ പൌലോസു് തന്റെ മരണം ആസന്നമായെ

ന്നും, വി. അത്തനാസിയൂസ് അന്തോണിക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉടുപ്പു ധരിപ്പിച്ചു തന്നെ സംസ്കരിക്കണമെന്നും അന്തോണിയോടു് അറിയിച്ചു. ഉടുപ്പെടുക്കാൻ പോയ അന്തോണി മടങ്ങുമ്പോൾ പൌലോസിന്റെ ആത്മാവു മഹത്വത്തിൽ സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനം ചെയ്യുന്നതുകണ്ടു. മൃദദേഹമാകട്ടെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ മുട്ടുകുത്തിയ വിധത്തിലുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടു സിംഹങ്ങൾവന്നു കുഴിച്ച ശവകുടീരത്തിലാണു് വി. പൌലോസ് സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടതു്. മരിച്ചപ്പോൾ ഈ വിശുദ്ധനു് 130 വയസ്സായിരുന്നു. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചാൽ അനുതപിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. നമ്മിൽത്തന്നെ നാം ആശ്രയിച്ചാൽ വഞ്ചിതരാകും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മാവുരുസ്, മായീൻ, ജോൺ കലിബയിറ്റ്, അലക്സാന്ഡ്റിയായിലെ ഇസിദോർ, ബോനിത്തൂസ്, മീദം, തെയൊസ്ഫോരുസ്, സെക്കന്തീന, ഫബക്കുക്ക്.

ജനുവരി 16.

വി. ഹൊനൊരാത്തൂസ്.

ഇദ്ദേഹം റോമയിലെ ഒരു കോൺസൂലം കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു് ഗാളിൽ താമസിച്ചിരുന്നവനാണു്. യൌവനത്തിൽത്തന്നെ വിഗ്രഹാരാധന വെടിയുകയും, സഹോദരനെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ലോകം കേവലം തുച്ഛിച്ചു് ജീവിക്കുന്നതിനു സ്വന്തം പിതാവു വലിയ വിഘ്നമായിരുന്നു. തന്മൂലം ഈ സഹോദരന്മാർ ഇരുവരും സന്യാസിയായ വി. കാല്ലിയാസിനെ കൂട്ടുപിടിച്ചു മാർസെയിൽനിന്നും കപ്പൽകയറി അജ്ഞാത ജീവിതത്തിന്നായി ഗ്രീസിലേക്കുപോയി. എ. ഡി. 400–ൽ ഹൊനൊരാത്തൂസ് ലെരിൻസിൽ ഒരു ആശ്രമം പണിയിച്ചു് സന്യാസികളിൽ ചിലരെ കൂട്ടമായും, കൂട്ടത്തൽ ത്യാഗികളായ മറ്റു ചിലരെ തിരിച്ചു ഒറ്റമാളത്തിലായും പാർപ്പിച്ചു. ഈ സന്യാസികളുടെ സുകൃത ജീവിതത്തെപ്പറ്റി വി. ഹിലാരിയൂസ് വളരെ പുകഴ്ത്തി പറഞ്ഞു

കാണുന്നുണ്ട്. ഫൊനൊരാത്തൂസ് 426–ൽ ആർല്ലെസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അധിക തപസ്സും പ്രേഷിതജോലിയും നിവ്വഹിച്ചശേഷം 429—ൽ ഭാഗ്യനിദ്രപ്രാപിച്ചു. ലോകകാര്യങ്ങളിൽ നിമഗ്നമായ ആത്മാവു ദൈവസേവനത്തിനു് തികച്ചും സ്വതന്ത്രമല്ലായെന്നു വി. ഫൊനൊരാത്തൂസ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മർസെല്ലെസ്, മക്കാരിയൂസ്, ഫർസി, പ്രഷില്ല, ബെരാർദ്, ഇസിദോർ മുനീശ്വരൻ, ബെർനാർഡ്.

ജനുവരി 17.

സന്ന്യാസികളുടെ പിതാവു വി. അന്തോണി.

വി. അന്തോണി എ. ഡി. 251—ൽ ഉത്തര ഈജിപ്തിൽ ജനിച്ചു. പുണ്യപൂർണ്ണനാകുവാൻ ഉള്ളതെല്ലാം വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുക എന്ന വേദവാക്യം അന്തോണിക്കു തന്റെ വിപുല സ്വത്തു മുഴുവനും ഉപേക്ഷിക്കാൻ പ്രേരകമായി. അദ്ദേഹം ഒരു ഭക്തസന്ന്യാസിയിൽനിന്നു ആദ്ധ്യാത്മജീവിതം അഭ്യസിച്ചു. പലേ ഏകാന്തവാസികളേയും സന്ദർശിച്ചു് അവരുടെ പ്രത്യേക സുകൃതം പരിശീലിച്ചു. പരിപൂർണ്ണ ദൈവശുശ്രൂഷക്കുവേണ്ടി മരുഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഭദ്രമായ അടക്കജീവിതം കഴിച്ചുവന്നു. അവിടെ പിശാചുക്കാം ഈ വിശുദ്ധനെ പലേതരത്തിൽ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ദ്രോഹിക്കയുമുണ്ടായി. ദൈവത്തിലുള്ള ശരണവും കുരിശടയാളവുംകൊണ്ടു വിശുദ്ധൻ എല്ലാം ജയിച്ചുനിന്നു. അവസാനം പിശാചുക്കാം തോൽവിയടഞ്ഞു മാറുകയും ന. കന്ന്യാവു മഹത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനാകുകയും ഉണ്ടായി. അപ്പവും വെള്ളവും മാത്രമാണു് വിശുദ്ധൻ അനുഭവിച്ചിരുന്നതു്. അതും പ്രദോഷത്തിനുശേഷം മാത്രം. ചിലപ്പോൾ രണ്ടും മൂന്നും നാലും ദിവസങ്ങാക്കുശേഷമേ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ചാക്കുതുണിയും ആട്ടിൻതോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രമായിരുന്നു. അസ്തമനംമുതൽ ഉദയംവരെ മുട്ടിന്മേൽ നില്ക്കുക അസാധാരണമായിരുന്നില്ല. ഇരു

പതു വർഷത്തെ തുടർന്ന് ഏകാന്തജീവിതത്തിനുശേഷം അലോ
ചനക്കായി തന്റെ പക്കൽ വന്നിരുന്ന ചിലരെ ശിഷ്യന്മാരാ
യി സ്വീകരിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ വിശുദ്ധനാണ് ആദ്യത്തെ സ
ന്യാസാശ്രമം ഏർപ്പെടുത്തിയതു്. തന്റെ അത്ഭുത പ്രവർത്ത
ങ്ങൾ നിമിത്തം ശിഷ്യന്മാർ വളരെ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ വിശു
ദ്ധൻ വീണ്ടും ഏകാന്തത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കൈവേലകൊണ്ടു്
ഉപജീവിച്ചുതുടങ്ങി. വലിയ വാർദ്ധക്യത്തിലാണു് വിശുദ്ധൻ
നിര്യാതനായതു്. വി. അത്തനാസിയുസ് വി. അന്തോണി
യുടെ ഒരു ജീവചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. ശത്രുപരീക്ഷണം
വർദ്ധിച്ചിടത്തോളം വി. അന്തോണി തന്റെ ആയുധങ്ങളായ
പ്രാർത്ഥനാപ്രായശ്ചിത്തങ്ങളുടെ മൂർച്ച വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സ്പെയുസിപ്പുസ്, സൂംപ്രീച്ചിയുസ്, മിൽ
ഗിത്തു്, നേത്തിയുസ്, മെത്രഡുസ്, ജൂലിയൻ, ടിയോത്രേസ്. ലെ
യൊനില്ലാ.

ജനുവരി 18.

വി. പത്രോസിന്റെ റോമാസിംഹാസനം.

റോമ്മ വിഗ്രഹാരാധനയുടേയും അന്ധവിശ്വാസത്തി
ന്റേയും ആസ്ഥാനമായിരുന്നു. ലോക സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തല
സ്ഥാനവും, അഭക്തിയുടെ കേന്ദ്രവും അതായിത്തീർന്നു. മറ്റു
ഏതു സാമ്രാജ്യത്തേക്കാളും റോമ്മാസാമ്രാജ്യം വിസ്തൃതമായി
രുന്നതിനാൽ റോമ്മയിൽനിന്നുള്ള വേദപ്രചാരമാണു് കൂടു
തൽ സുഗമമായിരുന്നതു്. എല്ലാംകൊണ്ടും അപ്പോസ്തല പ്രൂട്ട
വിന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധാന്തി അവിടെ പ്രയത്നിക്കുന്നതു യുക്ത
മെന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കി. അതുകൊണ്ടാകാലം അന്ത്യോക്യാ
യിൽ പ്രയത്നിച്ച വി. പത്രോസ് റോമ്മയിൽചെന്നു തന്റെ
പ്രേഷിതജോലി ആരംഭിക്കയും അവിടെ സ്ഥിരം സിംഹാ
സനം സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ആരംഭിച്ചതും തിരു
സ്സഭയിൽ മാതൃപള്ളിയായി ഭവിച്ചതുമായ റോമ്മാപ്പള്ളിയുടെ
സ്ഥാപനം ആഘോഷിച്ചാണു് റോമാസിംഹാസനത്തിരുനാൾ

ഘോഷിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഈ ദിനത്തിൽ നാം പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു തിരുസ്സഭയ്ക്കു പൊതുവേയും, ഓരോ പള്ളികൾക്കു തിരിച്ചും അപ്പോസ്തലിക ശുഷ്കാന്തിയുള്ള ആത്മപരിപാലകന്മാരെ ലഭിക്കുവാനാണു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ദൈക്കൊളസ്, വുൾഫ്റിഡ്, ആകപില, നോളായിലെ ഫേലിക്സ്, പ്രീസ്ക്ക, ദെയീക്കൊളാ, ലെയൊബാർഡ്, ലിബെരാത്ത. മർഗ്ഗരീത്താ.

ജനുവരി 19.

വി. കാന്യൂട്ടു.

ഗുണസമ്പന്നനായ കാന്യൂട്ടു 17-ാം നൂററാണ്ടിൽ ഡെന്മാക്കിലെ ഒരു രാജാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ അസാമാന്യധീരതയും, യുദ്ധസാമർത്ഥ്യവും, ഭക്തിതീഷ്ണതയും കളിയാടി. ഈ രാജാവു കടൽക്കള്ളന്മാരെ നിർമ്മൂലമാക്കി. ദ്രോഹികളായ അയൽ രാജ്യക്കാരെ കീഴടക്കി. പിടിച്ചടക്കിയ രാജ്യങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിച്ചു. രാജ്യത്തിലെ അഴിമതികൾ നീതിപരമായ കണിശ ഭരണത്താൽ നിഷ്കാസനം ചെയ്തു. രാജക്ഷേമം പ്രജാക്ഷേമമാണെന്നു കണക്കാക്കി പ്രവൃത്തിച്ചു. വിജയമഹത്വങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ തന്റെ കിരീടം രാജാധിരാജന്നായി കുരിശിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചു് സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തിരുന്നു. പരിശുദ്ധരെ ബഹുമാനിക്കയും വൈദികരെ അനുകൂലിക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ രാജാവു അദ്വിതീയനായി. പള്ളികൾ പണിയുന്നതിനും അലങ്കരിക്കുന്നതിനും ലോപം കൂടാതെ ധനവ്യയം ചെയ്തു. വിലപിടിച്ച തന്റെ കിരീടംപോലും തലസ്ഥാനത്തെ ഒരു പള്ളിക്കു ദാനം ചെയ്തു. ഒരു രാജാവിനും വിശുദ്ധനും ചേർന്ന സകല ഗുണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ സമ്മേളിച്ചു. ചില വിപ്ലവകാരികൾ ഒരിക്കൽ രാജാവിനെ ദേവാലയത്തിൽവെച്ചു നേരിടുവാൻ തുനിഞ്ഞു. അപകടം ഗ്രഹിച്ച രാജാവു കുമ്പസാരിച്ചു ശുദ്ധ. കുർബാന കൈക്കൊണ്ടു അൾത്താരിങ്കൽ തന്റെ കൈവിടർത്തി

സ്വന്തം ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിനു കയ്യാളിച്ചു നിലകൊണ്ടു. അനന്തരം ജനതിവഴി ഏറിയപ്പെട്ട ഒരു ചാട്ടകന്തത്താൽ മുറിവേറ്റു മ°ശിഹായെ പ്രതി രാജാവു ഉടനെ മൃതിയടഞ്ഞു. നമ്മുടെ ആത്മശരീര കഴിവുകളെല്ലാം ദൈവമഹത്വത്തിൻമുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുന്നതിലായിരിക്കണം നാം അനുഭവിക്കുന്ന വലിയ സംതൃപ്തിയും സന്തോഷവും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വുൾസ്സൻ, ലോമെർ, ഫെൻറിക്കസ്, അബാക്കുസ്, കൗടിഫെസ്, കാർലോസ്, മാരിയുസ്, മത്താ, പീയം, ബാസിയൻ.

ജനുവരി 20.

വി. സെബസ്ത്യാനോസ്.

ഫ്രാൻസിലെ നാർബോൺപട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു° ബാല്യം സ്വമാതാവിനോടുകൂടി മിലാനിൽ കഴിച്ചശേഷം സെബസ്ത്യാനോസ° എ. ഡി. 284–ൽ സൈന്യസേവനം റോമയിൽ ആരംഭിച്ചു. ക്രിസ്തീയ വേദസാക്ഷികളേയും സത്യവിശ്വാസികളേയും സൌകര്യമായി സമീപിച്ചു° അവരെ ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കയും, പ്രലോഭനങ്ങളിൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവാനായിരുന്ന അദ്ദേഹം സൈന്യസേവനം സ്വീകരിച്ചതു°. ഡയൊക്ലേസുൻചക്രവത്തി തന്റെ വലിയ ബോദ്ധ്യവും മതിപ്പുംകൊണ്ടു° സെബസ്ത്യാനോസിനെ ഉന്നത പ്രത്യോറിയൻ സൈന്യാധിപസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു ഉയർത്തി. മതമർദ്ദനനാളിൽ സെബസ്ത്യാനോസിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം റോമയിൽത്തന്നെ വേണമെന്നു° പാപ്പയും അഭിലഷിച്ചു. മതം നിമിത്തം ജയിലിൽ അടക്കപ്പെട്ട ഇരു സഹോദരന്മാരായ മാർക്കസും മർസെലിയാനുസും കുറെ ചഞ്ചലമനസ്കരായപ്പോൾ സെബസ്ത്യാനോസ° പ്രവേശിച്ചു ഉജ്ജ്വലത്തായി പ്രസംഗിച്ചതിനാൽ അവർ വീണ്ടും ധൈര്യമവലംബിച്ചു– മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തനാഥൻ അവിടെ മഹത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട. സൂക്ഷിപ്പുകാരനും വേറെ 16തടവുകാരും ഉടനെ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. സെബസ്ത്യാനോസു° രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തിയി

ങ്ങൻ. ജയിൽസൂക്ഷിപ്പുകാരന്റെ ഭാര്യയും ഉൗമയുമായ സോ
വാ എന്ന സ്ത്രീക്കു് സംസാരശക്തി നൽകി. സെബസ്ത്യാനോ
സു് പലരേയും മാനസാന്തരപ്പെട്ടുത്തിയ കൂട്ടത്തിൽ റോമാ
യിലെ പ്രീഫക്ടറും, മകൻ തിബുർസിയൂസും ഉൾപ്പെട്ടുന്നു
ണ്ടു്. മരിച്ച ഒരു ശിഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും പ്രത്യക്ഷ
നായി മരണം സമീപിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം സെബസ്ത്യാനോ
സിനെ അറിയിക്കയുണ്ടായി. താമസംവിനാ ഒറ്റിക്കൊടുക്ക
പ്പെടുകയാൽ സെബസ്ത്യാനോസു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നു
ഗ്രഹിച്ച ഡയൊക്ലെഷ്യൻ കോപകലുഷിതനായി, സ്ഥിരമാന
സനായ സെബസ്ത്യാനോസിനെ അമ്പെയ്തുകൊല്ലുവാനായിരു
ന്നു ഉടൻ കല്പന. ഘാതകർ അപ്രകാരം ചെയ്തശേഷം വിശു
ദ്ധൻ മരിച്ചെന്നുകരുതി മടങ്ങി. മൃതശരീരം സംസ്കരിക്കുന്ന
തിനു രഹസ്യത്തിൽ സമീപിച്ച ഐറിൽ എന്നൊരു സ്ത്രീ യാ
ഥാർത്ഥ്യം അറിയുകയും, തന്റെ പരിചരണത്താൽ ക്രമേണ
വിശുദ്ധനെ സുഖപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു. സുഖംപ്രാപിച്ച സെ
ബസ്ത്യാനോസു് ഒളിച്ചുമാറാതെ ചക്രവർത്തിയെ അഭിമുഖീക
രിച്ചു് ശാസിക്കയാണുണ്ടായതു്. അതികുപിതനായ ചക്രവ
ർത്തി വിശുദ്ധനെ അപ്പോൾത്തന്നെ അടിച്ചു കൊല്ലിച്ചു. ഇ
ങ്ങനെ വിശുദ്ധനു ഇരുവേദസാക്ഷിത്വം കൈവന്നു. ലൂസിനാ
എന്നൊരു ഭക്തസ്ത്രീക്കു വിശുദ്ധൻ പ്രത്യക്ഷനായി തന്റെ മൃത
ദേഹം കിടക്കുന്നിടം അറിയിക്കയും, അതു ഭൂഗർഭാലയത്തിൽ
സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നാം നിവ്വഹിക്കുന്ന ജോലി
എത്രതന്നെ ആയാലും വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കു
വാൻ അതു അവസരം നൽകാതിരിക്കുന്നില്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫാബിയൻ പാപ്പ, എവുത്തീമിയൂസ്, ഫെ
ക്കിൻ, നെയോഫിത്തൂസ്.

ജനുവരി 21.

വി. ആഗ്നസ്.

നാലാം നൂറ്റാണ്ടാരംഭത്തിൽ റോമയിൽ ധനികരായ

മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ആഗ്നസ് ഭ്രജാതയായി. അവർ ബാല്യം മുതൽ ഈശോയെ അതിയായി സ്നേഹിച്ചു. ഈ സ്നേഹനാഥനു് എങ്ങിനെ പ്രതിസ്നേഹം കാണിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവളുടെ ഏക ചിന്ത. ദിവ്യനാഥനോടു ചെയ്ത ആത്മപ്രതിജ്ഞയാൽ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദം നിറഞ്ഞു് അതു മുഖത്തു സദാ സ്ഫുരിച്ചിരുന്നു. ശത്രുവായ പിശാചു അവളെ മലിനപ്പെടുത്തുവാൻ റോമൻ ഗവർണ്ണരുടെ പുത്രനെ ഒരു കരുവായി പ്രയോഗിച്ചു തുടങ്ങി. അവനോടു ആഗ്നസിന്റെ മറുപടി: "എന്റെ പ്രാണപ്രിയനോടു വിശ്വാസവഞ്ചന ചെയ്യാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കരുതേ": എന്നായിരുന്നു. മരിക്കേണ്ടിവന്നാൽതന്നെയും ആ വഞ്ചന ചെയ്യുകയില്ലെന്നു യുവാവിന്റെ പിതാവു സമക്ഷവും ആഗ്നസ് ധൈര്യമായി പറഞ്ഞു. ആഗ്നസ് ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നു ഈ ഘട്ടത്തിൽ മനസ്സിലായി. തന്മൂലം തന്റെ ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിനു നിർബന്ധിക്കുവാൻ 12 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായിരുന്ന ആഗ്നസിനെ മിനെർവായുടെ പീഠത്തിങ്കൽ ധൂമാർപ്പണത്തിനു നിർബന്ധിച്ചു. അവളാകട്ടെ കുരിശടയാളം വരച്ചു എതിർത്തുനിന്നതേയുള്ളു. ഭീഷണികളും പീഡനങ്ങളും നടത്തി. ബാലിക ക്ലുപ്താക്കിയില്ല. നിസ്സംഗയായ ബാലികയെ കുറേ അഭാസന്മാർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ ഏതോ അദൃശ്യശക്തിയാൽ അകറ്റപ്പെട്ടതേയുള്ളു. അലിംഗനത്തിനായി സമീപിച്ച യുവകാമുകൻ മൃതനായി നിലംപതിച്ചു. എങ്കിലും പിതാവിന്റെ അപേക്ഷനിമിത്തം ആഗ്നസ് അവനെ പുനർജീവിപ്പിച്ചു. ബാലിക തീജ്വാലയിൽ ഇടപ്പെട്ടു എങ്കിലും അഗ്നി അവളെ ബാധിക്കയുണ്ടായില്ല. കുപിതനായ ന്യായാധിപൻ അവളുടെ ശിരസ്സു ഛേദിക്കുവാൻ കല്പനയായി. സ്വർഗ്ഗീയ മണവാളനുമായി യോജിക്കുന്ന സന്ദർഭം പ്രതീക്ഷിച്ചുനിന്ന ആഗ്നസിന്റെ മേൽ ഘാതകർ ആ ക്രൂരകൃത്യം യഥാവിധി നിർവ്വഹിച്ചു. ആഗ്നസിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു സ്വർഗ്ഗം കരേറി. നാം അനു

തപിക്കേണ്ടവരായാലും ഹൃദയ നൈർമ്മല്യം യഥാവിധി പരി പാലിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫ്രുത്തുവോസുസ്, വീവിയൻ, പൂസ്ലീയുസ്, എപ്പിഫാനിയുസ്, മസെലിയൻ, ഹൊറനാൻഡ്, കറ്റൂരിയൂസ്, എവുളോജിയൂസ്, മെയിൻറാഡ്.

ജനുവരി 22.

വി. വിൻസെൻറ്.

വിൻസെൻറ് സരഗോസാപ്പള്ളിയിൽ ആർച്ചുഡീക്കനായിരുന്നു. ഡയക്ലേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിൽ വിൻസെൻറും മെത്രാനായിരുന്ന വലേരിയനും കുറവിധിക്കായി പ്രസിഡണ്ട് ദേച്ചിയന്റെ മുമ്പിൽ നിർത്തപ്പെട്ടു. സംസാരത്തിനു തടസമുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാനു പകരം ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഉത്തരംപറഞ്ഞതു വിൻസെൻറാണു്. മെത്രാൻ നാടുകടത്തപ്പെടുകയും, വിൻസെൻറ് കൊലക്കു വിധിക്കപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായതു്. പീഡനയന്ത്രത്തിൽ കിടത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ "ഇപ്പോൾ എന്തു സുഖമുണ്ടു്?" എന്നു പരിഹാസമായി ദേച്ചിയൻ ചോദിച്ചതിനു വിൻസെൻറു പ്രസന്നവദനനായി കൊടുത്ത മറുപടി "ഇതിനായി ഞാൻ വളരെ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടു്" എന്നായിരുന്നു. വിശുദ്ധന്റെ ദേഹം കൊളുത്തുകളാൽ കീറി വലിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പഴുത്ത ഇരുമ്പുകസേരയിൽ ഇരുത്തപ്പെട്ടു. മുറിവുകളിൽ ഫ്രാതകർ കൊഴുപ്പും ഉപ്പും തേച്ചു. അപ്പോഴെല്ലാം വിൻസെൻറ് ദൃഷ്ടി മേലോട്ടുയർത്തി നിശ്ചലനായി കാണപ്പെട്ടു. ഏകാന്തമായ ഇരുട്ടറയിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടെ മാലാഖമാർ പ്രകാശം നൽകി വിജയം ആസന്നമെന്നറിയിച്ചു. പുതിയ പീഡനങ്ങൾ ഏല്പിക്കുവാനായി ശരീരം ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെട്ടതാണു്. പക്ഷെ അവ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പേ വിശുദ്ധൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പീഡനങ്ങളിലും പ്രലോഭനങ്ങളിലും നാം സമാധാനചിത്തരാ

യിരിപ്പാൻ ശീലിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വേദസാക്ഷി അനസ്താസിയൂസ്, ഒറോൺസിയൂസ്, വിക്ടർ, ഗൗഡെൻസിയൂസ്, ഡൊമിനിക്കു.

ജനുവരി 23.

പെന്നാഫോർട്ടിലെ വി. റൈമണ്ട്.

സ്പെയിനിലെ ഒരു കുലീന കുടുംബത്തിൽ എ. ഡി. 1175–ൽ ജനിച്ച റൈമണ്ട് 20 വയസ്സായപ്പോഴേക്കും ഒരു വിദ്വാനായി ബർസിലോനായിൽ തത്വശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. അനന്തരം ബൊളോഞ്ഞാ സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു ഡോക്ടർ ബിരുദം നേടി അവിടെ കാനൻ നിയമവും സിവിൽ നിയമവും പഠിപ്പിച്ചു. പിന്നീടു റൈമണ്ട് ബർസിലോനായിൽ ആർച്ഡീക്കനും വികാരി ജനറാളുമായി. ബാല്യം മുതല്ക്കുണ്ടായിരുന്ന ദൈവമാതൃഭക്തി നിമിത്തം റൈമണ്ട് സകലതും ഉപേക്ഷിച്ചു വി. ഡൊമിനിക്കിന്റെ സഭയിൽ ചേർന്നു. വ്യർത്ഥാഭിമാനങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി കഠിന പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചു. പ്രാർത്ഥനാപരമായ ജീവിതത്തോടുകൂടെ പ്രേഷിതവൃത്തി സംയോജിപ്പിച്ചു റൈമണ്ട് അനേകം പതിതരേയും യഹൂദരേയും മൂർവഴ്ക്കാരെയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. മൂർകാർതന്നെ 10,000 പേർ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടു. വി. പീറ്റർ നൊളാസ്കൊ, അരഗോണിലെ ജെയിംസ് രാജാവ് എന്നിവരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടെ അടിമകളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുവാൻ റൈമണ്ട് കാരുണ്യമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു സംഘം രൂപീകരിച്ചു വിപുലമായ നന്മചെയ്തു. അർദ്ധരാത്രി ജപത്തിനു ഒരു ദൈവദൂതൻ റൈമണ്ടിനെ ദിനംപ്രതി തട്ടിഉണർത്തിവന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലി അപ്പണം വളരെ ഭക്തിസംവർദ്ധകമായിരുന്നു. റൈമണ്ട് ഡൊമിനിക്കൻ സഭയുടെ മൂന്നാമത്തെ ജനറാളായി. ആത്മപരിപാലനസ്സൂത്രയോജനകരമായ ഒരു വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രിഗരി 9–ാമൻ പാപ്പാ റൈമണ്ടിനെ വരുത്തി തന്റെ കുമ്പസാര

ക്കാരനാക്കി; പ്രധാന ഉത്തരവാദജോലികൾ ഏല്പിച്ചു; തെ
ക്രോറൽസ് എഴുതിച്ചു. അരഗോണിലെ ജെയിംസ് രാജാ
വു് മായോർക്കാ ദ്വീപിൽ നിവസിച്ചിരിക്കെ ടുർനടപടിക്ക
രൈമണ്ടു അല്ലേഹത്തെ ശാസിച്ചു. ഫലം കാണാഞ്ഞതുകൊ
ണ്ടു ദ്വീപു വിട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ച വിശുദ്ധനെ രാജാവു തടഞ്ഞു
നിത്തി. അപ്പോഴും രൈമണ്ടു കടലോരത്തുചെന്നു് ജലത്തിൽ
തന്റെ മേലങ്കി വിരിച്ചു് അതിൽ കയറി യാത്രപുറപ്പെട്ടു.
ആറുമണിക്കൂർകൊണ്ടു് 180 നാഴിക തരണം ചെയ്തു് ബർസ
ലോനായിലെത്തി. ഇതറിഞ്ഞ രാജാവു് ഭ്രമവാനായി പ
കർന്നു. രൈമണ്ടിന്റെ ഇഹലോകവാസം അവസാനിച്ചതു
നൂറാമത്തെ വയസ്സിലായിരുന്നു. ജ്ഞാനസമൃദ്ധിയാൽ യഥാ
ത്ഥശ്രേഷ്ഠാന്തി സമ്മേളിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ജോൺ ആംമൊനർ, എമറൻസ്യാന, അ
ഗത്താഞ്ചെലുസ്, ഇൽദേഫോൺസ്, എവുസേബിയുസ്, പമ്മേനം
സ്, ആകിലാ, ആസ്ക്ലാ.

ജനുവരി 24

വി. തിമോത്തി

ചെറിയാസ്യായിലെ ലിസ്ത്രിയായിൽ ജനിച്ച തിമോത്തി
യുടെ പിതാവു് പതിതനും, മാതാവു യഹൂദയുമായിരുന്നു. ബാ
ല്യത്തിലേ വേദപുസ്തകജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ച തിമോത്തി ചേ
ലാകർമ്മം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വി. പൌലോസ് ലിസ്ത്രി
യായിൽ ചെന്നപ്പോഴാം തിമോത്തിയും മാതാവും ജ്ഞാനസ്നാ
നം സ്വീകരിച്ചു. ഏഴുവർഷത്തിനുശേഷം പൌലോസ് വീ
ണ്ടും അവിടെ ചെന്നപ്പോഴാം തിമോത്തി ബാല്യംവിട്ടു യൗവ
നത്തിൽ എത്തിയതുപോലെ വളരെ ശ്രേഷ്ഠാന്തിയുള്ളവനായും,
സുവിശേഷവേലയ്ക്കു യോഗ്യനായും കാണപ്പെട്ടു. ഉടനെ വൈ
ദിക പട്ടം സ്വീകരിച്ച തിമോത്തി വി. ശ്ലീഹായുടെ ഒരു വ
ത്സല സഹപ്രവർത്തകനായി ചെറിയാസ്യായിലേയും ഗ്രീസി
ലേയും പട്ടണങ്ങളിൽ കൂട്ടുസഞ്ചാരം നടത്തി സുവിശേഷ

വേലചെയ്തു. അനന്തരം തിമോത്തി എഫെസൂസിലെ ആദ്യ മെത്രാനായി ഭരിക്കയിലാണ് ആ വിശുദ്ധനു ശ്ലീഹായുടെ രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ ലഭിച്ചതു്. വി. പൌലോസ് മരിച്ചു് ഏറെത്താമസിയാതെ എഫെസൂസിൽവെച്ചു തിമോത്തി വേദ സാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചു. ബാല്യംമുതൽ വേദപുസ്തകപാരായണം ചെയ്ത തിമോത്തിയെ അനുകരിക്കുന്നതു ഉപകാരപ്രദമാണ്.

മററു വിശുന്മാർ: ബാബിലാസ്, സുറാനുസ്, മെച്ചദോനിയുസ്, കാദോക്ക്, ഫെലീച്ചിയൻ, സാമാ, എക്സ്പ്പെരാൻസിയുസ്, പ്രൊജെക്ത്തുസ്, മർദോനിയുസ്, എവുജിൻ, മെത്തെല്ലുസ്.

ജനുവരി 25.

വി. പൌലോസിന്റെ മാനസാന്തരം

വി. പൌലോസ് ചിലീച്ചിയായിലെ താർസുസിൽ ജനിച്ച ഒരു റോമൻ പൌരനായ യഹൂദനാണ്. സാവൂൾ എന്നായിരുന്നു പേർ. ഗമലിയേലിന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ വളർന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിനൊത്തവണ്ണം പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പ്രീശനായ സാവൂൾ ശുഷ്കാന്തിപൂർവ്വം ശിശുസഭയെ മർദ്ദിച്ചു. വി. എസ്തപ്പാനോസിനെ പീഡിപ്പിച്ചതിൽ പങ്കുചേർന്നു. ധർമ്മസോക്കിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ബന്ധിച്ചു ജറൂസലത്തേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ പ്രധാനാചാര്യന്റെ അധികാരപത്രസഹിതം അവിടേക്കു സമീപിക്കവേ പെട്ടെന്നു ആകാശത്തിൽനിന്നു ഒരു വെളിച്ചം പ്രകാശിച്ചു. അപ്പോൾ സാവൂൾ അന്ധനായി നിലത്തുവീണു. "സാവൂളേ, സാവൂളേ, നീ എന്തുകൊണ്ടു് എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു?" എന്നൊരു ശബ്ദം കേൾക്കുമാറായി. "കർത്താവെ, നീ ആരാകുന്നു?" എന്നു സാവൂൾ ചോദിച്ചതിന്നു "നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ഈശോ ഞാനാകുന്നു" എന്നുത്തരമുണ്ടായി. ഉടനെ "കർത്താവെ, ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാനാണ് നീ മനസ്സാകുന്നതു്" എന്നായിരുന്നു സാവൂളിന്റെ ചോദ്യം. "നീ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക. അവിടെ

നിന്നോട പറയപ്പെട്ടം'' എന്ന കല്പനയനുസരിച്ചു സാവൂം പ രസഹായത്തോടെ ധമ്മസോക്കിൽ പ്രവേശിച്ചു് അവിടെ മൂന്നുദിവസം നിരാഹാരനായി പ്രാത്ഥിച്ചു. ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ട ഹനനിയാസെന്ന ശിഷ്യൻ ചെന്നു കൈവെച്ചപ്പോം സാവൂളിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട കാഴ്ച പുനർലബ്ധമായി. സാവൂം ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. എത്ര ശക്തി മത്തായ ഒരു വിളി! എത്ര തികഞ്ഞ മാനസാന്തരം! അത്ര സാവൂളിനെ പൌലോസാക്കി; ചെന്നായെ ആട്ടിൻകുട്ടിയാക്കി; ഞെരുക്കുന്നവനെ ആദരിക്കുന്നവനാക്കി; യഹൂദനെ ക്രിസ്ത്യാനിയും ശ്ലീഹായുമാക്കി. ദൈവാനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്നവർ കൃതജ്ഞതയോടെ അതു ഫലപ്രദമാക്കട്ടെ.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: യുവന്തീനുസ്, പ്രൊജെക്ത്തുസ്, പോപ്പൊ, അപ്പോള്ളൊ, വൂബ്ലിയുസ്, ഹനനിയാ, അർക്കാഞ്ചെലുസ്, സബീനുസ്, അഗാപ്പെ, ദൊനാത്തുസ്.

ജനുവരി 26.

വി. പൊലിക്കാർപ്പു

സ്മിർണ്ണായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന പൊലിക്കാർപ്പു വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. അന്യോന്യം സ്നേഹിപ്പാനും പാഷണ്ഡതയെ ദ്വേഷിപ്പാനും ഉപദേശിച്ചു. പൊലിക്കാർപ്പു ഫിലിപ്പിയക്കാർക്കു ഒരു ലേഖനം അയച്ചതായി കാണുന്നുണ്ടു്. മതത്യാഗിയായ മാർച്ചിയോൻ റോമയിൽ പൊലിക്കാർപ്പിനെക്കണ്ടു് ''തന്നെ അറിയുമൊ?'' എന്നു ചോദിച്ചതിനു് ''ഉവ്വു്, പിശാചിന്റെ പ്രഥമ ജാതനായ നിങ്ങളെ അറിയും'' എന്നായിരുന്നു മറുപടി. വിശുദ്ധൻ ദൈവത്തേയും മനുഷ്യനേയും സ്നേഹിച്ചതിനാൽ പാഷണ്ഡതയെ ദ്വേഷിച്ചു. എ. ഡി. 167 ലെ മതമർദ്ദനത്തിൽ ദുഃഖശനിയാഴ്ച പ്രഭാതത്തിലാണു് പൊലിക്കാർപ്പു കുറവിധിക്കു നിർത്തപ്പെട്ടതു്. ക്രിസ്തുവിനെ ശപിച്ചു സ്വതന്ത്രനായി പൊയ്ക്കൊ

ള്ളുക എന്നു പറയപ്പെട്ടപ്പോൾ "86 വത്സരം ഞാൻ അവിടുത്തെ സേവിച്ചു. അവിടുന്നു ഇനിക്കൊരു ദ്രോഹവും ചെയ്തീല്ല. എന്റെ രാജാവും രക്ഷകനുമായവനെ ഞാൻ എങ്ങനെ ശപിക്കും?" എന്നു പൊലിക്കാർപ്പു പ്രതിവചിച്ചു. അഗ്നിപീഡനം ഫലിക്കാഞ്ഞതിനാൽ പൊലിക്കാർപ്പു ഹൃദയത്തിൽ കുത്തി കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈശോമ°ശിഷ്യരായെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ തിരുസ്സഭയേയും സ്നേഹിച്ചു° പാഷണ്ഡതയെ വെറുക്കും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പാവുള, കോനോൻ, തെയൊംജെനെസ്.

ജനുവരി 27.

വി. യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തോം.

വി. യോഹന്നാൻ എ. ഡി. 344–ൽ അന്ത്യോക്യായിൽ ജനിച്ചു. 30 വയസ്സായപ്പോൾ ലോകബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ചു° ആറുകൊല്ലം വനവാസം കഴിച്ചു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തീയ മൌനം അഭ്യസിച്ചശേഷം മടങ്ങിവന്നു വൈദികപട്ടം ഏറ്റു. 398–ൽ കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിലെ മെത്രാനായി. ഇട്ടേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗചാതുരി പ്രശംസാർഹമായിരുന്നു. ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു ഏവരേയും ബലമായി പ്രബോധിപ്പിച്ചു. ആക്കും മട്ടപ്പുവരുതിരിപ്പാൻ ദീപ്തിച്ച പൂജാക്രമം ഇട്ടേഹം വെട്ടിക്കുറച്ചു. ബലിസമയം അനേകം സ്വർഗ്ഗവാസികും ഇറങ്ങിവന്നു യഥാക്രമം ആരാധിക്കുന്നതു യോഹന്നാൻ കണ്ടിരുന്നതായി വി. നീലൂസ° സാക്ഷ്യപ്പെട്ടുത്തിയിട്ടുണ്ടു°. ദുഷ്പ്രണങ്ങളെ പ്രതിഷേധിച്ചു° വിശുദ്ധൻ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ പല ശത്രുക്കളെ ഉണ്ടാക്കി. തന്മൂലം രണ്ടുതവണ യോഹന്നാൻ തലസ്ഥാനത്തുനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായി. 400 നാഴിക വഴി ഇളവില്ലാതെ നടക്കേണ്ടിവന്നു. വളരെ പീഡനങ്ങൾക്കും വിധേയനായി. എന്നാൽ വിശുദ്ധന്റെ പ്രസന്നത ഒന്നുകൊണ്ടും ക്ഷയിച്ചില്ല. ഒരു സഭാപിതാവായി എണ്ണപ്പെട്ടുന്ന വി. യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തോം

ക്ഷീണിതനായി അന്ത്യക്രൂദാശകർമം സ്വീകരിച്ചു "എല്ലാറ്റിനും ദൈവത്തിനു സ്തുതി" എന്നു പതിവുപ്രകാരം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു ഭാഗ്യനിദ്രപ്രാപിച്ചു. കാലത്തിനും നിത്യതയ്ക്കും ഫലിക്കുന്ന ദിവ്യബലിയിൽ നാം ദിനംപ്രതി സംബന്ധിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ആഞ്ചെലാ, ജൂലിയൽ, മരിയൂസ്, എൽപിരു, വിറാലിയൻ, ആവിത്തൂസ്, ദോസ്സൂസ്, റെയംതൂസ്, ദത്തീവൂസ്.

ജനുവരി 28.

അലക്സാന്ത്രിയായിലെ വി. സിരിൽ.

സിരിൽ എ. ഡി. 412—ൽ അലക്സാന്ത്രിയായിലെ പേത്രിയാക്കീസായി. 428 ലാണു കൊൺസ്റ്റാന്തിനോപ്പോളിൻ മെത്രാനായ നെസ്തോറിയൂസ് മിശിഹായിൽ ആളുടെ ഏകത്വം നിഷേധിക്കയും, കന്യകമറിയത്തെ ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയെന്നു വിളിച്ചുകൂടെന്നു ശഠിക്കയും ചെയ്തതു്. നെസ്തോറിയൂസിന്നു കീഴ്ക്കൻദിക്കിൽ വളരെ അനുവാദകന്മാരുണ്ടായി. അബദ്ധപഠനങ്ങളെ സിരിൽ സധീരം യുക്തിപൂർവ്വം എതിർത്തു. നെസ്തോറിയൂസിന്റെ പേരിൽ സിരിൽ സെലസ്റ്റിൻ പാപ്പയുടെ പക്കൽ കുറമാരോപിച്ചു. അബദ്ധം പിൻവലിക്കാത്ത പക്ഷം നെസ്തോറിയൂസ് സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനാകുമെന്നു പാപ്പ കല്പിക്കയും വേണ്ട നടപടികൾക്കു സിരിലിനെ ഭരമേല്പിക്കയും ചെയ്തു. നിശ്ചിത ദിവസം 431 ജൂൺ 7—നു 200 മെത്രാന്മാരും നെസ്തോറിയൂസും സിരിലും എഫെസൂസിൽ സമ്മേളിച്ചു. ആ തിരുസംഘം നെസ്തോറിയൂസിനെ വിസ്തരിച്ചു കുറ്റം ചുമത്തി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. തൽഫലമായി നെസ്തോറിയൂസ് പക്ഷക്കാരുടെ പ്രേരണയാൽ ചക്രവർത്തി സിരിലിനെ സമാധാനലംഘകനെന്നു പറഞ്ഞു ദ്രോഹിച്ചു. വിശുദ്ധൻ സഹനത്തിൽ മിശിഹായെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു. കാലക്രമത്തിൽ സിരിലിന്റെ വാദം ശരിയെന്നു

പ്രത്യക്ഷമാകയും തിരുസ്സഭ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. വി. സിരിൽ 444–ൽ നിൎയ്യാതനായി. മനുഷ്യാവതാരം നമ്മിൽ ദൈവവാസത്തിന്റെ രഹസ്യമാകയാൽ അതു നമ്മുടെ നിത്യ ചിന്തയുടെ പ്രേമവിഷയമായിരിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: തീർസൂസ്, ലെവുച്ചിയൂസ്, കല്ലിനീക്കുസ്, ഫ്ലവിയാനുസ്, പൌളീനുസ്, ഗ്ലാസ്ററ്യൻ, ആഗ്നററു, തീർസൂസ്.

ജനുവരി 29

വി. ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസ്.

ഫ്രാൻസിസ് കുലീനരും ഭക്തരുമായ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു സവോയിയിൽ അന്നേസിക്കു സമീപം എ. ഡി. 1567–ൽ ജനിച്ചു. മാതാവു ബാലന്റെ കൈകൊണ്ടു് അഗതികൾക്കു് ധൎമ്മം കൊടുപ്പിച്ചു് അവനെ ധൎമ്മശീലം അഭ്യസിപ്പിക്കയുണ്ടായി. പാരീസിലും പാദുവായിലും നടത്തിയ പഠനത്തിൽ ഫ്രാൻസിസു് ഏവൎക്കും അസൂയാർഹമായ വിജയം നേടി. യുവാവിൽ കുറേക്കാലത്തേക്കു സ്വന്ത നിത്യരക്ഷയെക്കുറിച്ചു സംശയം നിലനിന്നു. അന്നാളിൽ "ഈശോയേ, എന്റെ സ്നേഹമേ, സ്വൎഗ്ഗത്തിലല്ലെങ്കിൽ ഇഹത്തിലെങ്കിലും അങ്ങേ സ്നേഹിപ്പാൻ എന്നെ അനുവദിക്കേണമെ" എന്നു നിരന്തരം ഫ്രാൻസിസ് പ്രാൎത്ഥിച്ചു. തൽഫലമായി സംശയികളെ ഉറപ്പിക്കാവുന്ന ശക്തിപോലും അദ്ദേഹത്തിനു കൈവന്നു. ഫ്രാൻസിസ് ഗുരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചു് ദൈവ ശുശ്രൂഷയിൽ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായി പ്രയത്നിച്ചു. ജനീവായിലെ മെത്രാനായശേഷം ധൎമ്മദാനങ്ങളാൽ അരമന ദരിദ്രമായെന്ന വീട്ടുകാൎയ്യസ്ഥന്റെ സൂചനയ്ക്കു "എന്തു ചെയ്യാം, ഈ വിഷയത്തിൽ എന്നെ തിരുത്തുന്നതിന്നു ഞാൻ അശക്തനായി" എന്നായിരുന്നു സമാധാനം. പ്രകൃത്യാ മുൻകോപിയായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ് സൌമ്യം പരിശീലിച്ചു "എല്ലാവൎക്കും എല്ലാററിലും എല്ലാം ആയി". തന്റെ അതിസൌമ്യത്തെപ്പററി വിമൎശിച്ചവൎക്കു

കിട്ടിയ മറുപടി, "ഒരു വീപ്പ ചൊറുക്കയെക്കാൾ ഒരു തുള്ളി തേൻകൊണ്ടു ക്രൂരതൽ ഈച്ചകളെ പിടിക്കാമെന്നും, സൌമ്യത്തേക്കാൾ വിശിഷ്ടമായി എന്തെങ്കിലു മുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ദൈവം അതു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നു" എന്നുമാണു്. ഫ്രാൻസിസു് 72,000 കൽവിനിസ്റ്റുകളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. ഇവരെ ധാരാളം സഭീകരിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരാൾ "ഫ്രാൻസിസു് നിശ്ചയമായും പരദീസായിലെത്തും. പക്ഷേ ജനീവാ മെത്രാൻ എങ്ങനെയോ" എന്നാണു് പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതു്. ജെയിൻ ഫ്രാൻസിസു് ദെഷന്താൾ എന്ന വിധവയുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഫ്രാൻസിസു് വിസിറേഷൻ കന്യാസ്ത്രീകളുടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. ഈ സഭ വേഗത്തിൽ ഭൂമുഖത്തെങ്ങും വ്യാപിക്കയുണ്ടായി. ഫ്രാൻസിസു് 55—ാമത്തെ വയസ്സിൽ കഠിനരോഗബാധിതനായി അത്യധികമായ ക്ഷമ പ്രദർശിപ്പിച്ചു് കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. എളിമ, ശാന്തശീലം എന്നിവ രണ്ടു ഗുണങ്ങളാണു് തന്നിൽനിന്നു പഠിപ്പാൻ കർത്താവു നമ്മെ ഉപദേശിച്ചതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സുപ്പിച്ചിയുസ്, സെവൂസ്, ഗിൽദാസ്, പാപ്പിയാസ്, സബീനിയൻ, സർബെല്ലുസ്, ബാർബെല്ല, കൊൺസ്റ്റാൻസിയൂസ്.

ജനുവരി 30.

വി. ബത്തിൽദെസ്.

ബത്തിൽദെസു് തന്റെ ബാല്യത്തിൽ ഫ്രാൻസിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും, അവിടെ അടിമയായി വിൽക്കപ്പെടുകയുംചെയ്ത ഒരു ഇംഗ്ലണ്ടുകാരിയാണു്. പ്രായമായപ്പോൾ അവളിൽ പ്രത്യക്ഷമായ വിവേകവും സുകൃതവും നിമിത്തം യജമാനൻ അവളെ തന്റെ കുടുംബഭരണം ഏല്പിച്ചു. അവളുടെ യോഗ്യത ഗ്രഹിച്ച ക്ലോവിസു് ദ്വിതീയൻ രാജാവു് അവളെ തന്റെ ധർമ്മപത്നിയാക്കി. ഈ അദ്ഭുതപൂർവ്വമായ ഉയർച്ച ബത്തി

ൽദെസിനെ അശേഷം അന്ധാളിപ്പിച്ചില്ല. അവൾ പൂർവ്വൽ സുകൃതിനിയായി. ദരിദ്രരുടെ യഥാർത്ഥ അമ്മയും, പള്ളികളുടെ സംരക്ഷകയും ആയി വർത്തിക്കുന്നതിൽ രാജാവും അവൾക്കു ഒത്താശനിന്നു. ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം അവൾ റീജൻറായി ഭരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അടിമത്വം നിരോധിച്ചു. എങ്ങും ഭക്തി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഫ്രാൻസിൽ ആസ്പത്രികളും ആശ്രമങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. മകൻ പ്രായപൂർത്തിയായപ്പോൾ അവൾ ഭരണം ഉപേക്ഷിച്ചു് മഠത്തിൽ ചേർന്നു് ഒരു ഉത്തമസന്യാസിനിയായി ജീവിച്ചു. അവസാനം കഠിനരോഗബാധിതയായപ്പോൾ അഗാധക്ഷമയോടെ യാതനകൾ സഹിച്ചു 680–ൽ നിര്യാതയായി. നമ്മുടെ ഏതവസ്ഥയിലും ദൈവസ്തുതി നമുക്കു ഏക ലക്ഷ്യമായിരിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മർത്തീന, അൾദെഗോന്തെസ്, ബർസീമെയുസ്, സവീന, യസീന്ത, ബ്ലെസില്ല, വാൾഫ്റി, ഫേലിക്സ് 4-ാമൻപാപ്പാ, ഹിപ്പോളിത്തുസ്, ഫെലിച്ചിയൻ, ഫിലാപ്പിയൻ, മത്തിയാസ്, അർമെന്താരിയൂസ്.

ജനുവരി 31.

വി. ജോൺബോസ്കൊ.

സലേഷ്യൻസഭയുടെ സ്ഥാപകനായ ജോൺബോസ്കൊ ഇററലിയിലെ വിയെഡ്മോണ്ടിൽ ഒരു മലഞ്ചരിവായ ബേക്കിയിൽ ദരിദ്രമാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു 1815–ൽ ഭൂജാതനായി. ചെറുപ്പത്തിൽ ജോൺ ഒരു ആട്ടിടയനായിരുന്നു. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാനായ ഈ യുവാവിനു 1835–ൽ ചിയേറിയിലെ സെമ്മിനരിയിൽ ചേരുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. 1841–ൽ ട്ടൂറീനിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽനിന്നു ജോൺ ഗുരുപ്പട്ടമേററയുടനെ ട്ടൂറീനിൽത്തന്നെ വൈദീകജോലി ശുഷ്കാന്തിപൂർവ്വം നിർവ്വഹിച്ചുതുടങ്ങി. അന്നു കാരാഗൃഹസന്ദർശനവേളയിൽ ലഭിച്ച ഒരു ദിവ്യാഹ്വാനംനിമിത്തം കുട്ടികളുടെ നല്ല വളർത്തലിനു കഴിവതും പ്രയത്നിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ബർത്തലോമ

യൊ ഗ്രല്ലി എന്നൊരു അങ്ങാടിക്കുട്ടിയെ ജോൺ ആദ്യം സ്വീകരിച്ചു. അവനു പരിശീലനം നൽകി. ഇവനു 1842–ൽ സഖികാം ഇരുപതായി. 1846–ൽ കുട്ടികളുടെ എണ്ണം 400 ആയി വർദ്ധിച്ചു. ഈ പുരോഗതിയനുസരിച്ചു സങ്കേതകെട്ടിടങ്ങളും വി. ഫ്രാൻസിസ് സാലെസിന്റെ നാമത്തിൽ കപ്പേളയും, അനന്തരം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വലിയ പള്ളിയും ജോൺ പണിയിക്കയുണ്ടായി. ഇവക്കെല്ലാം അനവധി ക്ലേശങ്ങളും അദ്ധ്വാനവും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. പുണ്യസമ്പന്നനും സ്ഥിരോത്സാഹിയുമായ ജോൺ പരിശ്രമങ്ങളിൽ വിജയത്തോടെ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവു തന്നെ അവസാനത്തെ പത്തുകൊല്ലം പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വിനിയോഗിക്കയുണ്ടായി. കുട്ടികളുടെ പരിശീലനത്തിനായി പലേ കൈത്തൊഴിൽശാലകളും മറ്റും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ശിക്ഷയാൽ ഭയപ്പെടുത്താതെ സ്നേഹവും സൌമ്യവും കൊണ്ടു കുട്ടികളെ വളർത്തുകയെന്നതായിരുന്നു ജോൺ സ്വീകരിച്ച നയം. ഇതടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹം കുട്ടികൾക്കു സകല ആകർഷണങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1888–ൽ ജോൺ ബോസ്കോ മരിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിൽ പലേടത്തായി 250 സലേഷ്യൻ സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അന്നു അഭ്യസനം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതു 1,30,000 കുട്ടികൾക്കാണു്. കൊല്ലംതോറും അഭ്യസനാകഴിഞ്ഞു 18,000 കുട്ടികൾ പുറത്തിറങ്ങിയിരുന്നു. 1888 വരെ, സലേഷ്യൻ സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നു 6,000 പേർ ഗ്രഹസ്ഥമേറ്റതിൽ 1,200 പേർ സലേഷ്യൻ സഭാംഗങ്ങളാണു്. സഭയ്ക്കു അന്നു ആസ്പത്രികളും, സങ്കേതങ്ങളും, അനാഥശാലകളും മറ്റും പലതുണ്ടായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ എങ്ങും വ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞ സലേഷ്യൻ സഭ ഇന്നും തിരുസ്സഭയ്ക്കു മഹത്തായ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജോൺബോസ്കോ 1907–ൽ ഭാഗ്യപ്പെട്ടവനായും 1934–ൽ വിശുദ്ധനായും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. കുട്ടികളുടെ ശിക്ഷണം ഭയത്തിലല്ലാതെ സ്നേഹത്തിൽ

നടക്കുന്ന പക്ഷം കൂട്ടുതൽ ഫലം ചെയ്യും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മർസെല്ലും, പീറ്റർനൊളൊസ്കോ, സെരപ്പിയോൻ, സീരുസ്, മൈഡോക്ക് ഉവീസിയ. വാ. ലുദോവിക്ക, മെത്രാനുസ്, തീർസുസ്, തർച്ചിസീയുസ്, ജൂലിയുസ്,

ഫെബ്രുവരി 1.

(അന്ത്യോക്യായിലെ വി. ഇഗ്നേഷ്യസ്.)

തങ്ങളിൽ വലിയവൻ ആരെന്നു തർക്കിച്ച ശിഷ്യന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ രക്ഷകൻ മാതൃകയായി നിർത്തിയ ബാലൻ ഈ ഇഗ്നേഷ്യസ് ആണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യാ വിട്ടു റോമയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഇഗ്നേഷ്യസിനെ അവിടെ ഭരണഭാരം ഏല്പിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം അവിടെ ദ്വിതീയമെത്രാനായി. അസംഖ്യം മാലാഖാമാർ രണ്ടു ഭാഗമായി നിന്നു മാറിമാറി സങ്കീർത്തനം ആലപിക്കുന്നതു കണ്ട ഇഗ്നേഷ്യസ് ആ വിധം തന്റെ അജഗണത്തെ ശീലിപ്പിച്ചതു സാർവത്രിക സഭയിൽ നടപ്പിലായി. 106–ൽ അന്ത്യോക്യാ ആക്രമിച്ചടക്കിയ ട്രാജൻ ചക്രവർത്തി വിശുദ്ധനെ കണ്ടു "ദുഷ്ടപ്പിശാചെ, നമ്മുടെ കല്പനകളും ലംഘിച്ചും ലംഘിപ്പിച്ചും നടക്കുന്ന നീ ആർ?" എന്നു ചോദിച്ചതിനു "ക്രീസ്തുവിനെ വഹിച്ചു നടക്കുന്ന ഈ തെയൊഫോരുസിനെ പിശാചെന്നു വിളിക്കരുതേ" എന്നായിരുന്നു മറുപടി. ക്രുദ്ധനായ ട്രാജൻ വൃദ്ധനായ ഇഗ്നേഷ്യസിനെ റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി വന്യമൃഗങ്ങൾക്കു ഇരയാക്കാൻ കല്പനയായി. തന്റെ അഭിലാഷം സാധിക്കുമെന്നു കണ്ട വിശുദ്ധൻ ആഹ്ലാദിച്ചു. റോമിൽ ചെന്നശേഷം മൂന്നു ദിവസം ഇഗ്നേഷ്യസ് കഠിന പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയനാക്കപ്പെട്ടു. എല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു. തന്നെ കടിച്ചുകീറുവാനിരുന്ന സിംഹങ്ങളുടെ ഗർജ്ജനംകേട്ടു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. "ഞാൻ ക്രീസ്തുവിന്റെ ഗോതമ്പാകുന്നു. അവിടത്തെ നിർമ്മല അപ്പമാകുവാൻ വന്യമൃഗങ്ങൾ വല്ലകൊ

ണ്ട എന്നെ പൊടിക്കണം" എന്നു വിശുദ്ധൻ പ്രസ്താവിച്ചു. മി. പൌലോസിനു ഉപയോഗിച്ച ചങ്ങലകളും തന്നെയും ബന്ധിച്ചതിൽ വിശുദ്ധൻ സന്തുഷ്ടനായി. സിംഹങ്ങളും കടിച്ചുകൊന്ന വിശുദ്ധന്റെ പുണ്യാവശിഷ്ടങ്ങളും 300 കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം അന്ത്യോക്യായിലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ടു. സഹനങ്ങളുടെ ഫലം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ മംശിഹായിൽ ആഹ്ലാദിച്ചു അവയെ നാം അനുഭവിക്കണം,

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വിയോനിയുസ്, ഫ്രിജിനുസ്, കീനിയ, സിഗെബെർട്ട, വിരിജിയന, സെവേരുസ്.

ഫെബ്രുവരി 2.

മാതാവിന്റെ ശുദ്ധീകരണം

രക്ഷകന്റെ പിറവിക്കുശേഷം നാല്പതു ദിവസം തികഞ്ഞപ്പോൾ മൂശെയുടെ പ്രമാണാനുസാരം മറിയം ദേവാലയത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അതിൽ രണ്ടുദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നു സ്വന്തം ശുദ്ധീകരണം. രണ്ടു എല്ലാ യഹൂദമാതാക്കളുടേയും നടപ്പനുസരിച്ചു തന്റെ കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രനെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കൽ. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യകയായ ഈ മാതാവിനു ശുചീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പുത്രൻ പരിച്ഛേദനത്തിനു വഴങ്ങിയതുപോലെ അമ്മ ശുചീകരണത്തിനും വഴങ്ങി. ദൈവാനുഗ്രഹം അവളെ നിയമത്തിനുമേൽ ഉയർത്തിയെങ്കിലും അവളുടെ എളിമ അവളെ അതിനു വിധേയയാക്കി. ക്രൂടെ മറെറാരു കല്പനയും മറിയം അനുവർത്തിച്ചു. കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രനെ ദൈവത്തിനു കാഴ്ചവെക്കുന്നവർ ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയേയൊ, അഥവാ രണ്ടു പ്രാവുകളേയൊ, രണ്ടു ചെങ്ങാലികളേയൊ പകരം സമർപ്പിച്ചു പുത്രനെ വീണ്ടുകൊള്ളേണ്ടിയിരുന്നു. മറിയം തന്റെ ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം രണ്ടാമത്തെ രീതിയിൽ കാഴ്ചസമർപ്പിച്ചു പുത്രനെ വീണ്ടുകൊണ്ടു നിയമത്തിനു വഴങ്ങി. എളിമപ്പെടുന്നതു ശാശ്വതസമാധാനത്തിലേക്കും ദിവ്യാശ്വാസത്തിലേക്കും നമ്മെ

നയിക്കുമെന്നു ഓർക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ലോറൻസ്, കൊണ്ണ്ലിയൂസ്, ഐറ്റാ, മാവുരൂസ്, അപ്രൊനിയാനൂസ്, കാന്തിദൂസ്, ഫെലിച്ചിയാനൂസ്, ഫെർമൂസ്, ഫൊർത്തുനാത്തൂസ്.

ഫെബ്രുവരി 3.

വി. ബ്ലെയിസ്

ബ്ലെയിസ് തത്വശാസ്ത്രവും വൈദ്യശാസ്ത്രവും ഉടച്ചയായി പഠിച്ചു. വൈദ്യംകൊണ്ടു മനുഷ്യശരീരങ്ങളും ശ്രഹിച്ചശേഷം ആത്മവൈദ്യം നടത്തുവാൻ ആശിച്ചു ഒരു വൈദികനായി. അനന്തരം അർമ്മേനിയായിലെ സെബാസ്തെ മെത്രാനായിതീർന്നു. ഇദ്ദേഹം വചനത്താലും ദൃഷ്ടാന്തത്താലും ഭരണീയരെ നന്നായി അഭ്യസിപ്പിച്ചതു കൂടാതെ തന്റെ സുകൃത മഹിമയാൽ അനവധി അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നു. ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ സുഖം അഭിലഷിച്ചു പലരും അദ്ദേഹത്തെ സമീപിക്കുക പതിവായി. മതമർദ്ദനം നിമിത്തം കാരാഗൃഹത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടകയിൽ ബ്ലെയിസ് മാർഗ്ഗമധ്യേ അത്ഭുതകരമായി ഒരു കുട്ടിയുടെ കണ്ഠരോഗം സുഖപ്പെടുത്തി. ഇന്നും ഈ ഉദ്ദരോഗത്തിനു വി. ബ്ലെയിസ് ഒരു പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥനാണു. ഇദ്ദേഹം 316–ൽ വേദസാക്ഷിയായി തലവെട്ടപ്പെട്ടന്നതിനു മുമ്പേ അനേകം ശരീരപീഡനങ്ങളും വിധേയനായി. ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ സഹിക്കാൻ വയ്യാത്ത ഒരു ഞെരുക്കവുമില്ലെന്നു നാം ശ്രഹിച്ചിരിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അൻസ്ക്കാരിയൂസ്, വെർബെർഗ, മാർഗരറ്റ്, ബിയാജിയൂസ്, നിക്കൊള, സെലെറീനൂസ്, റെമേഡിയൂസ്, സിന്ത്രോണിയൂസ്.

ഫെബ്രുവരി 4.

വലോയ്സിലെ വി. ജെയിൻ

ഫ്രാൻസിലെ രാജകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച വലോയ്സി

ലെ ജെയിൻ അസാധാരണമായ എളിമയോടു കൂടിയവളാണു്. സ്വപിതാവായ ലൂവിസ് 11–ാമൻ ഈ പുത്രിയെ ബാല്യത്തിൽതന്നെ അരമനയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അവാം തൻറെ ഹൃദയം മുഴുവൻ ദൈവത്തിനും ദേവമാതാവിനുമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. സഹിതത്തിനെതിരായിട്ടാണെങ്കിലും അവാംക്ക ഓർളിയൻസിലെ പ്രഭുവുമായിട്ടു വിവാഹത്തിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടിവന്നു. ദുഷ്ടനും ദുർമ്മാർഗ്ഗിയുമായിരുന്ന ഈയാം ലൂവീസ് 12–ാമൻ എന്ന പേരിൽ രാജാവായി. 22 വത്സരം ക്ഷമയോടെ സഹവസിച്ച ജെയിനിനെ ബഹിഷ്കരിക്കയായിരുന്നു അയാളുടെ ഭരണത്തിലെ ആദ്യകൃത്യം. തന്മൂലം സൈരമായി ജെയിൻ ബൂർഗെസിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ഈ കാലസന്ധിയിൽ അവാം മംഗളവാർത്തയുടെ ഒരു സഭ ആരംഭിച്ചു. ഇതിനു തൻറെ ആത്മപിതാവായ വി. ഫ്രാൻസിസ് ദെപാവുളായുടെ പ്രത്യക സഹായമുണ്ടായി. അലക്സാണ്ടർ 6–ാമൻ പാപ്പ 1501ൽ–ൽ സഭാനിയമങ്ങളും അംഗീകരിച്ചു. കന്യകമറിയത്തിൻറെ പരിശുദ്ധ പ്രധാന പുണ്യങ്ങളും അഭ്യസിക്കുകയായിരുന്നു സഭയുടെ ഉദ്ദേശം. മാതാവിൻറെ എളിമയനുസരിച്ചു് സഭയുടെ "ശ്രേഷ്ഠദാസി"യെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. സഭയുടെ ആദ്യമഠം 1502–ൽ പണിയിച്ചു് അതിനു സ്ഥാപരസപ്രത്തു ഉറപ്പിച്ചശേഷം 1505–ൽ ജെയിൻ നിര്യാതയായി. ജെയിനിൻറെ ജീവിതകാലത്താണു് ഫ്രാൻസിൽ കുരിശുമണി അടിക്കുക പതിവായതു്. അതിൻറെ ശ്രവണം ജെയിനിനു മനുഷ്യാവതാര ചിന്തകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖത്തിൽ ആശ്വാസമായിരുന്നപോലെ, നാമും അതിൻറെ ഫലമെടുക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ആൻഡ്രൂകൊർസീനി, ഫീലെയാസ്, ഫിലൊറോമൂസ്, ഗിൽബെർട്ട, ഇസിദോർ രെമ്പർട്ട, മോദാൻ, ലെയൊനിസ്സായിലെ ജോസഫ്, എവുത്തിക്കിയൂസ്, ജെലാസിയൂസ്, ജോൺ ദെ ബ്രിട്ടൊ.

ഫെബ്രുവരി 5.

വി. അഗാത്താ.

മൂന്നാം നൂററാണ്ടാരംഭത്തിൽ കുലീനരും ധനാഢ്യരുമായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു, സിസ്സിലിയിലെ പലെർമ്മോയിൽ അഗാത്താ ഭൂജാതയായി. അവൾ വളരെ സുശീലയും രൂപവതിയുമായിരുന്നു. ബാല്യത്തിലേ ദൈവത്തിന്നു അവളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് വേദസാക്ഷിത്വം ആശിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിച്ചു. ഇക്കാലത്തു ദേച്ചിയൻ ചക്രവർത്തി നടത്തിയ മതമർദ്ദനത്തിന്റെ ആരംഭമായി. ആ സന്ദർഭം വിനിയോഗിച്ചു റോമൻ ഗവർണ്ണർ സുന്ദരിയായ അഗാത്തായിൽ അനുരക്തനായി വചനാമൃതം തൂകി വിവാഹത്തിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. വിസമ്മതിച്ച അഗാത്തായെ അയാൾ വേശ്യാപുത്രിമാരുള്ള ഒരു കുലടസ്ത്രീയുടെകൂടെ പാർപ്പിച്ചു പരീക്ഷണം നടത്തി. എന്നാൽ അഗാത്തായുടെ മനസ്സു വഷളായില്ല. തന്മൂലം കാരാഗൃഹത്തിലാക്കപ്പെട്ട അഗാത്താ പലേ കഠിന പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയയായെന്നല്ല, അവളുടെ മാർവിടങ്ങൾ ഛേദിക്കപ്പെട്ടുകപോലും ഉണ്ടായി. അപ്പസ്തോല പ്രഭുവായ വി. പത്രോസ് പ്രത്യക്ഷനായി അവളെ സുഖപ്പെടുത്തി. സുഖപ്പെട്ട അഗാത്താ പിന്നേയും ഗവർണ്ണരുടെ അഭിലാഷത്തിന്നു വഴിപ്പെടാഞ്ഞതിനാൽ പഴുത്ത ഓടും കൽക്കരിയും നിരത്തിയ നിലത്തിൽ കിടത്തപ്പെട്ടു. അത്യന്തം ക്ഷമയോടെ അതു സഹിക്കവേ അവൾ നിർയ്യാതയായി. സിസിലി ദിഗ്വാസികൾ ഈ വേദസാക്ഷിണിയുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ സഹായമാണു് എററ്നാ അസിപർവ്വതം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുമ്പോൾ തേടാറുള്ളതു്. പരിശുദ്ധി ഒരു ദൈവദാനമാണു്. അതു സമ്പാദിച്ചു സൂക്ഷിക്കുവാൻ പാപപ്രേരകമായവയെ നാം വർജ്ജിച്ചകററണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ആവിത്തുസ്, ആലിസ്, അദലെയിഡ്, അബ്രാമീയൂസ്, ഇസിദോർ, ജെനുയിനുസ്.

ഫെബ്രുവരി 6.

വി. ദൊരോത്തി.

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വേദസാക്ഷിത്വം കൈവരിച്ച ദൊരോത്തി കപ്പദോച്ചിയായിലെ ചെസാരയായിൽ ജനിച്ചു. രൂപലാവണ്യവും അതിൽ കവിഞ്ഞ ഹൃദയ നൈർമ്മല്യവും അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. റോമൻ ഗവണ്ണർ അവളോട് "പ്രതാപശാലിയായ ചക്രവർത്തി ധൂമാപ്പണം ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു ചെയ്യണം" എന്നു കല്പിച്ചു. "സാക്ഷാൽ പ്രതാപശാലി ദൈവം മാത്രം. അവിടുത്തെ മാത്രം ഞാൻ ആരാധിക്കും". എന്നു അവൾ പ്രതിവചിച്ചു. കഠിന പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയയാകും എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ "അതു നിസ്സാരം; എന്റെ ആത്മനാഥൻ പറുദീസായിൽ എന്നെ നിത്യമായി ഭാഗ്യപ്പെടുത്തും" എന്നു അവൾ സധീരം ഉച്ചരിച്ചു. മതത്യാഗികളായ രണ്ടു സ്ത്രീകളുടെകൂടെ പാർപ്പിച്ചു അവളുടെ വിശ്വാസം ഇളക്കുവാൻ ശ്രമിക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ ദൊരോത്തിയുടെ ഉപദേശത്താൽ ഇരുവരും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു, അവൾക്കു മുമ്പേ വേദസാക്ഷികളായി. അനേക പീഡനങ്ങൾക്കുശേഷം ദൊരോത്തിയെ ശിരച്ഛേദനത്തിനു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ തെയോഫിലസ് എന്നൊരു പതിതയുവാവു് "അല്ലയൊ, ക്രീസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടി, നിങ്ങളുടെ പ്രാണപ്രിയന്റെ ആ തോട്ടത്തിൽനിന്നു ഏതാനും പൂക്കളും ഫലങ്ങളും എനിക്കു അയച്ചു തരുമൊ?" എന്നു ചോദിച്ചതിനു "അയച്ചു തരാം" എന്നു അവൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. തലവെട്ടപ്പെട്ടുന്നതിനു അല്പംമുമ്പേ മൂന്നു റോസപ്പൂക്കളും അതുയും ആപ്പിൾപഴങ്ങളുമായി കാണപ്പെട്ട ബാലനെ ദൊരോത്തി തെയോഫിലസിന്റെ പക്കലേക്കയച്ചു അവകൊടുപ്പിച്ചു. പൂക്കളും ഫലങ്ങളും അഭൌമികങ്ങളെന്നും, ബാലൻ ഒരു മാലാഖയാണെന്നും ഗ്രഹിച്ച യുവാവു ഉടനെ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു അന്നുതന്നെ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. സന്തോഷങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതനും, ബുദ്ധി

മുട്ടുകളിൽ ഭാഗ്യവാനുമായി ഇഹത്തിൽ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ പറുദീസായെ സ്മരിച്ചു ജീവിക്കുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: വേദാസ്ക്, അമാന്തുസ്, ബർസനൂപ്പിയുസ്, ഹിയസിന്തം, സിൽവാനുസ്, തെയോഫിലുസ്, റെവൊക്കാത്ത, അന്തോളിയൻ.

ഫെബ്രുവരി 7.

വി. ബ്രിജിഡ്.

ബ്രിജിഡ് ഐർലണ്ടിലെ അൾസ്റ്ററിൽ ഫോൾച്ചാർഡ് എന്ന സ്ഥലത്തു ജനിച്ചു. കുലമഹിമയോടൊപ്പം പുണ്യസമ്പത്തും അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ആഭിജാത്യവും സൌന്ദര്യവും അവളെ ഉദ്ധതയാക്കിയില്ല. അവൾ സകല പുണ്യങ്ങളുടേയും വിളനിലമായിരുന്നു. തയിർ, വെണ്ണ മുതലായവ അവളുടെ സൂക്ഷിപ്പിലായിരുന്നപ്പോൾ അവ സാധുക്കൾക്കു വിതരണം ചെയ്തു. ഇതിൽ അമ്മ കോപിച്ചേക്കുമോയെന്നു ഭയന്നു പ്രാർത്ഥിക്കയാൽ തൈരും വെണ്ണയുംകൊണ്ടു പാത്രങ്ങൾ അത്ഭുതകരമായി നിറഞ്ഞു. ഐർലണ്ടിലെ ഭാവി പരിവർത്തനങ്ങൾ ബ്രിജിഡ് ദർശനത്തിൽ മുൻകൂട്ടിക്കണ്ടു. സൌന്ദര്യം നിമിത്തം വിവാഹാലോചനകൾ പലതുണ്ടായപ്പോൾ വിരൂപയാകുവാൻ ആശിച്ചുപ്രാർത്ഥിച്ചു. തൽബലമായി തനിക്കു ഒരു കണ്ണു നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിനാൽ സന്യാസ സഭാപ്രവേശനം എളുപ്പത്തിൽ സാദ്ധ്യമായി. അവൾ ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ച അന്നു മൂന്നു അത്ഭുതങ്ങൾ നടന്നു. ഒരു അത്ഭുതപ്രകാശമുണ്ടായി. ബലിപീഠത്തിന്റെ പദവി ചുംബിച്ചപ്പോൾ ആ ഉണക്കമരം പച്ചയായി. നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കണ്ണു കാഴ്ചയുള്ളതുമായി. ബ്രിജിഡ് പലേ കന്യകാമഠങ്ങൾ പണിയിച്ചു. അവയുടെ പൊതുശ്രേഷ്ഠത്തിയുമായിരുന്നു. തന്റെ ഒരു യാത്രാമദ്ധ്യേ മഠവാസികൾക്കായി ദാനം കിട്ടിയ ആപ്പിൾ പഴങ്ങൾ ദരിദ്രർക്ക് വിതരണം ചെയ്തതിൽ നീരസം പ്രദർശിപ്പിച്ച ദാനകത്രിയെ അ

വൾ ഉപവികേടിനു ശാസിച്ചു. ദാനകത്രി വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അപ്പിൾ ചെടികൾ ഉണങ്ങിയതായും കണ്ടു. രണ്ടു കുഷ്ഠരോഗികൾക്കു ബ്രിജിഡ് ചൂടുവെള്ളം കൊടുത്തു് അവരോടു അന്യോന്യം കുളിപ്പിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. ഒരുത്തൻ അപരനെ കുളിപ്പിച്ചു കുളിച്ചവനു സുഖംകിട്ടി. എന്നാൽ സുഖം കിട്ടിയവൻ രോഗം പകരുമോയെന്നു ഭയന്നു മററവനെ കുളിപ്പിച്ചില്ല. അനന്തരം ബ്രിജിഡ് പ്രാൎത്ഥിച്ചതിനാൽ കുളിക്കാഞ്ഞവൻ സുഖപ്പെടുകയും, സുഖപ്പെട്ടവൻ രോഗിയാകയും ചെയ്തു. ബ്രിജിഡ് നാലുകൊല്ലംമുമ്പേ സ്വയം പ്രവചിച്ചിരുന്നപ്രകാരം 70-ാമത്തെ വയസ്സിൽ നിൎയ്യാതനായി. ഐറിഷ്കാൎക്കു വി. പാട്രിക്കു കഴിഞ്ഞാൽ വി. ബ്രിജിഡാണു് ഉപമദ്ധ്യസ്ഥ. ബ്രിജിഡിനു മാതാവിന്റെ സ്വരൂപച്ഛായയുണ്ടായിരുന്നു. അതിലും കാമ്യമായിരുന്നതു അന്തരികമായ ഹൃദയശുദ്ധിയാണു്. തിരുനാൾ ഫെബ്രുവരി 1.

മററുവിശുദ്ധന്മാർ: റൊമുവാൾദ്, റിച്ചാർഡ്, തെയൊദോരുസ്, ത്രേസയിൻ, അവുഗളുസ്, അദൌക്കുസ്, മോയ്സെസ്, ജൂലിയാന.

ഫെബ്രുവരി 8.

മാത്തായിലെ വി. യോഹന്നാൻ.

യോഹന്നാൻ 1160—ൽ ഭൂജാതനായി. ബാല്യത്തിലേ തന്നെ മാതാപിതാക്കളൊന്നിച്ചു് അസ്പത്രികളും കാരാഗൃഹങ്ങളും സന്ദൎശിക്കുകനിമിത്തം ഒരു അനുകമ്പാപരമായഹൃദയം അദ്ദേഹത്തിൽ ഉൽഭൂതമായി. ദീനാനുകമ്പയോടൊപ്പം നിത്യബ്രഹ്മചാരിയായിരിപ്പാനുള്ള ആശയും ഉദിച്ചു. മാത്രമല്ല, ബ്രഹ്മചൎയ്യവ്രതംതന്നെ എടുത്തു. 1180—ൽ പാരീസിൽ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പഠനസാമൎത്ഥ്യവും തീക്ഷ്ണതയും ഭക്തിയും പരിശുദ്ധിയുംകണ്ടു് അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഒരു വൈദികനാകാൻ യോഹന്നാനെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. ഉപദേശാനുസാരം അതിന്നൊരുങ്ങി ഗുരുപ്പട്ടമേററു. അപ്പോ

ഴും തദനന്തരവും ഉണ്ടായ ചില ദിവ്യദർശനങ്ങളുടെ ഫലമായും പാപ്പായുടെയും മററും ഉപദേശപ്രകാരവും തടവുകാരെ മോചിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശുദ്ധതമത്രിത്വത്തിന്റെ ഒരു സഭ യോഹന്നാൻ സ്ഥാപിക്കയുണ്ടായി. സഭയുടെ ഏററവും പ്രധാനമായ ഒരു നിയമം, പണംകൊണ്ടു് അടിമകളെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തപ്പോൾ സഭാംഗങ്ങൾ പകരം നിന്നുകൊണ്ടു് അവരെ രക്ഷിക്കണമെന്നായിരുന്നു. കൂടാതെ സഭാംഗങ്ങൾ എല്ലാ ദിവസവും ഉപവസിക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. യോഹന്നാനും സഭാംഗങ്ങളുംകൂടി വളരെ അടിമകളെ വീണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. നിരന്തരപരിശ്രമം കൊണ്ടു് ക്ഷീണശരീരനായ യോഹന്നാൻ അവസാനത്തെ രണ്ടു കൊല്ലം റോമയിൽ അതികഠിനതപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു്, 1213-ൽ 53 ാമത്തെ വയസ്സിൽ ദിവംഗതനായി. നാം അയൽക്കാരെ സ്നേഹിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല, അതു തന്നെത്തന്നെ ബലി അർപ്പിച്ചു നമ്മെ സ്നേഹിച്ച കർത്താവിന്റെ സ്നേഹംപോലെ ആകണമെന്നുള്ളതു നാം വിസ്മരിക്കരുതു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സ്റ്റീഫൻ, പൌലോസ്മെത്രാൻ, ഗുത്ത്മാൻ, കാല്ലോർട്ടാ, ഡെന്നിസ്, എമിലിയാൻ, കൊയിന്താ, യുവെന്തുസ്, ഹൊനെരാത്തുസ്.

ഫെബ്രുവരി 9.

വി. അപ്പൊളോനിയ.

എ. ഡി. 249-ൽ അലക്സാഡ്റിയായിലെ ജനസഞ്ചയം ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആക്രമിച്ചു. വൃദ്ധനായ മെത്രാസിനെ ആദ്യം കണ്ണുകുത്തി കല്ലെറിഞ്ഞു കൊന്നു. വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു വിസമ്മതിച്ച ക്വിൻന്താ എന്നൊരു സ്ത്രീയേയും അവർ കല്ലെറിഞ്ഞു് അപായപ്പെടുത്തി. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഭവനങ്ങൾ കൊള്ളചെയ്തു. വേദസാക്ഷികളിൽ അതിവിശ്രുതയായതു് ഒരു വൃദ്ധകന്യകയായ അപ്പൊളോനിയയാണു്. ശത്രുക്കൾ അവളുടെ

പല്ലുകടം തല്ലിക്കൊഴിച്ചു. തീയിലിട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞു ഭയപ്പെടുത്തി. ഭയലേശമില്ലാതെ നിന്ന ഈപ്പൊളോനിയ അല്പം പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ തോന്നിപ്പാലെ അവിടെ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തീജ്വാലയിൽ സ്വയം ചാടിമരിച്ചു. അടുത്തകൊല്ലം ദേച്ചിയുസ് ചക്രവർത്തിയായപ്പോഴും മതമർദ്ദനത്തിന്റെ മൂർച്ചകൂടി. അതുമൂലംതന്നെ വേദസാക്ഷികളായി മരിച്ചവരുടെ എണ്ണവും വർദ്ധിച്ചു. അലക്സാന്ത്രിയാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ധീരത അവരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. മിശിഹായെപ്രതി രക്തം ചിന്തുവാൻ ആശിച്ചവരായി അസംഖ്യമസംഖ്യം പേരുണ്ടു്. അവരുടെ അതുപോലെ അല്പമെങ്കിലും നമ്മിലുണ്ടാകുവാൻ നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: നിക്കേഫൊരുസ്, തലിയൻ, ആൻസ്ബെർട്ട്, അന്ത്രാക്ട, എർഹാർഡ്, ചിരിലുസ്, വേദസാക്ഷി അലക്സാണ്ടർ, ഫ്രീമീസ്.

ഫെബ്രുവരി 10.

വി. സ്സ്കോളാസ്റ്റിക്ക.

വി. സ്സ്കോളാസ്റ്റിക്കായും വി. ബെനഡിക്തോസും ഇരട്ടപിറന്നവരാണു്. ഇവർ ഉദ്ദേശം 480-ൽ ജനിച്ചു. ശൈശവത്തിൽ മാതാവു ദിവംഗതയായെങ്കിലും പിതാവു ഇവരെ ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു വളർത്തി. സുകൃതാഭ്യസനത്തിൽ ബെനഡിക്തോസും സ്സ്കോളാസ്റ്റിക്കായും അത്ഭുതാവഹമായ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ശോഭനമായ ലൌകികഭാവിയെ ത്യജിച്ചു അവരും സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കന്യകാമഠത്തിൽ ചേർന്നു. മഠാംഗങ്ങൾ അവളെ ഒരു വിശുദ്ധയായിട്ടാണു് എണ്ണിയിരുന്നതു്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്സ്കോളാസ്റ്റിക്കായുടെ സഹോദരൻ ബെനഡിക്തോസ് മോന്തെകസീനോ ആശ്രമത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മികപിതാവെന്ന നിലയിൽ വിശ്രുതനായി. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാൻ സൌകര്യം പ്രതീക്ഷിച്ചു സമീപത്തായി പ്ലോംബാരിയോള എന്ന കന്യകാമ

ാം പണിയിച്ചു സ്റ്റോളാസ്റ്റിക്ക അതിൽ താമസമാക്കി. ആണ്ടിൽ ഒരിക്കലാണു് ഇവരുടെ കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നിരുന്നതു്. അവസാനം നടന്ന കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ കൂട്ടത്തിൽ സമയം ചിലവിട്ടന്നതിനു സഹോദരി ബെനഡിക്തോസിനോടു അപേക്ഷിക്കയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചപ്പോൾ സഹോദരി ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു. ഉടനെ അത്ഭുതകരമായുണ്ടായ കാർമേഘവും ഘോരമാരിയും ബെനഡിക്തോസിനെ തടഞ്ഞു. സഹോദരിയുടെ അഭീഷ്ടം സാധിക്കയുമുണ്ടായി. ഈ കൂടിക്കാഴ്ചക്കു ശേഷം നാലാം ദിവസം സ്റ്റെഫാനോസ്റ്റിക്കായുടെ ആത്മാവു ഒരു വെള്ളപ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയരുന്നതു് ബെനഡിക്തോസ് കണ്ടു. വിശുദ്ധ അന്നാണു് ദിവംഗതയായതു്. ദൈവത്തിലും ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയും മാത്രമാണു് നാം രക്തബന്ധം പുലർത്തേണ്ടതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സൊത്തേരിസ്, വില്യം, എർലുഫ്, അമാൽസിയുസ്, തുറനേവുസ്, സോത്തിക്കുസ്, ഹിയസിന്ത്, സിൽവാനുസ്, ഔസ്ട്രെബെർത്താ.

ഫെബ്രുവരി 11.

വി. സെവരീനുസ്.

ആരിയൻപാഷണ്ഡതയുടെ പ്രാബല്യനാളുകളിലാണു് സെവരീനുസ് ബർഗുണ്ടിയിൽ പിറന്നു് കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. ബാല്യത്തിലേ ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവസേവനത്തിനൊരുങ്ങി അനൌധത്തിലെ ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. അദ്ദേഹം അവിടത്തെ ആബട്ടായി. ആ സാമാന്യതാപസനായിരുന്ന സെവരീനുസ് ഫ്രാൻസിലെ രാജാവായ ക്ലോവിസിനെ ഒരു കഠിന രോഗത്തിൽനിന്നു സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ 504—ൽ അങ്ങോട്ടു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ സഹസന്യാസികളോടു അന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞിട്ടാണു് അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടതു്. യാത്രാമദ്ധ്യേ സെവരീനുസ് ഊമനും ബധിരനുമായി ഭവിച്ച നെവേർസിലെ എവുലാലിയുസും

മെത്രാനെ സുഖപ്പെടുത്തി. പാരീസിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ വെച്ചു ഒരു കുഷ്ഠരോഗിക്കു സുഖം നൽകി. തന്റെ വസ്ത്രം ക്ലോവിസ് രാജാവിന്റെ മേൽ ഇട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു സുഖം ലഭിച്ചു. സുഖപ്പെട്ട രാജാവു കൃതജ്ഞതാർത്ഥം വളരെ ധർമ്മം ചെയ്തതുകൂടാതെ തടവുകാരെയെല്ലാം മോചിപ്പിക്കയുണ്ടായി. സെവരീനസ് മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ സ്വന്തം ആശ്രമത്തിൽ മടങ്ങി എത്താൻ ഇടവരാതെ 507-ൽ കാറിനോയിസിൽവെച്ചു ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. മരിച്ച സ്ഥലത്തു ഇപ്പോൾ ഒരു വലിയ അബ്ബി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. കരുണ അഭ്യസിക്കുന്നവരുടെമേൽ ദൈവം അതികരുണികനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി നാം കരുണ അഭ്യസിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സത്തൂർനീനസ്, തെയോദോരാ, മാതാവു ലൂർദ്ദിൽ, കളോപ്പേരുസ്, പത്തേനിയുസ്, ലാസർ, സെവരീനസ്, പാസ്കൽ പ്രഥമൻ പാപ്പ.

ഫെബ്രുവരി 12.

അനിയാനിലെ വി. ബെനഡിക്ട്.

ലകൊഡോക്കിലെ ഗവർണ്ണരായ ഐഹ്രംഹിന്റെ പുത്രനായി 750—ൽ ബെനഡിക്ട് ജനിച്ചു. പെപ്പിൻ കാറൊമാൻ രാജാക്കന്മാരുടെ പാനപാത്രവാഹകനായി 20 വയസ്സുവരെ സേവനം നടത്തിയശേഷം മുഴുഹൃദയത്തോടെ ദൈവസേവനമാരംഭിച്ചു. മൂന്നുകൊല്ലം കഠിന തപസ്സനുഷ്ഠിച്ച ശേഷമാണു ഒരു ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതു. ബെനഡിക്ടിനു കണ്ണുനീരിന്റെയും ആദ്ധ്യാത്മജ്ഞാനത്തിന്റെയും വരം ലഭിച്ചിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലെ കാര്യവിചാരിപ്പുകാരൻ എന്ന നിലയിൽ ആശ്രമവാസികളോടും അതിഥികളോടും ദരിദ്രരോടും അദ്ദേഹം വളരെ ഔദാര്യത്തിൽ പെരുമാറി. താൻ ഒരു ആബട്ടാകാൻ സമ്മതിക്കാതെ അനിയാനിൽ ഒരു ചെറിയ ആശ്രമം പണിയിച്ചു അതിൽ കുറേക്കാലം ഏകാന്ത ജീവിതം നയിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ സുകൃതവിശ്രുതി നി

മിത്തം ഓടിക്കൂടിയ മുന്നൂറോളംപേരെ പാൎപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു വലിയ ആശ്രമംതന്നെ അവിടെ പണിയിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ വിശുദ്ധൻ ഫ്രാൻസിലെയും ജൎമ്മനിയിലേയും ആശ്രമങ്ങളിൽ നിയമങ്ങൾ നവീകരിച്ചു ഏകരൂപമാക്കി. അതിനു 813—ൽ കാറൾമാൻ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ തിരുസ്സംഘം വളരെ സഹായമായിരുന്നു. ആശ്രമനിയമങ്ങൾ നവീകരിക്കപ്പെടേണ്ടി വന്നതിൽനിന്നു ശുഷ്കാന്തിക്കുറവു എവിടേയും സംഭവിക്കാമെന്നും, എന്നാൽ ദൈവാനുഗ്രഹംകൊണ്ടു ശുഷ്കാന്തി പുനഃസ്ഥാപിതമാകുമെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മെലേസിയുസ്, എവുലാലിയ, കൌലെയാസിലെ അന്തോണി, എവുഫ്റസീന, ദാമിയാൻ, മൊദെസ്തുസ്, ഗൌദെൻസ്യൂസ്.

ഫെബ്രുവരി 13.

വി. കത്രീന റീച്ചി

കത്രീന ഫ്ലോരൻസിലെ ഒരു കുലീനകുലജാതയാണ്. 13 വയസ്സിൽ പ്രാറേറായിലെ വി. ഡൊമിനിക്കിന്റെ മഠത്തിൽ ചേർന്നപ്പോളാണ് കത്രീന എന്നപേർ എടുത്തതു. കൎത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളിൽ അത്ഭുതകരമായി പങ്കുകൊള്ളുവാൻ അവൾക്കു സാധിച്ചു. 21 വയസ്സായിരിക്കെ 1541—ൽ അവൾക്കു ക്രൂശിത ഈശോയുടെ ദൎശനമുണ്ടായതിന്റെ ഫലമായി മൂന്നാഴ്ച പാരവശ്യത്തിൽ കിടന്നു. 12 കൊല്ലം എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും അവൾക്കു പാരവശ്യമുണ്ടായി. അവൾക്കു പീഡാനുഭവ കലകളും ലഭിച്ചു. കത്രീനക്കുണ്ടായ കഠിന കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലാത്മാക്കളോടുള്ള അനുകമ്പയിലേക്കാണ് അവളെ ആനയിച്ചതു. സകല ത്യാഗങ്ങളും അവർക്കായി അവൾ കാഴ്ചവെച്ചു. കത്രീനായുടെ പ്രാൎത്ഥനകളാൽ നിത്യരക്ഷ പ്രാപിച്ചവരും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിൽ നിന്നു മോചിക്കപ്പെട്ടവരും അനവധിയാണ്. ഓരോ ആത്മാക്കൾ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും അവിടെനിന്നു വിമോചിക്കപ്പെടുന്നതും കത്രീന ദൎശനത്തിൽ കണ്ടിരുന്നു.

വിദ്വരമായ റോമയിലെ വി. ഫിലിപ്പുനേരിയുമായി പലപ്പോ ഴും പ്രാറേറായിലെ മഠത്തിലിരുന്നു അവാം സംഭാഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവാം സപ്തുവാസികളോടും സംഭാഷിച്ചിരുന്നു. മാലാഖാമാ രുടെ കീർത്തനങ്ങളിൽ ലയിച്ചവളായ കത്രീന, 1589—ൽ ദിവം ഗതയായി. ക്ലേശിതനായ ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ശുദ്ധി കരണസ്ഥലത്തിൽ വേദനപ്പെടുന്നവരെ മോചിപ്പാൻ ശുദ്ധി ക്കേണ്ടതാണു്.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: ലിച്ചിനിയൂസ്, പൊളിയെക്ത്തൂസ്, ഗ്രിഗ രി 3—മൻ പാപ്പ, മത്തിനിയാനൂസ്, മോദോം നോക്കു, സ്തീഫൻ, റോ ഗർ, എവുസ്താക്കിയ, സ്താ, ബെനിഞ്ഞുസ, മൊരാ.

ഫെബ്രുവരി 14.

വി. വലെൻറായിൻ.

റോമയിലെ ഒരു ഭക്തവൈദികനായിരുന്നു വലെൻറായി ൻ. ക്ലാവുദിയൂസ് ദ്വിതീയൻചക്രവത്തി നടത്തിയ മതമർദ്ദ നത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്ത്യാനികാംക്ക വലിയ താങ്ങായിരുന്നു. വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിപ്പിക്കാൻ അസാദ്ധ്യമെന്നുകണ്ട റോമൻ ഗവണ്ണർ വലെൻറായിനെ കഠിനമായി അടിപ്പിക്കയും തല വെട്ടിക്കയുംചെയ്തു. ഇതു് ഉദ്ദേശം 270—ൽ സംഭവിച്ചതാ ണു്. ജൂലിയൻ പ്രഥമൻ പാപ്പ ഈ വേദസാക്ഷിയുടെ സ്മ തിക്കായി ഒരു ദേവാലയം പണിയിച്ചതിനാൽ അവിടെ ഒരു റോമൻകവാടത്തിനു വലെൻറായിൻ എന്നു പേരായി. നീ തിയിലും സത്യത്തിലും വിവേകത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. മാംസ ത്തിൻെറ ജ്ഞാനം മരണമാണെന്നു വി. പൌലോസ് പറ യുന്നു.

മറുവിശുദ്ധന്മാർ: മാരാ, അബ്രാമേസ്, ഔക്ലൻസിയൂസ്, കൊൺറാൻ, സേനോൻ ഫെലിക്കൊളാ, വിറാലിസ്, സെനാ, പ്രോക്കുളൂസ്, ബാസ്സൂസ്, അന്തോനീനൂസ്, അമ്മോനിയൂസ്. നോസ്ത്രീ യൻ.

ഫെബ്രുവരി 15.

വി. ഫൌസ്തീനൂസും ജോവിറായും.

ഇവർ ഏകോദര സഹോദരന്മാരാണു്. സ്വദേശമായ

പ്രേഷിയാ പട്ടണത്തിൽ ഇവർ ശുഷ്കാന്തിയുള്ള വേദാദ്ധ്യാപകന്മാരായിരുന്നു. ഇവരുടെ അസാമാന്യശുഷ്കാന്തി അവരെ കുപിതരാക്കി. തൻമൂലം ജൂലിയൻ എന്നൊരു പ്രഭു ഇവരെ പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കി. ഇവരുടെ വിശ്വാസസ്ഥിരത മനസ്സിലാക്കിയ ആഡ്റിയൻ ചക്രവർത്തി എ. ഡി. 121–ൽ ഇവരെ കഠിനപീഡകൾ ഏല്പിച്ചശേഷം തലവെട്ടി കൊല്ലിച്ചു. പ്രേഷിയാപട്ടണവാസികൾ ഇവരെ തങ്ങളുടെ പ്രധാന മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായി വണങ്ങുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അരൂപി വേദസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ–അഥവാ ചുരുങ്ങിയതു് ആശാനിഗ്രഹത്തിന്റെയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും അരൂപിയാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തിൽ നാം എത്ര നിമഗ്നരാകുന്നുവോ അത്രയ്ക്കാണു് ആ അരൂപി നമുക്കു് ലഭ്യമാവുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സിഗെഫ്റീഡ്, ജിയോർജിയ, ഹിൽദെഫോൺസ്, ക്രാററൺ, കാസ്തുളസ്, ക്വിനീദിയുസ്, സെവേരുസ്, ദെകൊറോസൂസ്, അഗാപ്പെ.

ഫെബ്രുവരി 16.

വി. ജോൺ ദെബ്രിട്ടൊ.

എ. ഡി. 1647—ൽ ജനിച്ച ഇദ്ദേഹം പോർത്തുഗാൾ രാജാവിന്റെ ഒരു കുലീന പരിചാരക ബാലനായിരുന്നു. രാജധാനിക്കടുത്ത അപകടങ്ങൾക്കുമദ്ധ്യേ ജോൺ തന്റെ ഹൃദയനൈർമ്മല്യം ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു. ഒരു അപകടദീനത്തിൽ വി. ഫ്രാൻസിസ് ശൌരിയാരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം നിമിത്തം സുഖംകിട്ടുകകൊണ്ടു് ആ വിശുദ്ധനെ അനുകരിക്കാനുള്ള മോഹം ഈ ബാലനിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു. തൽഫലമായി വലിയ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ജയിച്ചു ജോൺ 16–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഈശോസഭയിൽ ചേരുകയും, 1673–ൽ ഗുരുപ്പട്ടമേല്ക്കുകയും, ഒരു മിഷ്യനരിയായി ഇന്ത്യയിൽ വരികയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം അമ്പഴക്കാട്ടും വന്നിട്ടുണ്ടു്. അവിടെയാണു് പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയതു്. തഞ്ചാവൂർ, ഗിഞ്ചി, മധുര എന്നീ ദിക്കുകളിൽ

14 വത്സരം വേലചെയ്തതിനിടയിൽ വളരെപ്പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. ജോൺ വസ്ത്രധാരണത്തിലും ഭക്ഷണത്തിലും സ്വദേശിസമ്പ്രദായം എന്നും അനുകരിച്ചുനടന്നു. ഇദ്ദേഹം അരുളാനന്ദസ്വാമി എന്ന അപരനാമധേയത്താൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ ഇദ്ദേഹത്തെ മരണത്തിന്നു വിധിച്ചെങ്കിലും അതു പരവാസമായി മാറ്റപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ജോൺ പോർത്തുഗാളിലേക്കു മടങ്ങി. അവിടെ രാജാവു അരമനയിൽ ശാസ്ത്രാധ്യാപകനായിരിക്കാൻ ജോണിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടെങ്കിലും, അതിൽ തൃപ്തനാകാതെ ജോൺ ഇന്ത്യയിലേക്കു വീണ്ടും വന്നു. ഇത്തവണ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരുടെ ഗണത്തിൽ ഒരു മറവാപ്രഭുവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബഹുഭാര്യാമാത്രമുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ ആദ്യഭാര്യയെ മാത്രം നിർത്തി ശേഷംപേരെ വിട്ടയച്ചു. വിട്ടയക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഒരുത്തി രാമനാട്ടരാജാവിന്റെ മരുമകളായിരുന്നു. അവളുടെ പ്രേരണയാൽ രാമനാട്ടരാജാവു ജോണിനെപിടിച്ചു വധിപ്പിച്ചു. ഇതു ഈ വിശുദ്ധന്റെ 45—ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1693—ൽ മറവരാജ്യത്തിൽ ഓരിയർ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു സംഭവിപ്പാനിടയായി. ജോൺ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനായി 1858 ലും, വിശുദ്ധനായി 1947 ലും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവസേവനത്തിനു ഒരുമ്പെടുന്നതു വലിയൊരു ബഹുമതിയും മഹത്വവുമാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കണം. തിരുനാൾ ഫെബ്രു. 4.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഒനേസിമൂസ്, വേദസാക്ഷികളായ ഏലിയാസും യറമിയാസും ഇസയിയാസും ദോനിയേലും, ജൂലിയൻ, ഗിഗരി ശേമൻ പാപ്പ, താൻകൊ, ഫിലിപ്പാ, ഫ്രുക്തുവോസുസ്, ജൂലിയാന, ഫെരുസ്സീനുസ്, സാമുവേൽ.

ഫെബ്രുവരി 17.

വി. ഫ്ലാവിയൻ.

ഫ്ലാവിയൻ എ. ഡി. 447—ൽ കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിലെ പേട്രിയർക്കായി തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടുവ

ത്സരത്തെ വാഴ്ത്തുനാളിൽ ഇദ്ദേഹം പലേ മർദ്ദനങ്ങൾക്കും വിധേയനായി. മെത്രാഭിഷേകത്തിനു മുമ്പ് ഒരു ചക്രവർത്തി സേവകൻ ആവശ്യപ്പെട്ട കൈക്കൂലി കൊടുക്കാഞ്ഞതിനാൽ ശത്രുക്കാം പലരുണ്ടായി. അവതാരത്തിനുശേഷം മിശിഹായിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമില്ലെന്നു പഠിപ്പിച്ച സന്യാസി എവുത്തിക്കുസിനോട്ടും ക്രൂരരോടും ഫ്ലാവിയൻ എ. ഡി. 448–ൽ മല്ലിടേണ്ടിവന്നു. എവുത്തിക്കുസ് കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോൾ രാജധാനിയെ സ്വാധീനിച്ചു 449–ൽ ഒരു സംഘം എഫെസൂസിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും, അതിൽ തന്റെ സ്നേഹിതനും അലക്സാൻഡ്റിയാ പേട്റിയാർക്കുമായ ദിയോസ്കോരുസിനെക്കൊണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷം വഹിപ്പിക്കയും, എവുത്തിക്കുസ് പട്ടാളസഹായസമേതം അവിടെ ഹാജരാകയുംചെയ്തു. ഈ സംഘത്തിൽ പാപ്പായുടെ ദലഗാദ്യമാർക്കു തങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ലേഖനം വായിക്കുവാൻപോലും സാദ്ധ്യമായില്ല. ഈ സംഘത്തിനു തസ്കരസംഘമെന്നു പേർവീണു. ഫ്ലാവിയൻ പാപ്പാസന്നിധിയിൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു. ഈ ദിയോസ്കോരുസിനെ ക്രൂതൽ കുപിതനാക്കി. ഫ്ലാവിയൻ മർദ്ദിതനായി നാടുകടത്തപ്പെടുകയും അവസാനം കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം സ്വരക്തത്താൽ സത്യത്തെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. ദിയൊസ്കോരുസ് പാപ്പായെ മഹാറോൻചൊല്ലി അനുതപിക്കാതെ മരിച്ചു. ഫ്ലാവിയൻ പാപ്പായ്ക്കു വഴങ്ങി സത്യത്തിൽ നിലനിന്നു വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചതുകണ്ട് സത്യനിയന്താവായ മ്ശിഹായുടെ വികാരിക്കു നാം എല്ലാറ്റിലും വഴങ്ങണം. തിരുനാൾ നാളെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: തെയൊദൊസ്, സീൽവിൻ, ലോമാൻ, ഫിൻറാൻ, ഫൌസ്തീനുസ്, അനസ്താസിയുസ്, റോമുളുസ്, ദൊനാത്തുസ്, സെക്കന്തിയൻ, അല്ലേഗ്ഫാംക്കൊനേരി.

ഫെബ്രുവരി 18.

വി. ബെർണ്ണദീത്താ.

ഫ്രാൻസിലെ പിറണീസ് പർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്തു

ള്ള ലൂർട്ടിലാണു് ബർണ്ണദീത്താ 1844–ൽ ജനിച്ചതു്. പിതാവു് ഒരു മില്ലുടമസ്ഥനായിരുന്നെങ്കിലും ക്രമേണ വലിയ ദരിദ്രനായി. ബർണ്ണദീത്താ കാസരോഗിയും ദുർബലയുമായി ഭവിച്ചു. എങ്കിലും നിഷ്കാപടൃവും പ്രസന്നതയും അവളിൽ സഹജമായിരുന്നു. ആട്ടമേയ്ക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു് കിട്ടിയ സമയംപോലും കൊന്തയെത്തിക്കുവാൻ അവാം വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. മന്ദബുദ്ധിയായ ബർണ്ണദീത്താ പഠനത്തിൽ അശേഷം ശോഭിച്ചില്ല. അവാം പ്രഥമ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനു ഒരുങ്ങിയിരുന്ന ദിവസങ്ങളിലാണു് അവാംക്കു ലൂർട്ടിലെ അത്ഭുതകരമായ ദർശനങ്ങളുണ്ടായതു്. അവാം തന്റെ അനുജത്തി ടോയിനു റിനേയും അയൽവീട്ടിലെ ജൻഅബാദി എന്ന ബാലികയേയും കൂട്ടി വിറകിനു പോയി. അതി ശൈത്യംനിമിത്തം തോടുകടക്കാൻ സാധിക്കാഞ്ഞ ബർണ്ണദീത്തായെ വിട്ടു മറ്റു രണ്ടുകുട്ടികളും അക്കരെ കടന്നു വിറകു ശേഖരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഏകാകിനിയായ ബർണ്ണദീത്തായ്ക്കു മസബില്ലെക്കു സമീപത്തായ പാറപ്പിളപ്പിൽ 1858 ഫെബ്രുവരി 11–ാംനു- പ. ക. മറിയം അത്ഭുതമായി മനോഹരരൂപത്തിൽ കാണപ്പെടുകയും ബാലികയെ തന്റെ പക്കലേക്കു് മാടിവിളിക്കയുംചെയ്തു. ഭയന്ന ബാലിക മുട്ടുകുത്തി കൊന്തയെത്തിച്ചു. കന്യകമറിയമാകട്ടെ മന്ദസ്മിതംതൂകി അപ്രത്യക്ഷയായി. അടുത്ത ഞായറാഴ്ച ദർശനമുണ്ടായപ്പോഴും കന്യകമറിയമാണു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടന്നതെന്നു ബാലികക്കു് ബോദ്ധ്യംവന്നു. മൂന്നാംതവണ ദർശനമുണ്ടായപ്പോഴും ബാലികയ്ക്കു് നിത്യാനന്ദം വാഗ്ദാനംചെയ്തുയും, രണ്ടാഴ്ചത്തേക്കു് അനുദിനം ഗ്രോട്ടോ സന്ദർശിക്കണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഫെബ്രുവരി 16–ാംനു- ഉണ്ടായ ദർശനവേളയിൽ അത്ഭുതകരമായി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട നീരുറവയിലെ ജലം പലർക്കും സുഖം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മാർച്ചു് 24–ാംനു-യാണു് കന്യകമറിയം "ഞാൻ അമലോത്ഭവിയാകുന്നു" എന്നു് ബർണ്ണദീത്തായെ അറിയിച്ചതു്. പിന്നീടു് അവസാനമായി ഏപ്രിൽ

7-ാംനു-യും ജൂലായി 16-ാംനു-യും ദൎശനങ്ങളുണ്ടായി. ഇതിനകം സംഗതികൾ സാമാന്യം പരസ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. സിവിൽ അധികാരികളുടെ തടസ്സം ഉണ്ടായിട്ടും ഗ്രോട്ടോസന്ദൎശകർ വൎദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നാലുകൊല്ലത്തെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം ദൎശനങ്ങൾ യഥാൎത്ഥങ്ങളെന്നു് 1864-ൽ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്റെ വിധിയുണ്ടായി. 1858 മാൎച്ചു് 2-ാംനു- കന്യകമറിയം ആവശ്യപ്പെട്ട കപ്പേളയും 1864ൽ ഗ്രോട്ടോയിൽ പണിയിച്ചു. അതേകൊല്ലം ബൎണ്ണദീത്താ നെവേൽസിലെ "ഉപവിയുടെ സഹോദരികളുടെ" സഭയിൽ ചേൎന്നു് 12വത്സരം അവിടെ അതിഭക്തിയോടെ ജീവിതം നയിച്ചു. "ബൎണ്ണദീത്താ, നിന്റെ പ്രതിമ ലൂർദ്ദിൽ ഒരു കാശിനാണു് വില്ക്കുന്നതെന്നു കേട്ടല്ലൊ" എന്നു ഒരു സഹോദരി പറഞ്ഞപ്പോൾ "അതിലെന്താണത്ഭുതം, എനിക്കു അത്രയല്ലെ വിലയുള്ളൂ" എന്നുത്തരിച്ച ബൎണ്ണദീത്താ തമാശപറയുന്നതിൽ തല്പരയായിരുന്നുവത്രെ. അവൾ സുകൃതജപങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് 1879ഏപ്രിൽ 16-ാംനു- സ്വർലോകപ്രാപ്തയായി. നാം സ്നേഹവാത്സല്യമുള്ളവരാകുന്നുവെങ്കിൽ, പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയത്തെ അഭിമുഖമായി ദൎശിച്ച ബൎണ്ണദീത്തായേക്കാൾ സ്ഥാനം കുറഞ്ഞവരാകണമെന്നില്ല. തിരുനാൾ ഏപ്രിൽ 16.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സിമയോൻ, ലെയൊ, പരഗോനിയുസ്, കൂർസിയ, ഫ്ളാവിയൻ, ക്ലാവുദിയുസ്, മാക്സിമുസ്, പ്രെപ്പദീഞ്ഞ, റുത്തുളുസ്, ക്ലാസിക്കുസ്, ഹെല്ലാദിയുസ്.

ഫെബ്രുവരി 19.

വി. ബർബാത്തുസ്.

ഇദ്ദേഹം ഏഴാംനൂററാണ്ടാരംഭത്തിൽ ഇററലിയിലെ ബെനവെന്തോയിൽ ജനിച്ചു. ബാല്യത്തിലേ ദൈവഭക്തിയിൽ വളൎന്നു ഒരു വൈദികനായി. ആദ്യം പ്രസംഗജോലി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം മൎക്കോനായിൽ വികാരിയായി. ഇടവകക്കാരുടെ ദുൎന്നടപടികൾ ശക്തിയായി പ്രതിരോധിച്ചതുകൊണ്ടു്

അവർ അദ്ദേഹത്തെ ദ്വേഷിക്കയും അപഖ്യാതികൾ പ്രചരിപ്പിക്കയുംചെയ്തു. ആനന്തരം ബർബാത്തുസ് ബെനവെന്തോയിൽ വികാരിയായി. ഈ ഇടവകയിൽ സ്വർണ്ണസർപ്പത്തെ വണങ്ങുക, വൃക്ഷത്തെ ആചരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ചില ദുരാചാരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. വിശുദ്ധൻ ഇവയെ പ്രതിഷേധിക്കുകയും ചില ഭാവിദുരിതങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കയുംചെയ്തു. അതുപ്രകാരം കൊൺസ്റ്റാൻസ് ചക്രവർത്തി ബെനവെന്തൊ വളഞ്ഞാക്രമിച്ചു് നാശങ്ങൾ വരുത്തി. സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ 663-ൽ ദിവംഗതനായപ്പോൾ ബർബാത്തുസ് അനന്തരഗാമിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം രൂപതയിലെ ദുരാചാരങ്ങളെല്ലം നിർമ്മൂലമാക്കി. 680-ൽ റോമ്മയിൽ കൂടിയ തിരുസംഘത്തിലും, 681-ൽ കൊൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പോൾ പൊതുസൂനഹദോസിലും ബർബാത്തുസ് സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉദ്ദേശം 70 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ വിശുദ്ധൻ നിര്യാതനായി. അതു് 682-ലായിരുന്നു. ഹൃദയത്തിൽനിന്നും ശത്രു പുറത്താക്കപ്പെട്ടാൽ വചനത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും അവനെ അകററി ജീവിക്കണമെന്നു് വി. ആഗുസ്തീനോസ് പറയുന്നു.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഗബീനുസ്, കൊൺറാദുസ്, പൂബ്ളിയുസ്, സാംദാസ്, ഔക്ട്സിബിയുസ്, മൻസുവേത്തുസ്.

ഫെബ്രുവരി 20.

വി. എവുക്കേരിയൂസ്.

ഓർലിയൻസിൽ ജനിച്ച എവുക്കേരിയൂസ് ബാല്യത്തിലേ പുണ്യത്തിലും പഠനത്തിലും നന്നായി പുരോഗമിച്ചു ഒരു വൈദികനായി. വി. പൌലോസിൻെറ ലേഖനങ്ങൾ ലോകമുപേക്ഷിക്കാൻ ഇദ്ദേഹത്തിനു് വലിയ പ്രേരണ നൽകി. 714-ൽ നോർമ്മണ്ടയിലെ ഒരു ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു് വലിയ താപസനായി അറേഴുകൊല്ലം കഴിച്ചു. ഓർലിയൻസ്മെത്രാൻ മരിച്ചപ്പോൾ അനന്തരഗാമിയായി എവുക്കേരിയൂസ് സർവ്വസമ്മതപ്രകാരം തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. വളരെ മടിച്ചെങ്കി

ലും 721–ൽ അവിടത്തെ മെത്രാനായി. യുദ്ധച്ചിലവുകൾ നികത്തുന്നതിനു് പള്ളിവകകൾ അപഹരിച്ച രാജാവിനെ ശാസിക്കുകയാൽ എവുക്കേരിയൂസ് കൊളോണിലേക്കു് നാടുകടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ പ്രിയങ്കരമായ തന്റെ ആശ്രമവാസം പുനരാരംഭിച്ചു് വലിയ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചശേഷം എവുക്കേരിയൂസ് 743–ൽ പരലോകപ്രാപ്തനായി. ഏകാന്തത്തിലേക്കു നയിച്ചു ഞാൻ അവളോടു സംഭാഷിക്കുമെന്നു സങ്കീർത്തകൻ പറയുന്നു.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: തിറാനിയൊ, സെനോബിയുസ്, സാദോത്ത്, ടെസിഫോൺ, എലെവുത്തേരിയുസ്, മിൽഡ്റെഡ്, ഉൾറിക്കു, *പാത്താമിയുസ്, നെമേസിയുസ്.

ഫെബ്രുവരി 21.

വി. സെവരിയാനുസ്.

മാർച്ചിയന്റെയും വി. പുൾക്കേരിയായുടേയും ഭരണനാളിൽ വി. എവുത്തിക്യസും പലസ്തീനായിലെ ഭൂരിഭാഗം സന്യാസികളും എവുത്തിക്കിയൻ പാഷണ്ഡതയെ ശപിച്ച കൾച്ചദോൻ സൂനഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ അജ്ഞനും ക്രൂരനുമായ ഒരു എവുത്തിക്കിയൻസന്യാസി, തെയൊദോസിയൂസ, ജറൂസലത്തു് താമസിച്ചിരുന്ന എവുദോക്സിയാരാജ്ഞിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി വളരെ സന്യാസികളെ വ്യതിചലിപ്പിക്കയും, ജെറൂസലത്തെ ജൂവനാൽമെത്രാനെ നീക്കി അവിടെ സ്വയം മെത്രാനായി വളരെ നാശം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. പട്ടാളസഹായത്തോടുകൂടി തെയൊദോസിയുസ് നടത്തിയ മഹാ മർദ്ദനത്തിൽ എതിരിട്ടുനിന്നതിൽ പ്രമുഖൻ സ്കിത്തോപ്പൊളിമെത്രാനായ സെവരിയാനുസായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം 452–ൽ വളരെ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കയുംചെയ്തു. നിൽക്കുന്നവർ വീഴാതെ സൂക്ഷിക്കട്ടെ. നിന്റെ കിരീടം മറെറാരുത്തൻ കരസ്ഥമാക്കാതിരിപ്പാൻ ബലമായി സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ജെർമ്മൻ, ദാനിയേൽ, വെർദാ, പെപ്പിൻ, മൂശെ, വെരുളസ്, പത്തേരിയുസ്.

ഫെബ്രുവരി 22.

അന്ത്യോക്യായിൽ
വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനം

തിരുസ്സഭയുടെ തലവനായ വി. പത്രോസ് ആദ്യം മൂന്നു വത്സരം ജറൂസലത്തും യൂദെയായിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു വളരെപ്പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. അനന്തരം അദ്ദേഹം സിരിയായിലെ പ്രധാന പട്ടണമായ അന്ത്യോക്യയിൽ ചെന്നു് അനേകം പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കുമദ്ധ്യേ ഏഴുവത്സരം സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. അന്ത്യോക്യായിൽ പണിയിച്ച പള്ളിയിൽ പത്രോസിന്നു ഔദ്യോഗിക നിർവ്വഹണങ്ങൾക്കായി ഒരു സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ അന്ത്യോക്യായിലാണു് സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു് ആദ്യമായി പേരുണ്ടായതു്. വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യാ വിട്ടശേഷം റോമയിൽ ചെന്നു അവിടെ തന്റെ സ്ഥിരസിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചശേഷം 25 വത്സരം ഭരിച്ചുവരവേ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ജെറൂസലത്തിൽ യൂദന്മാരോടും, അന്ത്യോക്യായിൽ ഗ്രീക്കുകാരോടും, റോമയിൽ ലത്തീൻകാരോടും ആയി അന്നത്തെ മൂന്നു പ്രധാന ഭാഷക്കാരോടും പത്രോസ് വേദം പ്രസംഗിക്കയുണ്ടായി. അന്ത്യോക്യായിൽ ആദ്യം ഭദ്രാസനം സ്ഥാപിച്ചതുനിമിത്തം തിരുസ്സഭയ്ക്കു കൈവന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു് സ്തോത്രമായി ഇന്നത്തെ തിരുനാൾ ഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. തിരുസ്സഭയുടെ വ്യാപ്തി ഇനിയും വിപുലമാക്കുന്നതിന്നു് നാം ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മാർഗ്ഗരററുകൊർത്തോനാ, തലാസിയുസ് ലിംനെവുസ്, ബറദാത്ത്, അരിസ്കിയൊ, പസ്സിയാസ്, അബിലിയസ്, പസ്കാസിയുസ്.

ഫെബ്രുവരി 23.

വി. പീറ്റർ ദാമിയൻ.

പീറ്റർ ദാമിയാൻ 988–ൽ ജനിച്ചു. ബാല്യത്തിലേ മാതാപിതാക്കൾ മൃതരായി. ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ ബാലനോട് ക്രൂരമായി പെരുമാറിവന്നു. അതിൽ അനുകമ്പതോന്നിയ വൈദികനായ ഇളയ ജ്യേഷ്ഠൻ പീറ്ററിനെ പാർമ്മാ സ്കൂൾശാലയിലേക്കയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു. പഠനത്തിൽ വലിയ വിജയംനേടിയ പീറ്റർ പ്രായശ്ചിത്തോപവാസങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനയിലും പുരോഗമിച്ചതുകൂടാതെ ലോകമുപേക്ഷിച്ചു ജീവിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കി ഒരു സന്യാസാശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. പുണ്യത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും ഖ്യാതി പ്രാപിച്ച പീറ്റർ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനായി. പീഡാനുഭവചിന്തയിലും ദൈവമാതൃഭക്തിയിലും പീറ്റർ വർദ്ധിച്ചുവന്നിരുന്നു. സന്യാസാശ്രമനിയമനവീകരണം ആദിയായി ദുഷ്കരാദ്ധ്വാനങ്ങളിൽ പീറ്ററിന്റെ ശ്രേഷ്ഠാന്തി അന്യാദൃശമാണു്. ഏഴു മാപ്പാപ്പാമാർക്കു് ഇദ്ദേഹം തുടരെ ആലോചനക്കാരനായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. പീറ്റർ ഓസ്തിയായിലെ കാർഡിനൽമെത്രാനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ഉയർച്ചയിലെല്ലാം ഈ വിശുദ്ധൻ അതു ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. പീറ്റർ ബലമായി ജർമ്മനിയിലെ ഹെൻറി ചക്രവർത്തിനോടു് എതിരിടുകയും, അന്തിപ്പാപ്പായെ മറുതലിച്ചു അലക്സാണ്ടർ ദ്വിതീയൻപാപ്പായെ നന്നായി പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കൈക്കൂലി നിരോധിക്കുന്നതിനും, റവെന്നായിലെ വലിയ പള്ളിവഴക്കു അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും, മെത്രാന്മാർ തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ തീർക്കുന്നതിനും പീറ്റർ നിയുക്തനായി. അനേകം നല്ല പുസ്തകങ്ങളും പീറ്റർ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവസാനം 1072–ൽ റംവന്നായിൽപ്പോയി മടങ്ങുമ്പോൾ ഫൈൻസായിലെ തന്റെ ഒരു ആശ്രമത്തിൽവെച്ചു് പനിപിടിപെട്ടു് പീറ്റർ കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. വിജ്ഞാനികളാകുവാനല്ല പരിപൂർണ്ണരാകുവാനാണു് നാം പഠിക്കേണ്ടതു്. നാം അ

ജ്ഞരാണെന്നറിയുന്നതും, സഭയുടെ പഠനത്തിൽ സ്ഥായിയായി നിൽക്കുന്നതുമാണ്, ഏക ജ്ഞാനവും യഥാർത്ഥമഹത്വവുമായി നാം ഗണിക്കേണ്ടതു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സെരേനുസ്, മിൽബുർഗാ, ദൊസിത്തേവുസ്, ബോയ്സിൽ പൊലിക്കാർപ്പു, റൊമാന, പ്രിമിത്തിവ, മർത്താ, ലാസർ.

ഫെബ്രുവരി 24.

വി. മത്തിയാസ് ശ്ലീഹാ.

കർത്താവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണാനന്തരം ശ്ലീഹന്മാരും മററനുയായികളുംകൂടി ഉദ്ദേശം 120പേർ ജറൂസലത്തു ഊട്ടുശാലയിൽ പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചു സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. പരമാധികാരിയായ വി. പത്രോസ് യൂദായുടെ ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥാനം തികയ്ക്കുന്നതിനു അവരെ ക്ഷണിച്ചു് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു. "യോഹന്നാന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനംമുതൽ കർത്താവായ ഈശോ നമ്മിൽനിന്നു് എടുക്കപ്പെട്ട ദിവസംവരെ അവിടുന്നു് നമ്മുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ച കാലമെല്ലാം നമ്മോടുകൂടെ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ അവിടുത്തെ ഉയിർപ്പിനു് നമ്മോടുകൂടെ സാക്ഷിയായി നിയമിക്കപ്പെടണം". തിരിഞ്ഞെടുപ്പിനു് മുമ്പു് രണ്ടുപേർ നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഒരാൾ ബർസബാസ് എന്ന യൌസേപ്പും, അപരൻ മത്തിയാസുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവസാന തിരിഞ്ഞെടുപ്പു് ദൈവനിയന്ത്രണത്തിൽ ചിട്ടിമൂലമാകട്ടെ എന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ചിട്ടി മത്തിയാസിന്റെപേരിൽ വീഴുകയും, അയാൾ പതിനൊന്നു ശ്ലീഹന്മാരോടുകൂടെ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മത്തിയാസ് തന്റെ തിരിഞ്ഞെടുപ്പിനൊത്തപോലെ ശുഷ്കാന്തിപൂർവ്വം പ്രേഷിതജോലി നിർവ്വഹിച്ചു. ആദ്യം യൂദെയായിലും, അനന്തരം ഗ്ലീലായിലും അവസാനം എത്യോപ്യായിലും ത്യാഗസമേതം വളരെപ്പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. ശത്രുക്കൾ മത്തിയാസിനു വിഷംകൊടുത്തു. ഫലി

ച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തെ കല്ലെറിഞ്ഞു; കുരിശിൽ തറച്ചു. ഒന്നുകൊണ്ടും വേഗം മരിക്കാഞ്ഞതിനാൽ തലവെട്ടിക്കൊന്നു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം എ. ഡി. 63–ൽ വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചു. ആരും തന്റെ വിളിപ്പിനൊത്ത ദൈവസേവനം ചെയ്യണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മൊന്താനുസ്, ലൂച്ചിയുസ്, ഫ്ലാവിയൻ, ജൂലിയൻ, വിക്തൊറിക്കുസ്, പ്രീമൊളുസ്, റോമുസ്, മൊനാസ്യൻ, ലെത്താർഡ്, റോബർട്ട്, പ്രത്തെക്സാത്തുസ്, എഫൽബെർട്ട്, അബോന്തിയുസ്, സെർജിയുസ്, പ്രിമിത്തീവ.

ഫെബ്രുവരി 25.

വി. തരാസിയുസ്.

തരാസിയുസ് എട്ടാം ശതാബ്ദമദ്ധ്യത്തിൽ കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിലെ ഒരു കുലീന കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. ബാല്യം മുതൽ സുകൃതത്തിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇദ്ദേഹം സാമ്രാജ്യത്തിലെ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു ചക്രവർത്തിയുടെ സ്റ്റെയിറ്റു സെക്രട്ടറിയുമായി. എന്നാൽ ജീവിതം ഒരു സന്യാസിയുടെപോലെയായിരുന്നു. വൈദികരും അൽമേയരും ഏകോപിച്ചു തരാസിയുസിനെ കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളം പേടർറിയാർക്കായി തിരിഞ്ഞെടുത്തു. വിസമ്മതിച്ചാണെങ്കിലും തരാസിയുസ് സകല പട്ടങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു. 784–ൽ പേട്രിയാർക്കായി. ഇദ്ദേഹം ആദ്യം 786–ൽ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലും അനന്തരം 787–ൽ നിക്യായിലും തിരുസ്സംഘങ്ങൾ കൂടി സ്വരൂപവണക്കവാദം പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചു. തരാസിയുസിന്റെ ജീവിതം വൈദികർക്കും അൽമേയർക്കും ഒരു ഉത്തമ മാതൃകയായിരുന്നു. മേശയിൽ അത്യാവശ്യമായവ മാത്രം അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചു. കേവലം വിശ്രമത്തിനുവേണ്ടി നന്നാ കുറച്ചു സമയം മാത്രം ഉറങ്ങി. വിശ്രമസമയം മുഴുവൻ വായനയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ചിലവിട്ടു. നീതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ചക്രവർത്തിയെപ്പോലും ശാസിച്ചു. ഇദ്ദേഹം

806 ലാണ് ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചതു. അയാൾ പരമാർത്ഥിയും നീതിമാനുമായിരുന്നുവെന്നു പൂർവ്വയോബിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് തദ്രൂപിയിൽ യഥാർത്ഥപ്പെട്ടവിധം ആകുവാൻ നാമും പരിശ്രമിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വിക്ടറാറീനസ്, വൽബുർഗ, സെസാരിയുസ്. ഇസബെല്ലാ, ഫേലിക്സ്, കെൻസ്താൻസ്യ, ക്ലാവുദിയൻ, വിക്ടർ, ഹെരേന.

ഫെബ്രുവരി 26.

വി. പൊർഫീരിയുസ്.

തെസലോനിക്കായിലെ ഒരു ധനാഢ്യനായിരുന്ന പൊർഫീരിയുസ് 25—ാമത്തെ വയസ്സിൽ ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു ഈജിപ്തിൽ സേത്തെ മരുഭൂമിയിലെ ഒരു സന്യാസാശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. സുപ്പത്തേക്കാൾ പാപത്തെ ഭയന്നിരുന്ന ഇദ്ദേഹം അഞ്ചുകൊല്ലം അവിടെ സന്യസിച്ചശേഷം പലസ്തീനായിൽ ചെന്നു ഒരു ഗുഹയിൽ കൂടുതൽ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു. തന്മൂലം രോഗബാധിതനായ അദ്ദേഹം ജറുസലത്തു താമസമാക്കി ദിനംപ്രതി തിരുസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം തനിക്കുള്ളതെല്ലാം ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുകയാൽ അത്ഭുതകരമായ രോഗശമനം കൈവന്നു. 393—ൽ വൈദികപ്പട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും ശുദ്ധമാന കുരിശിന്റെ തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നവനാകയും ചെയ്തു. മൂന്നുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം പൊർഫീരിയുസ് ഗാസാ മെത്രാനായി അഭിഷേചിക്കപ്പെട്ടു. കാവ്യരുടെ അധിവാസ സ്ഥലമായിരുന്ന ഗാസാ പൊർഫീരിയുസിന്റെ ശ്രദ്ധാന്തിയുള്ള സുവിശേഷ വേലയ്ക്കു പാറിയതായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിപ്രയത്നങ്ങളാലും അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളാലും അനവധിപേർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. അമ്പലങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു വിളംബരംപോലും വിശുദ്ധൻ സമ്പാദിച്ചു. വിഗ്രഹാരാധനസ്ഥലങ്ങൾ കേവലം മരുഭൂമിയാക്കിയശേഷം പൊ

ർഫീരിയുസ് 420—ൽ 98-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. വിഗ്രഹാരാധനയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ഒന്നു പോലെ ഒന്നാം പ്രമാണത്താൽ വിലക്കപ്പെട്ടവയെന്നോർത്തു നാം പ്രവർത്തിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: അലക്സാണ്ടർ, വിക്ടർ, ദിയൊദോരുസ്, ഫൊർത്തുനാത്തുസ്, ഫൊസ്തീനിയൻ, പപ്പിയാസ്, നെസ്റ്റർ, ക്ലാവുദിയൻ,

ഫെബ്രുവരി 27.

വി. ലെയാണ്ടർ.

ലെയാണ്ടർ സ്പെയിനിലെ കത്തജീനായിൽ ഒരു കുലീന കുടുംബത്തിൽ ജാതനായി. ഇദ്ദേഹത്തിനു നാലു അനുജന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ പലരും വിശുദ്ധന്മാരാണ്. ബാല്യത്തിലേ സന്യാസാശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ലെയാണ്ടർ പുണ്യത്തിലും പഠനത്തിലും വളരെ പുരോഗിച്ചു. മാത്രമല്ല ഇദ്ദേഹം സേവിൻ രൂപതയുടെ മെത്രാനുമായി. അന്നു സ്പെയിനിൽ ആരിയൻ പാഷണ്ഡരായ വിസിഗോത്തരായിരുന്നു ഭൂരിഭാഗ നിവാസികൾ. ഇവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനു ലെയാണ്ടർ ഒരുത്തമ കരുവായി ഭവിച്ചു. ലെയൊവിജിൽദു രാജാവിന്റെ പ്രഥമ പുത്രനായ ഹെർമനജിൽദിനെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയാൽ ലെയാണ്ടർ നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. മാനസാന്തരപ്പെട്ട പുത്രൻ ആരിയൻ മെത്രാനിൽനിന്നു ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കാഞ്ഞതുകൊണ്ടു സ്വന്തം പിതാവിനാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അനുതപിച്ച രാജാവു ലെയാണ്ടറിനെ മടക്കിവിളിക്കയും, തന്റെ പുത്രൻ റെക്കറേദിനെ വിശുദ്ധനു ഏല്പിച്ചുകൊടുകയും ഉണ്ടായി. കത്തോലിക്കനായ റെക്കറേദു വിസിഗോത്തരെയെല്ലാം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. സദാചാര ക്രമീകരണത്തിനും വിശ്വാസ പരിശുദ്ധിക്കും നാം ഉത്സുകരായാൽ ആ ഗുണം മററുള്ളവരിലും പ്രതിഫലിക്കും.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ജൂലിയൻ, ക്രോണിയൻ, ബേസാ, തലിലേവുസ്, ഗാൾമിയർ, നെസ്കോർ, ആൾനോത്ത്, ഗാബ്രിയേൽ പൊസേ

ന്തി, ഫൊത്തുനാത്തുസ്, അയർലണ്ടിലെ ബ്രിജിത്ത, അന്തീഗൊനസ്, പ്രൊക്കോപ്പിയുസ്, ബാൽഡെംമെർ,

ഫെബ്രുവരി 28.

വി. റൊമാനുസ്.

35–ാം വയസ്സിൽ തന്റെ സംബന്ധികളെ വെടിഞ്ഞു റൊമാനുസ് ലിയോൺസിലെ ഒരു ആശ്രമത്തിൽ കുറെക്കാലം ജീവിച്ചു. അനന്തരം ജൂറാവനാന്തരങ്ങളിൽ നിവാസമാക്കി. അവിടെ അദ്ദേഹം വായിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും ഉപജീവനത്തിനു അദ്ധ്വാനിച്ചും സമയം ചിലവിട്ടു. പിശാചുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ കല്ലെറിഞ്ഞും മറ്റും ഉപദ്രവിച്ചപ്പോൾ കുരിശടയാളംകൊണ്ടു അവരെ ജയിച്ചുനിന്നു. പുണ്യഖ്യാതി എങ്ങും വ്യാപിക്കയാൽ റൊമാനുസിനു അവിടെ ശിഷ്യന്മാർ പലരുണ്ടായി. പലേ ആശ്രമങ്ങളും പണിയിക്കപ്പെട്ടു. റൊമാനുസിന്റെ തപസ്സു അസാധാരണമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഇദ്ദേഹം ഒമ്പതു കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കാൽകഴുകി കിടയ്ക്കുവിരിച്ചു അവരെ സുഖമായി കിടത്തി. ഇവരെല്ലാം അന്നു അത്ഭുതകരമായി സുഖം പ്രാപിച്ചു. വിശുദ്ധൻ 460–ൽ നിര്യാതനായി. ദൈവത്തെ പ്രതി എല്ലാം, സ്വബന്ധികളെപ്പോലും, ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു എത്ര ഉപകാരപ്രദം!

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: തെയോഫിലുസ്, യൂസ്റ്റസ്, ലുപ്പിച്ചീനുസ്, റുബീനുസ്, മക്കാരിയുസ്, ജോസഫ് ലെയോനിസ്സാ, ഗവ്വാസിസ്, ജൊവ്വിനുസ്, കായുസ്, സെരാപ്പിയോൻ, ഹിലാരി.

ഫെബ്രുവരി 29.

വി. അലക്സാണ്ടർ.

ഈ വിശുദ്ധൻ അലക്സാന്ദ്രിയായിൽപിറന്നു. ബാല്യത്തിൽ വിനോദങ്ങളിൽ തല്പരനായിരുന്നില്ല. ധാരാളം ധർമ്മം കൊടുത്തിരുന്നതിനാൽ ഭിക്ഷുക്കളുടെ പിതാവു എന്ന നാമത്തിനു അർഹനായി. വൈദികപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചതിനുശേ

ഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ വലിയ ശുഷ്കാന്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പ
ലരേയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനു അതു കാരണമായി. മ
ഹാ വിദ്വാനും ദൈവഭക്തനുമായിരുന്ന ഇട്ടേഹം അലക്സാൻ
ഡ്രിയായിൽമെത്രാനായി, എന്നല്ല, ജീവിതകാലത്തുതന്നെ പു
ണ്യവാനെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവനും. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ആ
രിയുസ് എന്നൊരു വൈദികൻ പാഷണ്ഡപഠനവുമായി പുറത്തു
വന്നതു്. ഈയാളെ സൽഗുണസമ്പന്നനാക്കുവാൻ വിശുദ്ധൻ
അശ്രാന്തപരിശ്രമംചെയ്തു; ഫലപ്പെട്ടില്ല. അലക്സാണ്ടർ
തിരുസംഘം വിളിച്ചുകൂട്ടി ആരിയുസിനെ വിസ്തരിച്ചു സഭാ
ഭ്രഷ്ടനാക്കി. പാഷണ്ഡർ അടങ്ങാഞ്ഞതിനാൽ അദ്യത്തെ
പൊതുസൂനഹദോസ് നിക്യായിൽ കൂടി പ്രസ്തുതപാഷണ്ഡത
യെ ശപിച്ചു. ഈ സൂനഹദോസിൽ 318 മെത്രാന്മാർ കൂടി
യതിൽ പാപ്പായുടെ ദൂതഗാദ്യമാർ ഒഴിച്ചാൽ അലക്സാണ്ട
റായിരുന്നു പ്രമുഖൻ. സൂനഹദോസിലെ നിശ്ചയങ്ങളംനീമി
ത്തം പലരും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ടരുടെ അത്യ
ദ്ധ്വാനം എന്നും കത്തോലിക്കരുടെ ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും
അർഹിക്കുന്നുണ്ടു്. തന്റെ സ്ഥാനത്തു് വി. അത്തനാസിയൂസി
നെ നിയമിക്കണമെന്നുപദേശിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധൻ 326-ൽ
ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. സത്യവിശ്വാസത്തിനും പഠനത്തി
നുംവേണ്ടി ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. തിരുനാൾ
ഫെബ്രുവരി 26.

മാർച്ചു് 1.

വി. ദാവീദ്.

വെയിത്സിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ വി. ദാവീദുകാർഡികൻ
ഷയറിലെ ഒരു പ്രഭുകുമാരനായി ജനിച്ചു. ബാല്യത്തിലേ ഉ
ണ്ടായിരുന്ന ദൈവവിളിയുടെ പ്രേരണനിമിത്തം നല്ലപോ
ലെ ഒരുങ്ങി ദാവീദു പ്രഭുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചു. പ്രേഷിതവൃത്തി
ക്കൊരുക്കമായി വൈറു എന്ന ദ്വീപിൽചെന്നു വി. പൌളീ
നൂസിന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ കുറെനാൾ ചിലവിട്ടു. ഈ പ്പട്ട

ത്തിൽ ദൈവം ദാവീദിനു അത്ഭുതപ്രവൎത്തനങ്ങൾക്കുള്ള വരം നൽകിയതായി കാണുന്നു. പ്രായാധിക്യത്താലും നിരന്തരപ്രാർത്ഥനയാലും അന്ധനായിത്തീൎന്ന പൌളീനുസിനു് ദാവീദു കുരിശടയാളം വരച്ചു കാഴ്ചകൊടുത്തു. വേണ്ടപോലെ ഒരുങ്ങിയശേഷം ദാവീദു ഗ്രെയിററുബ്രിട്ടനിൽ സുവിശേഷവേലക്കു പോയി. അവിടെ അദ്ദേഹം പലേ പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും പണിയിച്ചു. ആശ്രമനിയമങ്ങൾ വളരെ കഠിനങ്ങളായിരുന്നു! ബ്രവി എന്ന സ്ഥലത്തുകൂടിയ തിരുസംഘത്തിൽവെച്ചു് ദാവീദു അന്നു ബ്രിട്ടനിൽ തലപൊക്കിയ പെലാജിയൻ ശീശ്മക്കാരെ തൻെറ വിജ്ഞാനവും വാഗ്ധാടിയും അത്ഭുതപ്രവൎത്തനങ്ങളുംവഴി കേവലം പരാജിതരാക്കി. ഒരു മഹാ ജനക്കൂട്ടത്തോടു പ്രസംഗിക്കവേ, ശ്രവണസൌകര്യത്തിനു പ്രസംഗകനായ ദാവീദിൻെറ കാൽക്കീഴെ ഭൂമി പൊങ്ങി ഒരു കുന്നുപോലെ നിന്നു. പ്രസ്തുതതിരുസംഘത്തിൻെറ നിർബന്ധപ്രകാരം ദാവീദു ചെർസിയോണിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി. എന്നാൽ ഏകാന്തപ്രിയനായ ദാവീദു തലസ്ഥാനം മെനേവിയായിലേക്കു മാററി. ദാവീദിൻെറ ജീവിതമാതൃക ഏവൎക്കും അനുകരണീയമായിരുന്നു. മഹാന്മാർ പലൎക്കും അദ്ദേഹം ആത്മോപദേഷ്ടാവായി. 80–വയസ്സുള്ളപ്പോൾ 544–ൽ വിശുദ്ധൻ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. മരണസമയം കാണപ്പെട്ട കൎത്താവിനോടു് "നിങ്ങളോടുകൂടെ എന്നെ മേല്പോട്ടെടുക്കുക" എന്നു് അപേക്ഷിച്ച മാത്രയിലാണു് മരണം സംഭവിച്ചതു്. തപോധ്യാനങ്ങളാണു് പ്രസംഗത്തിൻെറ മൂൎച്ച കൂട്ടുന്നവ.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സ്വീബർട്ടു്, അൾബീനുസ്, മോനാൻ, തെയൊദോര, ലെയൊ, നിക്കേപ്പൊരുസ്, എവുദോസിയ, അന്തൊനീന, സ്വീത്ത്ബെർട്ടു്, സിവിയാർഡ്.

മാർച്ചു് 2.

എൺപതു വേദസാക്ഷികൾ.

ഇററലിയിലെ കമ്പാനിയാദേശക്കാരാണു് 80 വേദസാ

ക്ഷികൾ. ഇവർ കൃഷിക്കാരും വിശ്വാസസ്ഥിരതയുള്ളവരുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഇവർ വളരെ അവിശ്വാസികളോടു കൂടിയിരുന്നു ഭക്ഷിപ്പാനിടയായി. പിശാചിനു പൂജിച്ച മാംസം ഭക്ഷിക്കുവാനും തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന വെള്ളാടിന്റെ തല ആരാധിക്കുവാനും അവിശ്വാസികൾ ഈ എണ്ണതുപേരോടും ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇവർ യുക്തിപൂർവ്വം മറുപടിപറഞ്ഞു് രണ്ടിന്നും ബലമായി വിസമ്മതിച്ചു. വധിക്കുമെന്നുപറഞ്ഞ ഭീഷണിക്കു കൂട്ടാക്കിയില്ല. തന്മൂലം ഇവരെല്ലാം അപ്പോൾ വധിക്കപ്പെട്ടു വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചു. ശാസ്ത്രിയും ഗ്രന്ഥകാരനുമാണെങ്കിലും വിശ്വാസസ്ഥിരതയില്ലാത്ത ഒരുവനെ അജ്ഞനും സാധുവുമാണെങ്കിലും വിശ്വാസസ്ഥിരതയുള്ള ഒരുത്തൻ ലജ്ജിപ്പിച്ചേക്കു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ചാദ്, സിമ്പ്ലീച്ചിയൂസ്, മാർനാൻ, ഗുണവാനായ ചാറൾസ്, യോവാൻ, വാ. ആഞ്ഞസ്, ബസീലിയൂസ്, ഹോക്ലിയുസ്, ജനുവാരിയ, അബ്സലോം, ലോർജിയുസ്.

മാർച്ച് 3.

വി. കുനെഗ്രന്ത.

കുനെഗ്രന്താ ലക്സംബർഗുപ്രഭുവിന്റെ പുത്രിയായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയായ വി. ഹെൻറിയുമായി വിവാഹംനടത്തി. മാർപ്പാപ്പാ 1014–ൽ ഇരുവരേയും കിരീടം ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവർ ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം കന്യാവ്രതം നേർന്നാണു് ജീവിച്ചതു്. എന്നാൽ വിരോധികൾ ചക്രവർത്തിനിയുടെമേൽ അപവാദം പറഞ്ഞു നടത്തി. ചക്രവർത്തിനിയാകട്ടെ ഭർത്താവിന്റെ നിർബന്ധത്താലും ദൈവതോന്നിപ്പു് അനുസരിച്ചും പഴുത്ത ഇരുമ്പുപലകമേൽ ഹാനികൂടാതെ പതിനഞ്ചു അടി നീളം നടന്നു തന്റെ നിരപരാധിത്വം വ്യക്തമാക്കി. അനന്തരം പരിപൂർണ്ണസമാധാനത്തിൽ നാട്ടിന്നും നാട്ടുകാർക്കും അനവധി നന്മചെയ്തു ഇരുവരും ജീവിച്ചു. ധാരാളം ദാനധർമ്മംചെയ്തു. പലേ പള്ളികളും, കൊവേന്തകളും, മഠങ്ങളും അവർ പണിയി

ച്ചു. പാപാക്രമങ്ങളും നീക്കുവാനും വേദം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ചക്രവത്തി അശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചു. ചക്രവത്തി മരിച്ചപ്പോൾ തനിക്കു രാജ്യം ഭരിക്കാമായിരുന്നിട്ടും അതുപേക്ഷിച്ചു ചക്രവത്തിനി കന്യകാമഠത്തിൽ ചേർന്നു 15 വത്സരം അവിടെ നിസ്സാരശുശ്രൂഷകളുംപോലും ചെയ്തു ജീവിക്കയാണുണ്ടായതു്. ജപധ്യാനത്താലും, ഉപവാസതപസ്സിനാലും ശരീരത്തെ നിഗ്രഹിച്ചു ഒരു മഹാപുണ്യവതിയായി 1040–ൽ മരണം പ്രാപിച്ചു. 1200 ലാണു് ഈ രാജ്ഞി വിശുദ്ധയെന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. ലോകം മുഴുവനേ ഉപേക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിലും അതിൽനിന്നു മനസ്സിനെ ഒരു അകൽച്ചയുണ്ടാകേണ്ടതു് ആർക്കും അവശ്യമാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:– മരീനുസ്, അസ്സേരീയൂസ്, എമത്തേരിയൂസ്, ചെലിദോനിയൂസ്, വീൻവാളൊക്കു, ലമാലിസ് ഗിൽബെർട്ട, തീസ്യൻ, മാർസിയാ, ബസ്ലീസ്സൂസ്.

മാർച്ചു് 4.

വി. കാസിമീർ

പോളണ്ടിലേ കാസിമീർ തൃതീയൻ രാജാവിനെറ ദ്വിതീയ പുത്രനായി കാസിമീർ എ. ഡി. 1458–ൽ ജനിച്ചു. ബാല്യംമുതല്ക്കു ഉത്തമശിക്ഷണം ലഭിച്ച ഇദ്ദേഹത്തിനെറ സുകൃതം വീരോചിതമായി. രാജകൊട്ടാരത്തിലെ സമൃദ്ധിക്കു മദ്ധ്യേ കാസിമീർ മുള്ളരഞ്ഞാണം കെട്ടിയും, ഉപവസിച്ചും, രോമചട്ടധരിച്ചും, നിലത്തു കിടന്നുറങ്ങിയും, രാത്രി ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചും, പ്രഭാതത്തിൽ പള്ളിവാതിൽ തുറന്നു കിട്ടുന്നതു കാത്തും ജീവിതം നയിച്ചു. പീഡാനുഭവചിന്തയാൽ ദിവ്യബലിയുടെ സമയം പരവശനാകുക പതിവായിരുന്നു. ദരിദ്രരേയും ദുഃഖിതരേയും അതിയായി സ്നേഹിച്ചു. ദേവമാതാവിനെറ നേരെയുള്ള വിശേഷഭക്തികൊണ്ടു കാസിമീർ തനെറ നിത്യബ്രഹ്മചര്യം പരിപാലിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിനു നേ

രിട്ട കഠിന രോഗത്തിനു വിവാഹം പ്രതിവിധിയായി വൈദ്യന്മാർ നിർദ്ദേശിച്ചെങ്കിലും അതിനു വഴിപ്പെടാതെ ബ്രഹ്മചാരിയായുള്ള ജീവിതം അഭിലഷിച്ചു അതിൽ നിലനിന്നു. ദിനം സുഖപ്പെടാതെ 25—ാമത്തെ വയസ്സിൽ വിശുദ്ധൻ 1483—ൽ നിര്യാതനായി. മരണശേഷം ശവകുടീരത്തിൽ നടന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ അനവധിയായിരുന്നു. തന്മൂലം കാസിമീർ വിശുദ്ധനെന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ശുദ്ധത പാലിക്കാൻ ദേവമാതാവിന്റെ നേരെയുള്ള ഭക്തി വളരെ പ്രയോജനമെന്നു ഈ വിശുദ്ധനിൽനിന്നും നമുക്കു പഠിക്കാം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ലൂച്ചിയസ്, അഡിയൻ, എവുജിൻ, ബേസിൽ, എലപ്പീഡിയസ്, അപ്രേം, നെസ്റ്റോർ, കായസ്, അക്കെലൊവൂസ്, ഫോസ്സൂസ്, അക്കാഡിയൂസ്.

മാർച്ച് 5.

വി. അഡ്റിയാനും എവുബുളൂസും.

ഡയൊക്ലേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിന്റെ ഏഴാം വത്സരത്തിൽ പലസ്തീനായിലെ അതിക്രൂരനായ ഗവർണ്ണർ ഫിർമീലിയൻ കേസറിയായിൽ അനവധി ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൊലപ്പെടുത്തി. ഈ കാലത്തു മഗാൻസ്യാദേശത്തുനിന്നു അഡ്രിയാനും എവുബുളൂസും കേസറിയാക്രിസ്ത്യാനികളെ സന്ദർശിച്ചു ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇവർ എവിടെനിന്നു എവിടേക്കു എന്തിനു പോകുന്നുവെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ സത്യമായ വിവരങ്ങൾ യുക്തമായി പറയുകയാൽ ഗവർണ്ണർ അവരെ പീഡിപ്പിക്കുവാനും ശരീരം ചീന്തുവാനും വന്യമൃഗങ്ങൾക്കിട്ടു കൊടുപ്പാനും കല്പനയായി. മൃഗങ്ങൾ ഇവരെ ദ്രോഹിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ഇരുവരുടേയും തല വെട്ടുകയാണുണ്ടായതു. നമ്മുടെ കുരിശുകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടു കർത്താവിന്റെ പിന്നാലെ നാം ചെല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ, ക്രിസ്തീയനാമം ധരിക്കുന്നതു വൃഥാതന്നെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കെനറിൻ, റോഗെർ, ഫോക്കാസ്, കുരിശിന്റെ യോഹന്നാൻ, യെസുസേപ്പു, എവുസേബിയൂസ്, തെയോഫിലൂസ്, ഗെരാസിമൂസ്.

മാച്ച് 6.

വി. കൊലേത്താ.

ഫ്രാൻസിലെ വികാത്തി എന്ന ദിക്കിൽ കൊലേത്താ 1380-ൽ ജനിച്ചു. അന്യാദൃശമായി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സൌന്ദര്യം നീക്കണമെന്നു ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു കൊലേത്താ അതു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബാല്യത്തിനുശേഷം അവൾ ബെഥ്ലഹയിനെസു് എന്ന ഭക്തസ്ത്രീകളുടെ ഗണത്തിൽ ചേർന്നു. അനന്തരം കൂടുതൽ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു വി. ഫ്രാൻസീസിന്റെതായ ക്ലാരസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ നാലുവത്സരം പ്രയിശ്ചിത്തജീവിതം അനുഷ്ഠിച്ചശേഷം കൊലേത്താസ്സു വി. ഫ്രാൻസീസു് പ്രത്യക്ഷനായി, സഭയെ കൂടുതൽ തപോനിഷ്ഠയുള്ളതാക്കണമെന്നുള്ള ദൈവഹിതം അവളെ അറിയിച്ചു. കൊലേത്താ അതു വലിയ ത്യാഗങ്ങളും സഹിച്ചു സാധിച്ചുവെന്നല്ല, കഠിനനിയമം പാലിക്കുന്ന പതിനേഴു മഠങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധ അതുല്യപ്രവർത്തനവരം ലഭിച്ചവളായി രണ്ടുപേരെ ഉയർപ്പിക്കയും വിവിധരോഗങ്ങളും സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മൂന്നു പാപ്പമാർ ഉണ്ടായിരുന്നകാലത്തു സഭാപിതാക്കന്മാർക്കു കൊലേത്തായും വി. വിൻസെന്റു ഫെരേരും തക്ക ആലോചന നൽകി. അതുപ്രകാരം, സ്ഥാനത്യാഗത്തിനു വിസമ്മതിച്ചിരുന്ന ബെനഡിക്തോസു് 13-ാമനെ പിതാക്കന്മാർ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതുകൊണ്ടു പുതിയ പാപ്പായുടെ തിരിഞ്ഞെടുപ്പു സുഗമമായി; സഭയ്ക്കു് സമാധാനം കൈവന്നു. മത്സരബുദ്ധി വളർന്ന ബേസിൽ തിരുസ്സംഘത്തിൽനിന്നു ദലഗാദ്യമാരും മെത്രാന്മാരും പിൻവാങ്ങുവാൻ ആലോചനകൊടുത്തതും കൊലേത്തായാണു്. തിരുസ്സഭയ്ക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന കൊലേത്തായെ പിശാചുക്കൾ വികൃതരൂപങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷരായി അലട്ടിയിരുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കാതിരുന്നാൽ അലട്ടാതിരിക്കാമെന്നു അവർ പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. ആത്മഹത്യ എഴുതിയ ജീവചരിത്രം നശിപ്പിക്കണമെന്നു കൊലേത്താ എളി

മയോടെ അവശ്യപ്പെട്ട് അതുസാധിച്ചു. 1447–ൽ ഒരുദിവസം, 67–ാമത്തെ വയസ്സിൽ മാദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ ലയിച്ചിരിക്കെ ഈ വിശുദ്ധ നിർയ്യാതയായി. സഭയോടും സഭാതലവനോടുമുള്ള അഗാധവണക്കം ഒരു നല്ല കത്തോലിക്കന്റെ ഉത്തമ ലക്ഷണമാകുന്നു.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ക്രൊദെഗാങ്ങ്, ഫ്റിദോളിൻ, ബാൾദ്രൊഡ് കാദ്രൊ, ജൊവാന്ന, ബൊണോമി, ഫെലിസിററ, സിക്ത്തുസ് പ്രഥമൻ പാപ്പാ, മാർച്ചിയൻ, കോനോൻ, എവാഗ്രിയുസ്, ബാസ്സാ,

മാർച്ച് 7.

വി. തോമസ് അക്വിനാസ്.

ഇററലിയുടെ അക്വിനോയിൽ 1226—ൽ തോമസ് ഒരു കുലീന കുലത്തിൽ ജനിച്ചു. കണ്ടതും കിട്ടിയതും ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നുവെന്നൊരു അപരാധം ബാലനായ തോമസിനെപ്പററിയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഈ ബാലൻ, ദരിദ്രർക്കായി പാത്രത്തിൽ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾവെച്ചു വസ്ത്രത്തിനു കീഴെ ഒളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ പിതാവു നേർക്കുവരാനിടയായി. ഭയന്ന ബാലന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് പാത്രം വീണുടഞ്ഞു. പക്ഷെ അപ്പോൾ അതിൽ കാണപ്പെട്ടതു പൂക്കൾ മാത്രമായിരുന്നു. തോമസ് 19 വയസ്സായപ്പോൾ നേപ്പിൾസിൽ വെച്ചു ഡൊമിനിക്കൻ സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം പാരീസിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ സഹോദരന്മാർ പിടിച്ചു രണ്ടുകൊല്ലം ബന്തവസ്തിൽ സൂക്ഷിക്കയുണ്ടായി. മാത്രമല്ല, ദൈവവിളി ഉപേക്ഷിപ്പിക്കാൻ പലതും പരീക്ഷിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീയേയും അവർ ഉപയോഗിച്ചു. അവളെ തോമസ് ഒരു തീക്കൊള്ളികൊണ്ടോടിച്ചു വിജയിച്ചതിനു സമ്മാനമായി ഒരു മാലാഖാ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അരയിൽ ഒരു ചരടു കെട്ടികൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. തോമസിനു ജീവിതം മുഴുവൻ ശുദ്ധത പാലിക്കുവാൻ ഇതു വലിയ താങ്ങായിരുന്നു. ബന്ധനത്തിൽനിന്നു ഒളിച്ചോ

ടിയ തോമസ് കോളോണിൽ ചെന്നു മഹാനും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനുമായ ആൽബെർട്ടിനു ശിഷ്യപ്പെട്ടുകയും അവിടെവച്ചു ഗുരുപട്ടമേല്ക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം പാരീസിൽ തത്വശാസ്ത്രവും ദൈവശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിച്ചു. പലേടത്തും പോയി പ്രസംഗിച്ചു. തോമസ് എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനവധിയാണു്. തിരുസ്സഭ അദ്ദേഹത്തെ മാലാഖാക്കൂട്ടത്ത മല്പാനെന്നു സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു് പഠനങ്ങൾ മാനുഷികങ്ങളെന്നതിനേക്കാൾ ദൈവികങ്ങളെന്നു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. തോമസ് പരിശുദ്ധിയിലും ഉന്നതനായിരുന്നു. പഠനത്തേക്കാൾ പ്രാർത്ഥനയാണു് തന്നെ അധികം പഠിപ്പിച്ചതെന്നു അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നുണ്ടു്. ശുദ്ധമാനകുർബ്ബാനയോടുള്ള അനന്യാദൃശ ഭക്തിയാൽ തോമസ് അതിവിശേഷ കീർത്തനങ്ങൾ രചിച്ചു. നേപ്പിൾസിൽവെച്ചു കുരിശുരൂപം അത്ഭുതകരമായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— "തോമസേ, നീ എന്നെപ്പറ്റി നല്ലപോലെ എഴുതി. സമ്മാനമായി ഞാൻ എന്തു തരണം?". ഇതിനു "നിന്നെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും എനിക്കു വേണ്ടാ" എന്നായിരുന്നു തോമസിന്റെ ഉത്തരം. മാർപ്പാപ്പയുടെ ക്ഷണപ്രകാരം ലിയോൺസ് തിരുസ്സംഘത്തിലേക്കു പോകുന്ന മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ഫൊസ്സനോവായിൽ വെച്ചു വിശുദ്ധൻ 1274–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. വി. തോമസ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി 1880—ൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ദൈവജ്ഞാനം ഏവർക്കുമായുള്ളതാണു്. എന്നാൽ അതിന്റെ രഹസ്യനിധികളെ കുഞ്ഞാടിനെ പിഞ്ചെല്ലുന്നവർക്കായി കരുതൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പെർപ്പെത്തുവാ, ആൽബീൻ, തേസ്യമർഗ്ഗരീത്താ, എവുളൂസ്, തെയോഫിലൂസ്, ഗൌദിയോസൂസ്.

മാർച്ചു് 8.

ദൈവത്തിന്റെ വി. യോഹന്നാൻ.

ഭാവി സുകൃതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ലക്ഷണമൊന്നും യോഹന്നാന്റെ ബാല്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നില്ല. അവൻ

സ്വരാജ്യമായ പൊർത്തുഗാളിൽ നിന്നും ഓടി ഒളിച്ചു സ്പെയിനിൽ ഒരു ആട്ടിടയനായി. പട്ടാളസേവനവും നടത്തി. 40 വയസ്സായപ്പോൾ യോഹന്നാൻ തന്റെ ജീവിത രീതിയെ പ്പറ്റി അനുതപിച്ചു. ആഫ്രിക്കായിലെ ക്രിസ്തീയ അടിമകളെ വീണ്ടു രക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. അനന്തരം സ്പെയിനിൽ മടങ്ങി ച്ചെന്നു നല്ല രൂപങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളും ആദായ വിലയ്ക്കു വിറ്റു നടന്നു. ഗ്രാനഡായിൽ വെച്ചു പ്രസിദ്ധ വാഗ്മിയായ അവിലായിലെ യോഹന്നാന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടു ആത്മരക്ഷയിൽ പരിഭ്രമമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. മാത്രമല്ല, ഒരു ചിത്തഭ്രമക്കാരനെപ്പോലെ ഭ്രാന്താസ്പത്രിയിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവിടെ ഈ വിശുദ്ധൻ രോഗശുശ്രൂഷയ്ക്കു തല്പരനായിരുന്നു. തനിക്കു സുഖം വന്നപ്പോൾ യോഹന്നാൻ സാധുക്കളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരെ സംരക്ഷിപ്പാനാരംഭിച്ചു. ഒരിക്കൽ പതിവുപ്രകാരം ഒരു രോഗിയെ ആസ്പത്രിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു അവന്റെ കാൽ കഴുകിയപ്പോൾ അതു ദിവ്യരക്ഷനാഥന്റെ മുറിവേറ്റ കാലുകളാണെന്നു അറിവാനിടയായി. രോഗിയായി കാണപ്പെട്ട രക്ഷകൻ തന്റെ പ്രസാദം വെളിപ്പെടുത്തിയശേഷം അപ്രത്യക്ഷനായി. വിവരങ്ങളറിഞ്ഞ സ്ഥലത്തെ മെത്രാനാണു അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവത്തിന്റെ യോഹന്നാൻ എന്നു പേർ നൽകിയതു. മുങ്ങിപ്പോകുന്ന കുട്ടിയെ രക്ഷിപ്പാൻ ആഴമുള്ള നദിയിൽ യോഹന്നാൻ ചാടിയിട്ടുണ്ടു. വലിയ ത്യാഗസന്നദ്ധതയോടെ ഇദ്ദേഹം പത്തുകൊല്ലം അത്യുത്സാഹശുശ്രൂഷചെയ്തു 55-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1550-ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. ചിലതിൽ വിശ്വസ്ഥരായി പെരുമാറുമ്പോൾ ദൈവം അവർക്കു പലതും ചെയ്വാൻ അനുഗ്രഹം നൽകാറുണ്ടു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ആവിലായിലെ യോഹന്നാൻ, ഫേലിക്സ്, അപ്പൊല്ലോനിയൂസ്, ജൂലിയൻ, ഡുത്താക്കു, വിറെൻ ബോയിലെ റോസ, സേനാൻ, പ്ലാറ്റോമോട്ട, ഫിലോമിൻ, ബെയാത്ത, ആരിയൻ, പോൺസ്യൂസ്, ഹെരേനിയ.

മാച്ച്° 9.

റോമയിലെ വി. ഫ്രാൻസെസാ.

ഫ്രാൻസെസാ റോമയിലെ ഒരു കുലീനകുടുംബത്തിൽ 1384—ൽ ജനിച്ചു. ഒരു കന്യാസ്ത്രീ ആകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം മാതാപിതാക്കൾ സാധിപ്പിക്കാതെ അവർ അവളെ 12—ാമത്തെ വയസ്സിൽ ലൊറൻസൊ പൊൺസ്യാനൊ എന്നൊരു റോമൻ പ്രഭുപുത്രനു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയാണുണ്ടായതു° 40 വത്സരത്തെ വിവാഹജീവിതത്തിൽ ഇവർക്കു തമ്മിൽ ഒരു ഇടച്ചിലും സംഗതി വന്നിട്ടില്ല. ഫ്രാൻസെസാ ദൈവഭക്തിയിലും കുടുംബഭരണത്തിലും ബദ്ധശ്രദ്ധയായിരുന്നു. അവളുടെ ഭക്ഷണം ലഘുവും പാനപാത്രം ഒരു തലയോട്ടം ആയിരുന്നു. 1413—ൽ നേപ്പിൾസ° രാജാവു റോമാ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ പൊൺസിയാനുസ° നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. വസ്തുക്കൾ കണ്ടുകെട്ടി. ഭവനം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പ്രഥമപുത്രനെ ശത്രുരാജാവു° ഈടായികൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. ഇതിലെല്ലാം ഫ്രാൻസെസാ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചതെയുള്ളു. പ്രവാസം കഴിഞ്ഞു° മടങ്ങിവന്ന പൊൺസിയാനുസിനു വസ്തുക്കൾ തിരികെ ലഭിച്ചു. എന്നാൽ അന്നു ഫ്രാൻസെസാ ഒബ്ലെയിറ്റു സഭ സ്ഥാപിച്ചു. ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം അവൾ ആ സഭയിൽ ഒരു അംഗവും, അനന്തരം അവിടെ ശ്രേഷ്ഠസ്ത്രീയുമായി. അസാമാന്യ ഭക്തിയിൽ പുരോഗമിച്ച ഫ്രാൻസെസായ്ക്കു ക്രൂശിക്കുടെ പാരവശ്യങ്ങളും ദിവ്യദർശനങ്ങളും അനുഭവപ്പെട്ടു. അവൾ പലേ അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തു. നിത്യം കാവൽമാലാഖായെ അഭിമുഖമായി കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പാതിരാനമസ്കാരം ജപിക്കാൻ മാലാഖായുടെ സാന്നിദ്ധ്യപ്രകാശമല്ലാതെ മറ്റു വെളിച്ചം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. 1440—ൽ ഫ്രാൻസെസാ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്ന ദിവസത്തിൽതന്നെ 56—ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. ഈഫത്തിൽ നാം നമ്മുടെ കാവൽമാലാഖായുടെ സ്വരം ശ്രദ്ധിച്ചാ

ൽ പരത്തിൽ നാം ആ മാലാഖയെ കാണുവാൻ ഭാഗ്യമുള്ളവരാകും.

മറുവിശുദ്ധന്മാർ: നീസായിലെ ഗ്രിഗരി, പാച്ചിയൻ, ഹെർമ്മാസ്, കൂരീനാ ബൊളോഞ്ഞ.

മാർച്ച് 10.

നാല്പതു വേദസാക്ഷികൾ

ഈ 40 പേർ ഉദ്ദേശം 320–ൽ അർമ്മേനിയായിലെ സെബസ്റ്റിൽ പട്ടാളസേവനക്കാരായിരുന്നു. ഈ പട്ടാളവകുപ്പു ധൂമാപ്പണത്തിനും വിഗ്രഹാരാധനക്കും നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇവർ മറുള്ളവരിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞു തങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസവും ദൃഢനിശ്ചയവും പ്രകടമാക്കി. അതിനാൽ പലേ തരത്തിൽ അവരെ പീഡിപ്പിച്ചു. മാംസം ചീന്തിക്കീറി ഒന്നിച്ചു ബന്ധിക്കുകയും സാവധാനത്തിൽ മരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വെള്ളം തണുത്തു മഞ്ഞായ കുളത്തിൽ കിടത്തുകയും മറ്റും ചെയ്തു. ദിവ്യനാഥനാകട്ടെ ഇവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി ധൈര്യം നൽകാതിരുന്നില്ല. നാല്പതിൽ ഒന്നുപോലും കുറയാതെ എല്ലാവരും വേദസാക്ഷികിരീടം ധരിപ്പിക്കപ്പെടണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഒരു പ്രാർത്ഥന. ക്രീസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കായി കുളക്കരെ ചൂടുവെള്ളവും വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മറുള്ളവർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ കാവൽനിന്നിരുന്ന പടയാളി മാലാഖാമാർ 39 കിരീടങ്ങളുമായി കുളത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അപ്പോൾ നാല്പതിലൊരാൾ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചു ചൂടുവെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി നിർഭാഗ്യവശാൽ തത്സമയം മരിച്ചുപോയിരുന്നു. ഇതെല്ലാംകണ്ടു കാവല്ക്കാരൻ പടയാളി മാനസാന്തരപ്പെടുകയും മറു പടയാളികളെ ഉണർത്തി നാല്പതെണ്ണം തികയ്ക്കുകയും ഉണ്ടായി. വേദസാക്ഷികളുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വണ്ടിയിൽ കയറ്റി കൊണ്ടുപോയി ദഹിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഒരു യുവാവു മരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അവനെ എടുത്തില്ല. ദുഃഖിതയായ അവന്റെ

അമ്മ അവനെ ചുമലിൽ വഹിച്ചു വണ്ടിയുടെ പുറകേ ചെന്നു. ഇതിനിടെ യുവാവു മരിക്കയാൽ തള്ള മൃതദേഹം വണ്ടിയിൽ വെച്ചുകൊടുക്കുകയുംചെയ്തു. ദൈവപ്രസാദത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർ മ്ശിഹായിൽ ഒന്നാണ്. മററു പലേ കാരണങ്ങളാലും നാം ഇഹത്തിൽ ഒന്നിച്ചവരാകാം. അങ്ങനെ ഒന്നിച്ചവർ പരത്തിലും ഒന്നിച്ചിരിപ്പാൻ നാം പ്രാൎത്ഥിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ദ്രൊക്തോവിയുസ്, കെസോവു, ക്ലൌദീയ, കായുസ്, അലക്സാണ്ടർ. കൊദ്രാത്തുസ്, ഡെന്നിസ്. ക്രെഷ്യൻസ്, വിക്ടർ, അററലാ.

മാൎച്ച് 11.

ബൊളോഞ്ഞായിലെ വി. കത്രീന

കുലീനയായ കത്രീന ഇററലിയിലെ ബൊളോഞ്ഞായിൽ ജാതനായി. ബാല്യംമുതല്ക്കേ സുകൃതജീവിതം അഭ്യസിച്ചു. പ്രഭുകുടുംബാഡംബരങ്ങൾ ത്യജിച്ചു ക്ലാരമഠത്തിൽ ചേൎന്നു ഭക്തിയിൽ വളരെ പുരോഗമിച്ചു. കീഴ്വഴക്കം, എളിമ, ഔദാൎയ്യം, തപസ്സു എന്നിവയിൽ അദ്വിതീയയായി ക്രമേണ മഠാദ്ധ്യക്ഷയുമായി. ശു. കുൎബാനയിൽ കൎത്താവിൻെറ സ്നേഹത്തെപ്പററി ചിന്തിച്ചു കത്രീന പലപ്പോഴും സന്തോഷത്താൽ കരയുമായിരുന്നു. ബലിസമയം മാലാഖാമാർ സ്വൎഗ്ഗീയഗീതം ആലപിക്കുന്നതായി കത്രീന പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു പിറവിത്തിരുനാൾ ദിവസം ദേവമാതാവു ദിവ്യശിശുവിനെ കത്രീനായുടെ കയ്യിൽവെച്ചുകൊടുത്തു. രണ്ടു തവണ വി. ഫ്രാൻസിസ് അവൾക്കു കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കത്രീന 50–മത്തെ വയസ്സിൽ 1463–ൽ ദിവംഗതയായി. വിശുദ്ധയുടെ മൃതശരീരം ഇന്നും അക്ഷയമായി ബൊളോഞ്ഞായിലെ മഠക്കപ്പോളയിൽ ഒരു കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നു. ദിവ്യകാരുണ്യനാഥനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു അക്ഷയമായ നന്മ നമുക്കു കൈവരുത്തും.

തിരുനാൾ മാൎച്ച് 9.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: എവുളോജിയുസ്, സൊഫ്റോനിയുസ്,

കൊൺസ്റ്റൻറൈയിൻ, ക്രിസ്റ്റോഫർ, ഹെരാക്ലിയുസ്, സോസിമുസ്, കാന്തിദുസ്, ത്രോഹിമുസ്, താലൂസ്, ഗൊർഗോരിയുസ്, ഫിർമീനുസ്.

മാച്ചു് 12.

മഹാനായ വി. ഗ്രിഗരിപാപ്പാ.

റോമയിലെ ഒരു കുലീനകുടുംബത്തിൽ ജാതനായ ഗ്രിഗരി 34–ാം വയസ്സിൽ റോമയിലെ ഗവർണ്ണരായി. പിതാവു മരിച്ചപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം തൻെറ സ്വത്തെല്ലാം ആശ്രമപ്പണിക്കും ദരിദ്രർക്കുമായി ചിലവിട്ടു. സ്വന്തം ഭവനംതന്നെയും ഒരു ആശ്രമമാക്കി അവിടെ ഒരു ഉത്തമ സന്യാസിയായി കുറേക്കാലം ജീവിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ തിരുപ്പട്ടമേറ്റു ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനുമായി. മാപ്പാപ്പാ ഇദ്ദേഹത്തെ ഏകാന്തത്തിൽനിന്നും വിളിച്ചു പുറത്താക്കി റോമയിലെ ഏഴു ഡീക്കന്മാരിൽ ഒരാളും കർത്തിനാളുമായി ഉയർത്തി. ഗ്രിഗരി സഭയ്ക്കു ഉത്തമസേവനം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിൽ നൂൻസ്യോയുമായി. ഗ്രിഗരി സന്യാസിയായിരിക്കവെ റോമയിൽ അടിമകളായി വില്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്കാരെ കണ്ടു അലിവു തോന്നി അവരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി വേദം പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പിന്നീടു ഇദ്ദേഹം തന്നെയാണു് പാപ്പായായശേഷം തൻെറ ആശ്രമത്തിൽനിന്നും വി. അഗസ്റ്റിനേയും മറ്റു സന്യാസികളേയും വേദപ്രചരണത്തിന്നായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയച്ചതു. ഗ്രിഗരി പാപ്പായായി തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ വനാന്തരത്തിൽപോയി ഒളിച്ചെങ്കിലും അന്വേഷിച്ചവർ തേടിപ്പിടിച്ചു വാഴ്ചയേല്പ്പാൻ ഇടയാക്കി. ഗ്രിഗരി തൻെറ 14 വത്സരത്തെ വാഴ്ചയിൽ അനവധി മഹൽകൃത്യങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശീശ്മകളെ അവസാനിപ്പിച്ചു. അനവധി ആരിയൻ പാഷണ്ഡരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. ശിക്ഷണനിയമങ്ങളും ബലപ്പെടുത്തി. സഭയിലെ പ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും നവീകരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ആരംഭിച്ചതാണു് ഗ്രിഗോരിയൻ ചാൻറു്. അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളും ര

ചിച്ചു. രചനാവസരത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് മാടപ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ ഗ്രിഗരിയുടെ ശിരസ്സിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരുന്നതായി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഗ്രിഗരി നിത്യം 12 ദരിദ്രക്കു അരമനയിൽ ഭക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നു. ഇതിൽ പ്രസാദിച്ച ദിവ്യരക്ഷകൻ ഒരിക്കൽ ആ കൂട്ടത്തിൽ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കയുണ്ടായി. വിഭൂതിതിരുനാളിൽ ചാരംപൂശൽ ഗ്രിഗരി ആരംഭിച്ചതാണു്. പാപ്പാമാർ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസൻ എന്നു എഴുതുന്ന മുറ ഗ്രിഗരി ആരംഭിച്ചു. റോമയിൽ പകർച്ചവ്യാധിയുടെ നിവാരണത്തിനു വി. ലൂക്കാ എഴുതിയ മാതാവിന്റെ പടം പ്രദക്ഷിണമായി എടുത്തപ്പോൾ മാലാഖാ സംഹാരത്തിന്റെ വാൾ ഉറയിൽ ഇടുന്നതായി കണ്ടതും ഗ്രിഗരിയാണു്. ഇദ്ദേഹം സഭയുടെ നാലു പ്രധാന മല്പാന്മാരിൽ ഒരാളാണു്. മഹാനെന്ന നാമവും ഇദ്ദേഹത്തിനു സംസിദ്ധമായി. ഈ വിശുദ്ധൻ പ്രയത്നത്താലും തപസ്സിനാലും ക്ഷീണിതനായി തന്റെ 64-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 604-ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. ജീവിതശുദ്ധിയാലും ന്യായത്തിന്റെ ശക്തിയാലും വേണം വിശ്വാസതീക്ഷ്ണതയുള്ളവർ തങ്ങളുടെ പഠനത്തിന്റെ സത്യം വിശദമാക്കുവാൻ.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മക്സിമീലിയൻ, ലിയോണിലെ പൌലോസ്, എഗ്ദുനുസ്, തെയോഫനെസ്, ബെർണ്ണാർഡ്.

മാർച്ചു് 13.

വി. എവുപ്രാസ്യാ.

കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിൽ ജനിച്ച എവുപ്രാസ്യാ അവിടത്തെ ചക്രവർത്തിയുടെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരിയായിരുന്നു. ഇവളെ അമ്മ ഭക്തിയിലും കൃത്യനിഷ്ഠയിലും വളർത്തിവന്നു. ഉപദേശങ്ങൾക്കു ബാലിക വളരെ ശ്രദ്ധയുള്ളവളുമായി. ഈശോയോടും ദൈവജനനിയോടും ഉള്ള സ്നേഹത്തിൽ ഇവളുടെ പുരോഗമനം അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു. ചക്രവർത്തി വാ

ത്സല്യം നിമിത്തം ഇവളുടെ വിവാഹകാര്യം അഞ്ചു വയസ്സുള്ള പ്പോൾതന്നെ ഉന്നം വെക്കാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പിതാവു മരിച്ചപ്പോൾ അമ്മ മകളൊരുമിച്ചു ഈജിപ്തിലേക്കു പോക യുണ്ടായി. അവിടെയുള്ള ഒരു മഠത്തിൽ ചേരുവാൻ കൂട്ടി ആശിച്ചതു അമ്മ സന്തോഷപൂർവ്വം സമ്മതിച്ചു. കുറേക്കഴിഞ്ഞു അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ ചക്രവർത്തി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പ്രഭുപുത്രനു മായി വിവാഹകാര്യത്തിനു എവുപ്രാസ്യമ്മക്കു എഴുതി. ഇവ ളാകട്ടെ വിവാഹം വിസമ്മതിച്ചു് തന്റെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം ദരിദ്രർക്കു് കൊടുക്കുവാനും, അടിമകളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുവാനും അവശ്യപ്പെട്ടാണു് മറുപടി അയച്ചതു്. അതുപോലെയെല്ലാം ചക്രവർത്തി ചെയ്തുമുണ്ടായി. എവുപ്രാസ്യാ എളിമയുടേയും വിനയത്തിന്റേയും ഉപവിയുടേയും ഉത്തമമാതൃകയായിരുന്നു. ഇവൾ മരണത്തിനുമുമ്പും പിമ്പും പലേ അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തു. 30–ാമത്തെ വയസ്സിൽ എ. ഡി. 410–ൽ ആണു് മരണം പ്രാപിച്ചതു്. മംശിഹായുടെ യഥാർത്ഥമണവാട്ടി പ്രിയനുവേണ്ടി എന്തും ഉപേക്ഷിക്കും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: നിക്കേഫോറുസ്, തെയോഫാനെസ്, കെന്നോക്കു, ജെരാർഡ്, പൂംക്കേരിയുസ്, അൻസൊവീനുസ്, സോളമോൻ, ഗുറിക്കു, പട്റിസിയ, മൊദെസ്തു, തെയൊദോര, സബീനുസ്, ക്രിസ്ത്യീന, അരേബിയ.

മാർച്ചു് 14.

വി. മെത്തിൽദാ.

ഒരു പ്രഭുപുത്രിയായ മെത്തിൽദാ ഇളംപ്രായത്തിൽതന്നെ തന്റെ ഒരു പിതാമഹിയായ കന്യാസ്ത്രീയുടെ സംരക്ഷയിലാക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ അവൾ സുകൃതത്തിൽ വളർന്നുകൂടാതെ ജപത്തിലും ജ്ഞാനഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലും അതിതല്പരയായി. പ്രായമായപ്പോൾ സാക്സണിയിലെ പ്രഭുപുത്രനായ ഹെൻറിക്കു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഇദ്ദേഹം ജർമ്മനിയിലെ ചക്രവ

വത്തിയായി. ചക്രവത്തിനിസ്ഥാനം മെത്തിൽദായുടെ ഭക്തി നിഷ്ഫയെ അശേഷം കളങ്കപ്പെടുത്തിയില്ല. രാജ്ഞി രാജ്യത്തിൽ സത്യവേദവും സന്മാർഗ്ഗവും പ്രചരിപ്പിച്ചു. ജനങ്ങൾക്കു ഭാഗ്യവും നന്മയും ഉളവാക്കി. പലേ പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും ആതുരശാലകളും പണിയിച്ചു. വചനത്താലും മാതൃകയാലും മക്കളെ സുകൃതത്തിൽ വളർത്തി. വിധവയായപ്പോൾ സുകൃതത്തിനു കൂടുതൽ ജാഗ്രതയുള്ളവളായി. വളരെ ധർമ്മം കൊടുത്തു. ധനവ്യയത്തെപ്പറ്റി വളരെ ദോഷാരോപണങ്ങളും ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു. അവസാനം മെത്തിൽദാ മഠത്തിൽ ചേർന്നു അഗാധമായി പുണ്യത്തിൽ പുരോഗമിച്ചു. പങ്കുപ്പാട്ടം വ്യാകുലങ്ങളും ഗാഢമായി ചിന്തിച്ചതിനാൽ അവ സംബന്ധമായി പലേ രഹസ്യങ്ങളും അവൾക്കു വെളിവായി. അവസാനകൂമ്പസാരം കഴിച്ചതു തന്റെ പേരക്കിടാവായ വില്യം മെത്രാപ്പോലീത്തയോടാണു. ഇദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ മേലാങ്കി സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ടു മെത്തിൽദാ പ്രവചിച്ചപ്രകാരം മെത്രാപ്പോലീത്താ അവൾക്കു മുമ്പായി മരണം പ്രാപിച്ചു. വൃദ്ധയാകട്ടെ മരണം സമീപിച്ചപ്പോൾ കൃശിതനായ കർത്താവിനെ സ്മരിച്ചു തന്നെ വെറും നിലത്തു കിടത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ കിടന്നാണു മെത്തിൽദാ 968–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു. രാജകീയ പ്രതാപംപോലും പുണ്യത്തിനു വിഘാതമല്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അച്ചെസ്സിമൂസ, റോസ് മെത്രാൻ, ബൊനിഫെസ്, ഗൊരോത്തി, ലെയോൻ, തിബൂർസിയൂസ്, എവുത്തീക്കിയൂസ്.

മാർച്ച് 15.

വി. ലൊങ്കീനോസ്.

ലൊങ്കീനോസ് ജറൂസലത്തെ ഒരു യോദ്ധാവായിരുന്നു. കൃശിതനായ മ്ശിഹാ മരിച്ചതറിഞ്ഞിട്ടും ഈയാൾ നിർദ്ദയമായി ചങ്കിൽകുത്തി ക്രൂരകൃത്യം ചെയ്തു. എന്നാൽ അനുഗ്രഹനിധിയായ കർത്താവു അപ്പോൾ ചിന്തിയ രക്തത്തിൽ ഒരു തുള്ളി ആയാളുടെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കണ്ണിൽ വീഴ്ത്തി കാഴ്ച നൽകുകയാ

ണ്ടായതു. അതിനാൽ ലൊങ്കീനോസ് മനസ്തപിച്ചു് മിശിഹായിൽ വിശ്വസിച്ചു. കുഴിമാട സൂക്ഷിപ്പിന്നും ഈയാൾ നിയുക്തനായിരുന്നു. തന്മൂലം ഉയിർപ്പിന്റെ മഹത്വകാഴ്ചയ്ക്കും ഭാഗ്യമുണ്ടായി. യൂദന്മാർ കാവല്ക്കാർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതു സ്വീകരിക്കാതെ ലൊങ്കീനോസ് മിശിഹായുടെ ഉയിർപ്പു എവിടേയും സധീരം പ്രഘോഷിച്ചു. അതിനാൽ യൂദന്മാർ തനിക്കു ജീവാപായം വരുത്തുമെന്നറിഞ്ഞു മറുദേശങ്ങളിൽ പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു പലരേയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. അവിടേയും തന്നെ അന്വേഷിച്ചു ചെന്ന ശത്രുക്കളെ അദ്ദേഹം സല്ക്കരിച്ചു സ്വയം അവർക്കു വിധേയനായി. ഇങ്ങനെ ലൊങ്കീനോസ് മാനസാന്തരപ്പെട്ടശേഷം ജാഗ്രതയോടെ പുണ്യമാർഗ്ഗത്തിൽ നടന്നു് അവസാനം വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. ദൈവം ക്ഷമിക്കാത്ത ഒരു അപരാധവുമില്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ക്ലെമൻററ്, മേരിഹോഫ് ബൌവർ, സക്കറിയാപാപ്പ, സ്പെച്ചിയോസുസ്, അരിസ്തോബുളുസ്, ലുദൊവിക്കാ മരിലാക്കു, മെനീഞ്ഞുസ്, നിക്കാന്തർ ലെയൊക്രീസിയ, മത്രോന, പ്രോബുസ്.

മാർച്ചു് 16.

വനവാസി വി. അബ്രാഹം.

കുലീനനും ധനാഢ്യനുമായ അബ്രാഹം എദേസ്സായിൽ പിറന്നു. ഇദ്ദേഹം ബാല്യംമുതല്ക്കേ സുകൃതത്തിൽ വളർന്നു. ചാരിത്രശുദ്ധി പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചു. സ്വജനങ്ങളുടെ നിർബന്ധം നിമിത്തം വിവാഹം നടത്തി. എങ്കിലും ഏഴാം ദിവസംതന്നെ ആഡംബരങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളുമെന്നല്ല സുന്ദരിയായ ഭാര്യയേയും ദൈവപ്രേരണയാൽ ഉപേക്ഷിച്ചു് വനാന്തരത്തിൽപോയി ഒളിച്ചു. അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തിയവരുടെ പ്രേരണയ്ക്കു അശേഷം വഴിപ്പെട്ടില്ല. ഒരു കാരാഗൃഹ ഗുഹയിലിരുന്നു തുടരെ പത്തുകൊല്ലം കഠിന തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മരണാനന്തരം തന്റെ അന

ല്ലുമായ സ്വത്തു ദരിദ്രക്കനൽകി. പരിസരങ്ങളിലെ നിവാസികം അവിശ്വാസികളാകയാൽ എദേസ്സാ മെത്രാൻ ഏതാനും വൈദികരെ അയച്ചു അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിച്ചു. യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അബ്രാഹത്തിന്റെ തപസ്സറിഞ്ഞ മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തി ഗുരുപട്ടം കൊടുത്തു പ്രസംഗിപ്പാനയച്ചു. എന്നിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. മൂന്നു കൊല്ലം തുടരേ പ്രസംഗിച്ച അബ്രാഹത്തെ ആ നിവാസികം വളരെ ദ്രോഹോപദ്രവമേല്പിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷമയും സഹനവും കണ്ടു, അയാം പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും സത്യമുണ്ടെന്നു അവക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ക്രമേണ എല്ലാവരും തന്നെ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ഏകാന്തത്തിലേക്കു പിന്നേയും തിരിച്ച അബ്രാഹം ആകെ അമ്പതു വത്സരം വനത്തിൽ ജീവിച്ചു. വളരെ പൈശാചിക പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വിധേയനായെങ്കിലും എല്ലാം ജയിച്ചു നിന്നു. 360–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. വചനത്തേക്കാം പ്രേരണാശക്തിയാണു് ഉത്തമ മാതൃക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ചിലിച്ചിയായിലെ ജൂലിയൻ, ജോൺബ്രെബോസ്, അന്തോണി ദാനിയേൽ, നത്താലിസ്, ഫീനിയൻ, സിരിയക്കു, ഫെൻറിക്കൊറു, താസിയൻ, അഗപിത്തൂസ്, ഹെരിബെർട്ട, പാട്രിക്കു.

മാർച്ചു് 17.

വി. പാട്രിക്കു.

സ്കോട്ടലണ്ടിലെ കിൽപാട്രിക്കു എന്ന പട്ടണത്തിൽ 372–ൽ പാട്രിക്കു പിറന്നു. പിതാവു കുലീനനായ ഒരു റോമാക്കാരനും, മാതാവു ഗൗൾസുകാരിയുമായിരുന്നു. അത്ഭുതകരമായി പുറപ്പെട്ട നീരുറവയിലെ വെള്ളംകൊണ്ടു ശിശു ജ്ഞാനസ്നാനം നടത്തപ്പെട്ടു. ആ വെള്ളം ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തിയ കുടനായ വൈദികനു കാഴ്ചയും നൽകി. ഉദ്ദേശം 16 വയസ്സായിരിക്കുമ്പോൾ പാട്രിക്കു അയർലണ്ടിൽ അടിമയായി

വില്ക്കപ്പെട്ടു. വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു അന്നു ആടുകളെ മേച്ചിരുന്നു. യുവാവിന്റെ പ്രാർത്ഥനാശക്തിയാൽ ആടിനെ പിടിച്ച ചെന്നായ തന്നെ, കേടുകൂടാതെ അതു മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ നിർബന്ധപ്പെട്ടു. അറുകൊല്ലത്തെ അടിമ ജീവിതകാലത്തിൽ, താൻ പിന്നീടു അയർലണ്ടിന്റെ അപ്പോസ്തലനാകുമെന്നു പാട്രിക്കിനു ദിവ്യദർശനമുണ്ടായി. അത്ഭുതസഹായത്താൽ പാട്രിക്കു സ്വതന്ത്രനായി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങി തന്റെ ബന്ധുവായ വി. മാർട്ടിന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ ആരംഭിച്ച വൈദിക പഠനം റോമയിൽ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം വി. ജെർമ്മയിൻ മെത്രാനിൽനിന്നു ഗുരുപ്പട്ടമേററു. അനന്തരം ബ്രിട്ടനിൽ പെലാജിയൻ പാഷണ്ഡതയ്ക്കെതിരായി പാട്ററിക്കു യത്നിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിന്നുശേഷം മാർപ്പാപ്പ ഇദ്ദേഹത്തിനു പത്രീച്ചിയുസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും മെത്രാൻ പദവും മററും നൽകി അയർലണ്ടിലേക്കു അയച്ചു. ജീവാപായങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ സധീരം സഹനസമേതം പാട്ററിക്കു് പ്രശസ്തമായി സുവിശേഷ വേലചെയ്തു് തന്റെ മരണത്തിനു മുമ്പു് അയർലണ്ടു മുഴുവനും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയെന്നു പറയാം. അവിടെ അനേകം പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും മഠങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. ജീവിതത്തിൽ പാട്ററിക്കുചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ അനവധിയാണു്. പാറയിൽനിന്നും വെള്ളം വരുത്തി. ആശീർവ്വദിച്ചു വിഷജന്തുക്കളെ ഒഴിച്ചു. മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചു. കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ച നൽകി. രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തി. ശീഘ്രമായ വേദപ്രചാരമായിരുന്നു എല്ലാററിലും വലിയ അത്ഭുതം. അയർലണ്ടിലെ അപ്പോസ്തലനും മഹാ താപസനുമായ പാട്ററിക്കു അവസാനംവരെ ആരോഗ്യത്തോടെ വേല ചെയ്തു 120–ാമത്തെ വയസ്സിൽ 492–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയാലെങ്കിലും നാം അയൽക്കാരുടെ നിത്യരക്ഷ സാധിപ്പിച്ചു ദൈവമഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: യൌസേപ്പു അരിമത്തേയ, ജെർത്രൂദു, അലക്സാണ്ടർ, തെയൊദോരുസ്, അഗ്രിക്കൊള.

മാ൪ച്ച് 18.

(വി. ഗബ്രിയേൽമാലാഖാ. Sahi 29)

മാലാഖാമാരുടെ ഒമ്പതു വ്രന്ദങ്ങളിൽവെച്ച് അതിദൂതന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ പെട്ടവനാണു് വി. ഗബ്രിയേൽ. പരിശുദ്ധ തമ്രുരിപത്തിന്റെ ഭദ്രാസനത്തോടു അടുത്തുനില്ക്കുന്ന ഏഴു പ്രധാന മാലാഖാമാരിൽ ഗബ്രിയേൽ പ്രമുഖനാണു്. ഗബ്രിയേൽ എന്ന നാമത്തിന്റെ അ൪ത്ഥംതന്നെയും ദൈവബലമുള്ളവനെന്നത്രെ. രക്ഷകാഗമനം നിശ്ചയിച്ചുള്ള കാലം ദാനിയേൽ ദീ൪ഘദ൪ശിയെ അറിയിച്ചതു് ഗബ്രിയേലാണു്. കത്താവിന്റെ മുന്നോടിയായ യോഹന്നാൻ മാംദാനയുടെ ജനനം പിതാവായ സക്കറിയായെ അറിയിച്ചതും ഈ മുഖ്യദൂതനാകുന്നു. ഈ ദൈവദൂതൻ തന്നെ പ. ക. മറിയത്തോടു മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ മംഗളവാ൪ത്ത അറിയിച്ചു. പൂങ്കാവനത്തിൽ കത്താവിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചതും ഗബ്രിയേലെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുന്നു. ഇവയെല്ലാംകൊണ്ടും ഗബ്രിയേൽമാലാഖാ നമ്മുടെ കൃതജ്ഞതയും വണക്കവും യഥാ൪ത്ഥത്തിൽ അ൪ഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഗബ്രിയേൽ ദൈവബലംതന്നെ ആയിരിക്കയാൽ, നമ്മുടെ ഏതു ബലക്ഷയത്തിലും ഈ മാലാഖായുടെ സഹായം പ്രതീക്ഷിച്ചു പേക്ഷിക്കണം. തിരുനാൾ മാ൪ച്ച് 24.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാ൪: ജറുസലത്തെ അലക്സാണ്ട൪, സൽവാത്തോ൪ ഹോത്താ, ജറുസലത്തെ സിറിൽ, നച്ച്വിസൂസ്, എവുക്കാപ്പിയൂസ്, ആൻസ്ലം, ഫ്റിജീലിയൻ, ഹിലാരീയ, ത്രോംഫിമുസ്, എഡ്വാ൪ഡ്.

മാ൪ച്ച് 19.

വി. യൌസേപ്പുപിതാവു.

വി. യൌസേപ്പു ദാവീദിന്റെ രാജഗോത്രത്തിൽ പിറന്നതു് അമലോത്ഭവനായിട്ടാണെന്നാകുന്നു ചില പിതാക്കന്മാരുടെ അഭിമതം. ദരിദ്രനായ യൌസേപ്പു് ആശാരിപ്പണി

ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചു. അന്നു അന്യാദൃശമായ ബ്രഹ്മചര്യമനുഷ്ഠിച്ചു ജീവിച്ചു. പരീക്ഷണത്തിൽ തന്നെ ഉണങ്ങിയ വടി കിളുത്തു പുഷ്പിച്ചതിനാൽ അമലോത്ഭവമറിയത്തിനു ഉചിതഭർത്താവായി ദൈവം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. സ്വർഗ്ഗീശ്വരൻ തന്നെ ദിവ്യകുമാരനു വളർത്തുപിതാവായും, പ്രിയകുമാരിക്കു ഭർത്താവായും യൌസേപ്പിനെ തിരിഞ്ഞെടുത്തതിൽനിന്നു അവിശ്രുതന്റെ പുണ്യപൂർണ്ണത എത്രയെന്നു നമുക്കൂഹിക്കാം. ഉന്നതോദ്യോഗത്തിനു യോജിച്ച യോഗ്യതകളും ദൈവം കൊടുത്തു. സഹജീവിതത്തിൽ മാതാവിനേയും കർത്താവിനേയും അനുകരിച്ചു യൌസേപ്പു തന്നെ യോഗ്യതകളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എല്ലാം വേണ്ടവിധം ചെയ്തവനെന്ന അർത്ഥത്തിൽ യൌസേപ്പിനെ വേദപുസ്തകം നീതിമാനെന്നു പറയുന്നു. തിരുക്കുടുംബഭരണത്താൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ മാദ്ധ്യസ്ഥശക്തി യൌസേപ്പിനു പെരുകി. മാതാവിന്റെയും കർത്താവിന്റെയും പരിചരണമേറ്റു മരണം പ്രാപിച്ച യൌസേപ്പു് എത്ര ഭാഗ്യവാനായി! മാദ്ധ്യസ്ഥത്തിനു സർവ്വശക്തനേപ്പോലിരിക്കുന്ന വി. യൌസേപ്പുപിതാവിന്റെ പക്കൽ ഏതാവശ്യത്തിനും, പ്രത്യേകിച്ചു നന്മരണത്തിനും നാം അഭയം തേടണം.

മറ്റു വിശ്രുതന്മാർ: അൽക്കമൂണ്ട്, ഓരിയം, ഇല്ലാരിയം, പങ്കാരിയൂസ്, അപ്പല്ലോനിയൂസ്, കപ്പിത്തില്ല.

മാർച്ചു് 20.

വി. എഡ്വാർഡു്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ എഡ്ഗാർരാജാവിന്റെ പ്രഥമപുത്രനായി എഡ്വാർഡു് ജനിച്ചു. അമ്മ സുകൃതപരിശീലനം നൽകിയതിനാൽ ബാലൻ ഏവരുടേയും ലാളനാപാത്രമായി വിശ്രുതിയിൽ വളർന്നു. അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ പിതാവു പുനർവിവാഹം ചെയ്തു. അതിലും മക്കളുണ്ടായി. പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടായിട്ടും പിതാവു എഡ്വാർഡിനെത്തന്നെയാണു് അനന്ത

രഗാമിയായി നിയോഗിച്ചതു്. പിതാവു മരിച്ചപ്പോൾ 13 വയസ്സുള്ള എഡ്വാർഡ് പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പൊതുസമ്മതപ്രകാരം 975–ൽ രാജവാഴ്ചയേറ്റു. വി. ഡൺസ്റ്റന്റെ ആലോചനസ്വീകരിച്ചു പ്രശസ്തമായി ഭരണം നടത്തി. പ്രജകൾ എഡ്വാർഡിനെ പുണ്യരാജാവെന്നു വിളിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ അസൂയാലുവായ ഇളയമ്മ സ്വപുത്രനെ അവരോധിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു എഡ്വാർഡിനെ രഹസ്യമായി 979–ൽ കുത്തിക്കൊല്ലിച്ചു ഒളിവിൽ മൂടി. ആ സ്ഥലത്തുകൂടി കടന്ന ഒരു അന്ധയായ വൃദ്ധസ്ത്രീയ്ക്കു കാഴ്ച ലഭിച്ചു. ഒരു കൊല്ലത്തിനുശേഷം അവിടെയുണ്ടായ വിസ്മയകരമായ പ്രകാശംനിമിത്തം സംഗതി പരസ്യമായി. അപ്പോൾ ശരീരം നിദ്രയിലെന്നപോലെ ഊനമറ്റതായിരുന്നു. അത്ഭുതങ്ങളും പലതും നടന്നു. എഡ്വാർഡ് വിശുദ്ധനെന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം സുകൃതിയും, എന്നാൽ അന്യായമായി കൊല്ലപ്പെട്ടവനുമാകയാൽ വേദസാക്ഷിയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്. ഇളയമ്മമാക്കെന്നല്ല, ആർക്കും അസൂയ അശേഷം വയ്യാ.

തിരുനാൾ മാർച്ചു് 18.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: യൊവാക്കിംബാവാ, തെയൊദോസിയ, ഫൊത്തീന (സമരിയസ്ത്രീ,) ക്ലാവുദിയാ, അലക്സാണ്ടറ, ഗ്രത്തീബെർട്ട, വുൾഹ്റാൻ, സെവ്വിലിയാനുസ്, സൂംപ്രീച്ചിയൂ, അഗ്രീപ്പസ്, അനത്തോളിയുസ്, സരിയക്ക, എവുപ്രാസ്യ, മത്രോന, എവുഫേമിയ.

മാർച്ചു് 21.

(വി. ബെനഡിക്ട് July 11)

ഇറലിയിലെ നുർച്ചിയാ പട്ടണത്തിൽ ബെനഡിക്ടു് 480–ൽ ജനിച്ചു. റോമയിൽ പഠിച്ചു. അന്നത്തെ ബാലദുർഗ്ഗുണങ്ങളും ഭയന്നു സുബിയാക്കോയിൽപോയി ഒരു ഗുഹയിൽ മൂന്നു വത്സരം കഠിനതപസ്സുചെയ്തു. ആശാപാശനിഗ്രഹത്തിനായി ബെനഡിക്ടു് മുൾപടർപ്പിൽ കിടന്നുരുണ്ടിട്ടുപോലുമുണ്ടു്. സുകൃതവിശ്രുതിയാൽ ശിഷ്യന്മാർ പലരുണ്ടായി.

ശിക്ഷണകാഠിന്യം നിമിത്തം ഒരു ശിഷ്യൻ പാത്രത്തിൽ വിഷം കൂടിക്കാൻ കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം കുടിക്കുന്നതിനായി പാനിയം ആശീർവ്വദിച്ചപ്പോൾ പാത്രം ഉടഞ്ഞു വീണു. സുബിയാക്കോയിൽ 12 ആശ്രമങ്ങളും പണിയിച്ചശേഷം ബെനഡിക്ട് 529–ൽ മോന്തെകസീനോയിൽ ഒന്നു പണിയിച്ചു. അതിൽ മരണംവരെ പാർത്തു. ഈ ആശ്രമത്തിൽ വെച്ചാണു് സഭാനിയമങ്ങളും രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതു. ഈ വിശുദ്ധൻ സ്ത്രീകൾക്കായി മഠങ്ങളും പണിയിച്ചു. ഇവ ഒന്നിൽ സന്തം സഹോദരി വി. സ്കൊളാസ്റ്റിക്ക മഠാധിപയായിരുന്നു. ബെനഡിക്ട് അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നു, ദിവ്യദർശനങ്ങളും കാണുകയും, പ്രവചിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മരണത്തിനു ആറു ദിവസംമുമ്പേ കുഴിമാടം ഒരുക്കിച്ചു. ആറാം ദിവസം 543–ൽ കപ്പേളയിലേക്കു വഹിക്കപ്പെട്ടുകയും, ക്രൂശാകാരം സ്വീകരിക്കയും, കൈവിടത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധന്മാരെപ്പോലെ എന്തു നല്ലകാര്യവും ദൈവത്തെപ്രതി ചെയ്വാൻ തുനിയുണ്ടാകുന്നതിനു് നാം പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയം തേടണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സെരാപ്പിയോൻ, എന്ന, സീൽവിയൂസ, ബിരീല്ലസീ, ഫിലിമോൻ, ദൊമിന്നൂസ്, ലുപ്പിച്ചീനൂസ്, നിക്കോളാസ്, ഫ്ലൂവെ.

മാർച്ച് 22.

സ്പീഡനിലെ വി. കത്രീന.

സ്പീഡനിൽ നെരീച്ചിയാപ്രഭുവിന്റെയും വി. ബ്രിജീത്തായുടെയും പുത്രിയാണു് ഈ കത്രീന. ഇവളുടെ ദൈവസ്നേഹം സുബുദ്ധിയെ ചില്ലപ്പോൾ മയക്കിയിരുന്നു. ഏഴുവയസ്സിൽ മാത്തിൽചേർന്നു് വിദ്യയും ഭക്തിയും അഭ്യസിച്ചു. സുന്ദരിയായ കത്രീന എഡ്ഗാർഡ് പ്രഭുപുത്രനുമായി വിവാഹം കഴിച്ചെങ്കിലും ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം ഇരുവരും കന്യാവ്രതം നേർന്നു് തമ്മിൽ ഏതാണ്ടൊരു മത്സരത്തോടെ പുണ്യത്തിൽ പുരോ

ഗമിച്ചിരുന്നു. ഭർത്താവു മരിച്ചശേഷം കത്രീന തന്റെ അമ്മയായ വി. ബ്രിജിത്തായൊരുമിച്ചു് തിരുസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് തീർത്ഥാടനം നടത്തി. 1373-ൽ റോമയിൽവെച്ചു് അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ ആ പുണ്യശരീരത്തോടുകൂടി കത്രീന സ്വീഡനിലേക്കു് മടങ്ങി. ക്രൂടെക്രൂടെയുള്ള കുമ്പസാരത്താൽ ആത്മശുദ്ധീകരണത്തിനു് കത്രീന വളരെ ജാഗ്രതയുള്ളവളായിരുന്നു. മഠാധിപയായിരിക്കയിലാണു് കത്രീന 1381-ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു്. ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനു് കൂടെ വിവേകംവേണം. പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ ജ്ഞാനം വിവേകമാണെന്നു വേദപുസ്തകം പറയുന്നു. തിരുനാൾ മാർച്ചു് 24.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അങ്കീറായിലെ ബേസിൽ, നർബോണിലെ പൌലോസ്, വിധവ ലീയം, ടെയൊഗ്രാസ്യസ്, ജനോവായിലെ കത്രീന, അപ്പൊളോനിയ, സോത്തേർപാപ്പ, ഒക്താവിയൻ, കള്ളിനീക്ക, ബെൻവെനുത്തും.

മാർച്ചു് 23.

വി. ലിബൈരാത്തൂസ്.

ആഫ്രിക്കായിൽ വാണ്ടൽസിന്റെ രാജാവായ ഹുനെറിക്കു ഒരു ആരിയൻ പാഷണ്ഡനും സത്യമതദ്രോഹിയുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം 480-ൽ കത്തോലിക്കാവൈദികരേയും കന്യാസ്ത്രീകളേയും എന്നല്ല അൽമേയരേയും മർദ്ദിച്ചു് കൊലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ കാത്തേജിലെ ഒരു ധനാഢ്യനും വൈദ്യനും ധർമ്മിഷ്ഠനുമായ ലിബൈരാത്തൂസും ഉൾപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം ഭാര്യാസമേതനായിട്ടാണു് പിടിക്കപ്പെട്ടതു്. ഇവരെ വെവ്വേറെ കാരാഗൃഹങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചു. ഭർത്താവു വേദമുപേക്ഷിച്ചുവെന്നുപറഞ്ഞു് അവർ ഭാര്യയുടെ വിശ്വാസസ്ഥിരത പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി; ഫലിച്ചില്ല. സ്ഥിരമാനസരായി നിന്ന ഈ ദമ്പതികളെപ്പോലെതന്നെ മറ്റു പലരും തുടരെ പലദിവസം ഭീകരമർദ്ദനങ്ങൾക്കും, അവസാനം കരാളകരവാളിനും ഇരയാവുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസസ്ഥിരത ദീപ്തി

ച്ചു പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും ആരും ചഞ്ചലമാനസരായിക്കൂടാ.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: അൽഫോൻസുസ്, തുരീബിയുസ്, വിക്ടോറിയൻ, എദെൽവാൾഡ്, പെലാജിയ, ഫ്റുമെൻസിയുസ്, ആകചില, ജോസഫ് ഒരിയോൾ, ജൂലിയൻ, ഫിദേലിസ്, തെയൊദോസിയ.

മാർച്ച് 24.

വി. സൈമൺ.

1472–ൽ ട്രെണ്ടിലെ യൂദന്മാർ ക്രിസ്തീയ വിദ്വേഷംനിമിത്തം ആ കൊല്ലത്തെ തങ്ങളുടെ പാസ്കാതിരുനാളിൽ പൂർവ്വികന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ ഒരു ക്രിസ്തീയ കുഞ്ഞിനെയെങ്കിലും കുരിശിൽതറച്ചു കൊല്ലണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. ഇതിനു നിയുക്തനായ തോബിയാസെന്ന ഒരു യൂദൻ മൂന്നുവയസ്സുള്ള സൈമൺ എന്ന കുട്ടിയെ രഹസ്യത്തിൽ വശീകരിച്ചു പിടിച്ചുകൊടുത്തു. പാതിരാക്കു അവർ തങ്ങളുടെ നീചകർമ്മം ആരംഭിച്ചു. ക്രിസ്തുവിനെ പരിഹസിച്ചു കുട്ടിയെ കുരിശുഭാഷയിൽ മരത്തിൽ കെട്ടി, കത്തിയും മുട്ടുസൂചികളുംകൊണ്ടു ഒരു മണിക്കൂർസമയം കുത്തി രക്തം മുഴുവനും ചോർത്തി, അതിൽ അപ്പംമുക്കി അവർ തിന്നു. കുട്ടിയുടെ ദൃഷ്ടി ഉയർത്തി കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. മൃതശരീരം അവർ നദിയിൽ എറിഞ്ഞെങ്കിലും നദീപ്രവാഹം അതിനെ കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചു. തുടർന്നു അത്ഭുതങ്ങൾ അനവധിയുണ്ടായി. മാർപ്പാപ്പയുടെ കല്പനപ്രകാരം സൈമണു വണക്കവും തിരുനാളും നടപ്പിൽവന്നു. യൂദന്മാരുടെ മനസ്സു നന്നായി, അവർ മാനസാന്തരപ്പെടുന്നതിനു നാം പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഇറനേവുസ്, നോർവീച്ചിലെ വില്യം, റിമിനിയിലെ ക്ലാര, എപ്പീഗ്മേനിയുസ്, സാബാ, ഗബ്രിയേൽമാലാഖാ, മർക്കോസ്, തിമോത്തി, അഗാപ്പിയുസ്, സ്വീഡനിലെ കത്രീന, ലത്തീനുസ്.

മാർച്ച് 25.

പ. ക. മറിയത്തിന്റെ മംഗളവാർത്ത.

ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യാവതാരംചെയ്യുന്ന വിവരം ഗബ്രിയേൽമാലാഖാ പ. ക. മറിയത്തെ അറിയിച്ചതടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ തിരുനാൾ. രാജാധിരാജൻ തന്റെ ഒരു മഹാ ദൂതൻവഴി ദരിദ്രയും അജ്ഞാതയുമായ ഒരു കന്യകയെ അറിയിച്ച അതിപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വാർത്തയാണിത്. സൃഷ്ടിസഹകരണംകൂടാതെ അവതാരത്തിനു മനുഷ്യശരീരം എടുക്കപ്പെടാമായിരുന്നു. എങ്കിലും സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിപ്പാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായി. ദൂതൻ അസമയത്ത്, പാതിരാസ്ത്ര് ഒരു മനുഷ്യയുവാവിന്റെ രൂപത്തിൽ പ്രശംസാവചനങ്ങളുമായി കാണപ്പെട്ടതിൽ മറിയം സ്വവിനയത്താൽ പരിഭ്രമിച്ചു. ദൂതൻ അവൾക്കു സാന്ത്വനം നൽകി: "ഭയപ്പെടേണ്ടാ, നീ ദൈവത്തിങ്കൽഅനുഗ്രഹംകണ്ടെത്തി. നീ ഒരു പുത്രനെപ്രസവിക്കും. അവനു ഈശോഎന്നു പേരിടും. അവൻ അത്യുന്നതന്റെ പുത്രനാകുന്നു" എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു. മറിയത്തിന്റെ ശങ്ക തീർന്നില്ല. അതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറവേററുമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മാത്രം അവൾ: "ഇതാ തമ്പുരാന്റെ അടിയാട്ടി; നിന്റെ വചനംപോലെ എന്നിൽ ആകട്ടെ" എന്നു സമ്മതിച്ചു. മനുഷ്യാവതാരവും നടന്നു. ശുദ്ധത, പരിശുദ്ധാരൂപിയെ നമ്മിൽ വസിപ്പിക്കുന്നു. അശുദ്ധത അവിടുത്തെ ആട്ടി അകററുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: കരീനുസ്, കാമ്മിൻ, ലൂച്ചിയ ഫീലിപ്പീനി, സീർമിയത്തിലെ ഇറനേവുസ്, മാർക്കുസ്, ദീസ്മാസ്, ദൂളാ, പെലാജിയുസ്, ഹെർമിലാണ്ട്.

മാർച്ച് 26.

വി. ദീസ്മാസ്.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വലത്തുഭാഗം തൂങ്ങിമരിച്ച നല്ലകള്ളനാണ് ഈ ദീസ്മാസ്. ഈയാൾ ആദ്യത്തിൽ പാപിയാ

യിരുന്നെങ്കിലും അനന്തരം മാനസാന്തരപ്പെട്ടു മരിക്കയാൽ വി
ശുദ്ധനായി. യൂദന്മാരും രണ്ടു കള്ളന്മാരും ക്രൂശിതനായ കർത്താ
വിനെ ദുഷിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും വലത്തേക്കള്ളൻ ദീസ്മാസ് മ
നസ്സുതിരിഞ്ഞ് വിശ്വാസം, ഭക്തി, പ്രതീക്ഷ, ദൈവസ്നേഹം,
മനസ്താപം, ക്ഷമ എന്നിവ പ്രത്യക്ഷമാക്കി. ഇടത്തേക്കള്ളനെ
ശിക്ഷണത്തെപ്പറ്റി ശാസിച്ചു. "സ്വാമീ, അങ്ങും അങ്ങേ രാ
ജ്യത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ എന്നെ ഓർക്കണമെ" എന്നു കർത്താവി
നോടു അപേക്ഷിക്കയുണ്ടായി. "ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പറു
ദീസായിൽ ഇരിക്കും"മെന്നു കർത്താവു പ്രതിവചിച്ചു. ഇങ്ങ
നെ ദീസ്മാസ് പ്രസാദവരത്തിൽ മരിച്ചു നിത്യഭാഗ്യവാനാ
യി. ഈയാഗം ഈശോയെ ആദരിച്ചു അവിടുന്നു ദൈവമെന്നും,
കുറമറവനെന്നും, രക്ഷകനും പരലോകരാജാവും ആണെ
ന്നും പ്രസിദ്ധമാക്കി. കർത്താവിന്റെ രാജ്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു ദീ
ർഘദർശിയെപ്പോലെ സംസാരിച്ചു. അവസാനപീഡകാം ക്ഷ
മാപൂർവ്വം സഹിച്ചു. കർത്താവിന്റെ മരണസമയമുണ്ടായ പ്രകൃ
തിക്ഷോഭങ്ങാം ദർശിച്ചു് വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു. അന്നുത
ന്നെ നിത്യഭാഗ്യവാനുമായി. തിരുക്കുടുംബം ഈജിപ്തിലേക്കു
ഓടി ഒളിക്കുവോൾ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ദീസ്മാസ് ചെയ്ത സഹായവും
ഈയാഗാംക്കും കർത്താവിനും മദ്ധ്യനിന്ന പ. ക. മറിയത്തിന്റെ
മാദ്ധ്യസ്ഥാപേക്ഷയും ഈ പരിവർത്തനത്തിനു ഹേതുവായെന്നു
അനുമിക്കാം. ചെയ്ത സേവനം ദൈവം ഒരിക്കലും മറക്കുന്ന
തല്ല. തിരുനാൾ ഇന്നലെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ലൂഡ്ഗർ, ബ്രാവുലിയൊ ലൂസിയ, ഫിലി
പ്പീനി, എമ്മാനുവേൽ, മച്ചിയാനുസ്, കസിയാനൊ, അലെക്ഡിസ്
ഫാംക്കൊനിയേരി, കലിസ്തൂസ്, തെക്കുലാ, കാസ്സിയൂസ്, ജൊവീനുസ്,
ബ്രാവുലിയുസ്.

മാർച്ച് 27.

ഈജിപ്തിലെ വി. യോഹന്നാൻ.

ഈ യോഹന്നാൻ 25 വയസ്സുവരെ പിതാവൊന്നിച്ചു ആ

ശാരിപ്പണി ചെയ്തു ജീവിച്ചു. അനന്തരം ഒരു ദൈവ തോന്നിപ്പു പ്രകാരം ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു വനാന്തരത്തിൽപോയി 16 വത്സരം ഒരു ഏകാന്ത സന്യാസിയുടെ കീഴിൽ കഠിന തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു. പിന്നീടു ഏകാന്ത ജീവിതം ഇച്ഛിച്ചു കൊടുമുടിയിൽ കയറിപ്പാത്തു. അവസാനത്തെ 50 കൊല്ലം സ്ത്രീയെ ദൎശിച്ചിട്ടില്ല. ഈ പ്രത്യേകതയുടെ ഫലങ്ങളായി ഒരു നിരന്തര പ്രസന്നതയും, പൂൎണ്ണ കീഴ്വഴക്കസന്നദ്ധതയും, സൃഷ്ടികളുടെമേൽ ഒരു കൎതൃത്വശക്തിയും യോഹന്നാനു കൈവന്നു. കഠിന പൈശാചിക പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയനായെങ്കിലും എല്ലാം ജയിച്ചുനിന്നു. അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യാനും പ്രവചിക്കുവാനും യോഹന്നാനു സാധിച്ചു. തെയൊദോസിയുസ് ചക്രവൎത്തിയുടെ വിജയങ്ങളും മരണവും മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു. സ്വസ്ഥിതി മറച്ചു പ്രത്യക്ഷനായ ഒരു ഡീക്കൻെറ കൈപിടിച്ചു ഇദ്ദേഹം മുത്തി. 394–ൽ ഒരു ദിവസം മുട്ടുകുത്തിനിന്നു പ്രാൎത്ഥിക്കവേയാണ് യോഹന്നാൻ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു. പുണ്യവാന്മാൎ ദൈവ പരിപൂൎണ്ണതകളെ മാനദണ്ഡമായി മുമ്പിൽവെച്ചാണ് പുണ്യത്തിൽ പുരോഗമിക്കുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: റൂപ്പെർട്ടു, ജോൺ ദമഷേൻ, ഫിലേത്തുസ്, ലീദിയ, മച്ചേദൊ, സാനിത്തസ്, മറോത്താസ്, നാർസെസ്.

മാൎച്ച് 28.

വി. ഗോൺത്രൻ.

ഫ്രാൻസിലെ ക്ലോത്തെയർ രാജാവിൻെറ ദ്വിതീയപുത്രനായിരുന്നു ഗോൺത്രൻ. ഇദ്ദേഹം 561–ൽ ഓർലിയൻസിലെ രാജാവായി ചാലൻസ് തലസ്ഥാനമാക്കി. ദുരാഗ്രഹികളായ തൻെറ സഹോദരന്മാരോടും ലൊമ്പാർഡികളോടും നിർബന്ധവശാൽ യുദ്ധംചെയ്യേണ്ടിവന്നെങ്കിലും തൻെറ വിജയങ്ങൾ പ്രതികാരേച്ഛകൂടാതെ സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ നന്മയ്ക്കു മാത്രമായി രാജാവു ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. പ്രജകളുടെ തിന്മകൾ പ്രായശ്ചിത്താശ്രുകണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം പരിഹരിച്ചു.

വൈദികരെ ആദരിച്ചു. പീഡിതരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. പ്രജകൾക്കു യഥാർത്ഥപിതാവായി. രോഗികളെ പ്രത്യേകം ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, തപസ്സെന്നിവകൊണ്ടു തന്നെത്തന്നെ പ്രജകളുടെ നന്മക്കായി ബലി അർപ്പിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനീതിയും, പട്ടാളക്കാരുടെ അഴിമതിയും ദൂരീകരിച്ചു. തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചവരോടുപോലും ക്ഷമിക്കുന്നതിൽ രാജാവു ഒരു ഉത്തമമാതൃകയായി. പലേ പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും പണിയിച്ചു. 31 വത്സരം ഭരിച്ചശേഷം 593—ൽ തന്റെ 68—ാമത്തെ വയസ്സിലാണു് ഗോൺത്രൻ ദിവംഗതനായതു്. അനുഗ്രഹപ്രവർത്തനത്തോളം നിതൃരക്ഷാപ്രാപ്തിക്കു സഹായകമായ മറ്റൊന്നുമില്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫ്രീസ്ക്കസ്, മാൽക്കസ്, അലക്സാണ്ടർ, സിക്സ്റ്റസ്, ജോൺകപ്പിസ്ട്രാൻ, ഡൊരോത്തേവുസ്, കാസ്സർ, സ്പെസ്, ഗ്രൻത്രാൻ.

മാർച്ചു് 29.

വി. എവുസ്ത്രാസിയുസ്.

ഫ്രാൻസിലെ ബ്രുഗോൺസിൽ ശ്രേഷ്ഠമാതാപിതാക്കളിൽനിന്നാണു് എവുസ്ത്രാസിയുസ് ജനിച്ചതു്. വിദ്യയും പുണ്യവും നന്നായി സമ്പാദിച്ചു. ലോകജീവിതം ഭയന്നു സന്യാസിയായി ജപധ്യാനവും തപസ്സും അഭ്യസിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവസ്നേഹത്തിൽ ഉജ്വലിച്ചു. ആശ്രമത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠനായി. എവുസ്ത്രാസിയുസിന്റെ പുണ്യവിശ്രുതിയും ഭരണപാടവവും നിമിത്തം ആശ്രമവാസികളുടെ 600 ആയി പെരുകി. ഇവരിൽനിന്നു് തിരുസ്സഭയ്ക്കു് നല്ല സേവനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഒരു സന്യാസി മെത്രാന്മാരോടു ശ്രേഷ്ഠനെപ്പറ്റി അപരാധം ബോധിപ്പിച്ചു. സംഗതി അയഥാർത്ഥമായി തെളിഞ്ഞെങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠൻ അതു ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചതേയുള്ളൂ. ദൈവത്തെപ്രതി എന്തും സഹിക്കുന്നതിനു എവുസ്ത്രാസിയുസ് സദാ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. ഇഹലോകം 625 ലാണു് ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു്. മരണ

ത്തിനു മുമ്പും പിമ്പും ഇദ്ദേഹം പലേ അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തു. അപരാധം സഹിക്കുന്നതു എപ്പോഴും വലിയൊരു ത്യാഗസമ്പാദ്യവും അതു നാം കരസ്ഥമാക്കേണ്ടതുമാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: യോനാസ്, ബരക്കീസിയൂസ്, അമ്മൊഗാസ്തൂസ്, അക്കിനിമൂസ്, സത്തൂരൂസ്, ഗ്രഡ്ഢേവൂസ്, മക്കോസ്, സെക്കുന്തൂസ്, ബെർത്തോൾഡ്, മൊന്താനൂസ്, ടോർപ്പെറ്റ്, പാസ്റ്റർ, മാസ്സ്കുളാ, എവുസ്റ്റാനിയൂസ്,

മാർച്ചു് 30.

വി. യോഹന്നാൻ ക്ലിമാക്കുസ്.

പലസ്തീനായിൽ ജനിച്ച ഈ യോഹന്നാൻ ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ ഒരു ശാസ്ത്രിയെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 16 വയസ്സായപ്പോൾ സീനാമലയിൽ ചെന്നു ഒരു സന്യാസിയുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു. അവിടെ സ്വനിഗ്രഹത്തിന്നു ചെയ്ത യത്നങ്ങളും അന്യാദൃശങ്ങളായിരുന്നു. നാലു കൊല്ലത്തിനുശേഷം പ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു വൃദ്ധസന്യാസി, യോഹന്നാൻ തിരുസ്സഭയുടെ പ്രധാന ദീപങ്ങളിൽ ഒന്നാകുമെന്നു പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 19 വത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏകാന്തത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചരിത്രങ്ങളും പാരായണംചെയ്തു ധ്യാനനിരതനായി. ധ്യാനസമയങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ യോഹന്നാൻ താനെ ഇടവിതാനത്തിൽ ഉയരുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യകീർത്തിയും പ്രവർത്തന പാടവവും നിമിത്തം ആലോചനയും സമാധാനവും ആശിച്ചു വളരെപ്പേർ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചിരുന്നു. 75 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ യോഹന്നാൻ സീനാ ആശ്രമത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠനായി. സഭാനിയമങ്ങളും പുതുക്കി എഴുതി. "പുണ്യസേവനം" എന്നപേരിൽ യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥം ഇന്നും വളരെ വിലമതിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അവസാനത്തെ നാലു കൊല്ലം കേവലം ഏകാന്തത്തിൽ ചിലവിട്ടു. 605–ൽ ഈ വിശുദ്ധൻ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തി

ന്ന ആരും അശരണരാകരുതു്. അതിനു ഇനിയും സമയവും മാർഗ്ഗവുമുണ്ടു്.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: സേസിമുസ്, റോഗുളസ്, യസീന്ത, ദോമിനസ്, കൊൺസ്റ്റാൺസിയുസ, പാസ്റ്റർ, ക്ലീനിയുസ്,

മാർച്ചു് 31.

വി. ബെഞ്ചമിൻ.

എ. ഡി. 420—ൽ അബ്ദാസു് എന്നു പേരായ ഒരു കത്തോലിക്കാമെത്രാൻ തന്റെ അതിശ്രദ്ധാന്തി നിമിത്തം അവിവേകമായി പേർസ്യായിലെ ഒരു അമ്പലം തീയിട്ടു. അതുകാരണമായി അവിടത്തെ ഇസ്ദഗേർദെസു് രാജാവു് ആരംഭിച്ച ഒരു കഠിന മർദ്ദനം 40 വത്സരമാണു് നീണ്ടുനിന്നതു്. ഇതിൽ കഠോരപീഡകളം സഹിച്ചു് മരിച്ചവരിൽ പ്രമുഖൻ ഡീക്കനായ ബെഞ്ചമിനാണു്. ഇദ്ദേഹം ഒരു കൊല്ലം തികച്ചു കാരാഗൃഹത്തിൽ ദുരിതമനുഭവിച്ചു. പലേ പരീക്ഷണങ്ങളാൽ അവർ ബെഞ്ചമിന്റെ വിശ്വാസസ്ഥിരത ഇളക്കുവാൻ യത്നിക്കുകയുണ്ടായി. ഫലിച്ചില്ല. തൻമൂലം കോപഭ്രാന്തരായ ദ്രോഹികളം ബെഞ്ചമിന്റെ സർവ്വാംഗത്തിലും സൂചികയറുകയാൽ അദ്ദേഹം 424—ൽ വേദസാക്ഷിയായി മൃതിയടഞ്ഞു. ദൈവാനുഗ്രഹം നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും, നാം ദൈവസ്നേഹികളാകുന്നതിനും കഠിനക്ലേശം സഹിച്ചു് മരിച്ച വേദസാക്ഷികളുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം നാം നിത്യം അപേക്ഷിക്കണം.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: അക്കാച്ചിയുസ്, ഗ്രയി, ബർബിന, കൊർണ്ണേലിയ, ഫ്ലൂവിലെ, നിക്കാവോസ്, ആമോസ്, ഓസിയാസ്, അനേസിയുസ്.

ഏപ്രിൽ 1.

വി. ഈജിപ്തുകാരി മറിയം.

ഈജിപ്തിൽ ജനിച്ച ഈ മറിയം 12 വയസ്സിൽ സ്വതന്ത്രയായി അലക്സാന്ത്രയായിൽ ചെന്നു് 17 വത്സരം അതിദുർമ്മാ

ക്രൂ ജീവിതം നയിച്ചു. അനന്തരം ജറൂസലത്തെത്തി അവിടേയും അതു തുടർന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ കുരിശിൻ പുകഴ്ചയുടെ തിരുനാൾ ദിവസം മറിയം മറ്റു തീർത്ഥകരോടുകൂടെ വിനോദാർത്ഥം സ്ലീവാരാധനസ്സു ദേവാലയത്തിലേക്കു പോയി. എന്നാൽ അവിടെ ഇവൾ ഒരു അദൃശ്യകരത്താൽ തടയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു പ്രവേശനം സാദ്ധ്യമായില്ല. ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം സംഭവിച്ചപ്പോൾ അതു തന്റെ അയോഗ്യതകൊണ്ടാണെന്നു മറിയം മനസ്സിലാക്കി. തന്മൂലം പൂമുഖത്തു കണ്ട ദേവമാതാവിന്റെ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ അവൾ എളിമപ്പെട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കയും, മഗ്ദലേനായെപ്പോലെ കുരിശിങ്കൽ നില്ക്കാൻ സാധിച്ചാൽ പ്രായശ്ചിത്തമെടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു നേരുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അവൾക്കു ദേവാലയപ്രവേശനം സാദ്ധ്യമായി. അവൾ ക്രൂശകം സ്വീകരിച്ചു. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടപ്രകാരം യോർദ്ദനാനക്കരെപ്പോയി തപസ്സുചെയ്തു. മറിയം അവിടെ 47 വത്സരമാണു കഠിനതപസ്സനുഷ്ഠിച്ചതു്. അവൾ 420–ൽ തന്റെ 86–ാമത്തെ വയസ്സിൽ അബട്ടസോസിമ്മൂസിനെ കണ്ടപ്പോൾ ആദ്യത്തെ 17 വത്സരത്തെ പൈശാചിക പ്രലോഭനങ്ങളെയും അനന്തരസമാധാനത്തെയുംപറ്റി വിവരിച്ചതുകൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ശുദ്ധ. കുബ്ബാനയും സ്വീകരിച്ചു. പിറേറക്കൊല്ലം സോസിമൂസു ചെന്നപ്പോൾ "പാപിനിയായ മറിയത്തിന്റെ മൃതദേഹം ഇവിടെ സംസ്കരിക്കുക" എന്നൊരു ലേഖനവും മണലിൽ കിടക്കുന്ന മൃതദേഹവുമാണു അദ്ദേഹം അവിടെ കണ്ടതു്. നാം പാപത്തെപ്പറ്റി മനസ്സുപിച്ചു കുമ്പസാരിച്ചാൽ പോര, പാപാവസരങ്ങളിൽനിന്നു അകന്നു മാറുകകൂടിവേണം. തിരുനാൾ നാളെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫ്ലാഗ്, മെലിത്തൊ, ഗിൽബെർട്ട, തെയൊദോര, വെനാൻസിയുസ്, പരമാത്മി പൌലോസ്, വിക്ടർ, സ്റ്റീഫൻ, ഇറനേയുസ്, മക്കാരിയുസ്, ചെൽസുസ് ഫ്ലഗ്, വലെറിക്കു.

ഏപ്രിൽ 2.

വി. ഫ്രാൻസിസ് ദെ പാവുള.

കലാബ്രിയായിലെ പാവുളാ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ദരിദ്രഭവനം വിട്ടു ഫ്രാൻസീസ് 15—ാമത്തെ വയസ്സിൽ കടലോരത്തേക്കുപോയി ഒരു ഗുഹയിൽ പാർത്തു സന്യസിച്ചു. അവിടെ ശിഷ്യന്മാരായി പലരും ചെന്നുകൂടിയപ്പോൾ 1436—ൽ അദ്ദേഹം "താണവരുടേതു" എന്ന നാമത്തിൽ ഒരു സഭ സ്ഥാപിച്ചു. സഭാംഗങ്ങൾ സസ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രം ഭക്ഷിച്ചു് നിത്യം നോമ്പു നോറ്റിരുന്നു. ഫ്രാൻസീസിന്റെ കിടക്ക പാറയും, വസ്ത്രം പരുപരുത്തതുമായിരുന്നു. അസാധാരണ താപസനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുക, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുക, വ്യാധികളകറ്റുക, ബാധകളെ നീക്കുക എന്നിങ്ങനെ പലതും അത്ഭുതകരമായി ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അനേകം പാപികളേയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. സമുദ്രപ്പരപ്പിൽ തന്റെ മേലങ്കി വിരിച്ചു അക്കരെ കടന്നിട്ടുണ്ടു്. മാർപ്പാപ്പ ഇദ്ദേഹത്തെ ആസന്നമരണനായ ലൂവീസ് 11—ാമൻ രാജാവിന്റെ പക്കലേക്കയച്ചു്, ആ രാജാവിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. ഫ്രാൻസീസ് 1507—ൽ 91—ാമത്തെ വയസ്സിൽ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച കുരിശു കയ്യിൽ പിടിച്ചു തന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിങ്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. പ്രയാസങ്ങളുള്ളപ്പോൾ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുക. അത്ഭുതംചെയ്വാൻ വി. ഫ്രാൻസീസിനുണ്ടായ ശക്തി നിങ്ങളെയും ബലപ്പെടുത്തി ആശ്വസിപ്പിക്കും.

മറ്റുവിശുദ്ധന്മാർ: ആപ്പിയൻ, തെയൊദോസിയ, നിച്ചേസ്യൂസ്, ഏഞ്ചൂ, ബ്രൊനാക്ക്, കായുസ് പാപ്പാ, ഉർബൻ, അബൂന്തിയൂസ്, ഈജിപ്ത്കാരി മറിയം.

ഏപ്രിൽ 3.

വി. റിച്ചാർഡ്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വോചെസ്റ്ററിനു സമീപം 1197—ൽ റിച്ചാ
വി. 7.

ർഡ് ജനിച്ചു. ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ ചെറുപ്പത്തിലേ അനാഥരായി. അനുജനാണു പഠനം ഉപേക്ഷിച്ചു വീട്ടുകാര്യം നോക്കിയതു്. അതുനിമിത്തം പ്രസാദിച്ച ജ്യേഷ്ഠൻ സ്വത്തുമുഴുവനും അനുജനു കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി, റിച്ചാർഡാകട്ടെ സ്വത്തെന്നല്ല, വിവാഹവും വേണ്ടെന്നുവച്ചു് ഓക്സ്ഫോർഡിൽ ഗ്രന്ഥപ്പട്ടത്തിനു പഠിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. പഠനത്തിലും പുണ്യത്തിലും പുരോഗമിച്ച റിച്ചാർഡ് 1235—ൽ സർവ്വകലാശാലയിലേയും, അനന്തരം കാൻറർബറി രൂപതയിലേയും ചാൻസലറായി. 1245—ൽ ചിക്കെസ്റ്ററിലെ മെത്രാനായി വാഴ്ചയേറ്റു. രാജാവു അനവധി പ്രതിബന്ധങ്ങളും മുതലയും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടും റിച്ചാർഡ് ധീരതയോടെ തന്റെ അവകാശങ്ങളും സ്ഥാപിക്കയും, രൂപത നവീകരിക്കയും ചെയ്തു. ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും ഇദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിച്ചു. സാധുക്കൾക്കും രോഗികൾക്കും ഇദ്ദേഹം എല്ലാം കൊടുത്തു. അത്ഭുതങ്ങളും കൂടി ചെയ്തിരുന്നു. കുറേക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും, മർദ്ദിതരെ താങ്ങുന്നതിനും ശ്രദ്ധവെച്ചു. മാപ്പാപ്പായുടെ കല്പനപ്രകാരം സാരസെൻകാർക്കെതിരായി ഒരു കുരിശുയുദ്ധത്തിനു പ്രസംഗിച്ചു നില്ക്കുമ്പോളാണു റിച്ചാർഡ് 1253—ൽ നിര്യാതനായതു്. ഒരു സഹോദരനും, ചാൻസലറും, മെത്രാനുമായി ചുമതലകളും സ്വാർത്ഥം കൂടാതെ വിശ്വസ്തതയോടെ നിർവ്വഹിച്ച റിച്ചാർഡിനെപ്പോലെ നാം നമ്മുടെ ചുമതലകളും നിർവ്വഹിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അഗാപ്പെ, ചിയോനിയ, ഇറേനെ, ഉംബ്ലിയൻ, നിച്ചേത്താസ്, പൻക്രാസ്, എവാഗ്രിയസ്, ബെനിഞ്ഞുസ്, ഫാര,

ഏപ്രിൽ 4.

വി. ഇസിദോർ.

സ്പെയിനിലെ കർത്തജിനായിൽ ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിൽ ഇസിദോർ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സഹോദരൻ സേവിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയായ ലെയാണ്ടറും, മറ്റൊരു സഹോ

ദരൻ എസീജാമെത്രാനായ ഫുൾഗെൻസിയുസും, സഹോദരി ഫ്ലൊരന്തീനായും വിശുദ്ധന്മാരാണ്. ഇസിദോർ ആദ്യം പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കമായിരുന്നെങ്കിലും, സ്ഥിരോത്സാഹത്താൽ പിന്നീടു അതി നീപുണനായി. ആരിയൻ പാഷണ്ഡത സ്പെയിനിൽനിന്നും നീങ്ങുവാൻ ഇസിദോരിന്റെ പരിശ്രമമാണ് കാരണമായതു്. ജനപ്രതിഷേധവും അപേക്ഷയും വകവെക്കാതെ ഇസിദോർ കുറേക്കാലം സന്യാസ ജീവിതം നയിച്ചു. അനന്തരം സേവിലിലെ മെത്രാനായി. ഒരു അദ്ധ്യാപകനും ഭരണകർത്താവും സ്ഥാപകനും നവീകരനുമെന്ന നിലയിൽ ഇസിദോരിന്റെ പ്രവർത്തനഫലങ്ങൾ സ്പെയിനിലെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. 636—ൽ ദിവംഗതനായ ഇസിദോർ 16 വത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും തിരുസ്സഭയിൽ ഒരു മല്ലാനായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ദൈവസ്തുതിക്കും നമ്മുടെ ആത്മാഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടി നാം എന്തെങ്കിലും ഒന്നു ചെയ്യുമ്പോൾ ജനപ്രതിഷേധം വക വെച്ചുകൂടാ.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: പ്ലാറെറാ, മല്ലാ, തെയോദുളസ്, സോസിമുസ്, ബെനഡിക്ടു, ഫിലദെൽഫുസ്,

ഏപ്രിൽ 5.

വി. വിൻസെൻറു ഫെരേർ.

ഈ അന്യാദൃശനായ പ്രേഷിതൻ 1350—ൽ സ്പെയിനിലെ വലെൻസ്യായിൽ ജനിച്ചു. വി. ഡൊമിനിക്കിന്റെ സഭയിൽ ചേർന്നു 19 വയസ്സായപ്പോൾ വ്രതമെടുത്തു. വേദാന്താദ്ധ്യാപകനുമായി. വിൻസെൻറിനു വേദപുസ്തകം മുഴുവൻ മനഃപാഠമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം വലെൻസ്യായിലെ യൂദന്മാരെയെല്ലാം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ശീശ്മവ്യാപിച്ചതുകൊണ്ടു ദുഃഖിച്ചു ക്ഷീണനായി. കർത്താവു തന്നെ നേരിട്ടു് ധൈര്യപ്പെടുത്തിയതിനാൽ വിൻസെൻറു 21 കൊല്ലം യൂറോപ്പു മുഴുവനിലുമെന്നോണം പ്രസംഗിച്ചു. അതു സ്പെയിൻ, സ്വിററ്സർലണ്ടു, ഫ്രാൻസ്, ഇററലി, ഇംഗ്ലണ്ടു, അയർലണ്ടു,

സ്കോട്ട്ലണ്ട് എന്നിടങ്ങളിലെല്ലാം അത്ഭുതാവഹമായ ഫലം ചെയ്തു. അനേകം പാപികൾ മനസ്സുപിച്ചു. യൂദന്മാരും അവിശ്വാസികളും പാഷണ്ഡരും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ഭാഷാവരം ലഭിച്ചതിനാൽ വിൻസെന്ററിന്റെ സ്പാനിഷ് പ്രസംഗങ്ങൾ വിവിധഭാഷകളിൽ കേൾക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം പലേ ആശ്രമങ്ങളും അനാഥശാലകളും ആസ്പത്രികളും പണിയിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധന്റെ എളിമയാകട്ടെ അഗാധമായിരുന്നു. വിൻസെന്റ് 1419—ൽ നിര്യാതനായി. നിന്നെയല്ല, ദൈവത്തെ സ്മരിച്ചു നീ പ്രവർത്തിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ജെരാർദ്ദ്, തിഗെർനാക്കു, ബേക്കൺ, ഐറിൻ, സേനൊ, ഇറേനെ, അഗപെ, ചിയോനിയ, കതീനതോമസ്.

ഏപ്രിൽ 6.

വി. ഗ്രലിയേൽമുസ്

പ്രതാപരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ഗ്രലിയേൽമുസ് പാരീസിൽ ഭ്രജാതനായി. കലാവിദ്യയിലും സന്മാർഗ്ഗജീവിതത്തിലും മികച്ച ഒരു മാതൃകാവൈദികനായിത്തീർന്നു. അസൂയാലുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിച്ചെങ്കിലും ജീവിതനിഷ്ഠയിൽ നിന്നും ഒട്ടുംതന്നെ വ്യതിചലിച്ചില്ല. ഡെന്മാർക്കിലെ മെത്രാനും രാജാവും ഇദ്ദേഹത്തെ ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു് ഒരു ദ്വീപിൽ ആശ്രമാധിപനായി നിയമിച്ചു. അവിടെവച്ചു ഗ്രലിയേൽമുസ് ചെയ്തിരുന്ന അത്ഭുതങ്ങളാൽ അനേകം പാപികളും അവിശ്വാസികളും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. മുള്ളരഞ്ഞാണം ധരിക്കുക, നിലത്തു കിടക്കുക, ഉപവസിക്കുക എന്നിത്യാദി താപസക്രിയകളിൽ ഇദ്ദേഹം അതിതല്പരനായിരുന്നു. മരണദിവസം ഏഴുവത്സരംമുമ്പേ അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. ഈ വിശുദ്ധൻ 1202—ൽ 98—ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് ചരമഗതി പ്രാപിച്ചതു്. 20 വത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും വിശുദ്ധനായി നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ പുണ്യജീവിതം പി

ശാചിനും ദുഷ്ടന്മാർക്കും ഒന്നുപോലെ തീക്ഷ്ണമാകാം. ആകട്ടെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സിക്സ്തൂസ്, സെലസ്തീൻ പാപ്പാ, പ്രൂഡൻസ്യൂസ്, റബാനൂസ്, മാവുരൂസ്, ഹിങ്കുമാർ, ലൂപ്പൂസ്, അമോളൻ, റൊമീജിയൂസ്, പ്ലോരൂസ്, ചെൽസൂസ്, വനവാസി മക്കോസ്, ദിയോജെനെസ്, പ്ലത്തോനിദെസ്, മർസെലിൻവില്യം.

ഏപ്രിൽ 7.

വി. കലിയോപ്പെവൂസ്

ആസ്യായിലെ സിലീസിയായിൽ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കലിയോപ്പെവൂസ് പിറന്നു. ബാല്യം മുതല്ക്കേ സുകൃതങ്ങളെ അഭ്യസിച്ചു. ഇഹത്തിനെ വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ എന്തിലും മഹാ വെറുപ്പായിരുന്നു. വിഗ്രഹത്തിനു പൂജിച്ചതു് ഭക്ഷിക്കാഞ്ഞതറിഞ്ഞ ദേശപ്രമാണി കലിയോപ്പെവൂസിനെ ഭയപ്പെടുത്തി പലേ വിധത്തിൽ പരീക്ഷിച്ചു. അതു ഭക്ഷിച്ചാൽ തന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്യുകൊടുക്കാമെന്നുകൂടി ആയാൾ പറഞ്ഞതാണു്. സമ്മതിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ദേശപ്രമാണി വിശ്വാസിനെ തീയിലിടുവാൻ കല്പിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോൾ ഇറങ്ങിയ ഒരു മാലാഖാ തീ കെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. അനന്തരം ചക്രവർത്തി കലിയോപ്പെവൂസിനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുവാൻ കല്പനയായി. എന്നാൽ കർത്താവിനെപ്പോലെ മരിക്കുന്നതിനു തന്റെ പുത്രൻ അയോഗ്യനാണെന്നു അമ്മ പറഞ്ഞു കൈക്കുലി കൊടുത്തു സേവകരെക്കൊണ്ടു തല കീഴായിട്ടാണു് തറപ്പിച്ചതു്. കലിയോപ്പെവൂസ് പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടകയും, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച മരിക്കയുംചെയ്തു. മരിച്ച ക്ഷണത്തിൽ "ഈശോയുടെ തിരുനഗരവാസിയെ, വരിക. ദൈവഭൃത്യനെ, വരിക" എന്നൊരു ശബ്ദം ആകാശത്തിൽനിന്നും കേൾക്കുകയുണ്ടായി. പിശാചിന്റെ ഏതു വശീകരണ വാഗ്ദാനവും വെറുത്തു നാം നന്മയിൽ നിലനില്ക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:- ഹെഗസിപ്പൂസ്, ആൾബെർട്ട്, ഹെർമാൻ ജോസഫ്, ഫീനാൻ, റുഫീനുസ്, തലിയോപ്പൂസ്, എപ്പിഫാനിയുസ്, ദൊനാത്തുസ്, സിരിയക്ക, അഫ്റാത്തെസ്.

ഏപ്രിൽ 8.

വി. അഫ്രാത്തെവുസ്

ഇദ്ദേഹം നാലാം നൂററാണ്ടവസാനത്തിൽ പേർഷ്യായിൽ ഉത്തമ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ജനിച്ചു. കുടുംബാംഗങ്ങൾ വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു. എന്നാൽ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കൾപോലും ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ അനൌചിത്യം മനസ്സിലാക്കിയ അഫ്രാത്തെവുസ് സത്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നും പഠിച്ചറിഞ്ഞു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. സ്വൈരവാസത്തിനുവേണ്ടി സ്വദേശം വിട്ടു മെസപൊട്ടാമിയായിൽ താമസമാക്കി. തദ്ദേശവാസികൾതന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതിലിഷ്ടമില്ലാതെ അവിടം വിട്ടു സിരിയായിൽ ചെന്നു. ഇദ്ദേഹം മഹാതപോനിഷ്ഠയിലും നന്മപ്രവർത്തനത്തിലും മികച്ചു ജീവിക്കയും മററുള്ളവർക്കു സദുപദേശങ്ങൾ നൽകുകയുംചെയ്തിരുന്നു. ആരിയൻ പാഷണ്ഡനായ വാലൻസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിൽ അഫ്രാത്തേവുസിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വലിയ ധൈർയ്യമുളവാക്കി. ഇതറിഞ്ഞ ചക്രവർത്തി ഈ താപസനോടു വനത്തിൽ പോകുവാൻ കല്പിച്ചു. എന്നാൽ തിരുസ്സഭയ്ക്കു തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം സ്ഥലത്തു ആവശ്യമണെന്നു പറഞ്ഞു വിശുദ്ധൻ പോകാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ചക്രവർത്തിയുടെ മരണശേഷമാണ്, വിശുദ്ധൻ വീണ്ടും വനത്തിൽ പോയി ദീർഘകാലം തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു്. മനുഷ്യസ്തുതി നമ്മുടെ പുണ്യയോഗ്യതയുടെ ഫലം കുറച്ചേക്കുമെന്നു നാം ഭയപ്പെടണം. തിരുനാൾ ഇന്നലെ.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ദിയൊനിസിയുസ്, എദേസിയുസ്, പെപ്പേത്തുവുസ്, വാൾട്ടർ, ജറുസലത്തെ ആൾബെർട്ട്, ഡെനീസിയു

സ്, ഹ്യൂഗൺ, മാക്സിമാ, മക്കാരിയ, കൊൺസെസ്സാ, റെദെംത്തൂസ്, അമാൻസിയൂസ്.

ഏപ്രിൽ 9.

വി. വാൾത്രൂദ.

വാൾത്രൂദ ഔസ്ത്രിയായിലെ ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിൽ 616-ൽ ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കളുടെ ഉപദേശാനുസാരം സമ്മാഗ്ദ പ്രതിപത്തിയുള്ളവളായി. ഒരു പ്രഭുപുത്രനുമായി വിവാഹം നടന്നു. പതിയുടെ സുകൃതവും മാതൃകാപരമായ ജീവിതവും വിനയപെരുമാറ്റവും ഭർത്താവിൽ വലിയപരിവർത്തനമുളവാക്കി. ക്രമേണ ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം ഇരുവരും ദാമ്പത്യജീവിതം ത്യജിച്ചു. ഭർത്താവാകട്ടെ സന്യാസിയായി ജീവിച്ചു മരിച്ചു. വിശുദ്ധനായി നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇവരുടെ നാലുപുത്രന്മാരിൽ രണ്ടുപേരും വിശുദ്ധന്മാരായിട്ടുണ്ട്. ഭർത്തൃവിയോഗാനന്തരം വാൾത്രൂദിന്റെമേൽ അപരാധങ്ങളാരോപിക്കപ്പെട്ടകയാൽ അവൾ വളരെ ക്ലേദിക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒരു മാലാഖാ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ച നാൾമുതൽ അവളുടെ സഹനശക്തി അത്ഭുതകരമായി വർദ്ധിച്ചു. ദിവസേന ഉപവസിക്കയും ദീർഘസമയം ജപധ്യാനങ്ങളും നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രക്തം പുറപ്പെട്ടന്നതുവരെ ചമ്മട്ടി ഉപയോഗിക്കും. പൈശാചിക പ്രലോഭനങ്ങളും ശക്തിയായി അനുഭവപ്പെട്ടു. ദേവമാതാവിന്റെ പ്രത്യേക സഹായത്താൽ വാൾത്രൂദ വിജയിച്ചു നിന്നു. കേവലം ദാരിദ്ര്യം ആചരിക്കുന്നവരുടെ ഒരു മഠം സ്ഥാപിച്ചു. വാൾത്രൂദ അതിൽ അധിപയുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയെല്ലാം പുണ്യസാംഗോപാംഗങ്ങളിൽ ഉയർന്നതിന്റെ 70-ാമത്തെ വയസ്സിൽ വാൾത്രൂദ 686-ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ അന്യോന്യം ഉത്തമമാതൃകകളായി ജീവിക്കാൻ സർവ്വാത്മനാ ശ്രമിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഹിലാരിയൂസ്, സേംസിമൂസ്, എവുസ്റ്റീക്കിയൂസ്, ഗൌമ്പർ, ഡോട്ടോ, കലിയോപ്പുമെരിയം, അപ്പൊളോനിയൂസ്,

കോൺസെസുസ്, ദെമേത്രിയുസ്, പ്രൊക്കോരുസ്, അക്കാസിയുസ്, മർസെല്ലുസ്, വാൾത്രൂദു.

ഏപ്രിൽ 10.

വി. മക്കാരിയുസ് മെത്രാൻ.

അർമ്മേനിയായിലെ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടവംശത്തിൽ മക്കാരിയുസ് ജനിച്ചു. തന്റെ സംബന്ധിയായ അന്ത്യോക്യാമെത്രാന്റെ കീഴിൽ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചശേഷം ഇദ്ദേഹം ഒരു ഉത്തമ വൈദികനായി ശോഭിച്ചു. അനന്തരം അന്ത്യോക്യാമെത്രാനുമായി. മക്കാരിയുസ് പ്രതിദിനം പ്രസംഗവും ആതുരസന്ദർശനവും നടത്തിവന്നു. യാചകർ ഇദ്ദേഹത്തിൽ ആശ്രയം കണ്ടെത്തി. ഇങ്ങനെയെല്ലാം മക്കാരിയുസ് ഒരു വിശുദ്ധനായി പരിഗണിക്കപ്പെടുകനിമിത്തം അദ്ദേഹം സ്ഥലംവിട്ടു് ജറൂസലത്തുചെന്നു് തിരുസ്ഥലസന്ദർശനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. അവിടെ ഏതാനും മുഹമ്മദിയരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. തന്മൂലം മററു മുഹമ്മദീയർ വിശുദ്ധനെ കഠിനമായി ദേഹോപദ്രവമേല്പിച്ചു കാരാഗൃത്തിലാക്കി. എന്നാൽ വിശുദ്ധൻ ഒരു മാലാഖായാൽ അതിൽനിന്നു വിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടു. അതറിഞ്ഞു് പിന്നെയും കുറേപ്പേർ മാനസാന്തരപ്പെടുകയുണ്ടായി. തന്റെ അത്ഭുത പ്രവർത്തനഖ്യാതി പൊങ്ങിയപ്പോൾ വിശുദ്ധൻ എളിമനിമിത്തം സ്ഥലംവിട്ടു് ബവേറിയായിൽചെന്നു പ്രവർത്തനമുരംഭിച്ചു. അനന്തരം ബവേറിയായും വിട്ടുപോയി. ഇങ്ങനെ സ്തുതി ഭയന്നിരുന്നതിനാൽ മക്കാരിയുസിന്നു ഒരു സ്ഥലത്തും സ്ഥിരവാസമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇദ്ദേഹം സ്വയം പ്രവചിച്ചിരുന്നപോലെ 1012–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. കല്ലറയിങ്കൽ നടന്ന അനവധി അത്ഭുതങ്ങൾനിമിത്തം അവിടേക്കു തീർത്ഥകർ വർദ്ധിച്ചു. മനുഷ്യസ്തുതി അകററാഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ യോഗ്യതയും ദൈവസ്തുതിയും കുറഞ്ഞുപോകും.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ബദേമുസ്, മെക്ക്തിൽദെസ്, മൈക്കിൾ, എസക്കിയേൽ, അപ്പുള്ളോനിയുസ്, തെരെൻസ്, ആഫ്റിക്കാനുസ്, പൊമ്പെ.

ഏപ്രിൽ 11.

മഹാനായ വി. ലെയോപാപ്പാ.

ലെയൊ റോമയിൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ദിവ്യ ഊഴിയം സ്വീകരിച്ചു റോമാപ്പള്ളിയുടെ ആർച്ചുഡീക്കനായി സഭാഭരണത്തിൽ വലിയൊരു പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു. 440–ൽ ഇദ്ദേഹം പാപ്പായുമായി. അന്നു ഒരു ഭയങ്കരപരീക്ഷണത്തിന്റെ കാലഘട്ടമായിരുന്നു. വാണ്ടൽസും ഹൂണരും രാജ്യം നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നെസ്തോറിയന്മാരും പെലാജിയന്മാരും മററു പാഷണ്ഡരും വളരെ ആത്മനാശംവരുത്തി. ഇവരെ ലെയോയുടെ ശുഷ്കാന്തി അടിച്ചമർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ പുതിയ എവുത്തിക്കിയൻ പാഷണ്ഡത പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. മൂന്നുകൊല്ലത്തിനകം പാപ്പ കൾച്ചദോൻസൂനഹദോസുവഴി ആ പാഷണ്ഡതയെ ശപിച്ചു. ഈ സൂനഹദോസിലാണ് "പത്രോസ് ലെയൊവഴി സംസാരിച്ചു" എന്നു അതിലെ പിതാക്കന്മാർ ഏററുപറഞ്ഞതു. ദൈവത്തിന്റെ ചമ്മട്ടി എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ആററിലെ ഹൂണരോടുകൂടി റോമാ ആക്രമിച്ചു. എന്നാൽ ലെയൊ അദ്ദേഹത്തോടെതിരിടാതെ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ ധൈര്യസമേതം നിർബന്ധിച്ചു. ആററിലയും ലെയോനും തമ്മിൽ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ ലെയോയുടെ പുറകിൽ ഇരു പാർശ്വങ്ങളിലുമായി വാൾ ധരിച്ച രണ്ടു വന്ദ്യപുരുഷന്മാരെ കണ്ടു ആററില ഭയന്നുവെത്രെ. ഈ രണ്ടുപേർ ശ്ലീഹന്മാരായ പത്രോസും പൌലോസുമാണെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. രണ്ടു കൊല്ലത്തിനുശേഷം വാണ്ടൽസ് റോമാ ആക്രമിച്ചപ്പോഴും ലെയോതന്നെയാണ് രക്ഷ നൽകിയതു. മഹാനെന്ന പേരു ലഭിച്ചവനും പുണ്യശ്ലോകനുമായ ലെയോപാപ്പ ഇരുപതു വത്സരം ഭരിച്ചു്, അനവധി നന്മചെയ്തശേഷമാണ് 461–ൽ ദിവംഗതനായതു. എന്നും പത്രോസിന്റെ നിയന്ത്രണമുള്ള തിരുസ്സഭയെന്ന പടവിൽ യാത്രചെയ്യുന്നതിന്നു നാം ശങ്കിക്കേ

ണ്ടതില്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ, അന്തീപ്പാസ്, ഗുത്ത്ലെയിക്ക, മക്കായി, ആയിദു, ദോമ്നിയുസ്, ഫിലിപ്പു, ഇസഹാക്ക, എവുസ്തോർജിയുസ്, ബർസന്നൂപ്പിയുസ്, ജെമ്മഗൽഗാനി.

ഏപ്രിൽ 12.

വി. വിക്ടർ.

ബ്രാഗാപട്ടണം റോമാക്കാരുടെ ഒരു വിശ്രമസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇവിടെയാണ് വിക്ടർ ജനിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹം ഒരു പുറജാതിക്കാരനുമായിരുന്നു. ഡയൊക്ലേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനങ്ങളിൽ വിക്ടർ ക്രിസ്തുമതതത്വങ്ങളെപ്പററി കേട്ടറിഞ്ഞു ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. അവ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്നേഹിതന്മാർ വിക്ടറിനെ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവത്തിനു ബലിഅർപ്പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഭഗീരഥ പ്രയത്നം ചെയ്തു. വിക്ടർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. വിവരം അവർ നഗരപ്രമാണിയെ അറിയിച്ചു. അയാൾ വിക്ടറിനെ കഠിനമായി അടിപ്പിച്ചു. അനന്തരം എരിയുന്ന പന്തങ്ങൾകൊണ്ടു പൊള്ളിച്ചു. പിന്നീടു ഇരുമ്പുചീപ്പുകൾകൊണ്ടു മാംസം വാർന്നെടുത്തു. ഒന്നുകൊണ്ടും വിക്ടറിന്റെ മനസ്സിളകിയില്ല. തന്മൂലം നഗരപ്രമാണി വിക്ടറിനെ ശിരച്ഛദനം ചെയ്യിച്ചു. ഇങ്ങനെ വിക്ടർ ക്രിസ്തുമതത്തിനുവേണ്ടി തല വെട്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ, തന്റെ രക്തത്താൽ ജ്ഞാനസ്നാനം കൈക്കൊണ്ടു് സ്വർഗ്ഗീയ കിരീടം ധരിക്കയും ചെയ്തു. ന്യായരഹിതമായ ആരുടെ പ്രേരണയ്ക്കും നാം വിധേയരാകേണ്ടതല്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സംബാസ്, സേനൊ, ജൂലിയൂസ്പാപ്പ, വീസിയ, കൊൺസ്റ്റൻററയിൻ, ദമീയാൻ.

ഏപ്രിൽ 13.

വി. ഹെർമ്മെനെജിൽദു.

വിസിഗോത്തരുടെ രിജാവായ ലെയൊവിജീൽദിനു ഹെർമ്മെനെജിൽദു്, റെക്കറേദ്ദ് എന്നീ രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി

രുന്നു. ഇവർ പിതാവിനോടു് സഹകരിച്ചു രാജ്യഭരണം നടത്തി വന്നു. മൂവരും ആരിയൻ പാഷണ്ഡരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫ്രാൻസു് രാജാവിന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്ത ഹെമ്മെനെജിൽദു അവാം നിമിത്തം കത്തോലിക്കനായി. ഇതറിഞ്ഞ രാജാവു മകനെ രാജദ്രോഹിയായി ഗണിച്ചു പിടിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടു. സ്പെയിനിലെ പ്രജകളം ഹെമ്മെനെജിൽദിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ ശക്തരായില്ല. രാജാവു മകനെ ചങ്ങലയെച്ചു സേവിലിലെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി. വിശ്വാസം ഇളക്കുന്നതിനു ദ്രവ്യദാനവും ദേഹപീഡനവും കാഴ്ചയായി പരീക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഈസ്റ്റർ രാത്രിയിൽ ഒരു ആരിയൻ മെത്രാൻ ചെന്നു തന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു ശുദ്ധ. കുബ്ബാന കൈക്കൊള്ളുകയാണെങ്കിൽ രാജാവിന്റെ പൊറുതി വാങ്ങാമെന്നു ഹെമ്മെനെജിൽദിനെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം അതും നിഷേധിക്കയാൽ അന്നു ശിരശ്ഛേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടകയാണുണ്ടായതു. 586—ലെ ആദിവസം കാരാഗൃഹത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരു പ്രത്യേക പ്രകാശം കണ്ടിട്ടാണു്, വേദസാക്ഷികിരീടം ഹെമ്മെനെജിൽദു പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞതായി മറുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കിയതു്. സ്ഥിരതയും ത്യാഗവുമാണു് വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷ്യങ്ങളായിരിക്കേണ്ടതു.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: ഗ്രയിനോക്കു, കരദോക്കു, ആലിസ്, കാർപ്പസ്, പപ്പീലുസ്, അഗത്തോനിക്കു, ദാരോസ്, ഊർസൂസ്, കിന്തീലിയൻ,

ഏപ്രിൽ 14.

വി. വലെരിയാനുസ്.

പുറജാതിക്കാരനായിരുന്ന വലെരിയാനുസു് റോമയിലെ ഒരു ശ്രേഷ്ഠകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. വിശുദ്ധ ചിച്ചിലിയായെയാണു് വിവാഹം ചെയ്തതു. വിവാഹം ചെയ്ത ദിവസത്തിൽ വധു വരനോടു "ഞാൻ ഒരു ദൈവഭൃതന്റെ സംരക്ഷണയിലാകയാൽ നിങ്ങാം എന്നെ സ്പർശിക്കരുതു" എന്നു പറഞ്ഞതിനു

"എന്നാൽ എനിക്കു ആ മാലാഖായെ കാണണം എന്നു വരൻ ഉത്തരിച്ചു. "കാണാം, പക്ഷെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടാലെ അതു സാധിക്കൂ" എന്നു ചിച്ചലിയെ പറകയാൽ വലെരിയാനുസ് അതിന്നൊരുങ്ങി ഉൎർബൻ പാപ്പയിൽ നിന്നു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു മടങ്ങിവന്നു. അപ്പോൾ അതിസുന്ദരനായ മാലാഖാ ചിച്ചിലിയായുടെ സമീപം നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു സംപ്രീതനായി. പ്രത്യേക ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ സഹോദരൻ തീബൂർസ്യൂസും ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ട മാലാഖായെ കണ്ടു. ഈ സഹോദരന്മാരെ മതമർട്ടന നാളിൽ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുകയും, അനന്തരം വധിക്കുന്നതിനായി പ്രധാനഉദ്യോഗസ്ഥനായ മക്സിമിയാനുസിനെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സഹോദരന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളാൽ മക്സിമിയാനുസ് മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവെന്നറിഞ്ഞ മേലധികാരി, അയാളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചാണു ഈ സഹോദരന്മാരെ വധിപ്പിച്ചതു്. ഇവരുടെ ആത്മാവുകൾ സ്വൎഗ്ഗത്തിലേക്കു രണ്ടു മാലാഖാമാരാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നതു് കണ്ട മക്സിമിയാനുസും വിശ്വാസം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു്, അന്നു തന്നെ വേദസാക്ഷീയായി മരിച്ചു. ഇതെല്ലാം 229–ലാണു് സംഭവിച്ചതു്. ദൈവത്തെ ദർശിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ കാവൽ മാലാഖായുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നാം ബഹുമാനിച്ചു എല്ലാം പ്രവൎത്തിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: തീബൂർസിയൂസ്, കാപ്പൂസ്, പപ്പീലൂസ്, അഗത്തോദേരസ്, ബെനെസെറ്റു, ലിവിന, ജസ്റ്റിൻ, അബ്രാന്തിയൂസ്, മാക്സിമുസ് പ്രോക്കുളസ്, അർദാലിയോൻ, ടൊമ്നീന, ലാംബെർട്ട്, ഫ്രോന്തോ.

ഏപ്രിൽ. 15.

വി. അനസ്താസ്യായും ബസ്സിലിസ്സായും.

വി. പൌലോസ് ശ്ലീഹാ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ രണ്ടു പ്രഭുപുത്രിമാരാണു് അനസ്താസ്യയും ബസ്സിലിസ്സായും. പൌലോസ് റോമയിലേക്കു് പോയപ്പോൾ ഇവരും എല്ലാം ത്യജിച്ചു

കൂടെപ്പോയി. പത്രോസും പൌലോസും വേദസാക്ഷികളായി മരിച്ചുകണ്ടതിനാൽ ഇവരുടെ മതശുഷ്കാന്തി വൎദ്ധിക്കയും, വെദസാക്ഷികളായി മരിച്ചവരെ സംസ്കരിക്കാൻ ഏൎപ്പെടുകയുംചെയ്തു. ഇതറിഞ്ഞ ചക്രവൎത്തി ഇരുവരേയും പിടിച്ചു പീഡിപ്പിച്ചു. അവരുടെ നാവും സ്തനങ്ങളും പാദങ്ങളും ഛേദിച്ചു. ഒന്നുകൊണ്ടും മനസ്സിളകാതിരുന്ന ഇരുവരേയും അവസാനം ചക്രവൎത്തി വധിപ്പിക്കയാണുണ്ടായതു്. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രചോദനം അബലകളേയും ബലപ്പെടുത്താറുണ്ടു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: അനസ്താസിയാ, പീററർഗൊൺസാ ലെസ് പത്തേർനുസ്, മൌഡ്, റുവാഥൻ, ഒക്ററാവിയ, മാരൊ, ഒളിമ്പിയാസ്, എവുത്തിക്കിയുസ്, ക്രെഷൻസ്, തെയൊദോർ.

ഏപ്രിൽ 16.

സിയെന്നായിലെ വി. യൊവാക്കിം.

ഇദ്ദേഹം സിയെന്നായിലെ പെലക്കാനി എന്ന മാന്യകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. ബാല്യംമുതല്ക്കേ ഭക്തിപ്രിയനായിരുന്നു. ദേവമാതാവിന്റെനേരെ പ്രത്യേകഭക്തിയാൽ കൂടെക്കൂടെ പള്ളിസന്ദൎശനവും "നന്മനിറഞ്ഞ മറിയം" ചൊല്ലലും നടത്തിവന്നു. ദരിദ്രരോടുള്ള യൊവാക്കിമിന്റെ ആർദ്രത ഏവരേയും അതിശയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1272–ൽ 14–ാമത്തെ വയസ്സിൽ വി. ഹിലിപ്പു ബെന്നിററിയിൽനിന്നു സെർവയിററു സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോഴാണു് ദേവമാതാവിനെപ്രതി യോവാക്കിം എന്നു പേരെടുത്തതു്. ആശ്രമത്തിൽ ഉത്തമന്മാൎക്കു പോലും സന്മാതൃകയായി പരിലസിച്ചു. പ്രാൎത്ഥനാപ്രിയവും എളിമശീലവും അതിയായി ശോഭിച്ചു. ഭയന്നു് ഗുരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും പൂജാസഹായത്തിനു തല്പരനായി ചിലപ്പോൾ പരവശപ്പെടുകയുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ലോകത്തിനും മനുഷ്യർക്കും അജ്ഞാതനായി കഴിയുവാൻ വിശുദ്ധൻ അത്യധികം യത്നിച്ചു. പുണ്യശ്ലോകനായ യൊവാക്കിം 47–ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1305–ൽ നിര്യാതനായി. മരണത്തിനു മുമ്പും പി

ന്വും പലേ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തു. ലോകത്തിനും മനുഷ്യർക്കു നാം എത്ര അജ്ഞാതരായിരിക്കുന്നുവോ അത്രയ്ക്കും ദൈവത്തിനു നാം അറിയപ്പെട്ടവരാകും.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ജൂലിയാ, തുരീബിയുസ്, ഫൃക്ത്തുവോസുസ്, ദ്രുവോൺ, മാൻസ്, ബെനഡിക്ററ്, യൌസേപ്പുലാബ്രെ, ബെർണ്ണദീത്താ, കരീസിയുസ്, ഒപ്താത്തുസ്, ലുപ്പെർക്കുസ്, ക്രെമെൻസിയുസ്, പത്തേർനുസ്, ദ്രോഗൊ.

ഏപ്രിൽ 17.

വി. അനിസെത്തുസ് പാപ്പ.

വി. പയസ്പാപ്പയെ തുടൎന്നു വി. അനിസെത്തുസ് പാപ്പ എ. ഡി. 165 മുതൽ 173 വരെ എട്ടുവത്സരം തിരുസ്സഭാഭരണം നടത്തി. ഇദ്ദേഹം സിരിയാ രാജ്യക്കാരനാണ്. വി. പൊലിക്കാൎപ്പു ഈ മാൎപ്പാപ്പയെ സന്ദൎശിക്കയും ഏഷ്യാക്കാരുടെ പഴയ നടപ്പനുസരിച്ചുള്ള തീയ്യതിയിൽ പെസഹാ ഘോഷിക്കുവാൻ താല്ക്കാലിക അനുമതി വാങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അനിസെത്തുസ് പ്രയോജനകരമായ പലേ നിയമങ്ങൾ ഏൎപ്പെടുത്തി. അവിശ്വാസികളുടെ ചില ചടങ്ങുകളെയും, മരിച്ചവരുടെ ശരീരങ്ങൾക്കു അയോഗ്യമായ വന്ദനകളെയും വിലക്കി. വിശ്വാസത്തെയും സന്മാർഗ്ഗ മുറകളെയും വഷളാക്കിയിരുന്ന പതിതരെ മറുതലിക്കുന്നതിൽ ഇദ്ദേഹം ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. അനിസെത്തുസ് വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി രക്തസാക്ഷിയായില്ലെങ്കിലും, വളരെ ഞെരുക്കങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും സഹിച്ചതിനാൽ വേദസാക്ഷിയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ദൈവസ്തുതി ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ മുഖം നോക്കാതെ നാം ആരോടും എതിരിടണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സിമയോൻ മെത്രാൻ, എസ്തപ്പാനോസ്, ഹാർഡിഞ്ചു, ഏലിയാസ്, ഇസിദോർ, ഹെർമോജെനെഡ്, മാർസ്യൻ, ഇന്നൊസെൻററു, റോബർട്ട്.

ഏപ്രിൽ 18.

വി. എലെവുത്തേരിയുസ്..

റോമയിൽ ജനിച്ച എലെവുത്തേരിയുസിനെ അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ അമ്മ അനൂതി അനസ്റ്റെത്തുസ് പാപ്പായുടെ സംരക്ഷണ
ത്തിനേല്പിച്ചു. സ്വഭാവഗുണത്തിന്മേൽ പ്രസാദിച്ച പാപ്പ
ബാലനെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചു വൈദികപദത്തിലേക്കും, അ
നന്തരം മെത്രാൻപദവിയിലേക്കും ഉയർത്തി ഇല്ലിരിരാജ്യത്തി
ൽ വേദപ്രചാരത്തിന്നായി അയച്ചു. ഇദ്ദേഹം അവിടെ വള
രെപ്പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. മാതൃകാജീവിതത്താലും അ
ത്ഭുതപ്രവർത്തനങ്ങളാലും എലെവുത്തേരിയുസ് ബഹുജനസമ്മ
തനായി. മതമർദ്ദകനായ ചക്രവർത്തി വിവരങ്ങളും അറിഞ്ഞു
ഈ വിശുദ്ധനെ പിടിപ്പാൻ സേവകനെ അയച്ചു. സേവക
നാകട്ടെ സത്യമതാവലംബിയായി. സ്വയം ഹാജരായ വിശു
ദ്ധനെ പീഡിപ്പിക്കാൻ ചക്രവർത്തി കല്പിച്ചു. ആദ്യം പഴുത്ത
ഇരുമ്പുകട്ടിലിന്മേൽ കിടത്തി; അനന്തരം ഉരുകിയ കീലിൽ
ഇട്ടു; പിന്നീട് യന്ത്രച്ചൂളയിൽ അടച്ചു. ഒന്നുകൊണ്ടും വിശു
ദ്ധനു ഉപദ്രവം തട്ടിയില്ല. കാരാഗൃഹത്തിൽ പട്ടിണിയിട്ടു.
അപ്പോൾ ഒരു പ്രാവു അപ്പം കൊണ്ടുകൊടുക്കുവാനുണ്ടായി.
രണ്ടു കുതിരകളുടെ വാലിന്മേൽ കെട്ടിവിട്ടു. അവയാകട്ടെ
വളരെ സൂക്ഷത്തോടുകൂടി വിശുദ്ധനെ ഒരു വനത്തിൽ കൊ
ണ്ടാക്കി. അവിടെ വിശുദ്ധൻ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു ജീവക്രൂര ശ
ത്രുക്കൾ പിടിക്കാൻ ചെന്നെങ്കിലും വന്യമൃഗങ്ങൾ പരിചരി
ക്കുന്നതുകണ്ടു അവർ ഭയന്നു. ആജ്ഞപ്രകാരം മൃഗങ്ങൾ സ്ഥലം
വിട്ടപ്പോൾ വിശുദ്ധൻ സേവകരെ അനുഗമിച്ചു ചക്രവർത്തി
യുടെ മുമ്പിൽ ഹാജരായി. ചക്രവർത്തി പുണ്യവാനെ സിംഹ
ങ്ങൾക്കിരയായി ഇട്ടുകൊടുപ്പിച്ചു. പക്ഷെ അവ അദ്ദേഹത്തെ
സ്പർശിച്ചില്ല. അനന്തരം പുണ്യവാൻ കണ്ഛേദം ചെയ്യപ്പെട്ടു.
ഇങ്ങനെ എ. ഡി. 140–ൽ എലെവുത്തേരിയുസ് വേദസാക്ഷി

യായി മരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യശരീരം ചുംബിക്കാൻ സമീപിച്ച അമ്മയേയും ചക്രവർത്തി വെട്ടിക്കൊല്ലിച്ചു. വേദസാക്ഷികളെ ആദരിച്ചു തുടരെ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്ത ദൈവം നമ്മുടെ വിശ്വാസതീക്ഷ്ണതയേയും വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: അപ്പളോനിയുസ്, ഗാൾദിൻ, ലസേരിയൻ, മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ മറിയം, അമദേയൊ, ആന്തിയാ, പെർഫെക്ക്തുസ്, കൊറേബുസ്, കൊളച്ചേരുസ്, ഗാൾദിനുസ്.

ഏപ്രിൽ 19.

വി. എൽഫീജു.

ഒരു കുലീന സാക്സൺകുടുംബത്തിൽ 954-ൽ എൽഫീജു ജാതനായി. ഇദ്ദേഹം ആദ്യം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു ആശ്രമത്തിൽ സന്യസിച്ചു. അനന്തരം താൻതന്നെ സ്ഥാപിച്ച ഒരു ആശ്രമത്തിൽ ആദ്യത്തെ ആബട്ടായി. 30-ാമത്തെ വയസ്സിൽ വിൻചെസ്റ്റർമെത്രാനായ എൽഫീജു 22 വത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാൻററർബറി മെത്രാപ്പോലീത്തയായി ഭരണമേററു. 1011-ൽ ഡെയിൻകാർ കെൻററിൽഇറങ്ങി കാൻററർബറിമുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം തടവുകാരനായി കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. വിമോചനത്തിനു വലിയ സംഖ്യ പ്രതിഫലം കിട്ടുമെന്നായിരുന്നു കൊണ്ടുപോയവരുടെ പ്രതീക്ഷ. എന്നാൽ അതിലേക്കു തന്റെ പള്ളികളേയൊ കൂടുതൽ ദരിദ്രസ്ഥിതിയിലാക്കാനും, ദരിദ്രർക്കു ഉപകരിക്കുന്ന പണം തനിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനും എൽഫീജു തീരെ സമ്മതിച്ചില്ല. പണം കിട്ടാതായപ്പോൾ ഡെയിൻകാർ ഇദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി ദേഹോപദ്രവം ഏല്പിക്കയും, അതിൽവെച്ചു എൽഫീജു മൃതനാകയുംചെയ്തു. 1012 ലെ ഉയിർപ്പുദിനത്തിൽ ഗ്രീൻവിച്ചിൽവെച്ചു്, തന്റെ ഘാതകർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് മരണം കൈവരിച്ച ഈ പുണ്യദേഹം ആദ്യം ലണ്ടനിലെ സെൻറുപോൾ ദേവാലയത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീടു കാന്യ

ട്ടരാജാവിനാൽ കാൻറർബറിയിൽ പുനഃസംസ്ഥരിക്കപ്പെട്ടകയുണ്ടായി. സാധുസംരക്ഷണോദ്ദേശത്തിലുള്ള മുതലിൻെറ ഉടമസ്ഥന്മാരായിട്ടല്ല, പ്രത്യുത സൂക്ഷിപ്പുകാർ മാത്രമായിട്ടാണു് കർത്തവ്യമുള്ളവർ തങ്ങളെ പരിഗണിക്കേണ്ടതു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ക്ലെഷൻസിയുസ്, പഫ്നൂസിയുസ്, ലെയൊനവമൻപാപ്പ, ഉർസ്മാൻ, തീമോൻ, ഹെമ്മോജെനെസ്, എക്സ്വെടീസിയുസ്, ഗാലത്തും, സേംക്രട്ടീസ്, ഡെന്നീസ്.

ഏപ്രിൽ 20.

വി. അഗ്നേസാ.

ടസ്കനിയിലെ ഒരു കുലീന കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച അഗ്നേസാ ബാല്യംമുതല്ക്കേ ഏകാന്തജീവിതത്തിനു വളരെ തല്പരയായിരുന്നു. 9 വയസ്സായപ്പോൾ ഒരു ഡൊമിനിക്കൻ മഠത്തിൽചേർന്നു. ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ അഗ്നേസാ ഭൂമിയിൽനിന്നുയരുക സാധാരണമായിരുന്നു. മഠത്തിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷക്രൂടിയായപ്പോൾ സൽകൃത്യങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഉപവാസത്തോടെ മററു താപസക്രിയകളും അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. പാരവശ്യം നിമിത്തം നിശ്ചിതസമയത്തു ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ മാലാഖാ പ്രത്യക്ഷനായി അതു സാധിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഈശോമ്ശിഹായും, ദേവമാതാവും, മാലാഖാമാരും പലപ്പോഴായി അഗ്നേസാസ്സു കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. പുണ്യവതി രോഗബാധിതയായപ്പോൾ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളും അസാമാന്യക്ഷമയോടെയാണു് സഹിച്ചതു്. പുണ്യത്തിൽ ഉപരിയുപരി വർദ്ധിച്ചു 1317–ൽ അഗ്നേസാ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു ബാല്യംമുതല്ക്കേ അഭ്യസിക്കുന്ന സുകൃതമാണു് ശാശ്വതമായി നിലനില്ക്കുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:– സെർഫ്, സ്ലവോനിയായിലെ ജെയിംസ് സൽഫിഷ്യസ്, സെർവീലിയൻ, വിക്ടർ, സേംത്തിക്കസ്, സേനൊതെയോത്തിയൂസ്, ആഞ്ഞെസ്, മർസലിൻ, മാച്ചിയൻ.

ഏപ്രിൽ 21.

വി. അൻസ്ലെം.

ഇറലിയിലെ പീഡ്മണ്ടിലാണ് അൻസ്ലെം ജനിച്ചതു്. 15 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ വൈദികവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ അതിനനേരിട്ട പ്രതിബന്ധം നിമിത്തം അൻസ്ലെമിന്റെ ശ്രുശ്രൂഷാന്തി കുറെ ക്ഷയിച്ചുപോയി. മാതൃമല്ല ഭവനം വിട്ട സ്വതന്ത്രനായി ഫ്രാൻസിൽചെന്നു പലേ സ്കൂളുകളിലും പഠിച്ചു. അനന്തരം വീണ്ടും ദൈവവിളി പ്രാപിച്ചവനായി 27 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ നോർമണ്ടിയിലെ ഒരു ബെനഡിക്ടിൻ ആശ്രമത്തിൽചേർന്നു. കുറേക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടത്തെ ശ്രേഷ്ഠനുമായി. പുണ്യത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും വലിയ ഖ്യാതി നേടിയ അൻസ്ലെംമിനെ വില്യം റൂഫുസ് രാജാവു തന്റെ കുമ്പസാരക്കാരനാക്കുകയും, അനന്തരം കാൻറർബറി മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നാമകരണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതോടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ ജീവിതകാലവും ആരംഭിച്ചു. രാജാവു പള്ളി ആദായങ്ങളും അപഹരിക്കുവാനും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശാസനങ്ങളും നിരസിക്കുവാനും തുടങ്ങി. അനന്തരം രാജാവായ ഹെൻറിപ്രഥമൻ മെത്രാന്മാക്കു മോതിരവും സ്ഥാനവടിയും നൽകുന്ന അവകാശം സ്വാധീനമാക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. ഈ വയ്പ്പോരിനും എതിരായി അൻസ്ലെം ധീരതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്മൂലം രാജാവു അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തി. എങ്കിലും അവസാനം രാജാവു വഴങ്ങുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. ക്ലേശാവഹമായ ജീവിതമദ്ധ്യേ അൻസ്ലെം പലേ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതി, ദൈവീകശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവെന്ന നാമത്തിനു അർഹനായിത്തീർന്നു. ദേവമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയിൽ അൻസ്ലെം അദ്വിതീയനായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് അമലോത്ഭവമാതാവിന്റെ തിരുനാൾ പടിഞ്ഞാറൻദിക്കിൽ ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചതു്. ഈ വിശുദ്ധൻ

1109–ൽ നിയ്യാതനായി. സഭയുടെ അവകാശസംരക്ഷണത്തിനു അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവൻ, പിശാചിനെതിരായി ദൈവത്തിന്റെ പക്ഷത്തുനിന്നു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.

മറവു വിശുദ്ധന്മാർ: ഹെർലുയിൻ, ലാൻഫ്രാങ്കു, അനിസ്സാംസിയൂസ് വനവാസി, ബെവുനൊ, എയിൻഗാൻ, മർല്ലുബിയൂസ്, സിമയോൻ, അരാത്തോർ, കൊളാത്തൂസ്, അപ്പോള്ളൊ, കൊൺറാദ്ചർസാം.

ഏപ്രിൽ 22.

വി. ലെയോനിദെസ്.

സെവേരുസ് ചക്രവത്തിയുടെ വാഴ്ചയിൽ 10–ാംവത്സരം എ. ഡി. 202–ൽ സാമ്രാജ്യം മുഴുവനിലും, പ്രത്യേകിച്ചു ഈജിപ്തിലും ഒരു കഠിന മതമർദ്ദനം നടന്നു. വേദസാക്ഷികളായി അലക്സാന്ത്രിയായിൽ മരിച്ചവരിൽ പ്രമുഖൻ ലെയോനിദെസാണു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമ പുത്രനായിരുന്ന മഹാനായ ഓറിജൻ. ഓറിജന്റെ അസാധാരണ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തിലും ഭക്തിവാസനയിലും പിതാവു അതീവസന്തുഷ്ടനായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. ശൈശവത്തിൽ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ട ഓറിജൻ ഉറങ്ങുമ്പോൾ പിതാവു സമീപിച്ചു പലപ്പോഴും അവന്റെ കുട്ടിയുടെ മാറ്റിൽ വസ്ത്രം നീക്കി ഹൃദയഭാഗത്തു, അതു പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ വാസസ്ഥാനമെന്നു പറഞ്ഞു, ചുംബിക്കുമായിരുന്നു. മതമർദ്ദനത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട ലെയോനിദെസ് കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കുമ്പോൾ 17 വയസ്സുണ്ടായിരുന്ന ഓറിജനും വേദസാക്ഷിയാകുവാൻ ആശിച്ചു അങ്ങോട്ടു യാത്രയാരുമ്പെട്ടു. അമ്മയാകട്ടെ അതു തടയുവാൻ കരുതി അയാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ പൂട്ടിവെക്കുകയുണ്ടു ഉദ്ദേശം സാദ്ധ്യമായില്ല. എങ്കിലും പിതാവിനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഓറിജൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു വിശിഷ്ടമായ കത്തയച്ചു. ലെയോനിദെസ് 202–ൽ തല വെട്ടപ്പെട്ടാണു വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചതു. വസ്തുക്കളെല്ലാം കണ്ടുകെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഏതു നഷ്ടവും ദൈവപരിപാലനയാൽ പരിഹരിക്കപ്പെടാൻ കഴിയുന്നതാണു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സോത്തേർപാപ്പ, കായുസ് പാപ്പ, അസാ ടെസ്, താർബ, എപ്പിപ്പോഡിയൂസ്, അലക്സാണ്ടർ, തെയൊദോരൂസ്, ഒപ്പെർത്തൂനാ, റൂഫൂസ്, ലെയൊനാർഡ്, പർമേനിയൂസ്.

ഏപ്രിൽ 23.

വി. ഗീവറുഗീസ്.

ഗീവറുഗീസ് 275—ൽ ക്രിസ്തീയ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു കപ്പദോച്ചിയായിൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിലേ സൈന്യസേവനം സ്വീകരിച്ചു. ഡയൊക്ലേഷ്യൻ ചക്രവത്തിയുടെ പ്രീതിപാത്രമായി, ഒരു അംഗരക്ഷകനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ചക്രവർത്തി മതമർദ്ദനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഗീവറുഗീസ് അതു പ്രതിഷേധിക്കയും പരസ്യമായി അദ്ദേഹത്തെ ശാസിക്കയും ചെയ്തു. ചക്രവത്തി ഗീവറുഗീസിനെ വശത്താക്കാൻ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിഫലമായതേയുള്ളൂ. വിഗ്രഹാരാധനക്കായി ഗീവറുഗീസ് അമ്പലത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ വിശുദ്ധൻ അവിടെ കുരിശടയാളം വരച്ചപ്പോൾ വിഗ്രഹങ്ങൾ തകരുകയും പിശാചുക്കൾ അലറി പുറത്തുപോകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ കാണികൾ പലരും മാനസാന്തരപ്പെടുകയുണ്ടായി. കോപിച്ച ചക്രവത്തി ഗീവറുഗീസിനെ പലേ തരത്തിൽ പീഡിപ്പിച്ചു. ഇരുമ്പുചക്രത്തിൽ ബന്ധിച്ചു ചുറ്റിച്ചതിനാൽ ദേഹം മുഴുവനും ഉടഞ്ഞു തകർന്നു. ഗീവറുഗീസിന്റെ ധീരതയെ ഏവരും പ്രശംസിച്ചു. അതു സഹിക്കാഞ്ഞ ചക്രവത്തി 303—ൽ ഗീവറുഗീസിന്റെ തല വെട്ടിക്കയാണുണ്ടായതു. അന്നു മുതൽ ഗീവറുഗീസിന്റെ നേരെയുള്ള ഭക്തി എവിടേയും പ്രചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. വി. ഗീവറുഗീസ് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥനാണു. ഈ വിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ അവിടെ നൈറ്റു സ്ഥാനികളുടെ ഒരു സഭയുണ്ടു. ഒരു ഘോരസർപ്പത്തിൽനിന്നും ഒരു സുന്ദരനായകയെ ഈ വിശുദ്ധൻ രക്ഷിച്ചതായി ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ടു. ധൈര്യമില്ലെ

ങ്കിൽ ജ്ഞാനവും നീതിയും ഫലപ്പെടാതെ പോയേക്കും.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: അഡർബെർട്ട, ജെരാർഡ, ഇനബ്ബാർ, അക്കില്ലെവുസ്, മരോട്ടസ്,

ഏപ്രിൽ 24.

വി. ഫിദേലിസ്.

കുലീനരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നും ഫിദേലിസും 1577–ൽ ജർമ്മനിയിലെ സിഗ്മറിങ്കനിൽ ജനിച്ചു. ബാല്യം മുതല്ക്കേ ക്രൂരാശാസ്വീകരണത്തിനും, ദിവ്യകാരുണ്യ സന്നിധിയിൽ അധിക സമയം ചിലവിടുന്നതിനും വളരെ തല്പരനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ആദ്യം ഒരു വക്കീൽജോലിയാണും സ്വീകരിച്ചതു്. എന്നാൽ ആ ജോലിയും ഒരു നല്ല ക്രിസ്തീയജീവിതവും തമ്മിൽ വലിയ പൊരുത്തമില്ലെന്നു കാണുകയാൽ ഫിദേലിസ് കപ്പൂച്ചിൻ സഭയിൽ ചേർന്നു ഒരു കഠിന താപസജീവിതം ആരംഭിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി വളരെ ഗ്രീക്കുശീശ്മക്കാർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. പുതുതായി ആരംഭിച്ച പ്രചരണതിരുസ്സംഘം ഇദ്ദേഹത്തെ കാൽവിൻ പാഷണ്ഡക്കു എതിരായി പ്രസംഗിക്കുവാൻ സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിലേക്കയച്ചു. വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കാൻ ആശിച്ചിരുന്ന ഫിദേലിസിനു ഈ നിയമനം വളരെ പ്രസാദജനകമായി. ഇദ്ദേഹം സേവിസിൽ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ ഒരു കൽവിനിസ്റ്റ് അദ്ദേഹത്തിനു എതിരെ വെടിവെച്ചെങ്കിലും അതു ദേഹത്തിൽ ഏല്ക്കുകയുണ്ടായില്ല. ധീരതയോടെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ച ഫിദേലിസിനെ പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുകാർ വളഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ നവീന തത്വങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധിച്ചു. സ്ഥിരചിത്തതയോടെ അതിനെ പ്രതിഷേധിച്ച ഫിദേലിസിനെ അവർ കുത്തിയും വെട്ടിയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പ്രചരണാതിരുസ്സംഘത്തിന്റെ ആദ്യവേദസാക്ഷി 1622–ൽ തന്റെ മോക്ഷകിരീടം പ്രാപിച്ചു. നമ്മുടെ സഹായംകൂടാതിരുന്നാൽ നശിച്ചുപോകുമെന്ന ആത്മാക്കളെ നാം

ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നതു്, അൾത്താരിൽ വെക്കുന്ന പുഷ്പങ്ങളും തിരികളും മുത്തുകളുമായ കാഴ്ചകളേക്കാൾ വിലയുള്ളതാണു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മെല്ലിത്തുസ്, ബോന, ദോദ, റോബർട്ട്, മേരി എവുപ്രാസ്യാ, സാബാസ്, നെയോൻ, ലൊങ്കിനൂസ്, ഹൊനോരിയുസ്, ഗ്രിഗരി, എഗ്ബെർട്ടു.

ഏപ്രിൽ 25.

വി. മർക്കോസ്.

അപ്പസ്തോലപ്രഭുവായ വി. പത്രോസിനാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനാണു് മർക്കോസ്. എബ്രായ ഗോത്രക്കാരനായ ഇദ്ദേഹം പത്രോസിനെ അനുഗമിച്ചു റോമയിലേക്കുപോയി അവിടെ ശ്ലീഹായുടെ സിക്രട്ടറിയൊ, വ്യാഖ്യാതാവൊ ആയിരുന്നു. പത്രോസ് മർക്കോസിനെ പുത്രനിർവ്വിശേഷം പരിഗണിച്ചുകാണുന്നു. ദിവ്യ രക്ഷകൻെറ ചരിത്രം പത്രോസ് പ്രസംഗിച്ചിരുന്നതു് എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ റോമാക്കാർ മർക്കോസിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. പത്രോസിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണു് മർക്കോസിൻെറ സുവിശേഷം. ഇതിൽ മററു സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്ത പലതും ദിവ്യനാഥനെപ്പററി വിശദമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. മർക്കോസ് ഈജിപ്തിൽ പോയി പലരേയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി അലക്സാണ്ട്റിയാപ്പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. ഈജിപ്തിൽ വർദ്ധിച്ച വനവാസികളുടേയും സന്യാസികളുടേയും പിതാവായി മർക്കോസ് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ദീർഘകാലം അലക്സാണ്ട്റിയാപള്ളി ഭരിച്ചശേഷം മർക്കോസ് പുറജാതിക്കാരാൽ പിടിച്ചു തടവിലാക്കപ്പെടുകയും, പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, എ. ഡി. 64–ൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ വിശുദ്ധൻെറ പൂജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വെനീസിലാണിരിക്കുന്നതു്. വി. മർക്കോസിനെപ്പോലെ ദിവ്യനാഥൻെറ പ്രതിമയും തിരുവചനങ്ങളും വിശദമായി നമ്മുടെ ബോധത്തിൽ നാം രൂപീകരിച്ചു സംഗ്രഹി

ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മാക്കും, അനിയാനസ്, ഫെബാദിയുസ്, ഈവിയ, കേബിയുസ്, മീലിക്സ്, എവോദിയുസ്, കലീസ്റ്റും, എർമീൻ, ഹീലൊ.

ഏപ്രിൽ 26.

വി. ക്ലീറ്റസും മർസേലീനുസും.

വി. ക്ലീറ്റസ് റോമിലെ മൂന്നാമത്തെ മെത്രാനും, വി. ലീനസിനു അനന്തരഗാമിയായ പാപ്പയുമാണു്. ഈ പിന്തുടച്ചതന്നെ വി. പത്രോസിന്റെ ആദ്യശിഷ്യന്മാരിൽ ഉൾപ്പെട്ട ക്ലീറ്റസിന്റെ യോഗ്യത പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹം 12 വത്സരം ഭരിച്ചശേഷം എ. ഡി. 89—ൽ വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കയും, വത്തിക്കാനിൽ വി. ലീനസിന്നരികെ സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വി. മർസെലീനസ് 296—ൽ വി. കായുസിനെ തുടർന്നു പാപ്പയായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഡയോക്ലേഷ്യൻ മതമർദ്ദനം ആരംഭിച്ചു. മർസെലീനസ് 8 വത്സരം ഭരിച്ചശേഷം 304—ൽ നിഷ്ഠുരനായി. രക്തം ചിന്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും സഹിച്ച നിരവധി ക്ലേശങ്ങൾ നിമിത്തം അദ്ദേഹം വേദസാക്ഷിയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്. നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗം ക്ലേശങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും സഹിക്കുന്നതാണെന്നും നാം ക്രുടെക്രുടെ ഓർക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: റിക്കാരിയുസ്, പസ്സാസിയുസ്, നീസ്സായിലെ ഗ്രിഗരി, ബസിലേവുസ്, ക്ലാരൻസ്, ലുച്ചീദിയുസ്, എക്സുപ്പ്രാൻസിയാ.

ഏപ്രിൽ 27.

വി. സീത്താ.

ഇറ്റലിയിലെ മൊൺസെ ഗ്രാഡി ഗ്രാമത്തിൽ 1218—ൽ ദരിദ്ര മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു സീത്താ ജാതയായി. അവരുടെ ശൈശവം മുതല്ക്കു സിദ്ധിച്ച ശിക്ഷണം ഉത്തമമായി

രുന്നു. 12 വയസ്സായപ്പോൾ സീത്താ ഒരു ഫറവോനെല്ലിയുടെ ഒരു ദാസിയായി തുടർന്ന് 48 വത്സരം അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തു-സ്വകൃത്യങ്ങൾക്കു പുറമെ സഹഭൃത്യകളുടെയും ജോലിയും അവൾതന്നെ പലപ്പോഴും നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. ജോലികളെല്ലാം നേരത്തേ നിറവേറ്റിയശേഷം സീത്താ ദിവസേന പള്ളിയിൽപോയി തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കയും ക്രിസ്തുശരീരം സ്വീകരിക്കയും പതിവാണു്. അവൾ സൽഗുണസമ്പന്നയായിരുന്നിട്ടും സഹഭൃത്യകളും യജമാനനും അവളെ ആവിധം വീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. തന്മൂലം വിദ്വേഷഫലമായി അവൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്ന ക്ലേശം ചില്ലറയല്ലായിരുന്നു. എല്ലാം ക്ഷമയോടെ അധിക കാലം സീത്താ സഹിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ അഭിപ്രായം മാറിവീണു. അപ്പോൾ ആ കുടുംബത്തിന്റെ ഭരണഭാരവും സീത്തായുടെ സ്വാധീനത്തിലായി. എന്നാലും സീത്താ അശേഷം അഹങ്കരിച്ചില്ല. അവൾ ദരിദ്രരോടും വളരെ അനുകമ്പാപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. അവൾക്കായി അധികമധികം ധാന്യം ധർമ്മംകൊടുത്തതിൽ യജമാനൻ കോപിച്ചേക്കുമോയെന്നു ഭയന്ന സീത്താ പിന്നീടു അറയിൽനോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ധാന്യം ഒട്ടും കുറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതായി കണ്ടു. അപ്പം ഉണ്ടാക്കേണ്ട സമയം ധ്യാനത്തിൽ ലയിച്ചുപോയതിനാൽ പരിഭ്രമിച്ചു സീത്താ അടുക്കളയിൽ ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അത്ഭുതകരമായി അവിടെ അപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനു സീത്താ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചുവന്നു. പുണ്യസാംഗോപാംഗത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന സീത്താ 1278–ൽ ഭാഗ്യനിദ്രപ്രാപിച്ചു. പുണ്യവതി ചെയ്ത അനവധി അത്ഭുതങ്ങളിൽ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കുകപോലും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. 300 വത്സരം കഴിഞ്ഞിട്ടും മൃതദേഹം അഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. ദാസീദാസന്മാരുടെ പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥയാണു് സീത്താ. "പ്രയത്നിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക; എന്നാൽ നീ രക്ഷപ്പെട്ടും," എന്നൊരു ആഹ്വാ

നമാണ° വി. സീത്തായുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു നമുടെ മന സ്സിൽ മുഴങ്ങുന്നതു.

മറവു വിശുദ്ധന്മാർ: ആന്തിമുസ്, അനസ്താസിയുസ് പാപ്പ, പീ ററർ കനീസിയുസ്, കാസ്സർ, തെർത്തുല്ലിയൻ, തെയോഫിലുസ്, തെ യൊദോർ.

ഏപ്രിൽ 28.

വി. വിററാലിസ്.

വിററാലിസ° ഇററലിയിലെ മിലാൻപട്ടണവാസി യാണ°. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും, പുത്രന്മാരായ ഗെവ്വാസി സും പ്രൊത്താസിസും വേദസാക്ഷികളായി മരിച്ചു. വിററാ ലിസ° റവെന്നായിൽ ചെന്നപ്പോഴം അവിടെ മരണത്തിനു വി ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഉർസിച്ചീനുസ° വിശ്വാസത്തിൽ അല്പം ചഞ്ചലപ്പെട്ടുന്നതറിഞ്ഞു° ആയാളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. തന്മൂ ലം ആയാളം ധീരതയോടെ വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കയും മൃത ദേഹം വിററാലിസ°കൊണ്ടുപോയി സംസ്കരിക്കയും ചെയ്തു. ഇവയെല്ലാം അറിഞ്ഞ വിധിയാളൻ പൌളീനുസ° വിററാലി സിനെ പിടിപ്പിക്കയും ജീവനോടെ മണ്ണിൽ മൂടി കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. നാം വേദസാക്ഷികളായി മരിക്കാനുള്ളവരല്ലെങ്കിലും നമുടെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ത്യാഗരൂപിയിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടി രുന്നാൽ നാം ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവരും മരിക്കുന്ന വരുമാകും.

മറവു വിശുദ്ധന്മാർ:— ടീമിമുസ്, തെയൊദോരാ, പൊള്ളിയൊ, ക്രോനാൻ, പത്രീച്ചിയുസ്, കരിശിന്റെ പൌലോസ്, വലേരിയാ, പ്രൊത്താസിയുസ്, വിത്താലിസ്, മാക്കു, മെനാണ്ടർ, പംഫീലുസ്, പ്ലൂദെൻസിയുസ്, ലൂദൊവിക്കുമരി.

ഏപ്രിൽ 29.

വേദസാക്ഷി വി. പത്രോസ്.

പത്രോസ° 1205-ൽ പാഷണ്ഡരായ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു ഇററലിയിലെ വെറോനായിൽ ജനിച്ചു. ബാലൻ ഒരു

കത്തോലിക്കാ സ്കൂളിൽചേൎന്നു് സത്യവിശ്വാസമാണു് പഠിച്ചറിഞ്ഞതു്. അതിൽ അവൻ അചഞ്ചലമായി നിലനിന്നു. 15-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ബൊളോഞ്ഞായിലെ ഡൊമിനിക്കൻ സഭയിൽ ചേരുകയുംചെയ്തു. മാത്രമല്ല, ഗുരുപ്പട്ടമേററശേഷം ലൊമ്പാർഡിയിലെ പാഷണ്ഡരോടു പ്രസംഗിച്ചു അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. "നിൻെറ വിശ്വാസം ക്ഷയിക്കയില്ല; സഹോദരന്മാരെ നീ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തും" എന്നൊരു അശരീരിവാക്യം കേൾപ്പാൻ പത്രോസിനു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ഇദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കയിൽ കൂടിയിരുന്ന അനേകം ശ്രോതാക്കൾക്കു ഒരു മേഘം കഠിനമായ സൂര്യരശ്മികളിൽനിന്നു രക്ഷ നൽകി. പത്രോസ് ഒരിക്കൽ അന്യായമായ അപരാധത്തിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കാരാഗൃഹത്തിലായി. ആ ഘട്ടത്തിൽ "ഞാൻ എന്തുകുററം ചെയ്തിട്ടാണു് കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടതു്?" എന്നു ഒരു ക്രൂശിതരൂപത്തിൽനിന്നു കേട്ടതു പത്രോസിനു വലിയ ആശ്വാസം നൽകി. പാഷണ്ഡർ പത്രോസിനെ കോടാലികൊണ്ടു തലയിൽ വെട്ടി മുറിപ്പെടുത്തി. ഒഴുകിയ രക്തത്താൽ പത്രോസ് "ആ കാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നു നിലത്തെഴുതി. അപ്പോൾ അവർ മാർവിൽ കുത്തി പത്രോസിനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായതു്. പാഷണ്ഡരാൽ ചുററപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന നാം അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിക്കുകതന്നെയെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുണ്ടൊ?.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:- മൊളെസ്മയിലെ റോബർട്ടു, ഹൂഗു, ഫിയാക്നാ, അന്തോനിയ, ഫ്റാങ്കു, തീച്ചിക്കുസ്, തോർപ്പെസ്, അഗാപ്പിയുസ്, പൌളീനുസ്, തെൎത്തുല്ലാ.

ഏപ്രിൽ 30.

സിയെന്നായിലെ വി. കത്രീന.

കത്രീന ഇററലിയലെ സിയെന്നായിൽ ഒരു എളിയ വ്യാപാരിയുടെ മകളായി 1347-ൽ ജനിച്ചു. ഇവൾ ഒരു ദുർഘ

ടഫ്ലട്ടത്തിൽ തിരുസ്സഭയ്ക്കു ആദരവുകാരിയായിരിക്കാൻ ദൈവം തിരുച്ചിത്തമായി. കൂട്ടിയായിരുന്നപ്പോഴേതന്നെ പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു അവൾക്കു പ്രിയംകരം. ഗോവണിപ്പടി ഓരോന്നും ഓരോ "നന്മനിറഞ്ഞമറിയം" ചൊല്ലി കയറിയിരുന്നതിനു സമ്മാനമായി കത്രീനായ്ക്കു കർത്താവു ഒരിക്കൽ മഹതത്തോടെ കാണപ്പെട്ടു. ഏഴു വയസ്സിൽ അവൾ കന്യകാവ്രതം നേർന്നു. വിവാഹം നിരസിച്ചതിനു വലിയ ക്ലേശം സഹിപ്പാൻ അവൾ നിർബന്ധിതയായി. കത്രീനായെ ദിവ്യരക്ഷകൻ ധരിപ്പിച്ച ഒരു മോതിരം മറ്റുള്ളവർക്കു അദൃശ്യമായി എന്നും അവളുടെ വിരലിൽ കിടന്നിരുന്നു. ദിവ്യദർശനങ്ങൾ അപൂർവ്വമായിരുന്നില്ല. തിരുമുറിവുകളുടെ കലയും അവൾക്കു ലഭിച്ചു. 15–ാമത്തെ വയസ്സിൽ കത്രീന വി. ദൊമിനിക്കോസിന്റെ 3–ാംസഭയിൽ ചേർന്നു സ്വന്തം പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽതന്നെ പാർത്തിരുന്നു. ഈ ഫ്ലട്ടത്തിലാണ് കത്രീന തിരുസ്സഭയുടെ പ്രത്യേക സേവനത്തിനു ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. അവൾ മാപ്പാപ്പായിൽനിന്നുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി ഇറലിയിൽ പലേടത്തും സഞ്ചരിച്ചു് മറുതലക്കാരെ പാപ്പയോടുള്ള വഴക്കത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പലരേയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. കത്രീനയുടെ പ്രേരണ നിമിത്തമാണു് ഗ്രിഗരി 11–ാമൻ പാപ്പ അവിഞ്ഞോൺ വിട്ടു റോമയിലേക്കു പോയതു. രാജാക്കന്മാരെയും രാജ്ഞിമാരെയും തന്റെ എഴുത്തുകൾകൊണ്ടു കത്രീന സൽപഥത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. അന്തിപ്പാപ്പയെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കർദ്ദിനാളന്മാരെ കത്രീന ശാസിച്ചു. ഊർബർ 6–ാമൻ പാപ്പയ്ക്കു കത്രീന ഒരു ആലോചനക്കാരിയായിരുന്നു. വലിയ പശ്ചിമശീശ്മ കത്രീന മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു വളരെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദുഷ്പ്രേരണകളിൽ തോൽവിയടഞ്ഞ പിശാചുക്കൾ കത്രീനയെ കഠിനമായി ദേഹോപദ്രവമേല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എല്ലാം ദൈവത്തിനും തിരുസ്സഭയ്ക്കുംവേണ്ടി സഹിച്ച കത്രീന റോമയിൽ വെച്ചു 33–ാമത്തെ വയസ്സിൽ

1380–ൽ നിര്യാതയായി. കർത്തൃനസ്വമനസാ ഏകാന്തധ്യാനസംതൃപ്തി പരിത്യജിച്ചു സഭയ്ക്കും സഭാതലവനുംവേണ്ടി യത്നിച്ചു. നാം സഭയ്ക്കും പാപ്പായ്ക്കും വേണ്ടി എന്തു ചെയ്യുന്നു?.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മാക്സിമുസ്, സോഫിയാ, എക്കോൺവാൾഡ്, അജ്ഞാതൻ, എവുത്തോപ്പിയുസ്, പൊമ്പോനിയുസ്, ദൊനാത്തുസ്, ലോരൻസ്, ജോസഫ് കൊത്തലെങ്കോ.

മേയ് 1.

വി. പീലിപ്പോസും ചെറിയാക്കോബും ശ്ലീഹന്മാർ.

ഈശോമ്ശിഹാ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി ആദ്യം തിരഞ്ഞെടുത്തവരിൽ ഒരുവനാണ് പീലിപ്പോസ്. ശ്ലീഹായിലെ ബേസനിയാക്കാരനായ ഇദ്ദേഹത്തെ കർത്താവു യൂദയായിൽനിന്നു ശ്ലീഹായിലേക്കു പോകുമ്പോൾ കണ്ടു, "എന്റെ പിന്നാലെ വരിക" എന്നുപറഞ്ഞു വിളിച്ചു. പീലിപ്പോസ് ഉടനെ വഴങ്ങി. മാത്രമല്ല, നത്താനിയേലിനേയും ക്രൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ അന്ത്യഭാഷണത്തിൽ പിതാവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ "കർത്താവേ, ആ പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിക്കുക, അതുമതി" എന്നു പ്രസ്താവിച്ചതും പീലിപ്പോസാണ്. ഇദ്ദേഹം കിഴക്കേ അസ്യായിലും മറ്റും ഫലപ്രദമായി വേദം പ്രസംഗിച്ചു. എ.ഡി. 54–ൽ ക്രൂശിതനായി മരിച്ചു.

ഒരു ശ്ലീഹായും ലേഖനകർത്താവുമായ വി. ചെറിയാക്കോബു ശ്ലീഹായിലെ കാനാദേശക്കാരനും കർത്താവിന്റെ അടുത്ത സംബന്ധിയുമായിരുന്നു. ഉത്ഥിതനായ കർത്താവിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകദർശനം ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. ചെറിയാക്കോബു 30 വത്സരം ജറൂസലം മെത്രാനായി ഭരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി, പ്രായശ്ചിത്തം, പ്രാർത്ഥന എന്നിവ നിമിത്തം നീതിമാനെന്നൊരു അപരനാമം യൂദന്മാരിൽപോലും വ്യാപിച്ചു.

യാക്കോബു നീതിബ്രഹ്മചാരിയും മഹാ താപസനുമായിരുന്നു ജറൂസലം തിരുസംഘത്തിൽ വി. പത്രോസിനും പൌലോസിനും അരികെ ഇരുന്നവനും, അവസാനം സംസാരിച്ചവനും ചെറിയാക്കോബാണു്. പൌലോസു് കേസറിന്റെ പക്കൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു രക്ഷ നേടിയതിന്റെ പക യൂദന്മാർ പോക്കിയതു എ. ഡി. 63–ൽ ചെറിയാക്കോബിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊന്നിട്ടാണു്. പീലിപ്പോസും ചെറിയാക്കോബും അടുത്തടുത്തു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ അവരുടെ സ്മരണ ഒരു ദിവസം ഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. പീലിപ്പോസു് വിശ്വാസവും, ചെറിയാക്കോബു് പ്രവൃത്തനങ്ങളുമാണു് അധികം പ്രസംഗിച്ചതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അസാഫ്, മാർക്കേവു, സിഗിസ്മൂണ്ടു, അന്തേയൊംളസ്, ബ്രിയെവുക്കു, അമാത്തോർ, ആച്ചിയുസ്, അക്കേവൊളസ്, ഗ്രാത്താ, പെരഗ്രീൻ, ഒരിയെൻസിയുസ്, പേഷ്യൻസ്, അലേയൊംളസ്, എരമിയാസ് ദീർഘദർശി.

മേയ് 2.

വി. അത്തനാസിയുസ്.

അത്തനാസിയുസു് മൂന്നാം ശതാബ്ദമദ്ധ്യത്തിൽ ഈജിപ്തിലെ അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ ജനിച്ചു. ബാലന്റെ ഭക്തിയിലും ബുദ്ധിയിലും ഉണ്ടായ പുരോഗതി അനുപമമായിരുന്നു. അത്തനാസിയുസു് ആരിയൻ പാഷണ്ഡതാധപംസകനാകുവാൻ ദൈവം തിരുച്ചിത്തമായി. ഒരു ഡീക്കനായിരിക്കുമ്പോഴത്തന്നെ സ്വന്തം മെത്രാനെ അനുഗമിച്ചു് 325–ൽ കൂടിയ നിഖ്യാസൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കയും, അവിടെ അദ്ദേഹം ഏവരുടേയും പ്രശംസക്കു് അർഹനാകയും ചെയ്തു. ഈ സൂനഹദോസിലാണു് ആരിയൻപാഷണ്ഡത ശപിക്കപ്പെട്ടതു്. അധികം താമസിയാതെ അത്തനാസിയുസു് അലക്സാണ്ഡ്രിയാ പേട്ടിയാർക്കായി 46 വത്സരം ഭരണം നടത്തി. ഈ കാലമത്രയും അദ്ദേഹം പാഷണ്ഡതയോടു എതിരിട്ടും ജിവാപായ

ത്തിനു വിധേയനായിട്ടുമാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയതു. അത്തനാസിയുസ് ആരിയുസിനെ കത്തോലിക്കാ ഐക്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ചക്രവർത്തി കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോൾ പേട്റിയാർക്കിനോടു അതു ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആരിയുസ് സോഫിയാ ദേവാലയത്തിലേക്കു ആഘോഷ സമന്വിതം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പേതന്നെ അകാലമൃതിയടഞ്ഞു. ചക്രവർത്തിമാർ നാലുപേരോടു അത്തനാസിയുസിനു എതിരിടേണ്ടിവന്നു. അഞ്ചുപ്രാവശ്യം നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. സഹിദൂഷ്യാരോപണങ്ങളും ജീവാപായങ്ങളും അനവധിയാണ്. വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിൽ അത്തനാസിയുസ് അതിധീരനായിരുന്നു. അത്ര തന്നെ സൌമ്യവും എളിമയും പ്രജാവാത്സല്യവും പുണ്യസമ്പത്തും അദ്ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം തിരുസ്സഭയുടെ പ്രധാന മല്പാന്മാരിൽ ഒരാളാണ്. 371-ൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു. ലോകവസ്തുക്കളെല്ലാററിനേക്കാളും സത്യവിശ്വാസം വിലയേറിയതാണ്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: എക്സുപ്പേരിയുസ്, ജർമ്മാനൊ, സെലസ്റ്റീൻ, നെയോപ്പൊളുസ്, സത്തുർനീനുസ്, അന്തൊനയിൻ, സോവു.

മേയ് 3.

തിരുസ്ലീവാ കണ്ടെടുത്ത തിരുനാൾ.

മനുഷ്യരക്ഷക്കായി കർത്താവു തൂങ്ങിമരിച്ച കുരിശു ഏറെക്കാലം മണ്ണിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു. പുറജാതിക്കാർ ആ പാവനസ്ഥലം അറിയപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിരത്തുകയും, ശുദ്ധമാന കുരിശു കിടന്നിടത്തു വീനസ്ദേവിയുടെ അമ്പലവും, കർത്താവു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിടത്തു ജൂപ്പിററിന്റെ അമ്പലവും പണിയിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. കുരിശിന്റെ ശക്തിയാൽ വിജയം കൈവരിച്ച ചക്രവർത്തിയായ കൊൺസ്റ്റൻററിയി നിന്റെ അമ്മ വി. ഹേലന്ന 326-ൽ തന്റെ 80-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ജറൂസലം സന്ദർശിക്കയും ക്ലേശാവഹമായ തിരച്ചലിനു ശേഷം മൂന്നു കുരിശും മൂന്നാണിയും കുരിശിൽ

പതിച്ചു പലകയും കണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ഥലം മെത്രാനായ വി. മക്കാരിയുസിന്റെ ആലോചനപ്രകാരം ഒരു അസാദ്ധ്യരോഗിയെ തൊടുവിച്ചപ്പോൾ സുഖപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണു് കത്താവു മരിച്ച കുരിശു ഏതെന്നു തിരിച്ചറിവാൻ സംഗതിയായതു. രാജ്ഞി ശ്രദ്ധ. കുരിശിന്റെ ഒരു ഭാഗം ജറൂസലത്തു ഗാഗുൽത്തായിൽ പള്ളിപണിയിച്ചു അതിൽ സ്ഥാപിച്ചു. മറ്റൊരു ഭാഗം അന്നു കൊൺസ്റ്റൻറിനയിൽ കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിൽ അയിരുന്നതിനാൽ അങ്ങോട്ടയച്ചു. മൂന്നാമത്തെ ഒരു ഭാഗവും പലകയും രാജ്ഞി റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അവിടെ പണിയിച്ച സ്ലീവാപ്പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. തിരുസ്ലീവായിൽനിന്നും ചെറിയ അംശങ്ങളും പലേടത്തേക്കായി കൊടുത്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ കുറവുവന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ള അത്ഭുതകരമായ വാസ്തവം വി. പൌളിനുസും ജറൂസലത്തെ വി. സിരില്ലും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നുണ്ടു്. തിരുസ്ലീവാ കണ്ടെടുത്തതിനെ ആസ്പദമാക്കി തിരുസ്സഭ ഘോഷിക്കുന്നതാണു് ഇന്നത്തെ തിരുനാൾ. നല്ലകാഴ്ചയിനു ആരംഭമിട്ടതു കൊണ്ടായില്ല, അന്ത്യംവരെ നിലനിൽക്കുന്നവൻ മാത്രം രക്ഷ പ്രാപിക്കും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ടിയൊദോരുസ്, അലക്സാണ്ടർ പാപ്പാ, തെയോഫിലുസ്, ബൊളോഞ്ഞായിലെ കതീന, എവൻസിയുസ്, ജൊവനാൽ, അന്തൊനീന, മാവൂര, റൊദോപ്പിയൻ.

മേയ് 4.

വി. മോനിക്ക.

വി. ആഗസ്തിനോസിന്റെ അമ്മയായ മോനിക്ക ആഫ്രിക്കായിലെ തകസ്സാപ്പട്ടണത്തിൽ 332—ൽ ജനിച്ചു. ബാല്യം മുതല്ക്കേ സുകൃതിനിയായിരുന്ന മോനിക്ക പുറജാതിക്കാരനായ ഒരു പത്രീസിയുസിനാണു് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെട്ടതു. മോനിക്കയുടെ നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയും മാതൃകയും ഉപദേശവും കൊണ്ടു പത്രീസിയുസിനു് തന്റെ മരണത്തിനു ഒരു കൊല്ലം

മുമ്പെങ്കിലും ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടവാൻ സംഗതിയായി. തന്റെ മകൻ ആഗസ്തീനോസ് വിശ്വാസം പരിത്യജിച്ചു ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിക്കുകനിമിത്തം മോനിക്ക അത്യന്തം ദുഃഖിച്ചു, എന്നും കണ്ണുനീർവാർത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദുഃഖിതയായ അമ്മയ്ക്കു സാന്ത്വനം നൽകിക്കൊണ്ടു വി. അംബ്രോസിസ് കണ്ണുനീരുകളുടെ ആ പുത്രൻ ശരിപ്പെട്ടുമെന്നു പ്രവചിക്കയുണ്ടായി. തന്നെ വിട്ടു സ്വതന്ത്രനായി ഇറ്റലിയിലേക്കു പോയ ആഗസ്തീനോസിനെ അമ്മ അനുഗമിച്ചു. മാത്രമല്ല പുത്രന്റെ മാനസാന്തരത്തിൽ സന്തുഷ്ടയാകുവാനും മോനിക്കയ്ക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായി. ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഇനി മരിക്കുകയേ വേണ്ടു എന്നുപോലും അവർ ആശിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ ഒരു പനിപിടിപ്പെട്ടു മോനിക്ക 387—ൽ തന്റെ പാവനാത്മാവിനെ ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിക്കു ഒരു അതുത്തിയില്ല. ദൈവികം സർവ്വശക്തിയുടെ ഒരു അംശമാണു, അതു മനുഷ്യനു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വെനേരിയുസ്, സക്കേർദോസ്, ഗോദാർഡ്, സിൽവാനുസ്, സിരിയക്കു, പൊർഫീരിയുസ്, ഫ്ലോരിയൻ, പൊളീനുസ്, അന്തോനിയ, പെലാജിയ.

മേയ് 5.

വി. പയസ് പഞ്ചമൻ പാപ്പ.

ഇറ്റലിയിലെ ബോസ്സ്കോ ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ച പയസ് 15-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഡൊമിനിക്കോസ് സഭയിൽ ചേർന്നു. ഒരു സന്യാസിയും വൈദികനും മെത്രാനും കർദ്ദിനാളുമെന്ന നിലകളിൽ പയസ് വിശ്വാസശിക്ഷണ കാര്യങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു തിരുസ്സഭയ്ക്കു ഉത്തമ സേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. പാപ്പയായശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ ന്യായാസന കോടതികളെ നവീകരിക്കയും ശിക്ഷണനിയമങ്ങളും ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മെത്രാന്മാർ തല്സ്ഥാനത്തു ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, രൂപതാ

സെമ്മിനാരികൾ സ്ഥ പിക്കണമെന്നും പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചു. തക്സായും കാനോൻ നമസ്കാരപ്പുസ്തകവും പള്ളിഗീതങ്ങളും അദ്ദേഹം നവീകരിക്കയുണ്ടായി. രാജകാര്യങ്ങളിലും ഉൾപ്പെട്ടു അവർക്കു ഭരണം സുഗമമാക്കി. ഈ പാപ്പയുടെ പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥാപേക്ഷ നിമിത്തമാണ് 1571—ൽ ലെപ്പാൻറെറാ യുദ്ധത്തിൽ വിജയംകിട്ടി മുഹമ്മദീയരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു രക്ഷയുണ്ടായതു്. പയസ് തൻെറ തനതു ജീവിതത്തിൽ വളരെ പരിശുദ്ധനായിരുന്നു. പലപ്പോഴും ക്രൂശിതരൂപത്തിൻെറ പാദങ്ങൾ മുത്തുക പതിവാണ്. ഒരിക്കൽ മുത്തിയപ്പോൾ ആ പാദങ്ങൾ സ്ഥാനത്തുനിന്നു താനേ നീങ്ങുകയാൽ ദുഃഖിതനായ പയസ് പശ്ചാത്താപപൂർവ്വം വീണ്ടും അതിനു ശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴും പാദങ്ങൾ നീങ്ങി. പിന്നീടു സൂക്ഷ്മ പരിശോധനയിൽ ആ പാദങ്ങളിൽ ശത്രുവിഷം പുരട്ടിയിരുന്നതിനാൽ സ്വരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതെന്നു തെളിഞ്ഞു. പാപ്പയായി ആറു വത്സരം ഭരിച്ചശേഷമാണ് പയസ് 1572—ൽ ദിവംഗതനായതു്. കുരിശുവഴി വിശ്വാസികൾ ബലക്ഷയത്തിൽ ശക്തിയും, അപമാനത്തിൽ മഹത്വവും, മരണത്തിൽ ജീവനും കണ്ടെത്തുന്നു.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഹിലാരി, ആഞ്ചെലുസ്, മൌറോണ്ടു, അവെർട്ടിൻ, ക്രെഷൻസ്യാന, അമദേവുസ്, ജെരുന്തിയുസ്, നിച്ചേത്തുസ്, എവുളോജിയുസ്, ജൊവീനിയൻ, എവുത്തീമിയുസ്.

മേയ് 6.

വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ.

(ലത്തീന കവാടം)

ശ്ലീഹന്മാരിൽ യോഹന്നാൻ മാത്രമാണ് എ. ഡി. 95—ൽ ജീവിച്ചിരുന്നതു്. അന്നു ആസ്യായിലെ പള്ളികൾ ഭരിച്ചു എഫെസൂസിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന യോഹന്നാൻ പിടിക്കപ്പെടുകയും, റോമയിലേക്കു തടവുകാരനായി കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദൊമിസ്യാൻ ചക്രവർത്തി ശ്ലീഹായുടെ പ്രായം

ധിക്യം മാനിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ തിളയ്ക്കുന്ന എണ്ണയീൽ ഇടുവിച്ചു. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു് യോഹന്നാനു ഉപദ്രവമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. അത്ഭുതകരമായ ഈ സംഭവം ഉണ്ടായതു ലത്തീന എന്നു നാമമുള്ള റോമൻ കവാടത്തിനരികെവെച്ചാണു്. ഇന്നത്തെ തിരുനാൾ ഈ സംഭവത്തിന്റെ സ്മരണയായി ആചരിക്കപ്പെടുന്നു. ഉദ്ദേശം സാധിക്കാതെ വിഷണ്ഡനായ ചക്രവർത്തി യോഹന്നാനെ പാത്ത്മോസ് ദ്വീപിലേക്കു നാടുകടത്തി. അനന്തര ഭരണാധികാരിയായ നേർവായുടെ നാളിൽ എഫെസൂസിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ ശ്ലീഹായ്ക്കു സാധിച്ചു. രക്തം ചിന്തി വേദസാക്ഷിയാകുന്നതിലും കുറഞ്ഞ ഒന്നല്ല സ്നേഹത്താൽ വേദസാക്ഷിയാകുന്നതു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഈയാദ്ബെർട്ടു, ബെനദിക്ത്, പ്രുദെൻസ്യാ, യോഹന്നാൻ ദമ്മസോക്കു, എവോദിയുസ്, പ്രൊത്തോജെനസ്.

മേയ് 7.

വി. സ്തനിസ്ലാസ്.

മാതാപിതാക്കൾ വാർദ്ധക്യദശയിലായിരിക്കെ അവർക്കു പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ലഭിച്ച സന്താനമാണു് സ്തനിസ്ലാസ്. ഇദ്ദേഹം ഒരു വൈദികനും, തുടർന്നു ക്രാക്കോവിലെ മെത്രാനുമായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പോളണ്ടു രാജാവായ ബൊളെസ്ലാസ് ദ്വീതിയൻ പ്രകൃത്യാ നല്ലവനെങ്കിലും വിജയങ്ങളാൽ മതിമറന്നവനായി പരസ്യ വ്യഭിചാരത്തിന്നുപോലും മുതിർന്നു. പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ സ്തനിസ്ലാസ് മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇദ്ദേഹം മഹറോൻ ചൊല്ലുമെന്നുകൂടി രാജാവിനെ മനസ്സിലാക്കി. പ്രതികാരമായി രാജാവു മെത്രാനെ ഇല്ലാകുററം ചുമത്തി വിസ്തരിച്ചു. എന്നാൽ മെത്രാൻ തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു്, പണ്ടേ മൃതനായ സാക്ഷിയെ ഉയിർപ്പിച്ചു തന്റെ നിരപരാധിത്വത്തിനു മൊഴികൊടുപ്പിക്കയും, സത്യം തെളിയിക്കയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും അനുതപിച്ചു ജീവിത നവീക

രണം വരുത്താതിരുന്ന രാജാവിനെ സുനിസ്സാസ് മഹറോൻ ചൊല്ലി. കോപിച്ച രാജാവു, മെത്രാൻ ദിവ്യപൂജ അർപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ചെല്ലുവാൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യം പട്ടാളക്കാരെ അയച്ചതു്. അവരാകട്ടെ ഓരോ പ്രാവശ്യവും ഒരു ദിവ്യപ്രഭയാൽ തടയപ്പെട്ടു മടങ്ങി. അപ്പോൾ രാജാവു തന്നെ അന്തഃപുരികളേക്കു സമീപിച്ചു സ്വന്തം കരങ്ങളാൽ 1079—ൽ സുനിസ്സാസിനെ മൃതിപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ കൂററഹിതമായ ജീവിത മാതൃകയാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ തിന്മ തിരുത്തുന്നതിനു ശാന്തമായ മാർഗ്ഗം. എന്നാൽ നമ്മുടെ മൌനം ചിലപ്പോൾ അന്യരുടെ കുറ്റത്തിനു ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ നാം ദൈവനാമത്തിൽ അവരെ ശങ്കാവിഹീനം ശാസിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ദൊമിത്തില്ലാ, തെയൊദോരാ, ബെനഡിക്ററ് 2—ാമൻ പാപ്പാ, ബിഞ്ചെർലിയിലെ ജോൺ, ഔഗുസ്തൂസ്, ഫ്ലാവിയൂസ്, കപ്രാത്തൂസ്, ജുവെനാൽ, ഫ്ലാവിയ.

മേയ് 8.

വി. മിഖായേൽ മാലാഖാ.

നിത്യപരിപാലനയിൽ പ്രത്യേകം മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചു ദൈവം സ്വർഗ്ഗീയാരൂപികളുടെ സേവനം തുടരേ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതായി വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നും വിശദമാണ്. അവക്കു ഭൂതൻ, മാലാഖാ എന്നീ നാമങ്ങളാം അവരുടെ ഉദ്യോഗപ്രകൃതി എന്തെന്നും കാണിക്കുന്നു. മാലാഖാമാർ കേവലം അരൂപികളാകുന്നു. അവർ പ്രകൃത്യാ മരണരഹിതരുമാണ്. ഇവരിലുള്ള മുഖ്യഭൂതന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ വിശുദ്ധന്മാരായ മിഖായേലും, ഗബ്രിയേലും, റപ്പായേലും പ്രമുഖന്മാരായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഇന്നത്തെ തിരുനാളിൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്ന വി. മിഖായേൽ, ലൂസിഫർ എന്ന ക്രൂരനും ദൈവത്തോടു മത്സരിച്ചപ്പോൾ വിശ്വസ്ത മാലാഖാമാരുടെ പ്രഭുവായിനിന്നു പോരാടി. പിശാചു എന്നും ദൈവത്തിന്റെ

സഭയ്ക്കു ശത്രുവായിരിക്കുന്നതുപോലെ വി. മിഖായേൽ സഭാ സഭയുടെ സംരക്ഷകനാണു്. ഈ ഉന്നതോദ്യോഗം നിവ്വഹിക്കുന്നതിനു വി. മിഖായേൽ പലപ്പോഴും മനുഷ്യർക്കു പ്രത്യക്ഷമായതിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ടു്. അന്തിക്രിസ്തു നടത്തുവാനിരിക്കുന്ന അന്തിമ മതമർദ്ദനത്തിൽ മിഖായേൽ സഭാ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതുവാനിരിക്കുന്നുണ്ടു്. വി. മിഖായേൽ തിരുസ്സഭയുടെ എന്നല്ല ഓരോ വ്യക്തികളുടേയും സംരക്ഷകനാണു്. "ദൈവത്തേപ്പോലെ ആരുണ്ടു്?" എന്നു ചോദിച്ചു് നാം പിശാചിനോടു എതിരിടേണ്ടിവരുമ്പോഴെല്ലാം വി. മിഖായേലിന്റെ സഹായം തേടാൻ നാം പരിശീലിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പത്രോസ് മെത്രാൻ, വിക്ടർ, വീരൊ, ഒദ്രിയാൻ, സിമ്പോറിയൻ, അക്കാത്തിയൂസ്, ഡെന്നിസ്, ഫെല്ലാദിയൂസ്

മേയ് 9.

വി. ഗ്രിഗരി നസിയൻസേൻ.

പരിശുദ്ധരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു കപ്പദോച്ചിയായിലെ നസിയൻസിൽ ജനിച്ചവനും, വി. ബേസിലിന്റെ സ്നേഹിതനുമായിരുന്ന ഗ്രിഗരി. ഇരുവരും ആഥെൻ നഗരത്തിൽ വിദ്യ സഭ്യസിച്ചശേഷം ലോകമഹത്വമുപേക്ഷിച്ചു കുറേക്കാലം പുണ്യപരിശീലനത്തിൽ സഹകരിച്ചു ജീവിച്ചു. സെസരെയായിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയായ ബേസിലിസിൽ ഗ്രിഗരിയെ നസിയാൻസത്തിൽ മെത്രാനാക്കി. അനന്തരം സമർത്ഥനും സുകൃതവാനുമായ ഗ്രിഗരി 50 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിലെ പേട്രിയാർക്കായി ഉയർന്നു. അന്നു അവിടം പാഷണ്ഡതകളുടെ ഫലമായി വളരെ ദുഷിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. ഗ്രിഗരിയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ പാഷണ്ഡരെ രോഷാകുലരാക്കി. അവർ പലേതരത്തിൽ ഗ്രിഗരിയെ ഉപദ്രവിച്ചെന്നല്ല, ജീവാപായത്തിനുപോലും ഉദ്യമിച്ചു. പാഷണ്ഡരും, ഗവർമ്മേണ്ടു അധികാരികളും, ക്രൂട്ടമെത്രാന്മാർപോലും

ഗ്രിഗരിക്കു ശത്രുക്കളായുണ്ടായി. പൊതുസംഘത്തിൽ ഗ്രിഗരി തന്റെ സിംഹാസനം രാജിവെച്ചൊഴിഞ്ഞു സ്വരാജ്യത്തിൽ പോയി 390-ൽ സമാധാന മരണം പ്രാപിച്ചു. ഗ്രിഗരി വി. ജെറോമിന്റെ ഗുരുവായിട്ടുണ്ടു്. കൂടാതെ അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല കവിയും വാഗ്മിയും ഗ്രന്ഥകാരനുമായിരുന്നു. ദൈവികശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്നൊരു അപരനാമവും ഗ്രിഗരിക്കുണ്ടു്. നാം സൌമ്യവും ക്ഷമയുംകൊണ്ടു ശത്രുക്കളെ ജയിക്കണം. അവർ നമ്മുടെ കോപത്താലല്ല, സ്വന്തമഃനസ്സാക്ഷിയാലാണു് ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതു. അത്തിവൃക്ഷത്തെ നാം ഉണക്കാതെ മറെറാരുത്തൻ അതിൽ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കട്ടെ.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:— ഹെർമ്മാസ്, നിക്കൊളാസ്, ബ്രിനോത്ത, ജെരാൺസിയുസ്, പക്കോമിയുസ്, ബെയാത്തുസ്.

മേയ് 10.

വി. അന്തൊനീനുസ്.

ഹ്രസ്വകായനായിരുന്നതിനാൽ ചെറിയ അന്തോണി, അഥവാ അന്തൊനീനുസ് എന്നു പേരായ ഇദ്ദേഹം 1389—ൽ ഫ്ലോരസിൽ ജനിച്ചു. അന്തൊനീനുസ് ഡൊമിനികൻ സഭയിൽ ചേരാൻ ആശിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ പ്രവേശനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ വലിയ ദെക്രേത്തു പുസ്തകം മുഴുവൻ മനഃപാഠമാക്കണമെന്നു ശ്രേഷ്ഠൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അതിലെ അനേകം പക്ഷങ്ങൾ 12 മാസത്തിനകം മനഃപാഠമാക്കി 16-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അന്തൊനീനുസ് സഭയിൽചേർന്നു. ഇദ്ദേഹം അവിടെ പ്രധാനപ്പെട്ട പലേ ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചതിനുപുറമെ ഗൌരവമേറിയ കാര്യങ്ങളിൽ പലർക്കും ഒരു ഉത്തമോപദേഷ്ടാവുമായിരുന്നു. പലേ ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചു. ഫ്ലോരൻസ് തിരുസ്സംഘത്തിൽ സംബന്ധിക്കയുണ്ടായി. മാത്രമല്ല, ഫ്ലോരൻസിലെ മെത്രാപ്പോലിത്തയുമായി. ഇദ്ദേഹം ആർക്കും ധർമ്മം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. തനതു ജീവിതം കേവലം ദരിദ്രാവസ്ഥയി

ലായിരുന്നു. ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതു ഭരിക്കുന്നതിനു സമാനമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കുരിശു ആലിംഗനം ചെയ്തു്. 1459—ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. അവശ്യക്കാരനായ അയൽവാസിക്കു് ഏതു സേവനവും ധൎമ്മമാണു്. ആകയാൽ അതിസമ്പന്നനുപോലും ധൎമ്മം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു ദരിദ്രനുമില്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:— അക്കാർഡ്, ഗോർഡിയാൻ, എപ്പീമക്കസ്, ഇസിദോർ, കോങ്കാൾ, കററാൾദുസ്, ബ്ലാന്ത, കലെപ്പോഡിയുസ്, വേദസാക്ഷി ഫേലിക്സ്, ഇന്തലേസിയുസ്, ഈയോബു, ആൾഫിയുസ്.

മേയ് 11.

വി. യോഹന്നാൻ ദമഷേൻ.

ദമഷേനിലാണു് യോഹന്നാൻ ജനിച്ചതു്. അവിടത്തെ രാജാവു മുഹമ്മദീയനായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു നല്ല ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്ന യോഹന്നാൻെറ പിതാവിനെ തൻെറ മന്ത്രിയാക്കി. സമൎത്ഥനായി വളൎന്നുവന്ന യോഹന്നാനും തുടൎന്നു മന്ത്രിയായി രാജപ്രീതിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണു് കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പിൾ ചക്രവൎത്തിയായ ലെയൊ ഇസാവുരുസ് സ്വരൂപവണക്കത്തിനു വിരോധമായി പലതും പ്രവൎത്തിച്ചതു്. യോഹന്നാൻ സ്വരൂപവണക്കത്തെ പിന്താങ്ങി ശാസ്ത്രോക്തമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനം ചക്രവൎത്തിയെ ലജ്ജിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ ചക്രവൎത്തി പ്രതികാരേച്ഛ മുഴുത്തു്, രാജദ്രോഹകരമായി യോഹന്നാൻ എഴുതിയതെന്നു പറഞ്ഞു ഒരു കള്ളക്കത്തു രാജാവിന്നയച്ചു. യോഹന്നാൻെറ നിരപരാധിത്വം ബോദ്ധ്യപ്പെടാഞ്ഞ രാജാവു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈ വെട്ടിച്ചുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ സ്വരൂപവണക്കം ആദരിച്ചെഴുതിയ യോഹന്നാൻ കയ്യില്ലാത്തവനായിരിക്കാൻ ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. യോഹന്നാൻെറ അപേക്ഷ കേട്ടു അവിടുന്നു അത്ഭുതകരമായി കൈ നൽകി. ഇതറിഞ്ഞ രാജാവു യഥാൎത്ഥത്തിൽ പശ്ചാത്തപിക്ക

യും, അദ്ദേഹത്തിനു വീണ്ടും മന്ത്രിസ്ഥാനം നൽകുവാൻ ശ്രമി ക്കയും ചെയ്തു. യോഹന്നാൻ അതു വിസമ്മതിച്ചു ഒരു സന്യാ സിയാകയും, അനന്തരം ഉദ്ദണ്ഡമേല്പുകയുമാണുണ്ടായതു്. സുകൃത സമ്പന്നനായ യോഹന്നാൻ 750–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാ പിച്ചു. ദൈവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്യുന്ന എന്തിനും പ്രതിസ മ്മാനമുണ്ടു്. തിരുനാൾ മേയ് 6.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മമ്മെർത്തൂസ്, മാൽക്കൂം, ഫ്രാൻസിസ് ജെറോണിമൂസ്, ആന്തിമൂസ്, എവപല്ലിയൂസ്, ഫാബിയൂസ്, മാക്സി മൂസ്, സിസീനിയൂസ്, മജോളൂസ്, ഇല്ലുമിനാത്തൂസ്.

മേയ് 12.

വി. പങ്ക്രേഷ്യസ്

പങ്ക്രേഷ്യസ്, കുലീന മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ഫ്രീ ജിയായിൽ പിറന്നു. പിതാവു മരിക്കയാൽ പിതൃസഹോദര നായ വി. ഡെന്നിസിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലാണു് വളർന്നതു്. 14–ാമത്തെ വയസ്സിൽ പങ്ക്രേഷ്യസ് ഡെന്നിസ് ഒരുമിച്ചു റോമയിലേക്കു പോയി. വേദസാക്ഷികളായി മരിക്കാൻ ഇ രുവരും ആശിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അതു സാധിക്കാതെ ഡെന്നിസ് മരിച്ചു. പങ്ക്രേഷ്യസിന്റെ സുസ്ഥിര വിശ്വാസം നശി പ്പിക്കാൻ ഡയോക്ലേഷ്യൻ ചക്രവർത്തി കഴിയുന്നതു ശ്രമിച്ചു നോക്കി. സാധിക്കാഞ്ഞതിനാൽ അദ്ദേഹം 304–ൽ പങ്ക്രേ ഷ്യസിനെ തലവെട്ടിച്ചു കൊല്ലിക്കയാണുണ്ടായതു്. ഒക്ടാ വിയ എന്നൊരു പുണ്യചരിതകലപ്പോട്ടിയസ് എന്ന ശ്രേഷ്ഠനാ ത്തു മൃതദേഹം സംസ്കരിച്ചു. റോമയിലെ ഔരേലിയൻ കവാടം ഇന്നു, പങ്ക്രേഷ്യസ് കവാടം എന്ന പേരിലാണു് അറിയപ്പെടുന്നതു്. കാൻറർബറിയിൽ സ്ഥാപിതമായ പ്ര ഥമ ദേവാലയം ഈ വിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ 354–ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലേ ക്കു മാറ്റപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇറ്റലി, സ്പെയിൻ, ഫ്രാൻസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ പങ്ക്രേഷ്യസിനു പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായ

പള്ളികൾ അനവധിയുണ്ടു്. ബാല്യം മുതല്ക്കു ലഭിക്കുന്ന നല്ല ശിക്ഷണം നല്ലഫലം ചെയ്യാതെ പോകാറില്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:– നേരെവുസ്, അക്കീല്ലെവുസ്, ഫ്ലാവിയ, ദൊമിത്തില്ലാ, എപ്പിഫാനിയുസ്, ജെമ്മാനുസ്, റിക്ക്ത്രൂദെസ്, ദിയൊനീസിയാ, ഫ്റാൻസിസ്പത്രീസി, ത്രോഫിമുസ്.

മേയ് 13.

മൌനിയായ വി. യോഹന്നാൻ

ഈ യോഹന്നാൻ അർമ്മേനിയായിലെ നിക്കൊപ്പോളിയിൽ 454–ൽ ജനിച്ചു. കുലീനരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു സുകൃതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവുംകൂടി ഇദ്ദേഹത്തിന്നു സംസിദ്ധമായി. മാതാപിതാക്കളുടെ മരണശേഷം യോഹന്നാൻ ഒരു പള്ളിയും ഒരു കൊവേന്തയും സ്ഥാപിച്ചു. തനിക്കു 18വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മററു പത്തുപേരോടുകൂടി ആശ്രമജീവിതം നയിച്ചുതുടങ്ങിയ യോഹന്നാൻ മൌനാനുഷ്ഠാനമാണു് പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കു മാർഗ്ഗമായി ആചരിച്ചതു്. എന്നിട്ടും 482–ൽ യോഹന്നാൻ അർമ്മോനിയായിലെ കലോണിയായിൽ മെത്രാനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. പത്തു കൊല്ലം ഭരിച്ചശേഷം ഉണ്ടായ ഒരു ദർശനത്തെ ആസ്പദമാക്കി യോഹന്നാൻ സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞു. വി. സാബാസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു. സ്വന്ത സ്ഥിതി അറിയിക്കാതെ അവിടെ ഹീനസേവനങ്ങൾപോലുംചെയ്തു ജീവിച്ചു. സാബാസ് പേട്രിയാർക്കിന്റെ പക്കൽ യോഹന്നാനു ഗുരുപ്പട്ടം കൊടുക്കാൻ ശുപാർശചെയ്തപ്പോൾ മാത്രമാണു് അദ്ദേഹം ഒരു മെത്രാനാണെന്നു വെളിപ്പെട്ടതു്. യോഹന്നാൻ ആകെ 68 വത്സരം തപസ്സും മൌനവും ആദരിച്ചു ജീവിച്ചു. 558 ലാണു് ഇദ്ദേഹം ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു്. ക്രിസ്തീയ മൌനത്തിലുള്ള സ്നേഹം, ദൈവിക സംഭാഷണത്തിൽ രസിക്കുന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമാണു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:– പീററർ റെഗലാത്തി, സെർവാസിയുസ്, ഗ്ലിസേരിയ, അന്ത്രെയാസ് ഹൂബെർട്ടു, റോബർട്ടുബെല്ലാർമിൻ, അലക്സാണ്ടർപാപ്പ, മൂസിയുസ്.

മേയ് 14.

വേദസാക്ഷി വി. ബൊനിഫെസ്

ഇദ്ദേഹം റോമയിലെ ആഗിളാപ്രഭ്വിയുടെ പ്രധാന കാൎയ്യസ്ഥനായിരുന്നു. ഇരുവരും പ്രകൃത്യാ സൽസ്വഭാവികളായിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ സ്നേഹം ജഡികമായി പകരുകയാൽ കുറേക്കാലം അന്യോന്യം കാമബദ്ധരായി ജീവിച്ചു. എങ്കിലും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ തമ്മിൽ വേർപിരിയുന്നതിന്നും തപസ്സാൽ പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിന്നും അവർ സന്നദ്ധരായി. ബൊനിഫെസ് സ്ഥലംവിട്ടു അജ്ഞാതദേശത്തിൽ വേദസാക്ഷികളുടെ മൃതശരീരം സംസ്കരിക്കുന്നതിലേൎപ്പെട്ടു. തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലും അഗ്രഗണ്യനായി. താർസുസിൽചെന്നു അവിടെ മതമർദ്ദനമനുഭവിക്കുന്നവരെ ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ ബൊനിഫെസിനെ പിടിച്ചു പലേ തരത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ ആ പീഡകളിൽ പലതും അത്ഭുതേന ഏല്ക്കയുണ്ടായില്ല. തന്നിമിത്തം പലരും മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ സംഗതിവന്നു. ലജ്ജിതരായ ശത്രുക്കൾ 305–ൽ ബൊനിഫെസിനെ വെട്ടിക്കൊല്ലുകയാണുണ്ടായതു്. മരിച്ച വിശുദ്ധൻ കണ്ണുതുറന്നും പുഞ്ചിരിതൂകിയും കിടക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. അന്നു താപസജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന ആഗിളാപ്രഭ്വി റോമയിൽ ഒരു മനോഹര ദേവാലയം പണിയിച്ചു് അതിൽ ആ പൂജ്യമൃതദേഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. എത്ര പഴകിയ ദുസ്തഴക്കവും ഉപേക്ഷിച്ചു പുണ്യവാനാകുവാൻ ആൎക്കും മേലാതെയില്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:– പോൺസിയുസ്, കൎത്താഗ്, പാസ്ക്കൽ പാപ്പാ, ജൂസ്താ, ജെമ്മഗൽഗാനി, കൊറോന, യുസ്താ, ഹെനെദീന, മൈക്കിൾഗാരിക്കോട്ടു.

മേയ് 15.

വി. ഡിമ്നാ

ആയിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പേ അയർലണ്ടിന്റെ ഉത്തര

ഭാഗമായ ഓരിയൽ പ്രദേശത്തിലെ സാഹസിയും ക്രൂരനുമായ ഒരു ഭരണാധിപൻ സുകൃതിനിയായ ഒരു ക്രിസ്തീയ യുവതിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. ഇവരിൽനിന്നു ജനിച്ച ഡിമ്നയ്ക്കു അമ്മ ആത്മപിതാവായ ജെരേബ്രൻ എന്ന വൈദികന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ സുകൃതാഭ്യസനം നൽകി. നിത്യകന്യാവ്രതംനേ ന്ന ഡിമ്നാ കന്യകാലയത്തിൽ ചേരുന്നതിനുമുമ്പേ അമ്മ മരിക്കയാൽ, പിതാവിന്റെ മേൽനോട്ടം ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിനു പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നു. അയാൾ മകളെ വിവാഹത്തിനു നിർബന്ധിച്ചുതുടങ്ങി. വിപത്തൊഴിക്കുവാൻ ദേശാടനമാണു് ഉപകരിക്കുക എന്നു ജെരേബ്രൻ ഉപദേശിച്ചു. ഇങ്ങനെ ആരംഭിച്ച പലായനത്തിൽ ജെരേബ്രനും സഹഗമിച്ചു. ദീർഘപ്രയാണത്തിനുശേഷം അവർ ബെൽജിയത്തിലെ ആൻറ്റുവെർബ്ബിനു 25 മൈൽ അകലെ, ഗീൽതാഗ്വര യിൽ ഒരു കുടിലിൽ രഹസ്യമായി പാർത്തു. പിതാവു ചാരന്മാരെ അയച്ചു, ദീർഘിച്ച അന്വേഷണംനടത്തി, രഹസ്യസ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു ഇരുവരേയും ചെന്നു പിടികൂടി. വയോവൃദ്ധനായ ജെരേബ്രനെ അവർ പ്രഹരിക്കയും വധിക്കയും ചെയ്തു. സാഹസം ചെയ്യരുതേയെന്നു കേണപേക്ഷിച്ച ഡിമ്നയെ പിതാവുതന്നെ വാളുകൊണ്ടു വെട്ടിക്കൊന്നു. കന്യകാപാലനത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ച ജെരേബ്രന്റെയും ഡിമ്നായുടേയും മൃതദേഹങ്ങൾ അടുത്തടുത്തു ബഹുമാനപൂർവ്വം സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ചിത്രഭൂമിക്കു ഡിമ്നാ പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥയാണു്. ജെരേബ്രന്റെ സഹായവും ദൈവം അപൂർവ്വമായി അനുവദിക്കുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: എസീക്കിയുസസ്, എവുഫ്രാസിയുസ്, ജെനെബ്രാർഡ്, കൃഷിക്കാരൻ ഇസിദോർ, ലിയൊനീസിയ, സെസീലിയുസ്, സെക്കോന്തുസ്, തെസിഫോണ്ടു, തെർകാന്തുസ്, ഇന്തലേസിയുസ്, വാൻസിയുസ്.

മേയ് 16.

വി. യോഹന്നാൻ നെപ്പുംസേൻ.

ഇദ്ദേഹം 1330—ൽ ബൊഹേമിയായിലെ നെപ്പൊമുക്ക് എന്ന സ്ഥലത്താണ് ജനിച്ചത്. പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ജനിച്ച ഈ പുത്രനെ മാതാപിതാക്കൾ ദൈവത്തിന്നുഴിഞ്ഞു. ഒരു ഭക്ത വൈദികനായി പരിലസിച്ച യോഹന്നാൻ വെഞ്ചെസ്ലാസ് ചക്രവർത്തിയുടെ അരമനയിൽ കപ്പേനുമായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്മാതൃകയും വാഗ്വിലാസവും അനേകരെ രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭർത്താവിന്റെ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ശങ്കയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ച രാജ്ഞി യോഹന്നാനിൽനിന്നാണ് ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചിരുന്നതു്. രാജ്ഞിയുടെ കുമ്പസാരരഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ രാജാവു യോഹന്നാനെ പലേതരത്തിൽ നിർബന്ധിച്ചു് കാരാഗൃഹത്തിലിട്ടുനോക്കി; വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്തു; മരണഭീഷണി പ്രയോഗിച്ചു; എങ്കിലും യോഹന്നാൻ മൌനം ലംഘിച്ചില്ല. പന്തംകൊണ്ടു പൊള്ളിച്ചു. യോഹന്നാൻ ഈശോ മറിയം എന്നീ തിരുനാമങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചതേയുള്ളൂ. അനന്തരം സ്വതന്ത്രനായെങ്കിലും മരണഭീതി നീങ്ങിയിരുന്നില്ല. രാജാവു ഒരു അവസാനശ്രമവുംകൂടി നടത്തിയശേഷം യോഹന്നാനെ ഒരു രാത്രി പ്രേഗിലെ പാലത്തിൽനിന്നു നദിയിലേക്കു തള്ളിക്കയാണുണ്ടായതു്. ഒരു സ്വർഗ്ഗീയപ്രകാശം, മൃതദേഹം എവിടെയെന്നു വെളിപ്പെടുത്തി. യോഹന്നാൻ അത്ഭുതപൂർവ്വം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. 330വത്സരം കഴിഞ്ഞു പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ അഭംഗമുദ്രപാലിച്ച നാവുമാത്രം അഴിയപ്പെടാതെ രക്തമയമായി കാണപ്പെട്ടു. വെഞ്ചെസ്ലാസിനു രാജ്യഭ്രഷ്ടം ദുർമ്മരണവും വന്നുകൂടി. നാവിനാൽ അനേകവിധം തെറ്റുചെയ്യുന്നവനാം അഭംഗമുദ്രപാലിച്ച യോഹന്നാനോടു അപേക്ഷിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഉബാൾഡസ്, ഹൊനൊരാത്തൂസ്, അന്ത്രയോസ്, ബൊബോള, അബജേസുസ്, അബ്ദോസ്, ബ്രെണ്ടൻ, ഫിദോളസ്, മാക്സിമ, പെരഗ്രിൻ, അകീലയിൻ, ജെന്നാദിയുസ്, പൊസീദിയുഡ്.

മേയ് 17.

വി. പാസ്കൽ ബൈലോൺ.

പാസ്കൽ ബാല്യംമുതല്ക്കേ ദൈവസേവനത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിതനായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ബാലൻ പ്രയത്നമദ്ധ്യത്തിൽ പോലും അരഗോണിലെ ആട്ടിടയരെ സുവിശേഷപഠനം അഭ്യസിപ്പിക്കുക ഒരു പതിവായിരുന്നു. 24-ാം വയസ്സിൽ പാസ്കൽ ഫ്രാൻസിസ്കൻ സഭയിൽ ചേന്നു ഒരു തുണസഹോദരനായി ഹീനവേല ചെയ്തു തുടങ്ങി. എന്നാൽ ദിവ്യകാരുണ്യ ഭക്തിൽ പാസ്കൻ അദ്വിതീയനായി. അധിക സമയം സക്രാരിയുടെ മുമ്പാകെ മുട്ടിന്മേൽ നില്ക്കുക സാധാരണമാണ്. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലെങ്കിലും ദിവ്യജ്ഞാനത്തിൽ പാസ്കൽ താനേമികച്ചവനായി. ദൈവികവും ആത്മീകവുമായ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിൽ അദ്ദേഹം നിപുണനായി ഏവരാലും ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സഭസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി പാരീസിലേക്കും മററും പാസ്കൽ യാത്ര കഴിച്ചതു പാഷണ്ഡരിൽ നിന്നു ഉണ്ടാകാമായിരുന്ന ജീവാപായം പോലും പലപ്പോഴും അവഗണിച്ചിട്ടാണ്. ഒരിക്കൽ കുന്നിൻമുകളിൽ ആടുമേച്ചു നില്ക്കവേ താഴ്വരയിലെ പള്ളിയിൽ കൂദാശസമയം മണികിലുക്കുന്നതു പാസ്കൻ കേട്ടു. ഉടനെ വിശുദ്ധൻ മുട്ടുകുത്തിയപ്പോഴെക്കും ഒരു മാലാഖാ പ്രത്യക്ഷനായി തിരുഓസ്തി കാണിച്ചു ആരാധിക്കുവാൻ സൌകര്യം നല്കി. പാസ്കൽ 1592 ലാണ് ഭാഗ്യമരണംപ്രാപിച്ചതു്. വി. പാസ്കലിനെപ്പോലെ നാം ഒരു ദിവസവും ശു. കുർബാന സന്ദർശിക്കാതെ വിട്ടുകളയരുതു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: പൊസ്സീദിയുസ്, മാദെൻ, മാവ്, കത്താൻ, സീലാൻ, ഹെരാദിയുസ്, ബസ്സീല്ല, റെസ്കിത്തുതാ.

മേയ് 18.

വി. വെനാൻസ്യുസ്.

ഇററലിയിൽ കമരീനോയിലാണ് വെനാൻസ്യുസ് ജനി

ച്ചു°. 15 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസം നിമിത്തം മത മർദ്ദകരാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളും യുവാ വിന്റെ വിശ്വാസ സ്ഥിരതയെ വ്യതിചലിപ്പിച്ചില്ല. അവർ കഠിനമായി അടിച്ചു; എരിയുന്ന തീയിലിട്ടു; കടുത്തപുകയിൽ നിർത്തി; എന്നാൽ ഒരു മാലാഖയുടെ സഹായം നിമിത്തം ഇവയൊന്നും ബാലനെ ബാധിച്ചില്ല. തന്മൂലം ചിലർ മാന സാന്തരപ്പെടുകയുണ്ടായി. കോപിച്ച വിധിയാളൻ യുവാവി നെ വിശ്വാസം ത്യജിച്ച ഒരുവനോടുകൂടെ തടവിലിട്ടു പരീ ക്ഷിച്ചു. യുവാവിന്റെ പല്ലുതല്ലി. താടിയെല്ലൊടിച്ചു അവ സാനം പിന്നേയും തീയിലിട്ടു. എന്നാൽ മാലാഖാ തീകെട്ട ത്തി. ഈ അത്ഭുതം കണ്ടു° ചിലർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. അനന്തരം യുവാവിനെ സിംഹങ്ങൾക്കിരയാക്കി. അവ ദ്രോഹി ച്ചില്ല. മുള്ളുകളിലിട്ടു വലിച്ചിട്ടും ഉപദ്രവം ഏറ്റില്ല. തന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കു ദാഹിച്ചപ്പോൾ വെനാൻസ്യൂസ° പാറ യിൽ നിന്നും അത്ഭുതകരമായി വെള്ളം പുറപ്പെടുവിച്ചു അവർക്കു കൊടുത്തു. ഇതു കണ്ടതിനാലും പലർ മാനസാന്തരപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും കഠിന ഹൃദയനായ വിധിയാളൻ 250–ൽ വെനാൻസ്യൂസിനെ തലവെട്ടി കൊല്ലിച്ചു. കമരീനോയിൽ വി. വെനാൻസ്യൂസിന്റെ ഒരു പള്ളിയുണ്ടു°. അതിൽ ഈ വേദസാക്ഷിയുടെ മൃതശരീരം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ടു°. ദൈവസ്നേഹം സഹനസ്നേഹംകൊണ്ടാണു° അളക്കപ്പെടേ ണ്ടതു°.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ടിയൊസ്കോരൂസ്, തെക്ലൂസാ, ഫായ്ന, ഏ റിക്കൂ, തെയോ ടൊത്തൂസ്, പൊന്തമോൻ, ക്ലാവുദിയ, മത്രോണ, ജൂ ലിറാ, എവുപ്രാസിയ.

മേയ° 19.

വി. പീറ്റർ സെലസ്റ്റിൻ പാപ്പാ.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശം നേപ്പിൾസിലെ അബ്രൂളിയാ യാകുന്നു. 11–ാമത്തെ പുത്രനായി 1221–ൽ ജനിച്ച പീറ്റർ

ന ബാല്യം മുതല്ക്കേ കന്യക മറിയത്തിന്റെയും മാലാഖാമാരുടെയും വിശുദ്ധന്മാരുടെയും ദർശനങ്ങളുണ്ടായി. വിധവയായ അമ്മയുടെ മകൻ ഒരു പുണ്യവാനാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷ ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. 20–ാമത്തെ വയസ്സിൽ പീറ്റർ ഒരു വനാന്തര ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. അതിൽ മൂന്നു വത്സരം അനുഭവപ്പെട്ട പൈശാചിക തന്ത്രങ്ങളും വിവിധങ്ങളും അസാധാരണങ്ങളുമായിരുന്നു. അവയിൽ വിജയിച്ചശേഷമാണു പീറ്റർ റോമയിൽ ചെന്നു ഗുരുപ്പട്ടമേറ്റു മടങ്ങിയതും ഒരു സന്യാസസംഘം ആരംഭിച്ചതും. പീറ്റർ പണിയിച്ച പള്ളിയിൽ മാലാഖാമാർ ശുശ്രൂഷിക്കയും, അദൃശ്യകരങ്ങൾ മണികിലുക്കുകയും, ബലിസമയം മദ്ബഹായിൽ സ്വർഗ്ഗീയ ഗാനം കേൾക്കുകയും പതിവായി. ഈ ഘട്ടത്തിലാണു താൻ പാപ്പയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വിവരം പീറ്റർ അറിഞ്ഞതു. വിസമ്മതിച്ചിട്ടാണെങ്കിലും സെലസ്റ്റിൻ 5—ാമൻ എന്ന നാമം ധരിച്ചു ഭരണം ആരംഭിച്ചു. പരിജ്ഞാനക്കുറവിനാൽ ഏതാനും അബദ്ധങ്ങൾ പറ്റുവാനിടയായി. നാലുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാപ്പാസ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞു പിന്നേയും മഹാ തപസ്സിൽ ഏകാന്ത ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. ശുദ്ധാത്മാവായ സെലസ്റ്റിനു ദിവ്യദർശനങ്ങൾ തുടർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. മരണം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു നല്ലപോലെ ഒരുങ്ങി 1296–ൽ ദിവംഗതനായി. 17 വത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും വിശുദ്ധനെന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ദൈവത്തെപ്രതി സ്നേഹിതരിൽനിന്നും പരിചിതരിൽനിന്നും അകലുന്നവരെ ദൈവവും മാലാഖാമാരും സമീപിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ജനവൊ, പൂദെൻസ്, പുദെൻസ്യാന, ഡൺസ്റ്റൺ, സിരിയക്കു, തെയോഫെൽ, കലോസേരുസ്, പത്തേനിയൂസ്, സിംഫ്രീച്ചിയൂസ്, ക്ലക്സേസെസ്, ഫിലൊത്തേരുസ്, തെയോഫിലൂസ് കൂർട്ട.

മേയ് 20.

സിയെന്നായിലെ വി. ബെർണ്ണാർഡിൻ

കുലീനനായ ബെർണ്ണാർഡിൻ തന്റെ ബാല്യം ജീവകാരു

ണ്യപരമായ പ്രവൎത്തനങ്ങളിൽ ചിലവിട്ടശേഷം ഒരു സന്യാസിയായി. അല്പം "വിക്കൽ" പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വിഘാതമായിരുന്നെങ്കിലും പ. ക. മറിയത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ആ ന്യൂനതമാറി 38 വത്സരം ഫലപ്രദമായി ശ്ലൈഹിക വേലചെയ്തു. ഈശോയുടെ തിരുനാമം പ്രസംഗങ്ങളുടെ അവസാനം പ്രത്യേകവിധം ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടാണ് ബെൎണ്ണാർഡിൻ അനേകരെ മാനസാന്തപ്പെടുത്തുകയും ഇററലി മുഴുവനുമെന്നോണം നവീകരിക്കയും ചെയ്തതു്. ഇദ്ദേഹം അനവധി നന്മചെയ്തതിനിടയിൽ വലിയ അപരാധാരോപണങ്ങൾക്കും വിധേയനായി. എന്നാൽ പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരപരാധിത്വം തെളിയാതിരുന്നില്ല. ഈശോയുടെ തിരുനാമത്തിൻ തിരുനാൾ ഈ വിശുദ്ധൻ നിമിത്തം സ്ഥാപിതമായി. "പിതാവെ, നിന്റെ നാമം ഞാൻ മനുഷ്യൎക്കു വെളിപ്പെടുത്തി" എന്നു കൂട്ടുസന്യാസികൾ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോളാണ് 1444-ൽ സ്വൎഗ്ഗരോഹണദിവസം ബെൎണ്ണാർഡിൻ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു്. ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും ഈശോയുടെ തിരുനാമത്തിനുള്ള മഹാശക്തി നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: എഥെൽബെർട്ടു, ഈവോ, ബസീല്ലാ, ആക്വിലാ, പ്ലൌത്തില്ലാ, ബസില്ല, ബൌദേലിയുസ്, അസ്തേരിയുസ്, അനാസ്താസിയുസ്, തെയൊദോർ.

മേയ് 21.

വി. ഹൊസ്പീസ്യൂസ്.

പ്രൊവെൽസിലെ നിഖ്യായിക്കു സമീപം ഒരു പഴയ മാളികയിൽ ഹൊസ്പീസ്യൂസ് തന്നെത്തന്നെ ഇട്ടടച്ചു. ഭാരിച്ച ചങ്ങലയാൽ സ്വയം ബന്ധിച്ചു. അപ്പവും കാരയ്ക്കായും മാത്രം ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. നോമ്പുനാളിൽ പ്രായശ്ചിത്തം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കിഴങ്ങു മാത്രം ഭക്ഷിക്കും. പുണ്യത്തിൽ മികച്ച ഹൊസ്പീസിയുസിന്നു പ്രവചിക്കുവാനും അത്ഭുതം ചെയ്യാനുമുള്ള സ്വൎഗ്ഗീയവരം ലഭിച്ചു. ലൊമ്പാർഡികൾ വന്നു ഗാൾ ആക്രമിക്കുമെന്നു

ഇട്ടേഹം പ്രവചിച്ചിരുന്നതാണു്. ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഹൊസ്പീസ്യൂസു് ഒരു കുറവാളിയാണെന്നു് ധരിച്ച പടയാളി വെട്ടാൻ വാളോങ്ങിയപ്പോഴും ആ നിലയിൽ അവന്റെ കൈ മരവിച്ചു. വിശ്വാസി അശീർവ്വദിച്ചപ്പോഴും മാത്രം അതു ശരിപ്പെട്ടു. പടയാളി മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സുകൃതവാനായി. ഹോസ്പീസ്യൂസു് 681–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. പ്രായശ്ചിത്തം സ്വയമേ കാര്യമല്ലെന്നിരുന്നാലും പാപം നിമിത്തമെങ്കിലും നാം അതു ചെയ്യണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫേലിക്സ്, ഗോൾഡ്റിഗ്, സെക്കുന്തീന, ക്രിസ്പിൻ, വാലെൻസ്, പോളിയൂസ്, ദൊനാത്തൂസ, സിനേസിയൂസ്, നിക്കൊസ്ത്രാത്തൂസ്, ഹൊസ്പീസിയൂസ്.

മേയു് 22.

വി. റീത്താ.

കാഷിയായിലെ റീത്താ 1386—ൽ ഇറ്റലിയിലെ റോക്കപൊറേനായിൽ ജനിച്ചു. കാഷിയായിൽവെച്ചു 1456 ലാണു് അവൾ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു്. ഒരു കന്യാസ്ത്രീയാകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന റീത്തായെ മാതാപിതാക്കൾ നിർബന്ധിച്ചു. മാനസ്സാക്കി വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. കുറച്ചിടംകൊണ്ടു ഭർത്താവു ക്രൂരതനിമിത്തം ദുഷ്പേരിലായി. എങ്കിലും റീത്തായുടെ പ്രേരണാശക്തിയാൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടശേഷമാണു് അയാൾ ഒരു ശത്രുവിനാൽ വധിക്കപ്പെട്ടതു്. പ്രതികാരത്തിനു പുറപ്പെട്ട രണ്ടു മക്കളും അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ആ ഉദ്യമത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു. ഈ മക്കളും മരിച്ചശേഷം കാഷിയായിലെ അഗസ്റ്റീനിയൻ മഠത്തിൽ ചേരുവാൻ റീത്താ പല പ്രാവശ്യം അപേക്ഷിക്കയുണ്ടായി. അവസാനം ദൈവം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നീക്കിയപ്പോൾ അവൾക്കു മഠത്തിൽ ചേരുവാൻ സാധിച്ചു. അവിടെ റീത്താ പ്രതവാശാനം ചെയ്തു 42 വത്സരം വലിയൊരു ഭക്തജീവിതമാണു് നയിച്ചതു്. അവൾ സകല ക്രിസ്തീയ പുണ്യങ്ങളും പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തമ മാതൃകയായിരു

ന്നു. ലില്ലിപോലെ പരിശുദ്ധയും, പ്രാവിനെപ്പോലെ പരമാർത്ഥയും, മാലാഖയെപ്പോലെ വഴക്കമുള്ളവളുമായിരുന്നു റീത്താ. "ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരിൽ അതിശയനീയനാണ്" എന്നുള്ളതു അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ തെളിഞ്ഞിരുന്നു വി. റീത്താ ചെയ്ത അനവധി അത്ഭുതങ്ങൾ നിമിത്തം അവൾ "അസാദ്ധ്യകാര്യങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യസ്ഥയായ വിശുദ്ധ" എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. പ്രാർത്ഥന സർവ്വശക്തിയുള്ളതാണെന്നു ധരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മാർച്ചീയൻ, ജൂലിയ, ബസിലിസ്സൂസ്, വെനുസ്തുസ്, വേദസാക്ഷി തിമോത്തെവുസ്, കാസ്തുസ്, എമീലിയുസ്, ബോബൊ, കോനാൻ, ഫൌസ്തീനുസ്, യോഹന്നാൻദിലാസാൾ, കപിത്തേരിയ, ആത്തൊ, ഹെലൻ.

മേയ് 23.

വി. ജൂലിയാ.

ജൂലിയാ കാർത്തേജിലെ ഒരു കുലീനകന്യകയാണ്. ഇവൾ 439-ൽ നടന്ന ജെനെസെറിക്കിന്റെ രാജ്യാക്രമണത്തിൽ എവുസേബിയുസ് എന്ന ഒരു സിരീയൻകച്ചവടക്കാരനു അടിമയായി വില്ക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ ഏതു നികൃഷ്ടജോലി ചെയ്യുമ്പോഴും ജൂലിയാ അതി പ്രസന്നയായിരുന്നു. അവൾക്ക് ഏതിലും ഒരു സംതൃപ്തിയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഒഴിവുസമയം മുഴുവൻ അവൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വായനയ്ക്കും ചിലവിടും. എല്ലാം കൊണ്ടും തൃപ്തനായ യജമാനൻ വാത്സല്യംനിമിത്തം ഒരു പര്യടനത്തിൽ ഇവളേയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. കോർസിക്കായിൽ അടുത്തപ്പോൾ ആയാൾ തൊഴുതു ആരാധിക്കാൻ അമ്പലത്തിൽ കയറി. ജൂലിയാ അകലേനിന്നു. ഇതുകണ്ട് സ്ഥലത്തെ ഗവർണ്ണർ വിവരങ്ങളെല്ലാം എവുസേബിയുസിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കി. പകരം നാലു നല്ല അടിമകളെ കൊടുക്കാം; ജൂലിയായെ കിട്ടണം എന്നു ഗവർണ്ണർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എവുസേബിയുസ് അശേഷം സമ്മതിച്ചില്ല. ഗവർണ്ണരാകട്ടെ കുടിക്കാൻ

കൊടുത്തു എവുസബിയുസിനെ ഉറക്കി. വിശുദ്ധപൂജയ്ക്കു ജൂലിയായെ നിർബന്ധിച്ചു. അവൾ കേവലം മനസ്സാകാതെ എതിർത്തു. എന്തിനേറെ, അവൾ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, കുരിശിൽതൂക്കി കൊല്ലപ്പെടുകയുംചെയ്തു അന്നുമുതൽപ്രതിക്രൂരങ്ങളിൽ നാം ഒന്നുപോലെ പ്രസന്നരായി ദൈവത്തെ സേവിക്കണം. തിരുനാൾ ഇന്നലെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ദെസിദേരിയുസ്, യൊഹന്നാൻ ബാപ്റ്റിസ്റ്റു ദെറോസി, ഫെരേരിസ്, എപ്പിത്താച്ചിയുസ്, മൈക്കിൾ, എവുഫേബിയുസ്, ഫ്ലൊരൻസിയുസ്,

മേയ് 24.

ലെരിൻസിലെ വി. വിൻസെൻറ്.

വിൻസെൻറു ഗാൾദേശക്കാരനും, മിതവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചവനും, ഒരു പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥനും, ലോകത്തിൽ മാനമായി ജീവിച്ചിരുന്നവനുമാണ്. പട്ടാളത്തിൽ കുറേനാൾ സ്വതന്ത്രജീവിതം നയിച്ചപ്പോഴേക്കും ജീവിതത്തിന്റെ അസ്ഥിരതയെപ്പറ്റി ചിന്തിപ്പാൻതുടങ്ങി. മതാത്മകജീവിതമാണ് നിത്യം ഉപകരിക്കുകയെന്നു മനസ്സിലാക്കി, വിൻസെൻറു എളിമയുടെ ബലി സമുച്ചിതത്തിനൊരുങ്ങി. ഇദ്ദേഹം പട്ടണ ബഹളങ്ങളിൽനിന്നകന്നു ഒരു ചെറിയ ദ്വീപിൽ, ലെരിൻസിലെ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അവിടെ ധ്യാനചിന്തയാൽ ദൈവത്തെ കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചു സേവിക്കുന്നതിനിടയായി. വിൻസെൻറിന്റെ ചരിപാടിയിൽ സമയത്തിനു വ്യർത്ഥം പോക്കില്ലായിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും നിത്യരക്ഷക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തവയെന്നു കണ്ട വിൻസെൻറു അന്നു ലോകത്തിൽ അനവധി പാഷണ്ഡരുണ്ടായിരുന്നതിൽ വളരെ ഖേദിച്ചു. അവരുടെ ഗ്രണീകരണം ഉദ്ദേശിച്ചും ഇദ്ദേഹം 434—ൽ രചിച്ച ഒരു വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥം ഇന്നും ഏവരാലും പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. എളിമനിമിത്തം വിൻസെൻറു അപരനാമത്തിലാണ് തന്റെ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു.

തന്നെത്തന്നെ ദൈവദാസന്മാരിൽ ഏററം എളിയവനായി പരിഗണിച്ചിരുന്നു. വിൻസെൻറു പുണ്യത്തിൽ വളരെ പുരോഗമിച്ചു 450–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. ലോകബഹളത്തിൽ നിന്നകന്നുള്ള ധ്യാനചിന്തയാണ് നമ്മെ ഗുണീകരിക്കുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ആഫ്റാ, പല്ലാദിയ, ഭൊനാസ്യൻ, റൊഗ്യാസൻ, ജോൺദെപ്രാദൊ, നിത്യസഹായമാതാവ്, എസ്കേർ, മനാഹൻ, യൊവാന്ന, ദിയോക്ലെസ്, മെലേസ്യൂസ്, സൂസന്നാ, പല്ലാദിയാ, റൊബുസ്ത്യൻ, മർസിയാനാ.

മേയ് 25.

വി. ഗ്രിഗരി സപ്തമൻ പാപ്പ.

ഹിൽദെബ്രാണ്ടു എന്നു പേരായിരുന്ന ഗ്രിഗരി സപ്തമൻ പാടസ്കനിയിൽ 1013–ൽ ജനിച്ചു. റോമയിലാണ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തതു്. അനന്തരം അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിൽ ചെന്നു ക്ളൂനി ആശ്രമത്തിൽ ചേൎന്നു. തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പലേ ഉന്നത ജോലികൾ ഏറെക്കാലം നിൎവ്വഹിച്ചു. അന്നു സഭയിൽനിന്നു ദൂരീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന പ്രത്യേക തിന്മകൾ മതോദ്യോഗ വിക്രയം, ബ്രഹ്മചൎയ്യ നിഷ്ഠകുറവു, തിരുസ്സഭാധികാരത്തിൽ അൽമേയരുടെ കയ്യേററം എന്നിവയായിരുന്നു. ഗ്രിഗരി അശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചു. ലിയോൺ തിരുസ്സംഘത്തിൽ ലിഗേററായിരുന്ന ഗ്രിഗരി സിമോണിയാകുററം ശപിച്ചു. 1073–ലാണ് ഗ്രിഗരി പാപ്പയായതു്. ഉടനെ തിരുസ്സംഘം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഭൌമികാധികാരികളെ അവഗണിച്ചുപോലും, ദൈവത്തിൻേറയും സഭയുടേയും അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കണമെന്നു ഇടയന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. റോമയിൽ കലഹിച്ചവരെ പാപ്പ മഹറോൻ ചൊല്ലി. അവർ പാപ്പയെ ദേഹോപദ്രവം ചെയ്തു തടവിലിട്ടു. എങ്കിലും പിറേറ ദിവസം ജനസഹായത്താൽ വിമുക്തനായി. ജൎമ്മൻ ചക്രവൎത്തിയായ ഹെൻറി ചതുൎത്ഥനെ സിമോണിയാക്കുററത്തിനു പാപ്പ ശാസിക്കയും മഹറോൻ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ചക്രവൎത്തി

ഒരു അന്തിപ്പാപ്പയെ നിശ്ചയിച്ചു സെയിൻറു ആഞ്ചലോ കൊ
ട്ടാരത്തിൽ ഗ്രിഗരിയെ വളഞ്ഞു. വൃദ്ധനായ പാപ്പ തൻെറ
72–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഓടിഒളിക്കയും, വാഴ്ചയുടെ 12–ാം വ
ത്സരത്തിൽ ദിവംഗതനാകയുംചെയ്തു. പാപ്പയുടെ അവസാന
വാക്യങ്ങൾ ദൈവജ്ഞാനത്തിൻെറയും ക്ഷമയുടേയും തികഞ്ഞ
പ്രത്യക്ഷീകരണമായിരുന്നു. തിരുസ്സഭയുടെ അവകാശ സംര
ക്ഷണത്തിൽ എത്ര മർദ്ദനമേല്ക്കുന്നതിനും നാം സന്നദ്ധരായിരി
ക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മേരി ദെപോസി, ഉർബൻ, ആംബ്രൊസ്,
മാക്സിമുസ്, വെനറാണ്ടു, ഡുംഹെയിഡ്, ബൊനിഫെസ് ചതുർത്ഥൻ
പാപ്പാ, പസിക്രാത്തെസ്, ഡെന്നിസ്, സെനോബിയുസ്, ലെയൊ

മേയ് 26.

വി. ഫിലിപ്പു നേരി.

തിരുസ്സഭയെ അനുഗ്രഹിപ്പിച്ചാശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനു
ദൈവം 16—ാം നൂറാണ്ടിൽ ഉയർത്തിയ വിശുദ്ധന്മാരിൽ ഒ
രാളാണ് ഫിലിപ്പു്. മാലാഖയ്ക്കുപോലും ഒരു ബാല്യത്തിനു
ശേഷം ഫിലിപ്പിനെ പരിശുദ്ധാത്മരൂപി ജന്മദേശമായ ഫ്ലോ
രൻസിൽനിന്നും റോമയിലേക്കു ആനയിച്ചു. ഉരുപ്പുട്ടമേറ
ഫിലിപ്പിൻെറ മേൽ പരിശുദ്ധാത്മരൂപി പ്രത്യക്ഷരൂപത്തിലാ
ണ് ഇറങ്ങിയതു്. ദൈവസ്നേഹത്തിലും തപസ്സിലും വളർന്ന
ഫിലിപ്പു ഒരു സന്യാസ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. ഈശോയുടെ പ
ക്കലേക്കു ആത്മാക്കളെ വശീകരിക്കുന്നതിനു ഫിലിപ്പിൻെറ
പാടവം അന്യാദൃശമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അത്ഭുതങ്ങളും പല
തും ചെയ്തു. പാരവശ്യങ്ങളും പലപ്പോഴുമുണ്ടായി. മനുഷ്യ
ഹൃദയങ്ങളും വായിക്കുവാനും, അവരുടെ ഭാവി പ്രവചിക്കുവാ
നും, നിത്യഗതി മനസ്സിലാക്കുവാനും ഫിലിപ്പിനു നിഷ്പ്രയാ
സം സാധിച്ചു. ദിവ്യദർശനങ്ങളും പലപ്പോഴുണ്ടായി. ഫി
ലിപ്പു സ്പർശിച്ചാൽ രോഗികൾക്കു ശരീരസുഖം ലഭിച്ചിരുന്നു.
അദ്ദേഹം നോക്കിയാൽപോലും ഭയവും കലക്കവുമുള്ളവർ ശാന്ത

പ്പെട്ടം. ഫിലിപ്പിന്റെ താമസമുറി ആക്കും ഒരു ഭൌമികപ്രദീസായുടെ ഫലം ചെയ്യുക സാധാരണമാണു്. സ്നേഹിക്കുന്നതിനു തന്റെ ഹൃദയം എണ്ണത്തിലോ വലിപ്പത്തിലോ പോരായെന്നു ആവലാതിപ്പെട്ടിരുന്ന ഫിലിപ്പിന്റെ വാരിയെല്ലുകാം അകറ്റി ദൈവം ഹൃദയത്തെ വികസിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. എളിമയുടെ അഗാധത്തിൽ ജീവിച്ച ഫിലിപ്പുനേരി 80–ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1595–ൽ നിര്യാതനായി. റോമയുടെ അപ്പോസ്തലൻ എന്നൊരു മഹാ നാമം ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടു്. ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ ഹൃദയസംയുക്തിയിൽ ദൈവത്തെ ഏവരും സേവിക്കണമെന്നാണു് വി. ഫിലിപ്പു ആശിച്ചിരുന്നതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: എലെവുത്തേരിയുസ്, കപ്രാത്തുസ്, ഒറ്റവാ ഒട്ടു, സിൽവാം, ഉർബൻ പ്രഥമൻ പാപ്പ, സിമീത്തിയുസ്, സക്കറിയാസ്, ഫെലിച്ചിസ്സിമുസ്, പ്ലീസ്ക്കസ്.

മേയ്. 27.

വി. മറിയം മഗ്ദലേന ദെപാസി.

ഈ വിശുദ്ധ ഫ്ലോറൻസിലെ ഒരു ശ്രേഷ്ഠകുടുംബത്തിൽ 1566—ൽ ജനിച്ചു് ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ കത്രീന എന്ന നാമം ധരിച്ചു. 10 വയസ്സിൽ വിശുദ്ധകുർബാന ആദ്യം സ്വീകരിക്കയും, 12 വയസ്സിൽ കന്യാവ്രതം നേരുകയും ചെയ്തു. കുട്ടികളെ വേദം പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ അതിതല്പരയായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു കുറേ തടസ്സമുണ്ടായെങ്കിലും 18 വയസ്സിൽ ഫ്ലോറൻസിലെ കർമ്മലീത്താമഠത്തിൽ ചേർന്നു. അന്നാണു് പേരുമാറ്റം ചെയ്തതും "സഹിക്കുക, അഥവാ മരിക്കുക" എന്ന മുദ്രാവാക്യം സ്വീകരിച്ചതും. അനന്തരജീവിതം ഒരു കഠിന പ്രായശ്ചിത്തത്തിനേറ്റതായിരുന്നു. ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുന്നതും, മറ്റുള്ളവർ സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നതും ആയിരുന്നു വിശുദ്ധയുടെ അതി പ്രേമവിഷയം. ദർശനത്തിൽ സ്വർഗ്ഗവും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലവും പുണ്യവതി കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. നവസന്യാസിനിവിചാരങ്ങാംപോലും ദൈവം പുണ്യവതിക്കു വെളിപ്പെടുത്തി

യിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവരെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു തികഞ്ഞ പ്രാപ്തിയുണ്ടായി. രണ്ടു പ്രാവശ്യം നോവിസ്യാത്തു ഗുരുത്തിയും ഒരിക്കൽ ശ്രേഷ്ഠത്തിയുമായശേഷം 1607–ൽ ദൈവം തന്റെ പക്കലേക്കു ഈ പുണ്യവതിയെ വിളിക്കാൻ തിരുച്ചിത്തമായി. മൃതശരീരം ഇന്നും അക്ഷയമായിരിക്കുന്നു. വി. മറിയം മഗ്ദലേനദെപാസിയുടെ ദൈവസ്നേഹം ആശ്രമസഹോദരികളിൽപ്രതിബിംബിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവർ പുണ്യവതിയെ ഉപവിയുടെ മാതാവെന്നും, ആശ്രമത്തിന്റെ ഉപവിയെന്നും വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു.

മററ വിശുദ്ധന്മാർ: ബീഡ്, ജൂലിയുസ്, ഔഗുസ്തം, ബദേമസ്, യോഹന്നാൻ പ്രഥമൻപാപ്പാ, റാൾഫ്, റെസ്തീത്തുത്തം, ബ്റൂന്തൊ, എവത്രോപ്പിയുസ്,

മേയ്. 28.

വി. ജെമ്മാനുസ്.

ആറാം നൂററാണ്ടിൽ ഫ്രാൻസിലെ സഭയുടെ മഹത്വമകുടമായ ജെമ്മാനുസ് 469–ൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പംമുതല്ക്കേ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ വളരെ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവനായിരുന്നു. ഗുരുപ്പട്ടമേററശേഷം ഒരു ആബട്ടുമായി. അന്നേ പ്രവചനത്തിനും അത്ഭുതപ്രവർത്തനത്തിനുമുള്ള വരം ലഭിച്ചിരുന്നു. സഹസന്യാസികൾ ഉറങ്ങുമ്പോഴും ഇദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 554–ൽ ജെമ്മാനുസ് പാരീസിലെ മെത്രാനായി. എന്നിട്ടും ജീവിതരീതിയിൽ മാററമൊന്നും വരുത്തിയില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അരമനയിൽ എന്നും ദരിദ്രരും ദുഃഖിതരും തിങ്ങിനില്ക്കും. വിശുദ്ധൻ ദരിദ്രരൊന്നിച്ചു ഭക്ഷിക്കും. ആരേയും ഇളക്കുന്നതിന്നു ജെമ്മാനുസിന്റെ പ്രസംഗത്തിന്നുണ്ടായിരുന്ന വശ്യശക്തി ഒരു പ്രത്യേകതയാണു്. ചിൽദെബെർട്ടുരാജാവു അങ്ങനെ ഗുണീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ധന്യനായിരുന്നു. ഈ വിശുദ്ധന്റെ ശുഷ്കാന്തിയാൽ ഫ്രാൻസിൽ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ അവശിഷ്ടംപോലുംശേഷിച്ചില്ല. പുണ്യത്തിൽ ഉന്നതനായ വി.

ജെർമ്മാനുസ് 80 വയസ്സായിരിക്കെ 576—ൽ ഭാഗ്യമരണമടഞ്ഞു. പള്ളികളിൽ കർത്താവായ ദൈവത്തെ നിങ്ങളും മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ബെർണ്ണാർഡ്, കരാമുനുസ്, സീസർ ബെസ്സ്, അഗസ്തീൻ, പ്രിയം, എമീലിയുസ്: ക്രെഷൻസ്, ഫെല്ലൂനിയുസ്, ജെർമ്മാനുസ്, സെനാത്തോർ, പോളിയുസ്,

മേയ് 29.

വി. സിരിൽ.

സിരിൽ ഒരു യുവാവായിരിക്കുമ്പോഴാണ്, മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ കപ്പദോച്ചിയായിലെ കേസറിയായിൽവെച്ചു വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചത്. സിരിൽ സദാ ഈശോയുടെ തിരുനാമം ഉച്ചരിക്കുമായിരുന്നു. ആ ഉച്ചാരണത്തിൽ തനിക്കൊരു ആവേശം ജനിക്കാറുണ്ടെന്നും അവൻ ഏറ്റുപറയുക പതിവാണ്; പുറജാതിക്കാരനായ പിതാവു് സിരിലിനെ അടിക്കയും മറ്റുവിധം ദ്രോഹിക്കയും ചെയ്തിരുന്നതു് ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിച്ചുവന്നു. മറ്റു യുവാക്കൾക്കു സിരിൽ ഒരു മാതൃകയായിരുന്നെങ്കിലും പിതാവു അവനെ ബഹിഷ്കരിച്ചു. അനാഥനായ സിരിലിനെ മതമർദ്ദകർ പിടിക്കുടി. അവരുടെ ഭീഷണികൾക്കു സിരിൽ അശേഷം ക്ലുപ്താക്കിയില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യവും, പിതാവിന്റെ സ്വീകരണവും മറ്റും അവർ വാഗ്ദാനംചെയ്തു. സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിൽനിന്നുള്ള അവകാശമേ താൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ വെന്നു സിരിൽ സധീരം മറുപടി കൊടുത്തു. തീയിലേക്കു ആനയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഒരു ആനന്ദഭവനത്തിലേക്കെന്നപോലെ സിരിൽ നടകൊണ്ടു വേദസാക്ഷികിരീടം കൈവശമാക്കി. ഭൌമികാനന്ദം നീക്കി സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദംകൊണ്ടു ഹൃദയം നിറച്ചതരുവാൻ നാം കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മാക്സിമീനുസ്, കോനോൻ, സിസീന്നിയുസ്, റസ്തിത്തുത്തുസ്, തെയോദോസിയ, മറിയംമഗ്ദലേന പൊസി, എലെവുത്തേരിയുസ്.

മേയ് 30.

വി. യോവാൻ ഓഫ് ആർക്ക്.

യോവാൻ ഫ്രാൻസിലെ ഡോംറേമി എന്ന സ്ഥലത്തു 1412–ൽ ജനിച്ചു. ഓർലിയൻസിലെ കന്യക എന്നു ഇവളെ ക്കിപ്പോൾ അപരനാമമുണ്ട്. യോവാൻ കായ്മമായി അഭ്യസി ച്ചതു് നൂൽനൂല്പും തുന്നലുമായിരുന്നു. പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ ഗൌരവവും പ്രാർത്ഥനാവാസനയും അവളിൽ കാണപ്പെട്ടു. അനുകമ്പയും സല്കാരപ്രിയവും അവളിൽ വളർന്നു. ഈ ഘട്ട ത്തിൽ ഫ്രാൻസും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. പല കാരണത്താലും ഫ്രാൻസ് പരാജയമടയുന്ന പതനത്തിലെത്തി. അപ്പോൾ രക്ഷസ്സു യോവാൻ ഉപകരണമാകുന്നതിനു ദൈവം തിരുച്ചിത്തമായി, അവൾക്കു അന്നു 14 വയസ്സു പ്രായം. മുഖ്യ ദൂതനായ മിഖായേൽ, വി. മർഗ്ഗരീത്താ, വി. കത്രീനാ എന്നി വരാണു് "ഫ്രാൻസ് രാജാവിനെ സഹായിക്കുക" എന്ന ദൈവഹിതം പലപ്പോഴും യുവതിയെ അറിയിച്ചിരുന്നതി ന്റെ യഥാർത്ഥസാരം മൂന്നുകൊല്ലത്തിനുശേഷമേ യോവാ ൻ ഗ്രഹിച്ചുള്ളൂ. 1429–ൽ യോവാൻ കുതിരസ്സവാരിചെയ്തു് സൂസൈന്യാധിപനെ സമീപിച്ചു് തന്റെ ഉദ്ദേശം വെളി പ്പെടുത്തി. ആയാൾ അവളെ പരിഹസിച്ചു മടക്കിവിട്ടു. പലരും അവൾക്കു വിശാമുബാധയാണെന്നു പറയാതിരു ന്നില്ല. മനസ്സു മാറുന്നതിനു വിവാഹം തന്നെ എന്നുകരുതി മാതാപിതാക്കൾ ആലോചനതുടങ്ങി. യോവാനാകട്ടെ വീ ണ്ടും സൂസൈന്യാധിപനെ സന്ദർശിച്ചു് താൻ നിയുക്തയായി രിക്കുന്ന കാര്യം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി. അവൾ ചിനോണിൽ ചെന്നു ചാർലസ് രാജാവിനെയും വിവരം ഗ്രഹിപ്പിച്ചു അ ദ്ദേഹം വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും കൂടി അറി ഞ്ഞു് യോവാനെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു അനുവദിച്ചുവിട്ടു. ഒരു ദിവ്യ സ്വരം അറിയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം വാംഫർബോയ് ദേവാലയത്തിലെ ബലിപീഠത്തിനു പുറകിൽനിന്നു കണ്ടെ

ടുത്ത വാളാണ് യോവാൻ യുദ്ധത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചതു്. നാട്ടുകാർ നൽകിയ ഒരു പതാകയുമുണ്ടായിരുന്നു. 1429 ഏപ്രിൽ 22-ാംനു യോവാൻ സൈന്യസമേതം രണാങ്കണത്തിലേക്കു ഇറങ്ങുംമുമ്പേ താൻ ഓർലിയെൻസിനെ രക്ഷിക്കുമെന്നും, ശത്രുക്കളെ പലായനം ചെയ്യിക്കുമെന്നും, ആപല്ക്കരമല്ലാത്ത ഒരു മുറിവു തനിക്കു ഏല്ക്കുമെന്നും, അടുത്ത ഗ്രീഷ്മകാലത്തു റീംസിൽവെച്ചു രാജാവിന്റെ കിരീടധാരണം നടക്കുമെന്നും മററും പ്രവചിച്ചിരുന്നു. എല്ലാം അതുപോലെ നടന്നു. എന്നാൽ തുടർന്നിരുന്ന യുദ്ധത്തിൽ രാജാവും ഉപദേഷ്ടാക്കളും കാണിച്ച ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത ഔദാസീന്യം നിമിത്തം താൻ താമസിയാതെ പിടിക്കപ്പെടുമെന്നു യോവാൻ മുൻകൂട്ടിക്കണ്ടു. ബർഗണ്ടിപ്രഭു യോവാനെ ചതിയായി പിടിച്ചു ഇംഗ്ലീഷുക്കാർക്കു വിററുകളഞ്ഞു. തങ്ങളെ തോല്പിച്ചതിനു പകരമായി ശിക്ഷിച്ചുവെന്നു വരുത്താതെ ഇംഗ്ലീഷ്കാർ ബൊവെയിലെ മെത്രാനെ വശീകരിച്ചു്, കന്യക പതിത മതസ്ഥയും ആഭിചാരികയും ആണെന്നു കേവലം അന്യായമായി വിധിപ്പിച്ചു. 1431—ൽ യോവാനെ റൂവനിലെ ചന്തസ്ഥലത്തുള്ള കഴുവുമരത്തിൽ കയററുകയും കത്തിച്ച പന്തത്താൽ ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത മെത്രാന്റെ വിധി അന്യായമെന്നു 1451—ൽ നിക്കൊളാസ് പഞ്ചമൻപാപ്പ നടത്തിയ പുനർവിചാരണയിൽ തെളിഞ്ഞു. യോവാൻ 1909-ൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളായും, 1925-ൽ വിശുദ്ധയായും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. നാം അന്യായമായി വിധിക്കപ്പെട്ടാൽ സത്യം ഒരിക്കൽ വെളിപ്പെടും എന്നു നാം ധൈര്യപ്പെടണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ, ഫേലിക്സ്പാപ്പ, വാൾസ്റ്റൺ, ഫെർഡിനാണ്ടു, മഗുയിൽ, ഗബീനുസ്, ക്രീസ്പുളസ്, സീക്കുസ്, എവുമേലിയ, മക്രീന.

മേയ് 31.

വി. ആഞ്ചെലാ

ഇററലിയിലെ ഡെമ്പൻസാനൊ എന്ന പട്ടണത്തിൽ

1475–ൽ ആഞ്ചെലാ ജനിച്ചു. വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രപാരായണം അവളിൽ വലിയ ഫലം ചെയ്തു. അവാം പ്രത്യേകമുറി സജ്ജീകരിച്ചു അതിൽ ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. പ്രായശ്ചിത്ത പ്രവൃത്തികാംക്കും അവാം ഉത്സുകയായി. രൂപവതിയായ ആഞ്ചെലാ തന്റെ സൌന്ദര്യത്തെ അവഗണിച്ചു° 13 വയസ്സിൽ ഫ്രൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭയിൽ ചേരുവാൻ പ്രധാന കാരണം, അവക്കു അന്നു പ്രതിദിന ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണം അനുവദിച്ചിരുന്നതാണു°. അന്നു മുതൽ അവാം പ്രായശ്ചിത്തങ്ങാം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തന്റെ സ്വത്തെല്ലാം ദരിദ്രക്കു ദാനം ചെയ്തു. ആഞ്ചെലാ ചെറുബാലികമാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവക്കു മതപഠനം നൽകുകയും, അവർ ഒരുമിച്ചു പോയി രോഗികാം ദുഃഖിതർ ആദിയായവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും പതിവായി. "നിങ്ങളുടെ മരണം എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നു നിങ്ങാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവൊ അതനുസരിച്ചു ഇപ്പോാംമുതൽ ജീവിക്കുക" എന്നു ആഞ്ചെലാ പലപ്പോഴും പഠയും. 1535–ൽ ആഞ്ചെലാ സ്ഥാപിച്ച സന്യാസസഭക്കാക്കു ഒരു പ്രത്യേക സഭാവസ്ത്രമില്ലായിരുന്നു. അവർ ആതുര ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവന്നു. അഞ്ചുകൊല്ലം ആശ്രമഭരണം നടത്തിയ ശേഷം 1540–ൽ 65–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ആഞ്ചെലാ ഭാഗ്യനിദ്രപ്രാപിച്ചു. ആതുരശുശ്രൂഷ കത്താവിനെ അത്യധികം പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണു°.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ:– പെത്രൊനില്ല, കാൻസിയുസ്°, പസ്കാസിയുസ്°, കന്തിയനില്ല, ക്രെഷൻസ്യൻ, ഫൊമ്മിയാസ്°, ലുപ്പിച്ചിനുസ്°.

ജൂൺ 1.

താപസനായ വി. ശിമയോൻ

സിസിലിയിലെ സിരക്കുസ°നഗരത്തിൽ സിമയോൻ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പംമുതൽ ദൈവഭയഭക്തിസ്നേഹാദിയിൽ സമ്പന്നനായി വളർന്നുവന്നു. ജപത്തിനും തപോവൃത്തിക്കും തല്പരനായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തെ വളരെ സ്നേഹിച്ചു° ജറുസലത്തേക്കു പ്ലേ

ശാവഹമായ തീർത്ഥയാത്രപോയി. അവിടെ തീർത്ഥകൎക്കു മാൎഗ്ഗദൎശിയായി ഏഴു വത്സരം ജീവിച്ചു. മടക്കയാത്രയിൽ യോർദ്ദനാൻ നദിക്കടുത്ത വനത്തിൽ ഒരു ഋഷിയുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ കഠിന തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു. അന്നു പിശാചു പരിശുദ്ധനെ വളരെ അലട്ടിനോക്കി, വിജയം സിമയോൻേറതായിരുന്നു. ഋഷിയാകട്ടെ ശിഷ്യൻ കാണിച്ചിരുന്ന ബഹുമാനം ഭയന്നു രഹസ്യത്തിൽ മറെറാരു വനത്തിലേക്കു പോകയാൽ സിമയോൻ ബെത്ത്ലഹത്തിനു സമീപമുള്ള ചില ആശ്രമങ്ങളിലും, പിന്നീടു സീനാമലപ്പുറത്തെ ആശ്രമത്തിലും, അവസാനം ത്രേവൻ പട്ടണത്തിലും ജീവിച്ചു ഉഗ്രമായ തപസ്സുചെയ്തു. 1035–ലാണ് ഈ വിശുദ്ധൻ ഭാഗ്യമരണമടഞ്ഞതു്. തിരുസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദൎശിപ്പാൻ നമുക്കു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും തിരുപ്പാടുകൾ ധ്യാനിക്കുന്നതാണ് ആവശ്യം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:– പ്രേക്കുളസ്, എനേക്കൊ, ജസ്റ്റിൻ, പാപ്പീലുസ്, കപ്രായിസ്, പീസായിലെ പീററർ, വിസ്റ്റൻ, ക്രഷൻസ്യാൻ, ഗ്രസ്യാൻ, വെൽസിയുസ്, റെവേരിയൻ, പാഫീലുസ്, തെസ്പേസിയുസ്, ജ്ജസ്തീതയൊൻ, ഫീർമുസ്, ഫെലീനുസ്.

ജൂൺ 2.

വി. എറാസ്മുസ്

എറാസ്മുസ് ലിബനോ പൎവ്വത സമീപം ഒരു മെത്രാനായിരുന്നു. ഡയോക്ലേഷ്യൻ ചക്രവൎത്തിയുടെ മതമർദ്ദനനാളിൽ ഇദ്ദേഹം പൎവ്വതമുകളിൽ കയറി തിരുസ്സഭയുടെ ഗുണാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മാലാഖാമാർ ഈ വന്ദ്യനെ സന്ദൎശിക്കയും, ദുഷ്ടമൃഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വണങ്ങുകയും, ഒരു കാക്ക ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഇടക്കിടെ മെത്രാസനനഗരത്തിലേക്കു ഇറങ്ങി വന്നു പ്രസംഗിക്കും. അപ്പോൾ പലരും സത്യവേദം അനുസരിക്കുവാൻ സംഗതിയായി. പിന്നീടു എറാസ്മുസിനെ മതമർദ്ദകർ പിടിച്ചു ഉരുക്കിയ കീലിൽ ഇടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ

ഉപദ്രവം തട്ടാതിരുന്നതു കണ്ടു പലരും സത്യവേദമനുസരിച്ചു. മാലാഖായാൽ ഇറ്റലിയിലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ട എറാസ്മുസ് അവിടേയും പ്രസംഗിച്ചു് അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. തന്മൂലം മക്സിമിയാനുസ് ചക്രവർത്തി പലവിധത്തിൽ ഈ വിശുദ്ധനെ പീഡിപ്പിച്ചു. എറാസ്മുസ് 303–ാണ്ടു വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചതു്. വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിനു പലരും ജീവനെ പരിത്യജിച്ചുവെന്നറിയുന്ന നാം മോക്ഷഭാഗ്യലാഭത്തിനായി എന്തും ത്യജിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പൊത്തീനുസ്, മർസെലീനുസ്, ബ്ലന്തീന, എവുജിനിയുസ് പ്രഥമൻ പാപ്പ, സാക്തൂസ്, വേസ്തൂസ്, എപ്പാക്തൂസ്, നിക്കോഫൊരുസ്, നിക്കൊളാസ്.

ജൂൺ 3.

വി. ക്ലൊത്തിൽദാ.

ബർഗുണ്ടിയിലെ ക്രൂരരാജാവായ ഗൊണ്ടെബൗൾഡ് സാമ്രാജ്യമോഹത്താൽ സഹോദരകുടുംബാംഗങ്ങളെയെല്ലാം കൊലപ്പെടുത്തി. അവരിൽ രക്ഷപെട്ടതു ക്ലൊത്തിൽദാ മാത്രമാണു്. ഇവളെ മാതുലൻ വളർത്തിവന്നു. ഭാഗ്യവശാൽ അതുകത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിലുമായിരുന്നു. മഹാനായ ക്ലോവിസ് പ്രഥമൻ രാജാവു ക്ലൊത്തിൽദായെ വിവാഹം ചെയ്തു. രാജ്ഞിയുടെ പ്രാർത്ഥന രാജാവിനെ ആരിയൻ പാഷണ്ഡതയിൽനിന്നും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. മാത്രമല്ലാ, സാമ്രാജ്യത്തിനു 496—ൽ വലിയ വിജയങ്ങളും കൈവരുത്തി. അനവധി നന്മകളും ചെയ്വാൻ ക്ലൊത്തിൽദായുടെ സ്വാധീനം രാജാവിനു പ്രേരകമാകാതിരുന്നില്ല. പാരീസിലുള്ള വി. ജെനവീവിന്റെ വലിയ പള്ളിയും മറ്റും രാജാവു 511–ൽ പണിയിച്ചതാണു്. രാജാവിന്റെ മരണാനന്തരം സാമ്രാജ്യം നാലുപുത്രന്മാർക്കായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. അവരിൽ മത്സരങ്ങളും വന്നുകൂടി ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ക്ലൊത്തിൽദായുടെ ഹൃദയം പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു. രാജ്ഞി തന്റെ അവശേഷി

ച്ച കാലം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ദാനധർമ്മത്തിനും തപസ്സിനും മറ്റുമായി വിനിയോഗിച്ചു. മരണം മുൻകൂട്ടി പ്രവചിച്ചു. ക്രൊത്തിൽദാ 545—ൽ ഭാഗ്യചരമമടഞ്ഞു. വാക്കു വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയം വശത്താക്കുകയാണു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി സ്ത്രീയുടെ മുമതലയെന്നു വി. പത്രോസ് നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സെസീലിയുസ്, കെയ്വിൽ, ലിഫാർഡ, ജെനേസിയുസ്, ഒലീവ, താർബുള, പെർഗൻസിയുസ്, ലുച്ചീലിയൻ, ഹിപ്പാസിയുസ്, ഡെന്നിസ്, ദവീനസ, പാവുള.

ജൂൺ 4.

വി. ഫ്രാൻസിസ് കരച്ചിയോളൊ.

ഫ്രാൻസിസ് നേപ്പിംസിലെ കരച്ചിയോളൊ എന്ന പ്രഭുകുടുംബത്തിൽ പിറന്നു. ബല്യംമുതല്ക്കേ വിനോദങ്ങളും പരിത്യജിച്ചു പ്രാർത്ഥനയിലും ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തിയിലും ദരിദ്രവാത്സല്യത്തിലും അഭിരുചികാണിച്ചിരുന്നു. തനിക്കു കുഷ്ഠരോഗം ബാധിച്ചപ്പോൾ ശരീരം ഹീനമെന്നും ലോകം മായയെന്നും ഫ്രാൻസിസ് ധാരാളം മനസ്സിലാക്കി. മിക്കവാറും അത്ഭുതകരമായി സുഖം പ്രാപിച്ചയുടനെ നേപ്പിംസിൽ വൈദിക പഠനം നടത്തി ഉദ്യോഗപ്പട്ടമേറ്റു. 25 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായിരിക്കുമ്പോൾ ഫ്രാൻസിസ് ഒരു സന്യാസസഭ സ്ഥാപിച്ചു. മാറി മാറി നിരന്തര ആരാധന, ഉപവാസം, ചമ്മട്ടിയടി എന്നിവ സന്യാസികൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. സ്ഥാനം ആശിക്കയില്ലെന്നു നാലാമത്തെ ഒരു വ്രതവും അവർ എടുത്തു. ഫ്രാൻസിസ് പ്രസ്തുത സഭയുടെ ജനറാളായപ്പോൾ തന്റെ തപോനിഷ്ഠ പിന്നേയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ദൈവസ്നേഹപ്രസംഗികൻ എന്നു ഫ്രാൻസിസിനു പേരുവീണു. ദിവ്യകാരുണ്യ സന്നിധിയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം പ്രകാശമുള്ളതാകും. പ്രാർത്ഥനയിൽ വളരെ കണ്ണുനീർ ഒഴുക്കും. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നമുക്കു പോകാം എന്നുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു 1608—ൽ തന്റെ 44–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഫ്രാൻസിസ് നിര്യാതനായി. കത്താ

വു മാലാഖമാക്കു വേണ്ടിയല്ല, നമുക്കുവേണ്ടിയാണു് ശ്രദ്ധ. കൂട്ടായ്മയിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നതു് എന്നു ഓർത്തു സന്ദർശനങ്ങളും നടത്തുക;

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കിരിനൂസ്, ഒപ്പോത്തൂസ്, വാൾട്ടർ, പെത്രോക്കു, ബ്രെയംക്കു, ബൂരിയൻ, നേനോക്കു, അരേസൂസ്, ലേച്ചിയാനൂസ്, സത്തൂർനീന, മെത്രൊഫാനെസ്, രുത്തിലൂസ്.

ജൂൺ 5.

വി. ബൊനിഫെസ് (മെത്രാൻ)

ബൊനിഫെസ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഡിവോൺഷയറിൽ 680 —ൽ ജനിച്ചു. പ്രേഷിതവേലയ്ക്കു അത്യാവശം ജനികയാൽ അതിന്നായി പഠിച്ചു ഉത്സുകപ്പെട്ടുമേറ്റു. ഹോളണ്ടിൽ പ്രേഷിതവേലയ്ക്കുദ്യമിച്ചപ്പോൾ പ്രതിബന്ധമാണു് അനുഭവപ്പെട്ടതു്. അപ്പോൾ മാപ്പാപ്പയുടെ അനുമതിവാങ്ങി ജർമ്മനിയിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടേയും ഫലം ദ്രുതഗതിയിലായില്ല. എന്നാൽ ബൊനിഫെസ് മനസ്സുമടുക്കാതെ പരിശ്രമം തുടർന്നു. ബവേറിയ, തുരിങ്കിയ, ഫ്രീസ്ലാണ്ട, ഹെസ്, സാക്സണി എന്നിടങ്ങളിലെല്ലാം ധാരാളം പേർ തന്മൂലം സത്യവേദമനുസരിച്ചു. അമ്പലങ്ങളും അനവധി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വളരെ പള്ളികളും നിർമ്മിതങ്ങളായി. ജൂപ്പിറ്ററിനു പ്രതിഷ്ഠിതമായ വലിയൊരു കരുവേലകം മുറിപ്പിച്ചു് അതുകൊണ്ടു ബൊനിഫെസ് വി. പത്രോസിനു ഒരു പള്ളി പണിയിച്ചു. ജർമ്മൻ പള്ളിയെ ക്രൂതൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി മാപ്പാപ്പ ബൊനിഫെസിനെ വിളിച്ചു മെത്രാനായി വാഴിച്ചയച്ചു. ഇദ്ദേഹം ജർമ്മനിയിൽ അഗ്രിമതികളും ഇല്ലാതാക്കിയതു കൂടാതെ പലേ ആശ്രമങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. അനന്തരം ബൊനിഫെസ് പുറജാതിവർഗ്ഗക്കാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്യമിച്ചു. അവരിൽ ചിലരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തി സ്ഥൈര്യലേപനം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആയുധധാരികളായ കുറേ അവിശ്വാസികളും വന്നു ബൊനിഫെസിനേയും വേറെ 52 പേരെ

യും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടക്കൊലചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ജൎമ്മനിയുടെ അപ്പസ്തോലനായ ബൊനിഫെസ് ആശിച്ചിരുന്ന വേദസാക്ഷികിരീടം ക്ഷണേന കരഗതമായി. വി. ബൊനിഫെസിനെപ്പോലെ നാം മ്ശിഹായെപ്രതി സമ്പത്തുപേക്ഷിച്ചു. ദാരിദ്ര്യവും, ആശ്വാസം ത്യജിച്ചു അദ്ധ്വാനവും, സന്തോഷത്തിനു പകരം ക്ലേശങ്ങളും, ജീവനു പകരം മരണവും സ്വീകരിപ്പാൻ സന്നദ്ധരാകണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സെനായിസ്, ഫ്ലൊരെൻസിയുസ്, ജൂലിയൻ, സിരിയക്ക, ദൊരോത്തേവുസ്, ഇല്ലീദിയുസ്, മാൎച്ചിയൻ, നിക്കാനോർ, അപ്പൊളോനിയുസ്, ഫൌസ്തീനുസ്, സാങ്കൊ, മാൎച്ചിയ, വലേരിയ, മാർസിയ.

ജൂൺ 6.

വി. നോർബെർട്ടു.

കുലീനനും ബുദ്ധിമാനുമായ നോർബെർട്ടു ഭക്തിപരമായി യൌവനകാലം നയിച്ചശേഷം വൈദികാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനായി പഠനമാരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ക്രമേണ സ്വഭാവം വഷളാകുകയാണുണ്ടായതു്. 30 വയസ്സായപ്പോൾ കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നു വീണിട്ടുണ്ടായ അപകടം മൂലം വീണ്ടും സൽബുദ്ധിയുദിച്ചു. നല്ലപോലെ ഒരുങ്ങിയശേഷം ഗുരുപ്പട്ടമേററു. ജീവിതം ഒരു വലിയ താപസൻേറതായി. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസംഗം അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. നോർബെർട്ടാണു് പ്രമോന്തിസ്തരുടെ സന്യാസ സഭ സ്ഥാപിച്ചതു്. പുരോഹിത സ്ഥാനത്തിനും ശുദ്ധ. കുൎബ്ബാനക്കും എതിരായി പ്രചരണം നടത്തിയ പതിതരോടു നോർബെർട്ടു ന്യായവാദം ചെയ്തു അവരെ ലജ്ജിപ്പിച്ചു. 1126—ൽ നോർബെർട്ടു മഗ്ദെബൎഗ്ഗിലെ മെത്രാനായി. ഇദ്ദേഹം മരണവിപത്തിനെ തൃണവൽ ഗണിച്ചു പലേ നവീകരണങ്ങൾ സാധിച്ചു. 53—ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഈ വിശുദ്ധൻ നിൎയ്യാതനായി. ശുദ്ധ. കുൎബ്ബാനയോടു ചെയ്യപ്പെടുന്ന നിന്ദാപമാനങ്ങൾക്കു നാം പരിഹാ

രം ചെയ്യുന്നുണ്ടോയെന്നു ചിന്തിക്കുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫിലിപ്പുഡീക്കൻ, ഗുഡ്‌വാൾ, ക്ലാവുഡ്, പൌളീന, കാന്തിദ, അർത്തേമിയുസ്, അമാൻസിയുസ്, എവുസ്തോർജിയുസ്.

ജൂൺ 7,

ന്യൂമൻസ്റ്ററിലെ വി. റോബർട്ടു.

1132–ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിററ്ബിയിൽ റോബെർട്ടു ഒരു സന്യാസിയായിരുന്നു. അന്നു സഭാ നിയമങ്ങൾ കൂടുതൽ രൂക്ഷമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച 13 സന്യാസികൾ യോർക്കിലെ ആശ്രമത്തിൽനിന്നു തള്ളപ്പെട്ടതായി റോബർട്ടു കേട്ടു. ഉടനെ അദ്ദേഹം അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നു. അവർ മഹാദാരിദ്ര്യത്തിലും തപസ്സിലും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇതറിഞ്ഞ യോർക്കിലെ ഡീൻഹൂഗു അവരിൽ ഒരു നോവിസായി ചേർന്നു. സമ്പന്നനായ ഡീൻ നൽകിയ വകകൊണ്ടു ഫൌണ്ടൻആബി പണിയിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. 1137–ൽ മോർപ്പെത്തു പ്രഭുവായ റൈനുൾഫും ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനയാൽ നോത്തമ്പർലാണ്ടിൽ ന്യൂമിൻസ്റ്റർ എന്ന പേരിൽ പണിയിച്ച ആശ്രമത്തിൽ റോബർട്ടു ആബട്ടായി. താമസിയാതെ വേറെ മൂന്നു ആശ്രമങ്ങളുണ്ടായി. എല്ലാററിലും സന്യാസികളുടെ എണ്ണം പെരുകി. പുണ്യസമ്പന്നനായ റോബർട്ടു 1159–ൽ തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. പുണ്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആചരിക്കപ്പെടുന്നതു പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടാണ് അറിയേണ്ടതു്. അവ കാര്യപരിപാടിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടാൽ മാത്രം പോരാ.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ പൌലോസ് മെത്രാൻ, കോൾമാൻ, ഗോഡെഷ്കാൽ, മെരിയദെക്ക, കാൻററർബറി അഗസ്റ്റിൻ, വല്ലബോൺസുസ്, സബീനിയൻ, ഹബെൻസിയുസ്, ജെരേമി, ലിക്കാരിയോൻ, റോബർട്ടു്.

ജൂൺ 8.

വി. മെഡാർഡ്.

ഇദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിലെ സലെൻസിയിൽ ഒരു കുലീന ഭക്ത കുടുംബത്തിൽ 457–ൽ ജനിച്ചു. ഫ്രാൻസിൽ 6–ാം നൂററാണ്ടിൽ ശ്രേഷ്ഠമായി ഭരണം നടത്തിയ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ ഇദ്ദേഹം ഒരാളായിരുന്നു. ബാല്യം മുതല്ക്കു ദരിദ്രരോടു വലിയൊരു വാത്സല്യം മെഡാർഡിൽ കാണപ്പെട്ടു. 35–ാം വയസ്സിൽ ഗുരുപ്പട്ടമേററിട്ടു വൈദീകരിൽ ഒരു ശോഭിത താരമായി വിളങ്ങി. മെഡാർഡിന്റെ പ്രസംഗത്തിന്നു ഒരു അസാധാരണ വശ്യശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക ആരെയും നന്മയിലേക്കു ബലാൽ ആകർഷിക്കുമാറായിരുന്നു. 530—ൽ ഇദ്ദേഹം മെത്രാനായി ഭരണമേററു. അന്നു 72 വയസ്സുപ്രായമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം തന്റെ താപസരീതിക്കു മാററമൊന്നും വരുത്തിയില്ല. വിസ്തീർണ്ണമായ രൂപത മെഡാർഡിന്റെ പ്രയത്നത്തിനു മതിയാകാതിരുന്നു. ദൈവസ്തുതിവർദ്ധനയ്ക്കു ഏതവസരവും അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. രൂപതയിൽ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾപോലും ഇല്ലാതാക്കി. ഫ്ലാണ്ടേർസിലെ നിവാസികളിൽ നിന്നു നേരിട്ട ക്ലേശങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ അദ്ദേഹം സഹിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധൻ പ്രായാധിക്യത്തിലെത്തി 545 ലാണ് ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു. തങ്ങളുടെ പൊതുപിതാവും സംരക്ഷകനുമായ ഈ വിശുദ്ധന്റെ നിർയ്യാണത്തിൽ ഏവരും അതിയായി വിലപിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധന്റെ കുഴിമാടത്തിങ്കൽ നടന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ അനവധിയാണ്. എളിമയും ഹൃദയശാന്തതയുമുള്ളവരാകുന്നു പൊതുപിതാക്കന്മാരാകാൻ അർഹതയുള്ളവർ.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഗിൽദാർഡ്, മാക്സിനുസ്, വില്യം, ക്ലോവു, സീരാ, സെവരീനുസ്, ബിയാങ്ക, മാക്സിമിൻ, ഹെരാക്ലിയുസ്, സലൂസ്യൻ.

വി. 11.

ജൂൺ 9.

വി. കൊളുമ്പാ.

ഇദ്ദേഹം 521–ൽ കാർട്ടനിൽ ഒരു കുലീനകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. കൊളുമ്പാ പിക്°റുകാരുടെ പ്രേഷിതനാണു°. ഇദ്ദേഹം ബാല്യം മുതല്ലേ ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ തന്നെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. സാഗ്രത്തെപ്പറ്റിയും അവിടേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റിയുമായിരുന്നു കൊളുമ്പായുടെ പ്രധാന ചിന്ത. തൽഫലമായി ഇദ്ദേഹം വലിയ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. കൊളുമ്പായുടെ ദൃഷ്ടിമാധുര്യം ആന്തരിക പരിശുദ്ധിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം പ്രേഷിതവേലയ്ക്കായി 565–ൽ സ്കോട്ടലണ്ടിലേക്കുപോയി. പിക്°റുകാരെയെല്ലാം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. ഒരുനൂറു പള്ളികളും വളരെ ആശ്രമങ്ങളും പണിയിച്ചു. പിക്°റുകാർ സമ്മാനിച്ച ഇയോനാദ്വീപിലാണു° കൊളുമ്പ തന്റെ പ്രധാന ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചതു. വിശുദ്ധാസികളുടെ അപേക്ഷാഫലമായി തന്റെ മരണം നാലുകൊല്ലത്തേക്കു നീട്ടിയെന്നു കൊളുമ്പയ്ക്കു ദർശനമുണ്ടായി. ഇതിൽ വിശുദ്ധൻ ദുഃഖിച്ചതായുള്ളൂ. 597–ൽ കൊളുമ്പ തന്റെ 77–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഭാഗ്യമരണമടഞ്ഞു. വി. പാട്രിക്കിന്റെയും വി. ബ്രിജീത്തിന്റെയും സമീപെ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. നാം പരിപൂർണ്ണരാകുന്നതോടൊപ്പം വേഗത്തിലാണു° സാഗ്രപ്രാപ്തരാവുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പ്രീമസ്, ഫെലിച്ചിയാനുസ്, പെലാജിയ, വിൻസെന്റ്, റിച്ചാർഡ്, അന്നാമറിയം, ജൂലിയൻ, എഫ്രേം.

ജൂൺ 10.

സ്കോട്ട്ലണ്ടിലെ വി. മഗ്ദലീത്താ.

മുത്തു° എന്നർത്ഥമുള്ള മഗ്ദലീത്താ എന്ന നാം ഈ വിശുദ്ധക്കു വളരെ യോജിച്ചതെന്നു അവളുടെ കുമ്പസാരക്കാരനും ചരിത്രകാരനും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു°. മഗ്ദലീത്തായുടെ ആത്മാവു സാ

ക്ഷാൽ മുത്തുതന്നെയായിരുന്നു. രാജകീയാഡംബരങ്ങൾക്കുമദ്ധ്യെ അതിന്റെ ശോഭ ഒരിക്കലും മങ്ങിയിട്ടില്ല. ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് രാജാവിന്റെ പൌത്രിയായ മഗ്ഗരീത്തായെ 1070–ൽ മാൻകൊളത്തെ വിവാഹം ചെയ്തു. 1093–ൽ തന്റെ മരണം വരെ സ്കോട്ട്ലാണ്ടിൽ രാജ്ഞിയുമായിരുന്നു. ദൈവഭവനത്തെപ്പററി ശുഷ്കാന്തിയുണ്ടായിരുന്ന അവൾ, പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും പണിയിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെയും തിരുസ്സഭയുടെയും പ്രമാണങ്ങൾ സാമ്രാജ്യത്തിൽ പ്രബലപ്പെടുത്തി. അനവധി ശ്രദ്ധകൾക്കുമദ്ധ്യെ അവൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഭർതൃശുശ്രൂഷയ്ക്കും സമയം കണ്ടെത്തി. സ്വന്തം പാപങ്ങളെപ്പററി അധികം വിലപിച്ചു. ഒരു ഭാര്യയും മാതാവും രാജ്ഞിയുമെന്ന നിലയിൽ അവളുടെ ജീവിതം കളങ്കരഹിതവും മാതൃകാപരവുമായിരുന്നു. തനിക്കു നേരിട്ട അനിഷ്ടങ്ങളെല്ലാം രാജ്ഞി പാപപരിഹാരാർത്ഥം കൃതജ്ഞതയോടെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. നല്ലപോലെ ഒരുങ്ങി അന്ത്യകൂദാശകൾ കൈക്കൊണ്ടു മഗ്ഗരീത്താ തന്റെ പാവനാത്മാവിനെ ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. നാം എവിടെ ഏതു നിലയിൽ ജീവിച്ചാലും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ഏകാന്തതയ്ക്കിടം നൽകുന്നതായാൽ ദൈവവുമായി സംഭാഷിക്കാൻ സാധിക്കും.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഗെത്തൂലിയുസ്, ലാദ്രി, ഹെൻറി, അമാൻസിയുസ്, സെരെയാൾ, പ്രിമിത്തീവുസ്, ബസിലിദെസ്, ത്രീപ്പോസ്, സക്കറിയാസ്, ക്രീസ്പുളുസ്, റെസ്തിത്തൂസ്, അരേസിയുസ്, അസ്തേരിയുസ്, ചെൻസൂരിയുസ്.

ജൂൺ 11.

വി. ബർണ്ണബാസ്.

"ഏക ഹൃദയവും ഏക ആത്മാവും" ആയി ജീവിച്ചിരുന്ന ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കുള്ളതു വിററു ശ്ലീഹന്മാരെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്തവരിൽ സൈപ്രസ്സുകാരനായ ഒരു ധനിക ലേവായനാണ് ജോസഫ്. ഇയാൾക്കു സമാധാന

ത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നർത്ഥമുള്ള ബർണ്ണബാസ് എന്ന പേർ ശ്ലീഹന്മാർ കൊടുത്തു. മാത്രമല്ല ബർണ്ണബാസ് അന്ത്യോക്യാ പള്ളിയിൽ പ്രത്യേക കാര്യനിർവ്വഹണത്തിനു നിയുക്തനുമായി. ഇദ്ദേഹമാണ് വി. പൌലോസിനെ താർസുസിൽനിന്നു ശ്ലീസിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നതു. അന്ത്യോക്യായിൽ വെച്ചു ഇരുവരും പുറജാതിക്കാരുടെ മാനസാന്തരത്തിനു നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും, അവിടെനിന്നു ഒരുമിച്ചു സൈപ്രസിലേക്കും ചെറിയാസ്യായിലേക്കും പ്രയാണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പൌലോസിനെ മെക്കുറിയെന്നും, ബർണ്ണബാസിനെ ജൂപ്പിറ്ററെന്നും ചിലർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജറൂസലം തിരുസ്സംഘത്തിൽ സംബന്ധിച്ചശേഷം ഇരുവരും വേർതിരിഞ്ഞു. ജറൂസലത്തെ ക്ഷാമനിവാരണത്തിനു അന്ത്യോക്യായിൽ ധർമ്മപ്പിരിവെടുക്കാൻ ബർണ്ണബാസാണ് നിയുക്തനായതു. ഇദ്ദേഹം വി. ജോൺ മർക്കോസ് ഒരുമിച്ചും സൈപ്രസ്സിൽ പ്രേഷിതവേല നടത്തി അവിടെ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. സഭയ്ക്കു ഇന്നും ധർമ്മസഹായങ്ങളും ആവശ്യമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി നാം ഔദാര്യപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: തൊക്കൊറാ, മർക്കൊ, ഫൊർത്തുനാത്തുസ്, റൊമെർട്ടൂ, പരീസിയുസ്, ഫേലിക്സ്.

ജൂൺ 12.

വി. യോഹന്നാൻ ഫക്കുന്തോസ്

യോഹന്നാൻ സ്പെയിനിലെ ഫക്കുന്തോസ് പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ബുർഗ്ഗോസ് രൂപതയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടത്തിൽ അനേകം പാഠശാലകളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവസാനം ഒരു കപ്പേളമാത്രം സൂക്ഷിച്ചു. അതിൽ ദിവ്യപൂജ അർപ്പിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും വേദപഠനം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അനന്തരം ഇദ്ദേഹം സലമാങ്കയിൽ ദൈവികശാസ്ത്രം പഠിച്ചു അതിശ്രേഷ്ഠനിലയോടെ മിഷ്യനറിജോലി ആരംഭിച്ചു. പിന്നീട് അഗസ്റ്റീനിയൻ സഭയിൽ ഒരു സന്യാ

സിയായി. ദിവ്യപൂജയിൽ മഹാ ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. അധികനേരം സക്രാരിമുമ്പാകെ ചിലവിട്ടും. പലപ്പോഴും ദിവ്യദർശനങ്ങളും ദിവ്യസംഭാഷണങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. യോഹന്നാന്റെ പ്രസംഗം വലിയ നവീകരണശക്തിയുള്ളതായിരുന്നു. വഴക്കുകൂടാൻ പറഞ്ഞുതീർക്കുക ഇദ്ദേഹത്തിനു എളുപ്പത്തിൽ സാദ്ധ്യമാണു്. അതിൽ ചിലപ്പോൾ ജീവൻ അപായപ്പെടുത്തുക അപകടങ്ങളും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. കൂറേറം ശാസിക്കുന്നതിൽ യോഹന്നാൻ വിമുഖത കാണിച്ചിട്ടില്ല. യോഹന്നാൻ ഒരു ദുഷ്ടസ്ത്രീയുടെ പാപസഹകാരിയെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയതിനാൽ തൽപ്രതികാരമായി അവാം അദ്ദേഹത്തിനു വിഷംകൊടുത്തു. തൻമൂലം നേരിട്ട ദീർഘിച്ച ദിനം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു് യോഹന്നാൻ 1479ൽ നിര്യാതനായി. "തങ്ങാക്കുതന്നെ മരിച്ചവരായി" എല്ലാം മിശിഹായെപ്രതി സഹിപ്പാൻ തയ്യാറാകുന്നവർ മാത്രമാണു് യഥാർത്ഥ സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നവർ.

മറ്റു വീരാത്മാക്കൾ: സഹാഗുനിലെ യോഹന്നാൻ, ബാസിലിഡെസ്, കിരീനൂസ്, നാബോർ, നസാരിയൂസ്, എസ്ക്കിൻ, ഒത്രഫ്റിയൂസ്, തെർനാൻ, ലെയൊ തൃതീയൻപാപ്പ, അന്തൊനീന, സിരീനൂസ്, ഒളീമ്പിയൂസ്, ആംഫിയോൻ.

ജൂൺ 13.

വി. അന്തോനീസ്

അന്തോനീസ് പോർത്തുഗാളിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലിസ്ബൺ പട്ടണത്തിൽ പ്രശസ്ത ബോയ്ലൺ കുടുംബത്തിൽ 1195–ൽ ജനിച്ചു. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ഫെർഡിനാണ്ടു് എന്നാണു് നാമം ലഭിച്ചതു്. ഭക്തിയിൽ വളർന്ന ഫെർഡിനാണ്ടു അദ്യം അഗസ്തീനിയൻ സഭയിൽ ചേർന്നു. പുണ്യജീവിതത്തിനു ജന്മദേശം വിട്ടു പോകുന്നതു കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുമെന്നു കണ്ടു കോയിമ്പ്രാ ആശ്രമത്തിലേക്കു മാറി. അവിടെ വെച്ചു ഫ്രൻസിസ്കൻ സന്യാസികളുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. മാ

ത്രമല്ല അവരുടെ ദരിദ്രജീവിതരീതി ഗ്രഹിച്ചതും, അവരിൽ വേദസാക്ഷികളായി മരിച്ച അഞ്ചുപേരുടെ മൃതശരീരങ്ങൾ കണ്ടതും സഭാമാറ്റത്തിനു അദ്ദേഹത്തിനു പ്രേരകങ്ങളായി. അനുമതിപ്രകാരം ഫെർഡിനാണ്ടു ഒരു ഫ്രാൻസിസ്കനാകയും അന്തോനിസെന്നു പേരു മാറ്റുകയുംചെയ്തു. വേദസാക്ഷിയാകുവാൻ ആശിച്ചു മൊറോക്കോയിലേക്കുപോയ അന്തോനീസ് രോഗം പിടിപെട്ടു മടങ്ങി അവിചാരിതമായി സിസിലി ദ്വീപിൽ കരക്കടുത്തു. 1221-ൽ അസീസിയിൽ കൂടിയ തിരുസ്സംഘത്തിൽ അന്തോനീസ് സംബന്ധിക്കയുണ്ടായി. അജ്ഞാതനായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന അന്തോനീസ് 1222-ൽ സംഗതിവശാൽ ഫോർലിയിൽവെച്ചു ഒന്നു പ്രസംഗിക്കേണ്ടിവന്നു. അന്തോനീസിന്റെ പുണ്യഭാർഢ്യവും, ജ്ഞാനശക്തിയും വാഗ്വിഭവവും പരസ്യമായി. അതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അജ്ഞാതജീവിതം അവസാനിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒമ്പതു വത്സരം ഫ്രാൻസ്, ഇറ്റലി, സിസിലി എന്നിടങ്ങളിൽ തന്റെ സ്വരം ഉയർത്തി. അനേകരുടെ ഹൃദയം ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു. പാഷണ്ഡരുടെ ചമ്മട്ടി, വാഗ്മിത്തിന്റെ പെട്ടകം, വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ കടിഞ്ഞൂൽപുത്രൻ എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്നു തിരുസ്സഭയിൽ ഒരു മല്പാനായും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അന്തോനീസ് ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ വിവിധങ്ങളുമാണ്. അദ്ദേഹം ഭാഷാവരം, പ്രവചനവരം, ദിവ്യസാന്നിദ്ധ്യം, വിദൂരവീക്ഷണം എന്നിവ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉണ്ണീശോ പ്രത്യക്ഷനായി പലപ്പോഴും സംഭാഷണം നടത്തിയതു അന്തോനീസിന്റെ ഹൃദയപ്രകൃതി എന്തെന്നു കാണിക്കുന്നു. ആശ്രമത്തിൽവെച്ചു 1231-ൽ രഹസ്യത്തിൽ സംഭവിച്ച അന്തോനീസിന്റെ മരണം, പാദുവായിലെ തെരുവീഥികളാണ്, "നമ്മുടെ പിതാവായ വി. അന്തോനീസ് മരിച്ചു" എന്നു വിളിച്ചറിയിച്ചതു. മരിച്ചു പിറ്റേക്കൊല്ലം അദ്ദേഹം വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. അന്നു ലിസ്ബണിലെ പള്ളിമണികൾ താനേതന്നെ കൊട്ടി

ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ വിശുദ്ധൻ മരണശേഷവും തുടർന്നു അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത്ഭുതപ്രവർത്തകൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരും വി. അന്തോനീസിനെയാണു് മനസ്സിലാക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെയുള്ള ഭക്തി ഇന്നു ഏതു രാജ്യത്തുമുണ്ടു്. നഷ്ടപ്പെട്ടതു കണ്ടെത്തുവാൻ പ്രത്യേകിച്ചും അന്തോനീസു് മദ്ധ്യസ്ഥനാണു്. മറ്റുള്ളവർ കാണാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയേയും അദ്ധ്വാനത്തെയും നാം സ്നേഹിച്ചു് ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ രഹസ്യമായി സംഗ്രഹിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— ഡംമ്നാ, ഫെലീക്കൊളം, അകിലീന, പെരഗ്രിൻ, ഫന്തീല, ഫൊത്തുനാത്തുസ്, ലൂസിയൻ, തിഫീലിയുസ്, ജോൺഫിഷർ.

ജൂൺ 14.

മഹാനായ വി. ബസീലിയുസ്.

ബസീലിയുസു് ചെറിയാസ്യായിലെ കപ്പദോച്ചിയായിൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം സഹോദരന്മാരായ രണ്ടു മെത്രാന്മാരും അമ്മയും സഹോദരിയും വിശുദ്ധന്മാരായി വണങ്ങപ്പെട്ടുന്നു. ബസീലിയുസു് ആഥെൻസിൽ പഠിച്ചു് മഹാപണ്ഡിതനായി. വി. ഗ്രിഗരി നസിയൻസെനിന്റെ വലിയ സ്നേഹിതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ലോകബഹുമാനങ്ങളും ഭയന്നു് അതുപേക്ഷിച്ച ബസീലിയുസു് കിഴക്കൻ സന്യാസികളുടെ പിതാവാകുവാനാണു് ഇടവന്നതു്. ആരിയൻ പാഷണ്ഡരോടു ന്യായവാദം ചെയ്യാൻ ഇദ്ദേഹം തന്റെ മെത്രാനാൽ നിയുക്തനായി. ബസീലിയുസിന്റെ യുക്തിയും വാഗ്മിതവും പാഷണ്ഡരെ പരാജിതരാക്കി. കേസറിയാമെത്രാനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം ബസീലിയുസിന്റെ സ്വഭാവം, ധീരത, ജ്ഞാനം, വാഗ്വിലാസം, എളിമ, തപസ്സു് എന്നിവ മറ്റു മെത്രാന്മാർക്കു ഒരു മാതൃകയായിരുന്നു. ആരിയക്കാരെ സഭയുടെ ഐകൃത്തിലേക്കു് സ്വീകരിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ച വലേരിയൻ ചക്രവർത്തി

യെ ബസീലിയുസ് എതിൎത്തു. ചക്രവൎത്തി തോറേറയുള്ളു. വിദ്വേഷങ്ങളും തെററിധാരണകളും നൈരാശ്യങ്ങളും ബസിലിയുസ് അനവധി സഹിച്ചു. കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ വളരെ പാഷണ്ഡരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. സഭയിലെ ശിക്ഷണണനിയമങ്ങൾ ബലപ്പെടുത്തി. പലേ പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചു. പിൽക്കാലത്തു ബസീലിയുസിനു മഹാൻ എന്നു പേരുണ്ടായി. ഇദ്ദേഹം തിരുസ്സഭയിൽ ഒരു മല്പാനാണ്. ഈ വിശുദ്ധൻ 379–ൽ നിൎയ്യാതനായി. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുക; എന്നാൽ മററാരെയും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: റൂഫീനുസ്, വലേരിയുസ്, മെത്തോദിയുസ്, ഡോക്കുമേൽ, തെന്നുസ്, പ്സൾമോദിയുസ്, ചലിസേവുസ്, മാൎച്ചിയൻ, ദീഞ്ഞാ, എത്തേരിയുസ്.

ജൂൺ 15.

വി. ജർമ്മീനാ.

ഫ്രാൻസിലെ പിംബ്രക്കു എന്ന സ്ഥലത്തു കൎഷകമാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ജൎമ്മീനാ 1579–ൽ ജനിച്ചു. അവളുടെ ആകൃതി വിരൂപവും, ഒരു കരം ശോഷിച്ചതുമായിരുന്നു. കണ്ഠമാല രോഗവും അവളെ ബാധിച്ചു. അമ്മ മരിച്ചതിനാൽ പിതാവു പുനർവിവാഹം നടത്തി. ഇളയമ്മ പല കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു രോഗിയും ആറുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ളവളുമായ ജർമ്മീനായെ നിർദ്ദയമായി വീട്ടിൽനിന്നും പുറത്താക്കി, അടുമേസ്ക്കുവാൻ ഭരമേല്പിച്ചു. ജർമ്മീനാ പകൽ മുഴുവനും വയലിലും രാത്രി തൊഴുത്തിലും കഴിച്ചുകൂട്ടി. അതി ശൈത്യവും ഉഗ്രവെയിലും ലഘുഭക്ഷണവും അവളുടെ അവകാശമായി. ഒരാശ്വാസവും അവൾക്കു് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ദൈവം അവളുടെകൂടെയുണ്ടായി. സ്വൎഗ്ഗീയാനന്ദങ്ങൾ അവളിൽ വൎഷിച്ചു. കൎത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവചിന്തയിൽ അവൾ സമാശ്വസിച്ചു. ആനന്ദലഹരിയിൽ സമയം പോകുന്നതു് അവൾ അറിയാതെയായി. ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിച്ചു അവൾ എ

ന്നും ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിച്ചുവന്നു. തന്റെ ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം പ. ക. മറിയത്തോട് അവാം ബോധിപ്പിക്കും. എളിമയും ക്ഷമയും ദരിദ്രവാത്സല്യവും ജമ്മീനായിൽ ആഴമായി വേരുന്നി. എല്ലാവരും അവളെ ഒരു പുണ്യവതിയായി ഗണിച്ചു. തന്മൂലം അവാം പിന്നീട് പിതാവിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി മാതൃമാണ് പഴയജീവിതരീതി തുടന്നു. 16വത്സരം ക്ലേശപൂർണ്ണമായ ജീവിതം നയിച്ചശേഷം ജമ്മീനാ 1601–ൽ കത്താവിൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ച് സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. 43 വത്സരങ്ങാംക്കുശേഷം കല്ലറ തുറന്നപ്പോാം ശരീരം ക്ഷയിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതിലെ കുസുമലതകാം വാടിയിരുന്നുമില്ല. മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ആശ്വാസം കുറയുന്തോറും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ആശ്വാസം നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വീത്തൂസ്, ക്രെഷ്യൻസ്യാ, മൊദെസ്തൂസ്, ലാന്തെലിൻ, ബെർണ്ണാർഡ്, വാവജെ, ഗ്രിഗരിമെത്രാൻ, ലൊങ്കീനോസ്, അബ്രാഹാ, ആർബട്ട, ഹെസീച്ചിയൂസ്, ബ്ലാസ്, ബെനിൽദിസ്, ലീബിയ, എവുത്തേപ്പിയ, ജെമ്മയിൻ.

ജൂൺ 16.

വി. കൊച്ചു കുറിയാക്കോസ്.

4–ാം നൂറ്റാണ്ടാരംഭത്തിൽ സിരിയായിൽ ഉക്കാനോൻ എന്ന സ്ഥലത്തു ജൂലീറ്റാ എന്നൊരു ഭക്ത ക്രൈസ്തവസ്ത്രീ മൂന്നു വയസ്സായ തന്റെ ഏക പുത്രൻ കുറിയാക്കോസിനോടുകൂടി ജീവിച്ചിരുന്നു. ഡൊമീസ്യൻ ചക്രവത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിൽ ഇവർ സെലെവുച്ചിയായിലേക്കും, അനന്തരം ചിലിച്ചിയായിലേക്കും ഓടിഒളിച്ചെങ്കിലും അവിടെവെച്ചു പിടിക്കപ്പെട്ടു. ഇവരോട് പേർ ചോദിച്ചപ്പോാം "ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി" എന്നുമാത്രം ഇരുവരും പറഞ്ഞിരുന്നു. മാതൃഹസ്തങ്ങളിൽനിന്നും നിർബ്ബന്ധമായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ബാലനെ ന്യായാധിപൻ പലേവിധത്തിൽ വശീകരിപ്പാൻ നോക്കി. അവൻ അശേഷം വഴിപ്പെട്ടില്ല. കോപിച്ച വിധിയാളൻ

ബാലനെ കഠിനമായി അടിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഏററ മുറിവുകൾ അത്ഭുതകരമായി താനേ മാഞ്ഞു. ബാലൻെറ ദേഹത്തിൽ ഉരുകിയ ദ്രാവകം ഒഴിച്ചു. പക്ഷെ ദ്രാവകം തണുത്തു ശീതളജലപ്രായമായി. അപ്പോൾ സേവകൻ കുറിയാക്കോസിനെ കയ്യിലെടുത്തു നിലത്തു അടിച്ചുകൊന്നു. ബാലൻെറ സുന്ദരാത്മാവു മോക്ഷത്തിലേക്കു പറന്നുകയറി, ജൂലിററയേയും അവർ കൊലപ്പെടുത്തി. ഇതു 304 ലാണു് സംഭവിച്ചതു്, ബാലഹൃദയങ്ങളെപ്പോലും ബലപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവം സത്യവിശ്വാസം എത്ര വിലമതിക്കുന്നുവെന്നു നാം ചിന്തിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ജൂലിററ, ജോൺഫ്റാൻസിസ്റേജിസ്, ഫെരേയുളസ്, ഫെറുസ്യൂസ്, ഔരേലിയൻ, ലുത്ത്ഗാർദു, ബ്ലാസ്തുസ്, യുസ്തീന, തീക്കൊ, സിമീലിയൻ, ബെന്നൊ.

ജൂൺ 17.

വി. ആവിത്തുസ്.

ആവിത്തുസ് ഫ്രാൻസിലെ ഓർലിയൻസിൽ ദരിദ്രമാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു പിറന്നു. അവരുടെ നിർദ്ദേശാനുസാരം ആവിത്തുസ് ഭക്തിയിൽ വളർന്നിരുന്നു. വിനോദങ്ങളിൽ ലയിക്കാതെ പ്രാർത്ഥനയിലും ദേവാലയസന്ദർശനത്തിലും തല്പരനായി. മാത്രമല്ല ഒരു സന്യാസിയായി ആശ്രമവാസികൾക്കു ഏതു ശുശ്രൂഷയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. ആവിത്തുസ് മന്ദബുദ്ധിയും സാധുവുമാണെന്നു് ചിലർ ധരിച്ചപ്പോൾ അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയുടെ ആഴവും മനസ്സിലാക്കാതിരുന്നില്ല. നിന്ദയും സ്തുതിയും സമഭാവനയോടെ ആവിത്തുസ് വഹിച്ചു. കഠിനതപസ്സിലും ദരിദ്രവാത്സല്യത്തിലും വാസന മുഴുത്തു. കൂടുതൽ തപസ്സിന്നായി ആവിത്തുസ് ആശ്രമംവിട്ടു വനാന്തരത്തിൽ പോയി. അവിടെ ഇലകളും കൈപ്പുള്ള കിഴങ്ങുകളുമാണു് ഭക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. ആശ്രമവാസികൾ വനാന്തരത്തിലെത്തി. ആവിത്തുസിനെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ അദ്ധ്യക്ഷനാക്കി. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ

ഉപദേശവും മാതൃകയും ആശ്രമവാസികൾക്ക് വലിയ നന്മ ചെയ്തു. പിന്നേയും അവിത്തൂസ് വനാന്തരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു ഉഗ്രതപസ്സു ചെയ്തു. അവിടെ ശിഷ്യന്മാർ പലരും ചെന്നുകൂടി. അതിനാൽ അവിടെ ആശ്രമവാസവും ആരംഭിച്ചു. അതിൽ മരിച്ച ഒരു സന്യാസിയെ അവിത്തൂസ് ഉയിർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൽകൃത്യങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്ത് 530-ൽ അവിത്തൂസ് ചരമഗതി പ്രാപിച്ചു. സ്തുതിയിലാകട്ടെ നിന്ദയിലാകട്ടെ നാം അന്ധാളിച്ചുപോകരുതു്. രണ്ടും ദൈവസ്തുതിക്കുപകരിക്കട്ടെ.

മറവു വിശുദ്ധന്മാർ: ബെസ്സാരിയോൻ, നിക്കാന്തർ, മാച്ചീയൻ, മബാത്തൂംഫ്, മൊളിങ്കസ്, പ്ലിയോർ, യുസ്തീന, ഔരേലിയൻ, റെനിയേവസ്, പീറർപീസാ, റാനിയെർ, അന്തീഗിയൂസ്, ഇസംബ്രുസ, ഇന്നോസെൻറ്, മൊന്താനസ്, മാനുവേൽ, സാബെൽ, ഇസ്മായേൽ, ഹിമേരിയൂസ്.

ജൂൺ 18.

വി. മാക്കൂസും മർസിലിയാനൂസും.

ഇവർ റോമയിലെ ഒരു പ്രശസ്തകുടുംബത്തിൽ ഇരട്ടപെറ സഹോദരന്മാരും യൌവനത്തിൽ സത്യവേദം സ്വീകരിച്ചു മാന്യവിവാഹം നടത്തിയവരുമാണു്. ഡയോക്ലേഷ്യൻറെ മതമർദ്ദനത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ തടവിലിടുകയും വധിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്നു. തടവിലായ മാക്കൂസിനും മർസിലിയാനൂസിനും അവിടെ ഒരു മാസം ഇടനൽകപ്പെട്ടു. ആ ഘട്ടത്തിൽ അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും ഭാര്യമാരും കുട്ടികളും ചെന്നു വിശ്വാസം വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാനും അവരെ തങ്ങളുടെകൂടെ കൊണ്ടുപോകുവാനും പരിശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന വി. സേബസ്ത്യാനോസ് ചെന്നു ഇരുവരേയും വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കയും മറുള്ളവരെക്കൊണ്ടു് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പിക്കയുണ്ടായി. മാക്കൂസും മർസിലിയാനൂസും 286—ൽ ഒരു തൂണിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ കാലുകൾ അതിന്മേൽ ആണികൊണ്ടു താച്ചു. ഒരു രാവും പകലും കിടത്തി പീഡിപ്പിച്ചശേഷം ആ സഹോദരന്മാരെ

അമ്പെയ്യുകൊന്നു. ഇപ്രകാരം അവർ വേദസാക്ഷികളായി. എല്ലാറ്റിലും മേലെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും, അപായം, അകലെയായിരിക്കുമ്പോൾ, വേദസാക്ഷിയുടെ ധൈര്യമുണ്ടെന്നും പറയുവാൻ നമുക്കു വിഷമമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ച സ്നേഹമേ യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നുള്ളൂ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മരീന, എലിസബെത്ത്, അമാന്ത്, മരീഞ്ഞ, അപ്രേം, പാവുള, ലെയോൻസിയുസ, എത്തേരിയുസ്, ഗ്രിഗരി, ബർബരീഹ, കളൊഗേരുസ്, എലിസബേത്ത്.

ജൂൺ 19.

വി. ജൂലിയാന ഫൽക്കൊനേരി.

ജൂലിയാനാ സ്വമാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അപേക്ഷഫലമായി 1270—ൽ ഇറാലിയിൽ ജനിച്ചു. അവളുടെ പിതാവു് കൃതജ്ഞതാർത്ഥം ഫ്ലോരൻസിൽ ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡദേവാലയം പണിയിക്കയുണ്ടായി. ജൂലിയാനാ ബാല്യംമുതല്ക്കു വീനോദങ്ങളിൽ പ്രിയപ്പെടാതെ ഭക്തികൃത്യങ്ങളിൽ വാത്സല്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഇവൾ കണ്ണാടിയൊ പുരുഷമുഖമൊ ഒരിക്കലും ഉറ്റുനോക്കിയിട്ടില്ല. ഒരാൾ പാപംചെയ്ത വിവരം കേട്ടു് ഒരിക്കൽ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു. ജൂലിയാനായുടെ അമ്മാവനും സെർവൈറ്റു സഭാസ്ഥാപകന്മാരിൽ ഒരാളുമായ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട അലെക്സിസു് ഇവളെ ഒരു മാലാഖായോടു സാമ്യപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നുണ്ടു്. 16 വയസ്സിൽ സമ്പത്തും വിവാഹവും ഉപേക്ഷിച്ചു ജൂലിയാനാ മഠത്തിൽ ചേർന്നു. അവളെ അനുഗമിക്കുവാൻ യുവതികളും പലരുണ്ടായി. സഭയുടെ നിയമാവലി എഴുതിയതു് ജൂലിയാനായാണു്. മരിയദാസികളുടെ സഭയും ഇവളുടെ നോട്ടത്തിനു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. ഇരു മഠങ്ങളിലേയും അദ്ധ്യക്ഷയായ ജൂലിയാനാ ഏവർക്കും ദാസി എന്ന നിലയിൽ കഴിഞ്ഞു. അവൾ ജപധ്യാനങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും പരവശയാകും. ഏവർക്കും നന്മ ചെയ്യുന്നതും, വിരോധികളെ രമ്യപ്പെടുത്തുവാനും, പാപികളെ ഉണർത്തുവാനും, ദുഃഖിതരെ ആശ്വ

സിപ്പിക്കുവാനും ജൂലിയാനാ സദാ സന്നദ്ധയായിരുന്നു. അവ ളം രോഗികളുടെ വ്രണങ്ങളം നക്കി സുഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ നോമ്പും ഉപവാസവും രോഗസഹനവും അസാധാ രണമായിരുന്നു. 1340—ൽ തന്റെ 70—മത്തെ വയസ്സിൽ അ ന്ത്യരോഗം അവളെ ബാധിച്ചു. ഛർദ്ദിയാൽ തിരുപ്രാഥേയം സ്വീകരിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമായില്ല. അപ്പോൾ തിരുഓസ്തി അ വളുടെ മാറ്റിൽ വെക്കയുണ്ടായി. ഉടനെ ജൂലിയാന മരിച്ചു. തിരുഓസ്തിയാകട്ടെ അപ്രത്യക്ഷമായി. എന്നാൽ തിരുഓസ്തി യുടെ രൂപം മാറ്റിൽ മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. നീ കുരിശി നെ അനേഷിച്ചാൽ അവിടെ മാതാവിനെയും കാണും. മാ താവുള്ളിടത്തു പുത്രനുമുണ്ട്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ടെസിമുസ്, ഡീക്ക, ഗെർവാസിസ്, പ്രൊ ത്താസിസ്, റൊമുവാൾഡ്, ഗൌഡെൻസിയുസ്, കൊമാസ്യൂസ്, ബെം നിഫെസ്, ഉർസിച്ചിനുസ്.

ജൂൺ 20.

വി. ഗർവ്വാസിസും പ്രോത്താസിസും.

ഇവർ ഭക്തരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ഇറലിയിൽ ജനിച്ച ഇരട്ടസഹോദരന്മാരാണു. ഇരുവരും സന്മാർഗ്ഗനിരത രായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇവരുടെ പിതാവു റവെന്നായിൽ വെ ച്ചു വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. മാതാവാകട്ടെ മിലാനിൽവെ ച്ചും വേദസാക്ഷി കിരീടം പ്രാപിച്ചു. സഹോദരന്മാർ തങ്ങ ളുടേയും ഭാവി മുൻക്കൂട്ടി കാണാതിരുന്നില്ല. അവർ സ്വന്ത വസ്തുക്കളെല്ലാം വിറ്റു ദാനം ചെയ്തു. അടിമകളെ സ്വതന്ത്ര രാക്കി. ഇവയറിഞ്ഞ മിലാനിലെ പൂജാരികനും വിദ്വേഷം നിമിത്തം ഇരുവരെയും റോമാ അധികാരികൾക്കു ഒറ്റിക്കൊ ടുത്തു. അവർ ഈ സഹോദരന്മാരെ പിടിച്ചു വിഗ്രഹാരാധ നക്കു നിർബന്ധിച്ചു. സമ്മതിക്കാഞ്ഞ ഗർവ്വാസിസിനെ അവർ അടിച്ചുകൊന്നു. പ്രോത്താസിസിനെ വധിക്കയും ചെയ്തു. ഇ തു മിലാനിൽവെച്ചു 170 ലാണു സംഭവിച്ചതു. സംസ്കരിക്ക

പ്പെട്ട മൃതശരീരങ്ങൾ 200 വത്സരം എവിടെയെന്നറിയാതെ കിടന്നശേഷം വി. പൌലോസ് വി. അംബ്രോസിസിനു വെളിപ്പെടുത്തുക നിമിത്തമാണ് അവ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടതു്. ഭാവിയെ മുൻകൂട്ടിക്കണ്ടു ഒരുങ്ങുന്നതു വലിയ വിവേകമാണ്.

തിരുനാൾ ഇന്നലെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സിൽവേരിയുസ് പാപ്പാ, ഗോബെയിൻ, ഇടെ ബെർഗാ, ബായിൻ, കൊൺസലോത്ത, നൊവാനൊ, ഗയിൽസ്, മക്കാരിയുസ്, ഫ്യൂരന്തീന.

ജൂൺ 21.

വി. ളൂവീസ് ഗൊൺസാഗാ.

ളൂവിസ് ഗൊൺസാഗാ ഇറലിയിലെ കസ്തിലിയോനിൽ 1568—ൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു ചക്രവത്തിയുടെ ഉറ്റബന്ധുവായ ഫെർഡിനാണ്ടാണ്. ളൂവിസ് ആദ്യം ഉച്ചരിച്ചതു ഈശോ മറിയം എന്ന തിരുനാമങ്ങളായിരുന്നു. 9—ാം വയസ്സിൽ നിത്യബ്രഹ്മചര്യം നേർന്നു. ചാവുദോഷം ഒന്നുപോലും ളൂവീസിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പ്രത്യേകവരം കൊണ്ടു മാംസേച്ഛക്കുള്ള പ്രലോഭനവുമില്ലായിരുന്നു. ളൂവീസ് ആദ്യകുർബ്ബാന വി. ചാറൽസ് ബൊറോമ്യോയിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചു. ഒരു വിശേഷാഹ്വാനം നിമിത്തം ഈശോസഭയിൽ ചേരുവാൻ ആശിച്ചു. എന്നാൽ മൂന്നുവത്സരത്തേയ്ക്കു പിതാവു അതു തടഞ്ഞുനിർത്തി. 1585—ൽ അനുമതി ലഭിച്ചപ്പോൾ ളൂവിസ് ആ സഭയിൽചേർന്നു വ്രതമെടുത്തു. തത്വശാസ്ത്രവും ദൈവശാസ്ത്രവുംപഠിച്ചു. താൻ ഒരു വളഞ്ഞ ഇരുമ്പുവടിയാണെന്നും, പ്രായശ്ചിത്തവും തപസ്സുമെന്ന ചുറ്റികയാൽ വളവുതീർക്കുന്നതിനു വന്നിരിക്കയാണെന്നും ളൂവീസ് പലപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു. 21 വയസ്സായ ളൂവീസ് അന്നു റോമയിൽ ഉണ്ടായ പകർച്ചപ്പനി പിടിപെട്ടവരെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ പോയിരുന്നു. ആ പനി ളൂവീസിനും പിടിപെട്ടു. അദ്ദേഹം മൂന്നുമാസത്തിനകം മൃതിയടഞ്ഞു. പാപരഹിതനായി കഴിഞ്ഞ ളൂവീസു

പോലും കഠിനതപസ്സനുഷ്ഠിച്ചെങ്കിൽ, അതിനു് നമുക്കുള്ള ആവശ്യം എത്ര വലുതെന്നു് ചിന്തിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: റാൾഫ്, മീൻ, ആറോൻ, എവുസേബിയുസ്, ലെവുഫ്റദെസ്, ദെമേത്രിയാ, എസ്കെല്ലാ, തെരെൻസ്, റുഫീനുസ്, മാർസിയാ, ആൾബൻ, മാർടിൻ.

ജൂൺ 22.

വി. ജോൺഫിഷർ.

ജോൺ യോർക്കുഷയറിലെ ബേവർലിയിൽ 1469–ൽ ജനിച്ചു. കേംബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ചു ഉന്നത ബിരുദങ്ങൾ നേടി. 1504–ൽ സർവ്വകലാശാല ചാൻസലറും റോച്ചെസ്റ്ററിലെ മെത്രാനുമായി. ഹെൻറി എട്ടാമന്നു ഗുരുനാഥനുമായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. രാജകീയ ചരമ പ്രസംഗങ്ങൾ പലതും ഫിഷർ നടത്തി. എല്ലാവർക്കും എല്ലാം ആകുന്നതിന്നു ഇദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നു. രോഗ ശുശ്രൂഷയിൽ തല്പരനായി വർത്തിച്ചു. തനതു ജീവിതം പാവനമായി കാർത്തു. ഹെൻറി എട്ടാമനും കത്രീനായും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം സാധുവാണെന്നും, തന്മൂലം ആനിബൊളീനുമായി ഒരു വിവാഹം അനുവദനീയമല്ലെന്നും ഫിഷർ ആദ്യം മുതല്ക്കുതന്നെ വാദിച്ചിരുന്നു. 1532–ൽ കാൻററർബറി മെത്രാനായ ക്രാൻമർ അന്യഥാ വിധിച്ചു. ഹെൻറി ആനിബൊളീനുമായി വിവാഹം നടത്തി. തന്മൂലം ഒരു പുതിയ പിൻതുടർച്ചാവകാശബിൽ പാസായി. ഇതിൽ രാജാവിനു ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിലും പരമാധികാരമുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മെത്രാന്മാരെല്ലാം ഒപ്പുവെക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. റോച്ചെസ്റ്ററിലെ ജോൺഫിഷർ മെത്രാൻ മാത്രം വിസമ്മതിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ഒപ്പുവെക്കാൻ ലാമ്പെത്തു കൊട്ടാരത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മരണപത്രം എഴുതിവെച്ചാണു് പോയതു. വിസമ്മതിച്ച ഫിഷർ ലണ്ടൻ ഗോപുരത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥനായി. അവിടെ ക്ലേശങ്ങൾ അനവധി സഹിച്ചു. വി. തോമസ്മൂർ

ഒപ്പുവെച്ചു എന്ന വ്യാജപ്രസ്താവനകൊണ്ടുപോലും ഫിഷറി
ന്റെ സ്ഥിരത പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. മാപ്പുപ്പയാകട്ടെ
ഈ നാളിൽ ഫിഷറിനെ ഒരു കർദ്ദിനാളാക്കി. എന്നാൽ
1535 ജൂൺ 22–ാംനു- ഫിഷർ വധിക്കപ്പെടുകയും, അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ തല ലണ്ടൻ പാലത്തിന്മേൽ നാട്ടുകയും ചെയ്തു.
13–ാം ലെയോൻ പാപ്പ ജോൺ ഫിഷറിനെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവ
നായും, 11–ാം പീയൂസ് പാപ്പ വിശുദ്ധനായും പ്രഖ്യാപനം
ചെയ്തു. രാജഭീതി ദൈവഭയത്തെ ഒരിക്കലും കീഴടക്കിക്കൂടാ.

തിരുനാൾ ജൂൺ 13.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: നോളായിലെ പൌളീനുസ്, ആഫ്രിക്കൻ.
ഇന്നൊസെന്റു പഞ്ചമൻ പാപ്പ, ഫ്രാൻസിയൂസ്, ക്ലെമന്റു, നിച്ചേ
യൂസ്, കൊൺസേർസിയ, ജോസഫ് കഫാസൊ.

ജൂൺ 23.

വി. എഥെൽദ്രെദാ.

എഥെൽദ്രെദായുടെ മാതാവും മൂന്നു സഹോദരികളും വി
ശുദ്ധകളായി നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. സന്യാസ
ജീവിതം നയിക്കണമെന്ന ഏക മോഹമാണു് എഥെൽദ്രെദായ്ക്കു
ണ്ടായിരുന്നതു്. എന്നാൽ ആ ഉദ്ദേശത്തിനെതിരായി അവൾ
ഒരു ഉപരാജാവിനു വിവാഹത്തിൽ നൽകപ്പെട്ടു. ഭർത്താവി
ന്റെ സമ്മതപ്രകാരം മൂന്നുവത്സരം അവൾ കന്യകയായിത്ത
ന്നെ ജീവിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ ചരമഗതി പ്രാപിക്കയാൽ
എഥെൽദ്രെദാ മഠത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു. പക്ഷെ നോർത്തം
ബ്രിയായിലെ പ്രബലരാജാവിന്റെ നിർബന്ധംനിമിത്തം
ഒരു പുനർ വിവാഹത്തിനു വഴിപ്പെടേണ്ടിവന്നു. ഒരു സ
ഹോദരനോടുകൂടി എന്നപോലെ അവൾക്കു അവിടേയും ജീവി
ക്കാൻ സാധിച്ചു. മാത്രമല്ല തപസ്സിനും ഭക്തിക്കും കുറവു വരു
ത്തേണ്ടിയും വന്നില്ല. അങ്ങനെ 12 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ഭർത്തൃസമ്മതത്തോടുകൂടി അവൾ മഠത്തിൽചേർന്നു വി.
വിൽഫ്രിഡിൽനിന്നും ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും

പശ്ചാത്തപിച്ച രാജാവു അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോരുവാൻ ചെന്നു. എന്നാൽ കാര്യം സാദ്ധ്യമാകാതെ രാജാവു മാവാസം അനുവദിച്ചു മടങ്ങി. എഥെൽബെർത്താ 672–ൽ വേറേയും മഠങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. സന്ന്യാസിനികൾക്കു ഉത്തമമാതൃകയായി ജീവിക്കയും മഠം ഭരിക്കയും ചെയ്തശേഷമാണു അവൾ 679–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു്. ഈ വിശുദ്ധയുടെ മൃതശരീരം ഏറെക്കാലം അക്ഷയമായിരുന്നു. ശവകുടീരത്തിൽ നടന്ന അത്ഭുതങ്ങളും കുറവല്ല. നീ ഏതുസ്ഥിതിയിലായിരുന്നാലും ലോകബഹളത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു ജീവിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഓയിനിയെസിലെ മറിയം, അഗ്രിപ്പീന, ഫേലിക്സ്, സേനൊ, സേനാ, ജോൺ.

ജൂൺ. 24.

വി. യോഹന്നാൻ മാംദാന.

ദേവാലയത്തിൽ ധൂമാർപ്പണം ചെയ്തിരുന്ന സ്സറിയായെ, വി. യോഹന്നാൻ മാംദാന പുത്രനായി ജനിക്കുമെന്നു കർത്താവിന്റെ മാലാഖാ അറിയിച്ചു. മ്ശിഹായ്ക്കു വഴി ഒരുക്കുക യോഹന്നാന്റെ ഉദ്യോഗമായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ പിറവിക്കു മുമ്പേതന്നെ അവതാരപുരുഷനുവേണ്ടി ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി. സ്വമാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ ഈശോയുടേയും മറിയത്തിന്റേയും സാന്നിദ്ധ്യം ഗ്രഹിച്ചു സന്തോഷത്താൽ കുതിച്ചുചാടി. പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ മറവിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു യോഹന്നാനും തന്റെ യുവത്വം രഹസ്യത്തിൽ കഴിച്ചു. മ്ശിഹായുടെ പരസ്യജീവിതത്തിനുമുമ്പു യോഹന്നാൻ ഒരു ദിവ്യാഹ്വാനംനിമിത്തം വനാന്തരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു പ്രാർത്ഥനയും മൌനവുമായി ഒരു കഠിന താപസജീവിതം നയിച്ചു. അനന്തരം തന്നെ സമീപിച്ച ജനക്കൂട്ടത്തോടു ദൈവകോപത്തിൽനിന്നകലുവാൻ ഉപദേശിക്കയും, മനസ്സുപിച്ച വർക്കു പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

യോഹന്നാൻ മ്ശിഹായെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവിടത്തെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ ഇറങ്ങിയതുകണ്ടു. യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ മ്ശിഹായുടെ പക്കലേക്കു അയക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ യോഹന്നാൻ തന്റെ ദൗത്യം നിവർത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞു. വ്യഭിചാരത്തിനു ശാസിക്കപ്പെട്ട രാജാവു അദ്ദേഹത്തെ തടവിലാക്കി. നൃത്തംചെയ്ത ബാലികയുടെ അഭിലാഷത്തിനു വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തന്റെ മുന്നോടിയായ യോഹന്നാനെപ്പറ്റി മിശിഹായുടെ സാക്ഷ്യം, സ്ത്രീകളിൽനിന്നു പിറന്നവരിൽ യോഹന്നാനെപ്പോലെ വലിയവനില്ലെന്നാണു്. യോഹന്നാൻ വലിയവനായതു തന്നെത്തന്നെ മറന്നു മ്ശിഹായ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ചതിനാലാണു്. നീയും അപ്രകാരം ചെയ്യുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സിമ്പ്ലീച്ചിയുസ്, തെയൊഫിലസ്, ബർത്തലോമിയാ, ഫാവുസ്തുസ്, ദമോഫിൽ, ഒരെൻസിയുസ്, ഹേരൊ, ഫർനാച്ചിയുസ്, ഫിർമീനുസ്, ഫീർമുസ്, ലൊങ്കീനുസ്, അഗൊവാർഡ്, അഗ്ലീബെർട്ട.

ജൂൺ 25.

വി. ഫെബ്രോണിയ

ഡയൊക്ലേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണനാളിൽ സിറിയായിൽ 50 കന്യാസ്ത്രീകളും സാമൂഹ്യജീവിതം കഴിച്ചുവന്നു. അവരിൽ ഫെബ്രോണിയ ഇളയവളും, അതിസുന്ദരിയും, വളരെ ഭക്തി തീക്ഷ്ണതയുള്ളവളുമായിരുന്നു. മതമർദ്ദനത്തിനു സേവകന്മാർ വരുന്നുവെന്നുകേട്ട പട്ടണവാസികളധികവും കന്യാസ്ത്രീകളും ഓടി അഭയംപ്രാപിച്ചു. ഫെബ്രോണിയമാത്രം സ്ഥലംവിട്ടില്ല. ഇവൾ പ്രധാനാധിപന്റെ പക്കലേക്കു ബന്ധിതയായി സേവകരാൽ നയിക്കപ്പെട്ടു. അയാൾ ഇവളുടെ അതിസൌന്ദര്യം നിമിത്തം ബന്ധനം അഴിപ്പിച്ചു തന്റെ പരിചിതനായ ഒരു പ്രഭുവുമായി വിവാഹസമ്മതത്തിനാണു് ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. അതിനു ഫെബ്രോണിയ കേവ

ലം വഴിപ്പെടാഞ്ഞതിനാൽ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു് അയാം അവളെ നിർബന്ധിച്ചു. അതു ക്രൂരാക്കാഞ്ഞ ഫൊബ്രോണിയ പലേവിധത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. അവളെ നിർദ്ദയമായി അടിച്ചു. ഇരുമ്പുചീർപ്പുകൊണ്ടു മാംസം ചീന്തി. പഴുത്ത ഇരുമ്പുകട്ടിലിൽ കിടത്തി. പല്ലുകളം തല്ലിക്കൊഴിച്ചു. സ്തനങ്ങളം ഛേദിച്ചു. ഒന്നുകൊണ്ടും അവളം വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു ഇളകിയില്ല. തന്മൂലം അവസാനം അവളെ വധിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അല്പത്തിനു വാടിപ്പോകുന്ന നീ, ഓരോരുത്തർ വേദസാക്ഷികരിടം വാങ്ങിയതു എത്രമേലിയ വിലകൊടുത്തിട്ടാണെന്നു ചിന്തിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— ഗ്രലയേൽമുസ്, പ്രോസ്പർ, മാക്സിമുസ്, വില്യം, അഡെൽബെർട്ട, മോളോക്കു, അഗൊവാർഡ്, അഗിബെർട്ട, ലൂസ്യ, പീറ്റർകനീസിയുസ്, ഗള്ളിക്കാനുസ്, സോസിപ്പാത്തർ.

ജൂൺ 26.

വി. യോഹന്നാനും പൌലോസും

റോമാനിവാസികളായ യോഹന്നാൻ, പൌലോസ് എന്ന രണ്ടു സഹോദരന്മാർ സന്മാർഗ്ഗനിരതരായിരുന്നതിനാൽ അവർക്കു ചക്രവത്തിയുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ ഉയർന്ന ജോലി ലഭിച്ചു. തുടർന്നു അവർ സൈന്യസേവനത്തിലുമായി. ഇരുവരും ധർമ്മിഷ്ഠരെന്നല്ല, സജീവവിശ്വാസികളുമായിരുന്നു. പലരുടേയും മാനസാന്തരത്തിനും ഇവർ കാരണക്കാരായിട്ടുണ്ടു്. വിശ്വാസപരിത്യാഗിയായ ജൂലിയൻ ചക്രവത്തി ഇവരോടു തന്റെ കൂടെ പാർക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ക്രൈസ്തവനായിരുന്ന ചക്രവത്തി വിഗ്രഹാരാധകനായിരിക്കയാൽ തങ്ങളം കൂടെ താമസിക്കയില്ലെന്നു യോഹന്നാനും പൌലോസും ശഠിച്ചു. അപ്പോളം ചക്രവത്തി അവരെ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു നിർബന്ധിക്കയാണുണ്ടായതു്. ഇരു സഹോദരന്മാരുംകൂടി സ്വത്തുക്കളം വിറ്റു ധർമ്മം കൊടുത്തു ഏതു പീഡനവും സഹിക്കാൻ തയ്യാറായി നിന്നു. 362–ൽ നിശ്ചിതദിവസം ഇവർ ശിരച്ഛേദം

ചെയ്യപ്പെട്ടു് വേദസാക്ഷികളായി ചരമമടഞ്ഞു. നമ്മുടെ ഏ
തു സേവനവും ദൈവസേവനത്തെ നിവ്വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം
നാം നിയോഗിച്ചു ചെയ്യണം.

മറവു വിശുദ്ധന്മാർ: വിജീലിയുസ്, മാക്സൻസിയുസ്, ബാബൊ
ലൻ, അന്തലെം, റയിൻഗാർദാ, പെർസെവെരാന്താ, പെലഃജിയുസ്,
ദാവീദ വനവാസി, മൊലേസ്മിലെറോബർട്ട്, യോഹന്നാൻ പ്രഥമൻ
പാപ്പ, സാൽവിയുസ്, സുപ്പേരിയുസ്.

ജൂൺ 27.

വി. ലദിസ്ലാസ്.

ഹങ്കറിരാജാവായ ബേലായുടെ പുത്രൻ ലദിസ്ലസു് 1041
—ൽ പിറന്നു. ആജീവനാന്തം അവിവാഹിതനായി ജീവിച്ചു.
പ്രജകളുടെ നിർബന്ധം നിമിത്തമാണു് അദ്ദേഹം 1080-ൽ
സിംഹാസനാരൂഢനായതു്. ലദിസ്ലാസു് സാമ്രാജ്യത്തിൽ
നല്ല നിയമങ്ങളും ശിക്ഷണവ്യവസ്ഥകളും ഏർപ്പെടുത്തി. ബ്ര
ഹ്മചര്യശ്രദ്ധ, വിനയം, സൌമ്യം, ഉപവി, ഭക്തി എന്നിവ
ബാല്യംമുതല്ക്കു ലദിസ്ലാസിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളാണു്.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരമനജീവിതം ഒരു മഹാ താപസന്റേ
തായിരുന്നു. സഭയ്ക്കും ദരിദ്രർക്കും ലദിസ്ലാസു് സമൃദ്ധിയായി
സഹായം ചെയ്തുവന്നു. മതാഭ്യസനത്തിലും മറ്റു സുമതലാ
നിവ്വഹണത്തിലും അദ്ദേഹം വലിയ പ്രതിപത്തി കാണിച്ചു.
ദൈവസ്തുതിയും മഹത്വവുംമാത്രം ലാക്കാക്കിയാണു് എന്നും പ്ര
വർത്തിച്ചിരുന്നതു്. പ്രജകളോടു് നിഷ്പക്ഷനീതിയും, ശത്രുക്ക
ളോടു ഔദാര്യവും കാണിച്ചിരുന്നു. ഹൂണരേയും, പോളൊ
ന്മാരെയും, റഷ്യക്കാരെയും ടാർട്ടറികളെയും രാജാവു തന്റെ അതൃ
ത്തിയിൽനിന്നും ഓടിച്ചു. സാരസെങ്കാക്കെതിരായി കുരിശുയു
ദ്ധത്തിനു ഒരുങ്ങിവരുമ്പോഴാണു് 1095—ൽ ലദിസ്ലാസു്
ദിവംഗതനായതു്. വിശുദ്ധന്മാർ ചെയ്തുപോലെ നാം ന
മ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ സമയവും സൽകൃത്യങ്ങൾകൊ

ണ്ടു് നിറയ്ക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: നിത്യസഹായമാതാവു, സാംസൻ, ഗുലിയേൽമുസ് വെർസല്ലീ, നോളായിലെ പൌളീനോസ്, ക്രെഷൻററു, സോയ്ലുസ്, അനെക്ത്തുസ്.

ജൂൺ 28.

വി. ഈറാനീമ്മോസ്.

ഗ്രീക്കുകാരനും ചെറിയാസ്യാനിവാസിയുമായ ഈറാനീമ്മോസ് 120–ൽ ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാർ ഇദ്ദേഹത്തെ സ്മിർണ്ണാമെത്രാനായ വി. പൊലിക്കാർപ്പിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിനു ഏല്പിക്കയുണ്ടായി. അവിടെ ലഭിച്ച അദ്ധ്യയനത്തിന്റെ വിശേഷതയാൽ ഈറാനീമ്മോസ് സമ്പാദിച്ച ജ്ഞാനവും പുണ്യവുംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തിരുസ്സഭയ്ക്കു ഒരു അലങ്കാരവും പാഷണ്ഡരുടെ ധ്വംസകനുമാകാൻ സംഗതിവന്നു. ഈറാനിമ്മോസ് ഗുരുപ്പട്ടമേററശേഷം കുറെനാൾ ഗാളിൽ പ്രംസംഗിച്ചു. 177–ൽ ലിയോൺസ് രൂപതയുടെ മെത്രാനായി. അവിടെ തന്റെ പ്രസംഗത്താൽ അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. പാഷണ്ഡതയ്ക്കെതിരായി പലേ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. സെവേരുസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിൽവെച്ചു. 202–ൽ വി. ഈറാനിമ്മോസ് ലിയോൺസിൽവെച്ചുതന്നെയാണു് വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചതു്. മേലുള്ളവർ കീഴുള്ളവരെ വാക്കുകൊണ്ടു തിരുത്തുകമാത്രം പോരാ, മാതൃകയാൽ ആകർഷിക്കുക കൂടി വേണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ലെയൊ ദ്വിതിയൻപാപ്പ, പലുററാർക്ക, പൊത്തമിയാന, ബസീലിദെസ്, പോപ്പിയ, ബെനീഞ്ഞുസ്, സെരേനുസ്, ഹെരാക്ലിദെസ്, ഹേഹേറോൺ, മർസെല്ലാ, അർഗിമീരുസ്.

ജൂൺ 29.

വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ.

പത്രോസ് ശ്ലീലായിലെ ബെത്ത്സൈദാക്കാരനും, ഏഫ്രയിം ഗോത്രജനും, തടാകത്തിൽ മത്സ്യം പിടിച്ചുകൊണ്ടി

രിക്കെ ശ്ലീഹയാകുവാൻ കർത്താവിനാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവനുമാ
ണു്. പത്രോസു് ദരിദ്രനും വിദ്യാവിഹീനനും, എന്നാൽ പ
രമാർത്ഥിയും ഉത്സേഷിയും സ്നേഹസ്വഭാവിയുമായിരുന്നു. നി
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ മ്ശിഹായാകുന്നുവെന്നു
ഏറ്റു പറഞ്ഞ പത്രോസിനെ കർത്താവു തന്റെ പള്ളിയുടെ അ
ടിസ്ഥാനപ്പാറയാകുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവിടുന്നു പത്രോ
സിനെ തന്റെ "വികാ"രിയും, ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രമുഖനും, സ
ഭയുടെ ഐക്യത്തിനു കേന്ദ്രവും, ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരങ്ങള
ുടെ ഉറവയും, സത്യപഠനത്തിനു തെറ്റാത്ത അദ്ധ്യാപകനും
ആക്കി. പെന്തക്കുസ്താദിവസം പത്രോസു് തന്റെ അധികാര
പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹം ശ്ലീഹാന്മാരുടെ എണ്ണം തികച്ചു.
യൂദന്മാരെയും പുറജാതിക്കാരെയും സഭയിൽ സ്വീകരിച്ചു. അ
ന്ത്യോക്യാപള്ളി സ്ഥാപിച്ചു് അവിടെ കുറേക്കാലം ഭരിച്ചു.
അലക്സാന്ത്രിയാപ്പള്ളി സ്ഥാപിക്കുവാൻ മർക്കോസിനെ അയച്ചു.
രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും വിഗ്രഹാരാധനയുടേയും കേന്ദ്രമായിരുന്ന
റോമയിൽചെന്നു അവിടെ തന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു്
മരണംവരെ ഭരണം നടത്തി. നേറോ ചക്രവർത്തിയുടെ മതമ
ർദ്ദനത്തിൽ പത്രോസു് തലകീഴായി കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു
66–ൽ മരിച്ചു് വത്തിക്കാൻ കുന്നിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. പ
ത്രോസു് രണ്ടു ലേഖനങ്ങളും എഴുതിയതിനു പുറമെ മർക്കോസി
നു നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകി സുവിശേഷം എഴുതിച്ചു അംഗീക
രിച്ചു. പത്രോസിനോടുള്ള യഥാർത്ഥ ബഹുമാനമാണു് നമ്മുടെ
വിശ്വാസശുദ്ധിയുടെ സൂക്ഷ്മലക്ഷണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: എമ്മ, മർസെല്ലസ്, സീരസ്, കാസിയസ്,
ബെനെദിക്ത്താ.

ജൂൺ 30.

വി. പൌലോസ് ശ്ലീഹാ.

പൌലോസു് താർസുസ്സുകാരായ യഹൂദ മാതാപിതാക്ക
ളിൽനിന്നു ബെഞ്ചമിൻ ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ചു. ജറുസലത്തു

ഗമാലിയേലിൻ പാദത്തിങ്കലാണ് ശിക്ഷണം ലഭിച്ചതു്. ശുഷ്കാന്തിയുള്ള ഒരു പ്രീശനായിരുന്നു. ഒരു നവീന ക്രിസ്തീയ മതം ഉത്ഭവിച്ചതു പൌലോസിനു കേവലം പ്രസാദിച്ചില്ല. എസ്തപ്പാനോസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞവരുടെ വസ്ത്രം സൂക്ഷിച്ച യുവാവു പൌലാസായിരുന്നു. ഈയാൾ ശിശു സഭയെ ഞെരുക്കി. ദമാസ്ക്കുസിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. വഴിമദ്ധ്യെ പൌലോസിന്നു മ്ശിഹായുടെ ദർശനമുണ്ടായി. ഉടനെ മാനസാന്തരപ്പെട്ട പൌലോസ് ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മൂന്നാം തട്ടുവരെ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ലോകാന്തങ്ങളിലേക്കു സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം പുറജാതിക്കാരുടെ ശ്ലീഹയായി പ്രത്യേകം അദ്ധ്വാനിക്കയുണ്ടായി. പൌലോസിൻെറ പ്രസംഗങ്ങൾ ഉജ്വലങ്ങളായിരുന്നു. അനേകം വിപത്തുകൾ അഭിമുഖീകരിച്ചും ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചുമാണ് പൌലോസ് പ്രേഷിതജോലി നിർവ്വഹിച്ചതു്. നേറോ ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിൽ ഈ ശ്ലീഹാ റോമയിൽവെച്ചു 66-ൽ തലവെട്ടപ്പെട്ടു വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. വെട്ടിയ തല തെറിച്ചു വീണ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു നീരുറവകൾ നവമായി പുറപ്പെട്ടു. പൌലോസ് 14 വിശിഷ്ട ലേഖനങ്ങളെഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. "എല്ലാവരും മ്ശിഹായുടെയല്ല, സ്വന്തം കാര്യമാണ് നോക്കുന്ന"തെന്നു പൌലോസ് ആവലാതിപ്പെടുന്നതിൽ, നിന്നെ സംബന്ധിച്ചു വല്ല വാസ്തവമുണ്ടോയെന്നു ഇടയ്ക്കിടെ ആത്മശോധന ചെയ്യണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മാർഷ്യൻ, ലൂസീന, എമിലിയാന, ഓസ്വാൾഡ്, കായുസ്, ലെയൊ, ബസീലിദെസ്, ഓസ്റ്റിയൻ, തെയൊബാൾഡ്.

ജൂലായി 1.

വി. ഗാൾ.

ഗാൾ അവർണ്ണിയിലെ ക്ലേർമോണ്ടിൽ 489—ൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ മുത്തച്ഛൻ ഒരു വേദസാക്ഷിയായിട്ടാണ് ലി

യോൺസിൽവെച്ചു മരിച്ചതു്. മാതാപിതാക്കന്മാർ ഗാളിനു നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം നൽകി. മാന്യമായ ഒരു വിവാഹത്തിനാലോചിച്ചു. ഗാളാകട്ടെ അതു വിസമ്മതിച്ചു് ആശ്രമത്തിൽ ചേരുവാൻ ഉത്സാഹിയായി. കുടുംബസമ്മതത്തോടുകൂടി അതിൽ ചേരുകയും ഉടുപ്പുമേല്ക്കുകയും ചെയ്തു. 527–ൽ ഗാൾ അവസ്റ്റേയിലെ മെത്രാനായി. ഏളിമ, ഉപവി, ശുഷ്കാന്തി അദിയായവ ഗാളിൽ പ്രശോഭിച്ചു. ദ്രോഹസഹനത്തിനുള്ള സാദ്ധ്യത അത്രേഹത്തിൽ അനന്യസാധാരണമായിരുന്നു. ഗാളിന്റെ അതിക്ഷമയിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു അത്രേഹത്തോടു മാപ്പു ചോദിച്ച ദ്രോഹികൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഗാൾ ചില അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 553–ൽ അത്രേഹം തന്റെ പാവനാത്മാവിനെ ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചു. ക്രിസ്തുദാസന്റെ തെളിഞ്ഞ ലക്ഷണം ദ്രോഹം ക്ഷമിക്കുകയാകുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ദൊമീസ്യൻ, എപ്പഫ്രിയുസ്, റുമോൾദു, ജൂലിയസും ആരോനും, തെയൊബാൾദ്, കലായിസ്, ലെയൊനോരുസ്, സിമയോൻ, തിയേരി, സീബാർ, കാസ്സൊ, മാസ്രിഡിലെ ഇസിദോർ, മാർട്ടിൻ.

ജൂലായി 2.

പ. ക. മറിയത്തിന്റെ ഏലീശ്വാസന്ദർശനം

ഏലീശ്വാ വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഗർഭംധരിച്ച വിവരം മംഗളവാർത്താവസരത്തിൽ ഗബ്രിയേൽമാലാഖാ കന്യകാമറിയത്തെ അറിയിച്ചു. മറിയം ഭേദാനുതാപഭാഗ്യം ഏളിമയാൽ മറച്ചുവെച്ചു ഇളയമ്മയായ ഏലീശ്വായെ അനുമോദിക്കുന്നതിനു ദീർഘവും ദുർഘടവുമായ വഴി തരണംചെയ്തു പോയി. ക. മറിയം സക്കറിയായുടെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഏലീശ്വായെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. കർത്താവു തന്റെ പ്രഥമസന്ദർശനത്താൽ അശീർവ്വദിച്ച ഭവനമാണിതു്. ഈ ഭാഗ്യം മറിയംനിമിത്തം അവർക്കു അനുഭവമായി. മറിയത്തിന്റെ സ്വരംകേട്ട മാത്രയിൽ ദൈവശക്തിയും കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹവുംകൊണ്ടു് ഏ

ലീശാ പരിശുദ്ധാത്മാവിയാൽ നിറഞ്ഞു. അവളുടെ ഉദരത്തിലെ പ്രജ, കർത്താവിന്റെ മുന്നോടിയായവൻ, സന്തോഷത്താൽ കുതിച്ചുചാടി. ഏലീശാ അവതാരത്തിന്റെ പരമരഹസ്യം ഗ്രഹിച്ചു. "നീ സ്ത്രീകളിൽ അശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടവാം" എന്നാരംഭിക്കുന്ന സ്തുതികീർത്തനം ചെയ്തു. അപ്പോഴും സന്തോഷത്താലും കൃതജ്ഞതയാലും പരവശയായ കന്യക മറിയം, "എന്റെ ആത്മാവു കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. ... ...ഇതു മുതൽ എല്ലാ തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതിയെന്നു വിളിക്കും" എന്നിങ്ങനെ പലതും അടക്കിക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മഹൽ കീർത്തനം പാടി. മൂന്നു മാസത്തോളം ഏലീശായെ ശുശ്രൂഷിച്ചശേഷം മറിയം സ്വഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങി. രോഗികൾക്കും ദുഃഖിതർക്കും മറ്റു ആവശ്യക്കാർക്കും നമ്മുടെ സന്ദർശനങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും എപ്പോഴും സമാധാനവും ആശ്വാസവും നൽകത്തക്കവയാകാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പ്രൊച്ചേസുസ്, ഗ്രാസ്യാ, മത്തീനിയൻ, കാത്തൊ, ബെർണ്ണാർഡ് റെയലന്തൂസ്, മൊനെഗോന്തൂസ്, ഔദോച്ചെവുസ്, സീസേംസ്, അരിസ്റ്റോ, ക്രെഷൻസ്യൻ, എവുത്തീക്കിയന, സംബ്രോസ, സിത്തിൻ, മാർസിയ.

ജൂലായി 3.

നമ്മുടെ പിതാവായ മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ

ശ്ലീഹാ തടാകത്തിൽ മീൻ പിടുത്തക്കാരനായിരുന്ന തോമ്മായെ ന. കർത്താവു തന്റെ ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരുവനാകാൻ വിളിച്ചു. വിശ്വസിക്കാൻ പതക്കാരനും, കായ്ക്കളുടെ കുത്തവശം കാണുന്നവനും, വിശ്വമങ്ങാം കാണാൻ സന്നദ്ധനുമായ തോമ്മായ്ക്കു സഹതാപം, സ്നേഹം, ധൈര്യം എന്നിവ നിറഞ്ഞ ഒരു ഹൃദയമുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ ഭവനത്തെപ്പറ്റി കർത്താവു സംസാരിക്കവേ തോമ്മാ പരമാർത്ഥതയോടെ "കർത്താവെ, നീ എവിടേക്കു പോകുന്നുവെന്നോ, അവിടേക്കുള്ള വഴി ഏതെന്നോ ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല" എന്നു പ്ര

സ്ഥാവിച്ചു. കൎത്താവു ബെഥനിയിൽ ലാസറിന്റെ കുഴിമാടത്തിങ്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ശ്ലീഹന്മാർ യൂദന്മാരെ ഭയന്നു അതു വിലക്കി. "നമുക്കു അവിടുത്തോടുകൂടിപോയി മരിക്കുക" എന്നു ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തുവാൻ തോമ്മായാണുണ്ടായതു്. കൎത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവിശ്വസിച്ചെങ്കിലും "എന്റെ കൎത്താവും എന്റെ ദൈവവും" എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിനു സ്ഥൈര്യം നൽകിയതും തോമ്മാ തന്നെ. ഇദ്ദേഹം വേദം പ്രസംഗിക്കാൻ ഇന്ത്യയിൽ വന്നതും, കേരളം പ്രധാന പ്രവൃത്തിരംഗമാക്കിയതും, മൈലാപ്പൂരിൽവെച്ചു വേദസാക്ഷിയായി ജൂലായി 3-ാംനു- മരിച്ചതും നിമിത്തം നാം അനുഗ്രഹീതരായി. തോമ്മായുടെ അവിശ്വാസം അനേകരുടെ വിശ്വാസ സ്ഥൈര്യത്തിനു ഹേതുവായി. നിന്റെ ശങ്കകൾ വെടിഞ്ഞു ബലക്ഷയത്തിന്മേൽ വിജയിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:- എലിയദോർ, ഫോക്കാസ്, ഗുത്തഗോൺ, ഗുന്തിയെരൻ, ബെർട്രാം, ബെർണ്ണർദീനുസ്, ദാത്തുസ്, അഗേഡുസ്, ലെയൊ ദ്വിതീയൻ പാപ്പ, മുസ്തിയൊളാ, ത്രീഫൊ, എവുളോജിയുസ്, ഹിയസിന്ത്, അനത്തോളിയുസ്, ഹെലിയദോരുസ്,

ജൂലായി 4.

വി. ബെൎത്താ

ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് രാജാവിന്റെ അടുത്ത സംബന്ധിയായ റിഗോബെർട്ടു പ്രഭുവിന്റെ പുത്രിയാണു് ബെർത്താ. 20-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇവളുടെ വിവാഹം നടന്നു. അഞ്ചു പുത്രിമാർ ജനിച്ചു. ഇവരിൽ ജെൽത്രൂദും ദെയൊത്തില്ലായും പുണ്യവതികളായി. ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം ബെർത്താ ആർട്ടോയിൽ താൻ തന്നെ പണിയിച്ച മഠത്തിൽ ചേർന്നു ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ചു. ജെൽത്രൂദും ദെയൊത്തില്ലായും അമ്മയെ അനുഗമിച്ചു. ബെർത്താ മൂന്നു പള്ളികൾ പണിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവസാനം അവൾ മഠഭരണം ദെയൊത്തില്ലായെ ഏല്പിച്ചു

അവിടെ വളരെ ഭക്തിയോടെ ഏകാന്തജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ 725–ൽ നിര്യാതയായി. ആയുശ്ശേഷം ഭക്തിയിൽ ചിലവിടുവാൻ വിധവമാൎക്കു ലഭിക്കുന്ന അവസരം ദുരുപയോഗിക്കരുതു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:- ഉൾറിക്കു, ഓദൊ, സിസോയെസ്, ഫിംബാർ, ബോൾക്കൻ, ഹൂൾദെരീക്കസ്, സെബസ്തീന, റീസ്സിയിലെ കൊളുമ്പാ, പൌലോസ് പ്രഥമൻ പാപ്പ, ഓസി, അഗേവുസ്, ലാവുരിയൻ.

ജൂലായി 5.

ലക്സമ്പൎഗ്ഗിലെ വി. പത്രോസ്

യൂറോപ്പിലെ ഒരു അതിമാന്യ കുടുംബത്തിൽനിന്നു പത്രോസ് 1369–ൽ ലൊറേയിനിലെ ലീജ് പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. 12 വയസ്സുള്ള ഒരു സ്കൂൾകുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ പത്രോസ്, തടവുകാരനായി പിടിക്കപ്പെട്ട തൻെറ ജ്യേഷ്ഠനു ജാമ്യമായി ലണ്ടനിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. പത്രോസിൻെറ സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യം ഗ്രഹിച്ച ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവൻെറ വാക്കു വിശ്വസിച്ചു് ഒരു കൊല്ലത്തിനകം അവനെ സ്വതന്ത്രനാക്കിവിട്ടു. അവിടെ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ പാർക്കാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും പത്രോസ് അതുപേക്ഷിച്ചു്, കൎത്താവല്ലാതെ മറെറാരു യജമാനൻ ഉണ്ടാകുന്നതു് ഇഷ്ടപ്പെടാതെ പാരീസിലേക്കുപോയി. അസാധാരണ വിവേകവും പുണ്യവും നിമിത്തം പത്രോസ് 15 വയസ്സായപ്പോൾതന്നെ മെററ്സിലെ മെത്രാനായി. പ്രായം ചെന്ന ഒരാൾക്കു ഉണ്ടാകാവുന്ന വലിയ വിവേകത്തോടും ശുഷ്കാന്തിയോടുംകൂടി അദ്ദേഹം രൂപത ഭരിച്ചു. ദരിദ്രരെ പ്രത്യേകം ആദരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം മരിക്കുമ്പോൾ 20 പെൻസ്മാത്രമാണു് സൂക്ഷിപ്പിലുണ്ടായിരുന്നതു്. പത്രോസിനു കർദ്ദിനാളായും ഉയൎച്ച കിട്ടി. തപസ്സു മിതപ്പെടുത്തണമെന്നാണു് പലരും അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കർദ്ദിനാളായി 10 മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും ഇദ്ദേഹം രോഗശയ്യയിലായി അന്ത്യകൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ചു. ഈ

വിശുദ്ധൻ ഒരിക്കലും ചാവുദോഷത്താൽ മലിനപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 1387–ൽ 18 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായിരിക്കെ ഈ വിശുദ്ധൻ ഭാഗ്യമരണമടഞ്ഞു. നടന്ന പലേ അത്ഭുതങ്ങളിൽ ഒന്നു ഇതാണ്: 1432–ൽ അവീഞ്ഞോണിലെ അരമനഗോപുരത്തിൽ നിന്നും 12 വയസ്സായ ഒരു കുട്ടി താഴെ പാറമേൽവീണു ശരീരം ഛിന്നഭിന്നമായി മരിച്ചു. കുട്ടിയുടെ പിതാവു ചിതറിയ തലയോടും തലച്ചോറും മററംശങ്ങളും ഒരു ചാക്കിൽ കൂട്ടിയെടുത്തു വിശു. പത്രോസിൻെറ കപ്പേളയിൽവെച്ചു പ്രാൎത്ഥിച്ചു. കുട്ടി ഉടനെ ഉയർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം നിമിത്തമാണ് അവിഞ്ഞോൺ പട്ടണക്കാർ വി. പത്രോസിനെ തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഒരുവൻ എത്രയെല്ലാം ഉയർന്നാലും ഒരു പുണ്യവാനാകാവുന്ന സേവനത്തിനു വയ്യാതെയില്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:– ദൊമീസ്യൂസ്, മൊദവേന, എദാന, മൈക്കിൾ, ആൻററണി സക്കറിയാ, എലിസബെത്തു, ബൊനോസാ, സോവാ, ഫിലോമിന, സിരില്ലാ, നുമേരിയൻ, അഗഥൊ, ത്രിഫീന, സെദോഫാ.

ജൂലായി 6.

വി. ഗോവാർ.

ഗോവാർ ഫ്രാൻസിലെ അക്കിത്താനിയായിൽ കുലീനമാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു് ഭൂജാതനായി. ബാല്യംമുതല്ക്കു് ബ്രഹ്മചൎയ്യശുദ്ധി വളരെ നിഷ്ഠയോടെ കാത്തു ഭക്തിയിൽ ശീഘ്രം പുരോഗമിച്ച ഗോവാർ ഗുരുപ്പട്ടമേററു ശുഷ്കാന്തിയുള്ള പ്രസംഗവും ഉത്തമമാതൃകയുംകൊണ്ടു് അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. പ്രാൎത്ഥനയിലും തപസ്സിലും വളരെ വാസനയുള്ളവനായിരുന്നു. ഗോവാർ ലോകത്തിനു അജ്ഞാതനായി ദൈവസേവനം ചെയ്യാൻ ആശിക്കകൊണ്ടു് ജൎമ്മനിയിലേക്കു പോയി. ട്റിയറിലെ ഒരു ഗുഹയിൽ വാസമാക്കി. അവിടത്തെ ജീവിതചൎയ്യയാൽ പുണ്യത്തിൽ വളരെ പുരോഗമിച്ചു. ഔസ്ത്രേ

ല്യാരാജാവായ സിഗ്ബെർട്ട ഗോവാറിന്റെ പുണ്യയോഗ്യതകളെപ്പററി കേട്ട്, അദ്ദേഹത്തെ മെററ്സ് മെത്രാനാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച് ക്ഷണിക്കയുണ്ടായി. വിശുദ്ധൻ ഉദ്യോഗചുമതലകളെ ഭയന്ന് ഒഴിവു അപേക്ഷിക്കയാണു ചെയ്തതു്. ഗോവാർ തന്റെ 64–ാമത്തെ വയസ്സിൽ പനിപിടിപെട്ടു 575–ൽ നിര്യാതനായി. ഉന്നതോദ്യോഗങ്ങൾ നൽകപ്പെടുമ്പോൾ അതു സ്വീകരിക്കുന്നതിലും, അഥവാ നിഷേധിക്കുന്നതിലും പുണ്യയോഗ്യതയുണ്ടാവാൻ മേലാതെയില്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: പള്ളാദിയുസ്, ജൂലിയൻ, സെക്ക്സബർഗ്ഗ, മൊണിന, ദൊമിനിക്ക, ഉൾബാഡ്, ത്രങ്ക്വീലിൻനുസ്, ലൂസി, റോമുളുസ്, ഇസയിയാസ്, തോമസ്മൂർ,

ജൂലായി 7.

വി. പന്തേനുസ്.

തിരുസ്സഭയിൽ രണ്ടാം നൂററാണ്ടിലെ ഒരു ശ്ലൈഹിക പിതാവും വിജ്ഞാനിയുമാണ് പന്തേനുസ്. ജനനംകൊണ്ടു സിസലിക്കാരനും വിദഗ്ദ്ധതയിൽ ഒരു തത്വശാസ്ത്രിയുമായിരുന്നു. സ്വഭാവവിശേഷതയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളോടുണ്ടായ സമ്പർക്കം നിമിത്തം ഇദ്ദേഹം സത്യത്തിനു തന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. അപ്പസ്തോലശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കൽ വേദപഠനം പൂർത്തിയാക്കി. തന്റെ ജ്ഞാനതൃഷ്ണനിമിത്തം അന്നു ഒരു ശാസ്ത്രകേന്ദ്രമായിരുന്ന അലക്സാഡ്റിയായിൽ ചെന്നു. ചേർന്നു. അവിടെ പന്തേനുസ് എ. ഡി. 179 ന്നു മുമ്പേ തന്നെ ഒരു മഹാ ശാസ്ത്രിയും അദ്ധ്യാപകനുമായി ശോഭിച്ചു. മാണിക്കവാശ്ശകർ എന്നൊരു തമിഴു സന്യാസി കുറേ ക്രിസ്ത്യാനികളെ വീണ്ടും ഹിന്തുമതത്തിലേക്കു പിന്തിരിപ്പിച്ചതിനാലും മററും ഏതാനും ഭാരതീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അലക്സാഡ്റിയായിൽ ചെന്നു ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതനും വൈദിക സർവ്വകലാശാലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനുമായ പന്തേനുസി ഇന്ത്യയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം 190—ൽ ഇന്ത്യയിൽ

വന്നു ബ്രാഹ്മണരോടും മററും തർക്കിച്ചു വിജയം നേടി മടങ്ങി. മടങ്ങുമ്പോൾ ഭാരതീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സമ്മാനിച്ച വി. മത്തായിയുടെ ഒരു സുവിശേഷഗ്രന്ഥം വിശുദ്ധൻ അലക്സാഡ്റിയായിലെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. വിശുദ്ധിക്കും പാണ്ഡിത്യത്തിന്നും കേൾവികേട്ട മഹാനായ പന്തേനുസ് അവിടെ 216 വരെ ആദ്ധ്യാപകജോലി തുടർന്നശേഷം തന്റെ മഹൽ ജീവതത്തിനു ഒരു ഭാഗ്യമരണത്താൽ പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടു. അബദ്ധമായ തത്വപ്രബോധനങ്ങളാൽ വഴി പിഴച്ചു പോകാതിരിക്കുന്നതിന്നു വിദ്യാദ്യാസം സിദ്ധിച്ചവർ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: വില്ലിബാൾഡ്, ഹെഡാ, ഏഥെൽബുർഗ്ഗാ, ഫേലിക്സ്, ബെനഡിക്ററു നവമൻപാപ്പ, സിരീല്ലോസ്, മെത്തോദിയുസ്, ബ്രിണ്ടുസിയിലെ ലൌരെന്തിയോസ്, ക്ലാവുദിയുസ്, ലുസീനാനിക്കൊസ്ത്രാത്തുസ്, സിമ്പോറിയൻ, പാപ്പിയുസ്, ഓദൊ.

ജൂലായി 8.

പൊർത്തുഗാളിലെ വി. എലിസെബത്തു.

എലിസബെത്തു 1271—ൽ ജനിച്ചു. ഇവൾ അരഗോണിലെ രാജാവിന്റെ പുത്രിയാണ് പൊർത്തുഗാൾ രാജാവായ ഡെന്നിസുമായി 12 വയസ്സിൽ വിവാഹം നടന്നു. ഇങ്ങനെ എലിസബെത്തു പരിശുദ്ധമായ ബാല്യത്തിൽ നിന്നും ഭക്തിപരമായ ഒരു ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. തന്റെ പുണ്യാഭ്യസനങ്ങൾക്കു മറെറാന്നും തടസ്സമാകാൻ അവൻ സമ്മതിച്ചില്ല. രാജ്ഞിക്കടുത്ത ആഭരണങ്ങൾ അണിയുമ്പോഴും മുള്ളരഞ്ഞാണം ധരിക്കുമായിരുന്നു. ആഴ്ചയിൽ മൂന്നു ദിവസം ഉപവസിക്കയും പ്രതിദിനം ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കയും പതിവാണ്. തന്റെ ഭർത്താവിനെയും പുത്രനെയും തമ്മിൽ രമ്യപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു അതി ക്ലേശം സഹിച്ചു. ഭർത്താവിന്റെ അവിശ്വസ്തതയും വിദ്വേഷവും നിമിത്തമായി എലിസബെ

ത്തു വലിയ ദുഃഖത്തിനു അധീനയായി. എന്നാൽ നിരന്തരാ പേക്ഷയുടെഫലമായി ഡെന്നിസ് ഗ്രണപ്പെട്ടു. എലിസബെത്തു പലേ ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളും ആശ്രമങ്ങളും പള്ളികളും പണിയിക്കയുണ്ടായി. ഭർത്താവിന്റെ മരണാനന്തരം അവർ പണ്ടേ പണിയിച്ചിരുന്ന സാധു ക്ലാരക്കാരുടെ മഠത്തിൽ ചേരുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. എന്നാൽ പ്രജകൾ ന്യായപൂർവ്വം അതു വിസമ്മതിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ മൂന്നാം സഭയിൽ മാത്രം ചേർന്നു ആയുശ്ശേഷം അതി തപസ്സിൽ ചിലവിട്ടു. ഏതാനും അത്ഭുതങ്ങളും അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പുത്രന്മാർക്കിടയിൽ സമാധാന സ്ഥാപനത്തിനു ശ്രമിക്കവേയാണു് എലിസബെത്തു തന്റെ 65—ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1335–ൽ നിര്യാതയായതു്. നാം ഏതു ക്ലേശവും സമാധാനത്തിൽ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ശക്തിപ്രാപിക്കേതു അന്തരാരയിലെ ബലിവഴിയായിട്ടാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പ്രക്കോപ്പിയുസ്, കീലിയൻ, വിത്ത്ബർഗ്ഗ് തെയൊബാൾഡ്, ഗിംബാൾഡ്, ആകിലാ, പ്രിഷില്ലാ, അവുസ് പിച്ചിയുസ്, അഡ്രിയൻ തിതീയൻ പാപ്പ, കെ ളമാന്തസ്.

ജൂലായി 9.

വി. തോമസ് മൂർ.

തോമസ് മൂർ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ 1478–ൽ ജനിച്ചു. സ്വകലാശാലാഭിരുദ്ധങ്ങൾ നേടി പലേ ഉന്നതജോലികളും നിർവഹിച്ചു. സ്വഭാവഗുണസമ്പന്നനായ മൂർ നാലുകൊല്ലം സന്യാസികളുടെ അതിഥിയായി അവരുടെ ക്രമംകാത്തു ജീവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടു വിവാഹം കഴിച്ചു. ആദ്യത്തേതിൽ നാലു സന്താനങ്ങളുണ്ടായി. മൂർ വലിയൊരു കുടുംബവത്സലനായിരുന്നു. 26 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ പാർലിമെന്റുസഭയിൽ അംഗമായി ആംഗ്ലേയസഭയെ വിമർശിച്ചെഴുതിയ "യൂട്ടോപ്പിയ" എന്ന പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥവും റിച്ചാർഡ് 3–ാമന്റെ ജീവിതചരിത്രവും മൂർ ആണു് രചിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹത്തിനു ലത്തീൻഭാഷാ

ജ്ഞാനവും നന്നായുണ്ടായിരുന്നു. മൂറിന്നു അജ്ഞാതമായി ഒന്നുമില്ലെന്നുകൂടി ചിലർ പറഞ്ഞിരുന്നു. 1529 ലാണ് മൂർ ലോർഡ് ഹൈചാൻസലറായതു്. ഈ മഹാ ഉന്നതിപോലും അദ്ദേഹത്തെ അന്ധാളിപ്പിച്ചില്ല. പ്രതിദിനം ദിവ്യബലിക്കു ശുശ്രൂഷിച്ചു് ശുദ്ധ. കുൎബ്ബാന സ്വീകരിക്കും. ഗായകസംഘത്തിൽ പങ്കു ചേരും. ദിനംപ്രതി രോഗികളേയും ദരിദ്രരേയും സന്ദൎശിക്കും. കുറേ ദരിദ്രരെ പ്രത്യേകം സംരക്ഷിച്ചിരുന്നു. കീഴ്ന്യായാധിപനായ തൻെറ പിതാവിൽനിന്നു പരസ്യമായി ആശിസ്സുവാങ്ങിയ ശേഷമേ മൂർ തൻെറ ചാൻസലലറിയിലേക്കു പോകാറുള്ളൂ. ചുമതലകൾ നീതിപൂൎവ്വം നിൎവ്വഹിച്ചുവെന്നു മൂറിനെപ്പററി ഏവൎക്കും ബോദ്ധ്യമാണ്. എന്നാൽ ഹെൻറി എട്ടാമൻെറ വിവാഹമോചനകാൎയ്യം നിമിത്തം തൻെറ ചാൻസലർ ഉദ്യോഗം സുരക്ഷിതമല്ലെന്നു കാണുകയാൽ രണ്ടരവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം മൂർ അതു രാജിവെച്ചു. ഹെൻറിയും ആനിബൊളീനും തമ്മിൽ നടന്ന ന്യായരഹിതമായ വിവാഹത്തിനു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിട്ടും മൂർ പോകയുണ്ടായില്ല. രാജാവിനു ആദ്ധ്യാത്മിക കാൎയ്യങ്ങളിലും പരമാധികാരമുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്ന പുതിയ പിന്തുടൎച്ചാവകാശ വ്യവസ്ഥകൾക്കു ഒപ്പുവെക്കാനും അദ്ദേഹം കൂട്ടാക്കിയില്ല. തന്മൂലം മൂറിൻെറ മേൽ കുററവിധി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. മൂർ കാരാഗൃഹത്തിൽ അതികഷ്ടതകൾക്കു വിധേയനായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശ്വാസസ്ഥിരതയെ ചലിപ്പിക്കുവാൻ ഹെൻറി ആശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചു. മൂർ സ്ഥിരചിത്തനായി നിലനിന്നു. അതിനാൽ 1535 ജൂലായി 6-ാം നു- അദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെട്ടു. ശിരസ്സു ലണ്ടൻ പാലത്തിന്മേൽ നാട്ടുകയുമുണ്ടായി. 1886—ൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനായും, 1935—ൽ വിശുദ്ധനായും തോമസ്മൂർ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പേട്ടു. യഥാൎത്ഥ വിശ്വാസിയും ദൈവസ്നേഹിയുമായവൻ വേണ്ടിവന്നാൽ വീടും കുടുംബവും മറെറല്ലാംതന്നെയും ദൈവത്തെപ്രതി ഉപേക്ഷിക്കും. തിരുനാൾ ജൂലായി. 6

വി. അപ്രേം ഡീക്കൻ.

വി. അപ്രേം സുറിയാനി സഭയുടെ പ്രകാശവും മഹത്വവുമാണ്. ഇദ്ദേഹം ചെറുപ്പമായിരിക്കെ സന്യാസ ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. അതു സ്വദേശമായ നിസിബിസിലെ ആശ്രമത്തിലുമായിരുന്നു. പ്രകൃത്യാ കോപിയായിരുന്ന അപ്രേം ആശ്രമത്തിൽ ചേൎന്നശേഷം ഒരിക്കലും കോപിച്ചു കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എളിമ നിമിത്തം ഗുരുപ്പട്ടമേല്ക്കാതെ എന്നും ഡീക്കനായി ജീവിച്ചു. ദീൎഘിച്ച ഏകാന്ത ജീവിതത്തിൽ അപ്രേമിനു വിശുദ്ധന്മാരുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞാനം കൈവന്നു. പഠിച്ചതു പഠിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ എദേസ്സായിലേക്കു നയിച്ചു. സുറിയാനിക്കാരുടെ പ്രവാചകനായി അറിയപ്പെടുന്ന അപ്രേം രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാഷണ്ഡൎക്കെതിരായി സത്യവിശ്വാസത്തെ ബലമായി പിന്താങ്ങുന്നവയാണ്. അപ്രേമിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ ജനത സശ്രദ്ധം ശ്രവിച്ചിരുന്നു. പശ്ചാത്താപം നിമിത്തം അശ്രുക്കൾ ഒഴുക്കിയിരുന്നതു പ്രസംഗത്തിനു വിഘാതമാകാറുണ്ടു. ദൈവ വിധികളെപ്പററി പറയുമ്പോൾ അപ്രേമും ശ്രോതാക്കളും പരിഭ്രമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പശ്ചാത്താപത്തിലും, എളിമയിലും, കൎത്താവിലുള്ള അചഞ്ചല ശരണത്തിലും അപ്രേം സമാധാനം കണ്ടെത്തി. അപ്രേമിന്റെ കവിതകൾ ജനഹൃദയങ്ങളെ ആകൎഷിച്ചു. മാത്രമല്ല പാഷണ്ഡരുടെ ഗീതങ്ങളെ ത്യാജകോടിയിലുമാക്കി. "പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ വീണ" എന്നൊരു അപരനാമവും അപ്രേമിനു സംസിദ്ധമായി. മരണംവരെ അദ്ധ്വാന ശീലനായി വൎത്തിച്ച അപ്രേം വാൎദ്ധക്യത്തിലെത്തി 378 ലാണ് നിൎയ്യാതനായതു്. അതും അന്നു എദെസ്സായിലുണ്ടായ അതിക്ഷാമത്തിന്റെ നിവാരണത്തിനു അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തു ക്ഷീണിച്ചതിനാലാണ് സംഭവിച്ചതു്. ദൈവത്തിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു. എളിമകൊണ്ടു വി. അപ്രേം വലിയ വിജയം കൈവരിച്ചു. എളിമയാണ് നിരന്തര സമാധാനത്തിലേക്കും ദൈവാശ്വാസ

ങ്ങളിലേക്കും നമ്മെ നയിക്കുന്ന വഴി.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: എവരിൽഗിസ്, വേറോനിക്ക, ലെത്തീസിയ, സേനോൻ, സിരിൽ, അനത്തോളിയ, ഔദോക്സ്, ഗ്രിക്സിയുസ, കൊപ്രെസ്സ്.

ജൂലായി 10.

വി. ഫെലിസിറ്റ.

റോമയിലെ കുലീനയും ഭക്തയുമായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി വിധവയായിരുന്ന ഫെലിസിറ്റ. ഭർത്താവിന്റെ മരണാനന്തരം പ്രാർത്ഥനയും നോമ്പും ഉപവി പ്രവൃത്തികളുമായി കഴിയുകയായിരുന്നു. ഇവളുടെ പരസ്യ സന്മാതൃകകളാൽ വളരെ വിഗ്രഹാരാധകന്മാർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. തന്മൂലം നഗരാധിപന്റെ പക്കൽ പൂജാരികരം പ്രതികാരത്തിനു ആവലാതി ബോധിപ്പിച്ചു. അയാൾ ഫെലിസിറ്റയേയും അവളുടെ ഏഴുമക്കളേയും വിളിപ്പിച്ചു് മക്കളുടെ ഭാവി ഓർത്തിട്ടെങ്കിലും വിഗ്രഹപൂജ നടത്തുവാൻ അവശ്യപ്പെട്ടു. ഓരോരുത്തരെ തിരിച്ചു വിളിച്ചു ചില വാഗ്ദാനങ്ങളാൽ വശീകരിച്ചുനോക്കി. ഒന്നും ഫലിച്ചില്ല. അമ്മ അവരിടെ വെച്ചുതന്നെ മക്കളെ പരസ്യമായി വിശ്വാസ സ്ഥിരതസ്സ്തുത്സാഹിപ്പിച്ചതേയുള്ളൂ. ഭഗ്നാശയനായ നഗരാധിപൻ ഓരോരുത്തരേയും കഠിനമായി അടിപ്പിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി, വിവരങ്ങൾ അന്നത്തെ അന്തോനീനുസ് ചക്രവർത്തിയെ ബോധിപ്പിച്ചു. ഇവർക്കു വ്യത്യാസപ്പെട്ട മരണശിക്ഷ നൽകുവാനാണു് അദ്ദേഹം കല്പിച്ചതു. മക്കളിൽ ജനുവാരിയുസ് ചമ്മട്ടിയാൽ അടിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഫേലിക്സും ഫിലിപ്പും മരിക്കുവോളം പൊന്തികൊണ്ടു അടിയേറ്റു. സിൽവാനുസിനെ മലമുകളിൽ നിന്നു ഉരുട്ടി കൊല്ലിച്ചു. ഇളയവരായ അലക്സാണ്ടറും വിറ്റാലിസും മർസ്യാലിസും തലവെട്ടപ്പെട്ടു. നാലുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ ഫെലിസിറ്റായും ശിരച്ഛേദം ചെയ്യപ്പെട്ടു മരിച്ചു. വി. ഫെലിസിറ്റായെപ്പോലെ മക്കൾക്കു സന്മാതൃക കാണിച്ചു

കൊടുത്താൽ അവരുടെ ദുസ്വഭാവംകൊണ്ടു മാതാപിതാക്കൾ ദുഃഖിക്കേണ്ടിവരികയില്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: റുഫീന, സെക്കന്താ, പീററർ സെലസ്റ്റിൻ, ജനുവാരിയുസ്, വിററാലിസ്, മാർഷ്യൽ, നാബോർ, ദാനിയേൽ, ബിയാനോർ, അമെൽബെർഗ്ഗാ.

ജൂലായി 11. St. Benedict of March 22

(വി. യാക്കോബ് മെത്രാൻ.)

വിശുദ്ധനും സുറിയാനിസഭയിലെ ഒരു മല്പാനുമായ യാക്കോബ് മെസപൊട്ടാമിയായിലെ നിസിബിസിൽ ജനിച്ചു. ലോകബഹളത്തിൽനിന്നകന്നുള്ള ഏകാന്തമാണ് സുരക്ഷിതമെന്നു മനസ്സിലാക്കി, യാക്കോബു മലമുകളിൽ കയറിച്ചൂടും തണുപ്പും സഹിച്ചു തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു ജീവിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞവർ പലരും വളരെ ക്ലേശം സഹിച്ചുപോലും അവിടെയെത്തി മാദ്ധ്യസ്ഥസഹായവും ഗുരുപദേശവും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രവചനത്തിൻെറയും അത്ഭുതപ്രവർത്തനത്തിൻെറയും വരങ്ങൾ യാക്കോബിനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുത്തൻ തൻെറ സ്നേഹിതനെ കപടമായി ഒരിടത്തിൽ കിടത്തി, തൻെറ സ്നേഹിതൻ മരിച്ചുവെന്നും, അവനെ സംസ്കരിക്കുവാനെന്നും വ്യാജംപറഞ്ഞു ഈ വിശുദ്ധൻെറ സമീപംചെന്ന് ധർമ്മസഹായം അപേക്ഷിച്ചു. വിശുദ്ധൻ അതു കൊടുത്തശേഷം ആ മരിച്ചവൻെറ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തി പ്രാർത്ഥിക്കയുംചെയ്തു. അനന്തരം ധർമ്മം വാങ്ങിയവൻ ചെന്നു സ്നേഹിതനെ വിളിച്ചപ്പോൾ അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഉടനെ അവൻ മടങ്ങിച്ചെന്ന് വിശുദ്ധനോട് താണുകേണു അപേക്ഷിച്ചതിൻെറ ഫലമായി മരിച്ചവൻ ഉയർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധൻ നിസിബിസിൽ മെത്രാനായിരിക്കയിൽ പേർഷ്യയിലെ സാപ്പോർ ദ്വിതീയൻരാജാവു പട്ടണം ആക്രമിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധൻെറ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി പുറപ്പെട്ട എറുമ്പുകളും പ്രാണികളുമാണ് സാപ്പോറിൻെറ സേനയെ പരാജയപ്പെട്ടു

ത്തി അയച്ചതു്. ഇങ്ങനെ നാട്ടിനു പല രക്ഷയും ഈ വിശു ദ്ധൻ നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹം 350–ൽ നിര്യാതനായി. ലോകത്തിൽനിന്നകന്നുള്ള ഏകാന്തജീവിതം ദൈവത്തോടു നമ്മെ അധികം അടുപ്പിക്കുന്നുവെന്നോർക്കണം.

തിരുനാൾ ജൂലായി 15.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഹിദുൽഫുസ്, പയസ് പ്രഥമൻപാപ്പ, ഡ്രോൺസ്റ്റൺ, അദെൽമാ, സിന്തേവുസ്, അബൂന്തിയുസ്, പെലാജിയ, സബീനുസ്.

ജൂലായി 12.

വി ജോൺ ഗ്വൽബെർട്ടു്.

ജോൺഗ്വൽബെർട്ടു് ഇററലിയിലെ ഫ്ലോരൻസിൽ 999–ൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹം പട്ടാളസേവനത്തിലിരുന്ന നാളിൽ ഒരു ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച കുതിരപ്പുറത്തു പട്ടാളസമേതം ഫ്ലോരൻസിലേക്കു പോകുമ്പോൾ, തൻെറ ബദ്ധവിരോധിയാദൃച്ഛികമായി എതിരെ വരുന്നതുകണ്ടു. അവൻ ഏകനും നിരായുധനുമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് എതിർക്കുവാൻ ശക്തനല്ലാതെ ഉടനെ മുട്ടുകുത്തി ക്രൂശിതനീശോയെപ്രതി മാപ്പപേക്ഷിച്ചു. കർത്താവിൻെറ നാമത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചതു ജോൺ അവനു നിഷേധിച്ചില്ല. അവൻെറ ജീവനെ രക്ഷിച്ചു മാപ്പുകൊടുത്തു തമ്മിൽ ആലിംഗനം ചെയ്തു. ജോണിൽ വലിയൊരു പ്രകൃതി മാററം സംഭവിച്ചു. അവൻ അന്നു ദേവാലയത്തിൽ കടന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ശത്രുവിനു മാപ്പുകൊടുത്തതിൽ പ്രസാദിച്ചിട്ടെന്നോണം ക്രൂശിതരൂപം അവനു തലചായിച്ചുകാട്ടി. ജോണിൻെറ അനന്തര കൃത്യം ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു ബെനഡിക്ററൻ സഭയിൽ ചേർന്നതാണു്. താമസിയാതെ അദ്ദേഹം ഫ്ലോരൻസിൽ വലമ്പ്രോസാ എന്ന സന്യാസസമൂഹംരൂപീകരിച്ചു അവർക്കു പ്രത്യേക ഒരു ആശ്രമം പണിയിച്ചു. ഇററലിയിൽ സിമോണിയാക്കെതിരായും, വിശ്വാസ സംരക്ഷണത്തിനായും ജോൺ വളരെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വലിയൊരു താപസ

ജീവിതത്തിനുശേഷം ഈ വിശുദ്ധൻ 1073–ൽ ഭാഗ്യമരണം കൈക്കൊണ്ടു. പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ ശത്രുവിനോടു ക്ഷമിക്കുന്നതിനുതന്നെയാണു് നാം സദാ സന്നദ്ധരായിരിക്കേണ്ടതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: നംബോർ, വെസോംക്ഷി ഫേലിക്സ്, ജാസൺ, പൊളീനസ്, പ്രോക്കുളസ്, മച്ചിയാനം, എപ്പിഫാനം, പത്തെർനിയൻ.

ജൂലായി 13.

വി. എവുജേനിയുസ്.

കാത്തേജിലെ മെത്രാസനം 24 വത്സരം ഒഴിവായി കിടന്നിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ 481—ൽ ഹുനെറിക്കു രാജാവു് ആരെയെങ്കിലും തിരിഞ്ഞെടുക്കാൻ വിശ്വാസികൾക്കു അനുമതി നൽകി. അവർ ജ്ഞാനിയും ഭക്തനും വിവേകിയുമായ കാത്തേജുകാരൻ എവുജേനിയുസിനെയാണു് തിരിഞ്ഞെടുത്തതു്. ഇദ്ദേഹം വലിയ ദരിദ്ര വത്സലനുമായിരുന്നു. ആരിയങ്കാർക്കുപോലും എവുജേനിയുസ് വളരെ സ്വീകാര്യനായി. എന്നാൽ കാലഗതിയിൽ വിദ്വേഷം ഉത്ഭവിച്ചു. മെത്രാസനത്തിൽ ഇരുന്നുകൂടെന്നും, പ്രസംഗിച്ചുകൂടെന്നും, വാണ്ടൽ കത്തോലിക്കരെ പള്ളിയിൽ കടത്തിക്കൂടെന്നും മറ്റും രാജാവു കല്പനയായി. മെത്രാൻ അവ പ്രതിഷേധിക്കയും തന്റെ അവകാശം പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തു. കോപിച്ച ഹുനെറിക്കു കത്തോലിക്കരെ പലവിധം ദ്രോഹിച്ചു. മെത്രാന്മാരും പട്ടക്കാരും കന്യാസ്ത്രികളും പ്രമുഖരായ അൽമേയരുമായി പലർ നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. എവുജേനിയുസ് മെത്രാൻ ട്രിപ്പോളിയിൽ ക്രൂരനായ ഒരു ആരിയൻ മെത്രാന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായി. ഹുനെറിക്കിനു അനന്തരഗാമിയായ വാണഗോണ്ടമണ്ഡ രാജാവു എല്ലാവർക്കും സ്വസ്ഥാനത്തേക്കു പിന്തിരിയുവാൻ അനുമതി നൽകി. എന്നാൽ പിന്നീടു വാഴ്ചയേറ്റ ത്രാസിമുണ്ഡ രാജാവു എവുജേനിയുസിനെ വീണ്ടും നാടുകടത്തി. വിശുദ്ധൻ പ്രവാസത്തിൽ തന്നെ 505—ൽ നിര്യാതനായി. വെ

ള്ളം അഗ്നിയെ എന്നപോലെ ധർമ്മം പാപത്തെ കെടുത്തുന്ന ഒന്നാണു°.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അനസ്തെത്തൂസ് പാപ്പ, തുരിയാഫ്, സീല, ഇപ്പോളിത്തൊ, ഗലന്തീനി, ജോവേൽ, എസ്ദ്രാസ്, സെരാപ്പിയോൻ, മീറോപ്സ്, എവുജീൻ, ടൂറിയൻ.

ജൂലായി 14.

വി. ബൊനവെന്ത്തൂര.

ബൊനവെന്ത്തൂര പുണ്യവും ജ്ഞാനവുംകൊണ്ടു തിരുസ്സഭയിൽ ഉന്നത ബഹുമതികൾക്കു അർഹനായി. ഒരു ഫ്രൻസിസ്കൻ ദരിദ്രസന്യാസിയുടെ അരുമയിൽ ഇദ്ദേഹം എളിമയും പ്രായശ്ചിത്തവും അനുഷ്ഠിച്ചു. നല്ലയോഗം എന്നർത്ഥമുള്ള ബൊനവെന്ത്തൂര എന്ന നാമം അദ്ദേഹത്തിനു വി. ഫ്രാൻസീസു° അരുളുതമായി രോഗശമനം നൽകിയപ്പോൾ കൊടുത്തതാണു°. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ കാണുന്ന ദൈവസ്നേഹശ്രേഷ്ഠതി നിമിത്തം വിശുദ്ധനു സ്വാപ്പെകുടുത്ത മല്പാൻ എന്നു പേരുണ്ടായി. എവിടന്നു ഇത്ര ജ്ഞാനം ലഭിച്ചുവെന്നു സ്നേഹതീനായ വി. തോമസ°അകപിനാസ° ചോദിച്ചതിനു ബൊനവെന്ത്തൂര കുരിശാണു° ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു°. വി. ഫ്രാൻസീസിന്റെ ചരിത്രം ബൊനവെന്ത്തൂര എഴുതുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അകപിനാസ° പറഞ്ഞതു° 'ഒരു വിശുദ്ധൻ മറ്റൊരു വിശുദ്ധനെപ്പറ്റി എഴുതട്ടെ'യെന്നായിരുന്നു. ബൊനവെന്ത്തൂരയും തോമസ° അകപിനാസും ഒന്നിച്ചാണു° മല്പാന്മാരായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതു°. ബൊനവെന്ത്തൂര വി. ളൂവീസ° രാജാവിന്റെ അതിഥിയും ആലോചനക്കാരനുമായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ സഹോദരി വി. ഇസബെല്ലായുടെ ആത്മപിതാവുമായിരുന്നു. 35–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ബൊനവെന്ത്തൂര സഭയുടെ ജനറാളായി. അനന്തരം ഒരു കർദ്ദിനാളുമായി. ഈ വിവരം അറിയിക്കാൻ ദൂതന്മാർ ചെന്നപ്പോൾ ബൊനവെന്ത്തൂര ആശ്രമത്തിന്റെ ഭോജനമുറിയിൽ പാത്രങ്ങൾ കഴുകി വെടിപ്പാക്കുകയായിരുന്നു. ഇദ്ദേ

ഹം ലിയോൺസിലെ തിരുസ്സംഘത്തിൽ പാപ്പായുടെ വലത്തു ഭാഗത്തിരുന്ന പ്രഥമനായി സംസാരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയും വാഗ്വിലാസവും ഗ്രീക്കുശീശ്മക്കാരെ കത്തോലിക്കാ ഐക്യത്തിലാക്കി. ക്രമേണ ക്ഷീണം പറ്റുകയാൽ ഈ വിശുദ്ധൻ 1274-ൽ തിരുസ്സംഘം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കവേതന്നെ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. "പാപവിഷയകളായ ലൊകവസ്തുക്കളിൽ ഹൃദയം വെക്കുന്നതിനെ ദൈവഭയം വിലക്കുന്നു" വെന്നു വി. ബൊനവെന്തൂര പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കമില്ലസ്, ഈദുസ്, ഫ്രാൻസിസ് സൊളാനം, യുസ്തസ്, ഫോക്കാസ്, ഹെരാക്ലെസ്, സിരുസ്, ഫിലിക്സ്, ഒപ്പൊസ്യൻ, മർസെലീനുസ്.

ജൂലായി 15.

വി. ഹെൻറിചക്രവർത്തി.

ബവേറിയായിലെ പ്രഭുവായ ഹെൻറി ഒരു ദിവ്യദർശനത്തിൽ "ആറിനുശേഷം" എന്നു കാണുകയുണ്ടായി. അതു തന്റെ മരണത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതായിരിക്കും എന്നുകരുതി അദ്ദേഹം ആറുകൊല്ലം അതിനു നല്ലപോലെ ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്നു ഹെൻറി ചക്രവർത്തിയാവുകയാണുണ്ടായതു്. ദൈവഭയത്തിൽ അഭ്യസിച്ച ഹെൻറി ക്രൂതൽ ദൈവമഹത്ത്വത്തിനു ഭരണം നടത്തുകയെന്ന ഏകോദ്ദേശത്തിൽ സിംഹാസനാരൂഢനായി. രാജ്യം ശൂന്യപ്പെട്ടുത്തിയിരുന്ന സ്ലാവുകാരെ ചെറിയ പട്ടാളംകൊണ്ടു് ഹെൻറി അട്ടിയോടിച്ചു. അന്നു സ്വന്തം പട്ടാളത്തിൽ മാലാഖാമാരും പുണ്യവാന്മാരും സഹായിച്ചു കാണപ്പെടുകയുണ്ടായി. പോളണ്ടു്, ബൊഹേമിയ, മോറാവിയ, ഹർഗണ്ടി എന്നീ രാജ്യങ്ങളും സ്വന്ത രാജ്യത്തോടു് യോജിപ്പിച്ചു. വന്നോനിയക്കാരും ഹങ്കറിക്കാരും സഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഹെൻറി 1014-ൽ റോമയിൽചെന്നു ഗ്രീഗരി അന്തിപ്പാപ്പയെ ഓടിച്ചു ബെനഡിക്ടു പാപ്പയെ അവരോധിച്ചു. ചക്രവർത്തി അതിനായി റോമയിൽ ചെന്ന അ

ദുദിവസം രാത്രി പതിവുപോലെ മേരിമേജർ ബസിലിക്കായിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചിലവിട്ടു. അപ്പോൾ കണ്ടതു മനോഹരം! മംശിഹാകർത്താവു ദിവ്യപൂജ ആരംഭിക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്മാരായ ലോറൻസും വിൻസെൻറും ആറും അഞ്ചും പട്ടക്കാർ. പള്ളിയകം നിറയെ വിശുദ്ധന്മാർ. മാലാഖാമാരുടെ ഗായകസംഘം. ഏവൻഗേലിയോൻ പാടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു മാലാഖാ തകർസാ കൊണ്ടുവന്നു ഹെൻറിയെ മുത്തിച്ചു. പണ്ടു യാക്കോബിനോടു ചെയ്തപോലെ മാലാഖാ ചക്രവർത്തിയുടെ തുടയിന്മേൽ പിടിക്കയും, "നിൻെറ ബ്രഹ്മചര്യനിഷ്ഠയും നീതിക്കും ദൈവപ്രീതിക്കും ലക്ഷ്യമായി ഈ അടയാളം സ്വീകരിക്കുക" എന്നു പറകയുംചെയ്തു. അന്നുമുതൽ ഹെൻറി എന്നും മുടന്തനായിരുന്നു. ദാവീദിനെപ്പോലെ യുദ്ധവിജയസമ്പാദ്യങ്ങളെയെല്ലാം ഹെൻറി ദേവാലയോപയോഗത്തിനായി വിനിയോഗിച്ചു. മനോഹരങ്ങളായ കത്തിഡ്രാളുകളും ആശ്രമങ്ങളും പള്ളികളും അദ്ദേഹം അനവധി പണിയിച്ചു. 1022–ൽ ഹെൻറി ചക്രവർത്തി അസന്നമരണനായിരിക്കുമ്പോൾ സഭാഭാര്യയായ വി. കുറാഗ്രന്തയെ അവളുടെ സംബന്ധികൾക്കു്, തന്നെ ഏല്പിച്ചവിധം കന്യകയായിത്തന്നെ മടക്കി ഏല്പിച്ചാണു് ദിവംഗതനായതു്. ഈശോയെ ദരിദ്രനും പരിത്യക്തനുമായി വിട്ടച്ചു് നാം മോടിയിലും പുഷ്ടിയിലും കഴിയരുതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പ്ലെക്കെലം, കത്തുലീനസ്, ജൂലിയ, ജൂസ്താ, നർസേവുസ്, സിത്തിൽ, കമ്മീലസ്, ബെനോസ, പൊന്തീലിയുസ് ഫേലിക്സ്, എവുത്തോപ്പിയസ്, സോസിമ, അന്തിയോക്കസ്, റൊസാലിയാ, പൊബീലി, പിറോടി.

ജൂലായി 16.

വി. ശെമഓൻസ്തോക്കു.

ശെമഓൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കെൻറിൽ ജനിച്ചു. 12 വയസ്സിൽ സഭവനം വിട്ടു് ഒരു വലിയ മരപ്പൊത്തിൽ ഋഷിയേപ്പോലെ ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. ഇങ്ങനെ അചിരേ 20 വ

ത്സരം പ്രാർത്ഥനയും പ്രായശ്ചിത്തവുമായി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു സന്ന്യാസ സഭയിൽ ചേരണമെന്നു പ. ക. മറിയം അറിയിക്കയുണ്ടായി. അതു പ്രകാരമാണു് അദ്ദേഹം കർമ്മലമാതാവിന്റെ സഭയിൽ ചേർന്നതു്. 1245—ൽ സഭാംഗങ്ങളാരോചെസ്റ്ററിനു സമീപം ഐസ് ഫോർഡിൽ കൂടിയപ്പോൾ ശെമഓനെ പ്രിയോർ ജനറാളായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. സഭയ്ക്കു നേരിട്ട വിഷമങ്ങളിലെല്ലാം ശെമഓൻ പ. ക. മറിയത്തിന്റെ പക്കൽ അഭയം തേടി. 1251 ജൂലായി 16—ാംനു- ക്രോസ്സ്വീഡ്ജിലെ ആശ്രമത്തിൽ ശെമഓൻ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചുനില്ക്കുമ്പോഴാണു് രക്ഷയുടെ ലക്ഷ്യമായി ദേവമാതാവു കാണപ്പെട്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു വെന്തീഞ്ഞുകൊടുത്തതു്. അന്നു മുതല്ക്കു വെന്തീഞ്ഞു ഭക്തി ലോകത്തിലെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. അതു മൂലം പ്രത്യേക സഹായങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വി. ശെമഓൻസ്തോക്കു 1265—ൽ ബോർഡോയിൽവെച്ചു് നിര്യാതനായി. "വെന്തീഞ്ഞു ധരിക്കുന്നവന്റെ നാമം ആയുസ്സിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും നീക്കപ്പെടുകയില്ല. അവന്റെ നാമം എന്റെ പിതാവിന്റെയും അവിടുത്തെ മാലാഖാമാരുടെയും മുമ്പാകെ ഞാൻ ഏറ്റുപറയും" എന്നാണു് പ. ദേവമാതാവു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

തിരുനാൾ മേയ് 16.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കർമ്മലമാതാവു, എവുസ്താത്തിയുസ്, ഹിലരിനുസ്, ഏലിയെർ, വലെന്റൈൻ, സിസെനാണ്ടു, ഫാവുസ്തുസ്, റെയിനൊൾഡ്, ദോമ്നിയൊ, വിറ്റാലിയൻ.

ജൂലായി. 17.

വി. അല്ലേശു.

റോമൻ കുലീനവർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചു് തികഞ്ഞ ഭക്തരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു അല്ലേശു ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിച്ച അന്നു രാത്രിതന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക തോന്നിപ്പാൽ രഹസ്യമായി റോമയിലെ സ്വഭവനം വിട്ടു്, കിഴക്കു എദേസ്സായിൽ ചെന്നുകൂടി. അവിടെ പള്ളിപ്പടിക്കൽ ധ

മ്മംയാചിച്ചു ജീവിച്ചു. പിതാവു അന്വേഷിക്കാൻവിട്ട ഭൃത്യന്മാർപോലും എദേസ്സായിൽ പിച്ചക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ട അല്ലേശിനെ ആളെ അറിയാതെ ധമ്മം കൊടുക്കയുണ്ടായി. 17 വത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാം അല്ലേശിന്റെ പുണ്യാവസ്ഥ അറിയപ്പെടുക നിമിത്തം അദ്ദേഹം അജ്ഞാതവാസത്തിന്നായി തർസുസിലേയ്ക്കു കപ്പൽ കയറി. എന്നാൽ എതിരായി വീശിയ കാറ്റു കപ്പലിനെ ഇറ്റലിയിൽ അടുപ്പിക്കയും, തൻമൂലം അല്ലേശു വീണ്ടും റോമയിൽ ചെന്നു ചേരുകയും ചെയ്തു. അവിടെ മാതാപിതാക്കാംപോലും അല്ലേശിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. അവർ ഔദാര്യംകൊണ്ടുമാത്രം തങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ താമസത്തിനു ഒരു ഒഴിഞ്ഞ മൂലയും ഭക്ഷണത്തിനു ഉച്ചിഷ്ടങ്ങളും ഭിക്ഷക്കാരനായ അല്ലേശിനു അനുവദിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവിടെ ഭൃത്യന്മാരുടെ പരിഹാസങ്ങളും പിതാവിന്റെയും സഹോദര്യയുടേയും തിരസ്കാരവാക്കുകളും കേട്ടു സഹിച്ചു 17 വത്സരം ജീവിച്ചു. അവസാനം അല്ലേശു അവിടെ കിടന്നു മരിച്ചശേഷമാണു് കൈവശം കാണപ്പെട്ട സ്വന്തകൈപ്പടയായ എഴുത്തുകൊണ്ടു ആയാം ആരായിരുന്നുവെന്നു് അറിയപ്പെട്ടതു്. ദൈവം തന്റെ ഈ ദാസന്റെ പുണ്യത്തിനു വളരെ അത്ഭുതങ്ങളാൽ സാക്ഷ്യം നൽകി. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലാണു് അല്ലേശു ചരമഗതി പ്രാപിച്ചതു്. ദൈവവിളിക്കു നാം വഴങ്ങി ലൌകികമായ ഏതു താല്പര്യങ്ങളേയും ബലികഴിക്കേണ്ടതാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മാനുവേൽ, സാവേൽ, ഇസ്മായേൽ, സ്പെരാത്തൂസ്, മർനീനൂസ്, എന്നൊദിയൂസ്, ലെയോ നാലാമൻ പാപ്പ, ഉർത്തനൂസ്, നാർസൽ, ജെനറോസ, വെസ്റ്റീന, ദൊനാത്ത, സെക്കുന്ത, ഹിയസിന്ത്, തെയൊദോത്ത, മരീന.

ജൂലായി 18.

വി. കമീല്ലൂസ് ദെലല്ലിസ.

ഇറ്റലിയിലെ ഒരു കുലീന കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച കമീ

ല്ലെസ് ചെറുപ്പത്തിൽ വലിയ ഭക്തനായിരുന്നില്ല. ഈയാൾ 19-ാം വയസ്സിൽ തന്റെ പിതാവൊരുമിച്ചു തുർക്കികൾക്കെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. എന്നാൽ സ്വഭാവ ദൂഷ്യവും ചൂതുകളിയും നിമിത്തം നാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പട്ടാളത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചയക്കപ്പെട്ടു. ഒരു നിർദ്ധനനുമായി. തന്മൂലം ഉപജീവനത്തിനായി ഒരു കപ്പുച്ചിൻ ആശ്രമത്തിൽ ദാസ്യവേലക്കുനിന്നു. ഈ നാളിൽ കമീല്ലെസ് മാനസാന്തരപ്പെട്ട് അവിടെ ഒരു സഭാംഗമായി തീർന്നു. എന്നാൽ കാലിൽ പററിയ ഒരു മുറിവുനിമിത്തം കപ്പുച്ചിൻ നൊവിഷ്യേററു തികയ്ക്കുവാൻ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ആരംഭിച്ചിട്ടും സാദ്ധ്യമായില്ല. അപ്പോൾ ചികിത്സാർത്ഥം റോമയിലേക്കുപോയി അവിടെ ആസ്പത്രിയിൽ ചേർന്നു. അന്നു വി. ഫിലിപ്പായിരുന്നു കുമ്പസാരക്കാരൻ. സുഖം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ കമീല്ലെസ് ആസ്പത്രിയിൽ ഒരു മേൽനോട്ടക്കാരനായി. മാത്രമല്ല, വേണ്ട പഠനങ്ങൾ നടത്തി വൈദികപ്പട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. ആസ്പത്രിശുശ്രൂഷയ്ക്കു ഒരു സഭയും സ്ഥാപിച്ചു് അതിന്റെ നിയമങ്ങൾ മാർപ്പാപ്പാ 1586-ൽ അംഗീകരിക്കയുണ്ടായി. ഈ സഭക്കാരുടെ സേവനം ആസ്പത്രികളിലെന്നല്ല വീടുകളിലും നന്നായി അനുഭവപ്പെട്ടു. കമീല്ലെസ് രോഗികൾക്കു എല്ലാവിധ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്കയും, അവരോടുകൂടി വിലപിക്കയും, ഒന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു രോഗികളുടെ ആത്മസ്ഥിതിപോലും അറിയാൻ ദൈവം വരംനൽകി. ദീനദയാലുവായ കമീല്ലെസ് നല്ലപോലെ ഒരുങ്ങി 1614-ൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു. രോഗികളെ നാം മ്ശിഹായുടെ സജീവപ്രതിമകളായി കരുതി സേവിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സിംബ്രോസ, ഫിലാസ്ത്രിയുസ്, അർണ്ണോൾ, ഫ്റെഡറിക്കു, ഉഡോൾഫ്, ബ്രൂനൊ, എമീലിയൻ, മരീന, മത്തേനുസ, അർണ്ണൾഫ്, ബ്രൂണൊ, റുഫീല്ലുസ്.

ജൂലായി 19. cfr. September 24.

വി. വിൻസെൻറ് ദിപോൾ.

വിൻസെൻറ് ഫ്രാൻസിൽ 1576–ൽ ജനിച്ചു. അനന്തര കാലത്തു ഇദ്ദേഹം രാജ്ഞിയുടെ ഉപദേഷ്ടാവും ഫ്രാൻസിലെ സഭയിൽ ഒരു പ്രമുഖാംഗവുമായപ്പോഴും ചെറുപ്പത്തിൽ തൻറെ പിതാവിൻറെ പന്നിമേച്ചിരുന്നതു മറന്നില്ല. ഇരുപ്പട്ടമേറ്റു അധികം താമസിയാതെ തുലുക്കന്മാർ വിൻസെൻറിനെ ആഫ്രിക്കായിലേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അടിമയായി വിറ്റു. എന്നാൽ അതിക്ലേശം സഹിച്ച അദ്ദേഹം യജമാനനെത്തന്നെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി ആയാളുമൊരുമിച്ചു ഫ്രാൻസിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. പാരീസിൽ തടവുകാർക്കും രോഗികൾക്കും സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വിൻസെൻറ് ആ നാളിൽ ഭൈദികരുടേതായ ലാസറിസ്റ്റുസഭ സ്ഥാപിക്കയുണ്ടായി. ഇവർ കാരാഗൃഹവാസികൾക്കു ലൌകികവും മതാത്മകവുമായി വലിയ സഹായം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വിൻസെൻറ് തടവുകാരുടെ ചാപ്പനായി. അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഔദാര്യം വർദ്ധിതി പ്രായവ്യത്യാസമില്ലാതെ ആർക്കും ലഭിച്ചിരുന്നു. അവശതക്കാരിൽ മർശിഹായുടെ സജീവ പ്രതിമയാണു് അദ്ദേഹം കണ്ടതു്. വിൻസെൻറ് പാരീസിലെ തെരുവുകളിൽ രാത്രി സഞ്ചരിച്ചു് പരിത്യക്തരായ ശിശുക്കളെ ശേഖരിച്ചുവന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തെ കവർച്ചക്കാർ പിടികൂടി പരിശോധിച്ചതിൽ സംഗതി മനസ്സിലാക്കി അവർ മാപ്പുചോദിച്ചുപോയി. വിൻസെൻറ് സമ്പന്നരെ അനുഗ്രഹപ്രവൃത്തികൾക്കു വശീകരിക്കയാൽ അവർക്കും ഒരു ഉപകാരിയായിത്തീർന്നു. പരിത്യക്ത ശിശുക്കളുടെ സംരക്ഷ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചു വിൻസെൻറ് ഉപവിയുടെ സഹോദരികളുടെ ഒരു സഭ സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിൽ അനവധി അംഗങ്ങൾ അനേകം ശിശുക്കളെ സംരക്ഷിച്ചു വരുന്നു. ഈ വിശുദ്ധൻ 1660–ൽ 85–ാമത്തെ വയസ്സിൽ നിര്യാതനായി. ഉപവിപ്രവൃത്തികൾ

ചെയ്യാതെ നീ നാശത്തിലേക്കാണൊ പുരോഗമിക്കുന്നതു്?

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: അർസേനിയുസ്, സിമ്മക്കുസ്, മക്രീന, എപ്ഫ്രാസ്, മാർട്ടിൻ, യസ്സാ, റഫീന, ആവുര.

ജൂലായി 20.

വി. എറോണിമുസ് എമിലിയാനി.

എറോണിമുസ് വെനീസിലെ ഒരു കുലീന കുടുംബാംഗവും ഒരു പടയാളിയുമായിരുന്നു. ട്രെവിസൊമലയിലെ കോട്ടയുടെ ഗവണ്ണരായിരിക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്കളാൽ തടവുകാരനായി പിടിക്കപ്പെട്ടു. തടവിൽ കിടക്കവെ ജീവിത നവീകരണം നേടുകൊണ്ടു സ്വാതന്ത്ര്യ ലബ്ധിക്കു ദേവമാതാവിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. മാതാവു ചങ്ങല വെട്ടി അദ്ദേഹത്തെ സ്വതന്ത്രനാക്കി വിട്ടു. നേഛ്ശാനുസാരം എറോണിമുസ് വെനീസിൽ ചെന്നു പരോപകാര പ്രവൃത്തികളിൽ വ്യാപൃതനായി ജീവിച്ചു. പ്രേഷിതം ക്ഷാമവുമുള്ളപ്പോൾ പൊതുവായും അനാഥപൈതങ്ങളെ വിശേഷിച്ചും ശുശ്രൂഷിച്ചു. അവർക്കു അന്നവും വസ്ത്രവും മതപഠനവും നൽകി. പാദുവായിലേക്കും വെറോനായിലേക്കും പോയി അവിടെയും തദ്രൂപനന്മകൾ ചെയ്തു. ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു വടക്കേ ഇറ്റലിയിൽ അനാഥ ശാലകൾ പലതായി. വിൻസെൻറിന്റെ സഹകാരികളായ ഏതാനും ഭക്ത വൈദികരും അൽമേയരും ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥാനത്തു താമസമാക്കി അവയെ എല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർക്കു ഒരു നിയമാവലി എറോണിമുസ് തന്നെ എഴുതിയുണ്ടാക്കി. സമാഷായിലെ ആ സന്യാസസഭ ഇന്നും പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടു. രോഗശുശ്രൂഷയിൽ വെച്ചു പകർന്ന ഒരു ദീനം നിമിത്തം വി. എറോണിമുസ് എമിലിയാനി 1537–ൽ നിര്യാതനായി. നമ്മുടെ ചുറ്റിലും ആത്മനാശോന്മുഖമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അനേകം കുട്ടികൾക്കു നാം മോക്ഷവഴി കാണിച്ചു രക്ഷനൽകണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: യൌസേപ്പു ബർസബാസ്, മാർഗരെററു, യുസ്താ, റുഫീന, ചെസ്‌ലാസ്, ഔരേലിയുസ്, ഉൾമാർ, ഏലിയാസ ദീർഘദർശി, ആഞ്ചുലൂസ്യ, കാസ്സിയാ, പാവുള, മക്രോബിയുസ്, ഫ്ലാവിയൻ, സെവേരാ,

ജൂലായി 21.

വി. പ്രക്സേദിസ്.

പ്രക്സേദിസിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ റോമയിലെ ഉൽകൃഷ്ടവംശജരും ഉത്തമ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായിരുന്നു. പ്രക്സേദിസ് ലോകസുഖഭോഗങ്ങളിലും വിനോദങ്ങളിലും ഇഷ്ടപ്പെടാതെ കന്യാവ്രതം സ്നേഹിച്ചു ജീവിച്ചു. പരോപകാരപ്രവൃത്തികളിലും ഇവൾ വ്യാപൃതയായി. പ്രക്സേദിസ് വേദഞെരുക്കത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സഹായിച്ചു അവർക്കു ശ്രദ്ധമായി സ്വഭവനത്തിൽ അഭയം നൽകി. പലരേയും ഉപദേശം കൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. കാരാഗൃഹത്തിലുള്ളവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും, കഴിയുംവിധം സഹായിക്കയും ചെയ്തു. വേദസാക്ഷികളുടെ ഒഴുകുന്ന രക്തം ശേഖരിച്ചു പൂജ്യമായി സംഗ്രഹിച്ചു. അവരുടെ മൃതദേഹം സംസ്ക്കരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇങ്ങനെയെല്ലാം അനവധി നന്മചെയ്ത വി. പ്രക്സേദിസ് 164—ൽ കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. ആദ്ധ്യാത്മപുഷ്പമാകുന്ന കന്യാവ്രതം കാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പാപാഹേതുകമായ വിനോദങ്ങൾ പരിത്യജിച്ചു സദാ സൽപ്രവൃത്തികളിൽ വ്യാപൃതനാകുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സേത്തിക്കുസ്, വിക്ടർ, അബ്രൊഗാസ്തുസ്, ദാനിയേൽ ദീർഘദർശി, ജൂലിയ, ആഞ്ചലീന, കൂറില്ലോസ്, യുക്കന്തീനുസ്,

ജൂലായി 22.

വി. മറിയംമഗ്ദലേന.

മറിയംമഗ്ദലേനായുടെ പ്രാരംഭജീവിതം ഒരു പാപിനിയുടെതായിരുന്നു വെന്നു നാം അറിയുന്നു. അവൾ തന്റെ ഘോരമായ അധഃപതനത്തിൽനിന്നു ദുഃഖം, ശരണം, സ്നേഹം എ

ന്നിവയോടുകൂടി ഈശോയുടെ പക്കലേക്കു തന്റെ കണ്ണുകളുയൂ ത്തി, വിരുന്നിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ഈശോയെ ലജ്ജയോ ടെ സമീപിച്ചു. പുറകിൽ മുട്ടുകുത്തി, ഒന്നും ഉരിയാടാതെ ക ണ്ണുനീരാൽ അവിടുത്തെ തൃപ്പാദങ്ങൾ നനച്ചു തലമുടികൊണ്ടു അവയെ തുടച്ചു. എളിമയിൽ അവയെ ചുംബിച്ചു. ദിവ്യ പാദസ്പൎശനത്താൽ അവളുടെ പാപവും കറയും മാഞ്ഞുപോയി. വിലപിടിച്ച തൈലത്താൽ ആ തൃപ്പാദങ്ങൾ അവൾ പൂശി. കൎത്താവു പാപം വിമോചിച്ചു് അവളെ സമാധാനത്തിൽ വി ട്ടയച്ചു. അന്നുമുതൽ അവൾ കൎത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കയും, അവിടുത്തെ തിരുവചനങ്ങൾ ശ്രവിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. അവ ൾ നിമിത്തം സഹോദരൻ ലാസർ ഉയൎപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കൎത്താ വിനെ അവൾ വീണ്ടും വിലയേറിയ സുഗന്ധവൎഗ്ഗംകൊണ്ടു് പൂശി. കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിൽനിന്നു. കൎത്താവിന്റെ സ്വ ന്തമായിരുന്നതിനാൽ അവിടുന്നു് പുനരുത്ഥിതനായപ്പോൾ അ വളെ പേർ വിളിച്ചുതന്നെ അവൾക്കു് ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷ നായി. മതമർദ്ദനത്തിൽ വിശ്വാസികൾ ചിതറിപ്പോയപ്പോ ൾ ബെഥനിയിലെ മറിയത്തിന്റെ കുടുംബം പ്രൊവെൻസിലാ ണു് അഭയം പ്രാപിച്ചതു്. അവിടെ മറിയം 30 വത്സരം ജീ വിച്ച ഗുഹയും, മലമുകളിൽ അവൾക്കു ലഭിച്ച കൎത്താവിന്റെ ദൎശനങ്ങളുടേയും വെളിപാടുകളുടേയും സ്ഥലവും ഇന്നും കാണാ വുന്നതാണു്. അന്ത്യസമയം സമീപിച്ചപ്പോൾ അവൾ ശു. കുൎബ്ബാന സ്വീകരിച്ചു കൎത്താവിൽ പൂൎണ്ണമായ ഐക്യം പ്രാപി ച്ചവളായി സമാധിയടഞ്ഞു. ഹൃദയം തകൎന്നുള്ള പശ്ചാത്താ പം ആത്മാവിനെ സുഖപ്പെടുത്തി പാപം വിമോചിക്കുന്നു.

മററുവിശുദ്ധന്മാർ: വന്ത്രീല്ലെ, മെനേവെ, ദാബിയുസ്, പ്ലാറെറാ, തെയോഫിലുസ്, മെനലേവുസ്, ലോറൻസ്,

ജൂലായി 23.

വി. അപ്പൊള്ളിനാരിസ്.

അപ്പൊള്ളിനാരിസ് വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ ശി

ഷ്യനും, അദ്ദേഹമൊന്നിച്ചു റോമയിൽ ചെന്നവനുമാണു്. പ
ത്രോസു് ഇദ്ദേഹത്തെ റവെന്നായിലെ ആദ്യ മെത്രാനായി
വാഴിച്ചു. അപ്പൊള്ളിനാരിസു് 20 വത്സരം ഭരണം നടത്തി.
ഇതിനിടയിൽ പലേ തവണ കഠിന മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയ
നായി. വെസ്പസിയാൻ ചക്രവത്തിയുടെ നാളിലാണു് അവ
സാനമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. പീഡനങ്ങളുടെ ഫല
മായി കുറേ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എ. ഡി. 81—ൽ
മരണം പ്രാപിച്ചു. മൃതദേഹം റവെന്നായിൽനിന്നു നാലു
മൈൽ അകലെ ക്ലാസിഡിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. 549—ൽ അ
പുണ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ മാററി സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടകയുണ്ടായി. അ
വിടേക്കു അനവധി തീർത്ഥകർ ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 630
ലാണു് റോമയിൽ വി. അപ്പൊള്ളിനാരിസിന്റെ പള്ളി പ
ണിയിക്കപ്പെട്ടതു. തിരുസ്സഭ ആദ്യം മുതൽ നൽകിവന്നിട്ടുള്ള
വണക്കം ഈ വിശുദ്ധന്റെ ഉന്നത പുണ്യത്തിനും, ക്രിസ്തീഹി
കാരുപിയുടെ തികവിനും ലക്ഷ്യമാണു്. നിന്റെ നല്ല പ്രതി
ജ്ഞകളിൽ സ്ഥിരമാനസനായിരിക്കുക. ആരംഭം മാത്രമല്ല,
നിലനില്പാണു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ലിബേരിയുസ്, ലോറൻസ് ബ്രിണ്ടിസി,
റിഡെംപ്ററ, റോമുള, അർസേനിയുസ്, എറന്തീന, റാസിഫുസ്,
റെദെന്ത, ബ്രിജിഡ്, എവുജിൻ.

ജൂലായി 24.

വി. ക്രിസ്തീന.

മൂന്നാം നൂററാണ്ടിൽ റോമാപട്ടണത്തിൽ ധനികനും,
ക്രൂരനുമായ ഒരു മജിസ്ത്രേററായിരുന്ന ഉർബൻ. വിഗ്രഹാരാ
ധകനായ അയാൾക്കു കുറെ സമ്പത്തുദ്യോഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകപുത്രി രഹസ്യത്തിൽ സത്യമതം സ്വീ
കരിച്ചു ക്രിസ്തീന എന്ന നാമംധരിച്ചു. അവൾ സമ്പത്തുദ്യോഗ
ങ്ങളെല്ലാം ഉടച്ചു ദരിദ്രർക്കു ദാനംചെയ്തു. കോപിച്ച പിതാവു
മതവൈരാഗ്യത്താൽ അവളെ കഠിനമായി അടിപ്പിച്ച ശേഷം

പാറാവിലിട്ടു. ക്രിസ്തീന സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അചഞ്ചല യായിരുന്നു. തന്മൂലം പിതാവു അവളുടെ ദേഹം ഇരുമ്പു ചീപ്പുകൊണ്ടു കീറിച്ചു് അവളെ ഒരു തട്ടിന്മേൽ ബന്ധിച്ചു താഴെ തീ കൂട്ടിച്ചു. പക്ഷെ ദൈവനിയന്ത്രണത്താൽ അഗ്നി ദ്രോഹികളെയാണു് ഉപദ്രവിച്ചതു. അനന്തരം കഴുത്തിൽ കല്ലുകെട്ടി കടലിൽ ഇടപ്പെട്ട ക്രിസ്തീനായെ ഒരു മാലാഖാ രക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ പിതാവാകട്ടെ ഈർഷ്യനിമിത്തം അന്തരി ച്ചുപോയി. പിതാവിന്റെ തുടർന്നുവന്ന മജിസ്ത്രേറ്റു ക്രിസ്തീനാ യെ ഘോരമായി പീഡിപ്പിച്ചു. അവളെ തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടു വെങ്കിലും അതിൽ ഉപദ്രവം തട്ടാതെ അഞ്ചുദിവസം കിടന്നു. സപ്ലൈട്ടിലാക്കിയിട്ടും ഉപദ്രവമേറ്റില്ല. അപ്പോൾ അവളു ടെ നാവു മുറിച്ചുകളഞ്ഞു. എന്നിട്ടും അവൾ സംസാരിച്ചു. അവസാനം അസ്ത്രപ്രയോഗത്താൽ ക്രിസ്തീന വേദസാക്ഷിണി യായി മൃതിയടഞ്ഞു. അവളുടെ പൂജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നു സി സിലിയിലെ ഖലെമ്മോയിലാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ലൂപ്പസ്, ഫ്രാൻസിസ് സൊളാനൊ, റെം മെന്തസംഗോവീദം, വർഗംഗൻ, അകപിലീന, നിച്ചേത്താസ്, ഉർസിച്ചീ നസ്, റൂഫിൻ, ലിവയിൻ, ടെക്ലാൻ, കിംഗാ, വിൻസെൻറു, വിക്ടർ, മെനേവൂസ്, കാപ്പിത്തൊ.

ജൂലായി 25.

വി. വലിയ യാക്കോബുശ്ലീഹാ.

വലിയ യാക്കോബിന്റെ ജന്മഭൂമി യൂദെയയാണു്. അ ദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ ശാലോംമറിയം ദേവമാതാവിന്റെ ചാ ച്ചിക്കാരിയാകയാൽ യാക്കോബു ഈശോയുടെ ചാച്ചിക്കാരനാ ണു്. വി. യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകന്റെ ജേഷ്ഠസഹോദര നുമാണു്. ഭക്തിതീക്ഷ്ണതനിമിത്തം ഇവർക്കു ഇടിയുടെ മക്കളെ ന്നു അപരനാമമുണ്ടായി. ഇവർ ഇരുവരും വി. പത്രോസുമാ ണു് ശ്ലീഹന്മാരിൽവെച്ചു കർത്താവിനു അധികം പ്രിയപ്പെട്ട മൂന്നുപേർ. താബോർമലപ്പുറത്തും പ്രമാണിയുടെ പുത്രിയെ

ഉയുപ്പിച്ചപ്പോഴും, പൂങ്കാവനത്തിലും ഇവരെ നാം പ്രത്യേകം കാണുന്നുണ്ട്. ശമറായക്കാരുടെമേൽ അഗ്നിയിറക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചതു ഈ യാക്കോബാണു്. ശാലോംമറിയം തന്റെ മക്കൾക്കു പ്രത്യേകാവകാശം അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ കർത്താവു അവരുടെ ത്യാഗസന്നദ്ധത സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യാക്കോബു് യൂദെയായിലും സമരിയായിലും സ്സെയിനിലും ഫലപ്രദമായി വേദം പ്രസംഗിച്ചു. അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. യാക്കോബു സ്സെയിനിലിരിക്കുമ്പോൾ ദേവമാതാവു മാലാഖാമാരാൽ വഹിക്കപ്പെട്ട അത്ഭുതത്തെ സന്ദർശിക്കയും, ഒരു ദേവാലയം പണിയുന്നതിനു സ്ഥലം നിർദ്ദേശിക്കയും ചെയ്തു മടങ്ങി. ദേവാലയപ്പണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യാക്കോബു ജറൂസലത്തേക്കു മടങ്ങിവന്നു. ഹേറോദേശു് അഗ്രീപ്പരാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ യാക്കോബു വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ക്രൂശിതനായ മ്ശിഹായെ സധീരം ഏറ്റുപറയുന്നതുകേട്ടു പൊതു പ്രോസിക്യൂർപോലും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ക്രിസ്ത്യാനിയായി. ഇവർ ഇരുവരും എ. ഡി. 44–ൽ ഒന്നിച്ചു വധിക്കപ്പെട്ടു് വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചു. പിതാവിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്ഥലം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നാം അവിടുന്നു തരുന്ന കാസ കുടിപ്പാൻ സന്നദ്ധരാണോ എന്നു നോക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ക്രിസ്റ്റോഫർ, തേയം, വലന്തീനാ, കക്കു ഫസ്, നീസെൻ, ഫ്ലോറെൻസിയൂസ്, ഫേലിക്സ്, തെയൊദെമിർ.

ജൂലായി 26.

വി. അന്നാഅമ്മ.

വി. അന്ന വി. യൊവാക്കിമിന്റെ പത്നിയായിരുന്നു. ഇവൾ കർത്താവിന്റെ അമ്മയായ കന്യമറിയത്തിന്റെ അമ്മയ്ക്കുവാൻ ദൈവം തിരുച്ചിത്തമായി. ദാവീദിന്റെ ഗോത്രജരായ യോവാക്കിമും അന്നയും തങ്ങളുടെ ജീവിതം പ്രാർത്ഥനയിലും സൽകൃത്യങ്ങളിലും ചിലവിട്ടിരുന്നു. യൂദന്മാർ വലിയ നിർഭാഗ്യമായി കരുതിയിരുന്ന മക്കളില്ലായ്മ എന്നൊരു ദുഃഖമേ അവ

ക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവസാനം വാർദ്ധക്യത്തിലായപ്പോൾ പ്രകൃതിയുടെ എന്നതിനേക്കാൾ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പുത്രിയായി കന്യകമറിയം ജനിച്ചു. ഇരുവരും പൈതലിനെ ഉറ്റുസൂക്ഷിക്കയും ദൈവത്തിനു നേരുകയും ചെയ്തു. മറിയവും തന്നെ ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. കുട്ടിക്കു മൂന്നുവയസ്സായിരിക്കുമ്പോൾ യോവാക്കീമും അന്നായുംകൂടി അവളെ ദേവാലയത്തിൽ എല്പിച്ചു. മറിയം അവിടെ അന്തർഭാഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതുകണ്ടു അവർ മടങ്ങി. പിന്നീടു അവർ അവളെ കണ്ടിട്ടില്ല. മകളുടെ സഹായം കൂടുതൽ ആവശ്യമുള്ളകാലത്തു അന്ന അവളെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. ദൈവതിരുമനസ്സിനു വഴങ്ങി ജീവിച്ചു. മരണാനന്തരം അന്ന സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനോടു യോജിച്ചു. ദൈവവിളിക്കു ലൌകികബന്ധം ബലി അർപ്പിക്കുന്നതു വലിയ പുണ്യയോഗ്യതയുള്ളതാണു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ജെർമ്മാനുസ്, ജസീന്തസ്, ഗ്ലൂസിന്തുസ്, പാസ്സോർ, ഉർബൻദ്വിതീയൻപാപ്പ, എറാസ്മുസ്, സിംപ്ലോനിയുസ്, ഒളിമ്പിയുസ്, എക്സുപ്പേരിയ, വാളൻസ്, സൈമൺ.

ജൂലായി 27.

വി. പന്താലിയോൻ

പന്താലിയോൻ ഗലേരിയുസ് ചക്രവർത്തിയുടെ വൈദ്യനും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ലോകതത്വങ്ങളാൽ വഞ്ചിതനായി അദ്ദേഹം വിശ്വാസം പരിത്യജിച്ചു. എങ്കിലും മറെറാരു ഭക്ത ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ഉപദേശത്താൽ പന്താലിയോൻ തിരുസ്സഭയുമായി ഐക്യപ്പെടാതിരുന്നില്ല. ക്രൂടാതെ വിശ്വാസപരിത്യാഗം, ഒരു വേദസാക്ഷിക്കട്ടത്തമരത്താൽ പരിഹരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉറച്ചു. അതിനൊരുക്കമായി 303–ൽ ഡയൊക്ലെഷ്യന്റെ മതമർദ്ദനത്തിൽ തന്റെ വസ്തുക്കളെല്ലാം വിറ്റു കിട്ടിയ ധനം ദരിദ്രർക്കു വിതരണം ചെയ്തു. താമസിയാതെ പന്താലിയോനും മറ്റു ചിലരും മതമർദ്ദകരാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ഈ വിശുദ്ധനെ വളരെ പീ

ഡിപ്പിച്ചശേഷം വധിക്കുകയുംചെയ്തു. ഈ വിശുദ്ധന്റെ പൂജ്യാവശിഷ്ടങ്ങളിൽ ചെറിയൊരു ഭാഗം ഇന്നു കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിലും, വലിയ ഭാഗം പാരീസിലും, തലയോട്ടലിയോൺസിലുമാണ്. തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോടുകൂടി നീ തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും, ദുഷ്ടരോടുകൂടി നീ ദുഷ്ടനും ആകും.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:- മക്സീമിയൻ, മാൽക്കസ്, മർത്തീനിയൻ, ദിയൊനീസിയുസ്, ജോൺ, മാവൂർ, സെർജിയുസ്, നത്താലിനാലിലിയോസ, യുക്കന്താ, ഡെന്നീസ്, അന്തുസാ, സെരാപ്പിയോൺ, കൊൺസ്റ്റൻററയിൻ, കോൺഗാൾ, ലൂയീക്കൻ, ഔരേലിയൻ, എത്തേരിയുസ്, വേറോനിക്ക, ജൂലിയാനി, റുദോൾഫുസ്, ഊഗൊ

ജൂലായി 28.

വി. നസാരിയുസും ചെൽസുസും

നസാരിയുസിന്റെ പിതാവു പുറജാതിക്കാരനും ഒരു പ്രമുഖ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അമ്മ പെർപ്പേത്തുവാ ഒരു ഭക്തക്രിസ്ത്യാനിയും, വി. പത്രോസിനാലും ശിഷ്യന്മാരാലും അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവളുമാണ്. മാതൃപ്രേരണയാൽ നസാരിയുസ് ക്രിസ്ത്യാനിയായി പുണ്യജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. മാത്രമല്ല റോമ വിട്ടുപോയി പലേടത്തും പ്രസംഗിച്ചു സത്യമതം പ്രചരിപ്പിക്കയുണ്ടായി. നസാരിയുസ് യാത്രാസഖിയായി ചെൽസുസ് എന്നൊരു യുവാവിനെ കൂട്ടി ഇരുവരും മിലാനിൽ ചെന്നു. അവിടെവെച്ചു നേറോചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിൽ ഇരുവരും വധിക്കപ്പെട്ടു. അന്നുമുതൽ മറിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന അവരുടെ പുണ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ 395-ൽ വി. അംബ്രോസിസാണ് കണ്ടെടുത്തതു്. വേദസാക്ഷികൾ ലോകത്തിനു നികൃഷ്ടരായി മരിച്ചാലും ദൈവം അവരെ മഹത്വകിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:- വിക്ടർപാപ്പ, ഇന്നൊസെൻറ് പ്രഥമൻപാപ്പാ, സാംപ്സൺ, ഗൂത്ലെക്ക, എവുസ്താത്തിയുസ്, അക്കാസിയുസ്, പെരെഗ്രിൻ.

ജൂലായി 29.

വി. മർത്ത

മർത്താ മറിയം ലാസർ എന്നിവരെ ഈശോ സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു വി. യോഹന്നാൻ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. മർത്താ കർത്താവിനെ തന്റെ ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു് അതിഥി സല്ക്കാരത്തിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധയായി. മറിയം കണ്ണുനീരാൽ നനച്ച തൃപ്പാദങ്ങളിൽ മൌനമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ സഹോദരൻ ലാസർ അസന്നമരണനായപ്പോൾ അവർ ഈശോയുടെ പക്കലേക്കു ആളെ വിട്ടു വിവരമറിയിച്ചു. മരിച്ചുപോയ ലാസറിനെ കർത്താവു് ഉയിർപ്പിച്ചു. പീഡാനുഭവത്തിനു തലേദിവസം കർത്താവു് ഇവരുടെ ബെഥനിഭവനത്തിലായിരുന്നു. അപ്പോൾ മർത്താ ശുശ്രൂഷയിൽ വ്യാപൃതയും മറിയം തൈലം പൂശാൻ ബദ്ധശ്രദ്ധയുമായിരുന്നു. വി. മർത്തായുടെ കല്ലറ പ്രൊവെൻസിലെ തരാസ്കോണിലാണു് നാം കാണുന്നതു്. മതമർദ്ദനം ശക്തിപ്പെട്ടപ്പോൾ ബെഥനി കുടുംബവും വേറെ ചിലരും കടലിൽ തുഴക്കാനും പങ്കായവുമില്ലാതെ വഞ്ചിയിൽ കയറ്റി തള്ളപ്പെട്ടു. അവർ ഫ്രാൻസിന്റെ തീരത്താണു് അടുത്തതു്. വി. മറിയത്തിന്റെ കല്ലറ അവിടെ ഭൌമിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വി. ലാസർ മാർസെയിൽസ് പള്ളിയുടെ സ്ഥാപകനായി വണങ്ങപ്പെടുന്നു. വി. മർത്തായുടെ പുണ്യവും അദ്ധ്വാനവും സംബന്ധിച്ച ഐതിഹ്യങ്ങളും അവിടത്തോണിലും തരാസ്കോണിലുമുണ്ടല്ലൊ. പ്രവർത്തനജീവിതം മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു. ധ്യാനജീവിതം ഇഹത്തിൽ ആരംഭിച്ചാൽ പരത്തിൽ നിലനിന്നു പൂർണ്ണതപ്രാപിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— സിംബ്ലീച്ചിയസ്, ഫൊസ്റ്റീനൂസ്, ഐയാത്രിസ്, ഫേലിക്സ് പാപ്പ, വില്യം, ഒലാവുസ്, ലൂസില്ല, ഫ്ലോരാ, സെരാപ്പിയ, ലൂപ്പുസ്, പ്രോസ്പർ, സെരഫീന, ഓലാഫ്.

ജൂലായി 30.

വി. ജെർമ്മാനൂസ്

ജെർമ്മാനൂസ് തന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ പുണ്യലക്ഷണ

ങ്ങൾ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ജനനാൽ കുലീനനായിരുന്നു. ആദ്യം റോമയിൽ അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചക്രവർത്തി ജെർമ്മാനുസിനെ പട്ടാളത്തിൽ ഒരു ഉയൎന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനാക്കി. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു നായാട്ടായിരുന്നു പ്രിയം. അതിൽ അന്ധവിശ്വാസപ്രവൃത്തികളും ചെയ്തിരുന്നു. എങ്കിലും അവുക്ക്സേർ മെത്രാനുണ്ടായ ഒരു ദർശനം, ജെർമ്മാനുസ് തന്റെ പിൻഗാമിയാകുമെന്നായിരുന്നു. മെത്രാൻ ജെർമ്മാനുസിനു ആസ്ഥപ്പാടുപട്ടം കൊടുത്തു. അതോടെ ജെർമ്മാനുസ് ഒരു വ്യത്യസ്ഥപ്പെട്ട മനുഷ്യനായി, തന്റെ വസ്തുക്കൾ പള്ളിക്കു ദാനംകൊടുത്തു് ഒരു താപസജീവിതമാരംഭിച്ചു. ദൎശനാനുസാരം മെത്രാനുമായി. ഈ കാലത്താണു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പെലാജിയൻ പാഷണ്ഡത ശക്തിപ്പെട്ടതു്. ഇതിന്റെ നിവാരണത്തിനു മാൎപ്പാപ്പ ജെർമ്മാനുസിനെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളാൽ പാഷണ്ഡരുടെ മേൽ വിജയംനേടി. അനന്തരം റോമയിലേക്കു പോയശേഷം ജെർമ്മാനുസ് ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു പിന്നേയും ശ്ലൈഹികവേലകൾ തുടൎന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ 448–ൽ നിര്യാതനായി. വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും ഈശോയിൽനിന്നു നീ കേൾക്കുന്ന മൃദുവചനങ്ങളെ നിന്നിൽ സംഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:– അബ്ദോൻ, സെന്നെൻ, ജൂലിററ, മറിയം മഗ്ദലേനദെപാസി, റുഫീനുസ്, ദൊനത്തില്ല, സെക്കൂന്ത, ഊർസുസ്.

ജൂലായി 31.

വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലെയോളാ.

ഇഗ്നേഷ്യസ് 1491–ൽ സ്പേയിനിലെ ലെയൊളായിൽ ഉൽകൃഷ്ടമാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു് ജനിച്ചു. 30 വയസ്സുവരെ രാജാവിന്റെ അരമനസേവകനും ഒരു പടയാളിയുമായി കഴിഞ്ഞു. പമ്പലൂനകോട്ട സംരക്ഷിക്കുമ്പോൾ കാലിന്മേൽ പററിയ മുറിവുനിമിത്തം ആസ്പത്രിയിലായി. ആ നാളിൽ

വിശുദ്ധന്മാരുടെ ചരിത്രം പാരായണം ചെയ്യുകയാൽ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും എളിമയുടേയും ഒരു ജീവിതം സ്വീകരിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. വി. പത്രോസ് പ്രത്യക്ഷനായി ആരോഗ്യം നൽകി. ദേവമാതാവിന്റെ പ്രത്യേക സഹായത്താൽ ബ്രഹ്മചര്യശുദ്ധി പാലിക്കുന്നതിനു വിശേഷവരം ലഭിച്ചു. സ്വന്തവസ്തുക്കൾ ഒരു ഭിക്ഷുവിനു നൽകി. അവന്റേതുടുത്തു മൻറേസാപള്ളിയിൽ ചെന്നു തന്റെ വാൾ ദേവമാതാവിന്റെ പീഠത്തിങ്കൽ സമർപ്പിച്ചു. ആത്മശുദ്ധീകരണം ചെയ്തു തന്നെത്തന്നെ ദേവമാതാവിനു അടിമയായി കാഴ്ചയണച്ചു. ഇഗ്നേഷ്യസ് മൻറേസായിലെ ആതുരശാലയിൽ ചെന്നു രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കയും അഗതികളെ സഹായിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ആത്മസ്ഥിതി അവിടെ അറിയപ്പെട്ടപ്പോൾ ബഹുമാനം ഭയന്നു ഇഗ്നേഷ്യസ് സമീപമുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ അജ്ഞാതനായി തപസ്സും ധ്യാനവും ആയി കഴിച്ചു. ഈ നാളിൽ ദൈവകാഴ്ചകളും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകവരം ലഭിച്ചു. ഗുഹയിൽ പലരുടേയും ദിവ്യദർശനങ്ങളും പലപ്പോഴായുണ്ടായി. വിശുദ്ധൻ ധ്യാനപുസ്തകം രചിച്ചതു ഈ ഗുഹയിൽവെച്ചാണു. മാപ്പുപ്പ പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ള ആ പുസ്തകത്തിലെ ധ്യാനങ്ങളും, തീവ്രമായ ഭക്തിയും സമൃദ്ധമായ മാനസാന്തരവും എന്നും ഉളവാക്കി. ശാസ്ത്രം സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുമെന്ന ബോദ്ധ്യത്താൽ ഇഗ്നേഷ്യസ് ഗുഹവിട്ടു സ്വാംപഠനം ആരംഭിച്ചു. തിരുസ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. പാരീസിൽ ഉൽകൃഷ്ട വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തി. അവിടെ കലാവിദ്യകളഭ്യസിച്ചിരുന്ന ഗണനീയന്മാരായ ഒമ്പതുപേരെ ചേർത്തു ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ഇവരിൽ ഒരാൾ വി. ഫ്രാൻസീസുശവരിയാരാണു. ഇവർ മൂന്നു സന്യാസവ്രതങ്ങളെടുത്തു. ഇഗ്നേഷ്യസ് ഗുരുപട്ടമേറ്റശേഷം റോമയിലേക്കുപോയി താൻ സ്ഥാപിച്ച ഈശോസഭയ്ക്ക് പാപ്പയുടെ അംഗീകരണം വാങ്ങി. തിരുസ്സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിയും, പാഷണ്ഡതയുടെ ഉൻമൂലനവും, ക്രൈ

സുവരുടെ സന്മാർഗ്ഗാഭിവൃദ്ധിയും, ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസവും സാധിക്കാൻ സഭാംഗങ്ങളാം തങ്ങളുടെ ആത്മാഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി പരിശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതിനു ശാഖാസ്ഥാപനങ്ങളാം പലതും ഉത്ഭവിച്ചു ഇഗ്നേഷ്യസ് ദൈവസ്നേഹംനിമിത്തം ധ്യാനത്തിലും പൂജാപുണ്യശേഷവും പലപ്പോഴും പരവശനാവുക പതിവാണു്. ഈ വിശുദ്ധൻ 65-ാമത്തെ വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചു 1556—ൽ കത്താവിൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു. ഗ്രിഗരി 15-ാമൻപാപ്പ ഇദ്ദേഹത്തെ വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. വളരെ സഹനവും നിഗ്രഹവും ആവശ്യമായാലും എല്ലാം ദൈവത്തിൻെറ ക്രൂതൽ മഹത്വത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യാൻ വി. ഇഗ്നേഷ്യസിൻെറ മാദ്ധ്യസ്ഥസഹായം അപേക്ഷിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ജോൺകൊളമ്പീനി, ഹെലെൻ, കലിമേരിയുസ്, ഫാബിയുസ്, ദെമോക്രിത്തുസ്, ജെമ്മാനുസ്, ഫീർമുസ്.

ആഗസ്റ്റ് 1. St. Alphonsus Liguori. Cf. Aug-2

വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ ചങ്ങല.

യൂദന്മാരുടെ രാജാവായ ഹേറോദേശ് അഗ്രിപ്പാ എ. ഡി. 44—ൽ വി. വലിയ യാക്കോബു ശ്ലീഹായെ മൃതിപ്പെടുത്തി. അനന്തരം ജനപ്രീതി ഉദ്ദേശിച്ചു് വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായെ പിടിച്ചു പാരാവിലാക്കി. പെസഹാത്തിരുനാൾ കഴിഞ്ഞു് പത്രോസിനെ വധിക്കണമെന്നായിരുന്നു ഉദ്ദേശം. തിരുസ്സഭാംഗങ്ങളാം ഇടയൻെറ വിമോചനത്തിനു തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പത്രോസ് ഒളിച്ചു ചാടാതിരിക്കാൻ അധികാരികൾ വേണ്ട മുൻകരുതലുകളും ചെയ്തു. 16 പടയാളികളാം കാവലിനു നിയുക്തരായി. നാലുപേർവീതം മാറിമാറി കാവൽനിന്നു. രണ്ടുപേർ പത്രോസിൻെറ തടവുമുറിയിലും, രണ്ടുപേർ പടിക്കലുമായിരുന്നു. പത്രോസ് രണ്ടു പടയാളികളുടെ മദ്ധ്യേ രണ്ടു ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി കിടന്നുറങ്ങി. വധിക്കപ്പെടേണ്ടതിൻെറ തലേദിവസം അർദ്ധരാത്രി വലിയ പ്രകാശത്തോടുകൂടി ഒരു മാലാ

ഖാ പ്രത്യക്ഷനായി പത്രോസിനെ തട്ടിയുണർത്തി എഴുന്നേല്പിച്ചു പുറപ്പെടുവാൻ ഒരുക്കി. വസ്ത്രവും ചെരുപ്പും ധരിച്ചു തന്റെ കൂടെപ്പോരുവാൻ മാലാഖാ അറിയിച്ചു. ബന്ധനത്തിന്റെ ചങ്ങലകളും താനെ അഴിഞ്ഞു വീണു. പത്രോസ് വഴികാട്ടിയെ പിന്തുടർന്നു കാവല്കാരും എന്നല്ല, താനെ തുറന്ന പുറം പടിയും കടന്ന് തെരുവീഥിയിലായി. പത്രോസ്, യോഹന്നാന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽചെന്നു വാതുക്കൽ മുട്ടി. ശിഷ്യന്മാർ അവിടെ പ്രാർത്ഥനയിലായിരുന്നു. മുട്ടു കേട്ടുവന്ന യുവതി പത്രോസിന്റെ സ്വരം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അതു പത്രോസിന്റെ മാലാഖായായിരിക്കുമെന്നേ വിചാരിച്ചുള്ളു. വാതിൽ തുറന്നശേഷം അത്ഭുത വിമോചനത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ അവർ കേട്ട മനസ്സിലാക്കി. സംഗതികൾ യാക്കോബിനെയും മറ്റു സഹോദരന്മാരെയും അറിയിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു, പത്രോസ് ഒരു രഹസ്യ പ്രദേശത്തിലേക്കു മാറിപ്പോയി. "നിങ്ങൾ യോജിച്ചു എന്തുതന്നെ എന്റെ പിതാവിനോടു ചോദിച്ചാലും അതു തരപ്പെടും" എന്നതിനു ഇതൊരു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മക്കബായ മാതാവും മക്കളും, ഫെയിത്ത്, ഹോപ്പ്, ചാരിട്ടി, എഥൽവോൾഡ്, പെല്ലഗ്രീനി, എയ്മാർഡ്, ജീയോവാന്നികൊളമ്പീനി, ബോനൊസ്, സ്പെരാൻസ, എവുസേബിയുസ്, ആകപിലാ, മെനാന്തർ, വേരുസ്, നെമേസിയുസ്.

ആഗസ്റ്റ് 2.

(വി. അൽഫോൻസ് മരിയ ലിഗോരി. August 1)

അൽഫോൻസ് കുലീന മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു 1691.ൽ നേപ്പാൾസിൽ ജനിച്ചു. ബാല്യംമുതല്ക്കു അതീവ ഭക്തിയിലും ശുദ്ധിയിലും ദേവമാതൃവാത്സല്യത്തിലും ജീവിച്ചു. സ്ഥലത്തെ വൈദികരുടെ പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിലുമായിരുന്നു. 16 വയസ്സായിരിക്കെ നിയമത്തിൽ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനായി. അ

ഭിഭാഷക വൃത്തിയിൽ നേരിട്ട ഒരു അപജയം നിമിത്തം ബഹുമതിപ്രതീക്ഷ ത്യജിച്ചു ദൈവമഹത്വത്തിനുമാത്രം വേല ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഗുരുപ്പട്ടമേററു ആത്മരക്ഷക്കായി അദ്ധ്വാനിച്ചു തുടങ്ങി. വൈദികക്കായി ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ഒരു സഭ ആരംഭിച്ചു. സ്ത്രീകൾക്കായി വേറൊരു സഭയും തുടങ്ങി. 66 വയസ്സിൽ മെത്രാനായി രൂപതയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തു. സമയം പാഴാക്കുകയില്ലെന്നു അൽഫോൻസ് ഒരു വ്രതം എടുത്തിരുന്നു. 49 മുതൽ 83 വരെയുള്ള വയസ്സിൽ അറുപതോളം പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചു. തലവേദന നിമിത്തം ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു ഒരു മാർബ്ബിൾ കഷണം നെററിയിൽ അമർത്തിയിട്ടാണ് പലപ്പോഴും വലത്തുകൈകൊണ്ടു എഴുതിയിരുന്നതു്. ഇദ്ദേഹം തിരുസ്സഭയിൽ ഒരു മല്പാനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഉപവിക്കു ചിലവിടുന്ന സമയം വിശുദ്ധൻ പാഴായി ഗണിച്ചില്ല. അശുഭനാളുകളിൽ ജീവിച്ചതിനാൽ പലേ ഞെരുക്കങ്ങൾക്കും പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കും വിധേയനായി. അവസാനത്തെ ഏഴുവത്സരം ദീനം നിമിത്തം ദിവ്യപൂജ അർപ്പിക്കാൻ സാദ്ധ്യമായില്ല. എങ്കിലും പ്രതിദിനം ദിവ്യകാരുണ്യം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. 91 വയസ്സായിരിക്കെ 1787–ൽ വിശുദ്ധൻ നിർയ്യാതനായി. നാം അനുദിന ജോലികൾ തികച്ചു് ചെയ്തു ഭാവി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: സ്ഫീഫൻ പാപ്പ, എഥെൽദ്രിത, തെയോദേത്താ, റുത്താലിയുസ്, മാക്സിമുസ്.

ആഗസ്റ്റ് 3.

വി. എസ്തപ്പാനോസിന്റെ തിരുശ്ശേഷിപ്പു കണ്ടെത്തി.

പ്രഥമ വേദസാക്ഷിയായ വി. എസ്തപ്പാനോസിന്റെ ഈ രണ്ടാം തിരുനാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തതു അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഏറെക്കാലം ജറൂസലത്തിനു 20 മൈൽ അകലെ കഥർ

ഗമാലായിലെ ഒരു പഴയ കല്ലറയുടെ ഇടയിൽ മറഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു. 415—ൽ കഥർഗമാലാപ്പള്ളിയുടെ വികാരിയായ ലൂസിയനു രണ്ടു തവണ ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു ദർശനമുണ്ടായി. ലൂസിയൻ ആ വിവരം ജറൂസലത്തെ ജോൺ മെത്രാനെ അറിയിച്ചു. മെത്രാന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം സ്ഥലം കുഴിച്ചപ്പോൾ മൂന്നു ശവമഞ്ചങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു. ജറൂസലം, സെബാസ്റ്റ, യെറീക്കൊ എന്നീസ്ഥലങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർ കൂടി മഞ്ചങ്ങൾ തുറന്ന സമയം എസ്തപ്പാനോസിന്റെ മഞ്ചത്തിൽ നിന്നും ഒരു ദിവ്യസുഗന്ധം എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. ഭൂമികുലുങ്ങി. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന അനേകരിൽ തിരുശ്ശേഷിപ്പു മുത്തിയ 73 രോഗികൾക്കു ഉടനെ സുഖം ലഭിച്ചു. അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ ചെറിയൊരു ഭാഗം കഥർഗമാലായിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ശേഷം ഭാഗം ജറൂസലത്തെ സീയോൺ ദേവാലയത്തിൽ ആഘോഷപൂർവ്വം കൊണ്ടുപോയി സ്ഥാപിച്ചു. തിരുശേഷിപ്പുകൾ കണ്ടെടുത്തതു് ആഗസ്റ്റ് 3—ാംനു-യും, ജറൂസലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു് ഡിസമ്പർ 26—ാംനു-യുമാണു്. നാം ലൌകീകാനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ അതു നിത്യാനുഗ്രഹങ്ങൾ അർഹിക്കത്തക്ക വിധത്തിലാകണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: നിക്കൊദേമുസ്, ഗമാലിയേൽ, വാൾത്തൻ, ലീദിയ, അബീബൊ, ആസ്പ്രെൻ, ഹെർമെല്ലുസ്, മരാന, സീരാ.

ആഗസ്റ്റ് 4.

St. John Vianney വി. ദൊമിനിക്കോസ്. cfr August 8
cfr. August 9.

സ്പെയിനിൽ 1170—ൽ ജനിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ഇദ്ദേഹം പുസ്തകങ്ങൾപോലും വിററു ദരിദ്രരെ സഹായിച്ചു. ഒരു അടിമയുടെ മോചനത്തിനുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിച്ചു. 25 വയസ്സിൽ ഓസ്മായിൽ സഭാശ്രേഷ്ഠനായി. സ്വന്തം മെത്രാൻ ഒരുമിച്ചു ഫ്രാൻസിലേക്കു പോയി. അവിടെ ആൾബിഞ്ചെൻ പാഷണ്ഡത വരുത്തിയ നാശം കണ്ടു് പരിതപിച്ചു് പാഷണ്ഡരുടെ മാനസാന്തരത്തിനും വിശ്വാസ

സംരക്ഷണത്തിനും പരിശ്രമംതുടങ്ങി. ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിനു ദൊമിനിക്കോസ് മൂന്നു സന്യാസസഭകളും സ്ഥാപിച്ചു. അവയിൽ ഒന്നു് ബാലികമാരെ പാഷണ്ഡതയിൽനിന്നും മറ്റു തെറ്റുകളിൽനിന്നും രക്ഷിക്കാനും, മറ്റൊന്നു് പുരുഷന്മാർക്കു പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും, മൂന്നാമത്തേതു്, ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഇരുവർഗ്ഗക്കാർക്കുമായുള്ളതായിരുന്നു. ഫ്രാൻസു്, ഇറ്റലി, സ്പെയിൻ, ഇംഗ്ലണ്ടു് എന്നിടങ്ങളിൽ സഭ വളരെ പുഷ്ടി പ്രാപിച്ചു. സഭയെ തന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതായി പ. ദേവമാതാവു ദൊമിനിക്കോസിനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കയുണ്ടായി. 1208 ലാണു് ദേവമാതാവു പ്രത്യക്ഷയായി ദൊമിനിക്കോസിനു കൊന്ത കൊടുത്തു് അതു പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചതു. കൊന്തഭക്തി പ്രചരിപ്പിച്ചു ദൊമിനിക്കോസു് പാഷണ്ഡതയെ തകർത്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും തപസ്സും വളരെയായിരുന്നു. മരിച്ച മൂന്നു പേരെ ഈ വിശുദ്ധൻ ഉയർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദൊമിനിക്കോസു് 51 വയസ്സായിരിക്കെ 1221–ൽ ദൈവത്തിൽ ഭാഗ്യനിദ്രപ്രാപിച്ചു. ദൈവാനുഗ്രഹം കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു കൊന്തഭക്തി വളരെ സുഗമമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ലുവാനുസ്, പെർപ്പെത്തുവാ, സെബസ്ത്യാനുസ്, തെത്തുലീനുസ്, അരിസ്റ്റാർക്കസ്, അഗാബിയുസ്, പ്രൊത്താസി, എവുഫ്രേനിയുസ്, ഈയാ.

അഗസ്റ്റു് 5.

മഞ്ഞുമാതാവിൻ പള്ളിക്കുദാശ.

മാപ്പിപ്പു തിരുക്കർമ്മം നടത്തുന്ന മൂന്നു വലിയ ബസീലിക്കാ പള്ളികളും റോമയിലുണ്ടു്. അവ യോഹന്നാൻ ലത്തറാൻ പള്ളി, വത്തിക്കാൻ കുന്നിലെ വി. പത്രോസിന്റെ പള്ളി, മേരിമേജർ പള്ളി എന്നിവയാണു്. പഴക്കത്തിലും സ്ഥാനത്തിലും റോമയിൽ ഒന്നാം പള്ളി ആയതിനാലാണു് മേരിമേജർ എന്നു പേരുണ്ടായതു്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അതു ലി

ബേരിയുസ് പാപ്പ പണിയിച്ചതുകൊണ്ടു് ലിബേരിയൻ പള്ളി എന്നും പേരുണ്ടു്. 435–ൽ മാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ അതു സിക്സ്തുസ്തൃദീയൻ പാപ്പ കൂദാശ ചെയ്തു. മഞ്ഞുമാതാവിന്റെ പള്ളിയെന്നു ഇതിന്നു പേരുണ്ടായതു് വേനല്ക്കാലത്തു അത്ഭുതകരമായി മഞ്ഞുവർഷിച്ചു ഈ പള്ളിക്കു ദേവമാതാവു സ്ഥലം നിർദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഈ നിർദ്ദേശം അന്നത്തെ ലിബേരിയുസ് പാപ്പക്കും, പള്ളി സ്വന്തം ചിലവിന്മേൽ പണിയിച്ച കുലീനനായ ജോണിന്നും ഒരേ രാത്രിയിൽ ദർശനം വഴി അറിവാൻ സംഗതിയായി. ബെത്ത്‌ലേഹമിൽ ദിവ്യ ഉണ്ണി പിറന്ന പുൽക്കൂടു് ഈ പള്ളിയിൽ ഇന്നും സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ പുൽക്കൂടിന്റെ പള്ളിയെന്നും ഇതിനു പേരുണ്ടു്. മാതാവിന്റെ പക്കൽ നമ്മുടെ അപേക്ഷകൾ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാകുന്നതിനു് നാം അവ ഭക്താത്മാക്കളുടെ പ്രാർത്ഥനകളോടു യോജിപ്പിച്ചു ചെയ്യുന്നതുത്തമം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഓസ്‌വാൾഡ്, ആഫ്‌റാ, മെമ്മിയുസ്, എമിരിയുസ്, എവസീഞ്ഞിയുസ്, സോബെൽ, കാസിയൻ, പാരിസ്, നൊന്നാ.

ആഗസ്റ്റ് 6.

ന. കർത്താവിന്റെ തേജോരൂപധാരണം.

പീഡാനുഭവത്തിനു ഒരു കൊല്ലം മുമ്പു് ദിവ്യരക്ഷകൻ ഗ്ലീലായിലായിരിക്കുമ്പോൾ പത്രോസിനേയും സെബദി പുത്രന്മാരായ യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി മലമുകളിലേക്കുപോയി. അതു് ഭംഗിയും ഉയരവുമുള്ള താബോർ മലയായിരുന്നു. അവിടെ ദൈവ മനുഷ്യൻ ഈശോ തന്റെ മഹത്വത്തിൽ അവർക്കു കാണപ്പെട്ടു. ഈശോ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ തന്റെ ദൈവ മഹത്വത്തിന്റെ കതിർ മനുഷ്യശരീരത്തിൽ കൂടി പുറത്തു വരുവാൻ തിരുമനസ്സായി. മുഖം സൂർയ്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചു. വസ്ത്രം മഞ്ഞുപോലെ ധവളമായി. തദവസരത്തിൽ മൂശെയും ഏലിയായും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ജറൂസലത്തു

നടക്കുവാനിരുന്ന കുരിശു മരണത്തെപ്പറ്റി അവർ ഈശോയുമായി സംഭാഷിക്കുന്നതു മൂന്നു ശ്ലീഹന്മാരും കേട്ടു. മഹത്പദർശനത്താൽ സന്തുഷ്ടരായ ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരാളായ പത്രോസ്, "നമുക്കു ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നന്നു. ഞങ്ങൾ മൂന്നു കൂടാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം. ഒന്നു അവിടുത്തേക്കും, മറ്റൊന്നു മൂശെക്കും, വേറൊന്നു ഏലിയാസ്സിനും" എന്നുണർത്തിച്ചു. പത്രോസ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കവേ ആകാശത്തിൽ പ്രകാശമുള്ള ഒരു മേഘം കാണാറായി. അതിൽ നിന്നു "ഇതു ഞാൻ പ്രസാദിച്ച എന്റെ പ്രിയ പുത്രനാകുന്നു. അവനെ കേൾക്കുക" എന്നൊരു സ്വരവും കേൾക്കപ്പെട്ടു. ഇതു കേട്ട ശ്ലീഹന്മാർ ഭയന്നു നിലത്തുവീണു. ഈശോ ചെന്നു തൊട്ടുണർത്തി എഴുന്നേല്പാൻ പറഞ്ഞു. അവർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ഈശോയെ മാത്രം കണ്ടു. ഈ ദർശനം രാത്രിയിലാണു സംഭവിച്ചതു. പ്രഭാതത്തിൽ അവർ മല ഇറങ്ങുമ്പോൾ തന്റെ പുനരുത്ഥാന ദിവസംവരെ പ്രസ്തുത സംഭവം ആരോടും പറയരുതെന്നു ഈശോ വിലക്കി. സഹ്യഭാഗം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു ദുരിത ചിന്തയ്ക്കു സ്ഥാനമില്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സിക്സ്തൂസ് ദ്വിതീയൻ പാപ്പാ, യുസ്തൂസ്, പാസ്കോർ, ഫൊർമിസ് പാപ്പാ, ദെരൊത്തെയോസ്, ഫെലിച്ചിസ്സിമൂസ്, അഗാപിത്തൂസ്, സ്തീഫൻ.

ആഗസ്റ്റ് 7.

വി. കയെത്താൻ.

കയെത്താൻ വിചെൻസായിൽ 1480-ൽ ജനിച്ചു. കുലീനനും ഭക്തരുമായ മാതാപിതാക്കൾ പൈതലിനെ ദേവമാതാവിനു സമർപ്പിക്കയുണ്ടായി. കുട്ടി ഭക്തനായി വളർന്നു. പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം അജ്ഞാതനായി കഴിയാൻ റോമയിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ജൂലിയൂസ് ദ്വിതീയൻ പാപ്പായുടെ കച്ചേരിയിൽ ഒരു ജോലി ലഭിച്ചു. പ്രസ്തുത പാപ്പായുടെ മരണശേഷം കയെത്താൻ സ്വരാജ്യത്തിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു വി. ജെ

റോമിന്റെ സഭയിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. ഇതിലെ സഭാംഗങ്ങളും കുറെ സ്ഥിതി കുറഞ്ഞ തരക്കാരാകയാൽ അതിൽ ചേർന്നതു സംബന്ധികൾക്കും രസക്ഷയം വരുത്തി. കയെത്താൻ തന്റെ സ്വത്തുകൊണ്ടു ആസ്പത്രികളും പണിയിച്ചു പ്ലേഗുബാധിതരെ രക്ഷിച്ചിരുന്നു. വൈദീക ജീവിതം നവീകരിക്കുന്നതിനു തെയറ്റിൻസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സന്യാസ സഭ കയെത്താൻ സ്ഥാപിക്കയുണ്ടായി. പ്രസംഗിക്കുക, ക്ലാസുകൾ കൊടുക്കുക, പള്ളിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നിവ സഭാംഗങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ബാദ്ധ്യതകളായിരുന്നു. കാൽവിൻ പാഷണ്ഡതയ്ക്കു പ്രതിവിധിയായി നാല്പതുമണി ആരാധന കയെത്താനാണ് ആരംഭിച്ചതു്. മാതാവിനോടുള്ള പ്രത്യേക ഭക്തിനിമിത്തം ആ അമ്മ ഒരു ക്രിസ്തുമസ് ദിവസം ഉണ്ണിയെ കയെത്താന്റെ കയ്യിൽ വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു. മരണസമയം കയെത്താനെ മാതാവു പ്രത്യേകം സഹായിച്ചു ധൈര്യപ്പെടുത്തി. "കയെത്താനെ, എന്റെ പുത്രൻ നിന്നെ വിളിക്കുന്നു, നമുക്കു സമാധാനത്തിൽ പോകാം" എന്നറിയിച്ചു. ഇങ്ങനെ 1547—ൽ വിശുദ്ധൻ തന്റെ സമ്മാനത്തിനു സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്യനായി. ഏതു പ്രവൃത്തിക്കു മുമ്പും കയെത്താനെപ്പോലെ ദേവമാതാവിന്റെ സഹായം അപേക്ഷിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഡൊനാത്തൂസ്, ഹിലരീനൂസ്, അൽബത്തോസ്, ജൂലിയാനൂസ്, ഫാവുസ്തൂസ്, കപ്പോഫൊരൂസ്, എക്സാന്തൂസ്, കാസിയൂസ്, ഡൊമേസിയൂസ്, വിക്തീച്ചിയൂസ്.

ആഗസ്റ്റ് 8.

വി. പീറ്റർ ഫാവർ.

സാധു ആട്ടിടയന്മാരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു പീറ്റർ 1506–ൽ സവൊയാർഡിൽ ജനിച്ചു. പാരീസ് സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠനം നടത്തി. കോളേജിൽ പീറ്റർ വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലോയൊളായുടേയും വി. ഫ്രാൻസിസ് ശൊരിയാരുടേയും സ്നേഹിതനായിരുന്നു. ഇഗ്നേഷ്യസ് പീറ്ററിനെ അ

പ്പോസ്തലിക ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവനായി കാണുകയും, പ്രഥമസഖിയായി സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിപ്ലവനാളിൽ ഈശോ സഭയിൽ പ്രഥമനായി പീററർ ഗുരുപ്പട്ടമേററു. അന്നുമുതൽ മരണംവരെ അദ്ദേഹം തിരുസ്സഭയ്ക്കുവേണ്ടി അശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജർമ്മനിയിൽ പാഷണ്ഡതയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് സജീവ വിശ്വാസ സ്ഥാപനത്തിനു വളരെ പ്രയത്നിച്ചു. ഗാന്തിയാപ്രഭുവായ ഫ്രാൻസിസ് ബോർജിയായുടേയും, പീററർ കനീസിയുസിൻെറയും സഭാപ്രവേശനത്തിനും പുണ്യപുരോഗതിക്കും ഗുരുവായ പിററർഫാവറിൻെറ പുണ്യമാതൃകയാണു് കാരണം. പോൾതൃതീയൻപാപ്പ ട്രെണ്ടിലെ പൊതുസൂനഹദോസിൽ പീറററിനെ തൻെറ വേദശാസ്ത്രിയായി സ്വീകരിച്ചു പൊർത്തുഗാളിലെ ജോൺ തൃതീയൻ രാജാവു പീറററിനെ അബ്സീനിയായിലേക്കു പേട്രിയാർക്കും അപ്പോസ്തലനുമായി അയയ്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതാണു്. എന്നാൽ ക്ഷീണിതനും രോഗിയുമായി ഭവിച്ച പീററർ റോമയിലേക്കു മടങ്ങി. 40 വയസ്സായിരിക്കെ 1546–ൽ തൻെറ ഉററ സ്നേഹിതനും ആത്മപിതാവുമായ വി. ഇഗ്നേഷ്യസിൻെറ കരങ്ങളിൽ തലവെച്ചു നിത്യശാന്തി പ്രാപിച്ചു. നമ്മുടെ അത്യദ്ധ്വാനങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേയും രഹസ്യത്തിൽ ബോധം ദൈവത്തിങ്കലേക്കുയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നാം ശീലിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: എമീലിയൻ, മീറൊ, സിരിയക്കുസ്, ലാർഗുസ്, സ്മരാഗ്ദുസ്, ഹൊർമീസ ദാസ്, ജൂലിയാന, മേമ്മിയ, മരീനുസ്, എലെവുത്തേരിയുസ്, ലെയോനിദെസ്.

ആഗസ്റ്റ് 9. Cfr. August 4

വി. ജോൺ മരിയാ വിയാന്നി.

ജോൺ 1686–ൽ ലിയോൺസിനടുത്ത ഡാർഡിലി എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു സാധുകുടുംബാംഗമായി പിറന്നു. മാതാപിതാക്കൾ ഭക്തരും ധർമ്മിഷ്ടരുമായിരുന്നു. ശക്തികവിഞ്ഞുപോലും അവർ ചെയ്തിരുന്ന ധർമ്മം സ്വീകരിച്ചവരിൽ വാഴ്ത്ത

പ്പെട്ട ബെനഡിക്ടറ്റു ജോസഫ്‌ലാബ്രേയും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജോൺ സൽഗ്രണങ്ങളുടെ വിളനിലമായി വളർന്നിരുന്നു. പ. ദേവമാതാവിനോടും, വി. യോഹന്നാൻമാംദാനയോടും, വി. ഫിലോമിനയോടും ഉണ്ടായിരുന്ന ഭക്തി അന്യാദൃശമാണു്. അമ്മ അവനെ ഗ്രസിപ്പട്ടത്തിനുനേർന്നു. ഗ്രാഞ്ഞു വിപ്ലവകാലമായിരുന്നതിനാൽ ജോണിന്റെ പ്രഥമ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം അനാഡംബരവും രഹസ്യവുമായിട്ടാണു് നടന്നതു. ഡാർഡിലിക്കടുത്ത മുക്കിളിയിലെ വൃദ്ധവികാരിയായ ബെയിലി ജോണിനു പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസവും ലത്തീൻജ്ഞാനവും നൽകി. വൈദികപഠനം വെരീയേരെസെമ്മിനാരിയിൽ നടത്തി. ജോൺ പഠനത്തിൽ വളരെ പിന്നോക്കമായിരുന്നു. തന്മൂലം മാതൃഭാഷയിൽ പഠനം ഏതാണ്ടൊരുവിധം തികച്ചു. മിക്കവാറും സ്വഭാവഗ്രണം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണു് 1815–ൽ ജോൺ ഗ്രസിപ്പട്ടമേല്ക്കുവാൻ സംഗതിയായതു്. രണ്ടുകൊല്ലം മുക്കിളിയിൽ ബെയിലിക്കു സഹായിയായി. അനന്തരം 41 കൊല്ലം ആർസിലെ വികാരിയായി ഭരിച്ചു. ഗ്രാഞ്ഞു വിപ്ലവ ഫലമായി കേവലം അധഃപതനത്തിലിരുന്ന ആ ഇടവകയെ ജോൺ പുനരുദ്ധരിച്ചു. ദിവസത്തിൽ 20 മണിക്കൂർവരെയും ജോൺ കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ഇടവകക്കാരും ജോണിന്റെ ആലോചനക്കു ഓടിക്കൂടി. വിശുദ്ധന്റെ ഹൃദയംഗമമായ പ്രസംഗങ്ങളും വളരെ ആകർഷകങ്ങളായിരുന്നു. നരകശത്രുക്കളും ഏറെക്കാലം അഹോരാത്രം ജോണിനെ അസൂയനിമിത്തം ദ്രോഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചില സഹവൈദികരിൽനിന്നും ജോണിനു ദ്രോഹങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടതുണ്ടായി. അതിപ്രയത്നത്താൽ ക്ഷീണിച്ചവനായി ജോൺ 1858–ൽ തന്റെ പാവനാത്മാവിനെ ദിവ്യനാഥന്റെ ആശ്ലേഷത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. 1925 ലാണു് വി. ജോൺ മരിയവിയാന്നി വിശുദ്ധനെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതു്. ഈ നേത്തേക്കാൾ യഥാർത്ഥ ശ്രുശ്രൂഷിയാണു് ഒരു വൈദികനു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: റൊമാനൂസ്, നാത്തി, ഫെഡ്‌ലിമിറ്റ്,
വി. 15.

എമീദിയസ്, അത്തോമിയ, പോമെൽ, വേരിയൻ, ഫീർമുസ്, റുസ്തിക്കുസ്, ജൂലിയൻ, മാർച്ചിയൻ, ദൊമിസ്യൻ.

ആഗസ്റ്റ് 10.

വി. ലോരെൻസ്

ലോരെൻസ് ജന്മനാ സ്പെയിൻകാരനാണ്. റോമയിൽ പഠനംനടത്തി. അവിടെ ഇദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയിലെ ഏഴു ഡീക്കന്മാരിൽ പ്രമുഖനായി. ദരിദ്രർക്കു വിതരണം ചെയ്യാനുള്ള ധർമ്മനിക്ഷേപങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നതു ലോരെൻസാണ്. 258-ൽ സിക്സ്തുസ്പാപ്പയെ മതമർദ്ദകർ വധിക്കാൻ കൊണ്ടുപോകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ലോരെൻസ് പാപ്പയെ സമീപിച്ചു ശക്തിയായി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുവാനുള്ള ആശ പ്രത്യക്ഷമാക്കി. അതിനു പാപ്പ "കരയാതെ, മൂന്നു ദിവസത്തിനകം നീ എന്നെ അനുഗമിക്കും" എന്നറിയിച്ചു. കാര്യം അങ്ങനെതന്നെ നിറവേറി. ധർമ്മനിക്ഷേപങ്ങൾ നൽകുവാൻ നഗരാധിപൻ ലോരെൻസിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ലോരെൻസ് മൂന്നു ദിവസത്തെ അവുധിവാങ്ങി അതിനിടയ്ക്കു എല്ലാം ദരിദ്രർക്കു കൊടുത്തശേഷം മൂന്നാംദിവസം അവരെ ഒന്നിച്ചുനിർത്തി "ഇതാ, നിക്ഷേപങ്ങൾ" എന്നു പറഞ്ഞു നഗരാധിപനു കാട്ടിക്കൊടുത്തു. പലേ പീഡനങ്ങൾക്കുശേഷം ഇരുമ്പുകട്ടലിൽ കിടത്തി ചുടപ്പെട്ട ലോരെൻസ് "എന്റെ മാംസം വേണ്ടുവോളം വെന്തു കഴിഞ്ഞു. ഇനി നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാം" എന്നു പീഡിപ്പിച്ചവരോടു പറകയുണ്ടായി. ലോരെൻസിന്റെ ദരിദ്രസ്നേഹം ബഹുമാനിച്ചു ദൈവം മൃതദേഹത്തിങ്കൽ വലിയൊരു പ്രകാശം കാണിച്ചു. ദരിദ്രസ്നേഹമുള്ളവർ നശിച്ചുപോകയില്ല. ദരിദ്രരുടെ വേഷത്തിൽ നാം കാണുന്നതു മ്ശിഹായെയാണെന്നോർക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ദേവുസ്ദേദിത്ത്, ബ്ലാൻലോരൻസ്, അസ്തരേയാ, ബാസ്സാ, പാവുള, അഗത്തോനിക്കാ.

ആഗസ്റ്റ് 11. വിശുദ്ധ ഫിലോമിന Aug. 12

വി. ഫിലോമിന.

ഫിലോമിനയെ സംബന്ധിച്ച ചരിത്രരേഖകളില്ല. പുണ്യവതി വെളിപ്പെടുത്തിയ ചിലതു മാത്രമാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നതു്. മൂന്നാംശതകത്തിൽ ഗ്രീസിലെ ഒരു അക്കൈസുവ രാജാവിനു സത്യവേദം അനുസരിച്ചശേഷം ദൈവാനുഗ്രഹമായി ലഭിച്ച ഏകപുത്രിയാണ് ഫിലോമിന. ഈ പേരിന്റെ അർത്ഥം പ്രകാശത്തിന്റെ പുത്രിയെന്നാകുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ ഇവളെ അത്യധികം സ്നേഹിച്ചു. ഫിലോമിന 11 വയസ്സിൽ നിത്യകന്യാത്വം നേർകയുണ്ടായി. പിതാവു പുത്രി സമേതം സ്വരാജ്യരക്ഷക്കായി ഒരു സമാധാനാലോചനസ്സ്ഡയൊക്ലേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയെ സമീപിച്ചു. അപ്പോൾ ചക്രവർത്തിക്കു രൂപവതിയായ ഫിലോമിനയെ വിവാഹം കഴിച്ചേ മതിയാവൂ. അതിനു പിതാവു സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ ഫിലോമിന തന്റെ നിത്യകന്യാവ്രതം വെടിയുവാൻ അശേഷം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. വിവാഹം വിസമ്മതിച്ച ഫിലോമിനയെ ചക്രവർത്തി കാരാഗൃഹത്തിൽ ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിച്ചു. സമ്മതത്തിനു ദിവസേന അവളെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഫിലോമിന കാരാഗൃഹത്തിൽ 40 ദിവസമാണു കിടക്കേണ്ടിവന്നതു. ഇതിനിടയിൽ കഴുത്തിൽ നങ്കൂരംകെട്ടി നദിയിൽ താഴ്ത്തപ്പെട്ടെങ്കിലും മാലാഖാ രക്ഷനൽകി. 37-ാം ദിവസം പ. കന്യക പ്രത്യക്ഷയായി അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു ഇനി മൂന്നുദിവസമേ വേണ്ടിവരികയുള്ളൂ വെന്നറിയിച്ചു. സ്ഥിരമാനസയായ ഫിലോമിനയെ ചക്രവർത്തി വിവിധതരത്തിൽ പീഡിപ്പിച്ചശേഷം വധിപ്പിച്ചു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ വിശുദ്ധയുടെ പാവനാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഭൂഗർഭാലയത്തിൽ മറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. "ഫിലോമിനയെ, സമാധാനം നിന്നോടുകൂടെ" എന്നു ലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, 13 വയസ്സു പ്രായംവരുന്ന ബാലികയുടെ മൃതദേഹം അടങ്ങിയതുമായ മഞ്ചം 1802 ലാണ് കണ്ടെടുക്ക

പ്പെട്ടതു്. 1805–ൽ പീയൂസ് സപ്തമൻപാപ്പ ഈ തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ മുഞ്ഞാനോയിലെ നോളം രൂപതയിൽപ്പെട്ട ഫ്രൻസെസ്കോ ഡി. ലൂസിയ എന്ന വൈദികനു രഹസ്യകപ്പേളയിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ കൊടുത്തു. അനന്തരം അതു അവിടത്തെ മനോഗുണമാതാവിന്റെ പള്ളിയിൽ സാഘോഷം നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു. അത്ഭുതങ്ങളും അനവധി സംഭവിച്ചുതുടങ്ങി. ഫിലോമിനയ്ക്കു പരസ്യവണക്കം അനുവദിക്കപ്പെട്ടതു 1837 ലാണു്. അന്നുമുതൽ എവിടേയും വിശുദ്ധയുടെ നേരെയുള്ള ഭക്തി വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചക്രവർത്തിനിപദത്തേക്കാൾ മ്ശിഹായുടെ മണവാട്ടിയാകുവാൻ തയ്യാറായ വി. ഫിലോമിനയുടെ വിശ്വാസദാർഢ്യവും സ്നേഹതീഷ്ണതയും നാം അനുകരിക്കണം. തിരുനാൾ ജൂലായി 5.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: തിബൂർസിയുസ്, സൂസന്ന, ഗേറി, എക്വീസിയുസ്, ലുദൊവിക്ക, എർസീല, ലുത്ത്ഗാർദു, റുഫീനുസ്, ദീഞ്ഞാ, എക്വീസിയുസ്, തവുരീനുസ്.

അഗസ്റ്റ് 12. Cfr. August 11

വി. ക്ലാരാ.

ക്ലാര ഇററലിയിലെ അസീസ്സിയിൽ 1194–ൽ ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കൾ ഉൽകൃഷ്ടരും ധർമ്മിഷ്ടരുമായിരുന്നു. വി. ഫ്രാൻസീസ് അസീസ്സിയുടെ ഉപദേശം ശ്രവിച്ചു് ക്ലാര ലോകജീവിതം പരിത്യജിക്കാനും നിത്യകന്യകയായിരിക്കാനും നിശ്ചയിച്ചു. അവൾ പോർസ്യംകുളാ പള്ളിയിൽ വി. ഫ്രാൻസീസ്സിന്റെ പക്കൽ അഭയം തേടി. ഫ്രാൻസീസ് അവൾക്കു ശിരോവസ്ത്രം കൊടുത്തു. അമ്മയും അനുജത്തിയും മററു കുലീനസ്ത്രീകളും പലേ യുവതികളും ക്ലാരയെ അനുകരിക്കാനുണ്ടായി. ക്ലാര നിത്യകന്യാവ്രതം എടുത്തതു് 1212 ലാണു്. 42 വർഷം അവൾ മഠാദ്ധ്യക്ഷയായിരുന്നു. നിഷ്പാദുകത്വം, നിത്യോപവാസം, നിരന്തരമൌനം, കേവലദാരിദ്ര്യം ഇവയായിരുന്നു സഭാനിബന്ധനകൾ. ക്ലാര ഏവർക്കും ഉത്തമ മാതൃകയായി.

28 വത്സരം നിരന്തര ദീനത്തിൽ കിടന്ന ഈ വിശുദ്ധ എന്നും പ്രസന്നയായി കാണപ്പെട്ടു. ആ നാളിൽ ശുദ്ധ. കുബ്ബാന മാത്രം ഭക്ഷ്യവും, തയ്യൽ കൈപ്പണിയുമായിരുന്നു. മൂലധനം ക്ലാടാതെ ക്ലാരസഭ ഉഗ്രദാരിദ്ര്യത്തിൽ കഴിയാൻ, ക്ലാര മാപ്പാപ്പായുടെ സമ്മതംവാങ്ങി അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു. കുരിശടയാളത്താൽ ക്ലാര രോഗം സുഖപ്പെടുത്തി. അപ്പം പെരുപ്പിച്ചു. ഒഴിഞ്ഞപാത്രത്തിൽ അത്ഭുതമായി എണ്ണ നിറച്ചു. സാരസെൻകർ അക്രമത്തിനു വന്നപ്പോൾ ക്ലാര ശുദ്ധ. കുബ്ബാന എടുത്തു പിടിച്ചു അവരെ പരിഭ്രമത്തിലാക്കി ഓടിച്ചു. ആസന്നമരണയായ ക്ലാരസ്സു കത്താവിന്റെയും മാതാവിന്റെയും അനേകം കന്യകകളുടേയും ദർശനമുണ്ടായി. 1253 ലാണ്° വി. ക്ലാര ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു°. തുടരെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അനവധി അത്ഭുതങ്ങൾ നിമിത്തം മരിച്ച മൂന്നാം കൊല്ലം ക്ലാര വിശുദ്ധയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. മ°ശിഹായെ അനുകരിച്ചു ഇഹത്തിൽ ദാരിദ്ര്യം കൈവരിക്കുന്നവരാകും പരത്തിൽ മഹാ സമ്പന്നന്മാർ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: എവുപ്പിയുസ്, മുറെദാക്കു, ഫെലിച്ചിസ്സിമ, കൊൺകോർദിയ, പൊർക്കാരിയുസ്, ഹിലാരിയ, എവുനോമിയ. എവുപ്രേപ്പിയ, ദീഞ്ഞ, ഹെക്കലാനുസ്, ഗ്രസീലിയൻ, ജൂലിയൻ, നീമ്മിയ.

ആഗസ്റ്റ° 13.

വി. ജോൺബക്കുമാൻസ്.

ബൽജിയത്തിലെ ഡയസ്റ്റിൻ ഒരു ചെരിപ്പുകുത്തിയുടെ പുത്രനായി ജോൺ 1599–ൽ ജനിച്ചു. പ്രകൃത്യാ സൌമ്യനും, കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ളവനും പഠനത്തിൽ മിടുക്കനും നിഷ്കളങ്കഹൃദയനുമായിരുന്നു ജോൺ. ദിവസവും മൂന്നു കുബ്ബാനയ്ക്കു സഹായിയായി കൂടും. ആദ്യകുമ്പസാരത്തിൽതന്നെ ശുദ്ധാത്മാവായ ജോൺ മനസ്സാപാധിക്യത്താൽ കരഞ്ഞു. ദേവമാതാവിനെ നേരെ പ്രത്യേകഭക്തിയിൽ വളർന്നു. വൈദികനാകാൻ ആശിച്ച ജോൺ 10–ാം വയസ്സിൽ സ്ഥലത്തെ വികാരിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിനേല്പിക്കപ്പെട്ടു. കുടുംബദാരിദ്ര്യംനിമിത്തം മറ്റൊ

രു വൈദികന്റെ വേലക്കാരനായിനിന്നുപോലുമാണ് ജോൺ പഠിച്ചതു്. 1615—ൽ ഈശോ സഭക്കാർ മെക്ക്ലിനിൽ സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാമന്ദിരത്തിൽ പഠിച്ചു തുടങ്ങി. അവിടെ മരിയസഖ്യത്തിൽ അംഗമായി. 1616—ൽ ഒരു സന്യാസാർത്ഥിയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതി നിസ്സാര നിയമവും കണിശമായി കാർക്കുക ജോണിന്റെ നിഷ്ഠയായിരുന്നു. ഈ നൊവിഷേററുനാളിൽ അയാളുടെ അമ്മ മരിക്കയും, അപ്പൻ ഗുരുപ്പട്ടമേല്ക്കുകയുംചെയ്തു. അഞ്ചുമാസത്തിനകം പിതാവിന്റെ മരണവും നടന്നു. തത്വശാസ്ത്രപഠനത്തിനു ജോൺ റോമയിലേക്കു പോയി. സഹപാഠികളിൽ ജോൺ ഉത്തമനും ആകർഷകനുമായിരുന്നു. 1621—ൽ തത്വശാസ്ത്രപഠനം അവസാനിച്ചു. ജോൺ രോഗിയുമായി. മരണാസന്നത ഗ്രഹിച്ച ജോൺ നല്ലപോലെ ഒരുങ്ങി. 22—ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു. വി. ജോൺബർക്കുമാൻസ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും യുവാക്കന്മാർക്കും ഒരു ഉത്തമമാതൃകയാണ്. അല്പത്തിൽപോലുമുള്ള വിശ്വസ്തതയാണ് വിശുദ്ധിയുടെ ഉത്തമലക്ഷ്യം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:- കൊൺകോർദിയ, ഹിപ്പോളിത്തുസ്, കാസിയൻ, റദെഗ്ദുന്തെസ്, വിഗ്ബെർട്ടു, സെന്തോള, ഹെലൻ.

ആഗസ്റ്റ് 14. St. Stanislaus of Nov. 13

(വി. എവുസേബിയുസ് പട്ടക്കാരൻ.)

റോമയിൽ ആരിയൻ പാഷണ്ഡരോടു ശക്തിയായി എതിർവാദം നടത്തിയ വി. എവുസേബിയുസിന്റെ തിരുനാൾ ഇന്നു തിരുസ്സഭയിൽ ഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ ആരിയൻ പാഷണ്ഡനായ കൊൺസ്റ്റാൻസിയുസ് ചക്രവർത്തി ഇടുങ്ങിയ മുറിയിൽ ബന്ധനത്തിലാക്കി. എവുസേബിയുസാകട്ടെ, കാരാഗൃഹവാസം നിരന്തരപ്രാർത്ഥനയാൽ പരിപാവനമാക്കിച്ചെയ്തു. ഒരു പട്ടക്കാരനും വേദസാക്ഷിയുമായ മറെറാരു എവുസേബിയുസിന്റെയും തിരുനാൾ ഇന്നു ഘോഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹം വളരെ ഭക്തനും, പ്രാർത്ഥനയുടേയും എല്ലാ പുണ്യങ്ങ

ളടേയും അരുപിയുള്ളവനുമായിരുന്നു. ഡയോക്ലേഷ്യൻ മക്സീമിയൻ ചക്രവത്തിമാരുടെ മതമർദ്ദനത്തിൽ എവുസേബിയുസ് പലസ്തീനയിൽവെച്ചു ധൈര്യസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. ദേവന്മാക്കു ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതുകൊണ്ടു് എവുസേബിയുസിന്റെ തല വെട്ടുകയാണുണ്ടായതു്. ഈ മഹാഭാഗ്യത്തിനു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചും, അശരീരിവാക്യത്താൽ ധൈര്യം പ്രാപിച്ചും എവുസേബിയുസ് സ്വമേധയാ മുട്ടുകുത്തി തല ചായിച്ചു് വാളിനു തന്നെ വിധേയനാക്കി. ദൈവസേവനത്തിനു ധീരത പ്രാപിക്കാൻ വിശുദ്ധന്മാരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— അത്തനാസിയ, വിയോർ, മർസേല്ലസ്, കലിസ്തസ്, ഉർസീച്ചിയുസ്, ദെമേത്രീയുസ്.

ആഗസ്റ്റ് 15.

പ. ക. മറിയത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

ഈ തിരുനാളിൽ തിരുസ്സഭ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്, പ. ക. മറിയത്തിന്റെ മരണവും, ആത്മശരീരങ്ങളോടുകൂടിയുള്ള സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും, സ്വർഗ്ഗീയരാജ്ഞിയായുള്ള കിരീടധാരണവുമാണു്. കർത്താവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു ശേഷം പരിശുദ്ധാരുപിയുടെ ആഗമനംവരെ ക. മറിയം ജറുസലത്തും, അനന്തരം പ്രായാധിക്യംവരെ, ശാസ്ത്രാഭിപ്രായപ്രകാരം 72 വയസ്സുവരെ, തിരുസ്സഭയെ തുണച്ചു പലേടത്തായും ജീവിച്ചശേഷം പ്രകൃതിനിയമമായ മരണത്തിനു വിധേയയായി. പുണ്യവാന്മാരുടെ ദേഹവിയോഗം ഒരു മരണമെന്നതിനേക്കാൾ നിദ്രയായിട്ടാണു് കണക്കാക്കപ്പെടേണ്ടതു്. അപ്പോൾ പാപരഹിതയും പുണ്യവാന്മാരുടെ രാജ്ഞിയുമായ ക. മറിയത്തിന്റെ മരണവും കേവലം ഒരു നിദ്രതന്നെ. പ. കന്യകയുടെ മരണാനന്തരം ആത്മശരീരങ്ങൾ തമ്മിൽ യോജിച്ചു് പൊതുഉത്ഥാനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് എടുക്കപ്പെട്ടു. കർത്താവിനെപ്പോലെ വെള്ളിയാഴ്ച മരിച്ചു് ഞായറാഴ്ച

ഉയിർത്തുവെന്നാണു് രഹസ്യവെളിപാടിൽ പറയുന്നതു്. മാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി താമസിയാതെ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. സ്വർഗ്ഗാരോഹണ സംഭവത്തിനു ചൈതിഹ്യത്തിൽ ബലപ്പെട്ട തെളിവു പ. കന്യക സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടശേഷം ചെന്നെത്തിയ വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ കല്ലറ തുറപ്പിച്ചു വെന്നും, അപ്പോൾ ശരീരം അതിൽ ഇല്ലാതിരുന്നുവെന്നുള്ളതുമാണു്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണമാണു് മറിയത്തിന്റെ ജീവിതരഹസ്യങ്ങളിൽ അത്ഭുതകരമായതു്. അതായിരുന്ന അവളുടെ മഹത്വത്തിന്റെയും സ്തുതിയുടേയും ജന്മദിനം. പ. ക. മറിയത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ നാം പങ്കാളികളാകണമെങ്കിൽ ആ അമ്മയുടെ പുണ്യങ്ങളെ അനുകരിക്കുക എന്നൊരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അലീപ്പിയൂസ്, അർനൂഫ്സ്, മക്കാട്ടിൻ, തച്ചീസ്, ഹിയസിന്തു, സ്റ്റീഫൻ, തർസീച്ചിയൂസ്, സ്റ്റനിസ്ലാവൂസ്, കോസ്മക്ക.

ആഗസ്റ്റ് 16.

വി. റോക്കി.

ഫ്രാൻസിലെ മൊമ്പിലിയാനഗരത്തിൽ ഭക്തരും കുലീനരുമായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു റോക്കി ഭൂജാതനായി. ഏകപുത്രനായ റോക്കി പിറന്നപ്പോൾതന്നെ മാറ്റിൽ രക്തവർണ്ണമായ ഒരു കുരിശടയാളമുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടി അഞ്ചുവയസ്സുമുതൽ ഭക്ഷണം മിതപ്പെടുത്തി തപോനിഷ്ഠാനം ആരംഭിച്ചു. 12 വയസ്സുമുതൽ ദരിദ്രരേയും അവശരേയും സഹായിപ്പാൻ ഉത്സുകനായി. പിതാവു മരിക്കുമ്പോൾ 20 വയസ്സുള്ള റോക്കി ഭൂരിഭാഗം വസ്തുവും വിറ്റു പണം ദരിദ്രർക്കു ദാനം ചെയ്തു. ശേഷം വസ്തു ഇളയപ്പനും കൊടുത്തു. അനന്തരം ഏകനായി റോമയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യേ ഉള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ സാംക്രമികരോഗികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു കുറേനാൾ ചിലവിട്ടു. റോമയിലും ഫ്ലോറൻസിലും മറ്റു ഏതാനും പട്ടണങ്ങളിലും റോക്കി ഇതേവിധം ത്യാഗപൂർവ്വം രോഗശുശ്രൂഷ നിറവേറ്റി. ചി

ലപ്പോൾ അത്ഭുതകരമായും രോഗം മാറിയിട്ടുണ്ട്. ശുശ്രൂഷകളാൽ ക്ഷീണിതനായി ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന റോക്കിക്കു ഈ ശോകത്തിനു പ്രത്യക്ഷനായി തന്നെപ്പോലെ ക്ലേശം സഹിക്കണമെന്നറിയിച്ചു. ശബ്ദം കേട്ടു ഉണർന്നപ്പോൾ റോക്കിക്കു ഉഗ്രമായ പനിയും ഇടത്തെത്തുടയിൽ കഠിനവേദനയുമുണ്ടായിരുന്നു. തുടയിൽ പഴുപ്പിന്റെ ശക്തിയായ വേദനയെല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു. ജനസഹവാസം ഉപേക്ഷിച്ചു് വനത്തിൽ പാർപ്പാക്കി. ആ നാളിൽ ഒരു നായ ദിവസവും അപ്പം കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തിരുന്നു. അത്ഭുതകരമായി സുഖം ലഭിച്ചശേഷം റോക്കി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ ആരും തന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. മാത്രമോ, ഒരു ഒറ്റുകാരനെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുകയും, നഗരാധിപനായിരുന്ന തന്റെ ഇളയപ്പന്റെ കല്പനയാൽ ഒരു ഇരുട്ടറയിൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. റോക്കിയാകട്ടെ താൻ ആരാണെന്നു് വെളിപ്പെടുത്തിയതുമില്ല. അഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണു് അവിടെ റോക്കി ആസന്നമരണനായതു്. ക്രൂരശിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിനു വിളിക്കപ്പെട്ട വൈദികൻ കാരാഗൃഹമുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ റോക്കിയുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു പ്രകാശരശ്മികളും; ആ മുറിയിൽ പ്രഭയും കാണുകയുണ്ടായി. 1327–ൽ റോക്കി മരിച്ചശേഷമാണു് മാവ്വിലെ രക്തക്കുരിശിനാൽ നഗരാധിപനായ ഇളയപ്പൻപോലും റോക്കി തന്റെ സഹോദരപുത്രനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയതു്. സാംക്രമികരോഗത്തിനു റോക്കി ഒരു പ്രത്യേകമദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കാൻ ദൈവം തിരുച്ചിത്തമായി. 1414–ൽ കൊൺസ്റ്റൻസ്സ്നഗരിയിലെ പകർച്ചവ്യാധി മാറി അവിടെ നടന്നിരുന്ന പൊതുസൂനഹദോസ് തുടരുവാൻ സാധിച്ചതു വി. റോക്കിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥം നിമിത്തമാണു്. രോഗശിശ്രൂഷ ദൈവത്തേയും സഹോദരനേയും പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ അമൂല്യാനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതിനു് അതു് പര്യാപ്തമായതാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: യൊവാക്കിംബാവാ, സെരേന, യസീന്ത, തീത്തൂസ്, ഡിയൊമീഡ്, അംബ്രോസ്, സിബ്ല്യീച്ചിയൻ, അർസാച്ചിയൂസ്.

ആഗസ്റ്റ് 17.

വി. ഹിയസിന്ത്.

പോളണ്ടിന്റെയും റഷ്യയുടേയും അപ്പോസ്തലനായ ഹിയസിന്ത് കുലീനമാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു പോളണ്ടിലെ സിലേസിയായിൽ 1185-ൽ ഭ്രജാതനായി. 1218-ൽ ക്രാക്കോയിലെ കാനൻആയ ഹിയസിന്ത് തന്റെ മാതുലനായ മെത്രാനെ അനുഗമിച്ചു റോമയിൽ ചെന്നു. അവിടെ വി. ദൊമിനിക്കോസിനെ കാണുകയും, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചു ഒരു ദൊമിനിക്കനാകയുമുണ്ടായി. ഭക്തിയിൽ പുരോഗമിച്ചിരുന്ന ഹിയസിന്തിനെ ഒരു കൊല്ലത്തിനകം വി. ദൊമിനിക്കോസ് പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും സഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമായി പോളണ്ടിലേക്കയച്ചു. വിശുദ്ധൻ അപ്പോസ്തലികജോലിയുമായി സഞ്ചരിച്ച സ്ഥലങ്ങളും അനവധിയാണ്. ഔസ്ത്രിയാ, ബൊഹേമിയ, ലിവോണിയ, ബാൾട്ടിക്കുതീരങ്ങളും, ടാർട്ടറി, വടക്കെ ചൈന, സ്വീഡൻ, നോർവെ, സ്കോട്ലണ്ട് എന്നിടങ്ങളിൽ അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. ഒന്നേകാൽ ലക്ഷത്തോളം അവിശ്വാസികളെ സ്വന്തം കയ്യാൽ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തി. ചിലപ്പോൾ അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തു. ക്രാക്കോയിൽവെച്ചു മൃതനായ ഒരു യുവാവിനെ ഉയിർപ്പിച്ചു. ഹിയസിന്ത് ദേവമാതാവിനോട് വലിയ ഭക്തിയുള്ളവനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കീവിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം പൂജാപ്പുണ്ണം കഴിയാറായിരിക്കെ ടാർട്ടറികൾ പട്ടണം കൊള്ളചെയ്യുകയും തീയിടുകയും ചെയ്യുന്നതായി കേട്ടു. ഉടനെ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ മാറാതെതന്നെ സക്രാരി തുറന്നു കുസ്പോദിയെടുത്തു പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ദേവമാതാവിന്റെ സ്വരൂപത്തിങ്കൽനിന്നു "എന്റെ മകനെ, എന്തുകൊണ്ടു എന്നെ വിട്ടേ

ച്ചു പോകുന്നു? ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ എന്നെയും കൂടെ എടുക്കുക'' എന്നു ഒരു അശരീരിവാക്യം കേട്ടു. ഉടനെ ഭാരമേറിയ ആ സ്വരൂപം എടുത്തപ്പോൾ അശേഷഭയം തോന്നിയില്ല. ഇങ്ങനെ ഹിയസിന്ത് ശ്ലീ. കുഞ്ഞനെയും സ്വരൂപവും വഹിച്ചു നീപ്പർനദീജലത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽകൂടി നടന്നു അക്കരെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. പനിനിമിത്തം തന്റെ മരണം ആസന്നമെന്നു ഗ്രഹിച്ച ഹിയസിന്ത് മാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണദിനം ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു കർത്താവിനെ തിരുപ്പാർത്ഥമായി സ്വീകരിച്ചു. ഉടനെ ബലിപീഠപദവിയിങ്കൽ അന്ത്യലേപനം കൈക്കൊണ്ടും താമസിയാതെ ഭാഗ്യമരണവും പ്രാപിച്ചു. ഇതു 1257–ൽ 72–ാമത്തെ വയസ്സിൽ 40 കൊല്ലത്തെ കഠിനപ്രയത്നത്തിനു ശേഷമായിരുന്നു സംഭവിച്ചതു്. ദൈവസേവനത്തിൽ പ്രയത്നമെല്ലാം ചെയ്വാനും വിജയത്തിനു അമലോത്ഭവമാതാവിൽ ആശ്രയിക്കുവാനും വി. ഹിയസിന്ത് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ജൂലിയാന, ലിബെരാത്തൂസ്, മമ്മാസ്, ലൈബത്താ, അലീന, ബെസ്സാരിയോൻ, സേർവൂസ്, റുസ്തിക്കൂസ്, റൊംഗാത്തൂസ്, സെഫ്രിനൂസ്, മീറോ, സ്റ്റിറാത്തൊ, ക്ലാര.

ആഗസ്റ്റ് 18.

വി. ഹെലേന.

ഹെലേന ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കോൽചെസ്റ്ററിൽ ജനിച്ചുവെന്നാണ് കരുതപ്പെടുന്നതു്. ഇവൾ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് രാജാവിന്റെ പുത്രിയും, റോമൻസൈനികനേതാവായ കൊൺസ്റ്റാൻസിയൂസ് ക്ലേരുസിന്റെ ഭാര്യയും, പ്രഥമക്രിസ്ത്യൻ ചക്രവർത്തിയായ കൊൺസ്റ്റാൻറൈനിന്റെ അമ്മയുമാണ്. പ്രായം ചെന്നശേഷം സത്യമതം അവലംബിച്ച ഹെലേനായുടെ വിശ്വാസതീക്ഷ്ണതയും ഭക്തിപാരമ്യവും, തന്റെ ഏക പുത്രനായ കൊൺസ്റ്റൻറൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെമേൽ വലിയ പ്രേരണ ചെലുത്തി. അതു റോമൻ ജനതയിൽ ഒരു പാവന ശ്ര

ഷ്ഠാന്തിയും ജനിപ്പിച്ചു. തന്റെ ഉന്നതസ്ഥിതി മറന്നുപോലും രാജ്ഞി സാധാരണരായ സാധുജനങ്ങളോടൊന്നിച്ചു ദിവ്യകർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കും; ദരിദ്രർക്കു ഒരു യഥാർത്ഥ അമ്മയായിവർത്തിച്ചു. രാജ്ഞി തന്റെ 80–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ജറുസലേമിലേക്കു തീർത്ഥയാത്രപോയി. പ്രധാന ഉദ്ദേശം തിരുസ്സ്വീകരണത്തെക്കണമെന്നായിരുന്നു. വളരെ അദ്ധ്വാനങ്ങൾക്കുശേഷം മൂന്നു കുരിശുകളും ആണികളും തലവാചകപ്പലകയും കണ്ടുകിട്ടി. രോഗിയെ തൊടുവിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ അത്ഭുതശാന്തി നിമിത്തമാണു് ഈശോമിശിഹാ തൂങ്ങിമരിച്ച കുരിശാണെന്നു മനസ്സിലായതു്. സന്തോഷാബ്ധിയിൽ മുഴുകിയ രാജ്ഞി കാൽവരിമലയിൽ ഒരു മനോഹരദേവാലയം പണിയിച്ചു അതിൽ തിരുസ്സ്വീയുടെ വലിയൊരു ഭാഗം നിക്ഷേപിച്ചു. മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ റോമയിലേക്കും കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിലേക്കും അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അധികം താമസിയാതെ ഹെലേനാരാജ്ഞി റോമയിലേക്കു മടങ്ങുകയും, 328—ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിക്കുകയുംചെയ്തു. കുരിശു കണ്ടെത്തിയതു് തന്റെ ജീവിതത്തിലെ വലിയൊരു നേട്ടമായിക്കരുതിയ ഹെലേനാ രാജ്ഞിയെ അനുകരിച്ചു നാം കുരിശടയാളം വരയ്ക്കുന്നതിനും, ക്രൂശിതനീശോയെ ഏറ്റുപറയുന്നതിനും സദാ സന്നദ്ധരായിരിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അഗപെത്തൂസ്, മോന്തെഫാൽക്കോയിലെ ക്ലാര, ക്രീസ്പസ്, എർമാ, സെരാപ്പിയോൺ, പൊളേനൂസ്, ഫ്ലോരൂസ്, ലാവുരൂസ, ജൂലിയാനാ, എർമീനൂസ്,

ആഗസ്റ്റ് 19.

വി. ളൂവീസുമെത്രാൻ

ഇദ്ദേഹം പിതാവുവഴിക്കു് ഫ്രാൻസ് രാജാവായ വി. ളൂവീസിന്റെയും, മാതാവുവഴിക്കു ഹങ്കറിയിലെ വി. എലിസബെത്തിന്റെയും മരുമകനാകുന്നു. ളൂവീസ് പ്രൊവെൻസിലെ ബ്രിനോളെസിൽ 1274–ൽ ഭ്രജാതനായി. ബാല്യംമുതല്ക്കുതന്നെ ഒരു വിശുദ്ധനായിരുന്നു. എല്ലാം ദൈവസേവന

ത്തിനും നിതൃഭാഗൃത്തിനും ഉപകരിക്കുന്നവിധം ചെയ്യ. ളൂവീസിന്റെ സായാഹ്നസഞ്ചാരം എന്നും പള്ളിയിലേക്കോ ആശ്രമത്തിലേക്കോ ആയിരുന്നു. പ്രായശ്ചിത്തം, ഭക്തി എന്നിവയെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു കേൾക്കുന്നതു വളരെ പ്രിയംകരമായി. എല്ലാവക്കും വിനയത്തിന്റെയും അടക്കത്തിന്റെയും മാതൃകയായി പരിലസിച്ചു. ഏഴു വയസ്സു മുതല്ക്കു് നിലത്തേ കിടന്നുറങ്ങുകയുള്ളു. ളൂവീസിന്റെ പിതാവു സലെർനൊ പ്രഭുവും, നേപ്പിംസ് രാജാവുമായ ചാറൽസ് ദ്വിതീയൻ 1284-ൽ അരഗോൺ രാജാവിനാൽ തടവുകാരനായി പിടിക്കപ്പെട്ടു. വിമോചനത്തിനു ളൂവീസും മറ്റും അരഗോണിൽ ഉറപ്പുജാമ്യമായി പത്തു കൊല്ലം നില്ക്കേണ്ടിവന്നു. അവസാനത്തെ സമാധാന ഉടമ്പടിയിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ ളൂവീസ് അരഗോൺ രാജപുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ളൂവീസു് പ്രഥമപുത്രാവകാശം അനുജനു വിട്ടുകൊടുത്തു് വിവാഹം വിസമ്മതിച്ചു. മാത്രമല്ല ഫ്രൻസിസ്കൻസഭയിൽ ചേരുകയുമുണ്ടായി. മാപ്പാപ്പാ 1294-ൽ ളൂവീസിനെ ഗ്രിയോൺസിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിച്ചു. അന്നു ആസ്ഥപ്പാട്ട പട്ടവും കൂടി ഇല്ലായിരുന്ന ളൂവീസിനു് സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കാൻ സാധിച്ചു. പക്ഷെ ബൊനിഫെസ് ഷഷ്ഠൻപാപ്പാ, 23-ാമത്തെ വയസ്സിൽത്തന്നെ ഗുരുപ്പട്ടവും മെത്രാൻപട്ടവും ഏല്പാൻ അനുവദിക്കയും ളൂവീസ് മെത്രാനായി പോകാൻ കീഴ്വഴക്കത്തിൻകീഴ് കണിശമായി കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ 1296-ൽ ളൂവീസ് മെത്രാനായി ചാഞ്ജ്ടുത്തു. നടന്നു ചെന്ന ളൂവീസ് ഒരു വിശുദ്ധനും രാജാവിനും ചേർന്ന വിധമാണു് അവിടെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതു്. ളൂവീസിന്റെ വിനയം സൌമ്യം ഭക്തി എന്നിവ ആക്കം പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യശ്രദ്ധ അവശരിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യസന്ദർശനം ആസ്പത്രികളിലും ആതുരശാലകളിലുമായിരുന്നു. തപോനുഷ്ഠാനത്തിനു ഒരു കുറവും വരുത്തിയില്ല. ളൂവീസും

സംഗതിവശാൽ സ്വദേശത്തെത്തിയ അവസരത്തിലാണു്, ആസന്നമരണനായ അദ്ദേഹം നല്ല ഒരുക്കം ചെയ്തു്, ഇരുപത്തിമൂന്നര വയസ്സായിരിക്കെ 1297—ൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചതു്. ജീവിതം എങ്ങിനെയൊ അങ്ങനെ മരണവുമായി.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: തിമോത്തി, മൊകത്തേവുസ്, ക്ലമിൻ, ജോൺ എവുദേസ്, മറിയം വാജ്ഞീസി, ജൂലിയുസ്, മാഞ്ഞുസ്, അന്ത്രയോസ്, ദൊനാത്തുസ്, മരിയാനുസ്, റുഫീനുസ്, സേബാൾഡ്, തെക്കലാ.

ആഗസ്റ്റ് 20.

വി. ബെർണ്ണാർഡ്.

ഫ്രാൻസിൽ ബുർഗോൺ ദേശത്തു ഫോന്തേൻ നഗരിയിൽ ബെർണ്ണാർഡ് ജനിച്ചു. രൂപവാനും ബുദ്ധിമാനുമായ ഇദ്ദേഹം ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു ചിറ്റോയിലെ ആശ്രമത്തിൽ സന്യാസിയായി. ഇളയവനായ നീവാർഡ് ഒഴികെ ശേഷം സഹോദരന്മാരെല്ലാം ബെർണ്ണാർഡിനെ അനുഗമിച്ചു. വാദ്ധ്യകത്തിൽ പിതാവിനു തുണയായിരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. സഹോദരന്മാർ പോകുമ്പോൾ നീവാർഡിനോടു് "ഇപ്പോൾ നീ എല്ലാറ്റിനും അവകാശി" എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അതിനു നീവാർഡ് "എനിക്കു ഭ്രമിതന്നു് നിങ്ങൾ സമ്പത്തും എടുക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല" എന്നുത്തരിച്ചു, അവനും സന്യാസിയാകാൻ പോയി. അവസാനം പിതാവും എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു സന്യാസിയായി. ഒരു സഹോദരിമാത്രം ശേഷിച്ചു. അവൾ വിവാഹിതയായി ലോകം സ്നേഹിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവൾ വസ്ത്രാലങ്കാരഭൂഷിതയായി ബെർണ്ണാർഡിനെ സന്ദർശിക്കാൻ ചെന്നു. ബെർണ്ണാർഡ് ആദ്യം കൂടിക്കാഴ്ച നിഷേധിച്ചെങ്കിലും, ഒരു സഹോദരൻ എന്ന നിലയിൽ പിന്നീടു അതു അനുവദിക്കപ്പെട്ടു. നടന്ന സംഭാഷണത്തിന്റെ ഫലമായി അവളുടെ മനസ്സിളകുകയും, ഭർത്താവിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി അവൾ മഠത്തിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു. ബെർണ്ണാർഡ് പലേ ആശ്രമങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ക്ലെയർവോയിലെ ആശ്രമ

ത്തിൽ ആബട്ടുമായി. അന്നു അവിടെ 1700 സന്യാസികാം അധിവസിച്ചിരുന്നു. പുറമെ 160 ആശ്രമങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു-പുണ്യത്തിൽ പ്രകീർത്തിതനായ ബെർണ്ണാർഡിനെ മെത്രാനായി കിട്ടുവാൻ പലരും ആശിച്ചു. ദരിദ്രരും ബലഹീനരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം തേടി. മെത്രാന്മാരും രാജാക്കന്മാരും പാപ്പാമാരും ബെർണ്ണാർഡിന്റെ ആലോചനകാം സ്വീകരിച്ചുവന്നു. കുരിശു യുദ്ധത്തിനു പ്രേരണനൽകി എങ്ങും പ്രസംഗിക്കുവാൻ ബെർണ്ണാർഡ് നിയുക്തനായി. അതു അദ്ദേഹം സ്തുത്യർഹമായി നിർവ്വഹിച്ചു. ബെർണ്ണാർഡ് പലേ ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം തിരുസ്സഭയിൽ അവസാനത്തെ പിതാവും ഒരു മല്പാനുമാണു്. ദേവമാതാവിന്റെ പ്രത്യേകഭക്തനായിരുന്ന ഈ വിശുദ്ധൻ 1153–ൽ നിര്യാതനായി. "നീ ഏതു അന്ത്യം ലാക്കാക്കി ഇവിടെ വന്നു?" എന്നുള്ള ബെർണ്ണാർഡിന്റെ ചോദ്യം നാം നമ്മോടുതന്നെ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഓസവിൽ, പെർഫിരി, മനേത്തൊ, സംവുവേൽ, ലൂച്ചിയുസ്, സെവെരുസ്, മെമ്മോൻ, ലെയൊപീജിൽദ്, ഫിലിബെർട്ട്.

ആഗസ്റ്റ് 21.

വി. യോനഫ്രാൻസിസ്കുദെഷന്താൾ.

ഫ്രാൻസിലെ ദീഷോൻ നഗരത്തിൽ ഫ്രാൻസിസ്കു ജനിച്ചു. 16 വയസ്സായപ്പോൾ മാതൃരഹിതയായ ഫ്രാൻസിസ്കുതൈവഭീതിയില്ലാത്ത ഒരു സൂക്ഷക്കാരിയുടെ നോട്ടത്തിലായി. തന്മൂലം അവാം സ്വയം ദേവമാതാവിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനേല്പിച്ചു. ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുകാരനുമായുണ്ടായ വിവാഹാലോചന അവാം സധീരം നിഷേധിച്ചു. അനന്തരം ഷന്താൾ പ്രഭുവിന്റെ വത്സലഭാര്യയായി. അവാം തന്റെഭവനം ക്രിസ്തീയമാതൃകയിൽ ക്രമീകരിച്ചു നടത്തി. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ അവളുടെ ഭർത്താവും രണ്ടു മക്കളും നിര്യാതരായി. ഏഴുകൊല്ലം വൈ

ധവ്യദുഃഖം അനുഭവിച്ചു. മറ്റു പലേ ക്ലേശങ്ങളും ഫ്രാൻസിസ്സു വിധേയയായി. പുനർവിവാഹത്തിനു പലരും അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഫ്രാൻസിസ്സു വീട്ടും മക്കളും പിരിഞ്ഞു ദൈവത്തെ മാത്രം സേവിപ്പാൻ തയ്യാറായി. 15 വയസ്സായ പുത്രൻ അമ്മയെ കടത്തി വിടാതെ കട്ടിളപ്പടിമേൽ കിടന്നുപോലും തടഞ്ഞുനോക്കി. 1609–ൽ ഫ്രാൻസിസ്സു വീട്ടുവിട്ടകതന്നെ ചെയ്തു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവളൊരു ധീരസ്ത്രീ തന്നെ. വി. ഫ്രാൻസിസ്സാലെസുമായി സഹകരിച്ചു. ഫ്രാൻസിസ്സു വലിയൊരു സഭ സ്ഥാപിക്കണമെന്നായിരുന്നു ദൈവഹിതം. പലേ പ്രതിബന്ധങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടു ഫ്രാൻസിസ്സുയുടെ അതിശ്രമംകൊണ്ടു വിസിറേഷൻ സഭക്കാരുടെ 87 മഠങ്ങളും സ്ഥാപിതങ്ങളായി. 70–ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ച ഫ്രാൻസിസ്സുയുടെ പാവനാത്മാവു വി. ഫ്രാൻസിസ്സാലെസുമൊരുമിച്ചു ഒരു അഗ്നിഗോളംപോലെ ആകാശത്തിലേക്കുയരുന്നതു വി. വിൻസെൻറു ദെ പോളും കാണുകയുണ്ടായി. പ്രതിബന്ധങ്ങളെ മദ്ധ്യേ പ്രാപിക്കുന്ന ശക്തിയുൾ ധൈര്യവുമാണു ഭൂമിയിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറുവാനുള്ള ചവിട്ടുപടികളും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ബൊനോസുസ്, മക്സിമീലിയൻ, റിച്ചാർഡ്, ബർണ്ണാർഡ്, പ്ലോളേമി, സിരിയാക്കു, പ്രിവാത്തുസ്, അനസ്താസിയസ്, പത്തേർനുസ്, ബാസ്സാ, തെയൊഗോനിയുസ്, സിദോനിയുസ്, അഗാപ്പിയുസ്.

ആഗസ്റ്റ് 22.

വി. സിമ്പോറിയൻ.

എ. ഡി. 180–ൽ ഫ്രാൻസിലെ ഔട്ടനിൽ അക്രൈസ്തവരുടെ ഒരു പ്രക്ഷിണമുണ്ടായി. അതിൽ ഒരാൾ ആരാധനയുടെ സാധാരണചടങ്ങുകൾ നിർവ്വഹിച്ചില്ല. തന്മൂലം മജിസ്ട്രേട്ടു മുമ്പാകെ കുറ്റമാരോപിക്കപ്പെട്ടു. കുറ്റക്കാരന്റെ പേരു സിമ്പോറിയൻ എന്നാണെന്നും, അയാൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാ

നിയാണെന്നും വെളിപ്പെട്ടു. സിമ്പോറിയൻ ഒരു കുലീന യുവാവാണ്. സ്ഥലത്തു അധികം ക്രിസ്ത്യാനികളില്ലാതിരുന്നതിനാൽ എളുപ്പത്തിൽ സിമ്പോറിയൻ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു വഴിപ്പെടുമെന്നു വിധിയാളൻ തെററിദ്ധരിച്ചു. പക്ഷെ, ഒരു ചുററിക തന്നാൽ ദേവനെ താൻ തട്ടി ഉടയ്ക്കാമെന്നാണ് സിമ്പോറിയൻ പറഞ്ഞതു്. തന്മൂലം യുവാവിനെ അടിപ്പിച്ച ശേഷം കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി. ധനവും ബഹുമാനവും വാഗ്ദാനം ചെയ്തതു സിമ്പോറിയൻ തിരസ്കരിച്ചു. വധിയ്ക്കാനായി കൊണ്ടുപോകുന്ന പുത്രനെ നോക്കി നിന്ന അമ്മ "എന്റെ മകനെ, ഉയിരുള്ള ദൈവത്തെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുക; ആ കാശം ഭരിക്കുന്നവനെ ഉററു നോക്കുക" എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. സിമ്പോറിയൻ വധിക്കപ്പെട്ടു വേദസാക്ഷിയായി. ലൌകികാധികാരിക്കു മ്ശിഹായുടെയും തിരുസ്സഭയുടെയും മേൽ അവകാശമൊന്നുമില്ലെന്നു ഗ്രഹിച്ചു്, നാം മനുഷ്യനെ എന്നതിനേക്കാൾ ദൈവത്തെ വഴങ്ങണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മറിയത്തിന്റെ അമ. ഹൃദയം, ഫബ്രീച്ചിയൻ, ഹീപ്പോളിത്തുസ്, തിമോത്തി, ആൻഡ്റ, ഫിലിബെർട്ടു, അന്തോനീനുസ്, സിമ്പോറിയൻ, അന്തുസാ, മഫ്റീലിസ്, മാവൂർ, ഗുനിബെർട്ടു.

ആഗസ്റ്റ് 23. വി. ഓൻ. ഗ്രൂ. ആഗദം

വി. ഫിലിപ്പു ബെനീസി

1233-ൽ ദേവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിരുനാൾദിനം പ്ലോരൻസിൽ ഫിലിപ്പു ജനിച്ചു. അന്നാണ് മാതാവിന്റെ സെർവൈററുസഭ സ്ഥാപിതമായതു്. ഫിലിപ്പിനു് അഞ്ചു മാസംമാത്രം പ്രായമുള്ള കാലത്തു് അമ്മയോടു സെർവൈററു സാഭാംഗങ്ങൾക്കു ധർമ്മം കൊടുക്കുവാൻ പറകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത സഭയിൽ ചേരുവാൻ ആശിച്ച ഫിലിപ്പു പിതൃഹിതം അനുസരിച്ചു പാരീസിൽ വൈദ്യം പഠിച്ചു അതു പരിശീലിച്ചിരുന്നു. ആ നാളിൽ ദേവമാതാവു പ്രത്യക്ഷയാ

യി ഫിലിപ്പു ആ സഭയിൽ ചേരണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു. ആ യാഗം തന്റെ എളിമയാൽ വെറും ഒരു സഹോദരനായിട്ടാണു് സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. ഫിലിപ്പു അവിടെ നൊവിഷ്യേറ്റു ഗുരുവായി. അസാധാരണപ്രാപ്തിയുള്ളവനായ ഫിലിപ്പു ഗുരുപ്പട്ടത്തിനൊരുങ്ങുവാൻ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടു. ഗുരുപ്പട്ടമേറ്റശേഷം അദ്ദേഹം സഭയുടെ ജനാധിപോലുമായി. ഒളിച്ചുമാറിയതിനാലാണു് പാപ്പയാകാതെ ഒഴിഞ്ഞതു്. ഫിലിപ്പിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളം ഇറ്റലിയിൽ സമാധാനം സംസ്ഥാപിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ഭാഷാവരമുള്ളവനായി ലിയോൺസിലെ പൊതുസംഘത്തിൽ സംസാരിച്ചു. അതിതാപസനും നമസ്കാരപ്രിയനുമായിരുന്ന ഫിലിപ്പു് തനിക്കു പ്രത്യക്ഷയായ ദേവമാതാവിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ തന്റെ നിർമ്മലാത്മാവിനെ സമർപ്പിച്ചു് 1285-ൽ നിര്യാതനായി. വിധിയാളന്റെ മുമ്പിൽ എന്നപോലെ എന്തും എന്നും ചെയ്യുന്നതാണു് സുരക്ഷിതമായ ജീവിതരീതി.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: എലിയാസർ, മിനെർവൂസ്, ക്ലാവുദിയൂസ്, അസ്സീരിയൂസ്, നെയോൻ, തെയൊനാസ്, എവുജേനിയൂസ്, യൂസ്റ്റീനിയൻ, അപ്പൊള്ളിനാരിസ്, സിദോനിയൂസ്, ഡോംമീന, തെയൊനില്ല, അക്കിലൊവൂസ്, സക്കേവൂസ്, ഫ്ലാവിയൻ, ഗമാലിയേൽ.

ആഗസ്റ്റു് 24

വി. ബർത്തലോമിയൊ ശ്ലീഹാ

കർത്താവു ശ്ലീഹയാകുവാൻ വിളിച്ച 12 പേരിൽ ഒരുവനാണു് വി. ബർത്തലോമിയൊ. ശ്ലീലായിലെ കാനാനഗരക്കാരനും, ഒരു യഹൂദനിയമപണ്ഡിതനും, വി. ഫിലിപ്പു കർത്താവിന്റെ പക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നയാളും, പരമാർത്ഥം നിഷ്കപടത്വം എന്നിവകൊണ്ടു് കർത്താവിനാൽ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടവനും, 72 ശിഷ്യന്മാരിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവനുമായ ഇദ്ദേഹം, നിക്കോദേമോസാണെന്നു പലർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ടു്. സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുശേഷം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു സമ്മേളിക്കയും പരിശു

ഭാര്യാപിയെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തശേഷം ദൈവാനുഗ്രഹ സംപൂർണ്ണനായി ബത്തലോമിയൊ പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു ഇന്ത്യയിലും വന്നു. അനന്തരം മടങ്ങി ഫ്രീജിയായിലെ ഹിയരോപ്പോളിയിൽവെച്ചു വി. ഫിലിപ്പിനെ കണ്ടുമുട്ടിയതായി പറയുന്നു. ലിക്കോണിയായിൽ വേദം പ്രസംഗിച്ചു. സുവിശേഷം അറിയിച്ച മറ്റു സ്ഥലങ്ങളും ഏവയെന്നു നാം അറിയുന്നില്ല. അർമ്മേനിയായിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴാണു° ഇദ്ദേഹം വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചതു°. കുരിശിൽ തറച്ചാണു° വധിച്ചതെന്നും, അല്ല ജീവനോടെ തോൽ ഉരിഞ്ഞിട്ടാണെന്നും രണ്ടുവിധം പറയപ്പെട്ടുണ്ടു°. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രഥമലക്ഷണം ദൈവസ്തുതിക്കായുള്ള ശുഷ്കാന്തിയാകുന്നു. ശ്രീഹന്മാരിൽ കാണുന്ന ഈ ലക്ഷണം നാമും അവലംബിക്കേണ്ടതാണു°.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അന്തോയെൽ, തുച്ചാർഡ്, അവുരേലിയ, പ്തോളേമി, എവുത്തിക്കിയുസ്, അബോന്തിയുസ്, ആവുരെയം, റൊമാനുസ്, താസ്യോൻ, പാട്രിക്ക, യൊവാന്നാ തൊരെറ്റു, മേരി മിഖായേൽ.

ആഗസ്റ്റ° 25.

വി. ലൂവീസ് രാജാവു്

"ചാവുദോഷം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാളും മരിച്ചുകാണുവാൻ ആശിക്കുന്നു" വെന്നു അമ്മ പറഞ്ഞതു മകൻ ലൂവീസ° ഒരിക്കലും മറന്നില്ല. 12 വയസ്സിൽ ഫ്രാൻസ°രാജാവായ ലൂവീസ° ദൈവസ്തുതിലാഭം ഏകജീവിതോദ്ദേശമായി പരിഗണിച്ചു. രണ്ടു കൊല്ലംകൊണ്ടു° അദ്ദേഹം ആംബ്രിജെൻ പാഷണ്ഡത അടിച്ചമർത്തി. വിവിധ രാജജോലികൾക്കു മദ്ധ്യേ ദിവസവും രണ്ടു കുർബാന കാണുന്നതിനും അധികം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ലൂവീസിനു സമയമുണ്ടായി. ഫ്രാൻസിലെ മിക്ക മനോഹര പള്ളികളും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയുടെ സ്മാരകങ്ങളാണു°. നാട്ടിൽ ദൈവദൂഷണം പറയപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനു രാജാവു അത്യന്തം ശ്രദ്ധിച്ചു. പള്ളി അവകാശങ്ങളും സം

രക്ഷിക്കുന്നതിനു ളൂവീസ് ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. 1249–ൽ കുരിശുയുദ്ധത്തിനു പട്ടാളം ശേഖരിച്ചു പൌരസ്ത്യദേശത്തിലേക്കു കപ്പൽകയറി. വിജയത്തിലും അപജയത്തിലും രോഗക്കിടക്കയിലും കാരാഗൃഹത്തിലും ളൂവീസ് രാജാവു ഭാവമാററത്തിനു വിധേയനാകാതെ, പ്രഥമനും ഉത്തമനും ധീരനുമായ യോദ്ധാവായി പരിലസിച്ചു. രാജാവു ദമിയെത്താ കാരാഗൃഹത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ സുൽത്താനെ കൊലപ്പെടുത്തിയ ഒരു മുഹമ്മദീയ യോദ്ധാവു രക്തംപുരണ്ട വാളും കുന്തവുമായി അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. ഫ്രെഡറിക്കുചക്രവൎത്തി ഫക്കാർഡിനെ ഉയൎത്തിയതുപോലെ, ളൂവീസ് രാജാവു അവനെ ഒരു മാടമ്പിയാക്കണമെന്നായിരുന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. ഒരു മുഹമ്മദീയനു ക്രിസ്തീയ മാടമ്പിയുടെ ചുമതല നിൎവ്വഹിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു ളൂവീസ് ധൈൎയ്യസമേതം പറഞ്ഞു് അപേക്ഷ നിരസിച്ചു. വിശ്വാസദാർഢ്യം തെളിയിക്കുന്ന താദൃശസംഭവങ്ങൾ വേറേയുമുണ്ടായി. കുരിശുയുദ്ധത്തിൽ ഒരിക്കൽ പരാജിതനായി മടങ്ങിയ ളൂവീസ് പിന്നേയും 1270–ൽ അതിനു പുറപ്പെട്ടു ടുനീസിൽ എത്തി. അവിടെ വിജയം ലഭിച്ചെങ്കിലും ഒരു പകൎച്ചപ്പനിനിമിത്തം രാജാവു ദിവംഗതനായി. പട്ടാളകാമ്പിൽ സമാധാനത്തോടുകൂടി അന്ത്യകൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ചാണു് മരണം കൈവരിച്ചതു്. ദൈവസ്തുതിക്കായി മരിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ളൂവീസിനെപ്പോലെ ദൈവദൂഷണങ്ങൾ വെറുക്കുന്നവരായെങ്കിലും നാം ജീവിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഒളിമ്പിയുസ്, പടീസിയാ, മെന്നാസ്, ഗ്രിഗരി, എബ്ബാ, എവുസേബിയുസ്, ജെനേസിയുസ്, പോൺസ്യൻ, പെരഗ്രിൻ, വിൻസെൻറ്, നെമേസിയുസ്, ലുമ്പില്ല, എക്സുപ്പേരിയ.

അഗസ്റ്റ് 26.

വി. സെഫരീനുസ് പാപ്പ.

റോമാ നഗരക്കാരനായ സെഫരീനുസ് 202—ൽ മാൎപ്പാപ്പയായി. അക്കാലത്തു സെവരുസ് ചക്രവൎത്തി അഞ്ചാമത്തെ

വലിയ മതമർദ്ദനം ആരംഭിച്ചു. അതു 211 വരെ രണ്ടുകൊല്ലത്തേക്കു നീണ്ടുനിന്നു. വേദസാക്ഷികൾക്കു മാർപ്പാപ്പ വലിയ താങ്ങും തണലുമായിരുന്നു. അവരുടെ വിജയം പാപ്പയുടെ ആഹ്ലാദമായിരുന്നെങ്കിലും വിശ്വാസത്യാഗികളും പാഷണ്ഡരും നിമിത്തം അദ്ദേഹം വളരെ ദുഃഖിച്ചുമിരുന്നു. തെർത്തുലിയന്റെ അധഃപതനത്തിലും പാപ്പ വളരെ ദുഃഖിച്ചു. പാഷണ്ഡരുടെ ദൈവദൂഷണങ്ങൾക്കെതിരായി യത്നിച്ച പാപ്പയെ അവർ ഹീനമായി നിന്ദിച്ചു. മ്ശിഹായുടെ ദൈവത്വത്തെ ബലമായി വാദിച്ചവനാണ് സെഫരീനുസ്. ഈ മാർപ്പാപ്പ 17 വത്സരം ഭരിച്ചു 219–ൽ ദിവംഗതനായി. ഘാതകനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും പലേവിധം സഹിക്കേണ്ടിവന്ന അതിക്ലേശങ്ങൾ നിമിത്തമാണ് ഇദ്ദേഹം വേദസാക്ഷിയായി എണ്ണപ്പെടുന്നതു്. സന്മാർഗ്ഗശുദ്ധിയും ശിക്ഷണ നിർബ്ബന്ധവും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു അതതുകാലത്തു ശുഷ്കാന്തിയുള്ള ഇടയന്മാരെ ദൈവം തന്നിട്ടുള്ളതിനു നാം എന്നും കൃതാർത്ഥരായിരിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: യൊവാന്ന, ബീക്കായർ, ജെനേസയുസ, ഗെലസീനുസ്, അലക്സാണ്ടർ, ഇറനേവുസ്, അബൂന്തിയുസ്, സെക്കൂന്തുസ്, സിമ്പീച്ചിയുസ്, വിക്ടോറിയൻ, ഹാദ്രയാൻ, വിക്ടർ.

ആഗസ്റ്റ് 27. വി. ഓഗസ്റ്റിൻ ഒ. May 4

വി. ജോസഫ് കലസാൻസ്.

ഇദ്ദേഹം 1556–ൽ അരഗോണിൽ ജനിച്ചു. അഞ്ചുവയസ്സായിരിക്കെ ഒരിക്കൽ ജോസഫ് ഒരു ബാലപട്ടാളം കൂട്ടി പിശാചിനെ കണ്ടു പിടിച്ചു കൊല്ലുവാനായി തെരുവീഥികളിൽ സഞ്ചരിക്കയുണ്ടായി. ഗുരുപ്പട്ടമേററശേഷം പലേ നവീകരണങ്ങളും വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. "റോമയിലേക്കു പോകുക" എന്നൊരു അശരീരിവാക്യം ഇദ്ദേഹം കേട്ടതിനു പുറമെ അവിടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നവിധം ഒരു ദർശനവുമുണ്ടായി. ജോസഫ് റോമയിൽ ചെന്നു നിർദ്ധന സന്യാസവൈദീകരുടെ ഒരു സഭ സ്ഥാപിച്ചു. ദരിദ്രബാലർക്കു സൌജന്യ

വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിവന്നു. ക്ലാസിനു മുമ്പു പ്രാൎത്ഥന, അരമണിക്കൂർ ഇടവിട്ടു് വിശ്വാസം, ശരണം, ഉപവി എന്നിവ പുതുക്കൽ; അവസാനം എന്നും മതപഠനം എന്നിങ്ങനെ ഒരു പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കി. മാൎഗ്ഗമദ്ധ്യെ സുരക്ഷിതരായിരിക്കാൻ കുട്ടികളെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കിയിരുന്നു. ജോസഫിനു ശത്രുക്കളുണ്ടായി. അവർ തിരുസ്സംഘത്തിൽ ആവലാതി ബോധിപ്പിച്ചു. 86-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ജോസഫ് തെരുവീഥികളിൽകൂടി കാരാഗൃഹത്തിലേക്കു നടത്തപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സഭ ഒരു സംഘം മാത്രമായി തരംതാഴ്ത്തപ്പെട്ടു. ജോസഫിൻെറ നിരപരാധിത്വം തെളിഞ്ഞതും, സംഘം സഭയായി പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണശേഷം മാത്രമാണു്. "ഞാൻ എൻെറ വേല ദൈവസ്നേഹം മാത്രം ലാക്കാക്കി ചെയ്തു" എന്നുള്ള ശരണത്തിൻെറ പ്രസ്താവനയോടെ വിശുദ്ധൻ നിൎയ്യാതനായി. അതു 90 വയസ്സായിരിക്കെ 1646 ലായിരുന്നു. ശരിയായ അദ്ധ്യയനം ലഭിക്കാത്തതിനാലാണു് പലരും നശിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കി നാം നല്ല പഠനം നൽകണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: എവുത്താലിയാ, അന്തുസാ, ചെസാരിയുസ്, ഫേമെൻ, ലിങ്കൊളനിലെ ഹൂഗു, മഠാറുബിയുസ്, സിയാഗ്രിയുസ്, ത്രേസ്യായുടെ ചങ്കുകുത്തു, സബീനിയൻ, അരോൺസ്യസ്, ഫൊൎത്തുനാത്തുസ്, നാർനുസ്, മാനെയ, സെരാപ്പിയോൻ, ഫേമോൻ.

ആഗസ്റ്റ് 28.

ഹിപ്പോയിലെ വി. ആഗുസ്തീനോസ്.

ആഗുസ്തീനോസ് ആഫ്രിക്കായിലെ തഗാസ്റ്റിൽ 354-ൽ പിറന്നു. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതി ബുദ്ധിമാനും, എന്നാൽ ആശാപാശഭരിതനുമായ ഇദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ വിശ്വാസവും നൈൎമ്മല്യവും നഷ്ടമാക്കി 32 വയസ്സുവരെ അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. മിലാനിൽ അലങ്കാരശാസ്ത്രം

പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ ബാല്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസം പുനഃപ്രാപിച്ചെങ്കിലും ദുശ്ശീലങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ സാദ്ധ്യമായില്ലെന്നു ആഗുസ്തീനോസുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ചില മാനസാന്തരങ്ങളെപ്പററി കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "അവജ്ഞർ ഇളകി ആകാശം കുലുക്കുന്നു; അഭ്യസ്ഥവിദ്യർ ഹൃദയശൂന്യതയാൽ മൃഗപ്രായരായി ചേററിൽ ഉരുളുന്നു". ആഗുസ്തീനോസു് ഒരു തോട്ടത്തിലേക്കിറങ്ങി ചിന്താനിമഗ്നനായി 'എടുത്തു വായിക്കുക' എന്നൊരു അശരീരിവാക്യവും കേട്ടു. "പകലിൽ എന്നപോലെ മാന്യമായി നടക്കുക" എന്ന വാക്യമാണു് അദ്ദേഹം അപ്പോൾ വായിച്ചുകണ്ടതു്. യുദ്ധത്തിൽ വിജയിച്ചു. ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി എല്ലാം ദരിദ്രർക്കു കൊടുത്തു. 395-ൽ ഹിപ്പോയിലെ മെത്രാനായി. ആഗുസ്തീനോസു് 35 കൊല്ലത്തേക്കു് ആഫ്രിക്കായിൽ സഭാജീവന്റെ കേന്ദ്രവും പാഷണ്ഡവിദ്ധ്വംസകനും ആയി പരിലസിച്ചു. ഇദ്ദേഹം എഴുതിയ ശാസ്ത്രീയവും ഭക്തിപരവുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനവധിയാണു്. 430-ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം വായിക്കുക. ക്രമേണ ജീവിതരീതിയിൽ നീ ഉയരുന്നതു കാണാം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: കായുസ്, വീവിയൻ, മാസെസ്, ഹെർമെസ്, ജൂലിൻ, സെപ്തീമിയുസ്, ജൂലിയൻ, പെലാജിയ, ആന്തെസ്,

ആഗസ്റ്റ് 29.

വി. യോഹന്നാൻ മാംദാനയുടെ തലവെട്ടു്.

വി. യോഹന്നാൻ നമ്മുടെ കർത്താവിന്നു മുന്നോടിയാകുവാൻ ദൈവം തിരുച്ചിത്തമായി. ഉദ്യോഗനിർവ്വഹണത്തിനു ഒരുക്കമായി. അദ്ദേഹം ബാല്യം മുതൽ 30 വയസ്സുവരെ പ്രാർത്ഥനയുടേയും തപസ്സിന്റേയും ജീവിതം നയിച്ചു. അനന്തരം മനസ്താപത്തിന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചു രക്ഷകനെ സ്വീകരിപ്പാൻ ജനങ്ങളെ ഒരുക്കി. യോഹന്നാന്റെ വചനങ്ങൾ ജനത സ്വീകരിക്കയുണ്ടായി. ഹേറോദേശ് അഗ്രിപ്പാ

രാജാവു്, ജീവിച്ചിരുന്ന തന്റെ സഹോദരൻ ഫിലിപ്പിന്റെ ഭാര്യ ഹേറോദിയായെ ന്യായരഹിതമായി വിവാഹം ചെയ്തു. തന്മൂലം ആ ദുഷ്ടസ്ത്രീയെ യോഹന്നാൻ സധീരം പ്രതിഷേധിച്ചു ഹേറോദേശിനെ ശാസിച്ചു. ജഡമോഹിയായ രാജാവു കോപിച്ചു വിശുദ്ധനെ പാറാവിലാക്കി. ഗ്ലീലായിലെ പ്രമുഖന്മാരെ ക്ഷണിച്ചു ഹേറോദേശു് നടത്തിയ വിരുന്നിൽ ഫിലിപ്പിൽനിന്നു ഹേറോദിയായ്ക്കു ജനിച്ച മകളാം ശാലോം ഭംഗിയായി നൃത്തം ചെയ്തതിനു ചോദിക്കുന്നതെന്തും കൊടുക്കുവാൻ ഹേറോദേശു് സന്നദ്ധനായി. ശാലോം അമ്മയുടെ ആലോചനപ്രകാരം യോഹന്നാന്റെ തലയാണു് ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. അതു വെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു അവൾക്കു കൊടുത്തു. ഹേറോദിയായാകട്ടെ തന്റെ പക്കൽ എത്തിച്ചേർന്ന തലയിലെ നാവിൽ, പകപോക്കുവാനായി മൊട്ടസൂചികൊണ്ടു തുടർന്നു കുത്തിയതായി വി. ജെറോം പറയുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ലോകരക്ഷകന്റെ മഹാനായ മുന്നോടി അവിടുത്തെ പരസ്യജീവിതം ആരംഭിച്ചിട്ടു രണ്ടു കൊല്ലവും മൂന്നു മാസവും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുമരണത്തിനു ഒരു കൊല്ലം മുമ്പേ വധിക്കപ്പെട്ടു. എളിമയെന്ന അഗാധ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണു് യോഹന്നാന്റെ ഉയർച്ചയെല്ലാം ഉണ്ടായതു്. നീ എളിമപ്പെടുക. എന്നാൽ ദൈവം നിന്നെ ഉയർത്തും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— മേർറി, സബീന, സേബ, കാന്തിദേ, ഫോക്കാസ്, സാത്തോർ, റെപ്പോസിത്തൂസ്, ഹിപ്പാസ്സൂസ്, നിച്ചേയൂസ്, അഡെൽഹ്, ബസീല്ല, മെഡറിക്കു.

ആഗസ്റ്റു് 30. Cfr August 23

വി. റോസ ഡെലീമാ

അമേരിക്കയിൽനിന്നു ആദ്യവിശുദ്ധയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ഈ പുണ്യപുഷ്പം ലീമായിൽ 1586–ൽ ജനിച്ചു. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ഇട്ട പേരു ഇസബെല്ലായെന്നായിരുന്നെങ്കിലും അവളുടെ സൌന്ദര്യം നിമിത്തം പുഷ്പം അഥവാ റോസ എന്നു

പേർ വീണു. ബാല്യത്തിൽ ഒരു വലിയ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയയായപ്പോൾത്തന്നെ അവൾ തന്റെ സഹനശക്തി വിശദമാക്കി. റോസയുടെ പ്രയത്നം കുടുംബസംരക്ഷണത്തിനു ആവശ്യമായിരുന്നതിനാൽ അവൾ രാപ്പകൽ അദ്ധ്വാനിച്ചു. സൌന്ദൎയ്യത്തിന്റെ അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ ഭയന്നു റോസ തലമുടി വെട്ടി. മുഖം വിരൂപമാക്കി. കൈകൾ പൊള്ളിച്ചു. വി. ദൊമനിങ്കോസിന്റെ മൂന്നാംസഭയിൽ ചേൎന്നു വി. കത്രീനാസിയെന്നായെ മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചു. പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തോട്ടത്തിലെ കുടിലിൽ മുറിഓടു നിരത്തി കിടക്കുക പതിവായി. പരുത്ത വസ്ത്രവും ശിരോവസ്ത്രത്തിന്നടിയിൽ മുൾമുടിയും അവൾ ധരിച്ചിരുന്നു. എന്നിട്ടും "എന്റെ കുരിശു ഇതിലും വേദനാഹേതകമായിരുന്നു" എന്നുള്ള അശരീരിവാക്യമാണു് അവൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു്. റോസയുടെ നിത്യഭോജനം മിക്കവാറും ശുദ്ധ. കുൎബ്ബാന സ്വീകരിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു. അവളുടെ സഹനമെല്ലാം പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനു കാഴ്ചവെയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 31 വയസ്സായിരിക്കെ 1617–ൽ വിശുദ്ധ നിൎയ്യാതയായി. നിൎമ്മലയായ റോസ അഗാധ മനസ്താപത്തിലും എളിമയിലും കഠിനതപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു. എന്നാൽ നിന്റെ ആത്മസ്ഥിതിയും പ്രവർത്തനവുമെങ്ങിനെ?

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:– ഫേലിക്സ്, അദവുക്ത്തുസ്, ഫിയാക്കർ, പമ്മാക്കിയുസ്, അഗീലുസ്, ഗൌദെൻസ്യാ, ബൊനോനിയുസ്, ബൊനിഫെസ്, തെക്ക, ഫന്തീനുസ്, പീററർ.

അഗസ്റ്റ് 31.

വി. റൈമണ്ടു നൊന്നാത്തുസ്

റൈമണ്ടു സ്പെയിനിലെ കററലോണിയായിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥിതിയുള്ള കുടുംബത്തിൽ 1204–ൽ പിറന്നു. ബാല്യംമുതൽ ഭക്തിയിലും ചുമതലാനിൎവ്വഹണത്തിലും താല്പൎയ്യമുള്ളവനായി കാണപ്പെട്ടു. സന്യാസജീവിതത്തിനു താല്പര്യം ക

ണ്ടിട്ട പിതാവു അവനെ സ്കൂളിൽനിന്നും വിടുത്തി കൃഷിജോ ലിയിലാക്കി. റൈമണ്ടു അതിനു വഴങ്ങി പരിശുദ്ധ ഏകാ ന്തത്തിന്റെ സൌകര്യം അനുഭവിച്ചു ആടുകളെ മേയ്ക്കുയും, ശേ ഷംസമയം മലയിൽ കയറി ധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനയുമായി കഴി ക്കയുംചെയ്തു. കുറേക്കഴിഞ്ഞു റൈമണ്ടു അടിമവിമോചന ത്തിനുള്ള മനോഹരണമാതാവിന്റെ പുതിയ സഭയിൽ ചേരു കയും, ബർസലോനായിൽവെച്ചു സഭാസ്ഥാപകനായ വി. പീ റ്റർ നൊളാസ്കോയുടെ പക്കൽ വ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്തു. രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും വലിയ പണസംഖ്യയോടുകൂടി ആഫ്രിക്കായിലെ ആംജിയേർസിൽചെന്നു അനേകം അടിമ കളെ സ്വതന്ത്രരാക്കി. പണം തീർന്നപ്പോൾ റൈമണ്ടു തന്നെ ത്തന്നെ ജാമ്യംനിൽത്തി ഏതാനും അടിമകളെ വിമോചിച്ചു. ഈ മഹാമനസ്കതയ്ക്കു മുഹമ്മദീയർ അദ്ദേഹത്തെ ദേഹോപ ദ്രവമേല്പിച്ചെങ്കിലും ജാമ്യസംഖ്യ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ വി ട്ടയച്ചു. റൈമണ്ടു അനേകരെ സമാധാനിപ്പിച്ചും മാനസാ ന്തരപ്പെടുത്തിയും ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചും നടന്നു. കാരാഗൃഹ വാസങ്ങളുമുണ്ടായി. ഒരിക്കൽ മരണത്തിനുപോലും വിധി ക്കപ്പെട്ടു. സഭാശ്രേഷ്ഠൻ അദ്ദേഹത്തെ പണംകൊടുത്തു വി മോചിച്ചു. സ്പെയിനിലേക്കു മടങ്ങി എത്തിയ റൈമണ്ടിനെ മാപ്പാപ്പാ ഒരു കർദ്ദിനാളാക്കി റോമയിലേക്കു വിളിച്ചു. റോ മയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ പനി പിടിപെട്ടു റൈമണ്ടു 36-ാമ ത്തെ വയസ്സിൽ 1240-ൽ നിര്യാതനായി. ധനവും സ്വാത ന്ത്ര്യവും ബലി അർപ്പിച്ചു തൊരുക്കുങ്ങൾക്കും മരണത്തിനും വി ധേയനായി റൈമണ്ടു അടിമകളുടെ വിമോചനത്തിനും ആ ത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും പ്രയത്നിച്ചു. നാം നമ്മുടെ മിച്ചത്തിൽ നിന്നെങ്കിലും വല്ലതും ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ?

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— അയ്ദാൻ, ഇസബേൽ, ഗ്രത്ത്ബെർഗ, യുവെനാൽ, അൽസീന, ബൊനയുക്തം, പൌളീനുസ്, ചെസീലി യുസ്, റൊബുസ്ത്യൻ, ആമ്മിയ, റുഫീന, ഓപ്പാത്തുസ്, അമാത്തു സ്, അരിസ്റ്റിദെസ്.

സെപ്തമ്പർ 1.

വി. എജീദിയുസ്

ബഹുകാലം ഫ്രാൻസിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും വലിയ വണക്കം നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന എജീദിയുസ് ഗ്രീസിലെ അഥേനിൽ ഒരു മാന്യ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയും ജ്ഞാനവും ലോകളഷ്ടിയെ ആകർഷിച്ചതിനാൽ ഇദ്ദേഹം അതിയായി കാംക്ഷിച്ചിരുന്ന ഏകാന്തവാസവും അജ്ഞാതത്വവും അസാദ്ധ്യമായി. തന്മൂലം എജീദിയുസ് കപ്പൽകയറി ഫ്രാൻസിൽചെന്നു റോൺ നദീസമീപം വനത്തിൽ സന്യസിച്ചു. പിന്നേയും സ്ഥലങ്ങൾമാറി നീസ്മെസ് രൂപതയിൽപെട്ട മലയിൽ അവസാനം നിവാസമാക്കി. അന്നൊക്കെ ഇലയും കിഴങ്ങുംമാത്രം തിന്നു വെള്ളം കുടിച്ചു ജീവിച്ചു. ദൈവത്തോടുമാത്രമായിരുന്നു സംഭാഷണം. ഇദ്ദേഹത്തിനു കുറേനാൾ ഒരു മാൻ പാൽ കൊടുത്തിരുന്നുവെന്നും, നായാട്ടുകാർ ഓടിച്ചപ്പോൾ മാൻ സന്യാസിയുടെ പക്കൽ അഭയം പ്രാപിച്ചതു നിമിത്തം എജീദിയുസിനെ കണ്ടെത്തിയെന്നും ചരിത്രത്തിലുണ്ട്. ഈ സന്യാസി ചെയ്തിരുന്ന അനേകം അത്ഭുതങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖ്യാതി ഫ്രാൻസിലെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. ഫ്രാൻസ് രാജാവു ഇദ്ദേഹത്തെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചെങ്കിലും ഏകാന്തവാസം ഉപേക്ഷിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമായില്ല. എങ്കിലും എജീദിയുസ് വളരെ ശിഷ്യന്മാരെ സ്വീകരിച്ചു അവർക്കായി ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. ഇതു കാലാന്തരത്തിൽ ഒരു ബനഡിക്ടിൻ ആബിയായി ഉയർന്നു. ആറാം നൂറാണ്ടവസാനത്തിൽ ഈ വിശുദ്ധൻ നിര്യാതനായി. ധ്യാനവും തപസ്സും സമ്മേളിച്ചു ധീരമായി ശുശ്രൂഷിപ്പെട്ടുന്നവർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലും വലിയവരായിരിക്കും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— അദ്യൂനോർ, അമ്മോൻ, തെരൻസ്യൻ, ലേത്തൂസ്, ഗീലെസ്, ലൂപ്പൂസ്, ഫിർമീനൂസ്, ജയിൻസ്, എല്പിടിയൂസ്, ഓദൊ, മാക്സിമ, ദൊനാത്തൂസ്, ജോസുവെ, ഗെദയോൻ, ദീംല്ദശിനി അന്നാ, ഫ്രീനൂസ്, വെരേന.

സെപ്തമ്പർ 2.

വി. സ്തെപ്പാനോസ് രാജാവു.

ഹങ്കറിയിലെ പ്രഭുവായ ഗൈസായും ഭാര്യയും സത്യവേദം സ്വീകരിച്ചു. ഇവക്കു വി. എസ്തെപ്പാനോസ് വേദസാക്ഷി പ്രത്യക്ഷനായി ഒരു ആൺകുട്ടി ജനിക്കുമെന്നും അവൻ ഗൈസാ ആരംഭിച്ചവ പൂർത്തിയാക്കുമെന്നും അറിയിക്കയുണ്ടായി. അങ്ങനെ 977-ൽ ജനിച്ച ഈ കുട്ടിയ്ക്കു സ്തെപ്പാനോസ് എന്നു നാമകരണംചെയ്തു. കുട്ടി ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഭരണാധിപനുമായി. സ്തെപ്പാനോസ് നാട്ടിൽ വിഗ്രഹാരാധനയും കലാപങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കി. പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും വളരെ പണിയിച്ചു. പത്തു പുതിയ മെത്രാസനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ നൽകി അവയ്ക്കു മാപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകരണം വാങ്ങി. അപേക്ഷപ്രകാരം പാപ്പ കുട്ടതൽ നന്മയ്ക്കു സ്തെപ്പാനോസിനെ രാജാവാക്കി, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പിടിക്കുന്നതിനു ഒരു കുരിശു കൊടുത്തയച്ചു. പാപ്പ ഇദ്ദേഹത്തെ ജനത്തിനു ഒരു പ്രേഷിതനായി കണക്കാക്കി. രാജാവു തന്റെ സാമ്രാജ്യം ദേവമാതാവിന്റെ സംരക്ഷണയ്ക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിരുനാൾ എവിടേയും പൂജ്യമായി ആചരിപ്പിച്ചു. സ്തെപ്പാനോസ് തന്റെ അധരങ്ങളിലും ഹൃദയത്തിലും എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും മ്ശിഹായെ സംവഹിച്ചിരുന്നു. യുദ്ധങ്ങളെല്ലാം സ്വരക്ഷക്കായി മാത്രം നടത്തി. എല്ലാറ്റിലും വിജയിച്ചു. നേരിട്ട സന്താനനഷ്ടം ആദിയായ ക്ലേശങ്ങൾ രാജാവു ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു. തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു യഥാർത്ഥ വഴക്കം നിലനിർത്തിച്ചു. തന്റെ അനന്തരഗാമിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ മെത്രാന്മാർക്കും പ്രഭുക്കന്മാർക്കും ഇദ്ദേഹം അനുമതി നൽകി. ദേവമാതാവിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ തന്റെ പവനാത്മാവിനെ സമർപ്പിച്ചു 1038-ൽ ദിവംഗതനായി. പാപ്പയെ എന്തിലും പിന്തുടരുന്നതു നമ്മുടെ ഒരു മഹാ കർത്തവ്യമാണു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: എല്ലീഷ്യസ്, നൊന്നോസുസ്, എവേനാദിയൂ

സ്, കലിസ്കാ, യുസ്തുസ്, വില്യം, മാർഗരററ്, മാക്സിമ, ദിയോമേഡ്, ലെയോനിദെസ്, മെനലീസ്പുസ്, സേനൊ, കൊങ്കോദ്ദിയുസ്.

സെപ്തമ്പർ 3.

വി. സെറാഫിയായും സബീനായും.

സെരഫിയ സിരിയായിലെ അന്ത്യോക്യായിൽ ക്രിസ്തീയ മാതാക്കളിൽനിന്നു പിറന്നു. അഡ്രിയാൻെറ മതമർദ്ദനം ഭയന്നു ഇററലിയിൽ അഭയംതേടി. സുന്ദരിയായ സെറാഫിയാക്കു മാതാപിതാക്കളുടെ മരണാനന്തരം പലേ വിവാഹാലോചനകളുംവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളാകട്ടെനിത്യകന്യാത്വംനേൎന്നുകൊണ്ടു ധനമെല്ലാം ദരിദ്രൎക്കുകൊടുത്തു്, തന്നെത്തന്നെ സബീനാ എന്നൊരു റോമൻ വിധവക്കു അടിമയായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. സെറാഫീനായുടെ ഭക്തി, പ്രയത്നവാത്സല്യം, ഉപവി എന്നിവ സബീനായെ ബലാദാകൎഷിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കി. ഇരുവരുടേയും ശ്രമത്താൽ മററുപലരും ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടു. ക്രിസ്ത്യാനിയെന്നറിയപ്പെട്ടപ്പോൾ മതമർദ്ദകർ സെറാഫിയായെ പിടിച്ചു മരണത്തിനു വിധിച്ചു. തീയിലിട്ടുവെങ്കിലും അത്ഭുതകരമായി ഉപദ്രവം തട്ടാതിരുന്നതിനാൽ അവളുടെ തലവെട്ടുകയാണുണ്ടായതു. യജമാനത്തി സെറാഫിയായുടെ മൃതശരീരം പൂജ്യമായി സംസ്ക്കരിച്ചു. പിറേറക്കൊല്ലം അതേമാസം അതേതിയതിയിൽ മതത്തിനുവേണ്ടി മരണം കൈവരിച്ച സബീനായും തൻെറ വിശ്വസ്ത ദാസിയുടെ കുടീരത്തിൽ തന്നെ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഇതു എ. ഡി. 122 ലാണു് സംഭവിച്ചതു. ഇവരുടെ സ്തുതിക്കായി 5—ാം നൂററാണ്ടിൽ സ്ഥാപിച്ച പള്ളി റോമയിലുണ്ടു. വിശ്വാസത്തിൽ ആഴമായി അടിയുറച്ചവൎക്കു എന്തും ത്യജിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാണു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: എറാസ്മാ, സേനൊ, സാങ്ങൽ, ദൊരോത്തി, റെമാക്ളുസ്, മാൻസുവെററു, മഗ്നീസിയുസ്, ക്ലീലിയ, മിഖായേൽ, അവുക്ലാനുസ്, സെറാപ്പിയ, അരിസ്തേവുസ്, ഫേബെ, അന്തോനീനാ, ലിസ്സാ, തെക്കലാ.

സെപ്തമ്പർ 4.

വിറ്റെർബോയിലെ വി. റോസ.

ഈ ദിവസത്തിൽ വിറ്റെൻബോയിലെ വി. റോസയുടെ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവൾ 1240–ൽ ജനിച്ചു. അന്നു ഫ്രെഡറിക്ക ദ്വിതീയൻ തിരുസ്സഭയെ ഞെരുക്കുകയും പലരും തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു അവിശ്വസ്തരായിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കാലമായിരുന്നു. റോസ മൂന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ തന്നെ കർത്താവിനെ നോക്കി സക്രാരിയിങ്കലേക്കു കാലടിവെച്ചു പോകയും, തിരുസ്വരൂപങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ പ്രാർത്ഥിക്കയും, ഭക്ത സംഭാഷണങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പരുത്ത വസ്ത്രവും ഉപവാസവും ചമ്മട്ടി അടിയും അവൾ സ്നേഹിച്ചു. ദേവമാതാവു അവൾക്കു പത്തു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഫ്രാൻസിസ്കൻ സഭാവസ്ത്രം കൊടുത്തിട്ടു പോയി പ്രസംഗിക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. റോസ വിറ്റെർബോയിലെ പാസ്യമൈതാനത്തിൽ ജനങ്ങളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി പരിശുദ്ധ പിതാവിനു വഴങ്ങേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ശക്തിയുക്തം പ്രസംഗം നടത്തി. തന്മൂലം റോസ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ഇന്നൊസെൻറ് ചതുർത്ഥൻ പാപ്പ റോമയിൽ സാഘോഷം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അവൾ പ്രസംഗങ്ങളും തുടർന്നു വിജയിയായി. അനന്തരം റോസ ഏകാന്തജീവിതം നയിച്ചു. 18–ാമത്തെ വയസ്സിലായിരുന്നു അവളുടെ ഭാഗ്യമരണം. അവൾ അലംകൃസാണ്ടർ ചതുർത്ഥൻപാപ്പയുടെ പ്രത്യക്ഷയായി, മൃതദേഹം സംസ്കരിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി അറിയിക്കയും, വെളിപ്പെടുത്തിയ പ്രകാരം പാപ്പ അതു കണ്ടെടുത്തു സംസ്കരിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. 17 വത്സരം ജീവിച്ച റോസ ചെയ്തതും നാം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുക. ഏതു വിനാഴികയിലും ദൈവത്തിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാവുന്നതാണു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മൂശദീഘ്ദശ്ശി, കാന്തിദം, അമിയാൻ, മർസെല്ലൂസ്, വലേരിയൻ, ഈദം, ഉൾട്ടൻ, റൊസാലിയാ, മരീനൂസ്, ബൊനിഫെസ്.

സെപ്തമ്പർ 5.

വി. ലോറെൻസ് യുസ്തിനിയാനി.

ലോറെൻസ് കുലീന മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു വെനീസിൽ പിറന്നു. ചെറുപ്പത്തിലേ സുകൃതാഭ്യസനത്തിൽ ഉത്സുകനായി. ദൈവജ്ഞാനം പ്രാപിക്കണമെന്നു ദർശനത്തിൽ ഒരു പ്രേരണയും ലഭിച്ചു. വിവാഹം വിസമ്മതിച്ചു വി. ഗീവറുഗീസിന്റെ സഭയിൽ ചേർന്നു. ധ്യാന നമസ്കാരങ്ങൾക്കു അധിക സമയം ചിലവാക്കി. അവശരേയും പീഡിതരേയും ആശ്വസിപ്പിച്ചു. രോഗികളെയും ദരിദ്രരേയും സഹായിച്ചു. ലോറെൻസ് ഒരു മെത്രാനായശേഷം പിതാവിന്റെ നിലയിലുള്ള പ്രവർത്തനം കൂടുതൽ പ്രശോഭിതമായി. അദ്ദേഹം സ്വഭാവഗുണത്താലും മാതൃകയാലും ഏവരേയും നന്മയിലേക്കു ആകർഷിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധനു ദീർഘദർശന വരവും അത്ഭുത പ്രവർത്തന ശക്തിയും കൈവന്നു. ഗ്രന്ഥങ്ങളും പലതു രചിക്കയുണ്ടായി. ആസന്ന മരണനായപ്പോൾ "നല്ല ഈശോയെ, ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു" എന്നുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു 74 വയസ്സായിരിക്കെ 1435-ൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു. അപ്പോൾ മാലാഖാമാർ ഗീതം ആലപിച്ചതു ചില സന്യാസികൾ കേൾക്കയുണ്ടായി. മൃതദേഹം രണ്ടു മാസക്കാലം ലയംകൂടാതെ സുഗന്ധം വീശിയിരുന്നു. ദൈവം മതി എന്ന ബോദ്ധ്യത്തിൽ ജീവിച്ചാൽ നമുക്കു അവിടത്തെപ്പക്കലേക്കു ഓടിഎത്തി വിശ്രമിക്കാം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മക്കാരിയുസ്, ബെർത്തീനുസ്, ഒബ്ദൂളിയ, ബെർട്ടിൻ, ആൾത്തൊ, റോമുളുസ്, തൌരീനുസ്, വികൊറീനുസ്, ഊർബൻ, തെയൊദോർ, ഹെർക്കുളാനുസ്, ദൊനാത്തുസ്, സേനൊ.

സെപ്തമ്പർ 6.

വി. എലെവുത്തേരിയുസ്.

ഈ വിശുദ്ധന്റെ പ്രത്യേകത അപാരമായ പരമാർത്ഥതയും സഹതാപാരൂപിയുമായിരുന്നു. സ്പൊളെറേറാസ്കടുത്ത വി. മർക്കോസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ആബട്ടായി. അന്നു

അത്ഭുതപ്രവൃത്തനവരമുള്ളതായും അറിയപ്പെട്ട. പിശാചുബാധിതനായ ഒരു കുട്ടി ആശ്രമത്തിൽ പഠിച്ചുകൊടുങ്ങിയശേഷം ബാധയുണ്ടായില്ല. ദൈവദാസന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ ആയുകൊണ്ടാണു് ബാധ നീങ്ങിയതെന്നു വിശ്വാസൻ പഠകയുണ്ടായി. ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരുന്ന മായാസ്തുതി നിമിത്തം പിശാചു പിന്നേയും കുട്ടിയിൽ ബാധിച്ചു. വിശ്വാസൻ കുറേറം സമ്മതിച്ചു സഹസന്യാസികളൊരുമിച്ചു കഠിന തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചശേഷമേ പിശാചു ഒഴിഞ്ഞുള്ളൂ. മഹാനായ വി. ഗ്രിഗരിപ്പാപ്പ ഉദരദീനംനിമിത്തം ഉപവസിക്കാൻ സാധിക്കാഞ്ഞിട്ടു വിശ്വാസനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഉടനെ ദീനംമാറി ഉപവസിക്കാറായി. എലവുത്തേരിയുസ് മരിച്ച ഒരുത്തനെ ഉയർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവസാനം അബട്ടസ്ഥാനം രാജിവെച്ചശേഷം റോമയിൽവെച്ചു 585–ൽ നിർയ്യാതനായി. നീ ഉപവസിക്കുന്നുവെന്നു മനുഷ്യരെ കാണിക്കേണ്ട. രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന സപ്രസ്ഥനായ പിതാവു നിന്നെ സമ്മാനിക്കും.

മറു വിശ്വാസന്മാർ: പ്രസീദിയുസ്, ലേത്തുസ്, പാമ്പൊ, ബേഗം, മക്കളിന്തുസ്, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അഗസ്തിൻ, സക്കറി, ഒനെസീഫൊരുസ്, ഫൊർഫീരി, മൻസുവേത്തുസ്, ദൊനിസ്യൻ, പെത്രോനിയുസ്.

സെപ്തമ്പർ 7.

വി. ക്ലൌഡ്.

ഫ്രാൻസിലെ ആദ്യരാജവംശത്തിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രഥമനും വിശ്രുതനുമായ പുണ്യവാനാണു് വി. ക്ലൌഡ്. ഇദ്ദേഹം വി. ക്ലൊത്തിൽദായുടെ പ്രഥമപുത്രനും ഓർലിയൻസ് രാജാവുമായ ക്ലോഡൊമീറിന്റെ സീമന്ത പുത്രനായി 522–ൽ ജനിച്ചു. മൂന്നുവയസ്സായിരിക്കെ പിതാവു ബർഗുണ്ടിയിൽവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടകയാൽ, മാതാമഹി ക്ലോത്തിൽദ ക്ലൌഡിനേയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരേയും പാരീസിൽ വളത്തി. ഇവരുടെ മാതുലന്മാർ ഓർലിയൻസ് സാമ്രാജ്യം തങ്ങൾക്കുതന്നെ ഭാഗിക്കയും മരുമക്കളം രണ്ടുപേരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും

ചെയ്തു. രക്ഷപെട്ട ക്ലൗഡ് ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവസേവനത്തിനായി ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. വി. സെവറിനുസിൽ നിന്നാണു ക്ലൊഡ് സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചതു്. അജ്ഞാതവാസത്തിനായി ക്ലൗഡ് പ്രൊവെൻസിലേക്കു മാറിയെങ്കിലും അതു പ്രസിദ്ധമായിപ്പോയതിനാൽ പാരീസിലേക്കു മടങ്ങുകയും അവിടെ ആഹ്ലാദപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചു പാരീസിൽവെച്ചു് ക്ലൗഡ് 551-ൽ ഉറപ്പെട്ടമേറു. കുറെ നാളം അവിടെ പ്രയത്നിച്ചു. പാരീസിനടുത്തു ഇട്ടിഹം ഒരു ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു് അതിൽ ഏതാനും ഭക്തന്മാരെ സ്വീകരിക്കയും, വചനത്താലും ദൃഷ്ടാന്തത്താലും അവരെ പുണ്യത്തിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കയുംചെയ്തു. അശ്രാന്തംവേലചെയ്തു അനേകരെ നന്മയിലേക്കു തിരിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധൻ 560-ൽ നിര്യാതനായി.

നീതിമാൻ എന്നും ജീവിക്കും. അവൻ കർത്താവിൽനിന്നു മഹത്വത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യവും അലംകൃതകിരീടവും പ്രാപിക്കും.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: റെജിന, എവുർസിയുസ്, സേംസൻ, പംഫീലിയുസ്, ക്ലൊദോവാൾഡ്, ഗ്രിമോണിയ, മദൽബെർട്ട, ആംകരണ്ട്, ടിൽബെർട്ട, എവുനാൽ, പാംഫീലസ്, നേമോറിയുസ്.

സെപ്തുമ്പർ 8.

പ. ക. മറിയത്തിന്റെ ~~മരണം~~ പിറവി.

മറിയത്തിന്റെ പിറവി, നശിച്ച ലോകത്തിന്റെ രക്ഷ സമീപിച്ചതായ ഒരു വലിയ സന്തോഷം അറിയിച്ചു. അവാം പാപ മാലിന്യത്തോടെയല്ല, പ്രത്യുത നിർമ്മലയും പരിശുദ്ധയുമായിട്ടാണു ജനിച്ചതു്. അഴകും മഹത്വവും സമ്മേളിച്ചു് ദൈവാനുഗ്രഹ സംപൂർണ്ണയായിരുന്ന അവാം. ഇവയെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയാകുവാനിരുന്നവാംക്കു യോജിച്ച വിധം നൽകപ്പെട്ടു. ജനിച്ചപ്പോഴെ മറിയത്തിനു ഒരു സ്രാപ്പേസ്സുള്ളതി

നെക്കാൾ പരിശുദ്ധിയും പ്രകാശവും അനുഗ്രഹ സമൃദ്ധിയുമുണ്ടായിരുന്നു.

മറിയം ഉത്ഭവംമുതൽ ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടുത്താതെ എന്നും യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചു. പ. മറിയത്തിന്റെ പിറവിയിൽ നമുക്കു അത്യന്തം ആഹ്ലാദിക്കാം.

മറ്റു വിശുദ്ധർ: അന്ത്രിയാൻ, സിദ്രോനിയുസ്, അദേലേ, എവുസേബിയുസ്, നെസ്സാബ്ളസ്, നെസ്റ്റോർ, സേനൊ, കൊർബീനിയൻ, ഡീസെൻ, ബാബീന, ഫെൻറി ചക്രവർത്തി, പീറർ ക്ലേവർ, സെർജിയുസ്, അമ്മോൺ.

സെപ്തമ്പർ 9.

വി. പീറർ ക്ലേവർ

സ്പെയിനിലെ കറ്റലോണിയായിൽ ഒരു കർഷകപുത്രനായി പീറർ ക്ലേവർ 1581-ൽ വെർഡു എന്ന സ്ഥലത്തു ജനിച്ചു. 20-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ടരഗോണായിൽ ഒരു ഈശോസഭാംഗമായി. മജോർക്കാ സെമ്മിനാരിയിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ അവിടെ ഒരു ഈശോസഭക്കാരനായ അൽഫോൺസ് റൊഡ്റീഗസുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം ക്ലേവറിന്റെ ഭാവിജീവിതത്തെപ്പറ്റി പലതും ഒരു പ്രവാചകനെപ്പോലെ അറിയിക്കയുണ്ടായി. അതിനാൽ ക്ലേവറിന്റെ ഹൃദയം സ്വാനിഷ് കോളനികളിലെ നിഗ്രോ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ആത്മരക്ഷയിലുള്ള തീവ്രശ്രദ്ധാന്തിയാൽ ഉജ്വലിച്ചു. ക്ലേവർ അതു തന്റെ ഏക ജീവിതലക്ഷ്യവുമാക്കി. ഗ്രന്ഥപ്പട്ടമേറ്റശേഷം ക്ലേവർ 1610-ൽ വെസ്റ്റിണ്ടീസിലെ കർത്തജീനായിലേക്കു അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ ആഫ്രിക്കായിൽനിന്നു പ്രതിമാസം ആയിരം നീഗ്രോക്കാരെ സ്വർണ്ണഖനികളിൽ അടിമവേല ചെയ്യാൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ആഫ്രിക്കായിൽ പത്തു ഫ്രാങ്കിനു വാങ്ങിയ ഒരു നീഗ്രോയെ കർത്തജീനായിൽ ആയിരം ഫ്രാങ്കിനാണു വിറ്റിരുന്നതു. ബഹിഷ്കൃതരായ ഈ നീഗ്രോകളുടെ ദാരുണ ദുരിതങ്ങളം ലഘൂകരിക്കുവാൻ ക്ലേവർ 44 കൊല്ലം നിരന്തരം പ്രയ

ത്നിച്ചു. അതിശ്രമംചെയ്തു അവരെ സഹായിക്കയും ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്തുപോന്നു. ദുരിതങ്ങൾ ദൈവതിരുമുമ്പിൽ അമൂല്യ സമ്പാദ്യങ്ങളാണെന്നും സമ്മാനാർഹങ്ങളാണെന്നും അവരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. നാല്പതിനായിരം അടിമകളെ ക്ലേവർ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തി. വിശുദ്ധന്റെ ജീവകാരുണ്യപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെയായിരുന്നു. അതി പ്രയത്നത്താലും തപസ്സിനാലും ക്ഷീണിതനായ ക്ലേവർ 1654 ലാലാണു ഭാഗ്യമരണംപ്രാപിച്ചതു്.

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ദീനാനുകമ്പയും പരസ്നേഹചൈതന്യവും നമ്മിൽ എന്നും പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടണം. (തിരുനാൾ ഇന്നലെ.)

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:– ഓമർ, ഗൊർഗോനിയുസ്, ദൊരോത്തെവുസ്, കിയാരൻ, ഓസ്മാന്ന, ബെററലിൻ, സെറഫീന, റഫീനുസ്, സ്ത്രാത്തൊ, സെവീരിയൻ, ഹിയസിന്ത്.

സെപ്തമ്പർ 10.

ടൊളെന്തീനോയിലെ വി. നിക്കൊളാവുസ്

ഭക്തയായ മാതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി പിറന്നവനും, പിറവിക്കുമുമ്പേ ദൈവസേവനത്തിനു അർപ്പിക്കപ്പെട്ടവനുമായ നിക്കൊളാവുസ് ജ്ഞാനസ്നാന പരിശുദ്ധി ഒരിക്കലും നഷ്ടമാക്കിയിട്ടില്ല. വി. ആഗുസ്തീനോസിന്റെ താപസസഭയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തപസ്സു അതികഠിനമായിരുന്നു. "ദിനംപ്രതി രാവിലെ അൾത്താരിങ്കൽ എന്റെ ദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന ഞാൻ എങ്ങനെ ഉപവസിക്കുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടാം" എന്നാണു് നിക്കൊളാവുസ് പറഞ്ഞിരുന്നതു്. ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കളുടെ നേരെ വിശേഷപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ ബലി അർപ്പണത്താൽ ഏതെല്ലാം ആത്മാക്കൾ വിമുക്തരായെന്നു അറിയാമായിരുന്നു. തന്റെ ആത്മസ്ഥിതിയെപ്പററി വലിയ ആശങ്കതോന്നിയ ഈ വിശുദ്ധനു ദേവമാതാവു പ്രത്യക്ഷയായി ആത്മസ്ഥിതി സുരക്ഷിതമെന്നു ഉറപ്പു

നൽകി. അപ്പോഴും ശാന്തപ്പെട്ട നിക്കൊളാവൂസിനു മാലാ ഖാമാരുടെ ഗാനങ്ങളും കേൾക്കുമാറായി. 1310 ലാണു് വി ശുദ്ധൻ നിര്യാതനായതു്.

നീതിമാന്റെ ജീവിതം മാത്രമാണു്, നീതിമാന്റെ മര ണത്തിനു നിന്നെ അർഹനാക്കുന്നതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— പുഡിക്കേരിയ, നെമേസിയാനുസ്, ഫേ ലിക്സ്, ലൂച്ചിവുസ്, ലിത്തേവുസ്, കാന്തിദാ, പൊളിയാനുസ്, വി ക്ടർ, ജാതർ, ദത്തീവുസ്, ഫിനിയൻ, സാൽവിയുസ്, ഹില്ലാരി യുസ്, നിക്കൊള, ആഗാപ്പിയുസ്, മെനൊദോര, അപ്പോള്ളിയുസ്, സോസ്സെനുസ്, മെത്രോദൊര.

സെപ്തമ്പർ 11.

വി. പഫ്നൂസിയുസ്

പഫ്നൂസിയുസ് ഈജിപ്തുദേശക്കാരനാണു്. വന വാസിയായ വി. അന്തോണിയുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ ഏറെക്കാ ലം തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചശേഷം തെബയ്സിൽ മെത്രാനായി. മക്സീമിയൻ ചക്രവത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിൽ വലംകണ്ണു കു ത്തപ്പെടുകയും ഖനികളിൽ വേലയ്ക്കു അയയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു വരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. സഭയ്ക്കു സമാധാനകാല മായപ്പോൾ പഫ്നൂസിയുസ് മടങ്ങിവന്നു. നിക്യാസൂനഹ ദോസിൽ ഇദ്ദേഹം ആരിയൻ പാഷണ്ഡതയ്ക്കെതിരായി ശക്തി യുക്തം വാദിച്ചു. മഹാനായ കൊൺസ്റ്റൻറൈയിൻ ചക്രവ ത്തി ഇദ്ദേഹത്തോടു ആലോചനകൾ നടത്തുകയും, വിശ്വാ സത്തോടുകൂടി നഷ്ടപ്പെട്ട കണ്ണിന്റെസ്ഥാനത്തു ചുംബിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. പഫ്നൂസിയുസ് വി. അത്തനാസിയുസി ന്റെ ആത്മമിത്രമായിരുന്നതു കൂടാതെ 935-ൽ ഇരുവരും ഒരു മിച്ചാണു് ടയറിലെ തിരുസ്സംഘത്തിലേക്കു പോയതു്. വിശു ദ്ധൻ നിര്യാതനായ കൊല്ലം ഏതെന്നു നിശ്ചയമില്ല. രാജ്യ

ത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ മഹത്തരമാണു് കർത്താവിനെ പിഞ്ചെല്ലുന്നതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— ഫ്ലോത്തൂസ്, ഹിയസിന്തൂസ്, പേഷ്യൻസ്, കാർളോസ്, സ്പിനോളാ, തെയൊദോര, എമീലിയൻ, ടീടിമൂസ്, വിൻസെൻറ്.

സെപ്തമ്പർ 12.

വി. ഗയി

ബാലനായ ഗയിക്കു രണ്ടു പ്രേമവിഷയങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നതു്. അവ പള്ളിയും ദരിദ്രരും. പ്രാർത്ഥനപക്ഷം വളർന്നപ്പോൾ ഗയി ക്രൂതൽ ദാരിദ്ര്യവും ദൈവൈക്യവും ആശിച്ചു ബ്രസ്സെൽസിലെ തൻെറ ദരിദ്രഭവനം വിട്ടുപോയി. ലേക്കണിലെ പള്ളിയിൽചെന്നു ദേവമാതാവിൻെറ പീഠത്തിങ്കൽ അധികനേരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു കണ്ടിരുന്ന വികാരിഅച്ചൻ ഗയിയോടു പള്ളിശുശ്രൂഷക്കു നില്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനു സമ്മതിച്ചു ഗയി അന്നു മുതൽ അധികസമയവും പള്ളിയിൽതന്നെ ആയി. എല്ലാം ശുദ്ധിയും വൃത്തിയുമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ അതിതല്പരനായിരുന്നു. മാതൃമല്ല ദരിദ്രവാത്സല്യത്താൽ തനിക്കു കിട്ടുന്നതെന്തും ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുകയുമായിരുന്നു പതിവു്. ഇങ്ങനെ നടന്നു വരവേ ദരിദ്രർക്കു ക്രൂതൽ ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നതിനു സുഗമമാർഗ്ഗം കച്ചവടം നടത്തുന്നതാണെന്നു ഒരു വ്യാപാരി ഉപദേശിച്ചു. അതിനു ഗയി വശംവദനായി. പള്ളി ശുശ്രൂഷ ഉപേക്ഷിച്ചു കുറെ സംഖ്യ കടം വാങ്ങി കച്ചവടത്തിലേപ്പെട്ടു. പക്ഷെ ആദ്യവ്യാപാരത്തിൽതന്നെ മുതലിറക്കെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു. മടങ്ങി പള്ളി ശുശ്രൂഷക്കു ചെന്നപ്പോൾ ആ ജോലിക്കു വേറെ ആളെ വെച്ചുപോയതായിക്കണ്ടു. അതിനാൽ ഗയി തീർത്ഥാടനത്തിനു പുറപ്പെട്ടു റോമയും ജറൂസലവും സന്ദർശിച്ചു. സ്വരാജ്യത്തു മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം തപോധ്യാനങ്ങളാൽ ക്ഷീണിതനായ ഗയിക്കു 1112–ൽ ഉണ്ടായ ഒരു ദർശനംവഴി "വിശുദ്ധനേ, സ്വർഗ്ഗ

ഭാഗ്യം അനുഭവിക്കാൻ വരിക'' എന്നു കേൾക്കുമാറായി. അന്നു അദ്ദേഹം ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിക്കയുംചെയ്തു. കർത്താവു ഒമ്പതുമാസം ഉദരത്തിലും, മൂന്നുമണിക്കൂർ കുരിശിലും, മൂന്നു ദിവസം കുഴിമാടത്തിലും ആയിരുന്നു. എപ്പോഴും ശുദ്ധ. കുൎബ്ബാനവഴി പള്ളിയിൽ ഇരിക്കുന്ന കർത്താവിനെ നീ എങ്ങനെ ആചരിക്കുന്നു?

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഇയാൽസ്വിദാ, ആൾബെവുസ്, ക. മറിയത്തിന്റെ തിരുനാമം, സിൽവീനസ്, സച്ചെർദോസ്, യുവെൻസിയുസ്, താസിയൻ, സ്ത്രാത്തൊ, സിലേസിയുസ്, ഔട്ടോനൊമുസ്.

സെപ്തമ്പർ 13.

വി. എവുലോജിയുസ്

ജന്മനാ സിരിയങ്കാരനായ എവുലോജിയുസ് ചെറുപ്പത്തിലേ സന്യാസാശ്രമത്തിൽ ചേൎന്നു. ആ നാളിൽ എവുത്തിക്കയൻ പാഷണ്ഡത സിരിയായിലേയും ഈജിപ്തിലേയും പള്ളികളെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു കൂടാതെ സന്യാസികളിൽ വിശ്വാസവും സന്മാൎഗ്ഗവും അധഃപതിപ്പിച്ചുമിരുന്നു. എന്നാൽ എവുലോജിയുസ് തന്റെ തികഞ്ഞ നൈൎമ്മല്യവും പുണ്യവും പരിരക്ഷിച്ചുപോന്നു. കൂടാതെ വിദ്യാതല്പരനായിരുന്നതിനാൽ വേദപുസ്തകം ഐതിഹ്യം എന്നീ വിഷയജ്ഞാനത്തിൽ നിപുണനായി. ഈ കാലത്തു് അന്ത്യോക്യാ പേടിയർക്കായ വി. അനസ്താസിയുസ് എവുലോജിയുസിനു ഗുരുപ്പട്ടം നൽകി. 583–ൽ ഇദ്ദേഹം അലക്സാഡ്റിയപേട്രിയാൎക്കായി ഉയൎന്നു. രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സഭാകാര്യം സംബന്ധിച്ചു് കൊൺസ്റ്റാൻററിനോപ്പോളിലേക്കു പോയി. മഹാനായ വി. ഗ്രിഗരിപാപ്പായുമായി പരിചയപ്പെട്ടശേഷം ഇരുവരും വലിയ വാത്സല്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. വിശുദ്ധന്നു ഗ്രിഗരി അയച്ച പലേ എഴുത്തുകൾ ഇന്നുമുണ്ടു്. പാഷണ്ഡതകൾ പലതിന്നും എതിരായി എവുലോജിയുസ് ഏതാനും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധൻ 606–ൽ നിര്യാതനായി. ചില

പ്പോഴാമാത്രം വല്ല നന്മയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരുത്തൻ വിശുദ്ധനാകുന്നില്ല. നിരന്തരം നന്മമാത്രം ചെയ്യുന്നാം ജീവിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അമാത്തൂസ്, മൌരീലിയൂസ്, അസേപ്പാസ്, എവുജേനിയ, വെനേരിയൂസ്, എവുളോജിയൂസ്, ലിഗോരിയൂസ്, മക്രോബിയൂസ്, ജൂലിയൻ.

സെപ്തമ്പർ 14.

വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ പുകഴ്ച.

മഹാനായ കൊൺസ്റ്റൻറൈൻ ചക്രവർത്തി കുരിശിന്റെ അടയാളത്താൽ യുദ്ധത്തിൽ വലിയ വിജയം പ്രാപിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ മാതാവു വി. ഹെലേന മണ്ണിൽ മറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന തിരുസ്സിലുവാ കണ്ടെടുക്കുകയും, താൻ പണിയിച്ച മനോഹര ദേവാലയത്തിൽ എ. ഡി. 328–ൽ അതു പ്രതിഷ്ഠിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ കുരിശു പേർഷ്യൻരാജാവായ കോസ്രോസ് പിടിച്ചെടുത്തു 14 വത്സരം പേർഷ്യയിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ഹെരാക്ലിയൂസ് ചക്രവർത്തിയാണു 629–ൽ ഘോരയുദ്ധംചെയ്തു തിരുസ്സിലുവാ അവിടെനിന്നു മടക്കി കൊണ്ടുവന്നതു. ആഡംബരപൂർവ്വം അതു ജറുസലത്തു പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ ചക്രവർത്തി സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു. പുരോഗമനം സാദ്ധ്യമായില്ല. വസ്ത്രാഡംബരങ്ങൾ നീക്കി തിരുസ്സിലുവാ വഹിച്ചു പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാം അതു സാദ്ധ്യമായി. ഇങ്ങനെ ചക്രവർത്തി തിരുസ്സിലുവാ പുനഃസ്ഥാപിച്ചതിന്റെ സ്മരണയാണു വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ പുകഴ്ച എന്നപേരിൽ ഇന്നു കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നതു. "ഞാൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവരിനേയും എന്റെ പക്കലേക്കു ഞാൻ ആകർഷിക്കും" എന്ന കർത്താവിന്റെ വാക്യം നമുക്കു വലിയ ആശ നൽകുന്നുണ്ടു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കോർമാക്കു, ക്രൈഷൻസിയൂസ്, റോസുളം, മത്തേർനൂസ്, സിപ്രിയൻ, സല്യൂസ്തിയ.

സെപ്തമ്പർ 15.

ജെനോവായിലെ വി. കത്രീന.

കുലീനയും സമ്പന്നയും സൌന്ദര്യവതിയുമായ കത്രീന ചെറുപ്പത്തിലേ ലോകശ്രുതകാം ചെടിഞ്ഞു ദിവ്യനാഥനെറ പീഡാനുഭവങ്ങളിൽ ഒരു പങ്കുമാത്രം ആശിച്ചു. എന്നാൽ 15 വയസ്സിൽ ഒരു യുവാവുമായി വിവാഹം കഴിച്ചു. അവൻ ദുസ്വഭാവിയായിരുന്നതിനാൽ കത്രീനായുടെ ജീവിതം ദുഃഖപൂർണ്ണമായെന്നല്ല, അവാം ജെനോവയിൽ ദുസ്വഭാവികളുമായി ഇടപെടുന്നതിനും, അങ്ങനെ ജീവിതനിഷ്ഠ ശിഥിലമായിപ്പോകുന്നതിനും സംഗതിയായി. അഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും ദൈവാനുഗ്രഹഫലമായി കത്രീന കഠിനതപസ്സിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടേയും അനുഷ്ഠാനത്തിനു പിന്തിരിഞ്ഞു. കത്രീന അസ്ത്രീകളിൽ ചെയ്ത നിസ്സ്വാർത്ഥസേവനം ഭർത്താവിനെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായി. ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കളോടു വിശേഷവാത്സല്യമുണ്ടായിരുന്ന കത്രീനയ്ക്ക് അവരുടെ ദുരിതങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടുകയും, പ്രസ്തുതസംഗതി സംബന്ധമായി അവാം ഒരു ജ്ഞാനനിക്ഷേപമായ ഗ്രന്ഥം രചിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവസാനം ദീർഘിച്ച രോഗത്തിനു വിധേയയായി എല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു 1510–ൽ അവാം പരലോകപ്രാപ്തയായി. ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നിത്യസ്മരണ അതിലെ വേദനകളിൽ പെടാതിരിക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുമെന്നല്ല, നിസ്സാരകുറ്റങ്ങാംപോലും അകറ്റുവാൻ നമുക്കൊരു പ്രേരണയുമാണ്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വ്യാകുലമാതാവു, നിച്ചേത്താസ്, നിക്കൊമേദെസ്, അക്കാർഡ്, ആപ്പിയർ, സ്പെരാത്തൂസ്, കത്രീന, എവുത്തേംപ്യിയ, അംബ്രീനൂസ്, മെലിത്തീന, പെർഫിരി, വലേരിയൻ.

സെപ്തമ്പർ 16.

വി. സിപ്രിയാൻ.

സിപ്രിയാൻ ആഫ്രിക്കായിൽ ജനിച്ച ഒരു കുലീനനും, എന്നാൽ ജീവിതശുദ്ധി ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു അക്രൈസ്തവനും അലങ്കാരശാസ്ത്രാദ്ധ്യാപകനുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മദ്ധ്യവയസ്സു നായപ്പോാം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി സ്വത്തെല്ലാം ദരിദ്രർക്കു കൊടുത്തു ഒരു സന്യാസിയും തുടർന്നു ഒരു വൈദികനുമായി.

ദരിദ്രർക്കു നല്ലൊരു പിതാവായ ഇദ്ദേഹം കാർത്തേജിലെ മെത്രാനായിരിക്കുമ്പോളാണു് ദേച്ചിയുസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനം ആരംഭിച്ചതു്. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിൽ നമ്മ ഉദ്ദേശിച്ചു സിപ്രിയാൻ മെത്രാസനപട്ടണത്തിൽനിന്നും ഒളിച്ചുമാറിയിട്ടു് ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയുടെ സന്ദർഭത്തിൽ തിരിച്ചുവന്നു. പാഷണ്ഡരോടു് വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതിനും, ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിനും സിപ്രിയാനു സമയമുണ്ടായി. കുറേക്കഴിഞ്ഞു ഇദ്ദേഹം നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. തന്റെ ഭാവിവേദസാക്ഷിത്വം ദർശനത്തിൽ കണ്ടു. ബഹിഷ്കരണത്തിൽനിന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട സിപ്രിയാനു മരണശിക്ഷയാണു് വിധിക്കപ്പെട്ടതു്. വിശ്വാസം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മരിക്കണമെന്നായിരുന്നു വിശുദ്ധന്റെ വലിയ ആശ. വധിക്കപ്പെട്ടുമ്പോൾ വളരെ വിശ്വാസികൾ കൂടിയിരുന്നതിനാൽ പ്രസ്തുത ആശസഫലമായി. 258–ൽ വധിക്കപ്പെട്ട സിപ്രിയാൻ വലിയ ആഡംബരസമേതം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ദാനധർമ്മം പ്രകൃതിയാലും ദൈവകല്പനയാലും ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു് നാം ഓർക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കൊർണ്ണേലിയുസ് പാപ്പാ, എവുഫേമിയ, ലൂച്ചിയ, ജെമിനിയാനുസ്, നീനിയൻ, എടീത്ത, ഇമെൽഡാ, അബോന്തിയുസ്, ക്ലമൻറ്, നർച്ചിസുസ്, റൊഗെല്ലുസ്, സെബസ്ത്യാന, സിസിലി, ലൂസി.

സെപ്തമ്പർ 17.

വി. ലാമ്പെർട്ട്.

ലാമ്പെർട്ട മെസ്റ്റ്റിച്ച്നാട്ടുകാരനാണു്. ഇദ്ദേഹത്തെ തന്റെ പിതാവു തെയൊദാർഡ് മെത്രാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിനേല്പിച്ചു. ക്രമേണ ലാമ്പെർട്ട അവിടെ അനന്തരമെത്രാനുമായി. ഔസ്റ്റ്റേഷ്യയിൽ സംഭവിച്ച കലഹത്തിൽ ഒരു രാജഭക്തനെന്ന നിലയ്ക്കു കലഹികൾ ലാമ്പെർട്ടിനെ നാടുകടത്തി. ഈ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം സന്ന്യാസാശ്രമത്തി

ൽ ചേർന്നു ഒരു യുവനോവിസിനെപ്പോലെ തപസ്സിൽ ജീവിച്ചു. ശാസനകാലം ലഭിച്ചാൽ ലാമ്പെർട്ടിനു പൂർണ്ണസംതൃപ്തി യാണുള്ളതെന്നും കാണിക്കുന്ന പലേ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ടായി. ഫ്രാൻസിൽ സഭയുടെ സ്ഥിതി നന്നായപ്പോൾ ലാമ്പെർട്ട സ്വന്തംരൂപതയിലേക്കു മടങ്ങി എത്തി. രൂപതയിലെ ക്രമക്കേടുകളെല്ലാം ദൂരീകരിക്കുന്നതിനും വിശുദ്ധൻ അശ്രാന്തം യത്നിച്ചു. പ്രസ്തുതശ്രമം രസിക്കാഞ്ഞ ചിലർ ശത്രുക്കൾ 709-ൽ ലാമ്പെർട്ടിനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായതു്. ദീർഘശാന്തത മഹത്തരവും ധീരവുമായ ഒരു പുണ്യമാണു്. പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ ഈ പുണ്യമാണു് ആർക്കും ആവശ്യം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: കൊളമ്പോ, ഹിൽദെഗാർദിസ്, റോഫിൻ, സോക്രട്ടീസ്, സ്റ്റീഫൻ, തിയദോരാ, അരിയാന്ത, ക്രൈഷേൻസ്യാ, സത്തീരുസ്, അഗത്തോക്ലിക്ര, അഡ്രിയാൻ, ഗോർഡിയൻ.

സെപ്തമ്പർ 18.

വില്ലനോവായിലെ വി. തോമസ്.

16-ാംനൂറ്റാണ്ടിൽ സ്പെയിനിലെ സഭയ്ക്കു ഭൂഷണമായിരുന്ന തോമസ് 1488-ൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹം പുണ്യാഹത്താൽ സലമാങ്കയിലെ സന്ന്യാസാശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. ചാറാം സ് പഞ്ചമൻരാജാവു ഇദ്ദേഹത്തെ വലെൻസ്യായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി ശുപാർശചെയ്തു. ആ രൂപത ചാഞ്ചാടുക്കുന്ന ദിവസം തോമസ് സിംഹാസനത്തിലെ മാർദ്ദവകിടയ്ക്കു മാറി മുട്ടുകുത്തുകയും നിലം മുത്തുകയുമുണ്ടായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യസന്ദർശനസ്ഥലം കാരാഗൃഹമായിരുന്നു. സംഭാവന ലഭിച്ച സംഖ്യ മുഴവനും അടിമസ്ത്രീക്കായി ചിലവിട്ടു. വരവിൽ അധികഭാഗവും ദരിദ്രർക്കു കൊടുത്തുവന്നു. ദിനംപ്രതി 500 പേർക്കാണു് സൌജന്യഭക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നതു്. പരിത്യക്തബാലരെ എടുത്തു രക്ഷിച്ചു. തോമസ് ഭരിച്ച 11 കൊല്ലത്തിനിടയിൽ ഒരു ദരിദ്രയുവതിയും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു സഹായം കിട്ടാതെ വിവാഹിതയായിട്ടില്ല. ഈ മാതൃകയാൽ സ

ന്നന്മാർ വളരെപ്പേരും ഉദാരമതികളായി. വി. തോമസ് 1555–ൽ മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മാത്രമേ ആ അതിരൂപതയിൽ ഒരു ദരിദ്രനായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. നിന്റെ പാപവിമോചനത്തെ കവിഞ്ഞു വിശിഷ്ടമായ മറ്റൊന്നും ധനംകൊണ്ടു നിനക്കു വാങ്ങുവാനില്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മെത്തോഡിയുസ്, ഫെരെയോൾ, ജോസഫ് കുപ്പർത്തീനോ, എവുസ്റ്റോർ, ജിയുസ്, സോഫിയാ, ഇറേൻ, എവുമേനെസ്.

സെപ്തമ്പർ 19.

വി. ജനുവാരിയുസ്.

അനേകം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഡയോക്ലേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിലാണ് ജനുവാരിയുസ് വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചതു്. എന്നാൽ ദൈവം ഇന്നും അദ്ദേഹത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചിന്തിയ രക്തംവഴി അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനുവാരിയുസ് ബെനവന്റ്ത്തിലെ മെത്രാനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ സോസിയുസ് എന്നൊരു ഡീക്കനെ സന്ദർശിക്കാൻ മിസേനമിലേക്കു പോയി. സോസിയുസ് അടുത്തു വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കുവാനിരുന്നതു് സൂചിപ്പിച്ച ഒരു ദർശനവും ജനുവാരിയുസിനുണ്ടായി. കാര്യം അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിച്ചു. സോസിയുസ് കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ജനുവാരിയുസ് ചെന്നു ആശ്വസിപ്പിക്കയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു. അപ്പോൾ ജനുവാരിയുസിനേയും പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കി. വേറേയും വിശ്വാസികൾ അവിടേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. എല്ലാവരേയും ആദ്യം സിംഹങ്ങൾക്കു് ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. എന്നാൽ അവ യാതൊരു ഉപദ്രവവും ചെയ്തില്ല. തന്മൂലം ബന്ധനത്തിലായിരുന്ന വിശ്വാസികളും ഓരോരുത്തരും വധിക്കപ്പെട്ടു. വി. ജനുവാരിയുസിന്റെ തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ ഇന്നും നേപ്പിൾസിലെ മെത്രാസനപ്പള്ളിയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. അവിടെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന വി

ശുദ്ധന്റെ രക്തം കൊല്ലംതോറും ഈദിനത്തിൽ ഉരുകുന്ന അത്ഭുതവും നടക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു പളുങ്കുപാത്രത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുന്ന രക്തം വിശുദ്ധന്റെ തലയോട്ട സമീപിക്കുമ്പോൾ അതു് ഉരുകുകയും ഒരു ജീവനുള്ള മനുഷ്യന്റെ രക്തംപോലെ ഒഴുകുകയുംചെയ്യുന്നു. നിന്റെ വിശ്വാസത്തിനു മതിയായ ന്യായം നൽകുകയും, പൂർവ്വക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മാതൃക നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തോടു നീ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: സെബാസ്ത്യൂസ്, പൊമ്പോസാ, തെയോദോർ, പേലെയൂസ, ലൂസി, സെക്കാൻ, ഫൌസ്തൂസ്, സംസിയൂസ്, പോർക്കേരിയൂസ്, അക്കൂസിയൂസ്, നീലൂസ്, ഏലിയാസ്, കൊൺസ്താൻസ്യ, സൂസന്ന, തോഫിമൂസ്.

സെപ്തമ്പർ 20.

വി. എവുസ്താക്കിയൂസ്.

മാനസാന്തരത്തിനു മുമ്പ് പ്ലാച്ചിദൂസ് എന്നു പേരായിരുന്ന എവുസ്താക്കിയൂസ് ട്രാജൻചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു പ്രധാന പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ മാനിനെ വേട്ടചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ കൊമ്പുകൾക്കു മദ്ധ്യേ ക്രൂശിത നീശോയുടെ രൂപം കണ്ടു. അതൊരു ദൈവവിളിയായി കണക്കാക്കിയ പ്ലാച്ചിദൂസ് ഉടനെ ക്രിസ്ത്യാനിയായി. എന്നാൽ കുറച്ചുകാലംകൊണ്ട് വസ്തുക്കളും ഉദ്യോഗവും ഭാര്യയും മക്കളും എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. അപ്പോൾ ഒരു ഭ്രമിഉടമസ്ഥന്റെ കൃഷിജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അന്നു നാട്ടിൽ അപരിഷ്കൃതരുടെ അക്രമങ്ങൾ പലതു നടന്നു. ചക്രവർത്തി ഉടനെ എവുസ്താക്കിയൂസിനെ കണ്ടുപിടിച്ചു പടനായകനാക്കി ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ വിട്ടു. ഈ യുദ്ധനാളിൽ ഭാര്യയേയും മക്കളേയും കണ്ടെത്തുവാനിടയായി. യുദ്ധത്തിൽ വിജയിയായ എവുസ്താക്കിയൂസിനെ അത്യാഹ്ലാദപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനങ്ങൾനൽകി. എന്നാൽ ദേവന്മാരെ പൂജിക്കണമെന്നു ചക്രവർത്തി ആജ്ഞാപിച്ചതു അനുസരിക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായില്ല. തന്മൂലം എവുസ്താക്കിയൂസും ഭാര്യയും മക്കളും സിംഹങ്ങൾക്കിടപ്പെട്ടു. പ

ക്ഷെ അവ പൂച്ചകളെപ്പോലെ നിന്നതേയുള്ളു. അതിനാൽ ച ക്രവൎത്തി അവരെ ഒരു ഓട്ടുകാളയുടെ ഉള്ളിൽ കയററി താഴെ തീ ആളിച്ചു ഓരോരുൎത്തനേയും ചുട്ടുകൊന്നു. നാം വിപത്തുക ൾ അഭിമുഖീകരിച്ചാൽ പോരാ, സ്ഥിരമായി നിന്നു വിജയി ക്കുകകൂടി വേണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: അഗപെത്തുസ്പാപ്പ, എയ്ഡൻ, തെയൊ പിസ്കാ, ഗ്ലിസേരിയുസ്, കാന്തീദാ, ഫിലിപ്പാ, പ്രീസ്ക്കുസ്, ഡെ ന്നിസ്, പ്രിവാത്തുസ്, ഫാവുസ്കാ, എവിലാസിയുസ്.

സെപ്തമ്പർ 21.

വി. മത്തായി ശ്ലീഹാ.

ദിവ്യരക്ഷകനീശോ ഗ്ലീലാ ഉൾക്കടലിന്നരികെ സഞ്ചരി ക്കുമ്പോൾ റോമാ അധികാരികൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളിൽനി ന്നു ചുങ്കം വസൂലാക്കിയിരുന്ന മത്തായിയെ കണ്ടു. "എന്നെ പിന്തുടരുക" എന്നു കൎത്താവു അരുളിച്ചെയ്തു. മത്തായി ഉട നെ എഴുന്നേററു പിന്തുടരുകയുണ്ടായി. ചുങ്കക്കാരെ യൂദന്മാർ നികൃഷ്ടരും പാപികളുമായിട്ടാണു ഗണിച്ചിരുന്നതു്. അവരോ ടുകൂടി ഒരു പ്രീശനും മേശക്കിരിക്കയില്ല. ദിവ്യരക്ഷകനു മാ ത്രം അവരോടു അനുകമ്പയുണ്ടായി. തന്മൂലം മത്തായി കൎത്താ വിനെയും ശിഷ്യന്മാരെയും മററു പല ചുങ്കക്കാരെയും ഒരു വി രുന്നിനു ക്ഷണിച്ചു. പ്രീശന്മാരുടെ പിറുപിറുപ്പിനു പ്രതിവി ധിയായിട്ടാണു് "സുഖമുള്ളവൎക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു ആവ ശ്യമില്ല. ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ വിളിക്കാനല്ല. പ്രത്യുത പാപികളെ അനുതാപത്തിനു ക്ഷണിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു കൎത്താവു അരുളിച്ചെയ്യാൻ ഇടയായതു്. കൎത്താവിൻെറ ഉയൎപ്പിനുശേഷം കുറേക്കാലം വി. മത്തായി യൂദെയായിലായി രുന്നു. ദീൎഘദൎശിമാരാൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട യഥാൎത്ഥ കൎത്താവും രാജാവും ഈശോ ആണെന്നു സ്വദേശിയരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ ശ്ലീഹാ തൻെറ സുവിശേഷം അന്നെഴുതി. വി. മത്തായി പ ലേടത്തും സുവിശേഷം അറിയിച്ചു പാർത്ത്യായിൽ അതു അ

വസാനിപ്പിച്ചതായി പറയപ്പെട്ടുന്നു. ദൈവത്തോന്നിപ്പിനു നാം ഉടനെ വശംഗതരായി ലഘുവും മധുരവുമായ കർത്താവിന്റെ നുകം വഹിക്കാൻ തയ്യാറാകണം.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: മംഗുരാ, ലാവുദൂസ്, അല്ക് സാണ്ടർ, മെലേസ്യൂസ്, എവുസേബിയുസ്, ഇമ്മാച്ചിയുസ്, യോനാസ് ദീഘ്ദർശി, ഇഹിജേനിയം.

സെപ്തുമ്പർ 22.

തേബൻ പട്ടാളം.

മക്സീമിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു സേനാവകുപ്പിൽ 6666 ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ ഈജിപ്തിലെ തേബൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നും പരിസരങ്ങളിൽനിന്നും ശേഖരിക്കപ്പെട്ടവരാണു്. അതിനാൽ തേബൻ പട്ടാളമെന്നു പേരുണ്ടായി. സേനാനായകൻ മൌറീസിയുസായിരുന്നു. ഇവർക്കു് യുദ്ധത്തിനു ഫ്രാൻസിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. സമരത്തിൽ വിജയത്തിനായി ദേവന്മാർക്കു ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ ചക്രവർത്തി കല്പിച്ചു. തേബൻ പട്ടാളം അതു വിസമ്മതിക്കയാണുണ്ടായതു്. തന്മൂലം പത്തിലൊന്നു വീതം പട്ടാളക്കാർ ശിരച്ഛേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും ശേഷമുള്ളവർ കൂട്ടാക്കാഞ്ഞതിനാൽ വീണ്ടും പത്തിലൊന്നുവീതം വധിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഈ ഘോര കൃത്യങ്ങൾ ശേഷിച്ചവരേ കൂടുതൽ ധീരന്മാരാക്കിയതേയുള്ളൂ. അതുകയാൽ 297-ൽ മൌറീസിയുസ് ഉൾപ്പെടെ 6666 പേരും വധിക്കപ്പെട്ടു വേദസാക്ഷികളായി. സൌമ്യമായും നിശ്ശബ്ദമായും ദ്രോഹം സഹിക്കുന്നതാണു് മിശിഹായുടെ നല്ല പടയാളികൾക്കു യോജിച്ചതു്.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: മാവുറീസ്, എമ്മെരാൻ, എമരിത്ത, എമ്മ, തോമസ് വില്ലനോവ, ദീഞ്ഞ, സലബെർഗാ, ലാവുന്തം, യോനാസ്

സെപ്തുമ്പർ 23.

വി. തെക്ലാ.

പുരാതനകാലം മുതല്ക്കു സഭയിൽ അതിവിശ്രുതയായ ഒ

രു പുണ്യവതിയാണു് തെക്കലാ. വി. പൌലോസു് ഇക്കോ
ണിയത്തുവെച്ചു അവളെ കണ്ടുമുട്ടുകയും കന്യാത്വവാത്സല്യം അ
വളിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. സമ്പന്നനും സുഹൃദയനുമാ
യ ഒരു യുവാവുമായി അവളുടെ വിവാഹം ഉറപ്പിച്ചിരുന്നതാ
ണു്. ശ്ലീഹായുടെ ഉപദേശപ്രകാരം അവൾ സ്വന്തം സൌ
ന്ദര്യത്തേയും സുഖജീവിതത്തേയും വിസ്മരിച്ചും, മാതാപിതാ
ക്കന്മാരുടെ ഭീഷണിയെ അവഗണിച്ചും വിവാഹം വേണ്ടെന്നു
വെച്ചു ശ്ലീഹായെ പിന്തുടർന്നു. തന്മൂലം മാതാപിതാക്കളുടെയും
വരന്റേയും കോപത്തിനു് അവൾ പാത്രമായി. മർശിഹായുടെ
ഈ മണവാട്ടിയുടെമേൽ റോമൻശക്തി അതിഹീനമായി പ്ര
യത്നിച്ചു. തെക്കലയെ വസ്ത്രാഹിതയായി നാടകശാലയിൽ
നിർത്തി. പക്ഷെ അവളുടെ നൈർമ്മല്യം അവൾക്കൊരു മൂടുപ
ടമായിരുന്നു. അഴിച്ചുവിട്ട സിംഹങ്ങൾ അവളുടെ പാദങ്ങൾ
നക്കിയതേയുള്ളു. അഗ്നിപോലും അവളിൽ ഏശിയില്ല. അവ
ൾ വേറെ പലതരത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ തന്റെ
കന്യാത്വം ലംഘിക്കപ്പെടാതെ തെക്കല വേദസാക്ഷിമുടി പ്രാ
പിച്ചു. ആത്മശരീരങ്ങളുടെ ശുദ്ധിയാണു് വേദനയിലും പ
രീക്ഷയിലും മരണസമയത്തും നിന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ലീനസ് പാപ്പ, അഭാമ്നൻ, സേംസിയുസ്,
പൊളിക്സേനാ, അന്തോണി, കൊൺസ്റ്റാൻസിയുസ്, സാന്തിപ്പു.

സെപ്തമ്പർ. 24.

വി. പീറർ നൊളാസ്കോ.

നൊളാസ്കോ എന്ന കുലീനകുടുംബത്തിൽനിന്നു ലാങ്കെ
ഡോക്കിൽ 1189–ൽ പീറർ ജനിച്ചു. 25 വയസ്സിൽ ബ്രഹ്മ
ചര്യം നേർന്നു. അന്നു സ്വന്തം വസ്തുക്കളെല്ലാം പള്ളിക്കു കൊടു
ത്തു അടിമകളുടെ വിമോചനത്തിനു ഒരു സ്ഥാപനം ആരംഭി
ക്കുവാൻ പീറർ സന്നദ്ധനായി. അതു ദൈവഹിതമാണെന്നു
റിവാനും ഇടവന്നു. ദേവമാതാവു ഒരേ രാത്രിയിൽ പീററി
നും, പീറററിന്റെ ആത്മപിതാവായ ഫെന്നഫോർട്ടിലെ റൈ

മണ്ടിനും, അരഗോണിലെ രാജാവായ ജെയിംസിനും പ്രത്യക്ഷയായി അടിമസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു യത്നിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. സഭ സാഘോഷം സ്ഥാപിതമായി. "നമ്മുടെ അനുഗ്രഹമാതാവിന്റെ സഭ" എന്ന നാമത്തിൽ ഗ്രിഗരി നവമൻപാപ്പ അതു അംഗീകരിക്കുകയുംചെയ്തു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താലും മാതാവിന്റെ സഹായംകൊണ്ടും സഭ വേഗത്തിൽ എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. അംഗങ്ങൾ ഭക്തിയും ഉപവിയുമുള്ളവരായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. അവർ അടിമകളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുവാൻ ധർമ്മം പിരിക്കുക മാത്രമല്ല, തങ്ങളെത്തന്നെ അതിനു അടിമകളാക്കുവാനും സന്നദ്ധരായി. ദൈവത്തിനും മാതാവിനും നന്ദിസൂചകമായിട്ടാണ് ഇന്നത്തെ അനുഗ്രഹമാതാവിന്റെ തിരുനാൾ ആരംഭിച്ചതു്. ഈ തിരുനാൾ ആദ്യം അനുഗ്രഹസഭയുണ്ടായിരുന്ന സ്പെയിനിലും ഫ്രാൻസിലും നടപ്പിലായി. അനന്തരം ഇന്നൊസെൻറു് 12–ാമൻപാപ്പാ തിരുസ്സഭ മുഴുവനിലേക്കും അതു വ്യാപകമാക്കി. അൽമേയരായ വി. പീററർനൊളാസ്കൊ മുതലായവരെപ്പോലെ ആലോചനയും പ്രാർത്ഥനയും മാതൃകയും കൊണ്ടു് സഹോദരങ്ങളെ സഹായിച്ചു നാം നമ്മുടെ രക്ഷ സുസ്ഥിരമാക്കണം. (തിരുനാൾ ജനുവരി 28.)

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: അനുഗ്രഹമാതാവു, ജെരാർദു, ജെർമെർ, റുസ്തിക്കുസ്, കനിയാൾദു, പസിഫിക്കുസ്, അനത്താളൊ, തീർസുസ്, പഫ്നൂസിയുസ്, എവുഫേമിയ.

സെപ്തമ്പർ 25.

വി. ഫിർമിനും ഫീൻബാദും.

ഫിർമിൻ സ്പെയിനിലെ നവാറായിൽപെട്ട പമ്പലോൺ നാട്ടുകാരനാണ്. ടുളൂസിലെ വി. സത്തൂർനീനുസിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കിയതു്. ഗാളിലെ വിദൂരദേശങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ ടുളൂസിലെ മെത്രാനായ വി. ഹൊനൊരാത്തുസ് ഫിർമിനിനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. ഫിർമിൻ, ആഗൻ, അഞ്ചൊ,

ബൈയായിഡ് എന്നിടങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ചു് അമിയെൻസിൽ ചെന്നു അവിടെ താമസമാക്കി. കൂടെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൂന്നാം നൂറാണ്ടിൽ നടന്ന മതമർദ്ദനത്തിൽ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു.

ആറാംനൂറാണ്ടിൽ ജീവിച്ച വി. ഫിൻബാദു കൊണാട്ടു രാജ്യക്കാരനാണു്. ഇദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ഒരു ആശ്രമത്തിൽ അനേകം ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നുകൂടി. തന്മൂലം വെളിമ്പറമ്പു ഒരു പട്ടണമായി. ഇങ്ങനെയാണു് കോക്കുപട്ടണമുണ്ടായതു്. ഫിൻബാദിന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പേരു ലോക്കൻ എന്നായിരുന്നു. വീട്ടുപേർ ഫിമ്പാർ എന്നും. ഇദ്ദേഹം 17 കൊല്ലം കോക്കിലെ മെത്രാനായിരുന്നു. മരണാനന്തരം കോക്കുമെത്രാസനപ്പള്ളിയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം സന്യസിച്ച ഗ്രന്ഥം കോക്കിൽ കാണാം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ബർത്തോമിയൻ, എവുക്കാപ്പുസ്, ഫ്ലിൻചീപ്പിയുസ്, അനക്കാരിയുസ്, സൊളെമ്നിയസ്, ടാറാം, സെയോൾഫ്രിഡ്, ഔനയർ, വിൻസെന്റു സ്ലൂമ്പി, ക്ലയോപ്പ, ഔരേലിയ, നെയൊമീസിയ.

സെപ്തമ്പർ 26.

വി. സിപ്രിയാനും യുസ്തീനായും.

സിപ്രിയാന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ കൊടിയ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായിരുന്നു. അവർ മകനെ ചെറുപ്പത്തിലെതന്നെ പിശാചിനു് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് വിഗ്രഹാരാധന രഹസ്യങ്ങളും ജ്യോതിഷവും ക്ഷുദ്രകർമ്മവും പഠിപ്പിച്ചു. തന്മൂലം സിപ്രിയാൻ ഏതു ദുഷ്കൃത്യവും ചെയ്യാൻ ശങ്കിച്ചിരുന്നില്ല. ദൈവദൂഷണവും രഹസ്യകൊലപാതകവും പലപ്പോഴുമുണ്ടായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അന്ത്യോക്യായിൽ യുസ്തീനാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു യുവതി ജീവിച്ചിരുന്നു. സുന്ദരിയായ ഇവളിൽ കലീനനും, എന്നാൽ അക്രൈസ്തവനുമായ ഒരു ആഗ്ലാദിയുസിനു അനുരാഗമുണ്ടായി. യുസ്തീന അശേഷം വിസമ്മതിക്കയാൽ

അഗ്ലാദിയൂസ് സിപ്രിയാന്റെ സഹായം തേടി. സിപ്രിയാൻ കാഴ്സാദ്ധ്യത്തിനു എല്ലാ ക്ഷുദ്രമാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു. യൂസ്തീനയാകട്ടെ പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം, പ്രായശ്ചിത്തം എന്നിവയിൽ അഭയം തേടി. ഒരു ഉപരിശക്തിയാൽ താൻ തടയപ്പെട്ടന്നതായും, പൈശാചികശക്തി ബലപ്പെടാത്തതായും സിപ്രിയാനു അനുഭവപ്പെട്ടു. അതുകയാൽ അവസാനം സിപ്രിയാൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാകുകയാണുണ്ടായതു. അഗ്ലാദിയൂസും ക്രിസ്ത്യാനിയായി. ഡയൊക്ലേഷ്യന്റെ മതമർദ്ദനത്തിൽ സിപ്രിയാനും യൂസ്തീനായും പിടിച്ചു പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അവസാനം ഇരുവരും വധിക്കപ്പെട്ടു വേദസാക്ഷികളായി മരിച്ചു.

പാപത്താൽ ദുഷിച്ചപ്രകൃതിയിൽ തെറ്റുകൾ ഉത്ഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ തെറ്റുകൾ പരിഹരിക്കാനുള്ള ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ ശക്തിയാണു് മാനസാന്തരം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: എവുസേബിയൂസ്, കോൽമാൻ, നീലൂസ്, യോസപ്പാത്ത, കലിസ്ത്രാത്തൂസ്, സെനാത്തോർ, അമാൻസിയൂസ്, വിജീലൂസ്.

ഡിസംബർ 27. St. Vincent De Paul

വി. കോസ്മാസും ദമിയാനും.

സഹോദരന്മാരായ കോസ്മാസും ദമിയാനും ഉൽകൃഷ്ട മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു അറേബിയായിൽ ജനിച്ചവരാണു്. ഇവർ സിരിയായിൽ കലാവിദ്യകളും, വിശിഷ്യാ വൈദ്യവും പഠിച്ചു നിപുണന്മാരായി. ക്രിസ്തീയ ഉപവിയാൽ പ്രേരിതരായി ഇവർ സൗജന്യമായി വൈദ്യം നടത്തിയിരുന്നു. ഫലപ്രദമായിരുന്ന അവരുടെ വൈദ്യം നിമിത്തം ഇരുവരും പ്രഖ്യാതരുമായി. എന്നാൽ ലൗകിക പ്രതാപങ്ങളിൽ അവർ വിമുഖന്മാരായിരുന്നു. ഇരുവരും തങ്ങളുടെ സ്വാധീനശക്തി ക്രിസ്തീയ വേദപ്രചാരത്തിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഡയൊക്ലേഷ്യന്റെ മതമർദ്ദനത്തിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ഇവ

ക്കു് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ചിലീച്ചിയായിലെ ഗവണ്ണരായ ലി സിയാസിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഇരുവരേയും പിടിച്ചു ബന്ധി ക്കുകയും, പല പീഡനങ്ങൾക്കു ശേഷം കൈകാലുകൾ കെട്ടി കടലിലേക്കു എറിയുകയും ചെയ്തു.

നാം ചുമതലപ്പെട്ട കാര്യമാണു് ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും ഉപ വി നിമിത്തം അതു നിവർത്തിക്കയാണെങ്കിൽ അതിനു പ്രത്യേ ക ഫലമുണ്ടു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഹിൽത്രൂദ, അദേരിത്തൂസ്, എൽസെയർ, ദെൽഫീന, കായുസ്, എപ്പിക്കാരിസ്, ഫിദെൻസിയുസ്, അഡ ൾഫ്, എലിയാസർ.

സെപ്തമ്പർ 28.

വി. വെഞ്ചെസ്ലാവുസ്.

ഇദ്ദേഹം ബൊഹേമിയായിലെ ക്രിസ്ത്യൻ പ്രഭുവിന്റെ പു ത്രനാണു്. അമ്മ പുറജാതിക്കാരിയും ഒരു ക്രൂരപ്രകൃതിക്കാരി യുമായിരുന്നു. ഭക്തയായ മാതാമഹി ലുദ്മില്ലായുടെ ശിക്ഷ ണത്തിലാണു് വെഞ്ചെസ്ലാവുസ് വളർന്നതു്. ഈ ലുദ്മില്ല വേദസാക്ഷിണിയായി മരിച്ചു. വെഞ്ചെസ്ലാവുസിനു സജീവ വിശ്വാസവും ശുദ്ധ. കുർബ്ബാനയുടെ നേരെ വിശേഷഭക്തിയു മുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവു മരിച്ചപ്പോൾ മാതാവു ദ്രോഹമീരാ ഭരണം കയ്യേറ്റു ഏതാനും മർട്ടനനിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കി. സത്യവിശ്വാസ സംരക്ഷണത്തിനു വെഞ്ചെസ്ലാവുസ് ജനസ ഹായംകൊണ്ടു സാമ്രാജ്യത്തിൽ വലിയ ഭാഗം കൈവശം വെച്ചു ഭരിച്ചു. അമ്മ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനായ ബൊളെസ്ലാവു സിനെക്കൊണ്ടു വിശ്വാസം പരിത്യജിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല അ യാളെ കൂട്ടുപിടിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ സൈന്യസ മേതം പുറപ്പെടുകയുമുണ്ടായി. ഭക്തനും ധീരനുമായ വെഞ്ചെ സ്ലാവുസ് രാജാവു കുരിശടയാളംകൊണ്ടാണു് ശത്രുസൈന്യ ത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതു്. വെഞ്ചെസ്ലാവുസ് ദൈവ സേ വനത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു. ദിവ്യപൂജാപ്പണത്തിനു അ

വശ്യമായ അപ്പത്തിനും വീഞ്ഞിനുംവേണ്ടി അദ്ദേഹം കോതമ്പും മുന്തിരിയും നട്ടുനനച്ചു വളർത്തിയിരുന്നു. സ്വന്തം സഹോദരൻ തന്റെ അരമനയിലേക്കു വെഞ്ചെസ്ലാവുസിനെ ക്ഷണിച്ചു ഒരിക്കൽ വിരുന്നുകൊടുത്തു. വിരുന്നു കഴിഞ്ഞ രാത്രി പതിവുപ്രകാരം ശുദ്ധ. കുർബ്ബാനയുടെ മുമ്പിൽ വെഞ്ചെസ്ലാവുസ് ആരാധിക്കുന്ന സമയത്താണ് സഹോദരൻ സ്വന്തം കയ്യാൽ 938—ൽ രാജാവിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയതു്. ഇങ്ങനെ ഒരു വേദസാക്ഷിയായി വെഞ്ചെസ്ലാവുസ് ദിവംഗതനായി.

ജീവിതാപായങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനും മരണത്തിനൊരുങ്ങുന്നതിനും സുരക്ഷിതസ്ഥാനം ശുദ്ധ. കുർബ്ബാനയിൽ ഈശോയുടെ മുമ്പിൽ തന്നെയാണ്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ലിയോബ, എവുസ്റ്റോക്കിയ, എക്സുപ്പേരിയുസ്, പ്രിവാത്തുസ്, സ്റ്റാത്തെവുസ്, സോളമൻ, ആൾഫിയുസ്, സോസിമുസ്, നീക്കോൺ, നെയോൻ.

സെപ്തമ്പർ 29.

അതിദൂതൻ വി. മിഖായേൽ.

St Gabriel of Mar 18
St Raphael Oct. 24

"ആർ ദൈവത്തെപ്പോലെ" എന്നാണ് മിഖായേൽ എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥം. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ലൂസിഫരും കൂട്ടരും മത്സരിച്ചപ്പോൾ അതിദൂതനായ മിഖായേൽ ദൈവസേനയുടെ തലവനായി "ഇവിടെ ദൈവത്തെപ്പോലെ ആർ" എന്നട്ടഹസിച്ചു. ഇന്നും നരകശക്തികൾക്കെതിരെ ഏതുവിശ്വാസിക്കും താങ്ങും ആദരവും മിഖായേൽതന്നെയാണ്. ഇസ്രായേൽജനത്തിന്നു കാവൽക്കാരനും, മിഖായേൽ ആയിരുന്നതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണാം. പേർഷ്യൻ അടിമത്വത്തിൽനിന്നു അവരെ രക്ഷിച്ചതും, മക്കബായക്കാരെ വിജയിപ്പിച്ചതും, മൂശെയുടെ മൃതദേഹം ദുഷ്ടാരൂപിയിൽനിന്നു കാത്തു സൂക്ഷിച്ചതും മിഖായേലാണ്. മിശിഹാഗമനത്തിന്നുശേഷം തിരുസ്സഭ എന്നും മിഖായേലിനെ ഒരു രക്ഷകർത്താവും സംരക്ഷകനുമായി ഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുമ്പസാരത്തിലും മരണാസന്നതയിലും

ശുദ്ധീകരാത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയും, മിഖായേലിന്റെ സഹായം തേടുന്നു. അവസാനം അന്തിക്രീസ്തു വരുമ്പോൾ കുരിശുകൊടി നിവർത്തുന്നതും, പൊതുവിധിക്കുമുമ്പു കാഹളം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതും, ഒടുവിൽ പിശാചുക്കളെ നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു് വീശി എറിയുന്നതും മിഖായേലായിരിക്കും.

വലിയ പരീക്ഷയിലും ദുഃഖത്തിലും വി. മിഖായേലിന്റെ സഹായം തേടുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഗൌദേലിയ, ഗ്രിമൊവാൾഡ്, ഗുദേലിയ, റിപ്സിമിസ്, ഗബ്ദേലാസ്, തെയൊളോത്ത, ഫ്റത്തേർനുസ്, ഹെരാക്ലെയാ, പ്ലാവുത്തുസ്, ദാദാസ്, കാസ്ഭൊവ.

സെപ്തമ്പർ 30

വി. ജെറോം.

ജെറോം 329-ൽ ജർമ്മിനിയിലെ ദൽമാസ്യായിൽ ജനിച്ചു. റോമയിൽ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽ കുററരഹിതനായിരുന്നില്ല. ജ്ഞാനദാഹം ശക്തിമത്തും, പുസ്തകപ്രിയം ഒരു ഭ്രമവുമായിരുന്നു. ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനു ജെറോം ഉത്തമാദ്ധ്യാപകന്മാരെ തേടിപ്പിടിച്ചുവെന്നല്ല, ഗ്രീസ് പലസ്തീന എന്നീ വിദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കയുംചെയ്തു. തിരുസ്സഭാസേവനത്തിനു മിശിഹാ ജെറോമിന്റെ ദൃഢമനസ്സും കൂർമ്മബുദ്ധിയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ജെറോം ബ്രഹ്മചര്യംനേർന്നു ഗുരുപ്പട്ടമേററു, റോമ വിട്ടു സിരിയൻമരുഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചു നാലുകൊല്ലം ഏകാന്ത തപഃപ്രാർത്ഥനാദികളിൽ ചിലവിട്ടു. ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൊവിഷ്യററു. ദകാമസുസ് പാപ്പ ഹീബ്റൂഭാഷാവിദക്തനായ ജെറോമിനെ റോമയിലേക്കു വിളിച്ചു ലത്തീൻവേദപുസ്തകം നവീകരിക്കാൻ ഭരമേല്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഉത്ഭുവിച്ച വുൾഗാത്ത വിവർത്തനം ഒരു ഉൽകൃഷ്ടകൃതിയായി. അനന്തരം തിരുസ്സഭയിൽ ഒരു ദീപസ്തംഭവും മല്പാനുമായ ജെറോം തനിക്കു ഏററം പ്രിയപ്പെട്ട ബെത്ത്ലഹമിലേക്കു പോയി 30 വത്സരത്തെ തന്റെ ഏകാന്തജീവിത

ത്തിൽവെച്ചു് വളരെ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിനു പ്രദാനംചെയ്തു. 81 വയസ്സായിരിക്കെ 410–ൽ ജഗൽപ്രസിദ്ധനും പുണ്യസമ്പന്നനുമായ ഈ വിശുദ്ധൻ സമാധിയടഞ്ഞു.

തന്റെ സംപൂർണ്ണാത്മാവോടുകൂടി വഴങ്ങുവാൻ അറിയുന്നതാണു് മ്ശിഹായെ അനുകരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രത്യേകലക്ഷണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അമ്മേനിയായിലെ ഗ്രിഗരി, ഹൊനോരിയൂസ്, സോഫിയ, എൽപ്പിഡ്, ലെയൊപ്പോർദ്സ്, ഊർസൂസ്, അന്തൊനിയൻ.

ഒക്ടോബർ 1. St. Thérèse of Lisieux
(വി. റെമീജിയുസ്.) Cf. October 3

റെമീജിയുസ് കുലീനനും ഭക്തനുമായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു പിറന്നു. സഭാനിയമത്തിനും സ്വന്തം വിസമ്മതത്തിനും എതിരായി ഇദ്ദേഹം 21 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ റീംസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. റെമീജിയുസ് വളരെ ഉയരമുള്ളവനും മുഖഭാവംകൊണ്ടു ഗൌരവമുള്ളവനും, എന്നാൽ പ്രകൃതിയിൽ സൌമ്യനും എളിമയുള്ളവനുമായിരുന്നു. വിദ്വാനും വാഗ്മിയുമായ ഇദ്ദേഹത്തിനു അത്ഭുതപ്രവർത്തനവരവും ഉണ്ടായി. അധിക ഭക്തനും പരോപകാരിയും യത്നങ്ങളിൽ അക്ഷീണനുമായി റെമീജിയുസ് വർത്തിച്ചിരുന്നു. ഈ നാളിൽ ദക്ഷിണഫ്രാൻസ് ആരിയൻ പാഷണ്ഡരുടെ സ്വാധീനത്തിലാണു്. പുറജാതിക്കാരായ ഉത്തരഫ്രാൻസുകാർ റോമാ അധികാരത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരാകുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫ്രാൻസ് രാജാവായ ക്ലോവിസിനെ 496–ൽ റെമീജിയുസ് ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തി. അതോടെ ഫ്രാൻസ് മുഴുവൻ റെമീജിയുസിന്റെ സ്വാധീനത്തിലായി. ഇദ്ദേഹം അമ്പലങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു്, അനേകം ദേവാലയങ്ങൾ പണിയിച്ചു. പലേ മെത്രാസനങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. ആരിയൻ പാഷണ്ഡരെ മാ

നസാന്തരപ്പെട്ടത്തി. ഫ്രാൻസ° മുഴുവൻ ഒരു കത്തോലിക്കാ സാമ്രാജ്യമാക്കി പകത്തി. 74 വത്സരം മെത്രാനായി ഭരിച്ച ശേഷമാണ° വി. റെമീജിയുസ° 533—ൽ നിയ്യാതനായതു°.

ലോകസ്ഥതിയും നിന്ദയും സമഭാവനയിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു നീ അഭ്യസിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ബ്രൂവൊ, പിയാത്ത്, വാസ്നുൽ, ഹീദർ ലേവുസ്, അബ്ഠാ, അരേത്തൂസ്, പ്ലാറ്റൊ, എവാഗ്രിയുസ്, വെരീസ്സിമുസ്, മാക്സിമാ, ജൂലിയാ.

ഒക°ടോബർ 2.

കാവൽ മാലാഖാ.

ദൈവം തന്റെ ഏതു കൈപ്രവൃത്തിയേയും അദ്ദേഹത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടില്ല. അവിടുന്നു തന്റെ ദിവ്യപരിപാലനയാൽ എവിടേയുമുണ്ട°. അവിടുന്നറിയാതെ ഒരു രോമം കൊഴിയുകയൊ, ഒരു പക്ഷി നിലംപതിക്കയൊ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ പൊതുപരിപാലന വിട്ടു ഓരോ സൃഷ്ടിയേയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനു ദൈവം തന്റെ മാലാഖാമാരെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സാമ്രാജ്യങ്ങൾക്കു മാലാഖാമാരുണ്ട°. മനുഷ്യർക്കും അങ്ങനെ തന്നെ. മനുഷ്യർക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ° കാവൽമാലാഖാമാർ എന്ന പേരിനാൽ അറിയപ്പെടുന്നതു°. "ആ ചെറിയവരിൽ ആരേയും ഉതപ്പിക്കാതിരിക്കുക. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ മാലാഖാമാർ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം കാണുന്നു" എന്നു കർത്താവു സുവിശേഷത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട°. കാവൽ മാലാഖാമാർ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരു വിശ്വാസസത്യമാണ°. ആകയാൽ നമ്മുടെ ക്രൂടെ എപ്പോഴുമുള്ള കാവൽ മാലാഖായോടു നാം വളരെ ഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കണം.

അവരെ നാം നമ്മുടെ പാപത്താൽ ക്ലേശിപ്പിക്കരുതു°. അവർ കരയുന്നതിനു ഇടവരുത്താതെ സൂക്ഷിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: തോമസ്, ലെയൊദെഗരിയുസ്, തെയോഫിലുസ്, ജെരീനുസ്, പ്രീമുസ്, എലെവുത്തേരിയുസ്, സിരിൽ.

ഒക്ടോബർ 3. St. Remigius cf. Oct. 1

(വി. കൊച്ചുത്രേസ്യാ Celebert)

കൊച്ചുത്രേസ്യാ ദൈവഭക്തരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു 1873–ൽ ഫ്രാൻസിലെ അലൻസോണിൽ ജനിച്ചു. ഇവളുടെ മൂത്ത നാലു സഹോദരിമാരും കാലക്രമത്തിൽ മഠത്തിൽ ചേർന്നു കന്യാസ്ത്രീകളായി. ത്രേസ്യാ ജനിച്ചു രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജ്ഞാനസ്നാനം നടന്നു. അന്നു നൽകപ്പെട്ടപേർ മരിയഫ്രാൻസിസ് ത്രേസ്യാ എന്നായിരുന്നു. 1877–ൽ അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ അപ്പനും മക്കളും ലിസിയൂവിലേക്കു മാറിത്താമസമാക്കി. ഒമ്പതുവയസ്സായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ മഠത്തിൽ ചേരുവാൻ ത്രേസ്യാ ആശിച്ചു തുടങ്ങി. പ്രതിബന്ധങ്ങളും നിമിത്തം സുഖക്കേടിലായി. ആ ഘട്ടത്തിലാണ് ദേവമാതാവിന്റെ സ്വരൂപം ത്രേസ്യായെ നോക്കി പുഞ്ചിരിതൂകിയതു്. പ്രഥമ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിൽ ദിവ്യമണവാളനുമായുള്ള ദിവ്യസുംബനത്തെപ്പറ്റി ത്രേസ്യാ പറഞ്ഞതു സമുദ്രത്തിൽ ഒരു തുള്ളി വെള്ളമെന്നതുപോലെ താൻ കർത്താവിൽ ലയിച്ചുപോയോയെന്നു ശങ്കിച്ചതായിട്ടാണു്. 15 വയസ്സായപ്പോൾത്തന്നെ ത്രേസ്യായ്ക്കു കർമ്മലമഠത്തിൽ ചേരണമെന്നായി ആശ. 21 വയസ്സു തികയുവാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നതിനു അവൾക്കു ക്ഷമയുണ്ടായില്ല. അവളുടെ ആശ സാധിച്ചു. ദിവ്യനാഥന്റെ വിളി അനുസരിക്കാൻ തീയിലും വെള്ളത്തിലും സഞ്ചരിക്കുവാൻപോലും അവൾ സന്നദ്ധയായിരുന്നു. ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും, പ്രത്യേകിച്ചു വൈദികർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുമായി മഠത്തിൽ ചേർന്നുവെന്നു അവൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനത്തിനു ഒരു കുറുക്കുവഴി ത്രേസ്യാ കണ്ടുപിടിച്ചു. തന്നെത്തന്നെ ചെറുതാക്കുക, അഥവാ ആദ്ധ്യാത്മിക ശിശുത്വം പ്രാപിക്കുന്നതിനു ഉപരിയുപരി പീഡകളും സഹിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആ കുറുക്കുവഴിയായ ഉദ്ധാരകയന്ത്രം. അതിനാൽ ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ

പീഡകൾ സഹിക്കാൻ അവൾ സന്നദ്ധയായി. അവ അവൾക്കു ധാരാളം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സുദീർഘമായ അഞ്ചുവർഷത്തേക്കു പ്രാർത്ഥനയിൽ ആശ്വാസമൊ ആനന്ദമൊ അവൾക്കുണ്ടായില്ല. അതു മൂലം വ്രതവാഗ്ദാനത്തിനുമുമ്പ് ത്രേസ്യാ തന്റെ ദൈവവിളിയെപ്പററി ശങ്കിക്കപോലുമുണ്ടായി. ത്രേസ്യാ പറയുന്നു: "ആത്മാക്കൾക്കു ഞാനൊരു ദീപമായിത്തീരും; ലോകം മുഴുവനും സഞ്ചരിച്ചു ഞാൻ ദൈവനാമം പ്രസംഗിക്കും; ദിഗന്തങ്ങളിൽ ഞാൻ കുരിശുപതാക നാട്ടും; എങ്ങും ഞാൻ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കും; എന്നേക്കും ഞാനൊരു മിഷ്യനരിയാകും; സ്നേഹിക്കണമെന്ന ഏകാഗ്രഹമേ എനിക്കുള്ളൂ; സ്നേഹം സ്നേഹംകൊണ്ടു മാത്രമേ വീട്ടാവൂ." ഭയങ്കര പീഡകൾക്കിടയിൽപോലും ത്രേസ്യ പ്രസന്നയായിരുന്നു. എല്ലാ നിയമങ്ങളും അവൾ കാത്തു. മരണാസന്നതയിൽ അവൾ പറയുന്നു: "ഹാ! ദൈവം എത്ര നല്ലവൻ! പീഡകൾ സഹിക്കാൻ എനിക്കു ശക്തി നൽകുന്നു; ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ മററുള്ളവരും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്നതിനുള്ള എന്റെ പ്രേഷിതവേല സമാരംഭിക്കാറായിരിക്കുന്നു. മരണശേഷം ഞാൻ റോസപുഷ്പങ്ങൾ വർഷിക്കും. ഭൂമിയിൽ നന്മചെയ്യുന്നതിനു എന്റെ സ്വർഗ്ഗവാസത്തെ ഞാൻ വിനിയോഗിക്കും." 1897 സെപ്തമ്പർ 30-ാംനു- ഈ വിശുദ്ധ നിര്യാതയായി. "ഹാ! ഞാൻ അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു" എന്നായിരുന്നു അവളുടെ അവസാനത്തെ ഉച്ചാരണം. ത്രേസ്യാ ജീവിതത്തിൽ പ്രകൃത്യതീതമായി ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. മരണാനന്തരമാകട്ടെ എന്നും പുഷ്പവർഷം ചെയ്യുന്നു. 1925-ൽ വിശുദ്ധയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. വി. ഫ്രാൻസിസ് ശൌരിയാരെപ്പോലെ വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായും ഒരു വേദപ്രചാരമദ്ധ്യസ്ഥയാണ്.

സ്നേഹം അവളെ എന്നപോലെ നാം ഓരോരുത്തരേയും ഉയർത്താൻ ശക്തിയുള്ളതാണ്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:- ദിയൊനീസിയുസ്, ജെരാർഡ്, എവാൻഡ്രോ, തോമസ് ഹെർബോർഡ്, കാന്തിദസ്, ഡെന്നീസ്, ഫാവുസ്തസ്, കായുസ്, ഫ്രോയിലൻ, ഹെസീക്കിയുസ്.

ഒക്ടോബർ 4.

വി. ഫ്രാൻസീസ് അസ്സീസി

ഇറ്റലിയിൽ അസ്സീസിയിലെ ഒരു വ്യാപാരിയുടെ മകനായ ഫ്രാൻസിസ് 1182-ൽ ജനിച്ചു. ഫ്രാൻസിസ് മംശി ഹായുടെ ഭൌമിക ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും സഹനത്തിന്റെയും ഒരു പ്രത്യക്ഷീകരണമാകുവാൻ ദൈവം തിരുച്ചിത്തമായി. ദാരിദ്ര്യവും എളിമയും ഫ്രാൻസിസ് തിരഞ്ഞെടുത്തു. തലചായ്ക്കാൻ സ്ഥലം ലഭിക്കാഞ്ഞ വ്യാകുലങ്ങളുടെ മനുഷ്യനെ ചിന്തിച്ചു ഭൌമികസമ്പത്തു കേവലം ഉപേക്ഷിക്കയും വെറുക്കുകയും ചെയ്തു. ദരിദ്രവേഷത്തിൽ കാണപ്പെട്ടപ്പോൾ പിതാവും നാട്ടുകാരും ഫ്രാൻസിസിനെ നിന്ദിച്ചു. എന്നാൽ ഫ്രാൻസിസാകട്ടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു മാത്രം തന്റെ യഥാർത്ഥ പിതാവായതിൽ ഹൃദയാംഗമമായി സന്തോഷിച്ചു. ഫ്രാൻസിസിൽ എരിഞ്ഞ ദൈവസ്നേഹം മറ്റുള്ളവരിലേക്കും പ്രവഹിക്കയുണ്ടായി. ഫ്രാൻസിസിനെ പലരും അനുകരിച്ചു. അവർ ഒരു സഭയായിക്കൂടി. ഇന്നൊസെൻറ് തൃതീയൻപാപ്പ ആ സഭ അംഗീകരിച്ചു. സഭയ്ക്കു എങ്ങും പ്രചുരപ്രചാരമുണ്ടായി. വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കാൻ ആശിച്ചു ഫ്രാൻസിസ് പൌരസ്ത്യദേശസഞ്ചാരം നടത്തിയെങ്കിലും, ആശിച്ച ഫലം ചെയ്തില്ല. എന്നാൽ ഇടവിട്ട ജനസഞ്ചയത്തോടു പ്രസംഗിച്ചു. ധ്യാനവും ഉപവാസവുമായി വനാന്തരത്തിൽ ഏകാന്തജീവിതം നയിച്ചും, തന്റെ സഭാംഗങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചും ഫ്രാൻസിസ് ജീവിതം നയിച്ചുവന്നു. കർത്താവിന്റെ അഞ്ചു തിരുമുറിവുകളുടെ കല ഫ്രാൻസിസിനു ലഭിക്കയുണ്ടായി. "സഹോദരിയായ മരണമെ, സ്വാഗതം" എന്നുച്ചരിച്ചുകൊ

ണ്ടു വിശുദ്ധൻ 1226–ൽ നിര്യാതനായി.

"എന്റെ ദൈവം എന്റെ സമസ്തവും" എന്നുള്ള ഫ്രാൻസീസിന്റെ നിരന്തര പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യവും സമ്പത്തും എന്തെന്നു വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:– മാർക്കസ്, മാർച്ചിയൻ, പെത്രോനിയുസ്, അമ്മോൺ, ആവുരെയ, എഡ്വിൻ, ക്രിസ്പസ്, കായുസ്, ഫിരോത്തെവുസ്.

ഒക്ടോബർ 5.

വി. പ്ലാസിഡ്.

പ്ലാസിഡ് റോമയിലെ ഒരു കുലീന കുടുംബത്തിൽ 515–ൽ പിറന്നു. ഏഴുവയസ്സായപ്പോൾ പിതാവു അവനെ സുബിയാക്കോവിലെ ആശ്രമത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി. പ്ലാസിഡ് 13 വയസ്സിൽ വി. ബെനഡിക്ടിനെ അനുഗമിച്ചു മോന്തെകസ്സീനൊ ആശ്രമത്തിൽചെന്നു വലിയ തപസ്സിലും പരിശുദ്ധിയിലും ജീവിതമാരംഭിച്ചു. 21 വയസ്സിൽ സിസിലിയിൽ സ്വന്തം പിതാവു ദാനംചെയ്ത സ്ഥലത്തു ഒരു ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു നിയുക്തനായി. ആശ്രമമുണ്ടാക്കി അവിടെ നാലുകൊല്ലം ചിലവിട്ട ശേഷം പൂത്തിയാക്കി. അഞ്ചാംകൊല്ലത്തിൽ അപരിഷ്കൃതർ അതെല്ലാം ചുട്ടുദഹിപ്പിച്ചതുകൂടാതെ, പ്ലാസിഡിനേയും, മുപ്പതു സന്യാസികളേയും, അവിടെ സന്ദർശനത്തിനു ചെന്നിരുന്ന എവുത്തിക്കിയുസ് വിക്ടോറിനുസ് എന്നീ രണ്ടു സ്വന്തം സഹോദരന്മാരെയും, ഫ്ലാവിയ, എന്ന സ്വന്തം സഹോദരിയേയും പീഡിപ്പിച്ചു കൊല്ലുകകൂടി ചെയ്തു. വീണ്ടും പണിയിക്കപ്പെട്ട വി. പ്ലാസിഡിന്റെ ആശ്രമം ഇന്നും അവിടെയുണ്ട്.

പ്രതികൂലാനുഭവത്തിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനും, അനുകൂലാനുഭവത്തിൽ സ്തുതിക്കുന്നതിന്റെ അയിരം ഇരട്ടി ഫലമുണ്ട്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഗാള്ളൂ, എക്കൊളാനുസ്, ലോറൻസ് യു

സ്ഥിനിയംനി, എവുത്തീക്കിയസ്, വിക്തൊറീനസ്, ഫ്ലാവിയ, ഫ്ലാവിയംന, കരിത്തീന, ആറിലൻ.

ഒക്ടോബർ 6.

വി. ബ്രൂണൊ.

കൊളോണിലെ ഒരു കുലീന കുടുംബത്തിൽ 1030—ൽ ബ്രൂണൊ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹം തന്റെ പ്രകൃതിദത്തമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളാൽ പാരീസിലാണു പൂരിപ്പിച്ചതു. ആദ്യം കൊളോണിലും അനന്തരം റീംസിലും കാനൻ ആയി. ദൈവികശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. രൂപതയിലെ ചില അശുഭസംഭവങ്ങളാൽ നിമിത്തം ബ്രൂണൊയും ചില സ്നേഹിതന്മാരും സ്ഥലം വിട്ടു. ബ്രൂണൊയാകട്ടെ ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു ഏകാന്തവും പ്രായശ്ചിത്തവുമായി ജീവിതമാരംഭിച്ചു. ആറുകൂട്ടുകാരോടുകൂടി ബ്രൂണൊ ഗ്രനോബിളിലെ ഹുഗ മെത്രാനെ സമീപിച്ചു. ഇദ്ദേഹം അവരെ തികഞ്ഞ ഏകാന്തസൌകര്യമുള്ള ചാർട്ടൂസിൽ പാർപ്പിച്ചു. ദാരിദ്ര്യം, സ്വയനിഗ്രഹം, മൌനം എന്നിവ നിഷ്ഠയോടെ അവർ കാത്തു. ഒറ്റ തിരിഞ്ഞു കുടിലുകളിൽ പാർക്കുക, ദൈവാരാധനയ്ക്കുമാത്രം ഒന്നിച്ചുകൂടുക, പുസ്തകങ്ങളാൽ പകർത്തി എഴുതുക എന്നിവയായിരുന്നു അവരുടെ മുഖ്യതലകർമം. ബ്രൂണൊയുടെ സഭയ്ക്കു സ്ഥലത്തിന്റെ പേരിൽ നിന്നാണു കാർത്തൂസിയൻ സഭ എന്ന നാമമുണ്ടായതു. ആറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉർബൻ ദ്വിതീയൻ പാപ്പാ ബ്രൂണൊയെ റോമയിലേക്കു വിളിച്ചു. അവിടേയും അദ്ദേഹം സ്വാനിയമങ്ങളാൽ കണിശമായി കാത്തുപോന്നു. എങ്കിലും പലതും ചിന്തിക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു്, ബ്രൂണൊ പാപ്പായുടെ അനുവാദം വാങ്ങി കലാബ്രിയായിലേക്കു പോയി. അവിടെ 1101 വരെ മഹാ തപസ്സിൽ ജീവിച്ചു മരിച്ചു.

നിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ മാത്രമാണു കറയറ്റ സമാധാനവും പ്രകാശവുമുള്ളതു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫീദെസ്, മേരിഫാൻസിസ്സ, സംഗാർ,

റൊമാനുസ്, എമീലിയുസ്, കാസ്തുസ്, സത്തുർനീനുസ്, എറോത്തിസ്.

ഒക്ടോബർ 7.

വി. സെർജിയുസ്.

സെർജിയുസ്, റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ മക്സിമീലിയന്റെ പ്രതാപവാനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും കൃത്യനിഷ്ഠയാൽ ചക്രവർത്തിക്കു വളരെ പ്രീതിയുള്ളവനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ സെർജിയുസ് ഒരു ക്രൈസ്തവനാണെന്നു ചക്രവർത്തിക്കു ശങ്കജനിച്ചു. തന്മൂലം അകസ്താദേശത്തേക്കു ബലി അർപ്പണത്തിനു പോകുമ്പോൾ ചക്രവർത്തി സെർജിയുസിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകയും ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കയുംചെയ്തു. സെർജിയുസ് അതിനു കേവലം വിസമ്മതിക്കയാണുണ്ടായതു്. കോപിച്ച ചക്രവർത്തി ആയാളെ സ്ത്രീ വേഷം ധരിപ്പിച്ചു തെരുവീഥിയിൽ നടത്തി അപമാനിച്ചു. മററധികാരികൾ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിപ്പിക്കുന്നതിനു സ്നേഹിച്ചും ഭയപ്പെടുത്തിയും പരിശ്രമിച്ചു. മുള്ളാണികളോടുകൂടിയ പാദരക്ഷകൾ ധരിപ്പിച്ചു നടത്തി ഓടിച്ചു. അന്നു രാത്രിയിൽ മാലാഖാ പ്രത്യക്ഷനായി മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടുത്തി. സെർജിയുസ് പിന്നേയും അതേ വിധം പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഉദ്ദേശം 300–ൽ വധിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു.

യജമാനനെ സേവിക്കാനായാലും അഹിതവും നിയമവിരുദ്ധവുമായതു ആരും ഒരിക്കലും ചെയ്തുകൂടാ.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മാർക്കസ്പാപ്പ, മർസെല്ലുസ്, അപ്പുളേയിയുസ്, യുസ്തീന, ഓസിത്താ, താർസീസ്, ബാക്കസ്, ജൂലിയാ, ഹെലാനുസ്.

ഒക്ടോബർ 8.

സ്വീഡനിലെ വി. ബ്രിജീത്താ.

സ്വീഡനിലെ രാജകുടുംബത്തിൽ ബ്രിജീത്താ 1304—ൽ പിറന്നു. പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടപ്രകാരം ബ്രിജീത്താ സ്വീഡ

നിലെ ഉൾഫോ പ്രഭുവുമായി വിവാഹം നടത്തി. ഈ വിവാഹത്തിൽ എട്ടു സന്താനങ്ങളുണ്ടായതിൽ കത്രീന ഒരു പുണ്യവതിയാണ്. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം വേർപിരിഞ്ഞു. ഉൾഫൊ സിസ്റ്റെർഷ്യൻ സഭയിൽ ചേർന്നു. ബ്രിജീത്താ സ്വീഡനിലെ വാസ്റ്റെയിനിൽ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ഒരു സഭ സ്ഥാപിച്ചു. 1344–ൽ ബ്രിജീത്താ ഒരു വിധവയായശേഷം അവൾക്കു ദിവ്യവെളിപാടുകൾ പലതുണ്ടായി. അവയെല്ലാം ആത്മപിതാവിന്റെ വിവേചനയ്ക്കു സമർപ്പിക്കയുംചെയ്തു. ഒരു ദിവ്യസന്ദേശപ്രകാരം ബ്രിജീത്താ തിരുസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു തീർത്ഥയാത്രപോയി പരിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ കൂടുതലായി അറിഞ്ഞു. 1373 ലാണ് ഈ വിശുദ്ധ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു്.

ചിലവൊ നഷ്ടമൊ വരുത്താതെ കുമ്പസാരത്തിലെ ഔഷധം പൂർണ്ണസുഖം നൽകുന്നു.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: തായിസ്, പെലാജിയ, കെയ്ന, എവോദിയുസ്, ശിമയോൻബാവാ, അത്തെമോൻ, ദെമെത്രിയുസ്, നെസ്തോർ, റെപ്പരാത്ത, ബെനദിക്താ, ലൌരെൻസ്യാ.

ഒക്ടോബർ 9.

വി. ളൂവീസ് ബെർട്രാണ്ട്.

ളൂവീസ് വി. വിൻസെൻറ് ഫെരേരിന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നു സ്പെയിനിലെ വലെൻസ്യായിൽ 1526–ൽ പിറന്നു. പലേ ആത്മപരീക്ഷകൾ ജയിച്ചശേഷം 1545–ൽ ളൂവീസ് ഡൊമിനിക്കൻ സഭയിൽ ചേർന്നു. 25 വയസ്സിൽ നോവിസ് മാസ്റ്ററായി പലരേയും സഭയിൽ അഭ്യസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വലേൻസ്യായിൽ പ്ലേഗുണ്ടായപ്പോൾ അനേകരെ ളൂവീസ് നേരിട്ടു ശുശ്രൂഷിക്കയും സംസ്കരിക്കയുംചെയ്തു. 1562–ൽ ളൂവീസ് അമേരിക്കൻ മിഷ്യനിലേക്കു പോയി. അവിടെ വളരെപ്പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. അത്ഭുതപ്രവർത്തനവരവും ഭാഷാവരവും ളൂവീസിനുണ്ടായിരുന്നു. ദുർഭഗരായ ഇന്ത്യ

ക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നതിനു എട്ടാം കൊല്ലം സ്പെയിനിലേക്കു മടങ്ങി. പിന്നേയും അമേരിക്കയിലേക്കു പോകാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടില്ല. ശേഷിച്ചകാലം സ്വരാജ്യത്തിൽ തന്നെ അദ്ധ്വാനിച്ചു. 1580–ൽ ഒരു ദിവസം വലെൻസ്യായിൽ മെത്രാസനപ്പള്ളിയിലെ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ നിന്നും രോഗിയായി ഇറങ്ങി കട്ടിലിൽ കയറിയിട്ടു പിന്നീടു സുഖം പ്രാപിക്കയുണ്ടായില്ല. ക്ലവീസ് മുമ്പേ അറിയിച്ചിരുന്ന ദിവസത്തിൽ 1581–ൽ നിര്യാതനായി.

വിശ്വാസികൾ ഉപവസിക്കയും അദ്ധ്വാനിക്കയും കരയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ദൈവസ്നേഹത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി മാത്രമല്ല; തങ്ങളുടെ നാശശങ്കയിൽ ഭയന്നിട്ടു കൂടിയായിരുന്നു.

മറ്റു വിശ്വാസികൾ:- ടിയൊനീസിയുസ്, ദോമിനുസ്, ഗ്രയസ്സുയിൽ, ഡെന്നിസ്, അബ്രാഹം ബാവ, ദുസ്സീക്കുസ്, ജോൺലെയൊനാർഡ്, പൂബ്ലിയ, അത്തനാസിയ, ദെവൂസ്തെനിത്ത്.

ഒക്ടോബർ 10

വി. ഫ്രാൻസിസ് ബോർജിയ.

ഗാന്തിയാ പ്രഭുവും കറലോണിയായിൽ സേനാനായകനുമായ ഫ്രാൻസിസ് ബോർജിയ അതിസുന്ദരനും, സമ്പന്നനും ബഹുമാന്യനുമായ സ്പെയിനിലെ ഒരു പ്രഭുവായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം 1539—ൽ തന്റെ സ്വാമിനിയായ ഇസബെല്ലാ രാജ്ഞിയുടെ മൃതദേഹം ഗ്രാനഡായിൽ സംസ്കരിക്കുന്നതിൽ സംബന്ധിച്ചു. സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടുന്നതിനു മുമ്പു് ശവമഞ്ചം തുറന്നു പരിശോധന നടത്തേണ്ട ചുമതല ഫ്രാൻസീസിനേറ്റതായിരുന്നു. മഞ്ചം തുറന്നപ്പോൾ കണ്ട വിരൂപകാഴ്ചയുടെ ഫലമായി ഫ്രാൻസിസ് ഈ നികൃഷ്ടഭാവഭേദത്തിനു വിധേയനാകാവുന്ന ഒരു ലോകയജമാനനെയും മേലിൽ സേവിക്കയില്ലെന്നു ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. തൽഫലമായി അദ്ദേഹം ലോകമുപേക്ഷിച്ചു ഈശോസഭയിൽ ചേർന്നു. ആ സഭയുടെ തലവനുമായി. ഈ നാളിൽ തുർക്കികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഭയപ്പെ

ട്ടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തന്മൂലം വി. പയസ് പഞ്ചമൻ പാപ്പ ക്രിസ്ത്യൻ രാജാക്കന്മാരെ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ നിയോഗിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ ഫ്രാൻസിസ് ബോർജിയായായിരുന്നു. ഈ ശ്രമം നിമിത്തം കേവലം ക്ഷീണിതനായ ഫ്രാൻസിസ് റോമയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു 1572—ൽ നിര്യാതനായി.

സ്നേഹിതന്മാരുടെ മരണം നമ്മെ ഗ്രസിക്കരിപ്പാൻ പര്യാപ്തമാകുന്നുണ്ടോ?

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പെരെഗ്രീനുസ്, ജോൺ ഫ്രിഡ്മിങ്ങടൻ, ഹിലാരിപാപ്പ, സാമുവേൽ, ഉഗോളീനൊ, ഒമ്നുസ്, സെർബോനിയുസ്, എവുലാമ്പിയ.

ഒക്ടോബർ 11.

വി. തരാക്കുസ്.

തരാക്കുസും പ്രോബുസും അന്ത്രോണിക്കുസും പ്രായവും ദേശവുംകൊണ്ടു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടവരെങ്കിലും വിശ്വാസത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഇവർ 304—ൽ ചിലീച്ചിയാഗവണ്ണറായ നുമേരിയന്റെ പക്കൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായി ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ഈ മൂന്നുപേരേയും പൊമ്പെയോപ്പോളിൽവെച്ചു ബന്ധിച്ചു താർസുസിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ഇവർ ഇരുമ്പുചീപ്പുകളാൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ട സർവ്വാംഗം മുറിവേറ്റു. തോലുരിയുക, പൊള്ളിക്കുക എന്നിവയും നടന്നു. പീഡനങ്ങളും പലപ്രാവശ്യമായി ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. ആരും വിശ്വാസത്തിൽ ലേശവും ഇളകിയില്ല. സിംഹങ്ങൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടു. അവ ഉപദ്രവിക്കാഞ്ഞതിനാൽ മൂന്നുപേരും വധിക്കപ്പെട്ടു.

ഈശോമിശിഹായിലുള്ള സ്നേഹത്തിൽനിന്നു മരണമാകട്ടെ ജീവനാകട്ടെ നമ്മെ ഒരിക്കലും വേർതിരിക്കരുതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മറിയത്തിന്റെ മാതൃത്വം, പ്ലാസിഡ്, പ്രോബുസ്, അന്ത്രോണിക്കുസ്, ഗ്രമ്മാർ, എഥെൽബെർഹ, കനീക്കുസ്, അലക്സാണ്ടർ സംവുലി, അരേത്ത, ലെയൊനാർഡി, ജെസീന്ത്, ഫിലൊനില്ലം, പ്ലച്ചീനിയം, സർമത്തൂസ്, വിയെൻസ്യാ.

ഒക്ടോബർ 12.

വി. വിൽഫ്രിഡ്

വിൽഫ്രിഡ് 634–ൽ ജനിച്ചു. ലിണ്ടിസ്ഫാർനിലെ കെൽടിക്കു സന്യാസികൾ ഇദ്ദേഹത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് സഭാനടപടികൾ പ്രത്യേകം പഠിപ്പിക്കയുണ്ടായി. പഠനത്തിൽ മാത്രമല്ല സഭയുടെ ശിക്ഷണനിയമങ്ങളിലും രാജ്യങ്ങളെല്ലാം തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു ഒത്തുപോകണമെന്നായിരുന്നു ചെറുപ്പംമുതല്ക്കേ വിൽഫ്രിഡിന്റെ അഭിമതം. തന്മൂലം ഇദ്ദേഹം റോമയിൽപോയി അഭ്യസിച്ചുവന്നു. റിപ്പണിൽ വി. ബെനഡിക്ടിന്റെ നിയമമനുസരിക്കുന്ന ഒരു റോമൻആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. 664–ൽ വിൽഫ്രിഡ് ലിണ്ടിസ്ഫാർനിലെ മെത്രാനായി. അഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യോർക്കിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. വിൽഫ്രിഡിനു രാജാക്കന്മാരുടെ ഉദ്ദ്യോഗങ്ങളോടും, ലൌകികമനഃസ്ഥിതിക്കാരായ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ക്രമക്കേടുകളോടും, ഭക്തന്മാരുടെ അവിവേക ശ്രേഷ്ഠാന്തിയോടും മല്ലിടേണ്ടിയിരുന്നു. രണ്ടു പ്രാവശ്യം നാടുകടത്തുകയും, ഒരിക്കൽ തടവുകാരനാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിൽഫ്രിഡ് അവസാനം വിജയിച്ചു് അഴിമതികളെ ദൂരീകരിച്ചു. റോമയിലെ ശിക്ഷണരീതി എവിടെയും നടപ്പിലാക്കി. 709–ൽ ഈ വിശുദ്ധൻ മരിച്ചപ്പോൾ ആത്മാവു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന മധുരഗാനം മാലാഖമാർ ആലപിക്കുന്നതായി കേൾക്കപ്പെട്ടു.

വിശ്വാസപരിപാലനത്തിനു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി എപ്പോഴും റോമയെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാകണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:– സെരഫീനൊസ്, എവാഗ്രിയസ്, ഫ്ലോഷിയാനുസ്, മോനാസ്, മക്കസിമീലിയൻ, ഡൊമ്നീന, എലിസ്സിയുസ.

ഒക്ടോബർ 13.

വി. എഡ്വാർഡ്

എഡ്വാർഡ് 40–ാമത്തെ വയസ്സിൽ അവിചാരിതമാ

യിട്ടാണു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായതു്. ഈ നാല്പതിൽ 20 കൊല്ലം അദ്ദേഹം സ്വദേശത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിലെ ഉണ്ടായിരുന്ന എഡ്വാർഡിന്റെ പരമാർത്ഥത, സൌമ്യം, എളിമ, മാലാഖയ്ക്കുതുല്യമായ പരിശുദ്ധി എന്നിവ സിംഹാസനസ്ഥനായപ്പോൾ ദിവ്യപ്രഭാവിച്ചു് പ്രശോഭിതങ്ങളായി. വിവാഹിതനായെങ്കിലും നിത്യബ്രഹ്മചര്യം പാലിച്ചു. "ആ സാധുവിനു എന്നേക്കാൾ കൂടുതലായി സ്വർഗ്ഗം ആവശ്യമുണ്ടു്" എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു കള്ളനെ മുന്നു പ്രാവശ്യം പിടിക്കാതെ വിട്ടു. രാജാവു ദരിദ്രരോടും കുഷ്ഠരോഗികളോടും അനുഗ്രഹമായി സംസാരിക്കാൻ കാത്തു അരമനപ്പടിക്കൽ നില്പുക പതിവാണു്. രോഗികളെ പലരേയും അത്ഭുതമായി സുഖപ്പെടുത്തി. എഡ്വാർഡിന്റെ ശുദ്ധാന്തിയും പുണ്യവും നാട്ടിൽ വലിയ പരിവർത്തനമുളവാക്കി. സമാധാനഭരണം 24 വത്സരം ദീർഘിച്ചു. നാടാകെ അഭിവൃദ്ധിയിലായി. പഴയ പള്ളികളെ നവീകരിക്കയും പുതിയവ പണിയിക്കയും ചെയ്തു. അവശതക്കാർക്കു സ്വസ്ഥതയുണ്ടായി. ഏറെക്കാലത്തേക്കു ജനങ്ങളെ എഡ്വാർഡിന്റെ നല്ല നിയമങ്ങളെ പുകഴ്ത്തിയിരുന്നു. വെസ്റ്റ്മിനിസ്റ്റർ ആബി എഡ്വാർഡു് പണിയിച്ചതാണു്. ഇദ്ദേഹം 1066–ൽ ദിവംഗതനായി.

ദേവാലയത്തിനുവേണ്ടി എന്തു വ്യയം ചെയ്യുന്നതും ഒരു നഷ്ടമല്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:– ഫാവുസ്തൂസ്, മർസ്യാളിസ്, കോലുമാൻ, ജെരാർദ്ദു, എവുലോജിയുസ്, സെലിദോനിയ, വെനാൻസിയുസ്, തെയോഫിലുസ്, ഫ്ലോറെൻസിയുസ്, മാഷ്യൽ കാപ്പുസ്.

ഒക്ടോബർ 14.

വി. കലിസ്തൂസ് പാപ്പ

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വി. സെഫറീനുസ് പാപ്പ, അന്നു ഒരു ഡീക്കൻ മാത്രമായിരുന്ന കലിസ്തൂസിനെ വൈദികരുടെ

നിയന്ത്രണവും റോമയിലെ സിമിത്തേരികളുടെ മേൽനോട്ടവും ഏല്പിച്ചു. പ്രസ്തുത പാപ്പ മരിച്ചപ്പോൾ കലിസ്തുസ് അനന്തരപാപ്പയായി വാഴ്ചയേററു. ചതുഷ്കാലാചരണം ഇദ്ദേഹമാണ് ആരംഭിച്ചതു്. ആപ്പിയൻവഴിയിലെ പഴയ സിമിത്തേരി വിസ്തീർണ്ണമാക്കുകയും അലങ്കരിക്കയും ചെയ്തതിനാൽ അതിനു വി. കലിസ്തുസിന്റെ ഭൂഗർഭാലയം എന്നു പേരു നടപ്പിലായി. സെവെരുസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും ടൈബർനദിയിൽ എറിയപ്പെടുകയും ചെയ്ത കലപ്പോഡിയുസെന്ന വൈദികന്റെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തു് ആഘോഷമായി സംസ്കരിച്ചതു കലിസ്തുസാണ്. ഇദ്ദേഹം 223–ൽ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു.

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ദേഹം പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ ആലയമാണെന്നും, ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ അമൂല്യവിലയുള്ളതാണെന്നും ധരിച്ചു് അതിനു് അനുയോജ്യമായി നാം മൃതദേഹത്തെപ്പോലും ബഹുമാനിക്കണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ദൊനാസ്യൻ, ബുറെക്കാർ, ഡൊമിനിക്ക, ഗൌദെൻസിയുസ്, എവരിസ്തുസ്, ഫൊർത്തുനാത്ത്, ബെർനാർഡ്, ബർക്കാർഡ്.

ഒക്ടോബർ 15.

ആവിലായിലെ വി. ത്രേസ്യ.

ഏഴുവയസ്സിൽ ത്രേസ്യ തുർക്കികൾ നിമിത്തം വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കുന്നതിനു സ്പെയിനിൽ ആവിലായിലെ തന്റെ ഭവനം വിട്ടു ഒളിച്ചോടി. "എനിക്കു ദൈവത്തെ കാണണം. കാണുന്നതിനു മുമ്പേ ഞാൻ മരിച്ചേ മതിയാവൂ" എന്നാണ് ത്രേസ്യ തന്റെ ഓടിയൊളിപ്പിനു കാരണം പറഞ്ഞതു്. ത്രേസ്യ തന്റെ സഹോദരനുമൊരുമിച്ചു് തോട്ടത്തിൽ ആശ്രമം കണക്കെ ഒരു കുടിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി. 'എന്നേക്കും, എന്നേക്കും' എന്നു് അവൾ പറയുന്നതായി കേട്ടിരുന്നു. കുറേക്കഴിഞ്ഞു ത്രേസ്യ ഒരു കർമ്മലീത്താകന്യാസ്ത്രിയായി. അതി

ഭാഷണം അവളുടെ ആത്മീയപുരോഗതിക്കു ആദ്യം കുറേ പ്രതിബന്ധമായിരുന്നു. എന്നാൽ 13 വയസ്സിൽ അവൾ പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പണംചെയ്തു. നിസ്സാരവീഴ്ചകൾ നരകത്തിൽ എവിടേക്കാണു് അവളെ നിപതിപ്പിക്കുന്നതെന്നുണ്ടായ ദിവ്യദർശനമാണു് വലിയ പരിവർത്തനത്തിനു കാരണമായതു്. പ്രത്യേകദൈവതോന്നിപ്പാൽ ത്രേസ്യ കർമ്മലീത്താസഭ നവീകരിക്കയുണ്ടായി. ദൈവസ്നേഹാധിക്യത്താൽ അവൾ പ്രണിതഹൃദയയായി തനതഭിപ്രായം ത്രേസ്യ മുഴുവനേ വെടിഞ്ഞു എല്ലാറ്റിലും അവൾ ആത്മപിതാവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയയായിരുന്നു. ഇതു അവൾക്കു വലിയ ശക്തിയും രക്ഷയും നൽകി. ത്രേസ്യ സ്വാപ്പെക്കട്ടത്ത ദൈവസ്നേഹത്താൽ ഉജ്ജ്വലിതയായി ആദ്ധ്യാത്മികഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1582–ൽ ത്രേസ്യ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു.

"ഞാൻ സഭയുടെ ഒരു ശിശുവായി മരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞ ത്രേസ്യായെ അനുകരിച്ചു നാം എല്ലാറ്റിലും നമ്മുടെ ആത്മപിതാക്കന്മാർക്കു വിധേയരായി വർത്തിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:– ഹൊസ്പ്പീച്ചിയുസ്, തെക്കലാ, അവുലേരിയ, സെവെരുസ്, അഗിലേവുസ്, ബ്രുണൊ.

ഒക്ടോബർ 16.

വി. ഗാൾ.

കുലീനരും ഭക്തരും സമ്പന്നരുമായ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു ഗാൾ ആറാം നൂറ്റാണ്ടു മദ്ധ്യത്തിൽ ഐർലണ്ടിൽ പിറന്നു. വി. കൊളുമ്പാൽ ഐർലണ്ടു വിട്ടുപോകുമ്പോൾ ഗാൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കയുണ്ടായി. ഇവർ ആദ്യം ഇംഗ്ലണ്ടിലും, അനന്തരം 585–ൽ ഫ്രാൻസിലും ചെന്നെത്തി. ബൈസാങ്കൺ പ്രഭുതയിലും ലുക്സേവിലും ഓരോ ആശ്രമങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. തെയൊഡെബെർട്ടു രാജാവു ഇവരെ ബഹിഷ്കരിച്ചപ്പോൾ ഇറ്റലിയിലേക്കു പോയ കൊളുമ്പാനെ അനുഗമിക്കാൻ

രോഗം നിമിത്തം ഗാളിനു സാദ്ധ്യമായില്ല. ഐർലണ്ടു വിടുന്നതിനു മുമ്പേതന്നെ ഒരു വൈദീകനായിരുന്ന ഗാം നാട്ടുഭാഷ പഠിച്ചു കൊൺസ്റ്റാൻസ് തടാകതീരവാസികളായ അനേകം വിഗ്രഹാരാധകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. തന്നെ അനുകരിക്കാൻ മനസ്സായവർക്കു സംഘടിത ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി ഗാം ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. കൊൺസ്റ്റാൻസിൽ മെത്രാനാകുവാൻ മെത്രാന്മാരുടെ തിരുസ്സംഘവും ജനങ്ങളും അവശ്യപ്പെട്ടതു ഈ വിശുദ്ധൻ തന്റെ എളിമയാൽ ഉപേക്ഷിച്ചു. 646-ൽ വി. ഗാം കത്താവിൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു.

സ്വയനിഗ്രഹമാണ് പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാനുള്ള രാജവീഥി.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പിക്ടർ തൃതീയൻപാപ്പ, ഫെഡ്വിഗ്, ബെക്കാരിയസ്, മത്തീനിയസ്, ലുള്ളസ്, മമ്മോളിൽ, ജെരാർദ്ദമജെസുസ്, മക്സിമില്ലിയൻ, എവുഫേമിയ, ജെമിനിയാനുസ്, എമിൽല്ല, ബൊനോദാ, ലൂസിയ, അംബ്രോസ്.

ഒക്ടോബർ 17.

(വി. മഗ്ദലീത്താ മറിയം അലക്കോക്കു.)

മഗ്ദലീത്താ ബർഗ്രണ്ടിയിലെ തെരേവിൽ 1647-ൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പം മുതല്ക്കു അവാം പാപത്തോടു വലിയ വെറുപ്പു കാണിച്ചിരുന്നു. അവാം 1671-ൽ പരെലെമോണിയയിലെ വിസിറ്റേഷൻ മഠത്തിൽചേർന്നു. അടുത്തകൊല്ലം വ്രതവാഗ്ദാനവും ചെയ്തു. കർത്താവു അവളെ അനേകം പരീക്ഷണങ്ങളാൽ ശുദ്ധീകരിച്ചശേഷം അവാംക്കു പലേ ദർശനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. തന്റെ ഹൃദയം തീച്ചൂളപോലെ എരിയുന്നതായി അവാംക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. മനുഷ്യരുടെ പാപത്താലും മന്ദോഷ്ണതയാലും ആ ഹൃദയം മുറിപ്പെട്ടു രക്തം ചിന്തുന്നതായും കാണിക്കയുണ്ടായി. 1675 ലാണ് അവാം ഈശോ സഭക്കാരനായ ഫാദർ കൊളുമ്പിയറിന്റെ സഹകരണത്തിൽ തിരുഹൃദയത്തിരുനാൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും തിരുഹൃദയഭക്തി ലോ

കമെങ്ങും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രധാന കരുവായിത്തീരുമെന്നു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതു്. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട മറ്റരീത്താ മറിയം അലക്കോക്കു 1690—ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു.

തിരുഹൃദയഭക്തി മാനുഷാവതാരത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നുമാത്രമല്ല, അതു എളിമ, സൌമ്യം, ക്ഷമ, ദൈവൈക്യം എന്നിവ ആത്മാവിൽ വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഹെത്ത് വിജെസ്, ഔസ്മൂദിസ്, ക്രീറ്റിലെ ആൻഡ്റൂ, തിഫോണിയ, ലാമ്പർട്ടു, ഹേരോൻ, മരിയാനുസ്, മമെൽത്താ, ഫ്ലോരെൻസിയുസ്.

ഒക്ടോബർ 18.

വി. ലൂക്കാ.

അന്തോക്യായിൽ ഒരു വൈദ്യനും ചിത്രകാരനുമായ ലൂക്കാ വി. പൌലോസിന്റെ ശിഷ്യനും സഹപ്രവർത്തകനുമായി. പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഒരു ചരിത്രകാരനായിട്ടാണു് ലൂക്കാ നന്നായി അറിയപ്പെടുന്നതു. ഇദ്ദേഹം കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിനു ഒരു ദൃക്സാക്ഷിയല്ലെങ്കിലും ശ്ലീഹന്മാരിൽനിന്നു എല്ലാം പഠിച്ചറിഞ്ഞു സുവിശേഷം ക്രമരീതിയിൽ എഴുതി. ഈ സുവിശേഷത്തിനു അനുബന്ധമായിട്ടു ലൂക്കാ എഴുതിയതാണു് ശ്ലീഹന്മാരുടെ നടപടിപ്പുസ്തകം. ഇതിൽ വി. പൌലോസിന്റെ ആദ്യറോമൻ കാരാഗൃഹവാസകാലംവരെയുള്ള സഭാചരിത്രം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു. ലൂക്കാ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരിടത്തും തന്റെ പേരു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും അതു നമുക്കു അനുമാനിച്ചെടുക്കാവുന്നതാണു്. ത്രോവാസിൽനിന്നു മച്ചദോനിയായിലേക്കു പൌലോസും സീലാസും ഒന്നിച്ചു ലൂക്കാ പോയിട്ടുണ്ടു്. ഫിലിപ്പിയിൽ ഏഴുവത്സരം താമസിച്ചു. പൌലോസിന്റെ റോമായാത്രയിൽ കപ്പലപകടത്തിലും മറ്റു വിപത്തുകളിലും ലൂക്കാ പങ്കുകൊണ്ടു. ഇദ്ദേഹം ഒരു വിശ്വസ്ത സഖിയായിരുന്നുവെന്നു പൌലോസ് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. വി.

ലൂക്കാ അക്കായിയായിൽവെച്ചു വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു.

മിശിഹാ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം നിനക്കു തന്നിട്ടുണ്ടു്. നിനക്കുള്ളതെല്ലാം നീ മിശിഹായ്ക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടൊ?

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ജൂലിയൻ, സാബാസ്, യുസ്റ്റീൻ, മോനോൻ, ജോസഫ് കുപ്പർത്തീനൊ, യുസ്തുസ്, ത്രിഫോനിയ, ഇസഹാക്കു ജോഗുവെസ്, ജോൺദെലാണ്ടു്.

ഒക്ടോബർ 19.

വി. പീററർ അൽക്കാന്തറ.

പീററർ ചെറുപ്പമായിരിക്കെ സ്പെയിനിൽ അൽക്കാന്തറായിലെ തൻെറ ഭവനം വിട്ടുപോയി നിഷ്പാദുക ഫ്രൻസിസ്കൻ സഭയിൽ ചേൎന്നു. ഇദ്ദേഹം ആ സഭയിൽ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളും നിൎവ്വഹിച്ചു. എന്നാൽ കൂടുതൽ പ്രായശ്ചിത്താനുഷ്ഠാനത്തിനുള്ള ദാഹം ശമിച്ചിരുന്നില്ല. തന്മൂലം 40 വയസ്സിൽ 1539 ലാണു് പീററർ കൂടുതൽ കണിശനിഷ്ഠയുള്ള ഒരു വിഭാഗം സന്യാസികൾക്കു നവമായി ഒരു ആശ്രമം ആരംഭിച്ചതു. ഇവരുടെ പാൎപ്പിടങ്ങൾ ഏതാണ്ടു ഓരൊ കുഴിമാടങ്ങളായിരുന്നു. പീററിൻെറ പാൎപ്പിടത്തിനു നാലര അടി നീളമായിരുന്നു. അതിൽ ഒരാൾക്കു നിവൎന്നു കിടക്കാൻ വയ്യാ. മൂന്നു ദിവസത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം പീററർ ഭക്ഷിക്കും. ചാക്കുതുണിയായിരുന്നു വസ്ത്രം. തലയും പാദങ്ങളും മൂടുക ഒരിക്കലും പതിവില്ല ശീതോഷ്ണമാററങ്ങൾക്കു കേവലം വിധേയനായിക്കഴിഞ്ഞു. പീററർ പുണ്യപൂൎണ്ണത അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നവരുടെ ഗണത്തിൽ ആവിലായിലെ വി. ത്രേസ്യാ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹം ത്രേസ്യായുടെ ആത്മസ്ഥിതി ഗ്രഹിക്കയും പ്രാൎത്ഥനാരൂപി അംഗീകരിക്കയും, സഭാനവീകരണത്തിനു അവളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. മുട്ടുകുത്തി പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോളാണു്, 63 വയസ്സായിരിക്കെ 1562—ൽ വലിയ സന്തോഷത്തോടെ പീററർ നിൎയ്യാതനായതു.

നിഷ്പാദുകനായി നടക്കുകയൊ, കഠിന തപസ്സനുഷ്ഠിക്ക

യൊ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ഇന്നു മററു പലതരത്തിലും ലോകം അവഗണിച്ചു ജീവിക്കാൻ നല്ല മാൎഗ്ഗങ്ങളുണ്ടു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: പ്ലൊളേമി, ലൂച്ചിയുസ്, ഫ്റിദെസ്വീദു, എഗബിൻ, ലാവുരാ, ജെനാരുസ്, തൊളൊമേവുസ്, ബെറോനിക്കുസ്, പെലാജിയ, വെരാനുസ്, എത്ത്ബിൻ.

ഒക്ടോബർ 20.

വി. ജോൺ കാൻസ്യൂസ്.

ജോൺ 1403–ൽ പോളണ്ടിലെ കെൻററിയിൽ ജനിച്ചു. ക്രാക്കോയിൽ പഠിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അസാമാന്യ പ്രാപ്തിയും ഉത്സാഹവും പ്രദൎശിപ്പിച്ചു വിജയിയായി. വിനയം ഭക്തി മുതലായവയാൽ ആരും ജോണിൻെറ പക്കലേക്കു ആകൎഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കുറച്ചുനാൾ ഒരു ഇടവകയിൽ ആത്മപരിപാലനം നടത്തിയെങ്കിലും ഉത്തരവാദിത്വം ഭയന്നു അദ്ധ്യാപക ജോലിക്കായി ക്രാക്കോയിലേക്കു മടങ്ങി. അവിടെ വളരെക്കാലം തികഞ്ഞപുണ്യത്തിലും സ്വയനിഗ്രഹത്തിലും ഉപവിയിലും മികച്ചു ജീവിച്ചു. തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടുള്ള വണക്കം നിമിത്തം കാൽനടയായി രണ്ടുതവണ റോമയിലേക്കും, പീഡാനുഭവഭക്തിയാൽ ഒരിക്കൽ ജറൂസലത്തേക്കും ഏകനായി തീൎത്ഥയാത്ര നടത്തി. തൂൎക്കികളോടു വേദം പ്രസംഗിച്ചു വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കാനുണ്ടായിരുന്ന ആശ സഫലമായില്ല. ജോൺ 70 വയസ്സായിരിക്കെ 1473–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു.

ദൈവതിരുമനസ്സിനു വഴങ്ങി പ്രവൎത്തിക്കുന്നവൻ ലോകദൃഷ്ടിയിൽ സാധുവും വിഡ്ഢിയുമായി എണ്ണപ്പെട്ടേക്കാം. എന്നാൽ അവസാനം അവൻ ലോക സമ്മതനായി ദൈവത്തിൻെറ അംഗീകരണവും സമാധാനവും പ്രാപിക്കുന്നു.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: അൎത്തേമിയുസ്, ബർസബിയാസ്, സെനോബിയുസ്, സെദുൾഫുസ്, ഐദാൻ, സാവുള, എവുസ്മാക്കിയുസ, കപ്രാസിയുസ്, മൎത്താ.

ഒക്ടോബർ 21.

വി. ഉർസൂല.

കുറേ ക്രിസ്തീയകുടുംബക്കാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യം ഭക്തയായ ഉർസൂലായെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. അൽമേയരും പലർ തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ഉർസൂലായുടെ ആലോചനപ്രകാരം ചെയ്യുക പതിവായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സാക്സൺകാർ ഇംഗ്ലണ്ടു നാശപ്പെടുത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ടു ഗാളിൽ തങ്ങാൻ ഒരു സങ്കേതം ഉണ്ടാകുന്നതു നന്നെന്നു ഉർസൂലാ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനു റയിൻ നദിതീരെ കൊളോണിനു സമീപം ഒരു സ്ഥലം കണ്ടെത്തി. അവിടെ ഉർസൂലാ തന്റെ നോട്ടത്തിലുള്ളവരുടെ നിവാസമാക്കി. സൈ്വരവാസം ആഗ്രഹിച്ചു അവിടെ പാർക്കുമ്പോൾ ഒരു ക്രൂരം ഹൂണർ വന്നു രാജ്യം ആക്രമിക്കയും, ഉർസൂലയേയും കൂട്ടരേയും ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്തു. മാനഭംഗത്തിനു വിധേയരാകാതെ മരിക്കണമെന്നു ഏവരും ഉറച്ചു. ഇങ്ങനെ 453–ൽ ഉർസൂലാ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവരും കൊല്ലപ്പെട്ടു വേദസാക്ഷികളായി. ഉർസൂലായുടെ നാമം പുരാതനകാലംമുതല്ക്കു തിരുസ്സഭയിൽ ബഹുമാനത്തോടെ സ്മരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ഉർസൂലാ ചെറുപ്പക്കാർക്കു് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥയും അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ഒരു മാതൃകയുമാണു്. യുവാക്കളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പുണ്യസംരക്ഷണം അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗമാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫിലാരിയോൻ, ഫിൻതാസ്, അസ്സീരിയൂസ്, ദാസിയൂസ്, സോത്തിക്കൂസ്, മാൽക്കൂസ്, സിലീനിയ.

ഒക്ടോബർ 22.

വി. ഫിലാരിയോൻ.

ഗാസായ്ക്കു സമീപം പുറജാതി മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ഫിലാരിയോൻ പിറന്നു. അലക്സാന്ത്രിയായിൽ വ്യാകരണം പഠിക്കുമ്പോളാണു് മാനസാന്തരപ്പെട്ടതു. ഇദ്ദേഹം

15 വയസ്സിൽ വനവാസിയായ വി. അന്തോണിയെ സന്ദർശിക്കയും അറേബിയൻ മരുഭൂമിയിൽ ഏകാന്ത ജീവിതം ആരംഭിക്കയും ചെയ്തു. ഹിലാരിയോന്റെ പുണ്യഖ്യാതിയാൽ അനേകം പേർ അവിടെ ഓടിക്കൂടി, മനുഷ്യസ്തുതി ഭയന്നും ഏകാന്തം ആശിച്ചും വിശുദ്ധൻ പലേ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും താമസം മാറി. പക്ഷെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അത്ഭുതപ്രവർത്തനങ്ങൾ നിമിത്തം എവിടേയും അറിയപ്പെട്ടു. സൈപ്രസ്സിൽ പോയി ഒളിച്ചതും, അവിടെ ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ അത്ഭുതകരമായി സുഖപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ പരസ്യമായി. "എന്റെ ആത്മാവെ, പുറപ്പെടുക; എന്തിനു ശങ്കിക്കുന്നു? 70 വത്സരത്തോളം നീ ദൈവത്തെ സേവിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ മരണത്തെ എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞാണു് വി. ഹിലാരിയോൻ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു. തിരുനാൾ ഇന്നലെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മെല്ലോ, ഫിലിപ്പു, നൂനിലൊ, അലോഡിയ, ദൊനാത്തൂസ്, മാർക്കു, ശാലോംമറിയം, കൊർഡുല, ചെസാരിയുസ്, എമേരിത്ത, ഹെർമെസ്.

ഒക്ടോബർ 23.

വി. തെയൊദൊരെറ്റ്.

361-ൽ ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മാതുലനായ ജൂലിയൻ പൌരസ്ത്യദേശങ്ങൾക്കു പ്രഭുവായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തിയും മാതുലനും വിശ്വാസം പരിത്യജിച്ചവരായിരുന്നു. ജൂലിയൻ പ്രഭു അന്ത്യോക്യായിലെ ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളികൾ അടപ്പിച്ചു. തെയൊദൊരെറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളെ രഹസ്യത്തിൽ സമ്മേളിപ്പിച്ചതിനാൽ പ്രഭു അദ്ദേഹത്തെ വിസ്തരിച്ചശേഷം വളരെ പീഡിപ്പിച്ചു. എട്ടടി നീളമാകുവോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകാലുകൾ കയർകെട്ടി വലിച്ചുനീട്ടി. രക്തപ്രവാഹം ശക്തിയായുണ്ടായി. "ദൈവത്തിന്റെ കഠിന വിധി പ്രതീക്ഷിക്കുക" എന്നു ഗൌരവത്തോടെ വിശുദ്ധൻ പറയുന്നതു കേട്ടു ജൂലിയൻ വിറച്ചു. എങ്കിലും വിശുദ്ധനെ ഉടൻ വധി

പ്പിക്കയാണുണ്ടായതു്. താമസിയാതെ ജൂലിയൻ ദൈവത്തി
ന്റെ കഠിനവിധിക്കു വിധേയനാകയും ചെയ്തു.

അതുപികൊണ്ടു് നരകം ദർശിക്കാതിരിക്കുന്നവർ യഥാ
ർത്ഥത്തിൽ അവിടെ ചെന്നു ചേരുക സാധാരണമാണു്. നാലു
അന്ത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു ഭയത്തിൽ ജീവിക്കുക. ദൈവം
എങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നറിഞ്ഞാൽ നീ അവിടുത്തെ നന്നായി
സ്നേഹിക്കും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: റൊമാനുസ്, ജോൺ കപ്പിസ്ട്രാൻ, ഇഗ്നേ
ഷ്യസ്, ഫോസ്തൂസ്, സെവരിൻ, ക്ലെയൊ പാറ്റ്റ, മീനസ് പാപ്പ,
വേരുസ്.

ഒക്ടോബർ 24.

(അതിദൂതനായ വി. റപ്പായേൽ Sept/24)

അതിദൂതനായ റപ്പായേൽ അതിപ്രതാപമുള്ളവനാണു്.
ജ്ഞാനം, ഭക്തി, കാരുണ്യം, ബലം മുതലായ സ്വാഭാവിക
നന്മകളാൽ തികഞ്ഞവനാകുന്നു. ദൈവസ്നേഹാഗ്നി റപ്പായേലിൽ
സീമാതീതമായി ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നു. പ്രസാദവരങ്ങളും അനവ
ധിയാണു്. ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ വളരെ ജാഗ്രതകനുമാണു്.
പാപത്തോടും പിശാചിനോടും റപ്പായേലിനു അവാച്യമായ
വിമുഖതയുണ്ടു്. ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഏഴു പ്രധാന
ദൈവദൂതന്മാരിൽ റപ്പായേൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രതാപവാനായ
ഈ മാലാഖാ ഒരു ബാലന്റെ രൂപത്തിൽ കൊച്ചു തോബിയാ
സിനോടു കാണിച്ച പ്രത്യേക കരുണ ഹേതുവായി സകലരു
ടേയും ആദരവു അർഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രയാണം ചെയ്യുന്നവർക്കു്
റപ്പായേൽ ഒരു പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥനാണു്.

പ്രതാപവാൻ അർദ്രതയുള്ളവനായിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ബ
ഹുമാനിക്കപ്പെടുകയില്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— പ്രോക്കുളസ്, ഫേലിക്സ്, മഗ്ലോയർ,
ഒഡാക്രൂസ്, അരേത്താസ്, മാർട്ടിൻ.

ഒക്ടോബർ 25.

വി. ക്രിസ്പിനും ക്രിസ്പിനിയാനും

മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഈ രണ്ടു സഹോദരന്മാരും വേദം പ്രസംഗിക്കാൻ റോമയിൽനിന്നു ഗാളിലേക്കു പോയി. കുലീനരായ ഇവർ സോയ്സണിൽ താമസമാക്കി. പകൽ പരസ്യമായി പ്രസംഗിക്കയും, രാത്രി ചെരുപ്പുകുത്തി ഉപജീവനം തേടുകയും ചെയ്തു ജീവിച്ചു. അവിശ്വാസികളും ഇവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളും സശ്രദ്ധം കേൾക്കുകയും ജീവിതരീതിയിൽ അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇരുവരുടേയും ഉപവി, നിസ്സ്വാർത്ഥം, ദൈവഭക്തി, സ്തുതിവിദ്വേഷം എന്നിവ വളരെ ആകർഷകങ്ങളായിരുന്നു. ശ്രോതാക്കളും വളരെപ്പേരും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ഇരുസഹോദരന്മാരും ഏറെക്കാലം തങ്ങളുടെ ജോലി തുടർന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ അവരുടെ മേൽ അവലാതിയുണ്ടായി. അവലാതിക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ചക്രവർത്തി ഇവരെ വിസ്തരിച്ചു വളരെ പീഡകളും ഏല്പിച്ചു. എല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ച സഹോദരന്മാർ 287-ൽ വധിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്.

പ്രയത്നത്തിന്റെ അന്ത്യം ദൈവമല്ലാഞ്ഞാൽ പ്രയത്നം വൃഥാവാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:- ക്രിസാന്തസ്, മാരിയ, ഗൗഡെൻസിയുസ്, ബോനിഫെസ് പ്രഥമൻപാപ്പ, ജോൺ ബവെർലി, ഫ്രോന്തോ, പ്രോത്തൂസ്, ഹിലാരി, മിനിയാസ്.

ഒക്ടോബർ 26.

വി. എവരീസ്തൂസ് പാപ്പ

റോമൻസിംഹാസനത്തിൽ വി. അനക്ലെത്തൂസിനെ തുടർന്നു വി. എവരീസ്തൂസ് പാപ്പയായി. ഇദ്ദേഹം ട്രാജൻ ചക്രവർത്തിയുടെ നാളിൽ ഒമ്പതുകൊല്ലം തിരുസ്സഭ ഭരിച്ചു. 112-ൽ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. കർത്തിനാൾ പട്ടക്കാരുടെ

നിയമനം ഇട്ടേഹത്തിന്റേതാണു്. പലേ ഇടവകകളായി റോമ ആദ്യം തിരിച്ചതും ഇട്ടേഹംതന്നെ. മെത്രാന്മാരെ സഹായിക്കാൻ ഈ പാപ്പ ഏഴു ഡീക്കന്മാരെ നിയമിക്കയുണ്ടായി. വി. എവരിസ്തൂസ് വി. പത്രോസിന്റെ ശവകുടീരസമീപം വത്തിക്കാനിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

സ്വർഗ്ഗീയകാര്യങ്ങളും ധ്യാനിച്ചാലേ ഭൌമികങ്ങളിൽ നിന്നു നാം ഉയരുകയുള്ളു. നമ്മുടെ ഹൃദയം ക്രിസ്തുവിന്റേതിന്നു അനുയോജ്യമാകട്ടെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— ലൂച്ചിയൻ, മാച്ചിയൻ, കമീല്ലാ, മാൽക്കുസ്, യുസ്തീന, റൊഗാസ്യൻ, ഫ്ലോരിയുസ്, ഗുസ്തിക്കുസ്.

ഒക്ടോബർ 27.

വി. ഫ്രുമേൻസിയുസ്.

മാതുലനായ ടയറിലെ മെറോപ്പിയുസ് ചെറുപ്പമായ ഫ്രുമേൻസിയുസിനേയും അവന്റെ ഇളയ സഹോദരനായ എദേസിയുസിനേയും കപ്പൽമാർഗ്ഗം എത്യോപ്യായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. കപ്പൽ ഒരു തുറമുഖത്തടുത്തപ്പോൾ അതിൽ ഈ രണ്ടു കുട്ടികളൊഴിച്ചു ശേഷമെല്ലാവരേയും ആ നാട്ടിലെ അപരിഷ്കൃതർ കൊന്നുകളഞ്ഞു. അക്സുമായിലെ രാജാവിന്റെ പക്കൽ എത്തിച്ചേർന്ന രണ്ടു കുട്ടികളേയും രാജാവു കൌതുകത്തോടെ വളർത്തി വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചു. ഇവരിൽ എദേസിയുസ് അവിടെ പാനപാത്രവാഹകനും, ജ്യേഷ്ഠൻ ഫ്രുമേൻസിയുസ് ഖജനാവുകാരനും സ്റ്റെയിറ്റു സിക്രട്ടറിയും ആയി. രാജാവു അസന്നമരണനായപ്പോൾ ഇവരെ അഭിനന്ദിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തു. രാജാവിന്റെ മരണാനന്തരം യുവരാജാവു പ്രായം തികയുന്നതുവരെ സാമ്രാജ്യകാര്യങ്ങളും നിവ്വഹിക്കണമെന്നു രാജ്ഞി ഇവരോടു അവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഈ സേവനം നടത്തിയശേഷം എദേസിയുസ് ടയറിലേക്കു മടങ്ങി. എന്നാൽ വി. അത്തനാസിയുസ് ഫ്രുമേൻസിയുസിനെ എത്യോപ്യാക്കാർക്കു മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. ഇട്ടേഹ

അവിടെ വളരെപ്പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയും വിശ്വാസികളെ സ്തുത്യർഹമായി പരിപാലിച്ചും ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു്, തന്റെ വിശ്വസ്തതക്കും അദ്ധ്വാനങ്ങൾക്കുമുള്ള സമ്മാനം കരസ്ഥമാക്കി.

സത്യവിശ്വാസത്തിലും പ്രകാശത്തിലും യാത്രചെയ്യുന്നവർ അപകടങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ സുരക്ഷിതരാണു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫ്ലെസ്ബാൻ, ആബാൻ, യുസ്തോക്കിയ, എപ്പിക്കാർഡ്, വിൻസെൻറ്, ഗൌദിയോസുസ്, സബീന, എലെസ്ബാൻ.

ഒക്ടോബർ 28.

ശ്ലീഹന്മാരായ വി. ശെമയോനും തദേവുസും.

തിരുസ്സഭയിൽ ഒരു തൂണാകുന്നതിനുവേണ്ടി ദിവ്യരക്ഷകനാൽ വിളിക്കപ്പെട്ട ഒരു സാധു ശ്ലീലായക്കാരനാണു് ശെമയോൻ. ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ സെലോടെസ്, അഥവാ ശുഷ്ക്കാന്തിയുള്ളവൻ എന്നായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അപരനാമം. ശുഷ്ക്കാന്തിയുള്ളവനായി പുറപ്പെട്ടു അവിശ്വാസത്തിനും പാപത്തിനും എതിരായി യുദ്ധം ചെയ്തു അനേകം ആത്മാക്കളെ ഈ ശ്ലീഹാ കർത്താവിന്നായി സമ്പാദിച്ചു.

യൂദായെന്നു അപരനാമമുള്ള തദേവുസ് വി. ചെറിയാക്കോബിന്റെ സഹോദരനാണു്. ദേവമാതാവുമായി ഇവർക്കുള്ള ചാർച്ച നിമിത്തം ഇവർ കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാരെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വി. യൂദാ അദ്യംമെസപ്പെട്ടോമിയായിലും, ശെമയോൻ ഈജിപ്തിലും വിശ്വാസം പ്രസംഗിച്ചു. അവസാനം ഇരുവരും പേർഷ്യയിൽ ചെന്നെത്തി അവിടെ വേദസാക്ഷികളായി മരിച്ചു. വി യൂദാ ഒരു ലേഖനം എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്.

ദൈവസ്തുതി സംരക്ഷണത്തിനും സത്യപ്രകാശത്തിനും ഉള്ള വലിയ സ്നേഹമാണു് ശുഷ്ക്കാന്തി.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫാരൊ, നോയെററ്, ചിരില്ല, എവുസ്തോക്കിയ, അത്തനാസിയ, എദേലിസ്, ഹൊനൊരാത്തുസ്.

ഒക്ടോബർ 29.

വി. നർച്ചീസുസ്.

നർച്ചീസുസ് 180—ൽ ജറൂസലം മെത്രാനായി. ഇദ്ദേഹം അന്നുതന്നെ ഒരു വൃദ്ധനായിരുന്നു. പലേ അത്ഭുതങ്ങളാലും ദൈവം നർച്ചീസുസിന്റെ യോഗ്യത വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു ജറൂസലം നിവാസികളുടെ സ്മരണയിൽ ഏറെക്കാലം നിലനിന്നു. പെസഹാത്തിരുനാളിനു കത്തിക്കാൻ എണ്ണയില്ലാഞ്ഞതിനാൽ നർച്ചീസുസ് കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളം കോരിച്ചു അതു എണ്ണയാക്കി കൊടുത്തു. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു ശത്രുക്കളുണ്ടായി. മൂന്നുപേർ വലിയ അപഖ്യാതി പറഞ്ഞു നടത്തി. പറഞ്ഞതു സത്യമല്ലെങ്കിൽ താൻ അഗ്നിയാൽ മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു ഒരുത്തനും, കുഷ്ഠം പിടിപെടട്ടെ എന്നു അപരനും, കുരുടനാകട്ടെ എന്നു മൂന്നാമത്തവനും പറഞ്ഞു. നർച്ചീസുസാകട്ടെ ഏകാന്തം ആഗ്രഹിച്ചു ഈ നാളിൽ മരുഭൂമിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങി. ദൈവം തന്റെ ദാസനെ നിതീകരിച്ചു അപരാധികളെ അവർ ഏറ്റു പറഞ്ഞവിധം ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പോഴും വിശ്രുതൻ ജറൂസലത്തു മടങ്ങിയെത്തി ജോലി വീണ്ടും കയ്യേറ്റു. നർച്ചീസുസ് അവസാനംവരെ മെത്രാനായി ഭരിച്ചു. അതിവാർദ്ധക്യത്തിലാണു നിര്യാതനായതു.

ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ അവിടുന്നു കൈവെടിയുകയില്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ചീഫ്, എവുസേബിയ, ബീട്ടു, സെനോബിയുസ്, ദൊനാത്തുസ്, തെയൊദോർ.

ഒക്ടോബർ 30.

വി. പെലാജിയ.

പെലാജിയ അന്ത്യോക്യായിൽ അവിശ്വാസികളിൽനിന്നു ജനിച്ചു. പ്രായപൂർത്തി വന്നപ്പോഴും അവൾ ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രധാന പൂജാരിച്ചിയും ഒരു നർത്തക ദാസിയുമായി. ഇ

വാംക്കു വലിയ പ്രസിദ്ധിയും സമ്പാദ്യവും കൈവന്നു. ജീവിതം അതി പാപപങ്കിലവുമായി. ഇവാം മുഖാന്തരം വളരെ പ്പേർ പൈശാചിക കണിയിൽപ്പെട്ടു. കൌതുകാത്ഥം ഇവാം ഒരിക്കൽ ഒരു പള്ളിയിൽ കടന്നപ്പോാം അവിടെ മെത്രാൻ പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ പ്രസംഗം അവളിൽ ഫലം ചെയ്തു. അവാം മനസാന്തരപ്പെട്ട ജ്ഞാനസ്നാനവും മറ്റു ക്രമാശകളും സ്വീകരിച്ചു. മാത്രമല്ല സ്വത്തെല്ലാം വിറ്റു ദരിദ്രക്കുകൊടുക്കയും അടിമകളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്തു. എട്ടാം ദിവസം ഇവാം പുരുഷവേഷം ധരിച്ചും, പുരുഷനേറതെന്നപോലെ പേരു ഭേദപ്പെടുത്തിയും ജറുസലത്തെത്തി ഒലിവെറ്റു മലയിലെ ഒരു ഗുഹയിൽ തപസ്സാരംഭിച്ചു. ഇങ്ങനെ നാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോാം പുണ്യ പൂർണ്ണതയിലെത്തിയ പെലാജിയ ഗുഹയിൽ വെച്ചുതന്നെ 487-ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. ആ വിവരത്തിനു പ്രസ്തുത മെത്രാനു ദിവ്യദർശനവുമുണ്ടായി.

ദൈവതോന്നിപ്പിനു° നാം ഉടനെ വഴിപ്പെട്ടു പ്രവർത്തിച്ചാൽ എത്ര വലിയ പരിവർത്തനമാണു° നമ്മിൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതു°! തിരുനാാം ഒക°ടോബർ 8.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മർസെല്ലൂസ്, ജെമ്മാനൂസ്, അസ്സേരിയൂസ്, അൽഫോൺസ് റൊഡ്റീഗസ്, ജിറൊളാമൂസ്, സെനേംബിയ, എവുനൂസ്, എവുത്തോപ്പിയ, ജെരാർദ്.

ഒക°ടോബർ 31.

വി. കപിൻറിൻ.

കപിൻറിൻ റോമയിലെ ഒരു സെനറ്റു കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവനാണു°. മ°ശിഹായുടെ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശ്ലൂഷ്കാന്തിയാൽ വി. ലൂസിയൻ ഒരുമിച്ചു ഇട്ടേഹം ഗാളിലേക്കു പോയി. ഇവർ അവിടെ ഒരുമിച്ചു വേദം പ്രസംഗിച്ചശേഷം പിക്കാർഡിയിലെ അമിയെൻസിൽവെച്ചു തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു.

ലൂസിയൻ പോയേടത്തു അദ്ദേഹം വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. ക്വിൻററിൻ അമിയെൻസിൽ തൻെറ പ്രാൎത്ഥനയും അദ്ധ്വാനങ്ങളും തുടൎന്നു, ഇദ്ദേഹം മതമൎദ്ദകരാൽ പിടിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. വാഗ്ദാനങ്ങളും ഭയപ്പെടുത്തലുകളും ഫലിക്കാഞ്ഞതിനാൽ വിശുദ്ധനെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചു. നഖങ്ങൾക്കു കീഴെ ആണിതാഴ്ത്തി; തലയോട്ടിൽ ആണി തറച്ചു; കഴുത്തു മുതൽ തുടവരെ പിളൎന്നു; അവസാനം കഴുത്തുവെട്ടുകയും ചെയ്തു. 287 ലാണ് ഈ സംഭവം നടന്നതു്.

ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൎക്കു വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗ്യത്തോടു ഈ ജീവിതത്തിലെ ദുരിതങ്ങൾ താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്നവയല്ല.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: വുൾഫുഗാണ്ടു, ഫോയിലൻ, ലുസീല്ല, അമ്പ്ലിയാത്തുസ്, നെമേസിയുസ്, സിമ്പ്രോണിയുസ്, ഊർബൻ, നൎച്ചീസുസ്, ക്വിൻററിൻ, അൽഫോൺസ് റൊഡ്റീഗു.

നവമ്പർ 1.

സകല വിശുദ്ധന്മാർ.

തിരുസ്സഭയെ തങ്ങളുടെ രക്തത്താൽ പോഷിപ്പിക്കയൊ, അദ്ധ്വാനത്താൽ വികസിപ്പിക്കയൊ, സുകൃതമാതൃകയാൽ പൂരിപ്പിക്കയൊ ചെയ്ത സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ ആരുടെയെങ്കിലും പ്രത്യേക സ്മരണ ദിനംപ്രതി സഭയിൽ ആചരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയരായവർ വിട്ടു്, രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാത്ത വേറേയും വളരെ വേദസാക്ഷികളും കന്യകകളും താപസരും ഇല്ലാതെയില്ല. നീതിമാന്മാരും ഭക്തരുമായ വനവാസികളും നിൎമ്മലപൈതങ്ങളുമെത്ര! സ്വൎഗ്ഗത്തിനും ദൈവത്തിനുംമാത്രം അറിയപ്പെട്ട ശുദ്ധിമാന്മാരും ശുദ്ധിമതികളും അനേകമുണ്ടു്. ഇവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥശക്തിയാൽ നമ്മെ സഹായിച്ചുവരുന്നു. ഇവരൊക്കെ നമ്മുടെ സഹോദരരും പുൎവ്വീകരും സ്നേഹിതരും സഹക്രിസ്ത്യാനി

കളും കൂട്ടുംബാംഗങ്ങളുമാണല്ലൊ. അവരുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയഭവനത്തിലാണു നമുക്കും നിത്യപ്രകാശവും സ്നേഹവും ലഭിക്കേണ്ടതു.

സുന്ദരമഹത്വമുള്ള ഈ നിർമ്മലനിവാസികളോടുകൂടെ ചേരുവാൻ നമ്മെത്തന്നെ യോഗ്യരാക്കുന്നതിനു എന്നും അവരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥസഹായം നാം തേടണം.

മാറു വിശുദ്ധന്മാർ: ചെസാരിയുസ്, വേസോംക്ഷിണി മേരി, മർസെല്ലുസ്, ഫൊസ്തൂനാത്തുസ്, ബെനിഞ്ഞുസ്, ഔസ്റ്റർ, റൊമോനിയുസ്, ഹാരോൾഡ്, വിച്ചിനിയുസ്, മത്തൂരിൻ, വീഗോർ, സിരേനിയ, ജൂലിയാന, ഓച്ചിയുസ്.

നവമ്പർ 2.

ശുദ്ധീകരാത്മാക്കൾ.

ലഘുപാപക്കറയോടുകൂടി ഈലോകവാസം വെടിയുന്ന നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ, തങ്ങൾ വീട്ടുവാനുള്ളതു പരിഹരിക്കുവാനായി കുറേ സമയം ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിൽ കിടക്കുമെന്നു തിരുസ്സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പുണ്യവാന്മാരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥംകൊണ്ടും വിശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥനാദികൾകൊണ്ടും ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കൾ മോചിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതു ഒരു വിശ്വാസസത്യവുമാണു. അതുകയാൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു ഉപവിയുടേയും ഭക്തിയുടേയും ഒരു പ്രവൃത്തിയാണു. അതു പരിശുദ്ധവും രക്ഷാകരവുമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നു വേദപുസ്തകം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുമുണ്ടു. പന്തക്കുസ്താരാണ്ടവസാനത്തിൽ വി. ഒദീലൊ മരിച്ച എല്ലാവരുടേയും ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഒരു ദിവസം ആചരിക്കണമെന്നു തന്റെ സഭയിൽ നടപ്പാക്കി. ആ ആചാരം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെങ്ങും ഉടനെ നടപ്പിൽവന്നു. ക്രമേണ തിരുസ്സഭയിൽ എവിടേയും അതു വ്യാപിച്ചു.

നാം എന്നും മരിച്ചവരെ സ്മരിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള അനുഗ്രഹം മരണസമയത്തും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തും

നമുക്ക് കണ്ടെത്തുന്നതിനു് അതു കാരണമാകും.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: വിക്ററൊറീനുസ്, മാർച്ചിയൻ, വുൾഗാൻ, സെസാരിയസ്, തോബിയാസ്, മാലാക്കി, മൌരീസ്, തെയോഡൊത്തുസ്, എവുസ്തോക്കിയ, പപ്പിയാസ്, അഗാപ്പിയുസ്, പെഗാമ്പിയുസ്.

നവമ്പർ 3.

വി. ഹുബെർട്ട്.

ഹുബെർട്ടിന്റെ ബാല്യകാലചരിത്രം അജ്ഞാതമാണു്. അദ്ദേഹം ഒരു നായാട്ടുകാരനും ലോകസുഖഭോഗങ്ങളിൽ ലയിച്ചവനുമായിരുന്നു. നായാട്ടുകാർക്കു മദ്ധ്യസ്ഥനായി ഇദ്ദേഹം ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഹുബെർട്ടു ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു്, അസാധാരണശുഷ്കാന്തിയും പുണ്യപുരോഗതിയുമുള്ളവനായി. വിജ്ഞാനിയായിത്തീർന്ന ഹുബെർട്ടിനു മെസ്ററിക്ടു മെത്രാനായ വി. ലാമ്പെർട്ടു ഗുരുപ്പട്ടം കൊടുത്തു രൂപതയിൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ജോലികൾ ഏല്പിച്ചു. 681—ൽ ഹുബെർട്ടു അനന്തരമെത്രാനായി, അതിശുഷ്കാന്തിയോടെ രൂപതയിൽ അദ്ധ്വാനിച്ചു അവിടെ വിഗ്രഹാരാധന നിർമ്മൂലമാക്കി, ഹുബെർട്ടിനു അത്ഭുതപ്രവർത്തനവരവും ലഭിച്ചിരുന്നു; ഇദ്ദേഹം ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചതു 727 ലാണു്.

ശാന്തതയോടെ മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുന്നതും സ്ഥിരതയോടെ അന്ത്യം പ്രാപിക്കുന്നതുമാണു് യഥാർത്ഥജ്ഞാനം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: വിനെഫ്റീഡ്, പാപ്പുളുസ്, ഫ്ലോർ, റംവാൾഡ്, സിൽവിയ, പിർമിൻ, ഹുബെർട്ടു, മാലാക്കി, വളെൻററയിൻ.

നവമ്പർ 4.

വി. ചാറൾസ് ബൊറൊമേയൊ.

പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുപാഷണ്ഡത അവിർഭവിച്ചിട്ടു് 50 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുസ്സഭയുടെ മുഖം പരിഷ്കരിക്കുന്നതി

ന്ന ദൈവം ഒരു വെറും യുവാവിനെ കരുവാക്കി. 22 വയസ്സാ
യിരിക്കെ 1560–ൽ ചാറ്റംസ് ഒരു കർട്ടിനാളായി തന്റെ
മാതുലനായ പയസ് ചതുർത്ഥൻപാപ്പയെ സഭാഭരണത്തിൽ
സഹായിച്ചുതുടങ്ങി. ട്രണ്ടിലെ സൂനഹദോസ് നിയന്ത്രിക്കുന്ന
തിലായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമശ്രദ്ധ. ചാറ്റംസിന്റെ
സുധീരപ്രവർത്തനങ്ങളാൽ സൂനഹദോസ് ശുഭപര്യവസാന
ത്തിലെത്തി. അതിന്റെ നിർണ്ണയങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തു
കയായിരുന്ന അനന്തരശ്രദ്ധ. ചാറ്റംസ് മിലാനിലെ മെത്രാ
പ്പോലീത്തയായശേഷം അവിടെ അവ നിഷ്കർഷിച്ച് നടപ്പി
ലാക്കി. ഇദ്ദേഹം സാധുസ്ത്രീമന്ദിരങ്ങളും സെമിനാരികളും
സ്ഥാപിച്ചു. തന്റെ ഒബ്ലെയിറ്റുസഭവഴി വൈദികരെ ശു
ഷ്കാന്തിയുള്ളവരാക്കി. ശിക്ഷണനിയന്ത്രണത്തിൽ ചാറ്റംസ്
അഭേദ്യനെങ്കിലും വിശ്വാസികളോട് വലിയ ആർദ്രതയുള്ളവ
നായിരുന്നു. ഒരു സാധുവിനെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഏതു നികൃ
ഷ്ടസ്ഥലത്തിരിക്കാനും മടിച്ചിരുന്നില്ല. പ്ലേഗുബാധയിൽ ആ
രേയും എവിടേയും എങ്ങനേയും സഹായിച്ചു. ഒരു നല്ല ഇട
യനേപ്പോലെ ജീവിക്കയും മരിക്കയുംചെയ്തു.

പ്രകൃതിയെ ജയിച്ചു ജീവിതം നവീകരിക്കുവാൻ ഏതു
ത്യാഗം സഹിക്കാനും നാം സന്നദ്ധരാകണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വീരം, വിത്താലിസ്, പിയേരിയുസ്, അമാ
ൻസിയുസ്, പൊർഫീരിയസ്, അഗ്രിക്കൊള, യൊവനീച്ചിയുസ്,
ക്ലാരുസ്, നീക്കാന്തർ, ഹെർമെസ്, പ്രോക്കുളസ്, ഹിലോലഗുസ്,
ഗ്രിൻസ്റ്റൺ, മൊദെസ്തു, ഹിലാരി.

നവമ്പർ 5.

വി. ബെർട്ടില്ല.

ഡാഗോബെർട്ട പ്രഥമന്റെ രാജവാഴ്ചയിൽ സൊയിസ
ണിൽ ഒരു വിശ്രുതകുടുംബത്തിൽ ബെർട്ടില്ല ജനിച്ചു. പ്രായ
മായപ്പോൾ ലോകം വെടുക്കുവാൻ പഠിക്കയും, അതു കേവലം
ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആശിക്കയും ചെയ്തു. വി. ഓയേനിന്റെ അ

ലോചനപ്രകാരം സംഗതി വെളിപ്പെട്ടുത്തിയപ്പോൾ മാതാപിതാക്കന്മാർ അശേഷം പ്രതികൂലഭാവം കാണിച്ചില്ല. അവർ ബെർട്ടില്ലായെ മെയോക്സിൽനിന്നു നാലുമൈൽ അകലെ ബ്രിയേനിലുള്ള ജൊവാറെ മഠത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി. അവിടെ അവൾ തികഞ്ഞ പുണ്യപുരോഗതിയിൽ ജീവിച്ചു, എല്ലാവർക്കും ഒരു ഭൃത്യപോലെ അവൾ വർത്തിച്ചിരുന്നു. ഉപവിയിലും മാതൃകയിലും മികച്ച ബെർട്ടില്ല ആബസ്സിനെ മഠഭരണത്തിൽ സഹായിക്കാൻ നിയുക്തയായി. അനന്തരം 646-ൽ ചെല്ലെസ് മഠത്തിൽ ആബസ്സായ ബെർട്ടില്ല 46 വത്സരം മഠം ഭരിച്ചു 692-ൽ തന്റെ താപസജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു നിര്യാതയായി.

വിശുദ്ധന്മാർ പുണ്യത്തിൽ പടിപടിയായി കയറി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പുരോഗമിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:- സക്കറിയാ, ദൊമിനാത്തോർ, മഞ്ഞുസ്, ഫിലോത്തെവുസ്, എലിസബെത്ത്, ലേത്തൂസ്, ഫിബീസിയൂസ്, ഗലാസ്യോ.

നവമ്പർ 6.

വി. ലെയൊനാർഡ്

ക്ലോവിസ് രാജാവു ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ തലതൊട്ടശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരമനയിൽ പ്രമുഖനായി ഭവിച്ച ഒരാളാണ് ലെയൊനാർഡ്. ഈയാൾ വി. റെമീജിയൂസിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടു പുണ്യപൂർണ്ണതാപ്രാപൂകിക്കായി ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു. റീംസിലെ മെത്രാൻ ലെയൊനാർഡിനെ പുണ്യം അഭ്യസിപ്പിച്ചു, ഫ്രാൻസിൽ ശേഷിച്ച പുറജാതിക്കാരുടെ അപ്പോസ്തലനാകാൻ നിയമിച്ചു. ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം സഫലമായി. പുണ്യഖ്യാതിയാൽ രാജാരമനയിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം നിമിത്തം ലെയൊനാർഡ് ആദ്യം ഓർലിയൻസിനു സമീപം ഒരു ആശ്രമത്തിലേക്കും, അനന്തരം ലിമോഴെസിനു സമീപം നൊബ്ലാക്കിലെ ഏകാ

ന്തത്തിലേക്കും പോയി താമസിച്ചു. എന്നാൽ ലെയൊനാർഡ് ഉപവിയുടെ പ്രേരണയാൽ തടവുകാരെ ചെന്നുകണ്ടു ഫലപ്രദമായി ആശ്വാസം നൽകിയിരുന്നു. പലേ ഭർഭഗരേയും ആകർഷിച്ചു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരാക്കി അവർക്കായി ആശ്രമം പണിയിച്ചു. വി. ലെയൊനാർഡ് 550-ാമാണ്ട് പരലോകപ്രാപ്തനായതു്.

ലോകബഹുമതി ഉപേക്ഷിച്ചു് രഹസ്യത്തിൽ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതു എത്ര ഫലപൂർണ്ണമാണു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വീനോക്ക, ഇൽത്തൂത്തൂസ്, പാമ്പോ, ഹേലിക്സ്, ആറിക്കുവ, സെവേരുസ്.

നവമ്പർ 7.

വി. വില്ലിബ്രോർഡ്

വില്ലിബ്രോർഡ് 657ൽ-ൽ നോർത്തുമ്പർലാണ്ടിൽ ജനിച്ചു. 20 വയസ്സായിരിക്കെ വി. എഗ്ബെർട്ടിന്റെ കീഴിൽ പഠിക്കുന്നതിനു ഐർലണ്ടിലേക്കു പോയി. 12കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉത്തര യൂറോപ്പിലെ അനേകം പുറജാതിക്കാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. റോമയിൽ ചെന്നു മാപ്പാപ്പയുടെ ആശിസ്സുവാങ്ങി പതിനൊന്നു സഖികളോടുകൂടി യൂട്രച്ചിൽ ചെന്നെത്തി. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളായ ഫ്രാങ്കുകാരുടെ മതം സ്വീകരിക്കാൻ അവിടത്തെ പുറജാതിക്കാർ വിസമ്മതിച്ചു. ആകയാൽ വിശുദ്ധൻ പെപ്പിൻ രാജാവു കീഴടക്കിയിട്ടുള്ള ജാതിക്കാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. അതു സഫലമായി. പെപ്പിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം വില്ലിബ്രോർഡ് റോമയിലേക്കു പോയി അറ്റ്റെക്റ്റിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി മടങ്ങിചെന്നു. വിശുദ്ധൻ അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. പള്ളികൾ പലതു പണിയിച്ചു. അവയിൽ വൈദികരെ നിയമിച്ചു. വിശുദ്ധനു അത്ഭുതപ്രവർത്തനവരത്തിനു പുറമെ പ്രവചനവരവുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. 50 വത്സരം തുടർന്നു മെത്രാനായി ഭരി

ച്ചു്, ദൈവത്തിനും മനുഷ്യൎക്കും പ്രസാദിച്ചവനായി സംപൂൎണ്ണനന്മയോടെ വാൎദ്ധക്യത്തിൽ വി. വില്ലിബ്രോൎഡ് പരലോകപ്രാപ്തനായി.

യഥാൎത്ഥശുഷ്കാന്തിയുടെ ധാതു ദൈവസ്നേഹത്തിലാണു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:— അക്കീല്ലാസ്, വെരൻഫ്റിഡ്, പ്രോസ്ദേച്ചിയുസ്, കരീന, അന്തോണിബൾദിനൂച്ചി, ഹെൎക്കുലാനുസ്, എഗൽബെർട്ടു, അമരാന്തുസ്, ഹെസീച്ചിയുസ്, ഫ്ലൊരെൻസിയുസ്.

നവമ്പർ 8.

തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ

വിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾക്കു തിരുസ്സഭ നൽകുന്ന വണക്കം ഒരു പുറജാതി അവശിഷ്ടമാണെന്നു പ്രോട്ടസ്റ്റണ്ടുകാർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. നേരെ മറിച്ചു ഭൂണ്ടിലെ സൂനഹദോസ് വിധിച്ചിട്ടുള്ളതു്, വേദസാക്ഷികളുടേയും മററു പുണ്യവാന്മാരുടേയും ശരീരങ്ങൾ ഈശോമിശിഹായുടെ സജീവാവയവങ്ങളും പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ ആലയങ്ങളുമാണെന്നും, തന്മൂലം അവയെ വണങ്ങേണ്ടതാണെന്നും ആകുന്നു. ഈ വിധി സഭയുടെ പുരാതനാചാരത്തിലും പിതാക്കന്മാരുടെയും സൂനഹദോസുകളുടേയും പഠനത്തിലും അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ ഈ വണക്കത്തിൽ വരാവുന്ന ദുഷ്പ്രയോഗങ്ങൾ വർജ്ജിക്കണമെന്നു തിരുസ്സംഘങ്ങൾ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തന്മൂലം മെത്രാന്റെ അംഗീകരണം കൂടാതെ ഒരു തിരുശ്ശേഷിപ്പും പരസ്യവണക്കത്തിനു വെച്ചുകൂടാ. യഥാൎത്ഥവണക്കത്തെപ്പററി വിശ്വാസികൾ ഉപദേശിക്കപ്പെടണം.

തിരുസ്സഭയുടെ സ്വരം ശ്രദ്ധിച്ചു തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ വണങ്ങുന്നതിനാലുള്ള ഫലം നാം അനുഭവിക്കേണ്ടതാണു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:— വിറെറാറീനുസ്, വില്ലെഹാഡ്, ഗോഡ്ഫ്റി, പെലാജിയ, കപ്പോഫൊരുസ്, സെവരീയാനുസ്, ക്ലാരുസ്, മാവൂർ, ദേവുസ്ദേദിത്ത്.

നവമ്പർ. 9.

വി. തെയൊദോർ ടീറൊ.

തെയൊദോർ പൌരസ്ത്യദേശത്തു ഒരു കുലീനകുടുംബത്തിൽ പിറന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ രാജസൈന്യത്തിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം വിഗ്രഹത്തിനു ബലി അർപ്പിക്കണമെന്നു 306–ൽ ചക്രവർത്തി വിളംബരപ്പെടുത്തി. തന്മൂലം തെയൊദോരിനു വിശ്വാസം ത്യജിക്കയൊ മരിക്കയൊ വേണ്ടിവന്നു. തനിക്കുവേണ്ടി മരിച്ച മിശിഹായെപ്രതി മരിക്കാൻ തയ്യാറെന്നു തെയൊദോർ സേനാധിപന്റെ മുമ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. സേനാധിപൻ, സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിച്ചുറയ്ക്കുന്നതിനു സമയംകൊടുത്തു. അപ്പോൾ തെയൊദോർ വലിയൊരു അമ്പലം തീയിടുകയാണുണ്ടായതു്. എന്നിട്ടും വിധിയാളൻ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചു രക്ഷപെടുന്നതിനു ശാന്തമായി ഉപദേശിച്ചു. തെയൊദോർ കുരിശടയാളം വരച്ചു തനിക്കു ശ്വസനമുള്ളേടത്തോളംസമയം മിശിഹായുടെ നാമം ഏററു പറയുമെന്നു് സധീരം വ്യക്തമാക്കി. അതിനാൽ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം വിശുദ്ധനെ തീയിൽ ഇട്ടു. തീജ്വാലയിൽനിന്നും ആത്മാവു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഉയരുന്നതായി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി കാണുകയുംചെയ്തു.

മിശിഹായുടെ ഉത്തമ പടയാളികളാകാൻ നമുക്കും ആവശ്യമായവ ധീരതയും സ്ഥിരതയുമാണു്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: മത്തൂരിൻ, വിത്തോനുസ്, ബെനീഞ്ഞുസ്, ഒരെസ്തെസ്, ഉർസിൻ, അഗ്രിപ്പീനുസ്, എവുസ്തോളിയ, സോപ്രാട്ടാ.

നവമ്പർ 10. വി. ലിയൊ. Cfr April 11.

വി. അന്ത്രയോസ് അവലീനൊ.

ഒരു ഭക്തബാലജീവിതത്തിനുശേഷം അന്ത്രയോസ് നേപ്പിൾസിൽവെച്ചു് ഗുരുപ്പട്ടമേററു. 36 വയസ്സിൽ തെയററിൻ സഭയിൽ ചേർന്നു. കുരിശിനോടുള്ള സ്നേഹസൂചകമായി അ

ന്നാണു് ലാൻസെലോട്ട് എന്ന പേരുമാറ്റി അന്ത്രയോസെന്നാക്കിയതു്. 50 വത്സരം ഒരു മുറിവുനിമിത്തമുള്ള വേദന സഹിച്ചു നടന്നതല്ലാതെ ഒരു വാഹനത്തിലും കയറിയിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ തിരുപ്പാഥേയം എഴുന്നെള്ളിച്ചു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ഭയങ്കരമഴ പെയ്തു വിളക്കു കെട്ടസമയം ഒരു ദിവ്യപ്രകാശം വഴികാട്ടി. മഴനിമിത്തം നനഞ്ഞതുമില്ല. വിശുദ്ധനു 89 വയസ്സായിരിക്കെ ഒരിക്കൽ പൂജാപ്പുണം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഒരു സന്നിപാതമുണ്ടായി. അന്നേരം പിശാചു ദൃശ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആത്മാവിനെ അപഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ ദേവമാതാവിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം കാവൽഭൂതൻ കാണപ്പെട്ട പിശാചിനെ നരകത്തിലാക്കി. ആസന്നമരണനായ വിശുദ്ധന്റെ മുഖം അപ്പോൾ പ്രസന്നമായി. ദേവമാതാവിനു നന്ദിപറഞ്ഞു അന്ത്രയോസ് അവലീനൊ പരലോകം പ്രാപിക്കയുംചെയ്തു. ഇതു് 1608–ൽ സംഭവിച്ചു.

മരണസമയം ഈശോയെയും സമീപെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഈ വിശുദ്ധനോടു അപേക്ഷിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ലോരൻസ്സ്പ്രോനി, തോമസ് ആകെമ്പീസ്, ട്രിഫൊ, റെസ്പീച്ചിയുസ്, നിംഫാ, യൂസ്റ്റസ്, മീലെസ്, അംബ്രോസിമുസ്, സീന, സെവേര, പ്രോബുസ്, ടെമെത്രിയുസ്, എവുസ്റ്റോസിയുസ്.

നവമ്പർ 11.

ടൂർസിലെ വി. മാർട്ടിൻ.

മാർട്ടിൻ കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോഴത്തന്നെ മാതാപിതാക്കളുടെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം പഠിച്ചറിവാൻ തുടങ്ങി. അതുകയാൽ 15 വയസ്സിൽ പിതാവു മാർട്ടിനെ പിടിച്ചു പട്ടാളത്തിൽ ചേർത്തു. വഴിക്കാലത്തു ഒരു ദിവസം മാർട്ടിൻ അമിയെൻസിലായിരിക്കെ മിക്കവാറും നഗ്നനായ ഒരു ഭിക്ഷു തണുത്തു വിറയ്ക്കുന്നതു കണ്ടു. അപ്പോൾ കൈവശം പണമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ സ്വന്തം വസ്ത്രം പകുതി കീറി

ഭിക്ഷുവിനു കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു രാത്രി "മാർട്ടിൻ എന്നെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു" എന്നൊരു അശരീരിവാക്യം മാർട്ടിൻ കേട്ടു. ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചിട്ടു അധികം വൈകാതെ മാർട്ടിൻ പട്ടാളസേവനം ഉപേക്ഷിച്ചു. സ്വന്തം അമ്മയെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. ആരിയൻ പാഷണ്ഡർ വീട്ടിൽ നിന്നും ഓടിച്ചതുകൊണ്ടു മാർട്ടിൻ വി. ഹിലാരിയുടെ പക്കൽ അഭയംതേടുകയും, ഫ്രാൻസിലെ പ്രഥമാശ്രമം പോയ്ററിയേർസിൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. 372–ൽ മാർട്ടിൻ ട്ടൂർസിലെ മെത്രാനായി. അന്നു അവിടത്തെ വിശ്വാസികളും, നാമമാത്രക്രിസ്ത്യാനികളും ഹൃദയം കൊണ്ടു് അവിശ്വാസികളുമായിരുന്നു. സ്വന്തം സന്യാസികളുടെ സഹായത്തോടെ വിശ്വാസികൾ അമ്പലങ്ങളും കാവുകളും നശിപ്പിച്ചു. പ്രസംഗവും അത്ഭുതങ്ങളുംകൊണ്ടു അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ മാർട്ടിൻ ഇന്നു ഗാളിന്റെ ശ്ലീഹയായി അറിയപ്പെടുന്നു. താപസജീവിതാനന്തരം മാർട്ടിൻ നിഷ്ക്രമനായി.

ക്രിസ്തുനായ മിശിഹായ്ക്കുവേണ്ടി നീയെന്തിക്കുന്നുണ്ടോ?

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അത്തനോദൊരുസ്, മെന്നാസ്, വലെന്ററയിൻ, ഫെലീച്ചിയൻ, തെയൊദോർ, വെരാനുസ്.

നവമ്പർ 12.

വി. മാർട്ടിൻ പാപ്പ.

ഈ മാപ്പാപ്പ 649 മുതൽ 655 വരെ റോമാസിംഹാസനത്തിൽ വാണു. മൊനൊത്തെലയിററു പാഷണ്ഡതയെ ശക്തിയായി എതിർക്കയാൽ കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിലെ രാജാധികാരികളും ഇദ്ദേഹത്തിനു വിരോധികളായി. സെൻറ് മേരീമേജർ ബസീലിക്കായിൽ ബലി അർപ്പിക്കുന്ന സമയം പാപ്പയെ മൃതിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശ്രമം നടന്നു. ഘാതകനാകുമായിരുന്നവൻ അപ്പോൾ അത്ഭുതകരമായി അന്ധനാകുകകൊണ്ടു ശ്രമം ഫലപ്പെട്ടില്ല. എങ്കിലും കുറേക്കഴിഞ്ഞു മാർട്ടിനെ പിടി

ച്ചു് കപ്പൽവഴി കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. മൂന്നുമാസത്തെ കപ്പൽയാത്രക്കുശേഷം ചെന്നെത്തിയ നാക്സോസ് ദ്വീപിൽ പാപ്പ ഒരു കൊല്ലം ബന്ധനത്തിലായിരുന്നു. 654ലിലാണു് ഉദ്ദിഷ്ട തലസ്ഥാന നഗരിയിൽ എത്തിച്ചേൎന്നതു. അപ്പോൾ പാപ്പയെ ടാവുറിക്കു ചെർസൊനേസിലേക്കു നാടു കടത്തി. അവിടെ നാലുമാസം കഠിന ദീനത്തിലും പട്ടിണിയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടിയശേഷം പാപ്പ 655–ൽ ദിവംഗതനായി.

നിൻെറ ശരണം മുഴുവനും തിരുസ്സഭയുടെ പഠനത്തിൽ അൎപ്പിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: കനിബെർട്ടു, ദിദാക്കുസ്, നീലുസ്, ലിവിൻ, ലെബ്വിൻ, എവാഗ്രിയുസ്, ജോസഫാത്ത്, അവുരേലിയുസ്, പൂബ്ലിയുസ്, വത്തേർനുസ്, റൂഫുസ്.

നവമ്പർ 13.

(വി. സ്തനിസ്ലാവുസ് കോസ്കാ. August 14)

സ്തനിസ്ലാവുസ് പോളണ്ടിലെ ഒരു കുലീന കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവനാണു്. 14 വയസ്സിൽ സ്വന്തം ജേഷ്ഠൻ പോളുമൊരുമിച്ചു വിയെന്നായിലെ ജെസ്യൂട്ടു കോളേജിലേക്കു പഠനത്തിനു പോയി. സ്തനിസ്ലാവുസ് ബുദ്ധിമാനും സൌമ്യനുമായിരുന്നെങ്കിലും അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന താപസജീവിതം പോളിനു രസിച്ചില്ല. തന്മൂലം പോൾ ഉപദ്രവിച്ചതിൻെറയും സ്വയം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന തപസ്സിൻെറയും ഫലമായി സ്തനിസ്ലാവുസ് അപകട ദീനത്തിലകപ്പെട്ടു. താമസം ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടു ഭവനത്തിലായിരുന്നതിനാൽ ഒരു പട്ടക്കാരനെ വിളിക്കാൻ തരപ്പെട്ടില്ല. തിരുപ്പാഥേയം സ്വീകരിച്ചു മരിക്കാൻ ഇടവരുന്നതിനു വി. ബാർബര പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥയാണെന്നു അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ആ വിശുദ്ധയോടു അപേക്ഷിച്ചു. ഉടനെ ആ വിശുദ്ധ രണ്ടു മാലാഖാമാരോടുകൂടി പ്രത്യക്ഷയായി തിരുപ്പാഥേയം നൽകി. ദേവമാതാവു സ്തനിസ്ലാവുസിനു സു

ഖം നൽകി. ഈശോസഭയിൽ ചേരുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കയുണ്ടാ
യി. പിതാവിന്റെ തടസ്സമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ സുനിസ്സാവുസ്
വിയെന്നാ വിട്ടു റോമയിലേക്കു പോകയും, അവിടെ നൊവി
ഷേറ്റിൽ ചേർന്നു ഏതു ഹീനവേലയും സ്ഥിരസന്തോഷത്തോ
ടെ ചെയ്വാൻ ആരംഭിക്കയും ചെയ്തു. അവിടെ അസാധാരണ
ഭക്തിയോടും കീഴ്വഴക്കത്തോടുംകൂടി പത്തുമാസമേ ജീവിച്ചു
ള്ളു. 17 വയസ്സായിരിക്കെ 1563—ൽ ആശിച്ചവിധം മാതാ
വിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിരുനാൾ ദിനം വിശുദ്ധൻ ഭാഗ്യ
മരണം പ്രാപിച്ചു.

ജീവിതത്തിൽ ഏതു പരീക്ഷയിലും, വിശേഷിച്ചു മരണ
സമയത്തും നാം നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ സഹായം തേ
ടണം. തിരുനാൾ ആഗസ്റ്റ് 15.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഹോമൊബോനുസ്, ദിദാക്കുസ്, സലൂത്തോ
ർ, മിഥിയൂസ്, സെബീന, ബ്രയിസ്, കേൺസ്റ്റൻറ്, കീലിയൻ, ദി
യേഗ്രസ്, നിക്കൊളാവുസ് പാപ്പ, എന്നാത്ത, എവുജിൻ.

നവമ്പർ 14.

വി. ദിദാക്കുസ്.

പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടു മദ്ധ്യത്തിൽ ദിദാക്കുസ് സ്പെ
യിനിൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പം മുതല്ക്കേ ഏകാന്തപ്രിയനായിരു
ന്നതിനാൽ വനവാസ ജീവിതം അവലംബിച്ചു പായ നെയ്
ത്തുജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉപരിപൂർണ്ണത ആശിച്ചു ഫ്രാ
ൻസിസ്കൻ സഭയിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. ജ്ഞാനക്കുറവും എളി
മയും നിമിത്തം ഗുരുപട്ടമേല്ക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. മരണംവരെ
ഒരു തുണസഹോദരനായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യം,
ബ്രഹ്മചര്യവ്രതം, കീഴ്വഴക്കം, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം എന്നിവ പ
രിപൂർണ്ണമായി ആചരിച്ചു. കാനറി ദ്വീപുകളിലേക്കു അയയ്ക്ക
പ്പെട്ടപ്പോൾ വേദസാക്ഷിയായി മരിക്കാമെന്നു വളരെ ആഗ്ര
ഹിച്ചതാണു്. എന്നാൽ ദൈവഹിതം മറിച്ചായിരുന്നു. ദിദാ
ക്കുസ് തന്റെ സന്മാതൃകയാലും വചനത്താലും വളരെപ്പേരെ

മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയശേഷം സ്പെയിനിലേക്കു മടങ്ങിയെത്തി. ദീൎഘിച്ച ദീനത്തിൽകിടന്നു ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചശേഷം സുമധുരങ്ങളായ ദിവ്യവചനങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു സമാധാനത്തിൽ വിശുദ്ധൻ സമാധിയടഞ്ഞു.

ഹൃദയത്തിന്റെ പൂൎണ്ണതയിൽനിന്നാണ് വായ് സംസാരിക്കുക. ദൈവം നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അധരങ്ങളിലുമുണ്ടാകും. തിരുനാൾ 12-ാംനു-.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ലോറെൻസ്, ദുബ്രിച്ചിയുസ്, ജോസപ്പാത്തു, എക്കൊൺവാൾദു, വെനെരാന്ത.

നവമ്പർ 15.

വി. ജെർത്രൂദു.

ഒരു കുലീന സാക്സൺ കുടുംബത്തിൽ ജെർത്രൂദു 1263-ൽ പിറന്നു. അഞ്ചു വയസ്സിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു റോസെൻഡോർഫിലെ ഒരു ബെനഡിക്ടിൻമഠത്തിൽ അവളെ ചേർത്തു. ലത്തീൻ നല്ലപോലെ അഭ്യസിച്ചു. എളിമ, പ്രായശ്ചിത്തം, കീഴ്വഴക്കം എന്നിവയിലും മററു മഠനിയമാചരണത്തിലും ജെർത്രൂദു അദ്വിതീയയായി. ഈശോയും മറിയവുമായുള്ള അവളുടെ ദിവ്യസംഭാഷണങ്ങൾ കീഴ്വഴക്കം നിമിത്തം അവൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരോടും, അതിൽ പ്രത്യേകിച്ചു പാപികളോടും അവൾ വളരെ അനുകമ്പയുള്ളവളായിരുന്നു. സകല വിശുദ്ധന്മാരോടും, ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കളോടും, പ്രത്യേകമായി കൎത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തോടും തിരുഹൃദയത്തോടും ജെർത്രൂദു വളരെ ഭക്തിയുള്ളവളായിരുന്നു. 40 കൊല്ലത്തിലധികം ആബസ്സായി മഠഭരണം നടത്തി. നിരന്തരവേദന സഹിച്ചു പുണ്യപൂൎണ്ണത പ്രാപിച്ച ജെർത്രൂദു 72-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1334—ൽ പരലോകപ്രാപ്തയായി.

ദൈവതിരുമനസ്സിനു നമ്മെത്തന്നെ കാഴ്ചയണച്ചു വഴങ്ങു

ന്നതിൽപരം, മരണത്തിനു ഉത്തമമായിട്ടുള്ള ഒരുക്കം മറ്റൊന്നില്ല. തിരുനാൾ നാളെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ലെയൊപ്പോൾഡ്, എവുജേനിയുസ, മക്ലൂത്തൂസ്, ആഡംബെർട്ട, അമ്പീബുസ്, കൂരിയാസ്, സമോനാസ്, മാളെം, ലുപ്പേരിയുസ്.

നവമ്പർ 16.

വി. എഡ്മണ്ട്.

എഡ്മണ്ട് 12 വയസ്സിൽ അബ്ബീഗ്ഡനിലെ തന്റെ ഭവനം വിട്ടു ഓക്സ്ഫോർഡിൽ പഠിക്കാൻ പോയി. അവിടെവെച്ചാണു് ആത്മപരീക്ഷകാം ജയിക്കാൻ ഒരു മാർഗ്ഗമായി ബ്രഹ്മചര്യവ്രതം നേർന്നതു. ദേവമാതാവിനു തന്റെ ജീവിതം അർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. എഡ്മണ്ടു് സാലിസ്ബറി രൂപതയുടെ ഖജാൻജിയായിട്ടാണു് പരസ്യജീവിതം ആരംഭിച്ചതു്. ദരിദ്രരോടു വലിയ ഉപവി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. 1234—ൽ കാൻറർബറി രൂപതയിലേക്കു മാറ്റമായി. അവിടെ ഹെൻറി തൃതീയൻ രാജാവിന്റെ അതുശക്തിരായി തിരുസ്സഭയുടെ അവകാശം വാദിച്ചു. തന്മൂലം വിദേശവാസത്തിനു നിർബന്ധിതനായി. അവിടെ രണ്ടുകൊല്ലം ഏകാന്തത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു നിത്യസമ്മാനത്തിനു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം പൊൺടിഞ്ഞിയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവിടെ നടന്ന അത്ഭുതങ്ങളുടെ പെരുപ്പം നിമിത്തം മരിച്ചു നാലാം കൊല്ലമായ 1246—ൽ എഡ്മണ്ടു് വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു.

ദൈവത്തിലും മറിയത്തിലും ആശ്രയിച്ച വിശുദ്ധന്മാർ നാം വീഴുന്നിടത്തു് വീഴാതെനിന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: എവുക്കേരിയുസ്, ആഗ്നസ്. ഫിലദെൻസിയുസ്, എല്ലീദിയുസ്, കത്ത്മാർ, മർസെല്ലുസ്, എവുസ്റ്റോക്കിയുസ്, ജെർത്രൂദ്.

നവമ്പർ 17.

വി. ഗ്രിഗരി തൌമത്തൂർഗുസ്,

ഗ്രിഗരി പുറജാതിമാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു പോന്തുസിൽ ജനിച്ചു. പലസ്തീനായിൽവെച്ചു 231–ൽ മഹാനായ ഓറിജന്റെ കീഴിലാണ് തത്വശാസ്ത്രം പഠിച്ചതു്. ഓറിജൻ ഗ്രിഗരിയെ മനുഷ്യജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും ദൈവജ്ഞാനത്തിലേക്കു് തിരിച്ചു. വളരെ താമസിയാതെ ഗ്രിഗരി സ്വരാജ്യമായ നെയോചെസറിയായിലെ മെത്രാനായി. ഒരു രാത്രി ഉണർന്നുകിടക്കുമ്പോൾ ഗ്രിഗരിക്കു ഒരു വൃദ്ധനും ഒരു ദിവ്യസ്ത്രീയും പ്രത്യക്ഷരായി. യോഹന്നാൻസുവിശേഷകനായി മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ട വൃദ്ധനോടു സ്ത്രീ ആജ്ഞാപിച്ചതു ത്രിത്വത്തിന്റെ രഹസ്യം സംബന്ധിച്ചു ഗ്രിഗരിയെ മനസ്സിലാക്കുവാനായിരുന്നു. അങ്ങനെ ലഭിച്ച തത്വങ്ങൾ ഗ്രിഗരി രേഖപ്പെടുത്തി എഴുതി തന്റെ പിൻഗാമികൾക്കു അവകാശമായി സൂക്ഷിച്ചു. വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരനായ ഗ്രിഗരി പിശാചുക്കളെ കീഴടക്കുകയും, ഭാവി പ്രവചിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഗ്രിഗരിയുടെ വചനത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊണ്ടു ഒരു പാറ സ്ഥലംമാറി; ഒരു കുളം കേവലം വററി; ഒരു നദി അതിന്റെ ഒഴുക്കിന്റെ ഗതി മാററി. ഈ വിശുദ്ധൻ അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. മതമർദ്ദിതരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. പാഷണ്ഡതയെ കെടുത്തി. വി. ഗ്രിഗരി തൌമത്തൂർഗുസ് 270–ലാണ് കർത്താവിൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചതു്.

ദേവമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തി ദിവ്യപുത്രനോടുള്ള വിശ്വാസത്തിനു ഉറച്ച സംരക്ഷയാണ്.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ദിയൊനീസിയുസ്, ആൾഫെയുസ്, സക്കേവുസ്, വിക്ടോറിയ, ജെർത്രൂദു, ടൂർസിലെ ഗ്രിഗരി, ഹുഗ്, അനിയാൻ, അച്ചെസ്ക്കുളസ്, ഡെന്നിസ്, എവുജിൻ.

നവമ്പർ 18.

ക്ളൂനിയിലെ വി. ഓദൊ.

877—ൽ ക്രിസ്തുമസ്ദിനം അക്വിററയിനിലെ ഒരു കു

ലീനൻ പ്രാൎത്ഥിച്ചതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണു് ഓദൊ ജനിച്ചതു്. ഓദൊ ജ്ഞാനത്തിലും പുണ്യത്തിലും മികച്ചവനായി വളൎന്നു. പിതാവു ആശിച്ചതു മകൻ കോടതികളിൽ ശോഭിച്ചുകാണാനാണു്. എന്നാൽ ദൈവാനുഗ്രഹത്തിൻെറ ആകൎഷണം ബലവത്തായിരുന്നു. ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു ട്ടൂർസിലെ വി. മാർട്ടിൻെറ പക്കൽ എത്തുന്നതുവരെ ഓദോയുടെ ഹൃദയം അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. പിന്നീടു ഓദൊ ബൌമിൽ വി. ബെനഡിക്ററിൻെറ സഭാവസ്ത്രം ധരിച്ചു. ക്ളൂനി ആശ്രമത്തിൻെറ ആബട്ടാകുവാൻ നിർബന്ധിതനായി. ആശ്രമഭരണം സ്തുത്യൎഹമായി നടത്തി. മത്സരപ്രഭുക്കന്മാരുടെ മദ്ധ്യെ സമാധാനസംസ്ഥാപനത്തിനു മാൎപ്പാപ്പ പലപ്പോഴും ഓദോയുടെ പരിശ്രമം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പോയ ഒരു സന്ദൎഭത്തിലാണു് റോമയിൽവെച്ചു ഓദൊ രോഗിയായതു്. ഉടനെ ട്ടൂർസിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. 942–ൽ ഓദൊ തൻെറ സ്വന്തം വി. മാർട്ടിൻെറ പാദേ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു.

ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്നതിനു ആരും ഒരു വിശുദ്ധൻെറ സഹായം അപേക്ഷിക്കുകയേ വേണ്ടു.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: അൾഫെവുസ്, ഒരീക്കുളസ്, ഫിജീദിയൻ, തോമ്മാ, ബറുള, ഹിൽദാ, ഗ്രിഗരി, റൊമാനുസ്, ഹെസീക്കിയുസ്.

നവമ്പർ 19.

ഹങ്കറിയിലെ വി. എലിസബെത്തു.

എലിസബെത്തു ഹങ്കറിയിലെ രാജാവിൻെറ പുത്രിയും, വി. ഹെഡ്വിജിൻെറ മരുമകളുമാണു്. ഇവൾ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ തുരിഞ്ചിയായിലെ ളൂവീസുമായി വിവാഹം കഴിച്ചു ഭർത്തൃപിതാവിൻെറ അരമനയിൽ വളർന്നിരുന്നു. അരമനയിൽ വളരെ ദരിദ്രരെ സ്വീകരിക്കയും ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്തതു പോരാതെ എലിസബെത്തു വളരെ ആസ്പത്രികൾ പണിയിച്ചു സ്വന്തം കയ്യാൽ രോഗികളെ എല്ലാവിധവും ശുശ്രൂഷിച്ചു വന്നു. ഉടുപ്പിനടിയിൽ മറച്ചു ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ ദരിദ്രൎക്കായി

കൊണ്ടുപോകുന്ന എലിസബെത്തുമായി ഒരിക്കൽ ഭർത്താവു കണ്ടുമുട്ടി. പരിശോധനയിൽ അവ പുസ്തകങ്ങളായി പകർന്നു കണ്ട ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. അന്നു പുസ്തകങ്ങളുള്ള കാലവുമായിരുന്നില്ല. കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഭർത്താവെടുത്ത ഒരു പുസ്തകം ആയാളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും വാടിയതുമില്ല. ഭർത്താവിന്റെ മരണാനന്തരം എലിസബെത്തു് അരമനയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതയായി മക്കളോടുകൂടി തെരുവിൽ ഭിക്ഷയാചിക്കാൻ നിർബന്ധിതയായി. അവളാകട്ടെ എല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചും ദരിദ്രർക്കു മാതാവായി വർത്തിച്ചും നല്ല ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയും, 24 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ 1231-ൽ നീര്യാതയായി.

ദൈവത്തെ സേവിക്കാൻ ചിലപ്പോൾ ലോകബന്ധമാനവും പ്രകൃതികൂട്ടത്തെ വെറുപ്പുകളും നാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പോൺസ്യൻ, ബർലാം, ഫാദേലിയാനസ്, മാക്സിമുസ്, അബ്ദീഷ്യസ്, ഫാവുസ്തുസ്, ഡെന്നിസ്, എക്സുപ്പേരിയുസ്, ഫെലീച്ചിയൻ, ആസാസ്.

നവമ്പർ 20.

വലോയ്സിലെ വി. ഫ്രേലിക്സ്.

വലോയ്സിലെ പ്രഭുവിന്റെ പുത്രനാണു് ഫ്രേലിക്സു്. മാതാവു പുത്രനെ ചെറുപ്പം മുതല്ക്കു ഉപവി അഭ്യസിപ്പിച്ചു. വിവാഹമോചനംകൊണ്ടു മാതാപിതാക്കന്മാർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞതു ഫ്രേലിക്സിൽ വലിയ പരിവർത്തനത്തിനു കാരണമായി. അമ്മയെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ സൂക്ഷത്തിനു ഭരമേല്പിച്ചു ഫ്രേലിക്സു് ക്ലെയർവോയിലെ സിസ്റ്റേർഷ്യൻ സഭയിൽ ചേർന്നു. അനന്തരം വി. ബെർണ്ണാർഡിന്റെ സമ്മതപ്രകാരം ഉപരിപൂർണ്ണതക്കായി ഇറ്റലിയിലേക്കു പോകയും ഒരു സന്യാസിയുടെ പക്കൽ കൂടുതൽ തപസ്സനുഷ്ഠിക്കയുമുണ്ടായി. പി

ന്നീട്ടു ഫേലിക്സ് ഗുരുപ്പട്ടമേററു ഫ്രാൻസിലേക്കു മടങ്ങി ദീർഘകാലം ഏകാന്തജീവിതം നയിച്ചു. ഈ നാളിൽ ക്രിസ്ത്യൻ തടവുകാരുടെ രക്ഷക്കായി പരിശുദ്ധതമത്രിത്വത്തിന്റെ ഒരു സഭ സ്ഥാപിക്കയുണ്ടായി. ഫേലിക്സും വി. ജോൺമാത്തയും ഒരുമിച്ചാണ് സഭാനിയമം ഉണ്ടാക്കിയതു. സഭാംഗങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ഇവർ റോമയിലേക്കുപോയി പാപ്പയുടെ അംഗീകരണം വാങ്ങി. ഫേലിക്സ് തന്റെ അവസാനത്തെ 15 കൊല്ലം സഭാഭിവൃദ്ധിക്കായി ചിലവിട്ടു. 1213—ൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു.

നിന്റെ വായ് ദൈവത്തിന്റേതായി പകർത്തി, അതു പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: എഡ്മണ്ടു, ഹുബെർട്ടു, അഗപെത്തുസ്, അനത്തോളിയുസ്, ദാസിയുസ്, നേർസാസ്, ബെരെൽവാർഡ്, മക്സൻസിയാ, സിംബ്ലീച്ചിയുസ്, സിൽവെസ്റ്റർ, ബെനീഞ്ഞുസ്, ഗ്രിഗരി, ബാസുസ്, അഗാപ്പിയുസ്.

നവമ്പർ 21.

പ. ക. മറിയത്തിന്റെ കാഴ്ചവെപ്പ്

മക്കളെ പിറവിക്കു മുമ്പും പിമ്പും ദൈവസേവനത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയെന്നതു ഭക്തിയുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഒരു ആചാരമാണ്. യൂദന്മാരിൽ ചിലർ ഈ പൊതുപ്രതിഷ്ഠയാൽ തൃപ്തരാകാതെ മക്കളെ അവരുടെ ശൈശവത്തിൽ പുരോഹിതന്മാരുടെ പക്കൽ സമർപ്പിച്ചു ദേവാലയ പരിസരങ്ങളിൽ പാർപ്പിക്കയും അവിടെ അവർ പരിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷയിൽ പുരോഹിതരേയും ലേവായരെയും സഹായിച്ചുവരികയും സാധാരണമായിരുന്നു. പുരാതന ഐതിഹ്യം പറയുന്നതു പ. ക. മറിയം അവളുടെ ശൈശവത്തിൽ ഇങ്ങനെ ആഘോഷപൂർവ്വം ദേവാലയത്തിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നാണ്. ഈ കാഴ്ചവെപ്പിന്റെ തിരുനാൾ ഇന്നു തിരുസ്സഭയിൽ ഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. മറിയത്തിന്റെ നിർമ്മലാത്മാവു ഈ ദേവാലയാധിവാസം കൊ

ണ്ടു വിലയേറിയ ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളാൽ അലംകൃതമാവുകയും, തന്മൂലം മാലാഖാമാൎക്കു അത്ഭുതവിഷയമാകയും, ആരാധ്യമായ ത്രിത്വത്തിനു അത്യധികം പ്രസാദിക്കയും ചെയ്തു. പിതാവു തന്റെ വത്സല പുത്രിയായും, പുത്രൻ തന്റെ ഭാവിമാതാവായും, പരിശുദ്ധാരൂപി തന്റെ പ്രിയപത്നിയായും മറിയത്തെ വീക്ഷിച്ചിരുന്നു. മറിയമാണു് തന്റെ നിത്യവ്രതത്താൽ ആദ്യം കന്യാത്വത്തെ മററുള്ളവൎക്കു മാതൃകയായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു്.

മറിയത്തിന്റെ സംരക്ഷണയിലും മാദ്ധ്യസ്ഥത്തിലും യോഗ്യതകളുടെ ഐക്യത്തിലും നമുക്കും നമ്മെ ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കാം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ:- കൊളുമ്പാൽ, സ്റ്റീഫൻ, ആൾബെർട്ട്, മാവൂർ, എവുത്തിക്കായുസ്, ഗെലാസിയുസ് പാപ്പ, ചെൽസുസ്, ഓസ്വിൻ, വേദസാക്ഷി ക്ലെമെൻറ്, റൂഫുസ്, ഹെലിയൊദോരുസ, ദെമേത്രിയുസ്, ഹൊനേരിയുസ്.

നവമ്പർ 22.

വി. സിസീലിയ

കുലീനയും സുന്ദരിയും സമ്പന്നയുമായ സിസീലിയ ഒരു റോമൻ വനിതയാണു്. ഇവൾ തന്റെ വിവിഹം നടന്നന്നു രാത്രി വിവാഹമേളങ്ങൾ ശ്രവിച്ചിരുന്ന മദ്ധ്യേ മുൻചെയ്തിരുന്ന നിത്യകന്യാത്വത്തിന്റെ വ്രതം പുത്തനാക്കി. "എന്റെ ആത്മാവു പരിശുദ്ധവും ശരീരം നിർമ്മലവുമായിരിക്കട്ടെ; എന്തെന്നാൽ നീ അറിയാത്ത ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ദൂതൻ എനിക്കു വരനായുണ്ടു്" എന്നു അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിനോടു ണർത്തിച്ചു. ദർശനത്തിൽ ആ ദൂതനെക്കണ്ട നവവരൻ വലേരിയനും, അവന്റെ സഹോദരൻ തീബൂർസിയുസും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചശേഷം വേദസാക്ഷികളായി മരിച്ചു. സിസീലിയ മാത്രമാണു് ശേഷിച്ചതു്. അവൾ വിധിയാളനോടു "ഞാൻ എന്റെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹായുടെ മണവാട്ടിയാണെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നി

ല്ലെ?'' എന്നാണു് ചോദിച്ചതു്. സിസീലിയായെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു കൊല്ലാൻ വിധിയുണ്ടായി. തിളച്ച വെള്ളത്തിന്റെ ആവിയിൽ ഒരു രാവും പകലും അവളെ കിടത്തി. തീജ്വാലയിൽ നിർത്തിയെങ്കിലും, അവളുടെ ഒരു മുടിയിഴപോലും കരിഞ്ഞില്ല. അടികൊണ്ടു പിളർന്ന തലയോടുകൂടി അവൾ രണ്ടു ദിനരാത്രം സുബോധത്തോടെ നിലത്തു കിടന്നു. പിന്നത്തിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം 177–ൽ അവൾ പരലോകപ്രാപ്യയായി.

മ്ശിഹായോടുള്ള സ്നേഹലക്ഷ്യമായി നാം ഏതു ബലി അപ്പണത്തിലും സഹനത്തിലും സന്തോഷിക്കയാണു് വേണ്ടതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:– തെയൊദോരുസ്, ഫിലെമോൻ, അപ്പിയാ മെത്രോസ്, പ്രഗ്മാസ്യൂസ്, മാക്കു, സ്റ്റീഫൻ.

നവമ്പർ 23.

വി. ക്ലെമന്റ് പാപ്പ.

വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ തന്നെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി മെത്രാനാക്കിയ ദേഹമാണു്. വി. ക്ലെമന്റ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ വചനങ്ങളും കേട്ടവിധം പാലിക്കുവാനായി വിശുദ്ധൻ ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ ഭരിക്കാൻ 88–ൽ ആരംഭിച്ചു. വി. പത്രോസിന്റെ അടുത്ത ഒരു അനന്തരഗാമിയും വിശ്രുതനുമായി. ഇദ്ദേഹം മതമർദ്ദകനായ ദൊമിസ്യാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ സമകാലീനനായിരുന്നു. ബാഹ്യശത്രുക്കളുടെ പുറമെ ആന്തരികമായ പാഷണ്ഡതയോടും മത്സരങ്ങളോടും ക്ലെമന്റിനു മല്ലിടേണ്ടിവന്നു. കൊറിന്ത്യൻ സഭാംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചു് വൈദികാധികാരം ധിക്കരിക്കയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ക്ലെമന്റു് തന്റെ ശ്ലൈഹികാധികാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയുപയോഗിച്ചു അവർക്കു ഒരു പ്രസിദ്ധ ലേഖനം അയച്ചു. പാപ്പാ ആജ്ഞാപിച്ചതു വൃഥാവിലായില്ല. സമാധാനവും ക്രമവും അവിടെ സ്ഥാ

പിതങ്ങളായി. വി. ക്ലെമൻറ് പാപ്പ 97–ൽ വേദസാക്ഷിയായിട്ടാണ് മരണം പ്രാപിച്ചതു.

വൈദികരോട് കാണിക്കുന്ന കീഴ്വഴക്കാരുപിയെ ദൈവം സമ്മാനിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവരോട് കാണിക്കുന്നതു കർത്താവിനോട് കാണിക്കുന്നതിനു സമമാണ്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അംഫിലെയൂസ്, ടോൺ, ദാനിയേൽ, ഫെലിസിറാ, ലൂക്രേഷ്യ, സിസീനിയൂസ്, ടൂഡൊ, ഗ്രിഗരി.

നവമ്പർ 24.

(വി. യോഹന്നാൻ ക്രൂസ്. December 14)

ഒരു അനാഥയെ വിവാഹം ചെയ്തതിനാൽ യോഹന്നാന്റെ പിതാവിനെ ചാച്ചുക്കാർ ബഹിഷ്കരിച്ചു. തന്മൂലം ദാരിദ്ര്യത്തിൽ പിറന്നു വളർന്ന യോഹന്നാൻ ദാരിദ്ര്യംതന്നെ തന്റെ അവകാശമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇട്ടേഹം പഠനം നടത്തിവരവേ മെദീനായിലെ ആസ്പത്രിയിൽ ദരിദ്രരുടെ ഭൃത്യനായി വർത്തിച്ചു. 1563—ൽ 21 വയസ്സായിരിക്കെ കർമ്മലീത്താസഭയിൽ ഒരു തുണസഹോദരനായിട്ടാണ് ചേർന്നതു. അവിടെ യോഹന്നാൻ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം നിമിത്തം ഉപരിപ്പട്ടം നൽകപ്പെട്ടു. അവിലായിലെ വി. ത്രേസ്യാ തന്റെ സഭ നവീകരിക്കാൻ സഹായിക്കണമെന്നു അവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ യോഹന്നാൻ കൂടുതൽ തപോനുഷ്ഠാനത്തിനായി കർത്തൂസിയൻ സഭയിൽ ചേരുമായിരുന്നു. ഇട്ടേഹം നിഷ്പാദുക കർമ്മലീത്തരുടെ ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോരായി. യോഹന്നാന്റെ സഭാ നവീകരണങ്ങളാം ജനറാം അംഗീകരിച്ചെങ്കിലും വൃദ്ധ സന്യാസികളുടെ പ്രതിഷേധംനിമിത്തം അവ അന്നു പൊതുവെ സ്വീകാര്യയോഗ്യമായില്ല. യോഹന്നാൻ ഒമ്പതുമാസം തടവിൽ കിടക്കേണ്ടിയുംവന്നു. പിന്നേയും ഈ വിധം യോഹന്നാൻ രണ്ടുപ്രാവശ്യം തന്റെ സഹോദര സന്യാസികളാൽ നിന്ദ്യമായി അപമാനിക്കപ്പെട്ടു-

എന്നാൽ അദ്ദേഹം സൃഷ്ടികളാൽ പരിത്യക്തനായടത്തോളം ആന്തരീക സമാധാനത്തിൽ വളരുകയും സ്വർഗ്ഗാഭിലാഷത്തിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദൈവവും നിന്നെറ ഒരു ആത്മാവും മാത്രമേ ലോകത്തിലുള്ളൂ എന്നു മനസ്സിലാക്കി നീ ജീവിതം നയിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ക്രിസോശൊനസ്, പ്രൊത്തസ്, പോർസ്വൻ, റൊമാനസ്, ഫ്ലോര, കേനാൻ, ക്രൈസൽസ്വാനസ്, അലക്സാണ്ടർ, ഫെലിച്ചീസ്സിമുസ്, ഫിർമീന, മേരി.

നവമ്പർ 25.

അലക്സാണ്ട്റിയായിലെ വി. കത്രീന.

കത്രീന അലക്സാന്ത്രിയായിലെ ഒരു കുലീന കന്യകയാണു. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനു മുമ്പു ഇവളെ തന്നെറ ദാസീഗണത്തിൽ ചേർക്കണമെന്നു ദേവമാതാവു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഈശോ തലതിരിച്ചുകളഞ്ഞതായും, ജ്ഞാനസ്നാനശേഷം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഈശോ സസന്തോഷം അതു സ്വീകരിച്ചതായും കത്രീനായ്ക്കു ദർശനങ്ങളും ഉണ്ടായതായി പറയപ്പെട്ടുന്നു. മാക്സ്മിൻ ദ്വിതീയൻ ചക്രവർത്തി അലക്സാന്ത്രിയായിൽ ചെന്നപ്പോൾ ജ്ഞാനിയും, സുന്ദരിയും, സമ്പന്നയുമായ കത്രീനായോടു വിവാഹം അഭിലഷിച്ചു. ആവശ്യപ്പെട്ടു. കത്രീന അതു അശേഷം വിസമ്മതിക്കയാൽ അവളെ കഠിനമായി അടിക്കുവാൻ ചക്രവർത്തി കല്പിച്ചു. കത്രീന അറേബിയൻ മലയിലേക്കു ധൃതഗതിയായി ഒളിച്ചോടി. എന്നാൽ പടയാളികളും അവളെ മുന്നിട്ടു പിടികൂടി കൊലപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായതു. അവളുടെ മൃതദേഹം സീനാമലയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിടപ്പെട്ടു. കത്രീനായാകട്ടെ ഒരു മനുഷ്യനും തന്നെറ ദേഹം കാണുകയോ സ്പർശിക്കയൊ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മാലാഖമാർ വന്നു അതു സംസ്കരിച്ചതായി ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ടു.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ നിലനില്പു നമുക്കു കരഗതമാകുന്നതിനു

നാം അവരെപ്പോലെ ദൈവാനുഗ്രഹത്തോടു വിശ്വസ്തരായിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: എറാസ്മുസ്, ലെയൊനാർ, ഓറിയം, മോസെസ്, മെർക്കുരിയുസ്, യുക്കുന്താ.

നവമ്പർ 26.

അലക്സാന്ത്രിയായിലെ വി. പത്രോസ്.

ഡയോക്ലേഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദനനാളിലാണു പത്രോസു് അലക്സാന്ത്രിയാപ്പള്ളി ഭരിച്ചതു്. മെലീസ്യസു്, അരിയുസു് എന്നീ പാഷണ്ഡരെ ആദ്യമായി മഹാറോൻ ചൊല്ലിയതു പത്രോസിന്റെ ധീരതയും ശുഷ്കാന്തിയും വിശദമാക്കുന്നുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ ശ്രദ്ധ മതമർദ്ദിതരെ രക്ഷിക്കുന്നതിലായിരുന്നു. മരണം ഭയപ്പെടാതിരിക്കാൻ സഹായനിഗ്രഹം അഭ്യസിക്കണമെന്നു പത്രോസു് തുടരെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. ഈ വിശുദ്ധൻ 311—ൽ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു.

സമ്പന്നൻ എത്ര കഷ്ടിച്ചാണു ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു! അവർ സമ്പത്തിന്റെ കെട്ടുകളാൽ ഭൂമിയോടു ബന്ധരായി കിടക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: നീക്കോൺ, സിൽവെസ്റ്റർ, ഗൊസൊലീനി, കൊൺറാദു, ലെയൊനാർഡ്, ടെൽഫീന, എവരിസ്തുസ് പാപ്പാ, അമാത്തോർ, ബസോളസ, സിരിച്ചിയുസ് പാപ്പാ, ഫാവുസ്തുസ്, ലീഡിയുസ്, അമ്മോനിയുസ്, പക്കോമിയുസ്, ബെല്ലീനുസ്, മർസെല്ലുസ്, സ്റ്റീലിയൻ.

നവമ്പർ 27.

വി. മാക്സിമുസ്.

വി. ഹൊനൊരാത്തുസിനെ തുടർന്നു ലെരിൻസിലെ അബ്ബായ മാക്സിമുസു് ഏകാഗ്രചിന്ത, ശുഷ്കാന്തി, ഭക്തി എന്നിവയിൽ ചെറുപ്പം മുതല്ക്കേ പ്രശോഭിതനായി. സൌമ്യ

നും ദയാശീലനുമായി അദ്ദേഹം ആശ്രമം ഭരിച്ചു. എണ്ണത്തിൽ വളരെയായിരുന്ന ആശ്രമവാസികളും ജ്ഞാനത്തിലും പുണ്യത്തിലും വിശ്രുതരായിരുന്നു. മാക്സിമുസിന്റെ പുണ്യമാതൃകകളാൽ ഉപദേശങ്ങളാൽ ആജ്ഞാശക്തിയുള്ളവയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ ആശ്രമത്തിൽ തികഞ്ഞ യോജിപ്പും ഐക്യവും പുണ്യമത്സരവും കളിയാടി. അവിടെ അധികാരപ്രയോഗം ആവശ്യമില്ലാതായും വഴക്കും രസാവഹമായും ഭവിച്ചു. ഫ്രേജൂസിലെ വൈദികരും ജനങ്ങളും മാക്സിമുസിനെ തങ്ങൾക്കു മെത്രാനായി കിട്ടുവാൻ അഭിലഷിച്ചു. അപ്പോൾ ഓടി ഒളിച്ചു മാക്സിമുസ് ശ്രമിച്ചു സ്വീകരിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. എല്ലാ പുണ്യങ്ങളും അഭ്യസിച്ചു ഈ വിശുദ്ധൻ 460—ൽ ആയിരുന്നു ദിവംഗതനായതു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നഷ്ടത്തിൽ എവരും ദുഃഖിച്ചു.

യജമാനന്മാരെ, നിങ്ങൾക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു യജമാനനുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി നിങ്ങളുടെ ഭൃത്യന്മാർക്കു നീതിയും ക്ഷമയുമായതു ചെയ്തു കൊടുക്കുവിൻ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മഹർസാപ്പോർ, വിർജിൽ, സെക്കുന്തിൻ, പൊലിക്കാമിയുസ്, താരാക്കുസ്, ബസീലെയുസ്, അക്കാപ്പിയുസ്, ഹിരനാക്കുസ്, ഹെക്കുത്തുസ്, പ്രിമിത്തീവുസ്, വലേരിയൻ, ബർലാം, ജോസഫാത്ത്, സെവെരീൻസ്.

നവമ്പർ 28.

അങ്കോയായിലെ വി. യാക്കോബു്.

അങ്കോനായിലെ മോണ്ടബ്രോണ്ടൻ പട്ടണത്തിലാണു് യാക്കോബു ജനിച്ചതു. ഇദ്ദേഹം പെറൂജിയ സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ചശേഷം ഫ്ലോറൻസിൽ ഒരു മാന്യയുവാവിന്റെ അദ്ധ്യാപകനായി അപകടങ്ങളകറ്റുവാൻ യാക്കോബു പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും നിഷ്ഠയുള്ളവനായിരുന്നു. അസീസിയിൽചെന്നു പോർസ്യുംകുളാപള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഫ്രൻസിസ്കൻസഭയിൽ ചേരുന്നതിനുണ്ടായ അഭിനിവേശപ്രകാ

രം അ സഭാവസ്ഥം സ്വീകരിച്ചു. ലോകം, പിശാചു, ശരീരം എന്നീ ശത്രുക്കളോടുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക സമരം യാക്കോബു പ്രാർത്ഥനയും നോമ്പും ഉപവാസവും മറ്റുമായി ആരംഭിച്ചു. ചമ്മട്ടിയടി കൂടാതെ 40കൊല്ലത്തിൽ ഒരു ദിവസം കടന്നുപോയിട്ടില്ല. മിലാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ വിശുദ്ധൻ ഒളിച്ചോടി. വെനീസിലും മറ്റും യാക്കോബു പലേ അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തു. 70 വത്സരം ആശ്രമത്തിൽ ജീവിച്ചു. 90—ാമത്തെ വയസ്സിൽ നേപ്പിൾസിനടുത്ത ആശ്രമത്തിൽവെച്ചു യാക്കോബു 1476—ൽ നിദ്രാധനായി.

പ്രാർത്ഥനയും നോമ്പും ഉപവാസവുമാണു ലോകം, പിശാചു, ശരീരമെന്ന ശത്രുക്കളെ ജയിക്കാൻ ഉപാധിയെന്നു ധരിച്ചു അവ അനുഷ്ഠിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ചെറിയ എസ്റ്റുപ്പനോസ്, ക്രെഷൻസ്, ഹോണ്ടലാനസ്, ബേസിൽ, ജെയിംസ്, റൂഫുസ്, ഹെർവീജ, ഗിഗരിതീയൻ പാപ്പ, സോസ്സെനെസ്, പപ്പിനിയൻ, മനസ്സേത്തസ്.

നവമ്പർ 29.

വി. സത്തൂർനീനുസ്.

ഫാബിയൻ പാപ്പയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു സത്തൂർനീനുസ് 245—ൽ റോമവിട്ടു വിശ്വാസം പ്രസംഗിക്കാൻ ഗാളിലേക്കു പോയി. ഇദ്ദേഹം തന്റെ പ്രവർത്തനകേന്ദ്രം ടൂളൂസിൽ സ്ഥാപിച്ചു. അവിടത്തെ പ്രഥമ മെത്രാനുമായി. എന്നാൽ അവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കുറവായിരുന്നു. ക്രമേണ അവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കയും സത്തൂർനീനുസിന്റെ ശക്തി ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു തുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹം അമ്പലനടയിൽക്കൂടി പള്ളിയിലേക്കു പോകുമ്പോഴാണു അ ശക്തി പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നതു. ഒരിക്കൽ അവിശ്വാസികൾ ഇദ്ദേഹത്തെ കാളയെ ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിൽ പങ്കുചേരുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. അപ്പോൾ വിശുദ്ധൻ പറഞ്ഞതു "എന്നെ ഭയപ്പെട്ട

ന്ന ദേവന്മാക്ക ഞാൻ എങ്ങിനെ ബലി അർപ്പിക്കും'' എന്നായി രുന്നു. അപ്പോൾ അവർ വിശുദ്ധനെ ആ മൂരിയുടെ കാലിൽ കെട്ടി അമ്പലനടയിൽ ഓടിച്ചിറക്കി. വിശുദ്ധന്റെ തല ച്ചോർ ആ നടകളിന്മേൽ ചിതറി. മറിവോറ മൃതശരീരം ഭക്തന്മാർ എടുത്തു സംസ്കരിച്ചു.

പിശാചിന്റെ പരീക്ഷയുണ്ടാകുമ്പോൾ നാം മിശിഹാ യോടുകൂടി വാഴുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹായം തേടണം.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: റാത്ത് ബോഡ്, സിസീനിയുസ്, ക്ലൗത്തു സ്, പരാമോൻ, ഫിലോമെനുസ്, ബ്ലെയിസ്, ഒദമേത്തിയുസ്, ഇ ല്ലുമിനാത്ത.

നവമ്പർ 30.

വി. അന്ത്രയോസ് ശ്ലീഹാ.

വി. അന്ത്രയോസ് ബെത്ത്സൈദാക്കാരനും, ഒരുപ ക്ഷെ വി. പത്രോസിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനും, വി. യോഹ ന്നാൻ മാംദാനയുടെ ഒരു ശിഷ്യനുമായിരുന്നു. മറുള്ളവരെ ക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക അന്ത്രയോസിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാ ണു്. ദിവ്യരക്ഷകൻ ഇദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചപ്പോൾ ''ഞങ്ങൾ മ്ശിഹായെ കണ്ടു'' എന്നുപറഞ്ഞു പത്രോസിനെയും കൂട്ടി ക്കൊണ്ടുചെന്നു. കർത്താവു മലയിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ അഞ്ചപ്പവും രണ്ടുമീനും കൈവശമുള്ള ബാലനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നതും അന്ത്രയോസാണു്. ഇദ്ദേഹം വിശ്വാസം പ്രസംഗിച്ചതു സ്ഥീത്തിയായിലും ഗ്രീസിലും മറുമായിരുന്നു. അവസാനം വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചു. അക്കായിയായിൽ വെച്ചു കഠിനമായി അടിക്കപ്പെട്ടശേഷം, ശ്ലീഹായെ കുരിശിന്മേൽ കയറുകൊണ്ടു തല കീഴായി കെട്ടിയിട്ടു. ശ്ലീഹാ, മരിക്കാനുള്ള കുരിശു കണ്ടപ്പോൾ അതിനു സന്തോഷം പറകയുണ്ടായി. രണ്ടു മുഴുവൻദിവസം അതിൽ ജീവനോടെ തൂങ്ങിക്കിടന്നു. വന്നു കണ്ടവരോടു വിശ്വാസം പ്രസംഗിക്കയും, തന്റെ ക്ലേശം ലഘൂകരിക്കരുതെന്നു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടായി.

നാം മറ്റുള്ളവക്കു നന്മചെയ്യണമെങ്കിൽ കുരിശിനോടു സമീപിച്ചു് നില്ക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: നാർസൂസ്, സാപ്രോർ, കാസ്സുളസ്, മാവുരാ, യുസ്തീന, ഇസാക്കു, മഹാനെസ്, അബ്രാഹം, സിമയോൻ, കൊൺസ്റ്റാൻസൂസ്, എവുപ്രേപ്പെസ്, ത്രേയൻ, സോസിമുസ്.

ഡിസമ്പർ 1.

വി. എലീജിയുസ്.

പാരീസിൽ തട്ടാൻപണിക്കാരനായിരുന്ന എലീജിയുസിനോടു ക്ലൊട്ടെയർരാജാവു ഒരു രാജസിംഹാസനമുണ്ടാക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. അതിനു കൊട്ടത്ത സ്വർണ്ണവും രത്നങ്ങളുംകൊണ്ടു് എലീജിയുസു് രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. തട്ടാന്റെ മഠ്ശാലയിൽ വളരെ പ്രസാദിച്ച രാജാവു അയാൾക്കു രാജ്യ അരമനയിൽത്തന്നെ ഒരു ജോലി നൽകി. അപ്പോൾ തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ പിടിച്ചു സ്ഥിരവിശ്വാസത്തിനു് സത്യംചെയ്യണമെന്നു രാജാവു ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ എലീജിയുസു് വിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുശ്ശേഷിപ്പുകളോടു അനാചാരം ഭയന്നു ഒഴിവുതരണമെന്നു സാദ്ധ്യപ്പെട്ടപേക്ഷിച്ചു വാങ്ങി. അരമനസമൃദ്ധിയിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന വിപത്തുകളെ തടയാൻ എലീജിയുസു് പ്രാർത്ഥനയും തപസ്സും ആചരിച്ചുവന്നു. തടവുകാരുടെ മോചനത്തിനു അതി ശ്രദ്ധാന്തിയുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ അവക്കുവേണ്ടി എല്ലാമെന്നല്ല, തന്റെ പാദരക്ഷപോലും വിറ്റു സഹായം ചെയ്തിരുന്നു. കാരാഗൃഹം തുറക്കാനും ചങ്ങല വെട്ടി തടവുകാരെ മോചിക്കാനും പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടുമാത്രം എലീജിയുസിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തിരുശ്ശേഷിപ്പുകളുടെ വണക്കത്തിനു കപ്പേളകൾ പണിയിക്കുക എലീജിയുസിന്റെ ഒരു പ്രിയംകരമായ ശ്രമമായിരുന്നു. ഒരു അൽമേയനും തട്ടാൻപണിക്കാരനുമായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം തന്റെ പുണ്യസമൃദ്ധി നിമിത്തം നോയനിലെ മെത്രാനാകുവാൻപോലും

സംഗതി വന്നു. മെത്രാൻഭരണം സ്തുത്യർഹമായി നിർവഹിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിനു അത്ഭുതപ്രവർത്തനവരവും പ്രവചനവരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 665—ൽ വി. എലീജിയുസ് നിര്യാതനായി.

ദൈവം വിശുദ്ധന്മാരെ തന്റെ പക്കലേക്കു വിളിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ശരീരം ഇവിടെ വിട്ടേക്കുന്നതു നമ്മുടെ സഹായത്തിനും ആശ്വാസത്തിനും വേണ്ടിയാണു. തിരുശ്ശേഷിപ്പുകളെ ഭക്തിപൂർവ്വം വണങ്ങുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: മരിയാനുസ്, നാഹും, എവാസിയുസ്, കസ്റ്റീസ്യൻ, ഉർസിച്ചിനുസ്, ലൂഷ്യസ്, കാന്തിദാ, അൻസാനുസ്, കസിയാനുസ്, ദിയൊദോരുസ്, റൊഗാത്തുസ്, നത്താലിയ, അനനിയാസ്, പ്രോക്കുളസ്.

ഡിസമ്പർ 2.

വി. ബിബിയാന.

ബിബിയാന ഒരു റോമാക്കാരിയാണു. ഇവളുടെ പിതാവു ഫ്ലാവിയനും മാതാവു ഡഫ്റോസയും പീഡനങ്ങളേറ്റു വേദസാക്ഷികളായി മരിച്ചു. ബിബിയാനയും, സഹോദരി ദെമെത്രിയായും വസ്തുവഹകയം കണ്ടുകെട്ടപ്പെട്ടകനിമിത്തം വളരെ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി. ഇരുവരും റോമൻ ഗവർണ്ണരായ അപ്രോനിയാനുസിന്റെ പക്കലേക്കു മതംനിമിത്തം വിളിക്കപ്പെട്ടു. ദെമെത്രിയ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറഞ്ഞ ഉടനെ വിധിയാളന്റെ മുമ്പിൽ വീണു മരിച്ചു. ബിബിയാനയെ മനസ്സു മാറ്റുന്നതിനു റുഫീന എന്നൊരു ദിഷ്ടസ്ത്രീയുടെ പക്കൽ ഏല്പിക്കയാണുണ്ടായതു. എന്നാൽ ബിബിയാന പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു അജയ്യയായി നിലനിന്നു. തന്മൂലം അവളെ മരിക്കുന്നതുവരെ തൂണിൽ കെട്ടി അടിക്കപ്പെട്ടു. സസന്തോഷം ശിക്ഷ സഹിച്ച ബിബിയാന മർട്ടകരുടെ കയ്യിൽവെച്ചു 363—ൽ വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചു. ലൌകികപ്രതിഫലമൊന്നും നിന്റെ ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു പ്രതിബന്ധമാകരുതു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: പൊൺസ്യാനുസ്, ഔരേലിയ, തെയൊടോ
റെറ, എവുസേബിയുസ്, മർസെല്ലുസ്, ആഡ്റിയ, പൌളീന, ലൂ
പ്പുസ്, സിൽവാനുസ്, എവാസിയുസ്, മത്താനാ.

ഡിസമ്പർ 3.

വി. ഫ്രാൻസിസ് ശവരിയാർ.

ഫ്രാൻസിസ് സ്പെയിനിലെ നവാറായിൽ 1506-ൽ ജ
നിച്ചു. ഈ യുവമാനുൻ നവീകരണത്തിന്റെ അപകടങ്ങ
ളിൽ പാരീസിലെ സർവ്വകലാശാലയിൽ തത്വശാസ്ത്രംപഠിപ്പി
ച്ചു ഖ്യാതി പ്രാപിക്കുകയായിരുന്നു. അന്നു ലെയോളായിലെ
വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് സഭ്യീയ ചിന്തയിലേക്കു ഫ്രാൻസീസിനെ
നയിച്ചു. ഇരുവരും ഈശോ സഭയിൽ സഹപ്രവർത്തകന്മാ
രുമായി. ഫ്രാൻസിസ് റോമയിലെ സ്വദേശിയരുടെ മദ്ധ്യ
കാര്യനാം പ്രേഷിതജോലി നടത്തിയശേഷം മാർപ്പാപ്പ
യുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് അദ്ദേഹത്തെ ഇ
ന്ത്യയിലേക്കയച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ രണ്ടാമത്തെ പ്രേഷിതനായി
വന്നെത്തിയ ഫ്രാൻസിസ് 12വത്സരങ്ങളുടെ ഇടക്കൊണ്ടു ഇ
ന്ത്യയിലും, മലാക്കായിലും, ജപ്പാനിലും സുവിശേഷം പ്രസം
ഗിച്ചു അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. അനവധി പ്രതി
ബന്ധങ്ങളാൽ മദ്ധ്യേ ഫ്രാൻസിസ് വിജയിയായി. അദ്ദേഹം
11,000നാഴിക കാൽനടയായി പ്രയാണം ചെയ്തുവെന്നും,
12 ലക്ഷം പേരെ സ്വന്തം കയ്യാൽ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തിയെ
ന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വേദം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു ചൈനയി
ലേക്കു കടക്കുവാൻ ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേയാണു്, ഒരുവി
ധത്തിൽ മൂശയെപ്പോലെ വാഗ്ദത്തനാടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ,
ഫ്രാൻസിസ് സാൻസ്യൻ ദ്വീപിൽവെച്ചു 1552-ൽ നിര്യാത
നായതു്. ഏറെക്കാലം അക്ഷയമായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ
മൃതദേഹം ഇന്നും ഗോവയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവണങ്ങുന്നു. വി
ശുദ്ധനു അത്ഭുതപ്രവർത്തനവരവും ഭാഷാവരവുമുണ്ടായിരുന്നു.
വി. ഫ്രാൻസിസ്ശൌരിയാർ സുവിശേഷ വേദപ്രചാരത്തി

ന്ന പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥനാണു്. ആത്മരക്ഷക്കുവേണ്ടി വേല ചെയ്യാൻ ചിലർ പ്രത്യേകം വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

എന്നാൽ മാതൃക, മാദ്ധ്യസ്ഥം, ത്യാഗം എന്നിവയാൽ ആത്മരക്ഷക്കായി പ്രവർത്തിക്കാൻ വയ്യാത്തവർ ആരുമില്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— മജിന, സോള, ക്ലാവുദിയുസ്, ഹില്ലാരിയുസ്, ജാസൻ, മാരുസ്, കാസിയൻ, ക്രിസ്പിൻ, അഗ്രീക്കൊള, ബീരിനുസ്, ലൂച്ചിയുസ്, സൊപ്പോനിയുസ്.

ഡിസമ്പർ 4.

വി. ബാർബര.

പന്തിനിയായിലെ നിക്കൊമേദിയാപ്പട്ടണത്തിൽ പുറജാതി മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ബാർബര ജനിച്ചു. ഇവളുടെ സൌന്ദര്യത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായ ദിയൊസ്കോരുസ് ബാർബരയെ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ഒരു ഏകാന്ത ഭവനത്തിൽ രണ്ടു സഖികളോടുകൂടെ പാർപ്പിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. ഈ ഏകാന്തത്തിൽ അവൾ പ്രാർത്ഥനയും പഠനവുമായി നാളം കഴിച്ചു. പ്രകൃതിയിൽനിന്നു പ്രകൃതിനാഥനെ അറിയാൻ അവൾക്കു ബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായി. ഒരു ക്രിസ്തീയ പുരോഹിതനിൽനിന്നു അവൾ രഹസ്യമായി വേദപഠനങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചു് ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ ദിയൊസ്കോരുസ് കോപാക്രാന്തനായി സിവിൽ കോടതിവഴി അവളെ തിരസ്കരിച്ചു് കഠിനമായി ഞെരുക്കി. കൂടാതെ 235–ൽ ബാർബരാ സ്വന്ത പിതാവിനാൽത്തന്നെ തലവെട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദ്രോഹി ഉടനെ ദൈവത്താൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതിരുന്നില്ല. ബാർബരായുടെ നിർമ്മലാത്മാവു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയരുമ്പോൾ ശക്തിയായ ഒരു ഇടിമിന്നൽ ഉണ്ടായി. അതിൽ ദിയൊസ്കോരുസ് മൃതിപ്പെടുകയും ദൈവവിധിസിംഹാസനത്തിങ്കൽ നിർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഇടിവെട്ടുപകടത്തിനു വി. ബാർബര പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥയാണു്. പെട്ടെന്നുള്ള മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനും

തിരുപ്പ്രാധേയം സ്വീകരിച്ചു മരിക്കാനും പ്രത്യേകം ഈ വി
ശുദ്ധയോട്ട അപേക്ഷിക്കുക.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: പീറർ ക്രിസോളൂസ്, അലക്സാന്ത്രിയായിലെ ക്ലെമൻറു, മെലേസ്യൂസ്, ഒസ്മണ്ടു, ആത്തൊ, മത്തായിസ്, ബെർണ്ണാർഡ്.

ഡിസമ്പർ 5.

വി. സാബാസ്.

പലസ്തീനായിലെ മുനിവരന്മാരിൽ വിശ്രുതനായ സാബാസ് കേസറിയാക്കു സമീപം 439—ൽ ജനിച്ചു. ചാപ്പക്കാരിൽ വസ്സംബന്ധമായി ഉത്ഭവിച്ച ഒരു തർക്കം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു സാബാസ് ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു ഒരു ആശ്രമത്തിൽ ചേരുകയും അവിടെ ഏവർക്കും ശുശ്രൂഷിയുടെ ഒരു മാതൃകയായി ജീവിക്കയും ചെയ്തു. പത്തുകൊല്ലത്തെ ആശ്രമവാസത്തിനുശേഷം സാബാസ് തിരുസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാൻ ജറുസലത്തേക്കു പോകയും, അവിടെ വി. എവുത്തിമിയാനസിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ഒരു ആശ്രമത്തിൽ ചേരുകയുമുണ്ടായി. എവുത്തിമിയാനസ് മരിച്ചപ്പോൾ സാബാസ് മരുഭൂമിയിൽ വലിയൊരു കുന്നിന്റെ ചരുവിലുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ പാർപ്പാക്കി. ഇതിനരികെയാണ് സെദ്രോൻതോട്ട ഒഴുകിയിരുന്നതു്. ഗുഹയിൽ അഞ്ചുകൊല്ലം വസിച്ചപ്പോഴേക്കും സാബാസിന്റെ പക്കലേക്കു ശിഷ്യന്മാരാകുവാൻ പലരും ഓടിക്കൂടി. അവർക്കായി ഒരു ആശ്രമം പണിയിക്കപ്പെട്ടു. 53 വയസ്സായിരിക്കെ സാബാസിനു ജറുസലം പേട്രിയാർക്കു ഗ്രുപ്പട്ടം നൽകി. ഈ വിശുദ്ധൻ പലസ്തീനായിലെ സന്യാസികളുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറാളുമായി. 94 വയസ്സായിരിക്കെ 532—ൽ ഈ വിശുദ്ധൻ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു.

പരസേവനത്തിനു മുതിരുന്നവർ സ്വാർത്ഥം വെടിഞ്ഞു തന്നെ പ്രവർത്തിക്കണം.

മറു വിശുദ്ധന്മാർ: ക്രിസ്പീന, ബാസൂസ്, ദൽമാസൂസ്, പെലീനൂസ്, അനസ്താസിയൂസ്, ഗ്രാത്തൂസ്, പൊത്താമിയ.

ഡിസമ്പർ 6.

വി. നിക്കൊളാവുസ്.

റഷ്യയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ വി. നിക്കൊളാവുസ് മൂന്നാം നൂറാണ്ടവസാനത്തിൽ ജനിച്ചു. മാതുലനായ മീറാമെത്രാപ്പോലീത്ത ഇദ്ദേഹത്തിനു ഗുരുപ്പട്ടം നൽകി. നിക്കൊളാവുസ് ആദ്യം ഒരു ആശ്രമത്തിന്റെ ആബട്ടും, അനന്തരം മീറാമെത്രാപ്പോലീത്തയുമായി. ജീവിതം എന്നും വലിയ പരിശുദ്ധിയിലായിരുന്നു. നിരപരാധികൾക്കും മർട്ടിതർക്കും ഒരു നല്ല പിതാവായി വർത്തിച്ചു. ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിപതിച്ച ഒരുത്തൻ തന്റെ മൂന്നു പുത്രിമാരെ പാപജീവിതത്തിനുപ്പിച്ചതായി വിശുദ്ധൻ കേട്ടു. അന്നുരാത്രി അദ്ദേഹം ഒരു സഞ്ചി സ്വർണ്ണം ഉറങ്ങുന്ന പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ജനൽവഴി ഇട്ടു രഹസ്യത്തിൽ മടങ്ങിപ്പോന്നു. അതു ദൈവദാനമെന്നു സങ്കല്പിച്ച പിതാവു സ്വർണ്ണം വിനിയോഗിച്ചു മൂത്തവളുടെ വിവാഹം നടത്തി. സന്തുഷ്ടനായ നിക്കൊളാവുസ് പിന്നെയും സ്വർണ്ണം അകത്തിട്ടുകൊണ്ടു് ദ്വിതീയപുത്രിയുടേയും വിവാഹം നടന്നു. മൂന്നാമതും സ്വർണ്ണം ഇട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ പിതാവു ഓടിയെത്തി ദാതാവിനെ മനസ്സിലാക്കി നന്ദിപറഞ്ഞു സ്തുതിച്ചു. ഒരാൾ തന്റെ മൂന്നു കുട്ടികളെ കൊന്നു വില്പനയ്ക്കു ഒരു കൊട്ടയിൽ വെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധൻ ചെന്നു ആ കുട്ടികളെ ഉയിർപ്പിക്കയുണ്ടായി. ആകയാൽ മൂന്നു കുട്ടികളുള്ള ഒരു കൊട്ടക്കരികെ നില്ക്കുന്നതായിട്ടാണു് വിശുദ്ധൻ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടാറു്. വി. നിക്കൊളാവുസ് 342–ൽ നിര്യാതനായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ 1807 ലാണു് ഇറാലിയിലെ ബാറിയിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടതു്. അവിടെ ഇപ്പോഴും അത്ഭുതങ്ങൾ നടക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടവർ പൈതങ്ങളേപ്പോലെ നിർമ്മലരാകണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അസെല്ല, പെലിക്രോനിയുസ്, മജോറീക്കസ്, ടിയെംനീസിയ, പീറ്റർപസ്സാസിയൂസ്, ദത്തീവ, ലെയോൻസ്യ.

ഡിസമ്പർ 7.

വി. അംബ്രോസ്.

അംബ്രോസ് ഒരു കുലീനനാണ്. മിലാനിലെ ഗവണ്ണ രായിരിക്കവേ 374–ൽ അദ്ദേഹം അവിടത്തെ മെത്രാനായി തി രിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അന്നു അദ്ദേഹം വേദപഠനങ്ങളും അഭ്യസി ച്ചുവരുന്നതേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ക്രൂരന്മാരായ അരിയൻ പാഷ ണ്ഡർ അവിടെ വളരെയുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം പുതിയ മെ ത്രാന്റെ തിരിഞ്ഞെടുപ്പു സമയത്തിൽ, സമാധാനപാലനത്തി നു അംബ്രോസ് ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. അന്നു ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെ ട്ടിട്ടില്ലായിരുന്ന അംബ്രോസ് ജനങ്ങളുടെ പൊതുഅഭിപ്രായ പ്രേരണയാൽ മെത്രാനായി തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണമെന്നായി രുന്നു ദൈവഹിതം. തദനുസാരം അംബ്രോസ് ജ്ഞാനസ്നാന പ്പെട്ടു മെത്രാനായി. ഇദ്ദേഹം ഇടയ ജോലി നിർവ്വഹിക്കുന്ന തിൽ അക്ഷീണനും, അനുഗ്രഹവും ഉപവിയും നിറഞ്ഞവനും, സൌമ്യനും, വിട്ടുവീഴ്ചയുള്ളവനും, എന്നാൽ തത്വപാലന ത്തിൽ നിശ്ചലനും ആയിരുന്നു. മിലാനിലെ ഒരു പള്ളി അ രിയൻ പാഷണ്ഡർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ അവശ്യപ്പെട്ട യുസ്തീ നാ ചക്രവർത്തിനിയോടു സധീരം അതു നിഷേധിച്ചു പറഞ്ഞു. കോപാവേശത്തിൽ ക്രൂരക്കൊല നടത്തിച്ച തെയൊദോസിയു സ് ചക്രവർത്തിയെ ശാസിച്ചു പ്രായശ്ചിത്തമെടുപ്പിച്ചു. വി. മോനിക്കായുടെ ഒരു സ്നേഹിതനും ആശ്വാസകനുമായി. വിശു ദ്ധയുടെ പുത്രൻ വി. അഗുസ്തീനോസിനെ 387–ൽ തിരുസ്സഭ യിൽ സ്വീകരിച്ചു. തിരുസ്സഭയിൽ ഒരു മഹാ മല്പാനായി ഗ ണിക്കപ്പെട്ടന്ന വി. അംബ്രോസ് ബഹുമാന്യനായി വാഴ്കയും പ്രാപിച്ചു 397–ൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു.

ലോകം വെറുത്തു ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു മാത്ര മാണു നമുക്കു ഏതു ഉയർച്ചയും ഉണ്ടാകേണ്ടതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫാര, അഗത്തൊ, എവുത്തീക്കിയൻ, പൊ ലിക്കാപ്പും തെയൊദോരും, സേർവുസ്.

ഡിസമ്പർ 8.

അമലോത്ഭവമാതാവു്.

ഏതു കത്തോലിക്കന്റെ ഹൃദയത്തിന്നും പ്രിയകരമായ ഈ ദിവസത്തിൽ സപ്രശക്തനായ ദൈവം മറിയത്തെ പിശാചിന്റെ തലതകർക്കുവാനുള്ളരക്ഷകന്റെമാതാവായിഇഹത്തിൽ ഉത്ഭവിപ്പിച്ചുവെച്ചുവെന്നതിനെ നാം സ്മരിക്കുന്നു. അനാദിയിങ്കലേയുള്ള ഒരു നിശ്ചയത്താൽ മറിയം ഉത്ഭവപാപരഹിതയായിരിക്കുവാനും ദൈവം തിരുച്ചിത്തമായി. അവിടുന്നു അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും പുണ്യത്തിന്റെയും സംപൂർണ്ണതയാൽ അവളെ നിറച്ചു. ആകയാൽ അമലോത്ഭവത്തിരുനാൾകൊണ്ടു നാം മറിയത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതു ഏറ്റവും ഉചിതമാകുന്നു. നാം മറിയത്തെപ്രതി മാത്രമല്ല, അവളുടെ സ്തുതിയിലും ഭാഗ്യത്തിലും പങ്കാളികളാകേണ്ട മക്കളായ നമ്മെ ഉദ്ദേശിച്ചും, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഭാഗ്യനിവാസികളോടു യോജിച്ചു നമ്മുടെ വത്സല അമ്മയോടുകൂടെ നാം ആഹ്ലാദിക്കണം. അമലോത്ഭവം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതു അടിസ്ഥാനമാക്കിയും നാം ഇന്നു ഈ തിരുനാൾ ആചരിക്കേണ്ടതാണു്.

ഹൃദയശുദ്ധി എന്നും കാക്കുന്നതിനു നിർമ്മലയും കളങ്കരഹിതയുമായ അമലോത്ഭവമറിയത്തിന്റെ സഹായം നിത്യം അപേക്ഷിക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഉർസുല, ബെനിങ്കാസാ, എവുക്കാരിയുസ്, മക്കാരിയുസ്, സെംഫ്രോനിയുസ്, പത്താപ്പിയുസ്.

ഡിസമ്പർ 9.

വി. ലെയൊക്കാദിയ

ലെയൊക്കാദിയ ടൊളേഡോ നാട്ടുകാരിയും, ഡയൊക്ലേഷിന്റെ മതമർദ്ദനത്തിൽ ക്രൂരനായ ഗവർണ്ണർ ദേഷ്യത്തിനാൽ 304-ൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവളുമാണു്. വി. എവുലാലിയ വേദസാക്ഷിണിയായതറിഞ്ഞു വേഗം അവളോടുകൂടെ ഭാഗ്യം

പ്രാപ വാൻ ലെയൊക്കാദിയ ദൈവത്തോടപേക്ഷിച്ചു. ഈ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേട്ടുവെന്നല്ല, ലെയൊക്കാദിയ കാരാഗൃഹത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ മരിക്കയുംചെയ്തു. ടൊളേഡോയിൽ വിശുദ്ധയുടെ നാമത്തിൽ മൂന്നു പള്ളികളുണ്ട്. ലെയൊക്കാദിയ ആ നാട്ടുകാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥയുമാണു്.

നിത്യതപത്തിന്റെ ചിന്തയും, മരണത്തിന്റെ അനിശ്ചിത സമയവും, മിശിഹായുടെ പ്രമാണങ്ങളുമാണു് പൂവ്വ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശ്രദ്ധാന്തി നമ്മിൽ പകരുവാൻ പര്യാപ്തമായവ. ലൗകിക പ്രേരണകളാൽ നാം വഞ്ചിതരാകരുതു്.

മറവു വിശുദ്ധന്മാർ:— പത്രോസ്, ഫോറിയൻ, ദെൽഫീന, എവുത്തിക്കിയാനസ്, പ്രോകുളസ്, പലേരിയ, ബാസിയൻ, ഗൊർഗോണിയ, സിപ്രിയൻ.

ഡിസമ്പർ 10.

വി. എവുലാലിയ

എവുലാലിയ സ്പെയിനിലെ മേരിദാ നാട്ടുകാരിയാണു്. ഡയൊക്ലെഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മതമർദ്ദന വിളംബരം പുറത്തായപ്പോൾ എവുലാലിയയ്ക്കു 12 വയസ്സായിരുന്നു. അവൾ ക്രൂരവിധിയാളനായ ദേച്ചിയാനുസിന്റെ പക്കൽ സ്വയം ഹാജരായി സത്യദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആയാളെ ശാസിച്ചു. വിധിയാളൻ അവളെ പിടിപ്പിച്ചു സ്തുതികൊണ്ടു വശീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കയുണ്ടായി. അതു വിഫലമായപ്പോൾ ഭയപ്പെടുത്തിനോക്കി. പീഡനായുധങ്ങൾ മുമ്പിൽവെച്ചു കാണിച്ചു. ചെയ്യേണ്ടതൊ, കൈകൊണ്ടു അല്പം കുന്തുരുക്കം തീയിലിടുക മാത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞു. കോപിച്ച എവുലാലിയ ബിംബം മറിച്ചിട്ടു ബലിവസ്തുക്കളഞ്ഞു. കുപിതനായ വിധിയാളൻ അവളുടെ മാംസം ചീന്തിച്ചു അസ്ഥി കാണുമാറാക്കി. മാറ്റിലും പള്ളകളിലും പന്തം കൊണ്ടു പൊള്ളിച്ചു. എവുലാലിയ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുമാത്രം ചെയ്തിരുന്നു. തലമുടിക്കു തീപിടിച്ചു തലയും മുഖവും കരി

ഞ്ഞു. ജ്വാലയിൽ ശ്വാസംമുട്ടി അവാം പരലോകപ്രാപൂയായി.

മ°ശിഹായുടെ നാമത്തിൽ നിന്ദ സഹിപ്പാൻ ഇടയാകുന്നതു വലിയ ഭാഗ്യമായി നാം ഗണിക്കണം.

മറവു വിശുദ്ധന്മാർ:- മെൽക്കിയദെസ്പാപ്പ, ഓസ്മണ്ടു, ലൊറെത്തിലേക്കു തിരുഭവനമാറ്റം, കപ്പോഫൊരുസ്, അബൂന്തിയുസ്, മെന്നാസ്, ഗെമെല്ലുസ്, ജൂലിയ, സിണ്ടുംഫ്.

ഡിസമ്പർ 11.

വി. ദമാസുസ് പാപ്പ

നാലാം നൂറ്റാണ്ടാരംഭത്തിൽ ദമാസുസ° റോമയിൽ ജനിച്ചു. 355-ൽ ഇദ്ദേഹം റോമാപ്പള്ളിയുടെ ആർച്ചുഡീക്കനായിരുന്നു. ലിബേരിയുസ°പാപ്പ ബെർഡായിലേക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചശേഷം ദമാസുസ° റോമയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു. അനന്തരപാപ്പ ഇദ്ദേഹമായി. പാപ്പാതിരഞ്ഞെടുപ്പു ലഭിക്കാഞ്ഞ ഉർസീനുസ° ഒരു മത്സരമുണ്ടാക്കിയെങ്കിലും ദമാസുസ° ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെമാത്രം ആ കാര്യത്തിൽ ഇടപെട്ടു. പുതിയൊരു ശീശ്മയിൽനിന്നും ദമാസുസ° സഭയെ രക്ഷിച്ചശേഷം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ആരിയൻ പാഷണ്ഡതയും, പൌരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അപ്പൊള്ളിനാരിയൻ പാഷണ്ഡതയും നശിപ്പിക്കാൻ ഉദ്യുക്തനായി. ഇതിനു പലേ തിരുസ്സംഘങ്ങളും വിളിച്ചുകൂട്ടി. വി. ലോറെൻസിന്റെ പള്ളി ദമാസുസ° പണിയിച്ചതാണു°. ഇദ്ദേഹം വത്തിക്കാനിലെ ഉറവകളം കേട്ടതീർപ്പിക്കയും, വേദസാക്ഷികളുടെ ശവകുടീരങ്ങളം അലങ്കരിക്കയുമുണ്ടായി. പതിനെട്ടവത്സരവും രണ്ടു മാസവും ഭരിച്ചശേഷം വി. ദമാസുസ° പാപ്പ 384-ൽ ദിവംഗതനായി.

യജമാനനെ ആപത്തിൽ അനുഗമിക്കുന്നതു° വിശ്വസ്തതയുടെ തികഞ്ഞ ലക്ഷ്യമാണു°.

മറവു വിശുദ്ധന്മാർ:- ദിവന്നാസ്യോസ്, ടിറാസൻ, ബർസബാസ്, സബീനുസ്, ദാനിയേൽ.

ഡിസമ്പർ 12.

വി. ഫീനിയൻ.

ലിൻസ്റ്റഷ്യനാട്ടുകാരനായ ഫീനിയനെ വി. പേട്രിക്കിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണു് ക്രിസ്തീയപുണ്യങ്ങളും അഭ്യസിപ്പിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹം വെയിൽസിലേക്കു പോയശേഷം 520–ൽ ഐർലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു. ദൈവശുശ്രൂഷ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഫീനിയൻ പലേ ആശ്രമങ്ങളും സ്കൂളുകളും സ്ഥാപിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ക്ലോനാർഡിലെ മെത്രാനുമായി. തന്റെ അജഗണത്തിന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹവും അവരുടെ നിത്യരക്ഷക്കായുള്ള ശ്രേഷ്ഠാന്തിയും നിമിത്തം ഫീനിയൻ രോഗികളുടെകൂടെ രോഗിയും ദുഃഖിതരുടെകൂടെ ദുഃഖിതനുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ആത്മാവുകളെയെന്നല്ല ശരീരങ്ങളേയും സുഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 552ലാണു് വിശുദ്ധൻ നിര്യാതനായതു്.

ദുഃഖിതരോടുകൂടെ നീ ദുഃഖിക്കയും എന്നും സഹതാപമുള്ള ഹൃദയം ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:– സിൽവാനോസ്, ക്രിസ്പീന, എസ്തീമക്കൂസ്, സിനേസീയൂസ്, ദൊനാത്തൂസ്, മെർക്കൂരിയ, അമ്മൊനാരിയ.

ഡിസമ്പർ 13.

വി. ലൂസി.

ലൂസിയുടെ അമ്മ നാലു കൊല്ലം രക്തസ്രാവംമൂലം രോഗിയായിരുന്നു. ഈ രോഗത്തിൽനിന്നു സുഖം പ്രാപിച്ച സുവിശേഷത്തിലെ സ്ത്രീയെപ്പറ്റി ലൂസി അമ്മയെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. മാത്രമല്ല "വി. അഗ്ഥാ ആക്കുവേണ്ടി മരിച്ചുവോ ആ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്നു. അമ്മ, ആ വിശുദ്ധയുടെ ശവകുടീരം സ്പർശിക്കുകമാത്രം ചെയ്യുക സുഖം പ്രാപിക്കും" എന്നുകൂടി ലൂസി പറഞ്ഞു. ഇരുവരും ഒരു രാത്രി പ്രസ്തുത കുഴിമാടത്തിങ്കൽ ചെന്നു അധികനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം ഉറങ്ങി

പ്പോയി. അപ്പോൾ വി. അഗഥാ ദർശനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷയായി അമ്മ ഉടനെ സുഖപ്പെട്ടുമെന്നും, മകൾ താമസിയാതെ വേദ സാക്ഷിണിയായി മരിക്കുമെന്നും അറിയിച്ചു. അമ്മസ്സു ഉടനെ സുഖമായി. അതിനു നന്ദിസൂചകമായിട്ടു വസ്ത്രങ്ങൾ പിറ്റേ ദിവസം കൊടുക്കുന്നതിനും, മിശിഹായെപ്രതി നിത്യകന്യാ ത്വം നേരുന്നതിനും അമ്മ മകളെ അനുവദിച്ചു. ലൂസിയു മായി വിവാഹം ആലോചിച്ചിരുന്ന യുവാവു അവളെ ക്രിസ്ത്യാ നി എന്ന കാരണത്താൽ വിദ്വേഷംനിമിത്തം ഒറ്റിക്കൊടുത്തു. എന്നാൽ കർത്താവു അവളുടെ കന്യാത്വത്തിനു ലംഘനംവരാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കയും, തീക്കുണ്ഡത്തിന്നിരയാക്കിയെങ്കിലും അഗ്നി അവളെ ഉപദ്രവിക്കാതാക്കുകയും ചെയ്തു. തൻമൂലം അവളെ വാൾകൊണ്ടു ഹൃദയത്തിൽ കുത്തി മൃതിപ്പെടുത്തി. വി. അഗ ഥായുടെ പ്രവചനം ഇങ്ങനെ നിറവേറി.

വിശുദ്ധന്മാരെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയ ദൈവസ്നേഹം നാം മിശിഹായുടെ ജീവചരിത്രം ധ്യാനിച്ചും, ശുദ്ധ. കുർബ്ബാന യോടു ഭക്തി അഭ്യസിച്ചും നമ്മിൽ വളർത്തണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഒത്തീലിയ, എവുപ്രാസിയൂസ്, ഒരേസ്തസ്, അന്തിയോക്കൂസ്, ഔത്ത് ബെർട്ട, ജൂദോക്ക.

ഡിസമ്പർ 14. St John of the Cross Cf Nov. 24

(വി. നിക്കാസിയൂസ്.)

അഞ്ചൊന്നൂറാണ്ടിൽ ജർമ്മനിയിൽനിന്നു വന്ന ഒരു അപ രിഷ്കൃതസൈന്യം ഗാളിന്റെ ഒരു ഭാഗം ആക്രമിച്ചു റീംസു പട്ടണം കൊള്ളയിട്ടു. അവിടത്തെ ഭക്തനായ മെത്രാൻ നിക്കാ സിയൂസ് ഈ കലാപം പ്രവചിച്ചിരുന്നു. ശത്രുസൈന്യം കോട്ടവാതിൽ കടന്നു തെരുവീഥികളിൽ പ്രവേശിച്ച പ്പോൾ മെത്രാൻ അജഗണത്തിന്റെ രക്ഷമാത്രം ചിന്തിച്ചു തന്നെത്തന്നെ മറന്നുകൊണ്ടു എല്ലാവരോടും ക്ഷമയും സ്ഥിര തയും വേണമെന്നു പറഞ്ഞു അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. അ ദ്ദേഹം എല്ലാഹൃദയങ്ങളിലും ഭക്തിയും മതശുശ്രൂഷാന്തിയും ഉ

ജീവിപ്പിച്ചു. ഈ ശ്രമത്തിൽ വിശുദ്ധനെ ശത്രുക്കൾ തല വെട്ടി വധിക്കയാണുണ്ടായതു്. ഡീക്കനായ ഫ്ലോറെൻസും, ശമ്മാശ്ശനായ ജൊക്കോണ്ടും നിക്കാസിയുസിന്റെ സമീപം വെച്ചുതന്നെ വധിക്കപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധന്റെ സഹോദരി എവുത്രോപ്പിയ മരണത്തെക്കവിഞ്ഞ ഒരു ദുരനുഭവത്തിനു വിധേയയായേക്കാമെന്നു ഭയന്നുകൊണ്ടു "അലംഘനീയമായി വിശ്വാസവും പുണ്യവും കാക്കുവാൻ മരണം കൈവരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു" എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴും അവളും ചെറുവാളുകളാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു.

ശരീര ക്ലേശങ്ങളും ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ചു് നിന്റെ സ്ഥിതിക്കു ചേർന്ന കുരിശുകളെ ധീരമായി വഹിക്കുവാൻ എല്ലാദിവസവും നീ തയ്യാറായിരിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അന്ത്യോസ് ബൊബോള, സ്പിരീഡിയൻ, പൊമ്പേയുസ്, ജോസഫാത്ത്, പൊലിക്കാപ്പ്, എവുത്രോപ്പിയ, അർസേനിയുസ്, ദിയൊസ്കോരുസ്, സോസിമുസ്, തെയൊദോർ, മത്രോനിയൻ.

ഡിസമ്പർ 15.

വി. മെസ്മിൻ

മെസ്മിൻ വേർഡൻനാട്ടുകാരനാണു്. ക്ലോവിസ്രാജാവു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതുലനായിരുന്നു. വേർഡൻ ദിഗംബരസികം രാജഭക്തിഹീനരായി ചിലതു പ്രവർത്തിച്ചു. അപ്പോഴാം അവരേയും രാജാവിനേയും തമ്മിൽ രമ്യപ്പെടുത്തിയതു് എവുസ്റ്റിസ് എന്നൊരു വൈദികനാണു്. തന്മൂലം രാജാവു് എവുസ്റ്റിസിനെ സ്വന്തം അരമനയിൽ പാർപ്പിച്ചു. ക്രമേണ മെസ്മിനും പാർത്തു. രാജാവൊരുമിച്ചു് എവുസ്റ്റിസ് ഓർലിയൻസിലേക്കു പോകവെ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ മീക്കി എന്നൊരു വിജനപ്രദേശം ധ്യാനത്തിനു പറ്റിയതായി കണ്ടു. അതു രാജാവിൽ നിന്നും സ്വാധീനത്തിലാക്കി. അവിടെ ഒരു ആശ്രമം പണിയിച്ചു് എവുസ്റ്റിസും മെസ്മിനും മറ്റനേകം ശിഷ്യന്മാരും

ചാപ്പാക്കി. എവസ്സിസ് മരിച്ചപ്പോൾ ഓർലിയൻസ്മെത്രാൻ മെസ്മിനിനെയാണ് ആ ആശ്രമത്തിന്റെ അബട്ടാക്കിയതു്. ഒരു ഭയങ്കര ക്ഷാമനാളിൽ ഓർലിയൻസ്പട്ടണവാസികൾക്കു് വേണ്ടുവോളം ഗോതമ്പു് ആശ്രമത്തിൽനിന്നും അത്ഭുതകരമായി മെസ്മിൻ നൽകി. പത്തുകൊല്ലം ആശ്രമം ഭരിച്ചശേഷം 520–ൽ പുണ്യകീർത്തിയോടെ വി. മെസ്മിൻ പരലോകപ്രാപ്തനായി.

വലിയ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു് ദൈവത്തെ സേവിപ്പാൻ ചുരുക്കംപേരെ വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ എല്ലാവരും ജീവിതത്തിലെ സാധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ പുണ്യപരിപൂർണ്ണതയ്ക്കു് ഉദ്യമിക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അന്നമറിയാ തെയിറി, ഇരേനിയൂസ്, ഫ്ലോറൻസ്, സത്തൂർനീനൂസ്, ഫൊസ്സീനൂസ്, സേലിയൻ, ക്രിസ്ത്യാന.

ഡിസമ്പർ 16.

വി. എവുസേബിയൂസ്.

എവുസേബിയൂസ് ഒരു കുലീനകുടുംബത്തിൽനിന്നു സർഡീനിയാദ്വീപിൽ ജനിച്ചു. അവിടെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചാണ് മരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അമ്മ, മകനും മകളും കൂടികളായിരിക്കെ, അവരെ റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. എവുസേബിയൂസ് ഗ്രന്ഥപ്പട്ടമേറ്റു. വെർസില്ലിയിലെ പള്ളി ശുശ്രൂഷിപൂവ്വം ഭരിച്ചിരുന്നു. അവിടെ മെത്രാസനം ഒഴിവായപ്പോൾ വൈദികരും ജനങ്ങളും ഒത്തൊരുമിച്ചു എവുസേബിയൂസിനെ മെത്രാനായി തിരിഞ്ഞെടുത്തു. ശ്രുതിമാനവീകരണത്തിനു ഉത്തമമായ പ്രായോഗികമാർഗ്ഗം വൈദികരെ ശുശ്രൂഷിപ്പെടുത്തുകയാണെന്നു വിശുദ്ധൻ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിച്ചു. ശുദ്ധാപൂവ്വം അജഗണത്തിനു ആവശ്യമായ വിജ്ഞാനവും നൽകി. വിശുദ്ധന്റെ പ്രസംഗവും മാതൃകയും അനേകം പാപികളുടെ ജീവി

തപരിവർത്തനത്തിനു ഹേതുവായി. പാഷണ്ഡക്കെതിരായി സധീരം പോരാടി. തന്മൂലം അവർ വിശുദ്ധനെ ആദ്യം സ്ലീത്തൊപോളിലേക്കും അനന്തരം ഈജിപ്തിലെ ഉത്തരതെബായ്സിലേക്കും നാടുകടത്തി. അവിടെ വിശുദ്ധൻ സഹിച്ച ക്ലേശാധിക്യത്താൽ വേദസാക്ഷി എന്ന നാമത്തിനു് അർഹനായി. 371–ലാണു് എവുസേബിയുസ് ദിവംഗതനായതു്.

നിന്റെ ദിനചര്യപ്രവർത്തനങ്ങളും ദൈവത്തോടുള്ള സ്വതന്ത്രൈക്യത്തിനു പ്രതിബന്ധമല്ല. നിനക്കുള്ള ദൈവവിളിയെ പിഞ്ചെല്ലുവാൻ അവിടുന്നു് നിനക്കു് രഹസ്യമാർഗ്ഗങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: നീലുസ്, തെയോഡുളുസ്, അഡലെയ്ഡ്, അംബ്രീന, ഇറേനിയൂസ്, അനനിയാസ്, അസറിയാസ്, മിസായേൽ.

ഡിസമ്പർ 17.

വി. ഒളിമ്പിയാസ്.

പൌരസ്ത്യസഭയിൽ വിധവകൾക്കു് മഹത്വമായിരിക്കുന്ന ഒളിമ്പിയാസ് കുലീനയും സമ്പന്നയുമായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിലേ അനാഥയായ ഒളിമ്പിയാസിനെ വി. അംഫിലോക്കിയൂസിന്റെ സഹോദരി തെയൊദോസിയാണു് എടുത്തു വളർത്തിയതു്. ഭക്തിയും വിവേകവുമുള്ള തെയൊദോസിയായുടെ സൽകൃത്യങ്ങൾ ഒളിമ്പിയാസും അഭ്യസിച്ചു. ഇവൾ ചെറുപ്പത്തിലേ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടു് ഇരുപതുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭർത്താവു മരിച്ചു. പുനർവിവാഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. പ്രാർത്ഥനയും മറ്റു സൽകൃത്യങ്ങൾക്കും സ്വന്ത ജീവിതവും, ദരിദ്രർക്കു് തന്റെ മുതലുകളും ഒളിമ്പിയാസ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. കൊൺസ്റ്റാണ്ടിനൊപ്പിളിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായ നെക്താരിയൂസ് ഒളിമ്പിയാസിൽ പ്രസാദിച്ചു് അവളെ തന്റെ പള്ളിയിൽ ദിയക്കൊനിസ്സായാക്കി. അനന്തരഗാമിയായി വന്ന വി. ക്രിസോസ്തോമോസിനും ഒളിമ്പിയാസിൽ വലിയ ബഹുമാനമുണ്ടാ

യിരുന്നു. ഈ വിശുദ്ധൻ 404–ൽ നാടുകടത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒളിമ്പിയാസാണു° അവസാനം യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞതു°. ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു° 410–ൽ ഒളിമ്പിയാസു° തന്റെ സുകൃതജീവിതത്തിനു പുണ്യമരണത്താൽ വിരാമമിട്ടു.

സ്വർഗ്ഗത്തിലല്ലാതെ ഭൂമിയിൽ നീ, നിനക്കായി നിക്ഷേപം കരുതിവെക്കേണ്ടതില്ല.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:– കൊർണ്ണേലിയുസ് പാപ്പ, മത്തായി സഹോദരൻ ലാസർ, ക്ലാവുദിയാ, ബേഗാ, ഗ്രസിയൻ, വിവീന.

ഡിസംബർ 18.

വി. ഗാസ്യൻ.

പാരീസിലെ വി. ദിയൊനീസിയുസ° ഒരുമിച്ചു ഗാസ്യൻ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മദ്ധ്യത്തിൽ റോമയിൽനിന്നു വരികയും, ഗാളിലെ ടൂർസിൽ പ്രധാനമായി വിശ്വാസം പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു. ഗാസ്യൻ തന്റെ മെത്രാസനം ടൂർസിലാണു° സ്ഥാപിച്ചതു. അവിടത്തെ നിവാസികൾ വിഗ്രഹാരാധനാ പ്രേമികളായിരുന്നു. ഗാസ്യൻ സധീരം പ്രവർത്തിക്കയും, സ്ഥിരോത്സാഹത്തിൽ അനേകരെ മിശിഹായ്ക്കു നേടുകയുമുണ്ടായി. വിശുദ്ധൻ പലപ്പോഴും രഹസ്യമായി ഗ്രഹകളിൽ ബലിഅർപ്പിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിട്ടുണ്ടു°. അക്രൈസ്തവർ തന്നെ മൃതിപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ഒളിച്ചു മാറേണ്ടതായും വന്നിരുന്നു. വളരെ ക്ലേശങ്ങൾക്കും വിപത്തുകൾക്കും മദ്ധ്യേ 50 കൊല്ലത്തോളം അക്ഷീണം യത്നിച്ചശേഷം വി. ഗാസ്യൻ സമാധാനത്തിൽ മരിക്കയും, അനന്തരം വളരെ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്കയും ചെയ്തു.

ദൈവം എല്ലാവരിൽനിന്നും വലിയ ബലിയും ത്യാഗവും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ എല്ലാവരും അവിടത്തെ പ്രതി അല്പമെങ്കിലും സഹിക്കുവാനോ ത്യജിക്കുവാനോ ആവശ്യമുണ്ടു°. സ്നേഹവഴക്കത്താലാണു° നാം നമ്മെ ക്രിസ്ത്യാനിക

ളായി പ്രത്യക്ഷമാക്കേണ്ടതു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ക്ലീനിയിലെ ഓദോ, റഫൂസ്, സേംസി മൂസ്, മാതാവിന്റെ പ്രസവ പ്രതീക്ഷ, ബസീലിയൻ, സിംബ്ലീച്ചിയൂസ്.

ഡിസമ്പർ 19.

വി. നെമേസിയോൻ.

ഈജിപ്ഷ്യകാരനായ നെമേസിയോൻ ദേച്ചിയൻ ചക്രവത്തിയുടെ മതമർദ്ദനനാളിൽ കളവുകുറ്റത്തിനു അലക്സാന്ത്രിയായിൽവെച്ചു പിടിക്കപ്പെട്ടു. കളവു ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമായപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നിലയിൽ കുറ്റക്കാരനാക്കി. വിശുദ്ധൻ കഠിനമായി പ്രഹരിക്കപ്പെട്ടശേഷം കള്ളന്മാരാദിയായ കഠിനകുറ്റക്കാരോടുകൂടി ദഹിപ്പിക്കുവാനാണു വിധിയുണ്ടായതു. വിധിയാളനായ പ്രീഫെക്ടിന്റെ സിംഹാസനസമീപം നാലുപടയാളികളും മറ്റൊരുത്തനും നിന്നിരുന്നു. ഇവർ അഗ്നിയിൽ ദഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരുത്തനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ ക്രിസ്ത്യാനികം എന്നു അറിയപ്പെട്ട അഞ്ചുപേരെയും വധത്തിനു വിധിച്ചു. ഇവർ വധസ്ഥലത്തേക്കു ആഹ്ലാദത്തോടെ പോയതിൽ എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഹേറോൺ, ആട്ടേർ, ഇസിദോർ, 15 മാത്രം വയസ്സായ ദിയൊസ്കോരുസ് എന്നിവരും അതേമതമർദ്ദനത്തിൽ അലക്സാന്ത്രിയായിൽവെച്ചു മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവരാണു. ഇളംപ്രായം നിമിത്തം ദിയൊസ്കോരുസിനെ വിട്ടയച്ചു. ശേഷംപേരെ അവയവങ്ങളും വേർപെടുത്തിയശേഷം അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായതു.

ഇതെല്ലാം അറിയുന്ന നമുക്കു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ദിവ്യശ്രദ്ധാന്തിയും സുകൃതാഭ്യസനത്തിനു ശക്തിയായ പ്രേരണയും ഇല്ലാതിരിക്കാമോ?

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫാവുസ്തൂം, മക്രീന, ഉർബൻ പഞ്ചമൻ പാപ്പാ, തിമോത്തി, ദാരിയൂസ്, സിന്തീമിയൂസ്, മാവുരിസ്, തേയ.

ഡിസമ്പർ 20.

വി. ഫിലഗോനിയുസ്.

ഫിലഗോനിയുസ് നിയമംപഠിച്ചു കോടതിയിൽ വിജയത്തോടെ വ്യവഹരിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചാലതയും സത്യനിഷ്ഠയും പുണ്യാചരണവും അന്യാദൃശമായി അറിയപ്പെട്ടു. തൻമൂലം 318—ൽ ഇദ്ദേഹം അന്ത്യോക്യാമെത്രാസനത്തിൽ പ്രത്യേകാനുമതിപ്രകാരം ഉപവിഷ്ടനായി. ആരിയുസ് 318-ൽ തന്റെ അബദ്ധപഠനങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചപ്പോൾ വി. അലക്സാണ്ടർ അവ ശപിക്കയും വിധിത്തീർപ്പു വി. ഫിലഗോനിയുസിന്നു അയച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഫിലഗോനിയുസാണ് നിക്യാസൂനഹദോസിൽ ആരിയുസിന്നു എതിരായ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം ബലമായി വാദിച്ചതു്. മാക്സിമിൻ ദ്വിതീയനും ലിച്ചീനിയുസും സഭയ്ക്കെതിരായി വലിയ കൊടുങ്കാററു വീശിയനാളിൽ അഞ്ചുകൊല്ലം മെത്രാനായി ഭരിച്ചശേഷം 322-ൽ വി. ഫിലിഗോനിയുസ് ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു.

സ്വർഗ്ഗാരൂപി എന്തെന്നു് ആത്മാവു ഇവിടെവെച്ചു പഠിക്കയും, വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുടെ ചിന്തയിൽ വ്യാപരിക്കയും വേണം.

മററു വിശുദ്ധന്മാർ: ലിബെരാത്തുസ്, അലക്സാഡ്റിയായിലെ കത്രീന, ബയൂളുസ്, എവുജിൻ, മക്കാരിയുസ്, അമ്മോൻ, സേനൊ, ഫിലഗോനിയുസ്.

ഡിസമ്പർ 21.

വി. പക്കോമിയുസ്.

ഈജിപ്തിൽനിന്നു റോമൻ പട്ടാളത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു പക്കോമിയുസ്. ഒരു പുറജാതിക്കാരനും, 21 വയസ്സു പ്രായക്കാരനുമായിരുന്ന ഈ യുവാവു യാത്രാമദ്ധ്യേ നീലനദീതീരത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ എത്തി. ഗ്രാമവാസികൾ സൌജന്യമായി ഭക്ഷണവും പണവും കൊടുത്തതിൽ വിസ്മ

യിച്ചു° ഇട്ടേഹം കാരണം തിരക്കി. അവർ സ്വഗ്ഗീയസമ്മാനം മാത്രം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളാകകൊണ്ടു° അങ്ങനെ ചെയ്തതെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ പക്കോമിയുസ° സത്യം ഗ്രഹിച്ച ശേഷം ദൈവസേവനത്തിനു സന്നദ്ധത കാണിച്ചു° നിത്യം പ്രാത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പട്ടാളസേവനം കഴിഞ്ഞു ഈജിപ്തി ലേക്കു മടങ്ങി ക്രിസ്തീയതത്വങ്ങളം പഠിച്ചറിഞ്ഞു ജ്ഞാന സ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം സ്വഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങാ തെ പലെമോൻ വനവാസിയുടെകൂടെ പരിപൂർണ്ണജീവിതം നയിച്ചു തപാനുഷ്ഠാനത്തിൽ വളരെ പുരോഗമിച്ചു. അനുഭ വിച്ചിരുന്ന ചുരുക്കം ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളംപോലും ചാരം കൂട്ടി രുചി കുറച്ചാണു° ഭക്ഷിച്ചിരുന്നതു°. രാത്രി ഒരു മണിക്കൂർ മാത്രം ഉറങ്ങും. അതും എണ്ണും ചാരാതെ നിവർന്നു ഇരുന്നു കൊണ്ടു°. ബെന്നായിൽ ഒരു സന്യാസസഭ സ്ഥാപിക്കാൻ ഇ ട്ടേഹത്തിനു മുന്നു പ്രാവശ്യം ദൈവ അരുളപ്പാടുണ്ടായി. ഒരു മാലാഖാ സഭാനിയമങ്ങളം ഇട്ടേഹത്തിനു കൊടുത്തു. അശ്രമ പ്പണി കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കു അനവധി ശിഷ്യർ ഓടി ക്കൂടി. ഏവരും തികഞ്ഞ പരിവ്രജ്ജനം അഭ്യസിച്ചു. പക്കോ മിയുസിനു അനേകം ദൈവവെളിപാടുകളം ഉണ്ടായി. ഇ ട്ടേഹം പലേ അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവത്തിച്ചു. പലരുടേയും ഹൃദയ വിചാരങ്ങളം പോലും അറിഞ്ഞിരുന്ന ഈ വിശുദ്ധൻ 348 ലാണു° പാവനമരണം പ്രാപിച്ചതു°.

വലിയ നിഷ്കപടതയോടും വിജ്ഞാനപൂർണ്ണമായ അജ്ഞത യോടുംകൂടി ജീവിക്കുന്നതു വലിയ ജ്ഞാനമാകുന്നു വെന്നു വി. പക്കോമിയുസ° പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിഥിസത്കാരം എത്ര നന്മചെയ്യുമെന്നു° ചിന്തിക്കുക. തിരുനാൾ മേയ° 9.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: തോമ്മാശ്ലീഹാ, അനസ്താസിയുസ°, ഗ്ലിസേരി യുസ°, ഫൌസ്തുസ°, തെമിസ്തോക്ലെസ°, സെവെരീനുസ°.

ഡിസമ്പർ 22.

വി. ഇസ്ദീരിയോൻ.

ഈജിപൂിലെ ഒരു പട്ടണത്തിൽഒരു മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ ഒരു കീഴുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു ഇസ്ദീരിയോൻ. യജമാനൻ വിഗ്രഹത്തെ പൂജിക്കാൻ കല്പിച്ചു. ആ ദൈവദോഷം ചെയ്വാൻ കൂട്ടാക്കാഞ്ഞതിനാൽ ശക്തിയായി അധിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല അന്ധവിശ്വാസിയായ മജിസ്ട്രേറ്റു കോപാവേശത്താൽ ആ സാധു ഇസ്ദീരിയോന്റെ വയറ്റിൽ ഒരു കുറി താഴ്ത്തി അയാളെ മൃതിപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെ ശാന്തമായ സ്ഥിരതയിൽ അദ്ദേഹം വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചു.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ സമുദായസ്ഥിതി എന്നതിനേക്കാൾ അവന്റെ പുണ്യമാണു് അവനെ മഹാനാക്കുന്നതു്.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ഫ്ളാവിയൻ, ഫേലിക്സ്, മൈമെത്തിയൂസ്, ഹൊനൊരാത്തൂസ്, ഫോളൂസ്, സേനൊ, ഫ്റൻസിസ്സു, ഗഞ്ചീനി.

ഡിസമ്പർ 23.

വി. സേർവുളൂസ്.

സേർവുളൂസ് ഒരു ഭിക്ഷുവായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ചെറുപ്പംമുതലേ പക്ഷവാതരോഗം നിമിത്തം നില്പുവാനൊ, ശരിക്കു ഇരിക്കുവാനൊ, കൈ വായിലേക്കു ഉയർത്തുവാനൊ, വശംമാറി കിടക്കുവാനൊ സാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. ഈയാളെ അമ്മയും സഹോദരനുംകൂടി റോമയിലെ വി. ക്ലെമൻറിന്റെ പള്ളിപ്പുമുഖത്തു കൊണ്ടുപോയി കിടത്തിവന്നു. അവിടെ വന്നുപോകുന്നവരിൽനിന്നു ധർമ്മം വാങ്ങി സേർവുളൂസ് ഉപജീവിച്ചിരുന്നു. തന്റെ സമീപം വരുന്ന ഭക്തരോടു വേദപുസ്തകം വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാൻ ഭിക്ഷു അപേക്ഷിക്കുക പതിവാണു്. വായിച്ചുകേൾക്കുന്നതു ഭിക്ഷു മനഃപാഠമാക്കിയിരുന്നു. ദൈവസ്തുതികീർത്തനങ്ങളും പാടുകയും പതിവായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ അന്ത്യം സമീപിച്ച

തായി ഭിക്ഷുവിനെ തോന്നി. അപ്പോൾ സാധുക്കളും തീർത്ഥകരുമായ തന്റെ ഉപകാരികളെക്കൊണ്ടു പാട്ടുകൾ പാടിച്ചുകൊണ്ടു. ഒരിക്കൽ അവരോടുകൂടി ഭിക്ഷു സ്വരം ഇണക്കി പാട്ടുമ്പോൾ "നിന്റുവിൻ, ഒരു സ്വർഗ്ഗീയമധുരഗാനം ആലപിക്കപ്പെടുന്നതു് നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലയൊ?" എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതു പറഞ്ഞയുടനെ ഭിക്ഷു മരിക്കയുംചെയ്തു. വി. ഭിക്ഷുവായ സേർവുളൂസിന്റെ നിർമ്മലാത്മാവു ഇങ്ങനെ 590–ൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ടു.

സുഖവും സമൃദ്ധിയുമുള്ളപ്പോൾ സൽപ്രവൃത്തിയും ത്യാഗവും അനുഷ്ഠിക്കാത്തവരെ ഈ പക്ഷവാതക്കാരനായ ഭിക്ഷു ഉത്സ്ഥരം ശപിക്കുന്നുണ്ടാകും.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: വിക്ടോറിയ, അപ്പോളൊ, മിഗ്ദോനിയുസ്, മർദോനിയുസ്, ജെലാസിയുസ്, ബസീലിദെസ്, എവരിസ്തുസ്.

ഡിസമ്പർ 24.

വി. ത്രസില്ലായും എമിലിയാനയും.

മഹാനായ വി. ഗ്രിഗരിപാപ്പയുടെ മരുമക്കളാണു് ത്രസില്ലായും എമിലിയാനയും. ഇവർ ഒരു മഠത്തിലെന്നപോലെ പിതൃഭവനത്തിൽ നിവസിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവ്യമത്സരത്തോടുകൂടി ഇരുവരും ലോകസഹവാസംകൂടാതെ മൌനമവലംബിച്ചു പുണ്യത്തിൽ പുരോഗമിച്ചു. ത്രസില്ലായ്ക്കു ഒരു രാത്രി തന്റെ മാതുലനായ വി. ഗ്രിഗരിപാപ്പയുടെ ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. ആ ദർശനത്തിൽ ത്രസില്ലായ്ക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലം കാണിക്കപ്പെട്ടു. പിറേദിവസം അവൾക്കു പനി തുടങ്ങി. അത്യനിമഷത്തിൽ അവൾ, "സ്ഥലം കൊടുക്കുക, ഈശോ വരുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു ഡിസമ്പർ 24—ാംനു- ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. കുറച്ചുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ത്രസില്ലാ, തന്റെ സഹോദരി എമിലിയാനയ്ക്കു കാണപ്പെട്ടു, സ്വർഭവനത്തിൽ തെന്നഹാ ഘോഷിക്കുന്നതിനു അവളെ ക്ഷണിച്ചു. എമിലിയാന രോഗിയായി ജനുവരി 6–ാംനു-

ടെനഹാദിവസം മരിച്ചു.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ നിഷ്ട നമുക്കു് അപ്രാപ്യമെന്നു നാം കരുതുന്നു. എന്നാൽ അവർ അവരുടെ നാവു അടക്കി സൂക്ഷിച്ചതെങ്കിലും നമുക്കു അനുകരിക്കാം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— ജോൺ ലെയോനാർദി, ഗ്രിഗരി, ലൂസിയൻ, മെത്രോബിയൂസ്, സെനോബിയൂസ്, ദ്രൂസൂസ്, ടെൽഫിനൂസ്, ഇർമീന.

ഡിസമ്പർ 25.

ഈശോമിശിഹായുടെ പിറവി.

മനുഷ്യസൃഷ്ടിക്കുശേഷം നാലായിരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവപുത്രനായ ഈശോമ്ശിഹാ കന്യകമറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ മനുഷ്യമാംസമെടുത്തു മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി യൂദെയായിലെ ബെത്ത്ലഹമിൽപിറന്നു. ജനനക്കണക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു യൌസേപ്പും മറിയവും ബെത്ത്ലഹമിൽ ചെന്നിരുന്നു. പാർപ്പിടം കിട്ടാഞ്ഞതിനാൽ അവർ ഒരു കാലിത്തൊഴുത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഈ എളിയ സ്ഥലത്താണു് ഈശോമ്ശിഹാ പിറന്നതു്. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യകമറിയം ശിശുവിനെ തുണിയിൽ ചുറ്റി പുൽക്കൂട്ടിൽ കിടത്തി. അപ്പോഴാണു് സാധു ഇടയന്മാർക്കു മാലാഖാ കാണപ്പെട്ടതു്. ഭയപ്പെട്ട ഇടയന്മാർ സഭ്രീയഭൂതൻ അറിയിച്ചതു ശ്രദ്ധിച്ചു. രക്ഷകൻ പിറന്നതും അവിടുന്നു കിടക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളും അവർ മനസ്സിലാക്കിച്ചെന്നു മറിയത്തേയും യൌസേപ്പിനേയും, പുൽക്കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിനേയും കണ്ടു കുമ്പിട്ടു അവർ രക്ഷകനെ ആരാധിച്ചു. ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചും പുകഴ്ത്തിയും അവർ മടങ്ങി.

അന്നു മനുഷ്യനായി പിറന്ന രക്ഷകൻ ഇന്നു ഏവർക്കും തന്റെ മാംസരക്തങ്ങളം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അനസ്താസിയ, എവുജീനിയ, ഫൊളിഞ്ഞോയിലെ ആഞ്ചെലാ.

ഡിസമ്പർ 26.

വി. എസ്തപ്പാനോസ്.

എസ്തപ്പാനോസ് ദിവ്യരക്ഷകന്റെ 72 ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായിരിക്കാം. രക്ഷകന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു ശേഷം ഇദ്ദേഹം ഏഴു ഡീക്കന്മാരിൽ ഒരാളായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഡീക്കന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷ വളരെ ഫലപ്രദമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവവരവും ധൈര്യവും നിറഞ്ഞ എസ്തപ്പാനോസ് പ്രത്യേകിച്ചും ജനമദ്ധ്യേ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടു തർക്കിക്കാൻ പലരും മുതിർന്നു. പക്ഷെ ആർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും അരുളിയും തടുക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമായില്ല. അവസാനം ദിവ്യരക്ഷകൻ എന്നപോലെ എസ്തപ്പാനോസും യൂദന്മാരുടെ സൻഹെദ്രിംസംഘത്തിനുമുമ്പാകെ വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ എസ്തപ്പാനോസ് മേല്പട്ടക്കാരെ, അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എതിരിട്ടുന്നതിനേയും, നീതിമാനെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനേയും പറഞ്ഞു ശാസിച്ചു. അവർ കോപിതരായി പല്ലുകടിച്ചിരുന്നു. "ഇതാ, സ്വർഗ്ഗം തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു" എന്നു എസ്തപ്പാനോസ് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു പട്ടണത്തിനു പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി കല്ലെറിഞ്ഞു കൊന്നു.

നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നീ അഭ്യസിക്കുക.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: ദിമെയാനീസിയൂസ് പാപ്പാ, മരീനുസ്, തെയൊദോരുസ്, സോസിമുസ് പാപ്പാ, ഡെന്നിസ്, അക്കൈലൊവുസ്, സേനൊ.

ഡിസമ്പർ 27.

വി. യോഹന്നാൻ ഏവൻഗെലിസ്റ്റ

ശ്ലീഹന്മാരിൽ പ്രായംകൊണ്ടു ഇളയവനായ യോഹന്നാൻ ഈശോമിശിഹായുടെ പരസ്യജീവിതത്തിന്റെ അദ്യദിവസ

ങ്ങളിൽതന്നെ യോർദ്ദനാൻ നദീതീരത്തുവെച്ചു മിശിഹായെ അനുഗമിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ട. ഈ ശ്ലീഹ താബോർ മലയിലെ രൂപാന്തരീകരണത്തിനും, ഗെത്ത്സേമനിയിലെ പീഡാനുഭവത്തിനും ദൃക്സാക്ഷികളായ പ്രത്യേക മൂന്നുപേരിൽ ഒരുവനാണു്. ഒട്ടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിൽ ഈ ശ്ലീഹായുടെ ശിരസ്സു കർത്താവിന്റെ മാറ്റിൽ അണയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പീഡാനുഭവ മണിക്കൂറുകളിൽ മറ്റു ശ്ലീഹന്മാർ അകന്നിരിക്കെ യോഹന്നാൻ മാത്രം സമീപിക്കയുണ്ടായി. ഇദ്ദേഹം കർത്താവിന്റെ കുരിശുങ്കൽ മറിയം ഒരുമിച്ചുനിന്നു. കുരിശിൽവെച്ചു കർത്താവു തന്റെ മാതാവിനെ യോഹന്നാനു ഏല്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ കന്യകയായ മാതാവു ബ്രഹ്മചാരിക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടകയാണുണ്ടായതു്. കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പിനുശേഷം യോഹന്നാൻ ആദ്യം ജറൂസലത്തും, അനന്തരം എഫെസൂസിലും പാർത്തു. ദൊമീസ്യൻ ചക്രവർത്തി ഇദ്ദേഹത്തെ തിളയ്ക്കുന്ന എണ്ണയിൽ ഇട്ടുവിച്ചുവെങ്കിലും, അതുകൊണ്ടു് ഉപദ്രവം തട്ടിയില്ല. യോഹന്നാൻ കർത്താവിന്റെ സുവിശേഷവും, മറ്റു മൂന്നു ലേഖനങ്ങളും, ശ്ലീഹായാനായും എഴുതി. ശ്ലീഹായാനായിൽ വിവരിക്കുന്ന വെളിപാടുകളും ശ്ലീഹ പത്മോസു ദ്വീപിലേക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ലഭിച്ചവയാണു്. യോഹന്നാൻ എവൻഗെലിസ്റ്റാ എ. ഡി. 100–ൽ വൃദ്ധനായിരിക്കെ എഫെസൂസിൽവെച്ചു ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു.

"ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തെ കാണും" എന്നതു യോഹന്നാനിൽ യഥാർത്ഥമായതുപോലെ നിന്നിലുമാകട്ടെ.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:— തെയൊദോർ, തെയൊഫനെസ്, മാക്സിമുസ്, നിഫോരാസ്.

ഡിസമ്പർ 28.

വി. കുഞ്ഞിപ്പൈതങ്ങൾ.

ദിവ്യരക്ഷകന്റെ പിറവികാലത്തു യൂദെയാ ഭരിച്ചിരുന്ന

ഹേറോദേശ് രാജാവിന്റെ ഹൃദയം കലങ്ങി. കാരണം, കി
ഴക്കുനിന്നു ജ്ഞാനികൾ ജറൂസലത്തുവന്നു യൂദന്മാരുടെ രാജാ
വിനെ തിരക്കി അന്വേഷിച്ചതാണ്. രാജാവു പ്രധാനാചാ
ര്യന്മാരെ വിളിച്ചുവരുത്തി അന്വേഷിച്ചതിൽ ബെത്ത്ലഹമി
ലാണ് മിശിഹാരാജാവു പിറക്കുകയെന്നു ഗ്രഹിച്ചു. തന്മൂലം
ജ്ഞാനികൾ ശിശുവിനെ കണ്ടെത്തിയശേഷം വിവരം തന്നെ
അറിയിക്കണമെന്നും, തനിക്കും പോയി ആരാധിക്കണമെന്നും
രാജാവു അവരെ മനസ്സിലാക്കിവിട്ടു. അവരാകട്ടെ ദൈവം
സ്വപ്നത്തിൽ അറിയിച്ചപ്രകാരം വേറെ വഴിക്കു സ്വരാജ്യ
ത്തേക്കു തിരിച്ചു. ശിശുവിനെ അവന്റെ അമ്മയേക്കൂട്ടി ഈജി
പ്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കാൻ വി. യൌസേപ്പിനെ ഉറക്കത്തിൽ
അറിയിച്ചു. ജ്ഞാനികൾ മടങ്ങിവന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ
ഹേറോദേശ് കുപിതനായി ബെത്ത്ലഹമിലും പരിസരങ്ങ
ളിലുമുള്ള രണ്ടുവയസ്സിനു കീഴ്പ്രായക്കാരായ എല്ലാ ആൺപൈ
തങ്ങളും വധിക്കാൻ കല്പനകൊടുത്തു. കർത്താവിന്റെ വേദസാ
ക്ഷികളിൽ ഈ പൈതങ്ങൾ പ്രഥമ പുഷ്പങ്ങളും ഫലങ്ങളുമാ
യി ഭവിച്ചു. വിപത്തുകൾ അറിയാതെയും അനുഭവിക്കാതെ
യും ഇവർ ലോകത്തിന്റെമേൽ വിജയം കൈവരിച്ചു. ഈ
പൈതങ്ങൾ മുതിർന്നെങ്കിൽ അവരിൽ എത്ര പുരുഷർ പേരാ
യിരിക്കാം ലോകവിപത്തുകളിൽനിന്നു രക്ഷനേടുമായിരുന്നതു!

നമുക്കു നേരിടുന്ന പലേ ആപത്തുകളും ദൈവവിചാരണ
യിൽ നമുക്കുള്ള വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങളാണെന്നു നാം ധരി
ക്കണം.

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അന്തോണി, ശിശുരക്തസാക്ഷി ശെമയോൻ,
തെയോഫില, എവുത്തിക്കുസ്, ദൊമീസ്യൻ, കാസ്സർ, വിക്ടർ, റൊ
ഗാസ്യാൻ, ദോംനാ, അഗംപ്പെ, ചെസാരിയുസ്.

ഡിസമ്പർ 29.

കാൻറർബറിയിലെ വി. തോമസ്.

ഗിൽബെർട്ട ബെക്കറിന്റെ പുത്രനായ തോമസ് ഇംഗ്ല

ണ്ടിൽ സൌത്ത്പാക്കിൽ 1117—ൽ ജനിച്ചു. കുട്ടിയായിരി
ക്കെ തോമസ് കാൻറർബറി മെത്രാപ്പോലീത്തയായ തെയൊ
ബാൾഡിന്റെ ഭവനകാര്യം അനേഷിച്ചിരുന്നു. മെത്രാപ്പോ
ലീത്ത തോമാസിനെ നിയമം പഠിപ്പിക്കാൻ പാരീസിലേക്കും
ബൊളോഞ്ഞായിലേക്കും അയച്ചു. തോമസ് ആദ്യം കാൻറർ
ബറിയിലെ ആർച്ചുഡീക്കനും, അനന്തരം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ലോ
ർഡ് ഛൈചാൻസലറും ആയി. 1160—ൽ മെത്രാപ്പോലീത്ത
മരിച്ചപ്പോൾ രാജാവു ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് തോമാസിനെ ശു
പാർശ ചെയ്തു. തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിനു ഈ സ്ഥാനം
പ്രതിബന്ധമാകുമെന്നുപറഞ്ഞ് തോമസ് വിസമ്മതിച്ചതാ
ണ്. എങ്കിലും രാജാവിന്റെ അഭിപ്രായം പ്രബലപ്പെട്ടകയും
തോമസ് സ്ഥാനമേല്ക്കുകയുംചെയ്തു. താമസിയാതെ രാജാവു
മായി വഴക്കുമാരംഭിച്ചു. സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം തടയുന്ന രാ
ജനീയമങ്ങളെ തോമസ് എതിത്തു. തോമസ് ബഹിഷ്കരണ
വുംകൂടി സഹിച്ചു ആറുവത്സരം മത്സരം നടത്തിയതിൽ വേദ
സാക്ഷിയായി മരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യംപോലും നേരിട്ടു. എങ്കി
ലും തോമസ് ശ്രുപതയിലേക്കു സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കപ്പെ
ട്ടകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒരു ഭയങ്കരസംഭവം! 1170—ൽ നാലു
പട്ടാളക്കാർ "മെത്രാപ്പോലീത്ത എവിടെ? രാജദ്രോഹി എവി
ടെ?" എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ദേവാലയത്തിലേക്കു ചെന്നു.
വൈദികരെല്ലാം ഓടി ഒളിച്ചു. എന്നാൽ തോമസ് അവരെ
സധീരം അഭിമുഖീകരിക്കയുണ്ടായി. അവർ തോമസിനെ ദേ
വാലയത്തിൽവെച്ചുതന്നെ കൊത്തിനുറുക്കി. ഇങ്ങനെ വി.
തോമസ്മെത്രാപ്പോലീത്ത വേദസാക്ഷികിരീടം പ്രാപിച്ചു.
ഈ ഘോരമരണത്തിനു കാരണഭൂതനായ രാജാവു ആറുമാസം
കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും പശ്ചാത്തപിച്ചു. അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ
ന്റെ കുഴിമാടത്തിങ്കൽ പ്രായശ്ചിത്തമെടുത്തു മാപ്പപേക്ഷിച്ചു.
സഭയുടെ അവകാശങ്ങളും തിരികെ നൽകി.

രക്തവും നല്ല പേരുംകൂടി ബലികഴിച്ചു നീതിക്കായി

യുദ്ധംചെയ്യുന്നതു് ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്ര സ്വീകാര്യം!

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ:- ദാവീദുരാജാവു്, ബൊനിഫെസ്, കലിസ്റ്റസ്, എസുപ്പെരാൻസിയുസ്, ഫേലിക്സ്, തോഫിമുസ്, ക്രൈഷൻസ്, പ്രീമിയൻ, ലിബോസുസ്, മർസെല്ലുസ്.

ഡിസമ്പർ 30.

വി. സബീനുസ്

ഡയോക്ലേഷ്യൻ മക്സീമിയൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ മതമർദ്ദനവിളംബരങ്ങം 303-ൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോം അസീസിയിലെ മെത്രാനായ സബീനുസിനേയും പലേ വൈദികരേയും പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കി. സബീനുസിന്റെ കൈകം വെട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു ഡീക്കന്മാർ പലേവിധം പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട മരിച്ചു. സബീനുസ് ബന്ധനത്തിൽ കിടന്നു അത്ഭുതകരമായി ചില രോഗശാന്തികം നൽകി. ഇദ്ദേഹം പിന്നീടു് സ്പൊളെറോയിൽവെച്ചു് അടിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടുകയാണുണ്ടായതു്.

കപടലോകത്തെ നിന്ദിച്ചുപേക്ഷിക്കാൻ വേദസാക്ഷികം എത്ര വലിയ മാതൃകയാണു് നമുക്കു തരുന്നതു്!

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാർ: അയീസിയ, ഗസ്സാരി, മർസെല്ലുസ്, ഫേലിക്സ് പ്രഥമൻപാപ്പാ, എക്സുപ്പെരാൻസിയുസ്, വെനുസ ത്യൻ, റെയിനർ.

ഡിസമ്പർ 31.

വി. സിൽവെസ്റ്റർ പാപ്പാ.

മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടവസാനത്തിൽ സിൽവെസ്റ്റർ റോമയിൽ ജനിച്ചു. ഡയൊക്ലേഷ്യന്റെ മതമർദ്ദനം ആരംഭിച്ചപ്പോം സിൽവെസ്റ്റർ ഒരു യുവവൈദികനായിരുന്നു. തെരുവീഥി

കളിലും മറുപലേടത്തും പരസ്യമായി വിഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടകയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു അറിയപ്പെടാതെ വഴിനടക്കുക സാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സിൽവെസ്റ്റർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ ആപത്തിൽനിന്നു കാത്തുസൂക്ഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. 312–ൽ അന്തരീക്ഷം മാറി. അന്നു കൊൺസ്റ്റന്റയിൻ സഭാസംരക്ഷകനായി പലേ പള്ളികളും പണിയിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണു സിൽവെസ്റ്റർ പാപ്പായായതു. സമാധാനഭരണം ആദ്യമായി സാധിച്ചതു ഇദ്ദേഹത്തിനാണു. ഈ പാപ്പ സഭയിലെ ശിക്ഷണനിയമങ്ങൾ നവീകരിച്ചു. ആർലെസു തിരുസ്സംഘത്തിൽ ദൊനത്തിസ്റ്റുശീശ്മയേയും, നിക്യാസൂനഹദോസിൽ ആരിയൻ പാഷണ്ഡതയേയും ശപിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധനായ പാപ്പ 335–ൽ ദിവംഗതനായി.

നിന്നെ തിരുസ്സഭയിൽ ഒരു അംഗമാക്കിയതിനെപ്പറ്റി നീ എന്നും നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുക.

മറുവിശുദ്ധന്മാർ: പെഴുലീന, ഹില്ലാരിയ, ദൊനാത്ത, സത്തുർണ്ണീന, മെലാനിയ, നൊമിനാന്ത, ലൊവുസ്, റുസ്തിച്ചിയാന, സെറൊത്തീന, കൊളുമ്പ, ഹെർമെസ്, മെലീനിയ, സോത്തിക്കുസ്, കൂത്രീനലബോർ.

വിഷയവിവരണിക

പ്രസ്താവന

വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം

ജനുവരി.

പേജ് 3—37

1. ന. ക. ഛേദനാചാരം
2. മക്കാരിയുസ് സന്യാസി
3. ജനവീവ്
4. തീത്തൂസ്
5. സിമയോൻ എസ്ത്തൂനായ
6. ന. ക. ദെനഹാ
7. ലൂസിയൻ
8. അപ്പൊള്ളിനാരിസ്
9. ജൂലിയനും ബസലിസ്സായും
10. വില്യം
11. തെയോദോസിയുസ്
12. എൽറെഡ്
13. മിലാനിലെ വെറോനിക്ക
14. പൊയ്ററിയേർസിലെഹിലാരി
15. പ്രഥമവനവാസി പൌലോസ്
16. ഹൊനൊരാത്തുസ്
17. സന്യാസിക. പി. അന്തോണി
18. പത്രോ. റോമ്മാസിംഹാസനം
19. കാന്യൂട്ട്
20. സേബസ്ത്യാനോസ്
21. ആഗ്നസ്
22. വിൻസെൻറു
23. പെന്തഫോർട്ടിലെ റൈമണ്ടു
24. തിമോത്തി
25. പൌലോ. മാനസാന്തരം
26. പൊലിക്കാപ്പു
27. യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തോം
28. അലക്സാൻഡ്റിയാ.സിരിൽ
29. ഫ്റാൻസിസ് സെയിൽസ്
30. ബത്തിൽദെസ്
31. ജോൺബോസ്കോ

ഫ്ബ്രുവരി.

പേജ് 37—65

1. അന്ത്യോക്യായിലെഇഗ്നേഷ്യസ്
2. മാതാവിൻെറ ശുദ്ധീകരണം
3. ബ്ലെയിസ്
4. വലോയ്സിലെ ജെയിൻ
5. അഗാത്താ
6. ദൊരേത്തി
7. ബ്രജിഡ്
8. മാത്തായിലെ യോഹന്നാൻ
9. അപ്പൊളോനിയ
10. സ്കൊളാസ്തിക്ക
11. സെവരീനുസ് (ററു
12. അനിയാനിലെ ബെനഡിക്
13. കത്രീന റീച്ചി
14. വലെൻററയിൻ
15. ഫൌസ്തീനുസും ജോവിററായും
16. ജോൺ ദെബ്രിട്ടൊ
17. ഫ്ളാവിയൻ
18. ബെർണ്ണദീത്താ
19. ബാർബാത്തുസ്
20. എവുക്കേരിയുസ്
21. സെവരിയാനുസ് (സനം
22. അന്ത്യോക്യാ. പത്രോ. സിംഹാ
23. പീററർ ദാമിയാൻ.
24. മത്തിയാസ് ശ്ലീഹാ
25. തരാസിയുസ്
26. പൊർഫീരിയുസ്
27. ലെയാണ്ടർ
28. റൊമാനുസ്
29. അലക്സാണ്ടർ

മാച്ച്.

പേജ് 65—95

1. ദാവീദ്
2. എൺപതു വേദസാക്ഷികൾ
3. കന്യാസ്ത്രീ
4. കാസിമിർ
5. ആഡ്രിയാനും എവുബുളസും
6. കൊലേത്താ
7. തോമസ് അകിനാസ്
8. ദൈവത്തിന്റെ യോഹന്നാൻ
9. റോമയിലെ ഫ്രാൻസെസാ
10. നാല്പതു വേസോക്ഷികൾ
11. ബൊളോഞ്ഞിയാ. കത്രീന
12. മഹാനായ ഗ്രിഗരിപാപ്പാ
13. എവുപ്രാസ്യാ
14. മെത്തിൽദാ
15. ലൊങ്കീനോസ്
16. വനവാസി അബ്രാഹം
17. പാട്രിക്ക.
18. ഗബ്രിയേൽ മാലാഖാ
19. യെരുസേപ്പുപിതാവു
20. എഡ്വാർഡ്
21. ബെനഡിക്ട്
22. സീയെനിലെ കത്രീന
23. ലിബെരാത്തൂസ്
24. സൈമൺ
25. പ. ക. മറി. മംഗളവാർത്ത
26. ദീസ്മാസ്
27. ഈജിപ്തിലെ യോഹന്നാൻ
28. ഗോൺത്രൻ
29. എവുസ്താസിയൂസ്
30. യോഹന്നാൻ ക്ലിമാക്കസ്
31. ബെഞ്ചമിൻ

ഏപ്രിൽ.

പേജ് 95—124

1. ഈജിപ്തുകാരിമറിയം
2. ഫ്രാൻസിസ് ദെപോവുള
3. റിച്ചാർഡ്
4. ഇസിദോർ
5. വിൻസെന്റു ഫെരേർ
6. ഗ്രലിയേൽമസ്
7. കലിയോപ്പെവുസ്
8. അഫ്രാത്തെവുസ്
9. വാഴ്ത്തുദ
10. മക്കാരിയുസ് മെത്രാൻ
11. മഹാനായ ലെയോപാപ്പാ
12. വികടർ
13. ഹെർമെനെജിൽദ
14. വലെരിയാനുസ്
15. അനസ്താസ്യയും ബസ്സിസ്സായും
16. സിയെന്നായിലെ യൊവാക്കിം
17. അനിസെത്തൂസ് പാപ്പാ
18. എലെവുത്തേരിയുസ്
19. എൽഫീജ്
20. അഗ്നേസാ
21. ആൻസ്ലം
22. ലെയോനിദെസ്
23. ഗീവറുഗീസ്
24. ഫിദേലിസ്
25. മർക്കോസ്
26. ക്ലീറോസും മർസെലീനുസും
27. സീത്താ
28. വിറാലിസ്
29. വേദസാക്ഷി പത്രോസ
30. സിയെന്നായിലെ കത്രീന

മേയ്.

പേജ് 124—154

1. ഫീലിപ്പോസും ചെറിയ ക്കോബും
2. അത്തനാസിയുസ്
3. തിരുസ്‌ലീവാ കണ്ടെടുത്തു
4. മോനിക്ക
5. പയസ് പഞ്ചമൻപാപ്പ
6. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ
7. സ്തനിസ്‌ലാസ്
8. മിഖായേൽ മാലാഖാ
9. ഗ്രിഗരി നസിയൻസൻ
10. അന്തോനീനുസ്
11. യോഹന്നാൻ ദമഷ്കേൻ
12. പങ്ക്രേഷ്യസ്
13. മൈനിയായ യോഹന്നാൻ
14. വേദസാക്ഷി ബൊനിഫെസ്
15. ഡിമ്നാ
16. യോഹന്നാൻനെപ്പുംസേൻ
17. പാസ്കൽ ബൈലോൺ
18. വെനാൻസ്യൂസ്
19. പീറ്റർ സെലസ്റ്റിൻപാപ്പ
20. സിയെന്നാ. ബെർണ്ണാർഡിൻ
21. ഹൊസ്പീസ്യൂസ്
22. റീത്താ
23. ജൂലിയാ
24. ലെരിൻസിലെ വിൻസെന്റ്
25. ഗ്രിഗരി സപ്തമൻ പാപ്പ
26. ഫിലിപ്പുനേരി
27. മറിയം മഗ്ദലേന ദെപോസി
28. ജെർമ്മാനുസ്
29. സിറിൽ
30. യോവാൻ ഓഫ് ആർക്ക്
31. ആഞ്ചെലാ

ജൂൺ.

പേജ് 154—183.

1. താപസനായ സിമയോൻ
2. എറാസ്മുസ്
3. ക്ലൊത്തിൽദാ
4. ഫ്രാൻസിസ് കരച്ചിയോളൊ
5. ബൊനിഫെസ് മെത്രാൻ
6. നോർബർട്ട്
7. സ്യൂമിൻസ്റ്ററിലെ റോബർട്ട
8. മെസർഡ്
9. കൊളുമ്പാ
10. സ്കോട്ലണ്ടിലെ മർഗ്ഗരീത്താ
11. ബർണ്ണബാസ്
12. യോഹന്നാൻ പങ്കന്തോസ്
13. അന്തോനിസ്
14. മഹാനായ ബസീലിയുസ്
15. ജെമ്മീനാ
16. കൊച്ചു കറിയാക്കോസ്
17. ആവിത്തൂസ്
18. മർക്കൂസും മർസിലിയാനുസും
19. ജൂലിയാനാ ഫാൽക്കൊനേരി
20. ഗവ്വാസിയൂസും പ്രൊത്താസിയൂസും
21. ലൂവീസ് ഗൊൺസാഗാ
22. ജോൺ ഫിഷർ
23. എഥൽറെദാ
24. യോഹന്നാൻ മാംദോനാ
25. ഫെല്ഗ്രോണിയ
26. യോഹന്നാനും പൌലോസും
27. ലദിസ്‌ലാസ്
28. ഈറാനിമ്മോസ്
29. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ
30. പൌലോസു ശ്ലീഹാ

ജൂലായി

പേജ് 183—216

1. ഗംഭം
2. പ.ക. മറി. ഏലീശ-സന്ദർശനം
2. നമ്മുടെ പിതാവായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ
4. ബെത്തം
5. ലക്സമ്പ ർഗിലെ പത്രോസ്
6. ഗോവർ
7. പന്തേനൂസ്
8. പൊർത്തുഗാളിലെഎലിസബത്ത്
9. തോമസ് മൂർ അപ്പോഡീക്കൻ
10. ഫെലിസിറ്റ
11. യാക്കോബുമെത്രാൻ
12. ജോൺ ഗാൽബെർട്ട
13. എവുജേനിയൂസ്
14. ബൊനവെന്തൂര
15. ഹെൻറി ചക്രവർത്തി
16. ശെമയോൻസ്തൂംക്ക
17. അല്ലേത്ത
18. കമീല്ലൂസ് ദെലെല്ലിസ്
19. വിൻസെൻറു ദെ പോൾ
20. എറേംനിമൂസ് എമിലിയാനി
21. പ്രക്സേദിസ്
22. മറിയം മഗ്ദലേന
23. അപ്പൊള്ളിനാരിസ്
24. ക്രിസ്റ്റീന
25. വലിയ യാക്കോബുശ്ലീഹാ
26. അന്നാഅമ്മ
27. പന്താലിയോൻ
28. നസാരിയൂസും ചെൽസൂസും
29. മർത്താ
30. ജൂലിയാനൂസ്
31. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലെയോളാ

ആഗസ്റ്റ്

പേജ് 216—250

1. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ ചങ്ങല
2. അൽഫോൻസ് മരിയ ലിഗോരി
3. എസ്റ്റപ്പാനോസിൻറെ തിരുശ്ശേഷിപ്പു കണ്ടെത്തി.
4. ദൊമിനിക്കോസ്
5. മഞ്ഞുമാതാവിൻ പള്ളിക്കൂടാശ
6. ന. ക. തേജോരൂപാധാരണം
7. കയെത്താൻ
8. പീറ്റർ ഫാവർ
9. ജോൺ മരിയ വിയാന്നി
10. ലോരെൻസ്
11. ഹിലോമിന
12. ക്ലാര
13. ജോൺ ബക്കമാൻസ്
14. എവുസേബിയൂസ് പട്ടക്കാരൻ
15. പ. ക. മറി. സ്വർഗ്ഗാരോപണം
16. റോക്കി
17. ഹിയസിന്ത്
18. ഹെലേന
19. ളൂവീസ് മെത്രാൻ
20. ബെർണ്ണാർഡ് (നാമം.
21. യോനഹ് റാൻസിസ് ക്ക ദെഷാ
22. സിമ്പോറിയൻ
23. ഫിലിപ്പ ബെനീസി
24. ബർത്തലോമിയൊശ്ലീഹാ
25. ളൂവീസ് രാജാവു
26. സെഫറീനൂസ് പാപ്പാ
27. ജോസഫ് കലസാൻസ
28. ഹിപ്പോയിലെ ആഗുസ്തീനോസ്
29. യോഹന്നാൻ മാംഭാ. തലവെട്ട
30. റോസദെലീമാ
31. റൈമണ്ടു നൊന്നാത്തൂസ്

സെപ്തമ്പർ.

പേജ് 251–278

1. എജീദിയുസ്
2. സ്നെപ്പാനോസ് രാജാവ്
3. സെരഫിയായും സബീനായും
4. വിറൈറർബോയിലെ റോസ
5. ലോരെൻസ് യുസ്തീനിയാനി
6. എലെവുത്തേരിയുസ്
7. ക്ലൌഡ്
8. പ. ക. മറി. പിറവി
9. പീററർ ക്ലേവർ (ളാവുസ്
10. ടൊളെന്തീനോയിലെ നിക്കോ
11. പഫനൂസിയുസ്
12. ഗയി
13. എവുലോജിയുസ്
14. വി. കരിശിൻപുകഴ്ച
15. ജെനോവായിലെ കത്രീന
16. സിപ്രിയാൻ
17. ലാമ്പെർട്ട
18. വില്ലനോവായിലെ തോമസ്
19. ജനുവാരിയുസ്
20. എവുസ്താക്കിയുസ്
21. മത്തായിശ്ലീഹാ
22. തേബൽ പട്ടാളം
23. തെക്കലാ
24. പീററർനൊളാസ്കൊ
25. ഫിർമിനും ഫിൻബാദും
26. സിപ്രിയാനും യുസ്തീനായും
27. കോസ്മാസും ദമിയാനും
28. വെഞ്ചെസ്ലാവുസ്
29. മിഖായേൽ മാലാഖാ
30. ജെറോം

ഒക്ടോബർ.

പേജ് 278–305.

1. റെമീജിയുസ്
2. കാവൽമാലാഖാ
3. കൊച്ചുത്രേസ്യ
4. ഫ്റാൻസീസ് അസീസി
5. പ്ലാസിഡ്
6. ബ്റൂണൊ
7. സെർജിയുസ്
8. സ്വീഡനിലെ ബ്രിജീത്താ
9. ളൂവീസ് ബെർട്ടാണ്ടു
10. ഫ റാൻസിസ് ബോർജിയ
11. തരാക്കസ്
12. വിൽഫ്റിഡ്
13. എഡ്വാർഡ്
14. കലിസ്തുസ് പാപ്പ
15. ആവിലായിലെ ത്രേസ്യ
16. ഗാൾ
17. മർഗ്ഗരീത്തമറിയം അലക്കോക്ക
18. ലൂക്കാ
19. പീററർ അൽക്കാന്തറ
20. ജോൺകാൻസ്യൂസ്
21. ഉർസൂലാ
22. ഹിലാരിയോൻ
23. തെയൊദൊരെററ
24. റപ്പായേൽ മാലാഖാ
25. ക്രിസ്പിനും ക്രിസ്പിനിയാനും
26. എവരിസ്തുസ് പാപ്പ
27. ഫ്റുമെൻസിയുസ്
28. ശ്ലീഹന്മാരായ ശെമയോനും തദേവുസും
29. നർച്ചീസുസ്
30. പെലാജിയ
31 ക്വിൻററിൻ

നവമ്പർ

പേജ് 305–331

1. സകല വിശുദ്ധന്മാർ
2. ശുദ്ധീകരാത്മാക്കൾ
3. ഹുബെർട്ട
4. ചാൾസ് ബൊറൊമേയൊ
5. ബെർട്ടില്ല
6. ലെയൊനാർഡ്
7. വില്ലിബ്രോർഡ്
8. തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ
9. തെയൊദോർ ടിറൊ
10. അന്ത്രയോസ് അവലീഞ്ഞാ
11. ടൂർസിലെ മാർട്ടിൻ
12. മാർട്ടിൻ പാപ്പ
13. സ്റ്റനിസ്‌ലാവുസ് കോസ്ക്കാ
14. ദിദാക്കസ്
15. ജെർത്രൂദ്
16. എഡ്മണ്ട്
17. ഗ്രിഗരി തൗമത്തൂർഗ്രസ്
18. ക്ലൂനിയിലെ ഒദൊ
19. ഹങ്കറിയിലെ എലിസെബത്ത
20. വലോയ്സിലെ ഫേലിക്സ്
21. പ. ക. മറി. കാഴ്ചവെപ്പ്
22. സിസീലിയ
23. ക്ലെമൻറുപാപ്പ
24. യോഹന്നാൻക്രൂസ്
25. അലക്സാണ്ട്രിയാ. കത്രീന
26. അലക്സാണ്ട്രിയാ. പത്രോസ്
27. മാക്സിമുസ്
28. അങ്കോനായിലെ യാക്കോബു
29. സത്തൂർനീനുസ്
30. അന്ത്രയോസ് ശ്ലീഹാ

ഡിസമ്പർ

പേജ് 331–358

1. എലീജിയുസ്
2. ബിബിയാന
3. ഫ്രാൻസിസ് ശെരിയാർ
4. ബാർബരാ
5. സാബാസ്
6. നിക്കൊളാവുസ്
7. അംബ്രോസ്
8. അമലോത്ഭവമാതാവു
9. ലെയൊക്കാദിയ
10. എവുലാലിയ
11. ദമാസുസ് പാപ്പ
12. ഫീനിയൻ
13. ലൂസി.
14. നിക്കാസിയുസ്
15. മെസ്മിൻ
16. എവുസേബിയുസ്
17. ഒളിമ്പിയാസ്
18. ഗാസ്യൻ
19. നെമേസ്യയോൻ
20. ഫിലഗോനിയുസ്
21. പക്കോമിയുസ്
22. ഇസ്ക്കീരിയോൻ
23. സേർവുളസ്
24. ത്രസില്ലായും എമിലിയാനയും
25. ഈശോമിശിഹായുടെ പിറവി
26. എസ്തപ്പാനോസ്
27. യോഹന്നാൻ ഏവൻ ഗെലിസ്റ്റും
28. കഞ്ഞിപ്പൈതങ്ങൾ
29. കാൻറർ ബറി. തോമസ്
30. സബീനുസ്
31. സിൽവെസ്റ്റർ പാപ്പ

DC Library
00009076
L EP36

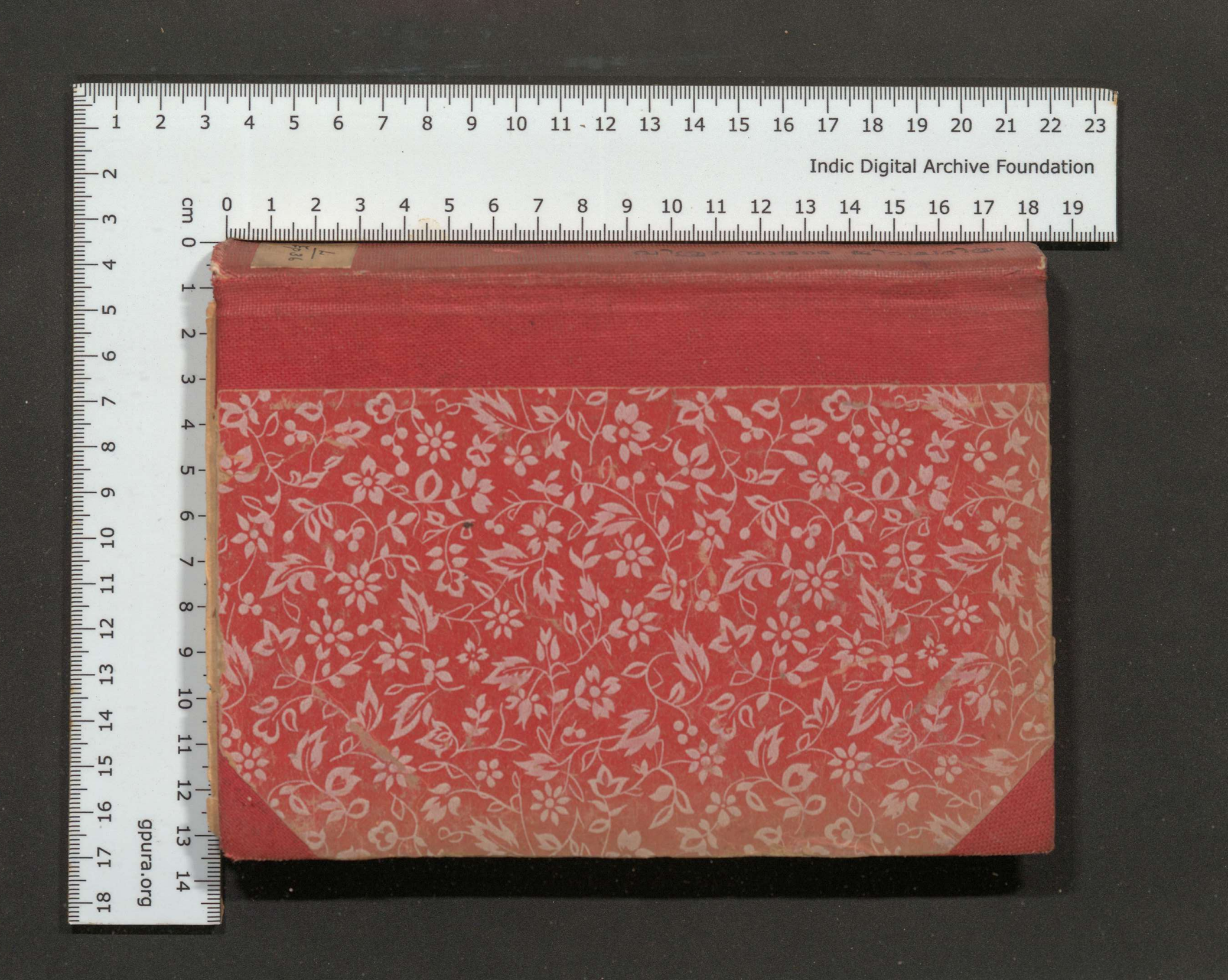
Indic Digital Archive Foundation
cm
gpura.org